

**THE BOOK OF
MORMON**

**TURKISH – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Mormon Kitabı

Nefi Levhalarından Alınarak Mormon'un Eliyle Levhalar Üzerine Yazılmış Bir Kayıttır

Bu nedenle bu kitap Nefi halkının ve Laman halkının kayıtlarından alınan bir özettir—İsrail Evi'nin bir kalıntısı olan Lamanlılar için ve aynı zamanda Yahudiler ve Yahudi olmayan uluslar için yazılmıştır—Tanrı'nın emriyle ve aynı zamanda peygamberlik ve vahiy ruhuyla yazılmıştır—Yazılıp mühürlendikten sonra yok olmaması ve Tanrı'nın gücü ve armağanıyla yeniden ortaya çıkarılıp başka dillere çevrilebilmesi için Rab'be emanet edilerek saklanmıştır—Moroni'nin eliyle mühürlenmiş ve uygun bir zamanda Yahudi olmayan ulusların eliyle yeniden ortaya çıkarılmak üzere Rab'be emanet edilerek saklanmıştır—Bu kitabın tercümesi Tanrı'nın armağanıyla yapılmıştır.

Bu kitap aynı zamanda Eter Kitabı'nın bir özetini içerir. Eter Kitabı, cennete ulaşmak için bir kule inşa eden insanların dili Rab tarafından karıştırıldığı zaman dağılan Yared halkının kayıtlarından biridir—Bu kitabın amacı İsrail Evi'nden geriye kalanlara, Rab'bin onların ataları için yapmış olduğu büyük işleri göstermektir; böylece onlar Rab'bin antlaşmalarını öğrenerek sonsuza dek terk edilmediklerini bilebilirler—Ve ayrıca bu kitabın amacı Yahudileri ve Yahudi olmayanları, kendisini bütün uluslara açan İSA'NIN MESİH olduğuna, EBEDİ TANRI olduğuna inandırmaktır—Ve şimdi, bu kayıta hatalar varsa, bunlar insanların hatasıdır; bu nedenle, Mesih'in yargı kürsüsü önünde lekesiz bulunabilmek için Tanrı'nın yaptığı işlerde kusur aramayın.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

Birinci Nefi Kitabı

Nefi'nin Yönetimi ve Hizmeti

Lebi'nin, eşi Sariya'nın ve adları (en büyüğü başta olmak üzere) Laman, Lemuel, Sam ve Nefi olan dört oğlunun başından geçenler. Lebi, halka kötülükleri hakkında peygamberlik eder. Halk onun canına kıymaya çalıştığından, Rab, Lebi'yi Yerusalemlüklerinden ayrılması için uyarır. Lebi ailesiyle beraber çölde üç gün yol alır. Nefi kardeşlerini yanına alıp Yahudiler'in kayıtları için Yerusalemlüklerine geri döner. Çektikleri sıkıntıların öyküsü. İsmail'in kızlarıyla evlenirler. Aileleri ile birlikte çölde yollarına devam ederler. Çölde çektikleri acılar, sıkıntılar ve izledikleri yol. Büyük sulara gelirler. Nefi'nin kardeşleri ona karşı ayaklanırlar. Nefi onları şaşkınlığa uğratar ve bir gemi inşa eder. O yere Bolluk adını verirler. Büyük suları geçerek vaadedilen diyara ulaşırlar ve başlarından geçen diğer olaylar. Bunlar Nefi'nin tuttuğu kayıtlara göre yazılmıştır ya da başka bir deyişle, bu kayıtları ben Nefi, kendim tuttum.

1. Nefi 1

- 1 Ben Nefi, iyi bir anne ve babadan dünyaya geldim; bu nedenle babamın bildiklerinin hepsi bana az çok öğretilmiş ve yaşadığım günler boyunca çok sıkıntı çektim; buna rağmen yaşadığım her gün Rab bana yardım etti; evet, Tanrı'nın iyiliği ve sırları hakkında çok bilgi sahibi oldum; bu yüzden hayatım boyunca yaptığım işleri anlatan bir kayıt tutuyorum.
- 2 Evet, babamın dilinde, Yahudiler'in bilgisini ve Mısırlılar'ın dilini içeren bir kayıt tutuyorum.
- 3 Ve ben tuttuğum bu kayıtların doğru olduğunu biliyorum; ve bunları kendi elimle yazıyorum; ve kendi bilgilerime dayanarak yazıyorum.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lebi and his wife Sariab, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lebi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

4 Çünkü öyle oldu ki Yahuda kralı Tsedekiya yönetiminin başladığı ilk yıl (babam Lehi, tüm hayatı boyunca Yerusalemlerde yaşamıştır) ve o aynı yıl içinde, halka tövbe etmeleri gerektiğine dair peygamberlikte bulunan birçok peygamber geldi; yoksa büyük Yerusalemler şehri yıkılacaktı.

5 Bu nedenle, öyle oldu ki babam Lehi gitti; evet, hatta halkı için bütün yüreğiyle Rab'be dua etti.

6 Ve öyle oldu ki babam, Rab'be dua ederken önünde bir ateş sütunu belirdi ve bir kayanın üzerinde durdu; ve babam birçok şey görüp duydu ve görüp duyduğu bu şeylerden dolayı son derece sarsılıp titredi.

7 Ve öyle oldu ki Yerusalemlerdeki kendi evine döndü ve Kutsal Ruh'un ve görmüş olduğu bu şeylerin etkisiyle kendisini yatağının üzerine attı.

8 Ve böylece Kutsal Ruh'un etkisi altındayken bir görüm görerek kendisinden geçti; hatta göklerin açıldığını gördü; ve Tanrı'yı tahtında otururken gördüğünü sandı. O'nun etrafını ilahiler söyleyen ve Tanrı'larını övüyormuş gibi gözükten, sayılamayacak kadar büyük bir melek topluluğu sarmıştı.

9 Ve öyle oldu ki Lehi göğün ortasından birinin indiğini gördü ve O'nun görkemini öğle güneşinin ışığından daha parlak olduğunu gördü.

10 Ve ayrıca O'nu izleyen on iki kişi daha gördü ve onların ışıltısı gök kubbede bulunan yıldızlardan daha parlaktı.

11 Ve onlar aşağıya inip yeryüzünde yürüdüler; ve birincisi gelip babamın önünde durdu ve ona bir kitap verip okumasını buyurdu.

12 Ve öyle oldu ki babam kitabı okurken içi Rab'bin Ruhu ile doldu.

13 Ve o şöyle diyerek okudu: Vay haline, vay haline, ey Yerusalemler! Çünkü senin iğrençliklerini gördüm! Evet, babam, Yerusalemler hakkında, orasının yıkılacağına ve orada yaşayanların mahvolacağına dair birçok şey okudu; birçok kişi kılıçtan geçirilecek ve birçoğu da Babil'e tutsak olarak götürülecekti.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 Ve öyle oldu ki babam, bu kitabı okuyup birçok yüce ve olağanüstü şeyler gördükten sonra var olan gücüyle Rab'be şöyle haykırdı: Ey her şeye gücü yeten Rab Tanrı! Senin işlerin ne kadar harika ve yücedir! Senin tahtın yüce göklerde ve senin gücün, iyiliğin ve merhametin dünyada yaşayan herkesin üzerindedir! Ve sen merhametli olduğun için, sana gelenlerin mahvolmasına izin vermezsin!

15 Ve babamın Tanrısını övmek için söylediği sözler bu şekildeydi; çünkü görmüş olduğu, evet Rab'bin ona göstermiş olduğu bu şeylerden dolayı onun ruhu sevinçle coşmuş ve bütün kalbi dolmuştu.

16 Ve şimdi ben Nephi, babamın yazdığı her şeyi burada anlatmayacağım; çünkü babam görümlerinde ve rüyalarında görmüş olduğu pek çok şeyi yazdı; ve ayrıca çocuklarına peygamberlik edip söylediği birçok şeyi de yazdı; bunların tam bir anlatımını vermeyeceğim.

17 Fakat ben hayatım boyunca yapmış olduğum işlerin bir kaydını tutacağım. İşte kendi ellerimle hazırlamış olduğum bu levhaların üzerine babamın kayıtlarının bir özetini yazıyorum; bu nedenle babamın kayıtlarını özetledikten sonra kendi hayatımı anlatan bir kayıt tutacağım.

18 Bu yüzden bilmenizi isterim ki Rab, babam Lehi'ye o kadar çok olağanüstü şeyler gösterdikten sonra, evet, Yeruşalem'in yıkılışı ile ilgili, işte babam halkın arasına girerek peygamberlik etmeye ve hem gördüğü hem de duyduğu bu şeyleri halka duyurmaya başladı.

19 Ve öyle oldu ki Yahudiler babamın onlar hakkında tanıklık ettiği gerçekler yüzünden onunla alay ettiler; çünkü babam onlara gerçekten yaptıkları kötülükler ve iğrençlikler hakkında tanıklık etmişti; ve babam görüp duyduklarının ve ayrıca kitapta okuduklarının Mesih'in gelişini ve ayrıca dünyanın fideye ile kurtuluşunu açıkça gösterdiğine dair tanıklık etti.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

20 Ve Yahudiler bu şeyleri duyunca, evet, içlerinden atıp taşladıkları ve öldürdükleri eski peygamberler gibi ona da kızdılar; ve babamın hayatına da kastederek onu öldürmeye çalıştılar. Fakat işte, ben Nefi, Rab'bin şefkatli merhametinin, inançlarından ötürü seçtiği herkesin üzerinde onları kurtuluş gücüyle güçlendirmek için olacağını size göstereceğim.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1. Nefi 2

- 1 Çünkü işte, öyle oldu ki Rab, babamla konuştu; evet, hatta bir rüyasında ona konuşup şöyle dedi: Yaptıklarından dolayı sana ne mutlu Lehi! Ve sadık kalıp sana emrettiğim sözleri bu halka bildirdiğin için işte halk senin canına kıymak istiyor.
- 2 Ve öyle oldu ki Rab, babama hatta bir rüyasında ailesini yanına alıp çöle gitmesini emretti.
- 3 Ve öyle oldu ki babam, Rab'bin sözüne itaat etti; bu nedenle Rab ne emrettiyse yaptı.
- 4 Ve öyle oldu ki babam çöle doğru yola çıktı. Ve evini ve mirası olan toprağını ve altınını ve gümüşünü ve değerli eşyalarını geride bırakıp yanına ailesinden, erzak ve çadırlardan başka bir şey almadan çöle doğru yola çıktı.
- 5 Ve Kızıldeniz kıyısına yakın bir yerde sahile indi ve Kızıldeniz'e yakın kıyı sınırındaki çöl boyunca yoluna devam etti; ve babam, çölde annem Sariya ve ağabeylerim Laman, Lemuel ve Sam'dan oluşan aileyle birlikte yolculuk etti.
- 6 Ve öyle oldu ki babam çölde üç gün yol aldıktan sonra suyla dolu bir ırmağın kenarındaki vadide çadırını kurdu.
- 7 Ve öyle oldu ki taştan bir sunak yapıp Rab'be adak sundu ve Tanrımız Rab'be şükretti.
- 8 Ve öyle oldu ki bu ırmağa Laman adını verdi ve ırmak Kızıldeniz'e dökülüyordu; ve vadi, ırmak ağzına yakın bir yerdedi.
- 9 Ve babam ırmak sularının Kızıldeniz'in kaynağına döküldüğünü görünce, Laman'a şöyle diyerek konuştu: Dilerim ki sen de bu ırmak gibi sürekli olarak bütün doğrulukların kaynağına doğru koşarsın!
- 10 Ve Lemuel'e de şöyle konuştu: Dilerim ki sen de bu vadi gibi sağlam ve dayanıklı olarak Rab'bin emirlerini sarsılmadan tutarsın!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

- 11 Şimdi babam bunları Laman ve Lemuel'in dik kafalılıklarından dolayı söylemişti; çünkü işte, onlar babalarına karşı birçok konuda söyleniyorlardı. Babalarının hayalperest birisi olduğunu ve kendilerini Yeruşalem ülkesinden, mirasları olan topraktan ve altınlarından ve gümüşlerinden ve kıymetli eşyalarından ayırarak, ölmeleri için çöle sürüklediğini söylüyorlardı. Ve babamın bunu yüreğindeki çılgınca hayaller yüzünden yaptığını söylüyorlardı.
- 12 Ve en büyük kardeşlerim Laman ile Lemuel babalarına karşı böyle söylenip durdular. Ve söylenip durdular, çünkü kendilerini yaratan Tanrı'nın işlerini bilmiyorlardı.
- 13 Ve onlar o büyük Yeruşalem şehrinin, peygamberlerin söylemiş olduğu gibi yıkılacağına inanmıyorlardı. Ve onlar bu halleriyle babamın canına kıymaya çalışan Yeruşalem'deki Yahudiler'e benziyorlardı.
- 14 Ve öyle oldu ki babam Lemuel vadisinde Ruh'un gücüyle dolu olarak oğullarının vücutları onun önünde titreyinceye kadar onlarla konuştu. Ve onları öyle bir şaşkınlığa uğrattı ki ona karşı bir söz söylemeye cesaret edemediler; bu yüzden babaları ne emrettiyse öyle yaptılar.
- 15 Ve babam bir çadırda yaşadı.
- 16 Ve öyle oldu ki ben Nefi oldukça genç olmama rağmen iri yapıyıldım ve ayrıca Tanrı'nın sırlarını öğrenmeyi çok istiyordum; bu nedenle Rab'be yakardım. Ve işte, O da gelip benim yüreğimi yumuşattı; öyle ki babamın söylediği sözlerin hepsine inandım; bu nedenle kardeşlerim gibi babama baş kaldırdım.
- 17 Ve ben Sam'la konuştum; ona Rab'bin bana Kutsal Ruh'u aracılığıyla göstermiş olduğu şeyleri bildirdim. Ve öyle oldu ki Sam sözlerime inandı.
- 18 Fakat işte, Laman ile Lemuel sözlerime kulak asmak istemediler; yüreklerinin katılığına çok üzüldüm ve onlar için Rab'be yakardım.
- 19 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle diyerek konuştu: İncancından dolayı sana ne mutlu Nefi! Çünkü beni gayret ederek alçakgönüllülükle aradın.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Ve sizler emirlerimi yerine getireceğiniz ölçüde refaha kavuşacaksınız ve vaadedilen bir diyara doğru, evet, hatta sizler için hazırlamış olduğum bir diyara, evet, bütün diğer diyarlardan daha seçkin bir diyara doğru yol gösterileceksiniz.

21 Ve kardeşlerin sana baş kaldırdıkları sürece, Rab'bin huzurundan kovulacaklar.

22 Ve sen emirlerimi yerine getirdiğin sürece, kardeşlerinin üzerine yönetici ve öğretmen olacaksın.

23 Çünkü işte, kardeşlerini bana baş kaldıracakları gün acı bir lanetle lanetleyeceğim ve senin soyun da bana baş kaldırmadığı sürece, onların senin soyun üzerinde hiçbir gücü olmayacak.

24 Ve eğer öyle olur da senin soyun bana baş kaldırırsa, kardeşlerinin soyu, benim yollarımı senin soyuna hatırlatmak için bir kamçı vazifesi görecektir.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1. Nefi 3

- 1 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Rab ile konuştuğuktan sonra babamın çadırına geri döndüm.
- 2 Ve öyle oldu ki babam bana şöyle diyerek konuştu: İşte bir rüya gördüm. Rüyamda Rab, bana senin ve kardeşlerinin Yerusaleml'e dönmesini emretti.
- 3 Çünkü işte, Yahudiler'in kayıtları ve ayrıca atalarının soyağacı Laban'ın elindedir ve bunların hepsi pirinç levhalar üzerine yazılmıştır.
- 4 Bu nedenle, Rab seninle kardeşlerinin Laban'ın evine gidip kayıtları ondan istemenizi ve onları buraya çöle getirmenizi bana emretti.
- 5 Ve şimdi işte, kardeşlerin kendilerinden istediğim bu işin güç olduğunu söyleyip yakınıyorlar; fakat işte, bunu onlardan isteyen ben değilim; oysa bu Rab'bin bir emridir.
- 6 Bu yüzden, oğlum sen git, söylenmediğin için Rab sana yardım edecektir.
- 7 Ve öyle oldu ki ben Nefi, babama: "Gidip Rab'bin emrettiği işleri yapacağım; çünkü Rab'bin, emrettiği işleri başarabilmeleri için insançocuklarına bir yol hazırlamadan, hiçbir emir vermeyeceğini biliyorum" dedim.
- 8 Ve öyle oldu ki, babam bu sözleri duyunca son derece memnun oldu; çünkü benim Rab tarafından be-reketlenmiş olduğumu biliyordu.
- 9 Ve ben Nefi, kardeşlerimle birlikte çadırlarımızı yanımıza alarak Yerusaleml ülkesine çıkmak üzere çölde yolculuğumuza başladık.
- 10 Ve öyle oldu ki Yerusaleml ülkesine çıktığımızda, ben ve kardeşlerim birbirimize akıl danıştık.
- 11 Ve hangimiz Laban'ın evine gidecek diye kura çektik. Ve öyle oldu ki kura Laman'a çıktı; ve Laman, Laban'ın evine girdi ve onunla evinde oturup konuştu.
- 12 Ve Laban'dan babamın soyağacını içeren, pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan kayıtları istedi.

1 Nephi 3

- And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.
- And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.
- For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.
- Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.
- And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.
- Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.
- And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.
- And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.
- And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.
- And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.
- And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.
- And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 Ve işte, öyle oldu ki Laban öfkelenip Laman'ı huzurundan kovdu ve kayıtları ona vermek istemedi. Bu nedenle ona: "İşte, sen bir hırsızısın, seni geberteceğim" dedi.
- 14 Fakat Laman onun huzurundan kaçarak Laban'ın yaptıklarını bize anlattı. Ve buna çok üzüldük. Ağabeylerim çölde olan babamın yanına geri dönmek üzereydiler.
- 15 Fakat işte onlara: "Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekse ve bizim yaşadığımız da nasıl gerçekse, O'nun bize emrettiği bu işi başarmadan çöldeki babamızın yanına dönmeyeceğiz" dedim.
- 16 Bu nedenle Rab'bin emirlerini tutup O'na sadık kalalım; bu yüzden babamızın mirası olan topraklara inelim; çünkü işte, babamız orada altın, gümüş ve her türlü değerli eşyalarını bıraktı. Ve bütün bunları Rab'bin emirlerini yerine getirmek için yaptı.
- 17 Çünkü halkın işlediği kötülükler yüzünden Yeruşalem'in yıkılacağını biliyordu.
- 18 Çünkü işte, Yeruşalem'deki insanlar peygamberlerin sözlerini reddettiler. Bu nedenle, babam kendisine kaçması için emir verildikten sonra orada kalsaydı, işte o da ölecekti. Dolayısıyla, onun ülkeden kaçması gerekiyordu.
- 19 Ve işte, atalarımızın dilini çocuklarımıza saklayabilmek için bu kayıtları ele geçirmemiz gerekiyor ki bu Tanrı'nın bir hikmetidir.
- 20 Ve böylece dünyanın başlangıcından bu güne kadar bütün kutsal peygamberlerin ağzından çıkan, Tanrı'nın gücü ve Ruhu aracılığıyla onlara teslim edilen bu sözleri çocuklarımıza saklayabiliriz.
- 21 Ve öyle oldu ki kardeşlerimle bu şekilde konuşarak, onları Tanrı'nın emirlerine sadık kalmaya ikna ettim.
- 22 Ve öyle oldu ki mirasımız olan toprağa indik ve altınımızı ve gümüşümüzü ve değerli eşyalarımızı bir araya topladık.
- 23 Ve bunları bir araya topladıktan sonra tekrar Laban'ın evine çıktık.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

- 24 Ve öyle oldu ki Laban'ın huzuruna çıkıp ondan pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan kayıtları bize vermesini istedik; karşılık olarak da kendisine altınımızı ve gümüşümüzü ve bütün değerli eşyalarımızı verecektik.
- 25 Ve öyle oldu ki Laban elimizdeki malları görünce, malımız da bayağı çoktu, onlara göz dikerek bizi kapı dışarı etti ve peşimizden bizi öldürmeleri için hizmetkârlarını yolladı; amacı mallarımızı eline geçirmektir.
- 26 Ve öyle oldu ki Laban'ın hizmetkârlarından kaçtık. Fakat mallarımızı geride bırakmak zorunda kaldık ve onlar Laban'ın eline düştü.
- 27 Ve öyle oldu ki çöle doğru kaçtık ve Laban'ın uşakları bizi yakalayamadılar; ve bir kayanın kovuğunda gizlendik.
- 28 Ve öyle oldu ki Laman bana ve babama çok kızdı; aynı şekilde Lemuel de kızıp köpürdü. Çünkü o, Laman'ın sözlerine kulak verirdi. Bu yüzden Laman ve Lemuel, biz küçük kardeşlerine karşı çok ağır sözler söylediler ve ellerine birer sopa geçirip bizi dövdüler.
- 29 Ve öyle oldu ki onlar bizi sopayla döverken, işte Rab'bin bir meleği geldi ve onların önünde durdu ve onlara şöyle diyerek konuştu: Küçük kardeşinize neden sopayla vuruyorsunuz? Rab'bin onu üzerinize bir yönetici olarak seçtiğini ve bunu kötülükleriniz yüzünden yaptığını bilmiyor musunuz? İşte yine Yeruşalem'e çıkacaksınız ve Rab, Laban'ı sizin elinize teslim edecek.
- 30 Ve melek bunları bize söyledikten sonra ayrıldı.
- 31 Ve melek ayrıldıktan sonra Laman ile Lemuel tekrar söylenmeye başlayarak: "Rab, Laban'ı elimize nasıl teslim edecek? İşte, Laban güçlü bir adam ve emri altında elli tane adamı var. Evet, isterse elli kişiyi bile öldürebilir; o halde bizi niçin öldüremesin?" dediler.

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1. Nefi 4

- 1 Ve öyle oldu ki kardeşlerime şöyle diyerek konuştum: Haydi tekrar Yeruşalem'e çıkalım ve Rab'bin emirlerine sadık kalalım! Çünkü işte O, bütün dünyadan daha güçlüdür; o halde niçin Laban'dan ve onun elli adamından, evet, hatta onun on binlerce adamından daha güçlü olamasın?
- 2 Bu yüzden, haydi kalkın gidelim! Musa gibi güçlü olalım! Çünkü o, gerçekten Kızıldeniz'in sularına konuştu ve sular o yana ve bu yana ikiye bölündü ve atalarımız kuru zemin üzerinden karşıya geçerek tutsaklıktan kurtuldular; ve Firavun'un orduları da onların peşinden geldiler, ama Kızıldeniz'in sularında boğuldular.
- 3 Şimdi işte, bunların doğru olduğunu biliyorsunuz ve sizlerle bir meleğin konuştuğunu da biliyorsunuz. Nasıl kuşku duyabiliyorsunuz? Haydi kalkın gidelim! Rab atalarımızı kurtardığı gibi bizi de kurtaracak ve Mısırlıların yok ettiği gibi Laban'ı da yok edecek güçtedir.
- 4 Şimdi bunları söylememe yine kızdılar ve söylenmeye devam ettilerse de Yeruşalem surlarının dışına gelinceye kadar beni izlediler.
- 5 Ve gece olmuştu; ve onların surların dışına saklanmalarını sağladım. Ve onlar saklandıktan sonra ben Nefi, şehre sessizce girip Laban'ın evine doğru ilerledim.
- 6 Ve Ruh tarafından yönlendiriliyordum; ne yapacağımı henüz bilmiyordum.
- 7 Buna rağmen ilerledim ve Laban'ın evine yaklaştığım sırada önümde şarap içmekten sarhoş, yerde yatan birisini gördüm.
- 8 Ve yaklaştığımda, bu adamın Laban olduğunun farkına vardım.
- 9 Ve onun kılıcını gördüm ve kılıcı kınından çıkardım; ve kılıcın kabzası saf altındandı ve çok ince bir işçilikle yapılmıştı; ve kılıcın en iyi çelikten yapılmış olduğunu gördüm.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

- 10 Ve öyle oldu ki Ruh tarafından Laban'ı öldürmeye zorlandım; fakat içimden: "Ben asla, hiçbir zaman bir insan kanı dökmedim!" dedim. Ve geri çekildim; onu öldürmek istemiyordum.
- 11 Ve Ruh bana yine şöyle dedi: İşte Rab, onu senin eline teslim etti. Evet ve aynı zamanda onun beni öldürmeye çalıştığını biliyordum; evet ve Rab'bin emirlerini dinlemiyordu; ve üstelik mallarımızı da elimizden almıştı.
- 12 Ve öyle oldu ki Ruh bana yine şöyle dedi: Onu öldür! Çünkü Rab, onu senin eline teslim etti.
- 13 İşte Rab, doğru amaçlarının gerçekleşmesi için kötülerini öldürür. Bir kişinin ölmesi bütün bir ulusun yavaş yavaş inancını kaybedip inançsızlık içinde ölmesinden daha iyidir.
- 14 Ve şimdi, ben Nefi bu sözleri duyunca, Rab'bin bana çölde söylediği sözleri hatırladım: "Soyun emirlerimi yerine getirdiği ölçüde, vaadedilen diyarda refaha kavuşacak" demişti.
- 15 Evet ve ayrıca ellerinde yasa olmadan Musa yasasına göre Rab'bin emirlerini yerine getiremeyeceklerini düşündüm.
- 16 Ve yasanın da pirinç levhalar üzerine yazılmış olduğunu biliyordum.
- 17 Ve üstelik Rab'bin bu amaç için, yani O'nun emirleri doğrultusunda kayıtları ele geçirebilmem için Laban'ı elime teslim ettiğini biliyordum.
- 18 Bu yüzden, Ruh'un sesine itaat ettim ve Laban'ı saçlarından tuttum; ve kendi kılıcıyla onun başını vurdum.
- 19 Ve kendi kılıcıyla Laban'ın başını vurduktan sonra, onun giysilerini çıkardım ve onları, evet, hatta her parçayı kendi üzerime giydim; ve onun zırhını da belime kuşandım.
- 20 Ve bunu yaptıktan sonra Laban'ın hazinesine doğru ilerledim. Ve Laban'ın hazinesine doğru ilerlerken, işte hazine odasının anahtarlarını taşıyan Laban'ın uşağını gördüm. Ve ona Laban'ın sesiyle benimle hazine odasına gelmesini emrettim.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

21 Ve benim, efendisi Laban olduğumu sandı; çünkü onun elbiselerini ve ayrıca belime kuşandığım kılıcı gördü.

22 Ve bana Yahudiler'in yaşlıları hakkında konuştu; efendisi Laban'ın onlarla beraber olmak için gece dışarı çıktığını biliyordu.

23 Ve ben onunla, sanki Laban'mışım gibi konuştum.

24 Ve ona ayrıca pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan yazıları surların dışında bekleyen büyük kardeşlerime götürceğimi söyledim.

25 Ve ona ayrıca beni izlemesini buyurdum.

26 Ve o, benim kilisedeki kardeşlerden söz ettiğimi ve benim gerçekten öldürmüş olduğum Laban olduğumu sanarak arkamdan geldi.

27 Ve surların dışında bulunan kardeşlerimin yanına giderken, bana sık sık Yahudiler'in yaşlılarından söz etti.

28 Ve öyle oldu ki Laman beni gördüğünde çok korktu ve Sam'la Lemuel'de çok korktular. Ve önümden aceleyle kaçtılar, çünkü benim Laban olduğumu, onun beni öldürdüğünü ve onların da canına kıymak için geldiğimi sandılar.

29 Ve öyle oldu ki onlara arkalarından seslendim ve benim sesimi duydular; bunun üzerine önümden kaçmaktan vazgeçtiler.

30 Ve öyle oldu ki Laban'ın hizmetkârı kardeşlerimi görünce titremeye başladı ve önümden kaçıp Yerusalemlerine dönmek üzereydi.

31 Ve şimdi ben Nefi, iri yapıyıldım ve ayrıca Rab'den de çok güç aldığım için Laban'ın hizmetkârını yakaladım ve kaçmaması için onu tuttum.

32 Ve öyle oldu ki onunla konuştum. Rab'bin yaşadığı ve benim de yaşadığım nasıl gerçekse, eğer sözlerime kulak verir, hatta söyleyeceklerimizi dinlerse onun canını bağışlayacaktık.

33 Ve yemin ederek ona korkmaması gerektiğini, eğer bizimle birlikte çöle gelirse, onun da bizler gibi özgür bir insan olacağını söyledim.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

34 Ve ayrıca ona: “Elbette ki bunu yapmamızı bize Rab emretti! Ve Rab’bin emirlerini yerine getirmek için elimizden geleni yapmayacak mıyız? Bu yüzden bizimle birlikte çöle, babamın yanına inmek istersen, senin de başımızın üzerinde yerin olur” dedim.

35 Ve öyle oldu ki söylediğim bu sözler Zoram’ı cesaretlendirdi. Şimdi Zoram, bu hizmetkârın adıydı; ve babamızın yanına çöle geleceğine dair söz verdi. Evet ve ayrıca bundan böyle bizimle birlikte kalacağına dair yemin etti.

36 Şimdi Yahudiler çöle kaçtığımızı bilmesin diye, bu yüzden Zoram’ın bizimle birlikte kalmasını istiyorduk. Yahudiler’in peşimizden gelip bizi öldürmelerinden korkuyorduk.

37 Ve öyle oldu ki Zoram bize yemin ettikten sonra onunla ilgili olan korkularımız sona erdi.

38 Ve öyle oldu ki pirinç levhaları yanımıza aldık ve Laban’ın hizmetkârıyla beraber çöle doğru yola çıkıp babamızın çadırına doğru yolculuğumuza başladık.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1. Nefi 5

- 1 Ve öyle oldu ki çölde olan babamın yanına geldikten sonra, işte babamın içi sevinçle doldu ve annem Sariya da son derece sevindi; çünkü annem bizim için gerçekten çok ağlamıştı.
- 2 Çünkü o bizim çölde öldüğümüzü sanmıştı ve ayrıca babama karşı söylenmiş, babama onun hayalpe-
rest bir adam olduğunu söyleyip ona: “İşte bizi mirasımız olan topraklardan çıkarıp götürdün, artık oğullarım yaşamıyor ve biz de çölde ölüp gideceğiz” demişti.
- 3 Ve annem babama karşı bu şekilde konuşup söylenmişti.
- 4 Ve öyle olmuştu ki babam da anneme şöyle deyip karşılık vermişti: Görüm gören bir kişi olduğunu biliyorum; çünkü Tanrı ile ilgili bu şeyleri bir görüşümde görmüş olmasaydım, Tanrı'nın iyiliğini bilemezdim, oysa Yerusalemlerde kalır ve kardeşlerimle beraber ölürdüm.
- 5 Fakat işte, bana vaadedilmiş bir diyar verildiği için sevinçle doluyum; evet ve biliyorum ki Rab, oğullarımı Laban'ın elinden kurtaracak ve onları tekrar çöle, bizim yanımıza getirecektir.
- 6 Ve biz Yahudiler'in kayıtlarını ele geçirmek üzere çölde Yerusalemlülkesine doğru yol alırken, babam Lehi annem Sariya'yı bizim hakkımızda bu sözlerle teselli ediyordu.
- 7 Ve babamın çadırına döndüğümüz zaman, işte ikisinin sevincine diyecek yoktu ve annemin içi rahatlamıştı.
- 8 Ve annem şöyle diyerek konuştu: Şimdi, Rab'bin kocama çöle kaçması için emir verdiğini kesinlikle biliyorum; evet ve ayrıca Rab'bin, oğullarımı koruduğunu, onları Laban'ın elinden kurtardığını ve Rab'bin onlara emretmiş olduğu işi başarabilmeleri için kendilerine güç vermiş olduğunu kesinlikle biliyorum. Ve annem bu şekilde konuştu.
- 9 Ve öyle oldu ki ikisi de son derece sevinçliydiler ve Rab'be kurban ve yakılmalık adaklar sundular; ve İsrail'in Tanrısına şükrettiler.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Ve onlar İsrail'in Tanrısına şükrettikten sonra, babam Lehi pirinç levhaların üzerine yazılmış olan bu kayıtları eline aldı ve onları başından itibaren inceledi.

11 Ve babam, bu levhaların dünyanın ve aynı zamanda ilk anne ve babamız olan Adem ile Havva'nın yaratılışını anlatan Musa'nın beş kitabını içerdiğini,

12 Ve ayrıca Yahudiler'in başlangıçtan Yahuda Kralı Tsedekiya yönetiminin başladığı zamana kadar tuttukları kayıtları içerdiğini,

13 Ve ayrıca kutsal peygamberlerin başlangıçtan Tsedekiya yönetiminin başladığı zamana kadar ettikleri peygamberlikleri ve Yerehya'nın ağzından çıkan birçok peygamberlikleri de içerdiğini gördü.

14 Ve öyle oldu ki babam Lehi, pirinç levhaların üzerinde kendi atalarına ait bir soyağacını da buldu; böylece kendisinin Yusuf'un soyundan, evet, hatta babası Yakup'u ve bütün ev halkını kıtlıktan kurtarabilmek için Mısır'a satılmış ve Rab'bin eliyle korunmuş olan Yakup'un oğlu Yusuf'un soyundan geldiğini öğrendi.

15 Ve onlar da kendilerini korumuş olan o aynı Tanrı'nın sayesinde tutsaklıktan kurtarılmış ve Mısır ülkesinden çıkarılmışlardı.

16 Ve babam Lehi, böylece atalarının soyağacını öğrendi. Ve Laban da Yusuf'un soyundan gelmekteydi; bu nedenle kendisi ve ataları bu kayıtları tutmuşlardı.

17 Ve şimdi, babam bütün bunları görünce içi Ruh'la doldu ve kendi soyu hakkında;

18 Bu pirinç levhaların, kendi soyundan gelecek bütün uluslara, sülalelere, dillere ve halklara ulaşacağına dair peygamberlik etmeye başladı.

19 Bu nedenle Lehi, bu pirinç levhaların asla yok olmayacağını ve ne kadar zaman geçse de bir daha parlaklıklarını yitirmeyeceğini söyledi. Ve kendi soyu hakkında birçok peygamberlikte bulundu.

20 Ve öyle oldu ki babamla ben o zamana kadar Rab'bin bize vermiş olduğu emirleri yerine getirmiştik.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Ve Rab'bin bize emrettiği gibi kayıtları ele geçirmiştik ve inceleyip onların okunmaya değeri olduklarını gördük; evet, hatta onların bizim için çok değerli olduklarını gördük; böylece Rab'bin emirlerini çocuklarımıza iletebilecektik.

22 Bu nedenle, vaadedilen diyara doğru çölde yolculuk ederken, bu kayıtları yanımızda götürmemiz Rab'bin bir hikmetiydi.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1. Nefi 6

- 1 Ve Şimdi ben Nefi, kayıtlarımın bu bölümünde atalarımın soyağacını vermiyorum ve bunu, üzerine yazıyor olduğum bu levhalarda daha sonra da vermeyeceğim; çünkü atalarımın soyağacı, babamın tuttuğu kayıttta verilmiştir; dolayısıyla, bu eserde atalarımın soyağacını yazmayacağım.
- 2 Çünkü Yusuf'un soyundan geldiğimizi söylemem bana yeterli geliyor.
- 3 Ve babamın yaptığı her Şeyi anlatırken tüm ayrıntılara kadar girmek bana gereksiz gözüküyor; çünkü bunların, bu levhalar üzerine yazılması mümkün değildir; çünkü buradaki yeri Tanrı ile ilgili konuları yazmak için kullanmak istiyorum.
- 4 Çünkü benim tüm amacım, insanları İbrahim'in Tanrısına, İŐhak'ın Tanrısına ve Yakup'un Tanrısına gelmeye ve kurtulmaya ikna etmektir.
- 5 Bu nedenle dünyayı hoşnut eden konularda değil, ama Tanrı'yı ve dünyadan olmayanları hoşnut eden konularda yazıyorum.
- 6 Bu nedenle soyuma bu levhaları insançocuklarına yararı olmayacak konularla doldurmamalarını emredeceğim.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1. Nefi 7

- 1 Ve şimdi, bilmenizi isterim ki babam Lehi, kendi so-
yu hakkında bulunduğu peygamberliklerine son ver-
dikten sonra öyle oldu ki Rab ona yeniden konuştu;
yalnızca kendi ailesini çöle götürmesinin, Lehi'nin
kendisi için uygun olmadığını söyledi; fakat vaadedi-
len diyarda Rab'be soy yetiştirebilmeleri için oğulla-
rının evlenmesi gerekiyordu.
- 2 Ve öyle oldu ki Rab, ben Nefi ve kardeşlerimin
tekrar Yerusalemlere döneceklerimizi ve İsmail'le
ailesini çöle getirmemizi babama emretti.
- 3 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerimle beraber
Yerusalemlere gitmek üzere yine çöle çıktık.
- 4 Ve öyle oldu ki İsmail'in evine çıktık ve İsmail'in
gözünde o kadar çok iyilik bulduk ki ona Rab'bin
sözlerini söyledik.
- 5 Ve öyle oldu ki Rab, İsmail'in ve ayrıca onun ev
halkının yüreğini o kadar yumuşattı ki onlar bizimle
birlikte çöle, babamızın çadırına doğru yola çıktılar.
- 6 Ve öyle oldu ki çölde giderken, işte Laman ile
Lemuel ve İsmail'in kızlarından ikisi ile İsmail'in iki
oğlu ve onların aileleri bize, evet, ben Nefi'ye ve
Sam'a ve babaları İsmail ve onun hanımına ve diğer
üç kızına karşı baş kaldırdılar.
- 7 Ve öyle oldu ki isyan ederek Yerusalemlere
geri dönmek istediler.
- 8 Ve şimdi ben Nefi, onların yüreklerinin katılığına
üzüldüğüm için, bu yüzden onlara, evet, hatta
Laman'la Lemuel'e şöyle deyip konuştum: Bakın, siz
benim ağabeylerimsiniz, nasıl oluyor da bu kadar
katı yürekliyorsunuz ve zihniniz de o kadar kör ki ben
küçük kardeşiniz sizinle konuşmak, evet, sizlere ör-
nek olmak zorunda kalıyorum?
- 9 Nasıl oluyor da Rab'bin sözüne kulak vermiyorusu-
nuz?
- 10 Nasıl oluyor da Rab'bin bir meleşini gördüğünüzü
unuttunuz?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my
father, Lehi, had made an end of prophesying con-
cerning his seed, it came to pass that the Lord spake
unto him again, saying that it was not meet for him,
Lehi, that he should take his family into the wilder-
ness alone; but that his sons should take daughters to
wife, that they might raise up seed unto the Lord in
the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him
that I, Nephi, and my brethren, should again return
unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael
and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with
my brethren, go forth into the wilderness to go up to
Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the
house of Ishmael, and we did gain favor in the sight
of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the
words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the
heart of Ishmael, and also his household, insomuch
that they took their journey with us down into the
wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the
wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of
the daughters of Ishmael, and the two sons of
Ishmael and their families, did rebel against us; yea,
against me, Nephi, and Sam, and their father,
Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they
were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness
of their hearts, therefore I spake unto them, saying,
yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye
are mine elder brethren, and how is it that ye are so
hard in your hearts, and so blind in your minds, that
ye have need that I, your younger brother, should
speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the
word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen
an angel of the Lord?

11 Evet ve nasıl oluyor da Laban'ın elinden bizi kurtaran ve ayrıca kayıtların elimize geçmesini sağlayan Rab'bin bizler için yaptığı büyük işleri unuttunuz?

12 Evet ve öyle olur da insançocukları Rab'be iman ederlerse, Rab'bin, kendi isteğine göre, onlar için uygun olan her şeyi yapabileceğini nasıl unuttunuz? Bu yüzden O'na sadık kalalım.

13 Ve öyle olur da O'na sadık kalırsak, vaadedilen diyara ulaşırız; ve ileride Rab'bin, Yerusaleml'in yıkılışı ile ilgili söylediği sözlerin yerine geleceğini göreceksiniz; çünkü Rab'bin, Yerusaleml'in yıkılışı ile ilgili bütün sözleri mutlaka yerine gelecektir.

14 Çünkü işte, Rab'bin Ruhu çok geçmeden onlarla uğraşmaktan vazgeçecektir; çünkü işte, onlar peygamberleri reddettiler ve Yereyia'yı zindana attılar. Ve babamın canına kıymak için öyle uğraştılar ki onun ülkeden ayrılmasına neden oldular.

15 Şimdi işte, size söylüyorum: Eğer Yerusaleml'e geri dönerseniz, siz de onlarla beraber mahvolacaksınız! Ve eğer seçeneğiniz varsa, şimdi Yerusaleml'e geri dönün ve size: "Giderseniz siz de mahvolacaksınız" diye söylediğim sözlerimi hatırlayın; çünkü Rab'bin Ruhu beni böyle konuşmaya zorluyor.

16 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerime bu sözleri söylediğimde onlar bana kızdılar. Ve öyle oldu ki bana el kaldırdılar; çünkü işte, son derece öfkelenmişlerdi; ve beni ipe bağladılar, çünkü beni çölde vahşi hayvanlara yem olarak bırakıp canıma kıymak istiyorlardı.

17 Fakat öyle oldu ki Rab'be şöyle diyerek dua ettim: Ya Rab, sana olan imanıma göre beni kardeşlerimin elinden kurtar! Evet, hatta bağlı olduğum bu bağları koparabilmem için bana güç ver!

18 Ve öyle oldu ki bu sözleri söylediğimde, işte ellerimdeki ve ayaklarımdaki bağlar çözüldü ve kardeşlerimin önünde durup onlarla tekrar konuştum.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Ve öyle oldu ki yine öfkelenerek bana el kaldırmak istediler; fakat işte, İsmail'in kızlarından biri, evet ve ayrıca onun annesi ve İsmail'in oğullarından birisi, kardeşlerime o kadar çok rica edip yalvardılar ki onların yüreklerini yumuşattılar; ve kardeşlerim sonunda canıma kastetmekten vazgeçtiler.

20 Ve öyle oldu ki onlar yaptıkları kötülükler için o kadar çok üzüldüler ki önümde eğilerek bana karşı yaptıkları bu hareketten ötürü kendilerini affetmem için bana yalvardılar.

21 Ve öyle oldu ki onların yaptığı her şeyi bütün kalbimle affettim ve affedilmeleri için onları Tanrıları Rab'be dua etmeye teşvik ettim. Ve öyle oldu ki onlar dediğimi yaptılar. Ve kardeşlerim Rab'be dua ettikten sonra babamızın çadırına doğru yolumuza devam ettik.

22 Ve öyle oldu ki babamızın çadırına vardık. Ve ben, kardeşlerim ve İsmail'in bütün ev halkı babamın çadırına geldikten sonra, onlar Tanrıları Rab'be şükrettiler ve O'na kurban ve yakılmalık adaklar sundular.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1. Nefi 8

- 1 Ve öyle oldu ki biz birçok çeşit tohum topladık, hem tahıl hem de meyve tohumları biriktirdik.
- 2 Ve öyle oldu ki babam çölde kalırken bize şöyle diyerek konuştu: İşte bir rüya gördüm ya da başka bir deyişle bir görüm gördüm.
- 3 Ve işte, gördüğüm bu görümden dolayı, Nefi ve ayrıca Sam için Rab'de sevinmeye hakkım var; çünkü onların ve ayrıca onların soylarından birçok kişinin kurtulacağına inanmaya hakkım var.
- 4 Fakat işte, Laman ve Lemuel, sizin yüzünüzden çok korkuyorum; çünkü işte, rüyamda hatırlayabildiğim kadarıyla karanlık ve iç karartıcı bir çöl gördüm.
- 5 Ve öyle oldu ki bir adam gördüm ve bu adam beyaz bir kaftan giymişti; ve gelip önümde durdu.
- 6 Ve öyle oldu ki benimle konuştu ve bana kendisini izlememi buyurdu.
- 7 Ve öyle oldu ki O'nu izlerken, karanlık ve iç karartıcı çorak bir yerde olduğumu gördüm.
- 8 Ve karanlıkta saatlerce yol aldıktan sonra bana çok şefkatli olan merhametiyle merhamet etmesi için Rab'be dua etmeye başladım.
- 9 Ve öyle oldu ki Rab'be dua ettikten sonra büyük ve geniş bir alan gördüm.
- 10 Ve öyle oldu ki insanı mutlu edecek, meyvesi arzu edilen bir ağaç gördüm.
- 11 Ve öyle oldu ki gidip o ağacın meyvesinden yedim ve bu meyvenin o güne kadar tattığım her şeyden daha tatlı olduğunu gördüm. Evet ve ağacın meyvesinin o güne kadar görmüş olduğum bütün beyazlıkları geçen bir beyazlıkta olduğunu gördüm.
- 12 Ve ağacın meyvesini yediğimde, bu ruhumu son derece büyük bir sevinçle doldurdu; bu nedenle ailemin de bu meyveden yemesini arzu ediyordum; çünkü bu meyvenin bütün diğer meyvelerden daha çok arzu edildiğini biliyordum.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Ve belki ailemi de görürüm diye etrafa göz atarken suyla dolu bir ırmak gördüm ve ırmak, meyvesini yemekte olduğum ağacın yanından ileri doğru akıyordu.

14 Ve ırmağın nereden geldiğini görmek için bakındığımda onun kaynağının pek uzakta olmadığını gördüm ve kaynağının başında anneniz Sariah'yı, Sam'ı ve Nefi'yi gördüm; ve onlar sanki nereye gideceklerini bilmiyorlarmış gibi orada dikilmiş bekliyorlardı.

15 Ve öyle oldu ki onlara işaret ettim ve ayrıca yüksek bir sesle onlara bana doğru gelmelerini ve bütün diğer meyvelerden daha çok arzu edilen bu meyveden yemelerini söyledim.

16 Ve öyle oldu ki bana doğru gelip onlar da bu meyveden yediler.

17 Ve öyle oldu ki ben, Laman'la Lemuel'in de gelmelerini ve meyveden yemelerini istiyordum; bu nedenle, belki onları görürüm diye, gözlerimi ırmağın kaynağına doğru çevirdim.

18 Ve öyle oldu ki onları gördüm, ancak onlar yanıma gelip meyveden yemek istemediler.

19 Ve demir bir çubuk gördüm ve bu çubuk ırmağın kıyısı boyunca uzanıyor ve yanında durduğum ağaca doğru gidiyordu.

20 Ve ayrıca bu demir çubuk boyunca, yanında durduğum ağaca kadar uzanan dar ince bir yol gördüm ve bu yol kaynağın başından başlayarak, sanki bir dünyaya benzeyen büyük ve geniş bir alana doğru gidiyordu.

21 Ve sayısız insan toplulukları gördüm; birçoğu yanında durduğum ağaca doğru giden yola ulaşabilmek için ileri doğru atılıyorlardı.

22 Ve öyle oldu ki onlar çıkıp ağaca doğru giden yolda yürümeye başladılar.

23 Ve öyle oldu ki etrafı koyu bir karanlık, evet, hatta son derece koyu bir karanlık bastı; öyle ki yolda yürümeye başlamış olanlar yollarını kaybettiler ve yoldan çıkıp kayboldular.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 Ve öyle oldu ki başkalarının da ileri doğru atılıp ilerlediğini ve demir çubuğun ucundan yakaladığını gördüm; ve onlar koyu karanlığın içinde demir çubukla sınımsıkı sarılarak, hatta ağaca varıncaya ve meyvesinden yiyinceye kadar ileriye doğru atıldılar.

25 Ve ağacın meyvesinden yedikten sonra sanki utanıyorlarmış gibi etraflarına bakındılar.

26 Ve ben de etrafıma bakındığım da suyla dolu ırmağın karşı yakasında büyük ve geniş bir bina gördüm ve bina sanki yerden yüksekte havadaymış gibi duruyordu.

27 Ve bina hem yaşlı ve genç, hem erkek ve kadın birçok insanla doluydu ve onların giyiniş tarzları son derece güzeldi; ve onlar ağaca erişip meyveden yemekte olanlara doğru parmaklarını uzatıyor ve alaycı bir tavır sergiliyorlardı.

28 Ve meyveden tattıktan sonra kendileriyle alay edenler yüzünden utananlar yasak yollara saparak kayboldular.

29 Ve şimdi, ben Nepi, babamın söylediklerinin hepsini anlatmayacağım.

30 Fakat bunlara kısaca değinmek gerekirse, işte babam ileriye doğru atılan başka kalabalıklar gördü; ve onlar gelip demir çubuğun ucundan yakaladılar; ve devamlı demir çubukla sınımsıkı tutunarak, ağaca varıncaya ve yere kapanıp ağacın meyvesinden yiyinceye kadar kendi kendilerine ilerlemesini bildiler.

31 Ve babam aynı zamanda o büyük ve geniş binaya doğru elleriyle yollarını bulmaya çalışan başka kalabalıklar da gördü.

32 Ve öyle oldu ki birçok kimse su kaynağının derinliklerinde boğuldu ve birçokları da bilinmeyen yollarda başıboş dolaşırken babamın gözleri önünden kayboldu.

33 Ve bu garip binanın içine giren kalabalık çok büyüktü. Ve onlar, bu binaya girdikten sonra parmaklarını uzatarak benimle ve meyveden yiyenlerle alay ettiler; ama biz onlara aldırmadık.

34 Bunlar babamın söylediği sözlerdir: Onlara aldırış eden herkes doğru yoldan sapmıştır.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

- 35 Ve babam: “Laman’la Lemuel meyveden yemediler” dedi.
- 36 Ve öyle oldu ki babam gördüğü bu rüyası ya da görüşümü ile ilgili bütün sözlerini söyledikten sonra, söyledikleri ki çoktu, gördüğü bu şeyler yüzünden bize Laman ile Lemuel için son derece kaygılandığını söyledi; evet, babam onların Rab’bin huzurundan atılacağından korkuyordu.
- 37 Ve yine de sevecen bir babaya ait tüm duygularla, belki Rab onlara merhamet gösterir ve onları huzurundan atmaz diye, onları sözlerini dinlemeye teşvik etti; evet, babam onlara vaaz verdi.
- 38 Ve babam onlara vaaz verdikten ve ayrıca birçok konuda onlara peygamberlik ettikten sonra onlara Rab’bin emirlerini yerine getirmelerini emretti ve konuşmasını bitirdi.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1. Nefi 9

- 1 Ve babam bütün bunları ve ayrıca bu levhalar üzerine yazılması mümkün olmayan önemli birçok şeyi Lemuel vadisinde bir çadırda yaşarken görüp duydu ve konuştu.
- 2 Ve şimdi, bu levhalar hakkında daha önce konuştuğum gibi, işte bunlar, üzerine halkımın tarihini tam olarak yazdığım levhalar değildir; çünkü halkımın tarihini tam olarak üzerine yazdığım levhalara, Nefi adını verdim; bu nedenle, onlar benim adımla Nefi Levhaları olarak bilinir; ve bu levhalar da Nefi Levhaları olarak bilinir.
- 3 Ancak, bu levhaları özel bir amaçla hazırlamam için Rab'den emir aldım; çünkü halkımın verdiği hizmetleri anlatan bir kaydın tutulması gerekiyordu.
- 4 Diğer levhaların üzerinde krallar yönetimini ve halkımın savaşlarını ve anlaşmazlıklarını anlatan bir kayıt tutulacaktır; bu nedenle, bu levhalar çoğunlukla verdiğimiz hizmeti anlatır ve diğer levhalar ise çoğunlukla krallar yönetimini ve halkımın savaşlarını ve anlaşmazlıklarını anlatır.
- 5 Bu nedenle, Rab bildiği bir amaç için bana bu levhaları hazırlamamı emretti; ben bu amacın ne olduğunu bilmiyorum.
- 6 Fakat Rab her şeyi başından bilir; bu nedenle insançocuklarının arasında yaptığı bütün işlerin başarılmaması için bir yolunu hazırlar; çünkü işte, Rab sözlerinin hepsini yerine getirebilecek tüm güce sahiptir. Ve bu böyledir. Amin.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1. Nefi 10

- 1 Ve işte, ben Nefi, bu levhalarda yaptığım işleri, yönetimimi ve hizmetimi anlatmaya devam ediyorum; bu yüzden tuttuğum kayıtlara devam edebilmek için, babamın ve kardeşlerimin yaptığı işler hakkında biraz konuşmalıyım.
- 2 Çünkü işte, öyle oldu ki babam rüyasını anlattıktan sonra ve ayrıca onları tüm gayretle çalışmaya teşvik ettikten sonra, onlara Yahudiler hakkında konuştu—
- 3 Öyle ki Yahudiler, hatta o büyük Yerusalemler şehri yıkıma uğradıktan ve birçok kişi Babil'e tutsak olarak götürüldükten sonra Rab'be uygun bir zamanda, onların tekrar geri dönmesi, evet, hatta tutsaklıktan çıkarılarak geri getirilmeleri gerekir; ve tutsaklıktan çıkarılıp geri getirildikten sonra mirasları olan ülkeyi tekrar yurt edineceklerdir.
- 4 Evet, babam Yerusalemler'den ayrıldıktan altı yüz yıl sonra Rab Tanrı, Yahudiler'in arasından bir peygamber, hatta Mesih'i ya da başka bir deyişle, Dünyanın Kurtarıcısını çıkaracak.
- 5 Ve babam aynı zamanda peygamberler hakkında konuştu; birçok peygamber onun sözünü etmiş olduğu bu Mesih ya da Dünyanın Fidyeye ile Kurtarılmasını hakkındaki bu şeylere tanıklık etmişti.
- 6 Bu nedenle bütün insanlık kaybolmuş ve düşmüş bir durumdaydı ve bu Fidyeye ile Kurtarılmaya güvenmedikçe de sonsuza dek bu durumda kalacaklardı.
- 7 Ve babam Rab'bin yolunu hazırlamak üzere Mesih'ten önce gelecek olan bir peygamber hakkında da konuştu—
- 8 Evet, o çıkıp çölde şöyle haykırarak: Rab'bin yolunu hazırlayın ve O'nun yollarını düz edin; çünkü aranızda sizin bilmediğiniz biri duruyor; ve O benden daha güçlüdür ki ben onun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim. Ve babam bu konu hakkında oldukça konuştu.
- 9 Ve babam onun Erden'in ötesinde Betabara'da vaftiz edeceğini söyledi; ve onun suyla vaftiz edeceğini söyledi, hatta Mesih'i bile suyla vaftiz edeceğini söyledi.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 Ve o, Mesih'i suyla vaftiz ettikten sonra, dünyayı günahlarından arındıracak olan Tanrı Kuzusunu vaftiz etmiş olduğunu görecek ve buna tanıklık edecektir.
- 11 Ve öyle oldu ki babam bu sözleri söyledikten sonra kardeşlerime Yahudiler arasında vaaz edilecek olan Sevindirici Haber hakkında ve inançlarını yavaş yavaş kaybedecek olan Yahudiler hakkında da konuştu. Ve onlar gelecek olan Mesih'i öldürdükten sonra, yani O öldürüldükten sonra ölülerin arasından dirilecek ve kendisini Kutsal Ruh'un aracılığıyla Yahudi olmayan uluslara gösterecek.
- 12 Evet, babam Yahudi olmayan uluslar ve ayrıca İsrail Evi hakkında oldukça konuştu ve onların dalları kırılmış ve yeryüzünün her tarafına savrulmuş olan bir zeytin ağacına benzetilmesi gerekir dedi.
- 13 Bu nedenle babam, yeryüzünün her tarafına dağılmamız gerektiğini söyleyen Rab'bin sözünün yerine gelmesi için hep beraber vaadedilen diyara doğru götürülmemiz gerektiğini söyledi.
- 14 Ve İsrail Evi dağıldıktan sonra onların tekrar bir araya toplanmaları gerekir; başka bir deyişle özetlersek, Yahudi olmayan uluslar Sevindirici Haber'in tamamını kabul ettikten sonra zeytin ağacının doğal dalları, yani İsrail Evi'nden geri kalanlar aşılacak, başka bir deyişle Rableri ve Fidyeye ile Kurtaran'ları olan gerçek Mesih'in bilgisine kavuşacaklardır.
- 15 Ve babam kardeşlerime bu şekilde konuşup peygamberlik etti; daha başka şeyler de söyledi, ama hepsini bu kitaba yazmadım; çünkü gerekli gördüğüm kısımların çoğunu diğer kitabıma yazdım.
- 16 Ve sözünü ettiğim bütün bu şeyler babam, Lemuel vadisinde bir çadırda kalırken oldu.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Ve öyle oldu ki ben Nefi, babamın bir görünümde gördüğü bütün bu konulara ilişkin sözlerini ve Kutsal Ruh'un gücüyle konuştuğu sözlerini dinledikten sonra, bu güç ki ona Tanrı'nın Oğlu'na—ve Tanrı'nın Oğlu gelecek olan Mesih'ti—duyduğu inançtan ötürü verilmiştir, ben de bütün bu şeyleri Kutsal Ruh'un gücü sayesinde görüp duymayı ve bilmeyi istiyordum; bu güç, eski zamanlarda olduğu gibi O'nun kendisini insançocuklarına göstereceği zamanlarda da, O'nu gayretle bulmaya çalışanların hepsine verilecek olan Tanrı'nın bir armağanıdır.

18 Çünkü O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır; ve eğer öyle olur da bütün insanlar tövbe edip O'na gelirlerse, yol onlar için dünyanın kuruluşundan beri hazır beklemektedir.

19 Çünkü gayretle arayan bulacaktır ve Tanrı'nın sırları, Kutsal Ruh'un gücüyle eski zamanlarda olduğu gibi bu zamanlarda da ve gelecek zamanlarda ise eski zamanlarda olduğu gibi onlara açıklanacaktır; dolayısıyla Rab'bin yolu sonsuz bir yuvarlaktır.

20 Bu yüzden ey insan, bütün yaptıkların için yargıya çıkarılacağını hatırla!

21 Bu nedenle, sen denenme günlerinde kötülük yapmaya çalışmışsan, o zaman Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde kirli bulunacaksın; ve kirli olan hiçbir şey Tanrı ile beraber yaşayamaz; bunun için sonsuza dek dışarı atılacaksın.

22 Ve Kutsal Ruh bu şeyleri konuşmam için bana yetki veriyor ki ben bunları inkâr edemem.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1. Nefi 11

- 1 Çünkü öyle oldu ki babamın görmüş olduğu bu şeyleri ben de bilmek istiyordum ve Rab'bin bunları bana bildirebileceğine inanıyordum; böyle oturmuş yüreğimde derin derin düşünürken, Rab'bin Ruhu beni alıp, evet daha önce hiç görmediğim ve ayağımı hiç basmadığım çok yüksek bir dağa götürdü.
- 2 Ve Ruh bana şöyle dedi: İşte, ne dilersin?
- 3 Ve ben: "Babamın gördüklerini görmek istiyorum" dedim.
- 4 Ve Ruh bana şöyle dedi: Babanın sözünü etmiş olduğu ağacı gördüğüne inanıyor musun?
- 5 Ve ben: "Evet, babamın her sözüne inandığımı biliyorsun" dedim.
- 6 Ve ben bu sözleri söyleyince Ruh yüksek bir sesle şöyle diyerek haykırdı: Rab'be, en yüce Tanrı'ya Hozana! Çünkü O, bütün Dünyanın Tanrısı'dır, evet, her şeyden üstündür. Ve ne mutlu sana Nefi! Çünkü sen en yüce Tanrı'nın Oğlu'na inanıyorsun; bu nedenle arzu ettiğin şeyleri göreceksin.
- 7 Ve işte sana işaret olarak şu verilecek: Babanın tattığı meyveyi taşıyan ağacı gördükten sonra gökten bir adamın indiğini de göreceksin ve O'na şahitlik edeceksin; ve O'nu gördüğüne şahit olduktan sonra O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğuna dair tanıklık edeceksin.
- 8 Ve öyle oldu ki Ruh bana: "Bak!" dedi. Ve ben baktım ve bir ağaç gördüm; ve ağaç babamın görmüş olduğu ağaca benziyordu ve onun güzelliği her şeyin ötesindeydi; evet, her güzelliği aşmaktaydı ve ağacın beyazlığı gökten düşen kardan daha beyazdı.
- 9 Ve öyle oldu ki ağacı gördükten sonra Ruh'a: "Bana her şeyden çok daha değerli olan ağacı göstermiş olduğunu görüyorum" dedim.
- 10 Ve O bana şöyle dedi: Ne arzu ediyorsun?

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

- 11 Ve ben O'na: "Bunun açıklamasını bilmek istiyorum" dedim; çünkü onunla bir insanla konuşur gibi konuşuyordum; çünkü O'nun insan biçiminde olduğunu görüyordum; ama yine de onun Rab'bin Ruhu olduğunu biliyordum; ve O, benimle sanki insan insana konuşuyormuş gibi konuştu.
- 12 Ve öyle oldu ki bana: "Bak!" dedi. Ve ben O'na bakmak için döndüğümde, O'nu göremedim; çünkü yanımdan ayrılmıştı.
- 13 Ve öyle oldu ki bakıp büyük Yerusalemlerini ve başka şehirleri gördüm. Ve Nasıra şehrini gördüm; ve Nasıra şehrinde bir bakireyi gördüm ve o son derece beyaz ve güzeldi.
- 14 Ve öyle oldu ki göklerin açıldığını gördüm ve gökten bir melek inip önümde durdu ve bana: "Nefi ne görüyorsun?" dedi.
- 15 Ve ben ona: "Bir bakireyi, bütün bakirelerin en güzelini ve en kusursuz olanını" dedim.
- 16 Ve melek bana şöyle dedi: Tanrı'nın alçakgönüllü olduğunu biliyor musun?
- 17 Ve ben ona: "Tanrı'nın, çocuklarını sevdiğini biliyorum; ancak bütün bu şeylerin anlamını bilmiyorum" dedim.
- 18 Ve o bana şöyle dedi: İşte gördüğün bu bakire Tanrı'nın Oğlu'nun bedenen annesidir.
- 19 Ve öyle oldu ki onun Ruh tarafından alınıp götürüldüğünü gördüm ve Ruh tarafından alınıp götürüldükten bir müddet sonra melek bana konuştu: "Bak!" dedi.
- 20 Ve baktığımda bakireyi yine gördüm, kucığında bir çocuk taşıyordu.
- 21 Ve melek bana şöyle dedi: İşte Tanrı Kuzusu, evet, Ebedi Baba'nın Oğlu! Baba'nın görmüş olduğu ağacın anlamını biliyor musun?
- 22 Ve ona şöyle diyerek cevap verdim: Evet! Bu, insan çocuklarının yüreğinden her yana saçılan Tanrı'nın sevgisidir; bu nedenle, bu sevgi her şeyden daha çok arzu edilir.
- 23 Ve bana şöyle diyerek konuştu: Evet ve ruhu en çok sevindiren budur.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

- 24 Ve bu sözleri söyledikten sonra bana: “Bak!” dedi. Ve ben bakıp Tanrı’nın Oğlu’nun, insançocukları arasında ilerlediğini gördüm ve birçok kişinin O’nun ayaklarına kapanıp O’na büyük saygı gösterdiğini gördüm.
- 25 Ve öyle oldu ki babamın gördüğü demir çubuğun, diri suların kaynağına ya da yaşam ağacına götüren Tanrı’nın sözü olduğunu anladım; bu sular Tanrı’nın sevgisinin bir simgesidir; ve aynı zamanda bu yaşam ağacının da Tanrı’nın sevgisinin bir simgesi olduğunu anladım.
- 26 Ve melek bana yine şöyle dedi: Bak, Tanrı’nın alçakgönüllü olduğunu gör!
- 27 Ve ben bakıp babamın sözünü ettiği, dünyayı Fidyeye ile Kurtaranı gördüm ve ayrıca O’nun önünde yolu hazırlayacak olan peygamberi de gördüm. Ve Tanrı Kuzusu gidip onun tarafından vaftiz oldu; ve vaftiz olduktan sonra göklerin açıldığını ve Kutsal Ruh’un bir güvercin biçiminde gökten inip O’nun üzerine konduğunu gördüm.
- 28 Ve O’nun büyük bir yücelik ve kuvvetle ilerleyip halka hizmet ettiğini gördüm; ve kalabalıklar O’nu dinlemek için bir araya toplandılar; ve O’nu aralarından attıklarını gördüm.
- 29 Ve ayrıca on iki kişinin daha O’nu izlediğini gördüm. Ve öyle oldu ki onlar gözlerimin önünde Ruh tarafından alınıp götürüldüler ve onları göremez oldum.
- 30 Ve öyle oldu ki melek bana yine konuştu: “Bak!” dedi. Ve ben bakıp göklerin yine açıldığını gördüm ve meleklerin gökten gelip insançocuklarının üzerine indiklerini gördüm; ve melekler onlara hizmet ettiler.
- 31 Ve o bana yine konuştu: “Bak!” dedi. Ve ben bakıp Tanrı Kuzusu’nun insançocukları arasında ilerlediğini gördüm. Ve hasta yatan, her türlü hastalıktan acı çeken ve cinlerle kirli ruhlarla esir olmuş kalabalık insanlar gördüm; ve melek bütün bunları bana söyleyip gösterdi. Ve onlar Tanrı Kuzusu’nun kudretiyle iyileştirildi; ve cinlerle kirli ruhlar ise kovuldular.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 Ve öyle oldu ki melek bana yine konuştu: “Bak!” dedi. Ve ben bakıp Tanrı Kuzusu’nun halk tarafından alınıp götürüldüğünü gördüm; evet, Sonsuz Tanrı’nın Oğlu, dünya tarafından yargılandı; ve ben bunu gördüm ve buna tanıklık ederim.
- 33 Ve ben Nefi, O’nun kaldırılıp çarmıha gerildiğini ve dünyanın günahları için öldürüldüğünü gördüm.
- 34 Ve O öldürüldükten sonra yeryüzündeki kalabalık toplulukların, Kuzu’nun havarilerine karşı savaşmak için bir araya toplandıklarını gördüm; çünkü Rab’bin meleği tarafından bu on iki kişiye böyle deniyordu.
- 35 Ve yeryüzündeki kalabalık topluluklar bir araya toplandılar; ve onların babamın gördüğü binaya benzeyen büyük ve geniş bir bina içinde olduğunu gördüm. Ve Rab’bin meleği bana yine şöyle deyip konuştu: İşte dünya ve dünya aklı! Evet, işte Kuzu’nun on iki havarisıyla savaşmak için İsrail Evi bir araya toplanmış.
- 36 Ve öyle oldu ki ben bu büyük ve geniş binanın dünyanın gururu olduğunu gördüm ve buna tanıklık ederim; ve bu bina yıkıldı ve yıkılışı son derece büyüktü. Rab’bin meleği bana yine şöyle diyerek konuştu: Kuzu’nun on iki havarisine karşı savaşacak her ulusun, sülalenin, dilin ve halkın yıkılışı böyle olacaktır.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1. Nefi 12

- 1 Ve öyle oldu ki melek bana: “Bak, kendi soyunu ve ayrıca kardeşlerinin soyunu gör!” dedi. Ve ben bakıp bize vaadedilmiş olan diyarı gördüm; ve kalabalık topluluklar, evet, hatta denizlerdeki kum sayısı kadar çok insan gördüm.
- 2 Ve öyle oldu ki birbirleriyle savaşmak için bir araya toplanan kalabalıklar gördüm; ve savaşlar ve savaş söylentileri ve halkımın arasına kılıçla gelecek korkunç katliamlar gördüm.
- 3 Ve öyle oldu ki ülkede böyle savaşlar ve çatışmalar çıkarken, pek çok kuşağın ölüp gittiğini gördüm; ve pek çok şehir gördüm; evet, o kadar çoktu ki saymadım.
- 4 Ve öyle oldu ki vaadedilen bu diyarın üzerinde koya bir karanlık gördüm; ve şimşekler gördüm ve gök gürültüleri, depremler ve her türlü patırtılı sesler işittim; ve yerin ve kayaların yarıldığını gördüm; ve dağların ufalandığını gördüm; ve yeryüzündeki ovaların bölündüğünü gördüm; ve birçok şehrin sulara gömüldüğünü gördüm; ve birçok şehrin ateşle yandığını gördüm; ve birçok şehrin sarsıntıyla yıkılıp yerle bir olduğunu gördüm.
- 5 Ve öyle oldu ki bunları gördükten sonra karanlık sisin yeryüzünden kalktığını gördüm; ve işte, Rab’bin gönderdiği büyük ve korkunç yargılara rağmen ayakta kalan kalabalıklar gördüm.
- 6 Ve göklerin açıldığını ve Tanrı Kuzusu’nun gökten indiğini gördüm; ve O aşağıya inip kendisini onlara gösterdi.
- 7 Ve ayrıca Kutsal Ruh’un diğer on iki kişinin üzerine indiğini gördüm ki buna tanıklık ederim; ve onlar Tanrı tarafından atanıp seçildiler.
- 8 Ve melek bana şöyle deyip konuştu: İşte senin soyuna hizmet etmek üzere seçilen Kuzu’nun on iki öğrencisi!
- 9 Ve o bana şöyle dedi: Kuzu’nun on iki havarisini hatırlıyor musun? İşte İsrail’in on iki oymağını yargılayacak olanlar onlardır; bu nedenle soyundan gelecek olan on iki hizmetkâr onlar tarafından yargılanacaklardır; çünkü siz İsrail Evi’ndensiniz.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 Ve gördüğün bu on iki hizmetkâr da senin soyunu yargılayacaklar. Ve işte, onlar sonsuza dek doğrudurlar; çünkü Tanrı Kuzusu'na olan inançlarından ötürü onların giysileri Kuzu'nun kanıyla beyazlatılmıştır.
- 11 Ve melek bana: "Bak!" dedi. Ve ben bakıp üç kuşağın doğruluk içinde ölüp gittiğini gördüm; ve onların giysileri Tanrı Kuzusu'nun giysisi kadar beyazdı. Ve melek bana şöyle dedi: Bunlar Kuzu'ya olan inançlarından ötürü Kuzu'nun kanıyla bembeyaz edilmişlerdir.
- 12 Ve ben Nefi, dördüncü kuşaktan birçok kişinin de doğruluk içinde ölüp gittiğini gördüm.
- 13 Ve öyle oldu ki yeryüzündeki kalabalık toplulukların bir araya geldiğini gördüm.
- 14 Ve melek bana şöyle dedi: İşte senin ve ayrıca kardeşlerinin soyu!
- 15 Ve öyle oldu ki baktım ve soyumdan gelen halkın, kardeşlerimin soyuna karşı büyük kalabalıklar halinde birleştiğini gördüm; ve onlar savaşmak üzere bir araya toplanmışlardı.
- 16 Ve melek bana şöyle diyerek konuştu: Bak, babanın gördüğü pis suyun kaynağı! Evet, hatta sözünü ettiği ırmak! Bu ırmağın derinlikleri cehennem derinlikleridir.
- 17 Ve insançocuklarının gözlerini kör edip yüreklerini katılaştıran ve mahvolup kaybolmaları için onları geniş yollara sürükleyen bu koyu karanlık da şeytanın ayartmalarıdır.
- 18 Ve babanın gördüğü o büyük ve geniş bina ise insançocuklarının boş hayalleri ve gururudur. Ve korkunç ve derin bir uçurum onları birbirinden ayırır; evet, hatta Ebedi Tanrı'nın adalet sözü ve Kutsal Ruh'un dünyanın başlangıcından şu ana kadar tanıklık ettiği ve şu andan itibaren sonsuza dek tanıklık edeceği Tanrı Kuzusu Mesih, onları birbirinden ayırır.
- 19 Ve melek bu sözleri söylerken bakıp meleğin dediği gibi kardeşlerimin soyunun benim soyumla çarpıştığını gördüm; ve soyumun gururu ve şeytanın ayartmaları yüzünden kardeşlerimin soyunun soyumdan gelen halka üstün geldiğini gördüm.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 Ve öyle oldu ki baktım ve kardeşlerimin soyundan gelen halkın benim soyumu yenilgiye uğrattığını gördüm; ve onlar kalabalık halde ülkenin her tarafına yayıldılar.

21 Ve onların kalabalık gruplar oluşturarak bir araya toplandıklarını gördüm; ve aralarında savaşların ve savaş söylentilerinin çıktığını gördüm; ve savaşlar ve savaş söylentileri içinde birçok kuşağın ölüp gittiğini gördüm.

22 Ve melek bana şöyle dedi: İşte bunlar yavaş yavaş inançlarını kaybedecekler.

23 Ve öyle oldu ki inançlarını yavaş yavaş kaybettikten sonra onların her türlü tembellik ve iğrençlikle dolu, kara, tiksindirici ve pis bir halk olduklarını gördüm.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1. Nefi 13

- 1 Ve öyle oldu ki melek bana konuştu: “Bak!” dedi. Ve ben bakıp birçok ulus ve krallık gördüm.
- 2 Ve melek bana şöyle dedi: Ne görüyorsun? Ve ben: “Birçok ulus ve krallık görüyorum” dedim.
- 3 Ve o bana şöyle dedi: İşte bunlar, Yahudi olmayan uluslar ve krallıklardır.
- 4 Ve öyle oldu ki ben, Yahudi olmayan ulusların arasında büyük bir kilisenin kurulduğunu gördüm.
- 5 Ve melek bana şöyle dedi: İşte, Tanrı'nın azizlerini öldüren, evet ve onlara işkence eden ve onların haklarını kısıtlayan ve onları demir boyunduruğa vurup tutsaklığa sürükleyen, bütün diğer kiliselerden daha da iğrenç olan kilisenin kurulduğunu gör.
- 6 Ve öyle oldu ki ben, bu büyük ve iğrenç kiliseyi gördüm; ve kurucusunun şeytan olduğunu gördüm.
- 7 Ve ben ayrıca altınlar ve gümüşler ve ipekler ve kırmızılar ve ince dokunmuş ketenler ve her türlü kıymetli elbiseler gördüm; ve bir sürü fahişe gördüm.
- 8 Ve melek bana şöyle deyip konuştu: İşte, bu altınlar ve bu gümüşler ve bu ipekler ve bu kırmızılar ve bu ince dokunmuş ketenler ve bu kıymetli elbiseler ve bu fahişeler, bu büyük ve iğrenç kilisenin arzusudur.
- 9 Ve onlar üstelik dünyanın övgüsünü kazanmak için Tanrı'nın azizlerini de öldürürler ve onları tutsaklığa sürüklerler.
- 10 Ve öyle oldu ki ben baktım ve karşımda engin sular gördüm ve bu sular kardeşlerimin soyunu Yahudi olmayan uluslardan ayırıyordu.
- 11 Ve öyle oldu ki melek bana şöyle dedi: Bak, Tanrı'nın gazabı kardeşlerinin soyu üzerinde!
- 12 Ve ben baktım ve bu sular yüzünden kardeşlerimin soyundan ayrı kalmış olan Yahudi olmayan ulusların arasında bir adam gördüm; ve Tanrının Ruhunu'nun inip bu adamda etkin olduğunu gördüm; ve bu adam engin suların üzerinden geçip vaadedilen diyarda bulunan kardeşlerimin soyuna ulaştı.

1 Nephi 13

- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.
- And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.
- And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.
- And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.
- And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 Ve öyle oldu ki ben, Tanrı'nın Ruhu'nun Yahudi olmayan başka ulusların arasında da etkin olduğunu gördüm; ve onlar da tutsaklıktan kaçarak engin sulara açıldılar.

14 Ve öyle oldu ki Yahudi olmayan uluslardan birçok topluluğu, bu vaadedilen diyarda gördüm; ve Tanrı'nın gazabının kardeşlerimin soyunun üzerinde olduğunu gördüm; ve onlar vuruldular ve Yahudi olmayan ulusların önünde darmadağın edildiler.

15 Ve ben Rab'bin Ruhu'nun Yahudi olmayan ulusların üzerinde olduğunu ve onların refaha kavuşup bu toprakları mirasları olarak aldıklarını gördüm; ve onların halkımın katledilmeden önce olduğu gibi açık tenli, çok çekici ve güzel olduklarını gördüm.

16 Ve öyle oldu ki ben Nefi, tutsaklıktan kaçmış olan Yahudi olmayan ulusların Rab'bin önünde kendilerini alçalttıklarını gördüm; ve Rab'bin gücü onlarla beraberdi.

17 Ve ben Yahudi olmayan anne ulusların, onlarla savaşmak üzere suda ve karada bir araya toplandığını gördüm.

18 Ve Tanrı'nın gücünün onlarla beraber olduğunu ve ayrıca Tanrı'nın gazabının onlarla savaşmak için toplanan herkesin üzerinde olduğunu gördüm.

19 Ve ben Nefi, tutsaklıktan kaçmış bu Yahudi olmayan ulusların bütün diğer ulusların ellerinden Tanrı'nın gücüyle kurtarıldığını gördüm.

20 Ve öyle oldu ki ben Nefi, onların ülkede refaha kavuştuklarını gördüm; ve bir kitap gördüm ve bu kitap onların yanında her yere götürülüyordu.

21 Ve melek bana şöyle dedi: Bu kitabın ne anlama geldiğini biliyor musun?

22 Ve ben, ona: "Bilmiyorum!" dedim.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

23 Ve o şöyle dedi: İşte kitap bir Yahudi'nin ağzından çıkmıştır. Ve ben Nefi, bu kitabı gördüm; ve melekle bana şöyle dedi: Gördüğün bu kitap, Rab'bin İsrail Evi'yle yaptığı antlaşmaları içeren Yahudiler'den gelen bir kayıttır; ve kitap ayrıca kutsal peygamberlerin ettiği peygamberliklerin pek çoğunu içerir; ve kitap pirinç levhaların üzerine işlenmiş olan yazılara benzeyen bir kayıt olsa da o kadar uzun değildir; yine de Rab'bin İsrail Evi ile yaptığı antlaşmaları içerir; bu nedenle, bunlar Yahudi olmayan uluslar için büyük bir değer taşır.

24 Ve Rab'bin meleği bana şöyle dedi: Sen bu kitabın bir Yahudi'nin ağzından çıktığını gördün; ve bu kitap bir Yahudi'nin ağzından çıktığı zaman, Rab'bin Sevindirici Haberi'nin tümünü içermekteydi. On iki havariler, Rab'be tanıklık ederler ve Tanrı Kuzusu'ndaki gerçeklere göre tanıklık ederler.

25 Bu nedenle, bu şeyler Tanrı'daki gerçeklere uygun olarak Yahudiler'den Yahudi olmayan uluslara saf bir şekilde ulaşır.

26 Ve bunlar Yahudiler'den Yahudi olmayan uluslara Kuzu'nun on iki havarisinin eliyle götürüldükten sonra, bütün diğer kiliselerin en iğrenç olan o büyük ve iğrenç kilisenin kurulduğunu göreceksin; çünkü işte, onlar Kuzu'nun Sevindirici Haberi'nden en değerli ve kolay anlaşılır kısımların çoğunu çıkarmışlardır; ve ayrıca Rab'bin antlaşmalarının çoğunu da oradan çıkarıp atmışlardır.

27 Ve onlar, bütün bunları Rab'bin doğru yollarını saptırmak, insançocuklarının gözlerini kör etmek ve onların yüreklerini katılaştırmak için yapmışlardır.

28 Bu nedenle görüyorsun ki bu kitap, büyük ve iğrenç kilisenin elinden geçtikten sonra birçok değerli ve kolay anlaşılır kısımlar Tanrı Kuzusu'nun kitabı olan bu kitaptan çıkarılmıştır.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

29 Ve bu değerli ve kolay anlaşılır kısımlar çıkarıldıktan sonra kitap, Yahudi olmayan bütün uluslara ulaşıyor ve Yahudi olmayan bütün uluslara ulaştıktan, evet, hatta tutsaklıktan kaçtıklarını gördüğün Yahudi olmayan ulusların eliyle engin suların üzerinden geçtikten sonra—Tanrı Kuzusu’ndaki açıklığa göre, insançocuklarının anlayışına açık olan, değerli ve kolay anlaşılır pek çok kısım bu kitaptan çıkarıldığı için—bu şeyler Kuzu’nun Sevindirici Haber’inden çıkarıldığı için çok sayıda insanın tökezlediğini, evet, o kadar çok tökezlediğini görüyorsun ki şeytan onların üzerinde büyük bir güce sahiptir.

30 Buna rağmen tutsaklıktan kaçan ve Rab Tanrı’nın babanla yaptığı antlaşmaya göre, onun soyunun mirasları olarak alacağı, diğer ülkelerden çok daha seçkin olan bu topraklarda, bu Yahudi olmayan ulusların Tanrı’nın kudretiyle diğer ulusların hepsinden daha çok yükseltilmiş olduğunu görüyorsun; dolayısıyla görüyorsun ki Rab Tanrı, kardeşlerinin arasındaki senin soyundan gelen melez halkın Yahudi olmayan uluslar tarafından tamamıyla yok edilmesine izin vermeyecektir.

31 Ve Yahudi olmayan ulusların senin kardeşlerinin soyunu yok etmesine de izin vermeyecektir.

32 Ve Kuzu’nun Sevindirici Haber’ine ait olan en değerli ve kolay anlaşılır kısımlar, kuruluşunu gördüğün o iğrenç kilise tarafından saklandığı için Rab Tanrı, Yahudi olmayan ulusların içinde bulduklarını gördüğün bu korkunç kör durumda sonsuza dek kalmalarına izin vermeyecektir.

33 Bu nedenle şöyle diyor Tanrı Kuzusu: İsrail Evi’nden geriye kalanları büyük bir yargıyla yoklar-ken, Yahudi olmayan uluslara karşı merhametli olacağım.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

34 Ve öyle oldu ki Rab'bin meleği bana şöyle deyip konuştu: İşte şöyle diyor Tanrı Kuzusu: İsrail Evi'nden geri kalanları yokladıktan sonra—ve hakkında konuştuğum bu insanlar babanın soyudur—bu nedenle onları yargıyla yokladıktan ve Yahudi olmayan ulusların eliyle vurduktan sonra; ve Kuzunun Sevindirici Haber'inin en değerli ve kolay anlaşılır kısımları fahişelerin anası olan bu iğrenç kilise tarafından saklandığı için Yahudi olmayan uluslar epeyce tökezledikten sonra, diyor Kuzu: O gün Yahudi olmayan uluslara karşı o kadar merhametli olacağım ki değerli ve anlaması kolay Sevindirici Haberim'in çoğunu onlara kendi gücümle getireceğim, diyor Kuzu.

35 Çünkü işte, şöyle diyor Kuzu: Kendimi senin soyuna göstereceğim; öyle ki onlara öğreteceğim değerli ve kolay anlaşılır birçok şeyi onlar yazacaklar; ve senin soyun yok edildikten ve kardeşlerinin soyu da senin soyun gibi yavaş yavaş inançlarını kaybettikten sonra, işte bu şeyler Kuzu'nun armağanı ve gücüyle Yahudi olmayan uluslara gelmesi için saklanacaktır.

36 Ve benim Sevindirici Haberim, kayam ve kurtuluşum onlarda yazılacak, diyor Kuzu.

37 Ve o gün Sion'u kurmaya çalışanlara ne mutlu! Çünkü onlar Kutsal Ruh armağanına ve gücüne sahip olacaklar; ve sonuna kadar dayanırlarsa son günde yukarı alınarak Kuzunun Sonsuz Krallığı'nda kurtulacaklardır; ve barışı, evet, büyük sevinç dolu haberleri ilan edenler dağlar üzerinde ne güzel olacaklardır!

38 Ve öyle oldu ki kardeşlerimin soyundan geri kalanları ve ayrıca Yahudi ağzından çıkmış olan Tanrı Kuzusu'nun kitabını gördüm; öyle ki bu kitap Yahudi olmayan uluslar tarafından kardeşlerimin soyundan geri kalanlara getirildi.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

39 Ve bu kitap onlara ulaştıktan sonra Yahudi olmayan ulusları, kardeşlerimin soyundan geriye kalanları ve ayrıca yeryüzünün her tarafına dağıtılmış olan Yahudileri, peygamberlerin ve Kuzu'nun on iki havarisinin tuttuğu kayıtların doğruluğuna inandırmak için, Yahudi olmayan uluslardan onlara Kuzu'nun kudretiyle gelen başka kitaplar gördüm.

40 Ve melek bana şöyle deyip konuştu: Yahudi olmayan ulusların arasında gördüğün bu son kayıtlar Kuzu'nun on iki havarisinin kayıtları olan ilk kayıtların gerçekliğini ortaya koyacak ve ilk kayıtlardan çıkarılmış olan değerli ve kolay anlaşılır kısımları gösterecektir; ve bütün sülalelere, dillere ve halklara Tanrı Kuzusu'nun Ebedi Baba'nın Oğlu ve Dünya'nın Kurtarıcısı olduğunu bildirecektir; ve bütün insanların O'na gelmelerini, yoksa kurtulamayacaklarını bildirecektir.

41 Ve bu son kayıtlar Kuzu'nun ağzından çıkacak sözlere göre gelecektir; ve Kuzu'nun sözleri Kuzu'nun on iki havarisinin kayıtlarında olduğu gibi senin soyunun kayıtlarında da bildirilecektir; bu nedenle kayıtların ikisi de bir kayıt olarak birleşecektir; çünkü dünyadaki herkes için tek bir Tanrı ve tek bir Çoban vardır.

42 Ve O'nun kendisini bütün uluslara hem Yahudiler'e hem de Yahudi olmayan uluslara göstereceği zaman gelmektedir; ve O kendisini Yahudiler'e ve ayrıca Yahudi olmayan uluslara gösterdikten sonra, kendisini hem Yahudi olmayan uluslara hem de Yahudiler'e gösterecektir ve sonuncular birinci ve birinciler sonuncu olacaktır.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1. Nefi 14

- 1 Ve öyle olacak ki Tanrı Kuzusu kendisini, sözüyle, kudretiyle ve özellikle yaptıklarıyla Yahudi olmayan uluslara, onların tökezleme taşlarını ortadan kaldırmak için göstereceği gün, eğer Yahudi olmayan uluslar O'na kulak verirlerse—
- 2 Ve Tanrı Kuzusu'na karşı yüreklerini katılaştırmazlarsa, onlar babanın soyunun arasında sayılacaklardır; evet, İsrail Evi arasında sayılarak, bu vad edilen diyarda sonsuza dek kutsanmış bir halk olacaklardır; bir daha tutsaklığa getirilmeyeceklerdir ve İsrail Evi bir daha başkalarıyla hiç karışmayacaktır.
- 3 Ve insanların ruhlarını cehenneme sürüklemek için şeytanın ve onun çocukları tarafından kurulan o büyük ve iğrenç kilisenin onlar için kazdığı o büyük çukur—evet, insanlığı yok etmek üzere kazılmış olan o büyük çukur, çukuru kazanlar tarafından dolacak ve onlar mutlak bir yıkıma uğrayacaktır, diyor Tanrı Kuzusu. Bu, ruhun yok olması değil, ruhun sonu olmayan o cehenneme atılmasıdır.
- 4 Çünkü işte bu, şeytanın tutsaklığına ve ayrıca Tanrı'nın adaletine göre, Tanrı'nın önünde kötülük işleyip iğrençlik yapan herkesin başına gelecektir.
- 5 Ve öyle oldu ki melek ben Nefi'ye şöyle diyerek konuştu: Gördüğün gibi Yahudi olmayan uluslar tövbe ederlerse, onlar için her şey iyi olacak; ve Rab'bin İsrail Evi'yle yapmış olduğu antlaşmaları da biliyorsun; ve tövbe etmeyen herkesin mahvolacağını da işitmişsindir.
- 6 Bu yüzden, öyle olur da Yahudi olmayan uluslar Tanrı Kuzusu'na karşı yüreklerini katılaştırırlarsa, vay onların haline!
- 7 Çünkü insançocukları arasında yapacağım büyük ve olağanüstü bir işin zamanı geldi, diyor Tanrı Kuzusu: Bu iş, ya bu elimde ya da öbür elimde sonsuza dek sürecek; onları ya barışa ve sonsuz yaşama inandıracak ya da kendi yüreklerinin katılığına ve zihinlerinin körlüğüne teslim edecektir; ve önceden söylediğim gibi, şeytanın tutsaklığı altında, hem ruhen hem de beden tutsaklığa getirilip yıkıma uğrayacaklardır.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

8 Ve öyle oldu ki melek bu sözleri söyledikten sonra bana şöyle dedi: Baba'nın, İsrail Evi ile yaptığı antlaşmaları hatırlıyor musun? Ona: "Evet!" dedim.

9 Ve öyle oldu ki melek bana şöyle dedi: Bak ve iğrençliklerin anası olan, kurucusunun şeytan olduğu o büyük ve iğrenç kiliseyi gör.

10 Ve bana şöyle dedi: İşte sadece iki kilise vardır: Biri Tanrı Kuzusu'nun Kilisesi ve diğeri de şeytanın kilisesidir; bu nedenle Tanrı Kuzusu'nun Kilisesi'nden olmayan herkes, iğrençliklerin anası olan o büyük kiliseden sayılır ve o kilise bütün dünyanın fahişesidir.

11 Ve öyle oldu ki ben bakıp bütün dünyanın fahişesini gördüm ve fahişe birçok suyun üzerinde oturuyordu; ve onun bütün dünyadaki her ulusun, sülalenin, dilin ve halkın arasında hükmü vardı.

12 Ve öyle oldu ki Tanrı Kuzusu'nun Kilisesini gördüm ve kilise üyelerinin sayısı birçok suyun üzerinde oturan fahişenin kötülükleri ve iğrençlikleri yüzünden azdı; buna rağmen, Tanrı'nın azizleri olan Kuzu'nun Kilisesi'nin de yeryüzünün her tarafında olduğunu gördüm; ve gördüğüm bu büyük fahişenin kötülükleri yüzünden, onların yeryüzündeki ege-menlikleri azdı.

13 Ve öyle oldu ki iğrençliklerin büyük anasının, Tanrı Kuzusu'na karşı savaşmak için yeryüzünün her tarafında, Yahudi olmayan bütün ulusların arasından büyük kalabalıkları topladığını gördüm.

14 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Tanrı Kuzusu'nun kudretinin yeryüzünün her tarafına dağılmış olan Kuzunun Kilisesi'ndeki azizlerin ve Rab'bin antlaşmalı halkının üzerine indiğini gördüm; ve onlar büyük bir yücelik içinde, doğrulukla ve Tanrı'nın kudretiyle silahlandılar.

15 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın gazabının o büyük ve iğrenç kilisenin üzerine boşaldığını gördüm; öyle ki dünyadaki her ulusun ve sülalenin arasında savaşlar ve savaş söylentileri çıktı.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 Ve iğrençliklerin anasına ait olan bütün ulusların arasında savaşlar ve savaş söylentileri çıkmaya başlayınca, melek bana şöyle deyin: İşte Tanrı'nın gazabı fahişelerin anasının üzerinde! Ve işte, bütün bu şeyleri görüyorsun.

17 Ve Tanrı'nın gazabının, kurucusunun şeytan olduğu, bütün dünyanın büyük ve iğrenç kilisesi olan fahişelerin anasının üzerine döküleceği gün geldiğinde, işte o gün, Baba'nın işi İsrail Evi'nden olan halkıyla yaptığı antlaşmaların yerine gelmesini sağlayacak yolu hazırlamak için başlayacaktır.

18 Ve öyle oldu ki melek bana konuştu: "Bak!" dedi.

19 Ve ben bakıp birisini gördüm ve o beyaz bir kaftan giymişti.

20 Ve melek bana şöyle dedi: İşte Kuzu'nun on iki havarilerinden biri.

21 İşte o, bu şeylerin geri kalan kısmını, evet ve aynı zamanda olup biten birçok şeyi görüp yazacaktır.

22 Ve o hem de dünyanın sonu hakkında yazacaktır.

23 Bu nedenle, onun yazacağı şeyler doğru ve gerçektir; ve işte, onlar Yahudi'nin ağzından çıktığını gördüğün bu kitapta yazılıdır; ve bunlar Yahudi'nin ağzından çıktığı zaman, yani Yahudi'nin ağzından bu kitap çıktığı zaman, içinde yazılı olanlar açık, saf ve en değerli olan şeylerdi ve bütün insanların kolayca anlayabileceği bir şekildeydi.

24 Ve işte, Kuzu'nun bu havarisinin yazacağı birçok şeyi gördün; ve işte, geri kalanları da göreceksin.

25 Fakat bundan sonra göreceğin şeyleri yazmayacaksın; çünkü Rab Tanrı, Tanrı Kuzusu'nun havarisini bunları yazması için atadı.

26 Ve Tanrı, bütün her şeyi daha önce yaşayan başka insanlara da göstermiştir ve onlar da gördüklerini yazmışlardır; ve bunlar Kuzu'daki gerçeklere göre Rab'bin kendisi için uygun gördüğü bir zamanda tüm saflığıyla İsrail Evi'ne getirilmek üzere mühürlenmiştir.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

27 Ve ben Nefi, meleğin söylediği gibi, Kuzu'nun havarisinin adının Yuhanna olduğunu duydum ve buna tanıklık ederim.

28 Ve işte gördüğüm ve duyduğum bu şeylerin geri kalan kısmını yazmam ben Nefi'ye yasaklandı; bu nedenle yazdıklarım bana yeterli geliyor; ve ben gördüğüm şeylerin sadece küçük bir kısmını yazıyorum.

29 Ve babamın gördüğü şeyleri gördüğüme ve Rab'bin meleğinin bunları bana bildirdiğine tanıklık ederim.

30 Ve şimdi, Ruh tarafından alınıp götürülmüşken gördüğüm bu şeyler hakkındaki sözlerime son veriyorum; ve gördüğüm şeylerin hepsi yazılmış olmasa da yazdıklarımın hepsi doğrudur. Ve bu böyledir. Amin.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1. Nefi 15

- 1 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Ruh tarafından alınıp götürüldükten ve bütün bu şeyleri gördükten sonra babamın çadırına geri döndüm.
- 2 Ve öyle oldu ki kardeşlerimi gördüm ve onlar babamın kendilerine söylemiş olduğu sözler yüzünden birbirleriyle tartışıyorlardı.
- 3 Çünkü babam gerçekten de onlara, Rab'be sorulmadıkça, anlaşılması güç olacak birçok önemli şeyler söylemişti; ve kardeşlerim katı yürekli oldukları için gerektiği şekilde Rab'be güvenmemişlerdi.
- 4 Ve şimdi ben Nefi, onların yüreklerinin katılığından dolayı ve ayrıca görmüş olduğum bu şeyler yüzünden üzülüyordum ve insançocuklarının büyük kötülükleri yüzünden bu şeylerin gerçekleşmesinin kaçınılmaz olduğunu biliyordum.
- 5 Ve öyle oldu ki çektiğim acılara yenik düştüm; çünkü halkımın çöküşünü görmüştüm; onların yıkıma uğrayacağını gördüğüm için, çektiğim acıların her şeyden daha beter olduğunu düşünüyordum.
- 6 Ve öyle oldu ki gücüm yerine geldikten sonra kardeşlerimle konuştum; onlardan tartışmalarının sebebini öğrenmek istiyordum.
- 7 Ve onlar: "İşte, babamızın zeytin ağacının doğal dalları hakkında ve Yahudi olmayan uluslar hakkında konuştuğu sözleri anlayamıyoruz" dediler.
- 8 Ve ben onlara: "Rab'be sordunuz mu?" dedim.
- 9 Ve onlar bana: "Sormadık! Çünkü Rab bu tür şeyleri bize bildirmez!" dediler.
- 10 İşte, onlara: "Nasıl oluyor da Rab'bin emirlerini yerine getirmiyorsunuz? Nasıl oluyor da yüreklerini-zin katılığı yüzünden mahvolmak istiyorsunuz?" dedim.
- 11 Rab'bin şu sözlerini hatırlamıyor musunuz?—Eğer yüreklerinizi katılaştırmaz, emirlerimi gayretle tutar ve alacağınıza inanarak bana inançla sorarsanız, elbette bu şeyler sizlere bildirilecektir—

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 İŖte size sylyyorum ki İsrail Evi, babamızın için-
deki Rab'bin Ruhu tarafından bir zeytin ağacına
benzetilmiŖtir; ve iŖte biz İsrail Evi'nden kopmadık
mı ve İsrail Evi'ne ait bir dal değil miyiz?
- 13 Ve Ŗimdi babamızın, doğal dalların Yahudi olma-
yan bütün ulusların aracılığıyla aŖılanması hakkında
demek istediği Ŗudur: Soyumuz son günlerde yavaŖ
yavaŖ inancını kaybedeceği zaman, evet, Mesih'in in-
sanocuklarına bedende görüneceği zamandan yıllar
ve kuŖaklar sonra, iŖte o zaman Mesih'in Sevindirici
Haber'inin tamamı, Yahudi olmayan uluslara gelip
onlardan da soyumuzdan geri kalanlara ulaŖacak-
tır—
- 14 Ve o gün, soyumuzdan geriye kalanlar, kendileri-
nin İsrail Evi'nden olduklarını ve Rab'bin antlaŖmalı
halkı olduğunu bileceklerdir; ve o zaman kendi ata-
larının kimler olduğunu anlayıp öğrenecekler ve ay-
rıca Fidyeye ile Kurtaran'larının atalarına verdiği
Sevindirici Haber'i öğreneceklerdir; böylece onlar
Fidyeye ile Kurtaran'larına gelip nasıl kurtulacaklarını
bilmek için O'nun hakkında ve O'nun öğretilerinin
ayrıntılarını öğreneceklerdir.
- 15 Ve o gün geldiğinde, onlar sevinip kayaları ve kur-
tuŖları olan Sonsuz Tanrı'yı vmeyecekler mi?
Evet, o gün gerçek asmadan g ve besin almayacak-
lar mı? Evet, Tanrı'nın gerçek sürüsüne katılmaya-
caklar mı?
- 16 İŖte, size sylyyorum: Evet, onlar İsrail Evi içinde
yine hatırlanacaklar; zeytin ağacının doğal bir dalı
oldukları için gerçek zeytin ağacına aŖılanacaklardır.
- 17 Ve babamız Ŗunu söylemek istemiŖtir; ve soyumu-
zun Yahudi olmayan uluslar tarafından dağıtılınca
yada kadar bunun gerekleŖmeyeceđini demek istemiŖtir;
ve Rab'bin, Yahudi olmayan uluslara gücünü gste-
rebilmesi için Sevindirici Haber'in Yahudi olmayan
ulusların aracılığıyla getirileceğini söylemek istemiŖ-
tir; iŖte bu yüzden Rab, Yahudiler tarafından ya da
İsrail Evi tarafından reddedilecektir.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was
compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord
which was in our father; and behold are we not bro-
ken off from the house of Israel, and are we not a
branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth con-
cerning the grafting in of the natural branches
through the fulness of the Gentiles, is, that in the lat-
ter days, when our seed shall have dwindled in unbe-
lief, yea, for the space of many years, and many gen-
erations after the Messiah shall be manifested in
body unto the children of men, then shall the fulness
of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles,
and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed
know that they are of the house of Israel, and that
they are the covenant people of the Lord; and then
shall they know and come to the knowledge of their
forefathers, and also to the knowledge of the gospel
of their Redeemer, which was ministered unto their
fathers by him; wherefore, they shall come to the
knowledge of their Redeemer and the very points of
his doctrine, that they may know how to come unto
him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give
praise unto their everlasting God, their rock and
their salvation? Yea, at that day, will they not receive
the strength and nourishment from the true vine?
Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remem-
bered again among the house of Israel; they shall be
grafted in, being a natural branch of the olive tree,
into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he
meaneth that it will not come to pass until after they
are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it
shall come by way of the Gentiles, that the Lord may
show his power unto the Gentiles, for the very cause
that he shall be rejected of the Jews, or of the house
of Israel.

18 Bu nedenle, babamız son günlerde yerine gelecek olan bu antlaşmaya dikkat çekerek yalnızca kendi soyumuzdan söz etmemiş, ama aynı zamanda bütün İsrail Evi'nden de söz etmiştir; bu antlaşmayı Rab, atamız İbrahim'le yapmış ve ona şöyle demiştir: Senin soyunun aracılığıyla dünyadaki bütün sülaleler bereketlenecek.

19 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerime bu şeyler hakkında çok konuştum; evet, onlara Yahudiler'in son günlerde nasıl geri getirileceklerini söyledim.

20 Ve onlara Yahudiler'in, yani İsrail Evi'nin geri dönüşü hakkında konuşan İşaya'nın sözlerini sayıp döktüm; ve onlar geri döndükten sonra bir daha başkalarıyla hiç karışmayacaklar ve dağıtılmayacaklardı. Ve öyle oldu ki kardeşlerime o kadar çok şey söyledim ki sakinleştiler ve Rab'bin önünde kendilerini alçalttılar.

21 Ve öyle oldu ki onlar benimle yine konuşup şöyle dediler: Babamızın rüyasında gördüğü bu şeyin anlamı nedir? Onun gördüğü ağacın anlamı nedir?

22 Ve ben onlara: "Bu, yaşam ağacının bir simgesiydi" dedim.

23 Ve onlar bana: "Babamızın gördüğü ağaca doğru götüren demir çubuğun anlamı nedir?" dediler.

24 Ve onlara bu demir çubuğun Tanrı'nın sözü olduğunu ve Tanrı'nın sözüne kulak verenlerin ve ona sıkı sıkı tutunanların hiç bir zaman mahvolmayacağını ve düşmanın onları yıkıma sürüklemek için kullanacağı ateşli okların ve ayartmaların onları alt edemeyeceğini ve kör edemeyeceğini söyledim.

25 Bu nedenle ben Nefi, kardeşlerimi Rab'bin sözlerine dikkat etmeye teşvik ettim; evet, ruhumun bütün gücüyle ve olanca yeteneğimle onları Tanrı'nın sözlerine dikkat etmeye ve O'nun emirlerini her zaman ve her durumda hatırlayıp tutmaya teşvik ettim.

26 Ve onlar bana: "Babamızın gördüğü suyla dolu ırmağın anlamı nedir?" dediler.

27 Ve ben onlara babamın gördüğü suyun pislik olduğunu söyledim; ve babamın akli başka şeylerle o kadar meşguldü ki suyun pisliğini görememişti.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

- 28 Ve onlara bu pis suyun kötülere yaşam ağacından ve aynı zamanda Tanrı'nın azizlerinden ayıran korkunç bir uçurum olduğunu söyledim.
- 29 Ve onlara bunun meleğin bana söylediği, kötüler için hazırlanmış olan korkunç cehennem bir simgesi olduğunu söyledim.
- 30 Ve onlara babamızın, Tanrı'nın adaletinin doğruları kötülerden ayırdığını da gördüğünü ve Tanrı'nın adaletinin ışıltısının alev alev yanan bir ateşin ışıltısı gibi göğe, Tanrı'ya doğru her zaman ve sonsuza dek yükseldiğini ve bunun sonu olmadığını söyledim.
- 31 Ve onlar bana: "Bu şey bedeninin denenme günlerinde işkence çekmesi mi demek oluyor, yoksa ruhun, geçici bedeninin ölümünden sonra alacağı son durumu mu anlatıyor, yoksa geçici olan şeylerden mi söz ediyor?" dediler.
- 32 Ve öyle oldu ki onlara bunun hem geçici hem de ruhsal konuların bir simgesi olduğunu söyledim; çünkü gün gelecek, onlar yaptıkları işlere göre, evet, geçici bedenleri tarafından denenme günlerinde yapılan işlere göre yargılanmaları gerekecekti.
- 33 Bu nedenle, onlar kötülükleri içinde ölürlerse, doğruluğa ait ruhsal değerlere göre dışarı atılmaları gerekir; dolayısıyla, yaptıkları işlere göre yargılanmaları için Tanrı'nın önüne çıkarılmalıdırlar ve yaptıkları işler pislikse, mutlaka pis olmaları gerekir; ve pis oldukları takdirde kesinlikle Tanrı'nın Krallığı'nda yaşayamazlar; yoksa Tanrı'nın Krallığı'nın da pis olması gerekir.
- 34 Fakat işte, size Tanrı'nın Krallığı'nın pis olmadığını ve Tanrı'nın Krallığı'na kirli hiç bir şeyin giremeyeceğini söylerim; bu nedenle, pis olanlar için hazırlanmış pis bir yerin olması mutlaka gerekir.
- 35 Ve hazırlanmış olan bir yer, evet, hatta sözünü ettiğim o korkunç cehennem vardır ki oranın hazırlayıcısı şeytandır; dolayısıyla, insan ruhlarının son durumu ya Tanrı'nın Krallığı'nda oturmak ya da sözünü ettiğim adalete göre dışarı atılmaktır.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 Bu nedenle kötüler, doğrulardan ve o yaşam ağacından ayrı tutulur; o ağacın meyvesi bütün diğer meyvelerden çok daha değerli ve lezzetlidir; evet ve Tanrı'nın verdiği armağanların en büyüğü bu meyvedir. Ve ben kardeşlerime böyle konuştum. Amin.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1. Nefi 16

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki ben Nefi kardeşlerimle konuşmamı bitirdikten sonra, işte onlar bana: “Bize tahammül edemeyeceğimiz çok ağır sözler söyledin” dediler.
- 2 Ve öyle oldu ki onlara “Gerçekler karşısında, kötülere ağır gelecek sözler söylediğimi biliyorum” dedim; ve doğruları haklı çıkarıp, onların son günde yukarı kaldırılacağına dair tanıklık ettim; bu yüzden suçluların gerçekleri kabul etmesi zordur; çünkü gerçekler onların tam kalbine saplanır.
- 3 Ve şimdi kardeşlerim, eğer sizler doğru olsaydınız ve gerçeğin sesini duymaya istekli olarak Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yürüyebilmek için gerçeklere dikkat etseydiniz, o zaman bu gerçekler yüzünden söylenmez ve bana ağır sözler söylüyorsun demezdiniz.
- 4 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerimi tüm gayretimle Rab'bin emirlerini tutmaya teşvik ettim.
- 5 Ve öyle oldu ki onlar Rab'bin önünde kendilerini o kadar alçalttılar ki onların doğru yolda yürüyeceklerini umarak onlar adına çok sevindim ve büyük umutlara kapıldım.
- 6 Şimdi bütün bunlar babam, Lemuel adını verdiği vadide çadırda kalırken söylendi ve oldu.
- 7 Ve öyle oldu ki ben Nefi, İsmail'in kızlarından biriyle evlendim; ve kardeşlerim de İsmail'in kızlarıyla evlendiler; ve Zoram da İsmail'in en büyük kızıyla evlendi.
- 8 Ve böylece babam, Rab'bin ona vermiş olduğu emirlerin hepsini yerine getirmiş oldu. Ve ben Nefi, Rab tarafından son derece kutsanmışım.
- 9 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi geceleyin babama geldi ve ona ertesi gün çöle doğru yola çıkmasını emretti.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 Ve öyle oldu ki babam sabahleyin uyanıp çadırın kapısına çıkınca, yerde ince bir işçilikle yapılmış yuvarlak bir küre görünce çok şaşırıldı; ve küre saf pirinçten yapılmıştı. Ve kürenin içinde iki iğ vardı ve bunlardan biri çölde nereye gideceğimizi gösteriyordu.

11 Ve öyle oldu ki Rab'bin bize verdiği erzaklardan arta kalanları ve çölde yanımızda götürebileceğimiz ne varsa bir araya topladık ve çöle götürmek için yanımıza her çeşit tohum aldık.

12 Ve öyle oldu ki çadırlarımızı topladık ve Laman Irmağını geçerek çöle doğru yola çıktık.

13 Ve öyle oldu ki hemen hemen güney-güneydoğu istikametinde dört gün boyunca yolculuk ettik ve çadırlarımızı tekrar kurduk; ve bu yere Şazer adını verdik.

14 Ve öyle oldu ki oklarımızı ve yaylarımızı alıp ailelerimiz için çöle avlanmaya çıktık; ve ailelerimiz için yiyecek bulduktan sonra tekrar çöldeki ailelerimizin yanına, Şazer denilen yere döndük. Ve çölde yine aynı yönü izleyerek, Kızıldeniz kıyısının yanındaki çölün en verimli bölgelerinden geçerek yol aldık.

15 Ve öyle oldu ki günlerce yolculuk ettik; yolda oklarımızla ve yaylarımızla ve taşlarımızla ve sapanlarımızla avlandık.

16 Ve bizi çölün daha verimli kısımlarına götüren kürenin gösterdiği yönü izledik.

17 Ve günlerce yol aldıktan sonra, yeniden dinlenip ailelerimize yiyecek bulmak amacıyla bir süreliğine çadırlarımızı kurduk.

18 Ve öyle oldu ki ben Nefi avlanmaya çıktığımda, işte iyi bir çelikten yapılmış olan yayımı kırdım ve yayım kırıldıktan sonra, işte, kardeşlerim yayımın ziyan olması yüzünden bana kızdılar; çünkü yiyecek bir şey bulamadık.

19 Ve öyle oldu ki ailelerimizin yanına elimiz boş döndük ve onlar yolculuklarından dolayı çok yorgun düştükleri için ve yiyecekleri olmadığı için çok sıkıntı çektiler.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

20 Ve öyle oldu ki Laman, Lemuel ve İsmail'in oğulları, çölde çektikleri acılar ve sıkıntılar yüzünden hayli yakınmaya başladılar; ve babam bile Tanrısı Rab'be karşı söylenmeye başladı; evet ve onların hepsi son derece mutsuzdu; hatta Rab'be bile söylen-diler.

21 Şimdi öyle oldu ki ben Nefi, yayımın kırılmasına kardeşlerim kadar üzülü-yordum ve onların yayları da esnekliklerini kaybettiği için durumumuz son de-rece zorlaşmaya başlamıştı; evet, sonuçta yiyecek hiçbir şey bulamadık.

22 Ve öyle oldu ki ben Nefi, tekrar yüreklerini katı-laştırdıkları için, hatta Tanrıları Rab'bi suçladıkları için kardeşlerimle çok konuştum.

23 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kendime ağaçtan bir yay ve düz bir çubuktan da bir ok yaptım; dolayısıyla bir ok ve yayla, bir sapan ve taşlarla kuşandım. Ve baba-ma: "Av bulmak için nereye gideyim?" dedim.

24 Ve öyle oldu ki babam Rab'be sordu. Söylediklerimden dolayı kendilerini alçaltmışlardı; çünkü onlara içimden gelen güçle pek çok şey söyle-miştim.

25 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi babama geldi ve Rab'be karşı söylendiği için epeyce azarlandı; öyle ki babam derin bir üzüntüye gömüldü.

26 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi babama şöyle dedi: Küreye bak ve üstündeki yazıyı oku.

27 Ve öyle oldu ki babam kürenin üstündeki yazıyı görünce son derece korkup titremeye başladı ve aynı zamanda kardeşlerim, İsmail'in oğulları ve eşlerimiz de korkup titremeye başladı.

28 Ve öyle oldu ki ben Nefi kürenin içindeki göster-gelerin, onlara gösterdiğimiz inanç, gayret ve dikka-te göre çalıştıklarını gördüm.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceed-ingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all ex-ceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it be-gan to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an ar-row, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the en-ergy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the point-ers which were in the ball, that they did work accord-ing to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Ve ayrıca onların üzerinde açıkça okunabilen ve Rab'bin yolları hakkında bize akıl veren yeni bir yazı vardı; ve bu yazı gösterdiğimiz inanç ve gayrete göre çıkıyor ve zaman zaman değişiyordu. Ve böylece Rab'bin küçük şeylerle ne büyük işler yapabileceğini görüyoruz.

30 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kürede gösterilen yön doğrultusunda ilerleyip dağın tepesine çıktım.

31 Ve öyle oldu ki yabani hayvanlar vurdum, böylece ailelerimiz için yiyecek sağladım.

32 Ve öyle oldu ki avladığım hayvanları taşıyarak çadırlarımıza döndüm; ve şimdi, onlar yiyecek bulduğumu görünce ne kadar çok sevinmişlerdi! Ve öyle oldu ki Rab'bin önünde kendilerini alçaltarak O'na şükrettiler.

33 Ve öyle oldu ki hemen hemen ilk başladığımız aynı yönde hareket ederek yolculuğumuza tekrar başladık; ve günlerce yolculuk ettikten sonra kısa bir süre konaklamak için yine çadırlarımızı kurduk.

34 Ve öyle oldu ki İsmail öldü ve Nahom denilen bu yerde toprağa verildi.

35 Ve öyle oldu ki İsmail'in kızları babalarını kaybettikleri için ve çölde çektikleri sıkıntılar yüzünden çok ağlayıp sızlandılar; ve onları Yeruşalem ülkesinden sürükleyip çıkardığı için babama karşı söylenip şöyle dediler: Babamız öldü; evet ve çölde durmadan dolaşıp durduk; ve birçok sıkıntı, açlık, susuzluk ve yorgunluk çektik; ve bütün bu çektiklerimizden sonra çölde açlıktan ölmeye mahkûmuz.

36 Ve babama ve aynı zamanda bana karşı böyle söylenerek tekrar Yeruşalem'e geri dönmek istediler.

37 Ve Laman, Lemuel'e ve ayrıca İsmail'in oğullarına: "İşte, gelin babamızı ve ayrıca kendisini biz ağabeylerinin başına hükümdar ve hoca yapan kardeşimiz Nefi'yi öldürelim" dedi.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, in-somuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Şimdi, o diyor ki Rab kendisiyle konuşuyormuş ve melekler de gelip ona öğretiyorlarmış. Fakat işte, bize yalan söylediğini biliyoruz; ve bize bu yalanları gözümüzü boyamak için söylüyor ve kurnaz marifetleriyle bir sürü dolaplar çeviriyor; belki de bizi bilinmeyen bir yere götürmeyi düşünüyor ve bizi uzaklara sürükleyip götürdükten sonra da kendi keyfi ve zevkine göre bizi yönetmek için başımıza kral ve yönetici olmayı planlıyor olmalı; Ve ağabeyim Laman onların yüreklerini bu şekilde kışkırtıp öfkelendirdi.

39 Ve öyle oldu ki Rab bizimle birlikteydi; evet, hatta Rab'bin sesi gelip onlara birçok şeyler söyledi ve onları çok fena azarladı; ve onların öfkesi ancak Rab'bin sesiyle azarlandıktan sonra yatıştı; ve işledikleri günahlardan tövbe ettiler; öyle ki Rab de açlıktan ölmeyelim diye yiyecek vererek yine bizi kutsadı.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1. Nefi 17

- 1 Ve öyle oldu ki çöldeki yolculuğumuza tekrar başladık ve bundan sonra yaklaşık doğu yönünde yoldık. Ve çölde zorlukla ilerlerken birçok sıkıntı çektik; ve kadınlarımız çölde çocuk doğurdu.
- 2 Ve Rab'bin bize gönderdiği nimetler o kadar büyüktü ki çölde çiğ et yiyerek yaşarken kadınlarımızın çocuklarını emzirmek için sütü çoktu ve güçlüydüler, evet, hatta erkek gibi güçlüydüler; ve yolculuklarına hiç şikayet etmeden katlanmaya başladılar.
- 3 Ve böylece görüyoruz ki Tanrı'nın emirlerinin yerine getirilmesi gerekmektedir. Ve öyle olur da insan çocukları Tanrı'nın emirlerini yerine getirirlerse, Tanrı onları besleyip güçlendirir ve onlara yapmalarını emrettiği işi başarabilmeleri için olanaklar sağlar; bu nedenle çölde geçici olarak kalırken, Tanrı bize de olanaklar sağladı.
- 4 Ve çölde yıllarca kaldık, evet, tam sekiz yıl kaldık.
- 5 Ve meyvesi ve yaban balı çok olduğu için Bolluk adını verdiğimiz bir diyara geldik; ve bütün bunlar mahvolmayalım diye Rab tarafından hazırlanmıştı. Ve denizi gördük ve oraya engin sular anlamına gelen İreyantum adını verdik.
- 6 Ve öyle oldu ki deniz kıyısına çadırlarımızı kurduk ve birçok sıkıntı ve zorluk çekmemize rağmen, evet, hatta o kadar çok zorluk çekmiştik ki bunların hepsini yazmamız mümkün değildir; deniz kıyısına vardığımızda son derece sevinçliydik; ve buranın meyvesi çok olduğu için buraya Bolluk adını verdik.
- 7 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Bolluk ülkesinde günlerce kaldıktan sonra Rab'bin sesi bana gelerek şöyle dedi: Kalk, dağa çık! Ve öyle oldu ki kalkıp dağa çıktım ve Rab'be yakardım.
- 8 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle deyip konuştu: Halkını bu sulardan karşıya geçirebilmem için sana göstereceğim şekilde bir gemi inşa edeceksin.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

26 Şimdi Musa'ya o büyük işi yapmasını Rab'bin buyurduğunu da biliyorsunuz; ve Kızıldeniz sularının onun sözüyle o yana ve bu yana ikiye bölündüğünü ve onların kuru zemin üzerinden karşıya geçtiklerini de biliyorsunuz.

27 Oysa Firavun'un orduları olan Mısırlılar'ın Kızıldeniz'de boğulduğunu da biliyorsunuz.

28 Ve onların çölde man ile beslendiklerini de biliyorsunuz.

29 Evet ve aynı zamanda Musa'nın içindeki Tanrı gücüyle seslenerek kayaya vurduğunu ve oradan İsrail çocuklarının susuzluğunu gidermek için suların fışkırdığını da biliyorsunuz.

30 Ve her ne kadar kendilerine yol gösterilmesine rağmen, Tanrıları Rab'bin ve Fidyeye ile Kurtaran'larının önlerinden giderek gündüzleri onlara yol göstermesine, geceleri ise onlara ışık vermesine ve insanlara verilmesi uygun her şeyi onlar için yapmasına rağmen, onlar yüreklerini katılaştırıp akıllarını körleştirdiler ve Musa'ya ve yaşayan gerçek Tanrı'ya karşı sövüp saydılar.

31 Ve öyle oldu ki Tanrı da dediği gibi onları yok etti; ve dediği gibi onlara yol gösterdi; ve dediği gibi onlar için her şeyi yaptı; ve O'nun dediği olmadan hiçbir şey yapılmadı.

32 Ve onlar Erden ırmağından karşıya geçtikten sonra, Tanrı onlara oradaki ülkenin çocuklarını kovacak, evet, dağıtıp yok edecek gücü verdi.

33 Ve şimdi vaadedilen diyarda yaşarken atalarımız tarafından kovulan bu ülkenin çocuklarının doğru kimseler olduklarını mı sanıyorsunuz? İşte size söylüyorum: Hayır!

34 Eğer bu ülkenin çocukları doğru kişiler olsalardı, atalarımız onlardan daha çok mu seçilmiş olurlardı? Size söylüyorum: Hayır!

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

- 35 İŖte, Rab'bin gözünde herkes eŖittir. Doğru olan insana Tanrı yardım eder. Fakat iŖte, bu halk Tanrı'nın her sözünü inkâr etmiŖ ve kötülüklerinde olgunlaŖmıŖlardı; ve Tanrı'nın btn gazabı onların üzerindeydi; ve Rab ülkeyi onlara lanetlemiŖ, atalarımız içinse kutsamıŖtı; evet, Rab ülkeyi lanetleyerek onları yok etmiŖ, atalarımız ülkede g kazansın diye ülkeyi kutsamıŖtı.
- 36 İŖte Rab yeryüzünü üzerinde yaŖansın diye yarattı ve çocuklarını da ona sahip olmaları için yarattı.
- 37 Ve Rab doğru bir ulus yetiŖtirir ve kötülerin uluslarını yok eder.
- 38 Ve doğruları değerli ülkelere götürür, ktleriyse yok eder ve onların yüzünden ülkeyi lanetler.
- 39 Rab yücelerde, göklerde egemenlik sürer; çünkü orası O'nun tahtıdır ve bu dünya da ayaklarının basamağıdır.
- 40 Ve O kendisini Tanrı'ları olarak benimseyenleri sever. İŖte atalarımızı sevdi ve onlarla, evet, hatta İbrahim, İshak ve Yakup'la antlaŖma yaptı ve yapmıŖ olduğu antlaŖmaları hatırladı; bu nedenle, atalarımızı Mısır ülkesinden çıkarıp getirdi.
- 41 Ve Rab asası ile onları çölde cezalandırdı; çünkü sizin gibi onlar da yüreklerini katılaŖtırmıŖlardı; ve Rab onları kötülükleri yüzünden cezalandırdı. Onların arasına yakıcı uçan yılanlar gönderdi; ve ısırıldıktan sonra iyileŖmeleri için bir çare de hazırladı; ve onların yapmaları gereken tek iŖ bakmaktı; ve çaresi bu kadar kolay ve basit olduğu halde birçok kiŖi öldü.
- 42 Ve onlar zaman zaman yüreklerini katılaŖtırdılar ve Musa'ya ve ayrıca Tanrı'ya sövüp saydılar; buna rağmen Tanrı'nın eŖsiz gücüyle vaadedilen diyara doğru onlara yol gösterildiğini biliyorsunuz.
- Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.
- Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.
- And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.
- And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.
- He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.
- And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.
- And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.
- And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

43 Ve şimdi, bütün bu olanlardan sonra, onların kötüleştigi zaman, evet, kötülüklerinde olgunlaştıkları zaman neredeyse gelmiştir; ve sanırım, bugünlerde yok olmak üzereler; çünkü tutsak alınıp götürülecek birkaç kişi dışında, onların yok olacağı günün kesinlikle geleceğini biliyorum.

44 Bu nedenle Rab, babama çöle gitmesini emretti; ve Yahudiler de onun canına kıymak istediler; evet ve siz de onun canına kıymaya çalıştınız; bu nedenle bir katil yüreği taşıyorsunuz, siz de onlar gibisiniz.

45 Kötülük yapmakta hızlı, ama Tanrınız Rab'bi hatırlamakta yavaşsınız. Bir melek gördünüz ve o sizinle konuştu. Evet, onun sesini zaman zaman duydunuz; ve sizinle sakın yumuşak bir sesle konuştu; ne var ki siz hislerinizi kaybettiğiniz için onun sözlerini hissedemediniz; bu yüzden, sizinle sanki yeri parçalayacakmış gibi sarsan gök gürültüsüne benzer bir sesle konuştu.

46 Ve siz ayrıca O'nun her şeye gücü yeten sözünün kudretiyle bu dünyayı yok edebileceğini biliyorsunuz; evet ve O'nun bir sözüyle sarp yerleri dümdüz ve düz yerleri de paramparça edebileceğini biliyorsunuz. Öyleyse neden bu kadar katı yürekliisiniz?

47 İşte, sizin yüzünüzden ruhum büyük acılar içinde kıvranıyor ve yüreğimse sızlıyor; sonsuza dek atılmamızdan korkuyorum. İşte Tanrı'nın Ruhu ile o kadar doluyum ki, bedenimde hiç güç kalmadı.

48 Ve şimdi, öyle oldu ki bu sözleri söylediğimde, onlar bana kızıp beni denizin derinliklerine atmak istediler; ve bana el kaldırmak için üstüme yürüdüklerinde, onlara şöyle diyerek konuştum: Her şeye gücü yeten Tanrı'nın adıyla bana dokunmamanızı emrediyorum! Çünkü bedenim yanıp kül olacak bir şekilde Tanrı'nın kudretiyle dolu! Ve kim elini bana sürerse kuru bir kamış gibi kavrulacaktır; ve o kişi Tanrı'nın gücü karşısında bir hiç olacaktır; çünkü Tanrı onun cezasını verecektir.

49 Ve öyle oldu ki ben Nepi, onlara artık babalarına karşı bir daha söylenmemelerini ve benden de yardımlarını esirgememelerini söyledim; çünkü Tanrı bana bir gemi inşa etmemi emretmişti.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

50 Ve ben onlara: “Eğer Tanrı, benim her şeyi yapmamı emretseydi, ben her şeyi yapabilirdim. Eğer bana bu suya toprak ol dememi emrederse, su toprak olur; ve söylersem bu olacaktır” dedim.

51 Ve şimdi, eğer Rab’bin böyle büyük bir gücü varsa ve insançocukları arasında o kadar çok mucizeler yapmışsa, nasıl olur da bana bir gemi inşa etmesini öğretemez?

52 Ve öyle oldu ki ben Nefi kardeşlerime birçok şey söyledim; öyle şaşırıp kaldılar ki benimle uğraşmaya cesaret edemediler; günlerce, değil ellerini sürmeye, parmaklarıyla bile bana dokunmaya cesaret edemediler. Şimdi Tanrı’nın Ruhu o kadar güçlüydü ki karşımda kuruyup yok olmaktan korkarak bunu yapmaya cesaret edemediler; ve Tanrı’nın Ruhu onları böylesine etkilemişti.

53 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle dedi: Elini yine kardeşlerine doğru uzat ve onlar karşımda kuruyup yok olmayacaklar, ama onları sarsacağım, diyor Rab ve bunu, Tanrıları Rab olduğumu bilmeleri için yapacağım.

54 Ve öyle oldu ki elimi kardeşlerime doğru uzattım ve karşımda kuruyup yok olmadılar; ancak Rab, dediği gibi onları sarstı.

55 Ve şimdi onlar: “Rab’bin seninle birlikte olduğunu kesinlikle biliyoruz; çünkü bizi sarsan gücün Rab’bin kudreti olduğunu biliyoruz” dediler. Ve ayaklarıma kapanıp neredeyse bana tapacaklardı; ancak böyle bir şeyi yapmalarına izin vermedim. Onlara: “Ben sizin kardeşinizim, evet, hatta sizin küçük kardeşinizim; bu nedenle, Tanrınız Rab’be ibadet edin ve ananıza babanıza saygı gösterin ki ömrünüz Tanrınız Rab’bin sizlere vereceği bu topraklarda uzun olsun” dedim.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1. Nefi 18

- 1 Ve öyle oldu ki onlar Rab'be ibadet ettiler ve benimle birlikte işe koyuldular; ve ince bir işçilikle geminin kerestelerini işledik. Ve Rab bana zaman zaman geminin kerestelerini nasıl işleyeceğimi gösterdi.
- 2 Şimdi ben Nefi, keresteleri herkesin bildiği şekilde işlemedim; gemiyi de insanların yaptığı şekilde yapmadım; fakat onu, Rab'bin bana gösterdiği şekilde inşa ettim; dolayısıyla gemi insan eliyle yapılmış gemilere benzemiyordu.
- 3 Ve ben Nefi sık sık dağa çıktım ve Rab'be sık sık dua ettim; bu nedenle Rab bana büyük şeyler gösterdi.
- 4 Ve öyle oldu ki Rab'bin dediği gibi gemiyi yapıp bitirdikten sonra, kardeşlerim geminin güzel olduğunu ve çok ince bir işçilikle yapıldığını gördüler; bu nedenle Rab'bin önünde kendilerini yine alçalttılar.
- 5 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi babama gelerek toparlanmamızı ve aşağıya inip gemiye binmemizi söyledi.
- 6 Ve öyle oldu ki ertesi gün, Rab'bin bize buyurduğu gibi her şeyi, çölden getirdiğimiz epeyce meyve ve eti ve bol miktarda bal ve erzağı hazırladıktan sonra, bütün yükümüzü, tohumlarımızı ve yanımızda getirdiğimiz her türlü eşyayı alarak aşağı indik ve herkes yaşına göre gemiye bindi; bu nedenle, hepimiz eş ve çocuklarımızla birlikte gemiye bindik.
- 7 Ve şimdi, babamın çölde iki oğlu olmuştu; büyüğünün adı Yakup ve küçüğünün adı ise Yusuf'tu.
- 8 Ve öyle oldu ki hepimiz aşağıya inip gemiye bindikten ve bize emredilen erzak ve eşyalarımızı yanımıza aldıktan sonra denize açıldık ve esen rüzgarın önünde vaadedilen diyara doğru sürüklendik.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Ve rüzgarın önünde günlerce sürüklendikten sonra, işte kardeşlerim, İsmail'in oğulları ve ayrıca onların eşleri öyle bir alem yapmaya başladılar ki dans ederek şarkı söylemeye ve çok terbiyesiz bir şekilde konuşmaya başladılar; evet, hatta hangi güçle buraya getirilmiş olduklarını bile unuttular; evet, son derece terbiyesizleştiler.

10 Ve ben Nefi, Rab kızıp bizi kötülüklerimizden dolayı cezalandıracak ve denizin derinlikleri de bizi yutacak diye çok korkmaya başladım; bu nedenle, ben Nefi, onlarla ciddi bir şekilde konuşmaya başladım; fakat işte onlar bana kızarak: "Küçük kardeşimizin başımıza hükümdar olmasını istemiyoruz" dediler.

11 Ve öyle oldu ki Laman ile Lemuel beni tutup ipe bağladılar ve bana çok sert davrandılar; ancak Rab, gücünü göstermek ve kötüler hakkında söylemiş olduğu sözlerini yerine getirmek için buna izin verdi.

12 Ve öyle oldu ki onlar beni öyle bağlamışlardı ki hiç kıvıldaşamıyordum; daha sonra Rab tarafından hazırlanmış olan pusulanın çalışması durdu.

13 Bu nedenle gemiyi ne tarafa yöneteceklerini bilemediler; derken büyük bir fırtına, evet, büyük ve şiddetli bir kasırga çıktı ve üç gün boyunca suda geri sürüklendik; ve denizde boğulmaktan çok korkmalarına rağmen beni çözdmediler.

14 Ve geriye doğru sürüklenmemizin dördüncü gününde kasırga oldukça şiddetlenmeye başladı.

15 Ve öyle oldu ki denizin derinliklerinde yutulmak üzereydik. Ve dört gün suda geriye doğru sürüklendikten sonra, kardeşlerim Tanrı'nın onları cezalandırdığını ve yaptıkları kötülüklerden tövbe etmezlerse öleceklerini anlamaya başladılar; bunun üzerine yanıma gelip bileklerimdeki bağları çözdüler; ve işte, bileklerim çok şişmişti ve ayak bileklerim de çok şişmişti ve çok fena acıyordu.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Yine de Tanrıma güvendim ve bütün gün O'na şükrettim; ve çektiğim sıkıntılar yüzünden Rab'be söylenmedim.
- 17 Şimdi babam Lehi onlara ve ayrıca İsmail'in oğullarına pek çok şey söylemişti; fakat işte, onlar benim adıma konuşmak isteyen herkese tehditler savurdular; ve annemle babam yaşları ilerlediği ve çocuklarından yana çok dert çektikleri için çok yıkıldılar, evet, hatta hasta yatağına düştüler.
- 18 Çektikleri büyük üzüntü ve kederlerden dolayı ve kardeşlerimin kötülükleri yüzünden neredeyse bu yaşamdan ayrılıp Tanrı'larına kavuşmak üzereydiler; evet, onların ak saçları toprağın altına yatırılmak üzereydi; evet, hatta onlar üzüntüleriyle beraber sulu bir mezara atılmak üzereydiler.
- 19 Ve Yakup ile Yusuf küçüktüler, devamlı ilgiye ihtiyaçları vardı; annelerinin çektiği sıkıntılar onları sarsmıştı; ve beni çözmeleri için eşimin ve çocuklarının gözyaşları ve yalvarıp yakarmaları da ağabeylerimin yüreğini yumuşatamamıştı.
- 20 Ve onları yok olmakla tehdit eden Tanrı'nın gücü dışında, hiçbir şey onların yüreklerini yumuşatamazdı; bu nedenle onlar denizin derinliklerinde boğulup gideceklerini anlayınca, yaptıklarından pişmanlık duyarak sonunda beni çözdüler.
- 21 Ve öyle oldu ki onlar beni çözdükten sonra, işte pusulayı elime aldım ve istediğim gibi çalışmaya başladım. Ve öyle oldu ki Rab'be dua ettim; ve ben dua ettikten sonra rüzgarlar kesildi, fırtına dindi ve ortalık tamamen sakinleşti.
- 22 Ve öyle oldu ki ben Nefi gemiyi yönettim ve yeniden vaadedilen diyara doğru yelken açtık.
- 23 Ve öyle oldu ki günlerce yol aldıktan sonra vaadedilen diyara vardık ve karaya çıkıp çadırlarımızı kurduk; ve buraya vaadedilen diyar adını verdik.
- 24 Ve öyle oldu ki toprağı işleyip tohum ekmeye başladık; evet, Yerusalemlüklerinden getirmiş olduğumuz bütün tohumları ektik. Ve öyle oldu ki çok iyi büyüdüler; bu nedenle Tanrı bizi bollukla bereketledi.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 Ve öyle oldu ki bu ıssız yerlerde yolculuk ederken bu vaadedilen diyardaki ormanlarda her çeşit hayvanların olduğunu, hem ineğin hem de sığırın ve eşeğin ve atın ve keçinin ve yaban keçisinin ve insan için yararlı her türlü yabani hayvanların olduğunu gördük. Ve her çeşit maden, hem altın hem gümüş, hem de bakır bulduk.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1. Nefi 19

- 1 Ve öyle oldu ki Rab bana emretti; bu nedenle halkımın kayıtlarını tutmak için madeni levhalar hazırladım. Ve hazırladığım levhaların üzerine babamın kayıtlarını ve aynı zamanda bizim çöldeki yolculuğumuz ve babamın peygamberliklerini işledim; ve kendi peygamberliklerimin çoğunu da yazdım.
- 2 Ve ben bu levhaları hazırlarken, Rab'bin bunları yapmamı emredeceğini bilmiyordum; bu nedenle, babamın kayıtları, onun atalarının soyağacı ve çölde başımıza gelen olayların çoğu sözünü ettiğim bu ilk levhaların üzerine işlenmiştir. Dolayısıyla, bu levhaları hazırlamadan önce olan olaylar, ilk levhalarda doğru ve daha ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır.
- 3 Ve aldığım emre uyararak bu levhaları hazırladıktan sonra ben Nefi, yapılan hizmetlerin ve peygamberliklerin, bunların daha değerli ve kolay anlaşılır kısımlarının, bu levhaların üzerine yazılması için bir emir aldım; ve yazılanlar, bu toprakları yurt edecek halkımın eğitimi için ve aynı zamanda Rab tarafından bilinen başka bilgece amaçlar için korunup saklanacaktı.
- 4 Bu nedenle, ben Nefi, diğer levhaların üzerinde, halkımın savaşlarını, çekişmelerini ve yıkılışlarını anlatan, yani bunları daha ayrıntılı bir şekilde anlatan bir kayıt tuttum. Ve bunu yaptım ve halkıma ben öldükten sonra ne yapmaları gerektiğini emrettim; ve bu levhaların, Rab'den yeni bir emir gelinceye kadar, bir kuşaktan diğerine ya da bir peygamberden diğerine aktarılmasını emrettim.
- 5 Ve bu levhaları nasıl hazırladığım daha sonra anlatılacaktır; ve şimdi işte, kaldığım yerden sözlerime devam edeceğim; ve bunu, kutsal yazıların korunması ve halkımın bilgisine sunulması için yapıyorum.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Bununla birlikte, levhalara kutsal olmadığını düşündüğüm hiçbir şeyi yazmıyorum. Ve şimdi, ben hata yaparsam, benden önce yazanlar da hata yapmıştır; başkaları hata yaptı diye kendimi bağışlatmaya çalışmıyorum; ancak, insan olduğum için, içimdeki zayıflıklardan ötürü kendimi kusurlu buluyorum.

7 Çünkü bazı kimselerin gerek ruh gerekse beden açısından büyük değer verdiği şeyleri, başkaları hiç sayıp ayakları altında çiğner. Evet, insanlar İsrail'in gerçek Tanrısını bile kendi ayakları altında çiğnerler. Ayakları altında çiğnerler diyorum, ama bunu başka bir şekilde söylemek gerekirse, O'nu hiçe sayarlar ve verdiği öğütlerin sesine kulak asmazlar.

8 Ve işte O, meleğin sözlerine göre, babam Yeruşalem'den ayrıldıktan altı yüz yıl sonra dünyaya gelecektir.

9 Ve dünya kendi kötülükleri yüzünden O'nu bir hiç olarak yargılayacaktır; bu nedenle, O'nu kamçılarla ve O buna katlanır; ve O'na vururlar ve O buna katlanır. Evet, O'nun suratına tükürürler ve O buna sevgi dolu şefkati ve insançocuklarına olan sabrı yüzünden katlanır.

10 Ve Mısır'dan kölelikten çıkarılan ve ayrıca çölde O'nun tarafından korunan atalarımızın Tanrısı olan, evet, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, Zenok'un sözlerine göre yukarı kaldırılmak ve Neum'un sözlerine göre çarmıha gerilmek ve öldüğü zaman denizdeki adalarda yaşayacak olanlara, özellikle İsrail Evi'nden olanlara verilecek işaret olan üç günlük karanlık hakkında konuşan Zenos'un sözlerine göre bir mezara konulmak için kendisini bir insan olarak, meleğin dediği gibi kötülerin eline teslim eder.

11 Çünkü peygamber şöyle konuştu: O gün Rab Tanrı hiç kuşkusuz, bütün İsrail Evi'ni ziyaret edecektir; doğrulukları nedeniyle bazılarına kendi sesiyle büyük sevinci ve kurtuluşu bildirecek, diğerlerine ise gücüyle gönderdiği gök gürültüleri ve şimşeklerle, kasırgalarla, ateşle ve dumanla ve karanlık sisle ve yerin yarılmasıyla ve yerden yükselecek dağlarla konuşacaktır.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 Ve bütün bu şeyler kesinlikle olacaktır, diyor Peygamber Zenos. Ve yeryüzündeki kayalar çatlayıp yarılacak ve yerin iniltileri yüzünden denizdeki adalarda bulunan kralların çoğu Tanrı'nın Ruhu'nun etkisiyle: "Doğanın Tanrısı acı çekiyor!" diye haykıracaklar.
- 13 Ve Yeruşalem'dekilere gelince, diyor peygamber: İsrail'in Tanrısını çarmıha geldikleri ve yüreklerini başka bir tarafa çevirdikleri, işaretleri ve mucizeleri ve İsrail'in Tanrısı'nın gücünü ve görkemini reddettikleri için bütün halklar tarafından cezalandırılacaklar.
- 14 Ve yüreklerini başka bir tarafa çevirdikleri ve İsrail'in Kutsalı'nı hor gördükleri için, diyor peygamber: Ömür boyu göçebe gibi dolaşacaklar, ölecekler ve bir ıslık sesi, bir masal konusu olacaklar ve bütün uluslar tarafından nefret edilecekler.
- 15 Buna rağmen, onlar yüreklerini bir daha İsrail'in Kutsalı'ndan çevirmediği gün geldiğinde, diyor peygamber: O zaman İsrail'in Kutsalı, onların atalarıyla yapmış olduğu antlaşmaları hatırlayacak.
- 16 Evet, işte o zaman İsrail'in Kutsalı denizdeki adalarda yaşayanları hatırlayacak; evet ve peygamber Zenos'un söylediği gibi İsrail Evi'nden olan herkesi dünyanın dört bir tarafından toplayacağım, diyor Rab.
- 17 Evet ve bütün dünya Rab'bin kurtuluşunu görecek, diyor peygamber: Her ulus, sülale, dil ve halk kutsanacak.
- 18 Ve ben Nefi, bu şeyleri halkımı belki Fidyeye ile Kurtarıcıları Rab'bi hatırlamaya ikna edebilirim, diye yazdım.
- 19 Bu nedenle, öyle olur da bu şeyler İsrail Evi'nin eline geçer diye bütün İsrail Evi'ne sesleniyorum.
- 20 Çünkü işte, Ruh'un Yeruşalem'dekiler için içimde uyandırdığı kaygılar bütün eklemlerimi zayıflatacak bir şekilde beni yoruyor; çünkü Rab, merhamet ederek geçmişteki peygamberlere gösterdiği gibi onların başına gelecekleri bana da göstermeseydi, ben de ölüp giderdim.
- 21 Ve Rab, kuşkusuz onlarla ilgili her şeyi geçmişteki peygamberlere gösterdi; ve bizim başımıza gelecekleri de birçok kişiye gösterdi; bu nedenle, bunları bilmemiz gerekir; çünkü bütün olacaklar pirinç levhalarında yazılıdır.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

22 Şimdi, öyle oldu ki ben Nefi kardeşlerime bunları öğrettim; ve öyle oldu ki onlara Rab'bin başka ülkelerde, eskiden yaşamış olan insanlar arasında neler yaptığını bilmeleri için pirinç levhalardaki yazıların çoğunu okudum.

23 Ve onlara Musa kitaplarında yazılı olan birçok şeyi de okudum; ama onları Fidyeye ile Kurtarıcıları Rab'be inanmaya tam olarak ikna edebilmek için İşıya peygamberin yazdıklarından okudum; çünkü faydalanabilmemiz ve bilgi öğrenebilmemiz için bütün kutsal yazıları kendimizle karşılaştırdım.

24 Bu nedenle, onlara şöyle diyerek konuştum: İsrail Evi'nin kırılan bir dalı, onlardan geriye kalan bir parça olan sizler, peygamberin sözlerini dinleyin; bütün İsrail Evi için yazılmış olan peygamberin sözlerini dinleyin ve onları kendinizle karşılaştırın ki kendilerinden koptuğunuz kardeşleriniz gibi sizin de umudunuz olsun; çünkü peygamber şöyle yazmıştır.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1. Nefi 20

- 1 İsrail adıyla çağrılan ve Yahuda sularından ya da vaf-tiz sularından çıkan ey Yakup Evi kulak ver ve bunu dinle: Rab'bin adıyla yemin edersiniz ve İsrail'in Tanrısı'nın adını anarsınız; ama onlar ne hakikatla ne de doğrulukla yemin ederler.
- 2 Yine de kutsal şehirden olduklarını söylerler; fakat Orduların Rabbi olan İsrail'in Tanrısına dayanmazlar; evet, O'nun adı Orduların Rabbi'dir.
- 3 İşte, geçmişte olanları başlangıçtan beri bildirdim; ve onlar benim ağzımdan çıktılar ve onları gösterdim. Onları ansızın gerçekleştirdim.
- 4 Ve bunu, senin inatçı ve boynunun demir kirişten ve alınının tunçtan olduğunu bildiğim için yaptım.
- 5 Ve başlangıçtan beri sana bildirdim; olmadan önce olanları sana gösterdim; ve onları şöyle demenden korktuğum için sana gösterdim: Onları putum yapmıştı; ve oyma putum ve dökme putum onları emretmiştir.
- 6 Bütün bunları görüp işittin; ve bunları itiraf etmeyecek misin? Ve sana şimdiden yeni şeyler, hatta gizli şeyler gösterdim, ama sen onları öğrenmedin.
- 7 Onlar başlangıçta değil, şimdi yaratıldı; sen onları duymadan önce de sana bildirildi; öyle ki: "İşte ben bunları biliyordum" demeyesin.
- 8 Evet ve sen işitmedin; evet, bilmedin; evet, o zamandan beri kulağın açılmadı; çünkü çok hainlik edeceğini biliyordum ve daha ana rahminden sana yasayı çiğneyen deniliyordu.
- 9 Yine de, adımın hatırı için öfkemi geciktiriyorum ve saygınlığımdan ötürü seni kovup atmayayım diye kendimi tutuyorum.
- 10 Çünkü işte, seni arıttım; seni acılar fırınının içinden seçtim.
- 11 Kendi hatırım için, evet, bunu kendi hatırım için yapacağım; çünkü adımın kirletilmesine izin vermem ve görkemimi başkasına vermem.
- 12 Ey Yakup ve çağırdığım İsrail bana kulak ver: çünkü Ben O'yum; ilk Ben'im ve son da Ben'im.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

13 Elim dünyanın temelini de attı ve sağ elim gökleri yaydı. Onları çağırınca, birlikte dikilip dururlar.

14 Hepiniz toplanın ve dinleyin; onların arasından kim bu şeyleri onlara bildirdi? Rab onu sevmiştir; evet ve bu kişi onlar aracılığıyla bildirdiği Rab'bin sözlerini yerine getirecektir ve Rab'bin murat ettiğini Babil'e yapacaktır; ve O'nun kolu Kildaniler'in üzerine inecektir.

15 Ayrıca, diyor Rab: Ben Rab, evet, konuştum; evet, bunları duyurması için onu çağırdım; onu getirdim ve o kendisini zengin edecek.

16 Bana yaklaşın; sizden saklı konuşmadım; başlangıçtan beri, bildirildiği zamandan beri konuştum; ve Rab Tanrı ve O'nun Ruhu beni gönderdi.

17 Ve Rab, seni Fidyeye ile Kurtaran, İsrail'in Kutsalı şöyle diyor: Onu Ben gönderdim, sana neyin faydalı olduğunu öğreten, yürüyeceğin yolda seni güden Rab Tanrının bunu yaptı.

18 Keşke emirlerimi dinleseydin! O zaman huzurun bir ırmak gibi, doğruluğun da denizin dalgaları gibi olurdu.

19 Soyun da kum gibi ve içinden çıkan evlatlar onun taneleri gibi olurdu; karşımdan adı kesilip atılmazdı ve yok olmazdı.

20 Babil'den çıkın; Kildaniler'den kaçın; ilahilerin sesiyle bildirin; dünyanın ucuna kadar anlatıp şöyle deyin: Rab, hizmetkârı Yakup'u fidye ile kurtardı.

21 Ve onları çöllerden geçirirken susamadılar; onlar için kayadan sular akıttı; kayayı da yardı ve sular fışkırdı.

22 Ve Rab bütün bunları yapmasına, hatta daha büyük şeyleri yapmasına rağmen, kötülere huzur yoktur, diyor Rab.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1. Nefi 21

- 1 Ve yine: Kulak verin ey İsrail Evi! Halkımın çobanlarının kötülükleri yüzünden sürüden kopan ve kovulan sizler; evet, sürüden kopup başka ülkelere dağılmış olan sizler, siz ki benim halkımdansınız, ey İsrail Evi! Ey adalar, beni dinleyin ve uzaktaki siz insanlar kulak verin; Rab, beni ana rahmindeyken seçti; anamın karnındayken adımları andı.
- 2 Ve ağzımı keskin bir kılıç gibi yaptı; elinin gölgesinde beni gizledi ve beni cilalı bir ok yaptı; kendi ok kılıfında beni sakladı.
- 3 Ve bana şöyle dedi: Ey İsrail, sen benim onur duyacağım hizmetkârımsın.
- 4 Bunun üzerine: “Boşuna emek verdim, gücümü hiçbir şey için boşuna harcadım; elbette, yargım Rab’den ve görevim Tanrı’dandır” dedim.
- 5 Ve şimdi, Yakup’u tekrar O’na getirip kendisinin hizmetkârı olmam için beni daha ana rahmindeyken oluşturan Rab şöyle diyor: İsrail toplanmasa bile, ben yine de Rab’bin gözünde onurlandırılacağım ve Tanrım benim gücüm olacak.
- 6 Ve O diyor: Yakup oymaklarını yeniden yerlerine dikmek ve İsrail’in esirgenmiş olanlarını geri getirmek için hizmetkârım olman o kadar zor değil. Seni ayrıca bir ışık olarak Yahudi olmayan uluslara vereceğim; öyle ki dünyanın uçlarına kadar benim kurtuluşum olasın.
- 7 İnsanın hor gördüğü, ulusların öğrendiği, hükümdarların kölesi olan adama, İsrail’in Kurtarıcısı ve Kutsalı olan Rab şöyle diyor: Rab sadık olduğu için, krallar görüp ayağa kalkacak, prensler de secde edecekler.
- 8 Rab şöyle diyor: Zamanı geldiğinde sizi duydum, ey denizdeki adalar! Ve kurtuluş gününde size yardım ettim; ve sizi koruyacağım ve halka antlaşma olarak, dünyayı kurması ve ıssız kalmış olan mirasları paylaşırması için hizmetkârımı sana vereceğim.
- 9 Öyle ki tutuklulara: “Çıkın”, karanlıklarda oturanlara “Kendinizi gösterin” diyebilirsiniz. Onlar yollar da otlayacaklar ve her tepede otlakları olacak.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Ne acıkacaklar, ne de susayacaklar; ne sıcak ne de güneş onları vuracak; çünkü onlara merhamet eden onlara yol gösterecek, hatta onlara su pınarları boyunca rehberlik edecek.

11 Ve bütün dağlarımı yol edeceğim ve büyük yollarım yükselecek.

12 Ve o zaman, ey İsrail Evi, işte bunlar uzaktan; ve işte bunlar kuzeyden ve batıdan, şunlar da Sinim ülkesinden gelecekler.

13 İlahiler söyleyin, ey gökler! Neşeyle dol, ey yeryüzü! Çünkü, doğuda olanların ayakları artık yerini bulacak; ve ilahiler söylemeye başlayın ey dağlar! Çünkü onlar bir daha cezalandırılmayacak; çünkü Rab, halkını teselli etti ve sıkıntı çeken halkına merhamet edecek.

14 Fakat işte Sion: “Rab beni bıraktı ve Rabbim beni unuttu” dedi. Ancak Rab unutmadığını gösterecek.

15 Çünkü kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi ki, kendi rahminin oğluna acımasın? Evet, onlar unutabilirler, fakat Ben seni unutmayacağım, Ey İsrail Evi.

16 İşte, ellerimin ayasına seni işledim; duvarların daima karşımda.

17 Çocukların seni öldürenlere karşı tez gelecekler ve seni harap edenler ise çekip gidecekler.

18 Gözlerini kaldırıp çevrene bir bak! Bütün bu insanlar toplanıyorlar ve sana geliyorlar. Ve Ben nasıl varsam, diyor Rab: Onların hepsini süs gibi takınacaksınız ve bir gelin gibi onları kuşanacaksınız.

19 Çünkü viran ve ıssız yerlerin ve harap edilmiş ülken, orada oturanlar yüzünden şimdi bile çok dar gelecek; ve seni yutanlar uzaklaşacaklar.

20 İlk çocuğunu yitirdikten sonra sahip olacağın çocuklar, yeniden kulaklarına: “Burası bana çok dar geliyor; bana oturabileceğim bir yer ver” diyecekler.

21 O zaman yüreğinden diyeceksin: Ben evlatlarımdan olmuş, tek başına tutsak olarak öteye beriye doluşmakta iken bunları bana kim peyda etti? Ve bunları kim büyüttü? İşte, ben yalnız kalmıştım; bunlar neredeydiler?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Rab Tanrı şöyle diyor: İşte Yahudi olmayan uluslara elimi kaldıracam ve halka sancağımı dalgalandıracam; ve onlar senin oğullarını kollarında getirecekler ve kızların onların omuzlarında taşınacak.

23 Ve krallar sana lala ve onların kraliçeleri sana dadı olacaklar; önünüzde yere eğilip sizi selamlayacaklar ve ayağınızın tozunu yalayacaklar; ve sen bileceksin ki Rab Ben'im; çünkü beni bekleyenler utandırılmayacaklar.

24 Çünkü güçlünün elinden kurbanı alınacak mı, ya da yasalara göre tutsak alınanlar azat olacak mı?

25 Fakat Rab şöyle diyor: Güçlünün tutsakları bile elinden alınacak ve korkunç adamın kurbanı kurtarılacak; çünkü seninle uğraşanlarla, Ben uğraşacağım ve senin çocuklarını Ben kurtaracağım.

26 Ve sana işkence edenlere kendi etlerini yedireceğim; kendi kanları ile tatlı şarap içmiş gibi sarhoş olacaklar; ve bütün insanlık bilecek ki Ben Rab, senin Kurtarıcın ve seni Fidyeye ile Kurtaran'ım; Yakup'un Güçlüsü benim.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1. Nefi 22

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki ben Nefi, pirinç levhalara işlenmiş olan bu yazıları okuduktan sonra kardeşlerim bana gelip şöyle dediler: Bu okuduğun şeylerin anlamı nedir? İşte bunların bedene göre değil, ruha göre olacak ruhsal gerçeklere göre mi anlaşılması gerekiyor?
- 2 Ve ben Nefi onlara: “İşte bunlar peygambere Ruh’un sesiyle açıklanmıştır; çünkü bedene göre insançocuklarının başına gelecek her şey Ruh aracılığıyla peygamberlere bildirilir” dedim.
- 3 Bu nedenle, okuduğum şeyler hem geçici hem de ruhsal olaylarla ilgilidir; çünkü öyle gözüküyor ki İsrail Evi er ya da geç bütün yeryüzüne ve üstelik bütün ulusların arasına dağıtılacaktır.
- 4 Ve işte, Yeruşalem’dekilerin bilgisinden çoktan beridir uzak kalmış birçok insan var. Evet, oymakların büyük çoğunluğu uzaklara götürülmüş ve denizdeki adalara oraya buraya dağıtılmışlardır; ve nerede olduklarını hiçbirimiz bilmiyoruz; bütün bildiğimiz uzaklara götürülmüş olduklarıdır.
- 5 Ve onlar uzaklara götürüldükten sonra, onların hakkında ve ayrıca İsrail’in Kutsalı yüzünden gelecekte dağılıp başkalarıyla karışacak olan herkesin hakkında şöyle peygamberlikte bulunmuştur: Çünkü onlar İsrail’in Kutsalı’na karşı yüreklerini katılaştıracaklar; bu nedenle, bütün ulusların arasına dağıtılacaklar ve bütün insanlar onlardan nefret edecek.
- 6 Buna rağmen, onlar Yahudi olmayan uluslar tarafından bakılıp beslendikten ve Rab, elini Yahudi olmayan uluslara kaldırıp onları bir sancak gibi yukarı kaldırdıktan ve çocukları onların kollarında ve kızları onların omuzlarında taşıdıktan sonra, bakın bu sözü edilen şeyler geçici şeylerdir; çünkü Rab’bin atalarımızla yaptığı antlaşmalar böyledir; ve bunların gelecekte bizimle ve ayrıca İsrail Evi’nden olan bütün kardeşlerimizle ilgisi vardır.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 Ve bu demektir ki bütün İsrail Evi dağıtılıp başka ulusların arasına karıştırıldıktan sonra, bir gün gelecek ki Rab Tanrı, Yahudi olmayan ulusların arasında, evet, hem de bu topraklar üzerinde güçlü bir ulus yetiştirecektir ve soyumuz onlar tarafından dağıtılacaktır.

8 Ve soyumuz dağıtıldıktan sonra Rab Tanrı, Yahudi olmayan ulusların arasında soyumuz için büyük bir değer taşıyacak olağanüstü bir iş yapmaya başlayacaktır; bu nedenle, bunlar onların Yahudi olmayan uluslar tarafından bakılıp beslenmelerine ve onların kollarında ve omuzlarında taşınmalarına benzetilebilir.

9 Ve bu olağanüstü iş Yahudi olmayan uluslar için de değer taşıyacaktır ve sadece Yahudi olmayan uluslar için değil, fakat bütün İsrail Evi için de değer taşıyacaktır; çünkü onlara Göklerdeki Baba'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmaları bildirecektir: "Senin soyun aracılığıyla yeryüzündeki sülalelerin hepsi kutsanacaktır" diye söyler.

10 Ve kardeşlerim, şunu bilmenizi isterim ki Rab, bütün ulusların gözü önünde kolunu sıvamadıkça yeryüzündeki sülalelerin hiçbiri kutsanamaz.

11 Bu nedenle Rab Tanrı, bütün ulusların gözleri önünde İsrail Evi'nden olanlara antlaşmalarını ve Sevindirici Haber'ini getirerek kolunu sıvamaya başlayacaktır.

12 Bu nedenle Rab onları yeniden tutsaklıktan çıkaracak ve onlar kendilerinin mirası olan topraklarda bir araya toplanacaklar; ve belirsizlikten ve karanlıktan çıkarılacaklar; ve Kurtarıcı'larının ve Fidyeye Kurtaran'larının, İsrail'in Güçlüsü Rab olduğunu anlayacaklardır.

13 Ve bütün dünyanın fahişesi olan o büyük ve iğrenç kilise ise kendi kanında boğulacak; çünkü kendi aralarında savaşacaklar, ellerindeki kılıçları kendi başlarına düşecek ve kendi kanlarıyla sarhoş olacaklardır.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

14 Ve ey İsrail Evi sana karşı savaşacak her ulus birbirine girecek ve Rab'bin halkını tuzağa düşürmek isteyenler ise kendi kazdıkları kuyuya düşeceklerdir. Ve Sion'a karşı savaşanların hepsi yok edilecek ve Rab'bin doğru yollarını saptıran o koca fahişe, evet, o büyük ve iğrenç kilise yıkılıp toza toprağa karışacak ve onun yıkılışı büyük olacaktır.

15 Çünkü işte şöyle diyor peygamber: Şeytanın insançocuklarının yüreklerinde hiçbir güce sahip olmayacağı zaman hızla yaklaşıyor; çünkü gururluların ve kötülük yapanların saman gibi olacakları gün yakında geliyor ve onların yakılmaları gereken gün geliyor.

16 Çünkü Tanrı'nın tüm gazabının bütün insançocuklarının üzerine boşalacağı gün yakında geliyor; çünkü O, kötülerin doğruları yok etmesine izin vermeyecektir.

17 Bu nedenle Tanrı, doğruları kendi gücüyle koruyacaktır; hatta tüm öfkesini yağdırmak ve düşmanlarını ateş ile yok etmek zorunda kalsa bile, doğrular korunacaktır. Bunun için doğruların korkmasına gerek yoktur; çünkü peygamber şöyle diyor: Ateşle de olsa onlar kurtulacaktır.

18 İşte kardeşlerim, size söylüyorum ki bütün bunlar kısa bir süre içinde olacak; evet, hatta kan, ateş ve duman bulutları gelecektir; ve bütün bunlar mutlaka bu dünyada olacaktır; ve eğer öyle olur da İsrail'in Kutsalı'na karşı yüreklerini katılaştırırlarsa, bütün bunlar bedene göre insanların başına gelecektir.

19 Çünkü işte, doğrular yok olmayacak; Sion'a karşı savaşanların tümünün kovulup atılacağı zaman kesinlikle gelecektir.

20 Ve Rab, kesinlikle halkı için bir yol hazırlayacak ve Musa'nın söylediği şu sözlerin yerine gelmesini sağlayacaktır: Tanrınız Rab, size benim gibi bir peygamber gönderecek; onun söylediği her şeyi dinleyeceksiniz. Ve öyle olacak ki bu peygamberi dinleyenler, halkın arasından kovulup atılacaklar.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

- 21 Ve şimdi ben Nefi, size Musa'nın sözünü ettiği bu peygamberin İsrail'in Kutsalı olduğunu bildiririm; bu nedenle, O doğrulukla yargılayacaktır.
- 22 Ve doğruların korkmasına gerek yoktur; çünkü yenilmeyecek olanlar onlardır. Ancak insançocukları arasında şeytanın krallığı kurulacaktır; bu krallık bedende yaşayanların arasında kurulacaktır.
- 23 Çünkü kazanç sağlamak için kurulan bütün kiliselerin ve insan bedeni üzerinde güç kazanmak için kurulan bütün kiliselerin ve dünya gözünde popüler olmak için kurulan kiliselerin ve bedensel tutkuları ve maddi istekleri doyurmaya çalışan ve her türlü kötülüğü yapmak isteyen kiliselerin, evet, sonuçta şeytanın krallığına ait olan herkesin korkup tir tir titremesi ve sarsılması gereken gün yakında gelecektir; yerin dibine geçecek olanlar onlardır; saman gibi yanıp kül olacak olanlar onlardır; ve bunlar peygamberin söylediği gibi olacaktır.
- 24 Ve doğruların, ağıldaki buzağular gibi bakılıp besleneceği ve İsrail'in Kutsalı'nın egemenlikle ve güçle ve yetkiyle ve büyük bir görkemle hüküm süreceği zaman hızla yaklaşmaktadır.
- 25 Ve O, çocuklarını dünyanın dört bir tarafından toplar; ve koyunlarını sayar, onlar da O'nu tanır; ve tek bir sürü ve tek bir çoban olacaktır; ve O koyunlarını otlatacak ve onlar O'nda otlaklarını bulacaklardır.
- 26 Ve halkının doğruluğundan dolayı, şeytanın gücü kalmamıştır; bu nedenle şeytan yıllarca bağlı kalacaktır; çünkü halkın yürekleri üzerinde hiçbir gücü yoktur; çünkü halk doğruluk içinde yaşar ve yöneten İsrail'in Kutsalı'dır.
- 27 Ve şimdi işte, ben Nefi, bütün bunların bedene göre gerçekleşeceğini size söylerim.
- 28 Fakat işte, öyle olur da tövbe ederlerse, bütün uluslar, sülaleler, diller ve halklar, İsrail'in Kutsalı ile birlikte güvenlik içinde yaşayacaklardır.
- 29 Ve şimdi ben Nefi, yazdıklarımın burada son veriyorum; çünkü bu konularda daha çok konuşmaktan şimdilik çekiniyorum.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

30 Bu nedenle kardeşlerim, pirinç levhalara yazılmış olan bu şeylerin doğru olduğunu düşünmenizi isterim; ve bunlar, insanın Tanrı'nın emirlerine itaat etmesi gerektiğine tanıklık ederler.

31 Bu nedenle, tanıklık edenlerin ve bunları öğretenlerin yalnız babamla ben olduğumuzu sanmayın. Bu nedenle emirlere itaat eder ve sonuna kadar dayanırsanız, son günde kurtulacaksınız. Ve bu böyledir. Amin.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

İkinci Nefi Kitabı

Lebi'nin ölümü anlatılır. Nefi'nin kardeşleri ona baş kaldırırlar. Rab, Nefi'yi çöle gitmesi için uyarır. Nefi'nin çölde geçirdiği yolculuklar ve başından geçen diğer olaylar.

2. Nefi 1

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerime öğretmeyi bitirdikten sonra babamız Lehi de onlara birçok şey söyledi ve Rab'bin onları Yeruşalem ülkesinden çıkarmakla kendileri için ne kadar büyük bir iş yapmış olduğunu onlara anlattı.
- 2 Ve babam onlara denizde çıkardıkları isyanları hakkında ve canlarını bağışlayan Tanrı'nın merhameti hakkında konuştu; öyle ki deniz onları yutmamıştı.
- 3 Ve Lehi onlara ayrıca elde ettikleri bu vaadedilmiş diyar hakkında konuştu. Yeruşalem ülkesinden kaçmamız için bizi uyaran Rab'bin ne kadar merhametli olduğunu anlattı.
- 4 Çünkü işte Lehi: “Bir görüm gördüm; bu yüzden Yeruşalem'in yerle bir olduğunu biliyorum; ve eğer Yeruşalem'de kalmış olsaydık, biz de mahvolacaktık” dedi.
- 5 Fakat, dedi Lehi: Çektiğimiz sıkıntılara rağmen, bütün diğer ülkelerden daha seçkin olan bir ülkeyi, vaadedilmiş bir diyarı elde ettik; bu ülke, Rab Tanrı'nın benimle yaptığı antlaşmaya göre soyuma miras kalacak bir ülkedir. Evet, Rab yaptığı antlaşma ile bu ülkeyi bana, çocuklarıma ve ayrıca O'nun eliyle başka ülkelerden buraya getirilecek herkese sonsuza dek vermiştir.
- 6 Bu nedenle, ben Lehi, içimdeki Ruh'un etkisiyle Rab'bin eliyle getirilmedikçe, bu ülkeye hiç kimse gelmeyeceğine dair peygamberlik ederim.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lebi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Bu nedenle bu ülke O'nun buraya getireceği kimselere adanmıştır. Ve eğer öyle olur da onlar Tanrı'nın verdiği emirlere göre O'na hizmet ederlerse, bu ülke onlar için bir özgürlük ülkesi olacaktır; bu nedenle onlar hiçbir zaman tutsaklığa düşmeyeceklerdir; tutsaklığa düşerlerse, bunun nedeni yaptıkları kötülükler olacaktır; çünkü kötülük artarsa, bu ülke onlar için lanetlenecek, ancak doğrular için sonsuza dek kutsanacaktır.

8 Ve işte bu ülkenin henüz diğer ulusların bilgisinden gizli tutulmasında bir hikmet vardır; çünkü işte, bir çok ulus bu ülkeyi istila edebilir, sonunda miras olarak hiçbir yer kalmayabilir.

9 Bu nedenle, ben Lehi'ye söz verildi ki Rab Tanrı'nın Yeruşalem ülkesinden çıkaracağı kimseler O'nun emirlerini yerine getirdikleri sürece, bu ülkede refaha kavuşacaklar ve bu ülkenin sahibi olabilmeleri için tüm diğer ulusların bilgisinden uzak tutulacaklar. Ve eğer öyle olur da O'nun emirlerini yerine getirirlerse, bu ülkede bereketlenecekler ve hiç kimse, onları rahatsız etmeyecek ve mirasları olan bu ülkeyi ellerinden alamayacaktır; ve onlar sonsuza dek güven içinde yaşayacaklardır.

10 Fakat işte, Rab'bin elinden öylesine büyük nimetler gördükten sonra—dünyanın ve bütün insanlığın yaratılışı hakkında bilgileri varken, Rab'bin dünyanın yaratılışından beri yapmış olduğu yüce ve olağanüstü işleri bilirken, kendilerine inançla her şeyi yapabilecek bir güç verilmişken, başlangıçtan beri bütün emirlere sahipken ve O'nun sonsuz iyiliği sayesinde bu vaadedilen değerli diyara getirilmişken, bir gün gelecek ki onlar yavaş yavaş inançlarını kaybedecekler—işte söylüyorum, eğer o gün gelir de Kurtarıcıları ve Tanrıları, İsrail'in Kutsalı'nı, gerçek Mesih'i reddederlerse, işte Adil Olan'ın yargısı onların üzerine inecektir.

11 Evet, O başka ulusları onların yanına getirip onlara güç verecek, sahip oldukları toprakları ellerinden alacak ve onları darmadağın edip cezalandıracaktır.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Evet, bir kuşak gelip diğeri giderken, cinayetler işlenecek ve aralarında büyük felaketler yaşanacaktır; bu nedenle oğullarım, sizlerin bunları hatırlamanızı, evet, sözlerime kulak vermenizi dilerim.
- 13 Ah, keşke derin uykunuzdan, evet, bu cehennem uykusundan uyansanız da bağlı olduğunuz bu zincirleri, insançocuklarımı bağlayan ve onları tutsak olarak sonsuz sefalet ve elem uçurumuna doğru sürükleyen bu korkunç zincirleri üzerinizden silkip atsanız.
- 14 Uyanın ve tozun içinden kalkın ve bedenini yakında hiçbir yolcunun geri dönmediği, soğuk ve sessiz bir mezara koyacağınız titrek bir babanın sözlerini dinleyin; birkaç gün daha buradayım ve bütün dünyanın gittiği yoldan ben de gideceğim.
- 15 Fakat işte, Rab ruhumu cehennemden fidye ile kurtardı; O'nun yüceliğini gördüm ve O'nun sevgi dolu kolları beni sonsuza dek sardı.
- 16 Ve dilerim ki sizler Rab'bin yasalarına ve yargılarına uymayı hatırlarsınız; işte baştan beri ruhumun kaygısı bu olmuştur.
- 17 Yüreğim zaman zaman çektiğim acılarla ezildi, çünkü yüreklerinizin katılığından dolayı Tanrınız Rab'bin tüm öfkesiyle üzerinize gelmesinden, kovulmanızdan ve sonsuza kadar yok olmanızdan endişe duydum.
- 18 Başka bir deyişle, kuşaklar boyu sürecek bir lanete uğramanızdan, kılıç ve kıtlıkla yoklanmanızdan ve nefret edilmenizden ve şeytanın isteği ve tutsaklığı altında yerlerde sürüklenmenizden korktum.
- 19 Ey oğullarım dilerim, bu şeyler sizin başınıza gelmez; fakat siz Rab'bin seçtiği ve kayırdığı bir halk olasınız. Fakat işte, O'nun istediği olacaktır; çünkü O'nun yolları sonsuza dek doğrudur.
- 20 Ve Rab şöyle dedi: Emirlerimi yerine getirdiğiniz ölçüde, bu ülkede refaha kavuşacaksınız; fakat emirlerimi yerine getirmezseniz, huzurumdan kovulacaksınız.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 Ve şimdi ruhumun sizlerle sevinç duyması ve yüreğimin bu dünyadan mutluluk içinde sizlerden ayrılabilmesi ve mezara üzüntülü ve kederli bir şekilde gitmemem için artık tozun içinden kalkın, oğullarım ve adam olun; ve tek bir yürek ve tek bir düşünceyle her konuda birlik olmaya karar verin ki tutsaklığa düşmeyesiniz.
- 22 Öyle ki acı bir lanete uğramayın ve ayrıca adil olan Tanrı'nın hoşnutsuzluğunu üzerinize çekmeyin ki yıkıma, evet, hem ruhun hem de bedeninin sonsuz yıkımına uğramayın.
- 23 Oğullarım uyanın, doğruluk zırhını kuşanın. Sizi bağlayan zincirleri üzerinizden silkip atın ve karanlıktan çıkıp tozun içinden kalkın artık.
- 24 Muhteşem görüntülere tanık olan ve Yeruşalem'den ayrıldığımızdan beri emirleri yerine getiren ve Tanrı'nın elinde, bizi bu vaadedilen diyara getirmek için bir araç olan kardeşinize karşı bir daha baş kaldırmayın; çünkü o olmasaydı, çölde açlıktan ölürdük; yine de onun canına kıymaya çalıştınız; evet ve kardeşiniz sizin yüzünüzden çok acı çekti.
- 25 Ve sizin yüzünüzden kardeşiniz daha çok acı çekecek diye son derece korkuyorum ve bundan endişe duyuyorum; çünkü işte, onu üzerinizde güç ve yetki elde etmeye çalışmakla suçladınız; ama ben onun üzerinizde güç ve yetki elde etmeye çalışmadığını, ancak Tanrı'nın yüceliği ve sizin sonsuz mutluluğunuz için çalışıp didindiğini biliyorum.
- 26 Ve sizinle açık bir şekilde konuştuğu için söylenip durdunuz. Sizinle sert bir dille konuştuğunu söylüyorsunuz; onun size kızdığını söylüyorsunuz; fakat işte, onun sertliği kendisinde bulunan Tanrı'nın güçlü sözünün sertliğiydi; ve sizin öfke diye adlandırdığınız, Tanrı'dan gelen ve sizin kötülüklerinizi cesur bir şekilde ortaya koyan onun söylemeden edemeyeceği bir gerçektir.
- 27 Ve itaat etmeniz için onun size emir vermesi, Tanrı'nın gücünün mutlaka onunla birlikte olduğunu gösterir. Fakat işte konuşan o değildi, ama onun içinde bulunan, konuşması için onun ağzını açan Rab'in Ruhu'ydu; öyle ki susmak onun elinde değildi.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

- 28 Ve Şimdi oğlum Laman ve ayrıca Lemuel ile Sam ve ayrıca İsmail'in oğulları olan siz oğullarım, işte, Nefi'nin sesine kulak verirsiniz, mahvolmazsınız. Ve eğer ona kulak verirsiniz, size bir kutsama, evet, hem de ilk kutsamamı bırakacağım.
- 29 Fakat ona kulak vermezseniz, ilk kutsamamı, evet, hatta kutsamamı geri alırım ve bu kutsama Nefi'nin üzerinde kalır.
- 30 Ve Őimdi Zoram, sana sđyliyorum: Bak, sen Laban'ın uŐađısın; YeruŐalem ũlkesinden getirilmene rağmen, oğlum Nefi'nin daima gerček bir arkadaŐı olacağını biliyorum.
- 31 Bu nedenle sadık kaldığın için senin soyun, onun soyu ile birlikte bereketlenecek; oyle ki uzun bir sũre bu topraklarda refah içinde yaşayacaklar; ve aralarında kđtũlũk olmadıkėa, bu topraklar üzerindeki hiçbir Şey onların mutluluğunu sonsuza kadar engelleyemeyecek ve rahatlarını bozamayacak.
- 32 Bu nedenle, eğer Rab'bin emirlerini yerine getirirseniz, Rab bu ũlkeyi senin soyunun oğlumun soyuyla birlikte gũven içinde yaşaması için kutsayacak.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2. Nefi 2

- 1 Ve Şimdi sana söylüyorum Yakup: Sen lde sıkıntılı günlerimde doğan ilk ocuğumsun. Ve işte, çocukluğunda kardeşlerinin kabalığı yüzünden birçok acı ve sıkıntı çektin.
- 2 Buna rağmen çölde doğan ilk oğlum Yakup, sen, Tanrı'nın yüceliğini bilirsin ve O, senin sıkıntılarını iyiliğine çevirecektir.
- 3 Bu nedenle, senin ruhun kutsanacak ve kardeşin Nefi ile güven içinde yaŐayacaksın; ve günlerin Tanrı'nın hizmetinde geçecek. Bu nedenle, Fidyeye Kurtaran'ın doğruluğu sayesinde senin kurtulduğunu biliyorum; çünkü vakti geldiğinde, O'nun insanları kurtarmak için geleceğini gördün.
- 4 Ve genç yaşta O'nun yüceliğini gördün; bu nedenle O'nun bedende iken hizmet edeceği kimseler gibi sen de kutsanacaksın; çünkü Ruh dn, bugün ve sonsuza dek aynıdır. Ve yol insanın düşüşünden beri hazırlanmıştır ve kurtuluş ücretsizdir.
- 5 Ve insanlara iyiyi kötüden ayırabilmeleri için yeterince bilgi verilmiştir. Ve yasa insanlara verilmiştir. Ve yasaya göre hiç kimse haklı çıkamaz; başka bir deyişle, yasa uyarınca insanların Tanrı ile olan iliŐkileri kesilmiŐtir. Evet, geçici yasaya göre onların Tanrı ile olan iliŐkileri kopmuŐtur; ve ruhsal yasaya göre de ölürler, iyilikten ayrılıp sonsuza dek perişan olurlar.
- 6 Bu nedenle, fidye ile kurtuluş Kutsal Mesih'in sayesinde ve O'nun aracılığıyla gelir; çünkü O lütuf ve gerçek doludur.
- 7 İŞte O, yasanın gereklerini yerine getirmek için yüreği kırık ve ruhu pişmanlık duyan herkesin adına kendisini günaha kurban olarak sunar ve O'ndan başka hi kimse yasanın gereklerini yerine getiremez.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

8 Bu nedenle, bütün bunların dünyada yaşayanlara bildirilmesi çok önemlidir. Öyle ki dirilecek ilk kişi olarak, ölümlerin dirilişini gerçekleştirebilmek amacıyla canını bedenlen feda edecek ve Ruh'un gücüyle onu tekrar geri alacak olan Kutsal Mesih'in erdemleri, merhameti ve lütfu aracılığıyla olmadıkça, hiç kimsenin Tanrı'nın huzurunda yaşayamayacağını bilsinler.

9 Bu nedenle, Tanrı'ya sunulan ilk ürün O'dur, öyle ki O, bütün insançocukları için aracılık edecektir ve O'na inananlar kurtulacaklardır.

10 Ve O, herkese aracı olduğundan, bütün insanlar Tanrı'ya gelir; bu nedenle, onlar Tanrı'da bulunan gerçeğe ve kutsallığa göre, O'nun tarafından yargılanmak üzere, O'nun huzurunda duracaklardır. Bu nedenle, Kutsal Olan'ın verdiği yasanın gereği olarak öngörülen cezayı uygulamak, öngörülen mutluluğa zıt olarak kefaretin gereklerini yerine getirir.

11 Çünkü her şeyin bir zıttının olması gerekir. Eğer her şeyin bir zıttı olmazsa, ey çölde doğan ilk oğlum, o zaman doğruluk var olamazdı; ne kötülük, ne kutsallık, ne perişanlık, ne iyi ne de kötü bir şey olabilir. Bu nedenle, her şeyin bir bütün olarak birleşmesi gerekir; dolayısıyla, her şey tek bir beden olsaydı, bu beden ne yaşamı ne ölümü, ne çürümesi ne çürümezliği, ne mutluluğu ne perişanlığı, ne duygusu ne de duygusuzluğu olan bir ölü olarak kalması gerekirdi;

12 Bu nedenle, bu bütünlük boşuna yaratılmış olurdu; dolayısıyla yaratılışının hiçbir amacı olmazdı. Dolayısıyla bu, Tanrı'nın hikmetini ve O'nun sonsuz amaçlarını ve aynı zamanda O'nun kudretini ve merhametini ve adaletini mutlaka yok ederdi.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

- 13 Ve eğer siz yasa yoktur dersiniz, günahın da olmadığını söylersiniz. Eğer günah yoktur dersiniz, doğruluk da yoktur demiş olursunuz. Ve eğer doğruluk yoksa, mutluluk da olmayacaktır. Ve doğruluk ve mutluluk yoksa, ceza ve perişanlık da yoktur. Ve bütün bunlar yoksa, Tanrı da yok demektir. Ve Tanrı yoksa, biz de yokuz ve dünya da yoktur; çünkü o zaman hiçbir şey yaratılamazdı; ne etkileyecek, ne de etkilenecek bir şey olurdu; dolayısıyla her şeyin yok olması gerekirdi.
- 14 Ve şimdi oğullarım, bunları size yararlanmanız ve öğrenmeniz için söylüyorum; çünkü bir Tanrı vardır ve O, hem göğü hem yeri ve yerde ve gökte olan her şeyi, hem etkileyen hem de etkilenen her şeyi yaratmıştır.
- 15 Ve O, ilk anne ve babamızı ve kırdaki hayvanları ve havadaki kuşları ve kısacası yaratılmış olan her şeyi yarattıktan sonra, Tanrı'nın, insanın son durumu ile ilgili olarak sonsuz amaçlarını gerçekleştirebilmesi için her şeyin bir zıttının olması gerekiyordu; hatta yaşam ağacına zıt olarak yasak meyvenin de olması gerekiyordu; bunlardan biri tatlı, diğeri ise acıydı.
- 16 Bu nedenle, Rab Tanrı insanı istediği gibi hareket etmekte özgür bıraktı. Dolayısıyla, insan meyvelerden birinin veya diğerrinin çekiciliğiyle etkilenmeden kendi başına hareket edemezdi.
- 17 Ve ben Lehi, okuduklarıma dayanarak Tanrı'nın bir meleğinin bu yazılan şeylere göre cennetten düşmüş olduğunu var sayıyorum; dolayısıyla o, Tanrı'nın gözünde kötü olan şeyi yapmaya çalıştığı için şeytan olmuştur.
- 18 Ve kendisi Cennet'ten düşüp sonsuza dek perişan olduğu için, bütün insanları da perişan etmeye çalıştı. Onun için, her yalanın babası olan şeytan, hatta o yaşlı yılan, bu yüzden Havva'ya: "Yasak meyveden yiyin, ölmezsiniz. Tersine iyiyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız" dedi.
- 19 Ve Adem ile Havva yasak meyveden yedikten sonra Aden bahçesinden toprağı işlemeleri için kovuldular.
- 20 Ve onların çocukları oldu; evet, hatta tüm insanlık ailesi onların çocuklarıdır.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

21 Ve Tanrı'nın isteğiyle, bedende yaşarken tövbe edebilsinler diye insançocuklarının ömrü uzatıldı; bu nedenle, onların durumu bir denenme durumu oldu ve Rab Tanrı'nın insançocuklarına verdiği emirler uyarınca ömürleri uzatıldı. Çünkü O, bütün insanlara tövbe etmesini emretti; çünkü bütün insanlara, anneleri ve babaları yasayı çiğnedikleri için onların kaybolduğunu gösterdi.

22 Ve şimdi işte, Adem yasayı çiğnemeseydi, düşmez, Aden bahçesinde kalırdı. Ve yaratılan her şeyin yaratıldıktan sonraki aynı durumda kalmaları gerekirdi; ve onların sonsuza kadar böyle kalmaları gerekirdi ve bunun bir sonu olmazdı.

23 Ve onların çocukları olamazdı; bu yüzden acıyı bilmedikleri için sevinç duymadan, günahı tanımadıkları için de iyilik yapmadan masum bir durumda kalırlardı.

24 Fakat işte her şey, her şeyi Bilen'in hikmetiyle oldu.

25 Adem, insanların var olabilmesi için düştü ve insanlar da sevinebilmek için var oldular.

26 Ve zamanı geldiğinde, Mesih insançocuklarını düşüşten fidye ile kurtarmak için gelir. Ve insanlar düşüşten fidye ile kurtarıldıkları için, iyiyi kötüden ayırt etmeyi bilirler ve sonsuza kadar özgürdürler; o büyük ve son gündeki yasanın gerektirdiği ceza dışında, Tanrı'nın verdiği emirlere göre, hiçbir etki altında kalmadan kendi başlarına hareket edebilirler.

27 Bu nedenle insanlar bedende özgürdür ve insanlara gerekli olan her şey verilmiştir. Ve onlar, bütün insanların Yüce Aracısı sayesinde özgürlük ve sonsuz yaşamı ya da şeytanın gücü ve tutsaklığı altında tutsaklık ve ölümü seçmekte özgürdürler; çünkü şeytan bütün insanların kendisi gibi perişan olmasını ister.

28 Ve şimdi oğullarım, Yüce Aracı'ya bakmanızı, O'nun yüce emirlerine kulak vererek O'nun sözlerine sadık kalmanızı ve Kutsal Ruhu'nun isteği doğrultusunda sonsuz yaşamı seçmenizi diliyorum.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

29 Ve bedenin isteklerine ve içindeki kötülöklere uyarak sonsuz ölümlü seçmemenizi diliyorum; şeytanın ruhuna köle etme gücünü ve sizi cehenneme sürükleme gücünü veren budur; öyle ki şeytan kendi krallığında size egemen olabilsin.

30 Oğullarım, bu deneme zamanımın son günlerinde şu birkaç sözü hepiniz için söyledim ve peygamberin dediklerine göre iyi olanı seçtim. Ve ruhlarınızın sonsuz mutluluğundan başka bir amacım yoktur. Amin.

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2. Nefi 3

- 1 Ve Şimdi en k¼¼k oğlum Yusuf, sana s¼yliyorum. Sen ç¼lde acı dolu g¼nlerimde doğdun; evet, en ¼z¼nt¼l¼ g¼nlerimde annen seni d¼nyaya getirdi.
- 2 Eğer oyle olur da İsrail'in Kutsalı'nın emirlerini yerine getirirseniz, Rab çok değerli olan bu ¼lkeyi sana, soyuna ve kardeşlerinin soyuna miras olarak orada güvenle oturmanız için sonsuza kadar kutsasın.
- 3 Ve Şimdi, Yusuf, kederli g¼nlerimde ç¼lden getirdiğim en k¼¼k oğlum Rab seni sonsuza dek bereketlesin; çünkü senin soyun tamamen yok olmayacak.
- 4 Çünkü işte, sen benim soyumun meyvesisin ve ben de Mısır'a tutsak olarak götür¼len Yusuf'un soyundanım. Ve Rab'bin Yusuf'la yaptığı antlaşmalar çok büyükt¼.
- 5 Bu nedenle, Yusuf bizim g¼nlerimizi gerçekten görd¼. Ve Rab Tanrı'nın İsrail Evi için kendi soyunun meyvelerinden adil bir dal çıkaracağına dair Rab'den söz aldı; bu Mesih değilse de, İsrail Evi'nden kopacak bir daldır; yine de bu dal, Rab'bin antlaŐmalarında Mesih'in son g¼nlerde Ruh'un gücüyle kendilerine görünerek onları karanlıktan aydınlığa, evet, gizli karanlıktan ve kölelikten özg¼rlüđe çıkaracağını hatırlatmaktadır.
- 6 Çünkü Yusuf gerçekten tanıklık ederek: “Rab Tanrım, soyumun meyveleri için seçkin bir gören çıkaracak” demiştir.
- 7 Evet, Yusuf gerçekten Şöyle dedi: Rab bana: “Senin soyunun meyvelerinden seçkin bir gören çıkaracağım ve o, senin soyunun meyveleri arasında büyük sayđı görecek. Ve ona senin soyunun meyveleri için, yani kendi kardeşleri için bir iş yapmasını emredeceğim ki bu, onlar için çok büyük bir değer taşıyacak, hatta atalarıyla yaptığım antlaşmaları onlara bildirecek” dedi.
- 8 Ve ona vereceğim bu görevden başka hiçbir iş yapmasını emredeceğim. Ve onu göz¼mde değerli kılacağım; çünkü o benim işimi yapacak.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

9 Ve o da, halkımı kurtarmak için sizin içinizden çıkaracağımı söylediğim Musa gibi büyük biri olacak, Ey İsrail Evi.

10 Ve halkını Mısır ülkesinden çıkarıp kurtarması için Musa'yı yetiştireceğim.

11 Fakat senin soyunun meyvelerinden bir gören çıkaracağım ve senin soyunun meyvelerine sözümü getirmesi için—ve yalnızca sözümü öğretmek için değil, aynı zamanda onların arasına gitmiş olacak olan sözüme onları inandırması için—ona güç vereceğim, diyor Rab.

12 Bu nedenle senin soyunun meyveleri yazacak ve Yahuda soyunun meyveleri de yazacak; ve senin soyunun meyveleri tarafından yazılacaklar ve Yahuda soyunun meyveleri tarafından yazılacaklar birleşerek yanlış öğretileri çürütecek, çekişmelere son verecek ve senin soyunun meyvelerinin arasına barış getirip son günlerde atalarına ve ayrıca benim antlaşmalarına ilişkin onlara bilgi verecek, diyor Rab.

13 Ve Rab şöyle diyor: Ey İsrail Evi, seni tekrar eski haline getirmek için bütün halkımın arasında işime başlayacağım gün, o gören zayıflıktan kurtarılıp güçlendirilecek.

14 Ve Yusuf böyle peygamberlik ederek: “İşte o göreni Rab kutsayacak ve onu yok etmek isteyenler bozguna uğrayacaklar; çünkü soyumun meyveleri ile ilgili olarak Rab'den aldığım bu söz yerine gelecektir. İşte, bu sözün yerine geleceğinden eminim” dedi.

15 Ve o benim adımları taşıyacak ve babasının adı da aynı olacak. Ve o bana benzeyecek; çünkü Rab'bin onun eliyle yapacağı iş, Rab'bin gücüyle halkımı kurtuluşa götürecektir.

16 Evet, Yusuf şöyle peygamberlik etti: Ben bundan Musa'nın geleceğine dair verilen söze güvendiğim kadar eminim; çünkü Rab bana: “Senin soyunu son-suza kadar koruyacağım” dedi.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

17 Ve Rab şöyle dedi: Musa adında birini yetiştireceğim ve ona bir değnekle güç vereceğim; ve ona yazsın diye yargılama gücü vereceğim. Ancak çok konuşmasın diye dilini çözmeyeceğim; çünkü onu konuşmada güçlü yapmayacağım. Ama ona kendi elimin parmaklarıyla yasamı yazıp vereceğim ve ona bir sözcü vereceğim.

18 Ve Rab ayrıca bana şunları söyledi: Senin soyunun meyveleri için de bir gören çıkaracağım ve ona da bir sözcü vereceğim. Ve Ben, işte ona senin soyunun meyveleri için soyunun meyvelerinin yazısını yazdıracağım ve senin soyunun sözcüsü bunu bildirecek.

19 Ve onun yazacağı sözler benim hikmetime uygun olarak senin soyunun meyvelerine gidecek olan sözlerdir. Ve sanki senin soyunun meyveleri onlara tozun içinden sesleniyormuş gibi olacak; çünkü ben onların imanını biliyorum.

20 Ve onlar tozun içinden seslenecekler; evet, kendilerinden sonra birçok kuşak geçip gitmiş olsa bile, kardeşlerini tövbe etmeye çağıracaklar. Ve öyle olacak ki onların yakarışları sözlerinin sadeliğiyle duyulacak.

21 İnançlarından dolayı onların sözleri, ağızından senin soyunun meyvesi olan onların kardeşlerine yayılacak ve senin atalarınla yaptığım antlaşmaları hatırlamaları için, onların sözlerindeki zayıflığı inançlarından ötürü güçlü kılacağım.

22 Ve şimdi bak, oğlum Yusuf, atam geçmişte böyle peygamberlik etti.

23 Bu nedenle, bu antlaşmadan dolayı sen kutsandın; çünkü senin soyun yok edilmeyecek; çünkü onlar ki-taptaki sözlere kulak verecekler.

24 Ve aralarından güçlü biri çıkacak ve gerek sözüyle, gerekse yaptıklarıyla çok iyilik edecek, son derece büyük inancıyla Tanrı'nın elinde bir araç olacak ve güçlü mucizeler yapacak ve Tanrı'nın gözünde büyük olan işi yaparak İsrail Evi'ni ve senin kardeşlerinin soyunu eski haline getirecek.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Ve Şimdi ne mutlu sana Yusuf. Bak, sen daha k-
ksn; onun için ağabeyin Nefi'nin sözlerine kulak
ver ve her Şey sana sylediğim gibi olacak. lmekte
olan babanın sözlerini hatırla. Amin.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou
art little; wherefore hearken unto the words of thy
brother, Nephi, and it shall be done unto thee even
according to the words which I have spoken.
Remember the words of thy dying father. Amen.

2. Nefi 4

- 1 Ve Şimdi ben Nefi, babamın sözünü ettiği, Mısır'a götürülen Yusuf'la ilgili peygamberliklerden söz edeceğim.
- 2 Çünkü işte, o gerçekten bütün soyu hakkında peygamberlikte bulundu. Ve onun yazdığı peygamberliklerden daha büyüğü pek yoktur. Ve o bizim hakkımızda ve gelecek soyumuz hakkında peygamberlikte bulundu; ve bunlar piriç levhalar üzerinde yazılıdır.
- 3 Bu nedenle babam, Yusuf'un peygamberlikleri hakkında konuşmasını bitirdikten sonra Laman'ın çocuklarını, oğullarını ve kızlarını yanına çağırdı ve onlara: "Bakın, oğullarım ve kızlarım, sizler benim ilk evladımın oğulları ve kızlarısınız; sözlerime iyi kulak vermenizi istiyorum" dedi.
- 4 Çünkü Rab Tanrı Şöyle demiştir: Emirlerimi yerine getirdiğiniz ölçüde bu ülkede refaha kavuşacaksınız; ve emirlerimi yerine getirmediğiniz zaman da huzurumdan kovulacaksınız.
- 5 Fakat işte, oğullarım ve kızlarım, sizlere bir kutsama bırakmadan mezarıma gidemiyorum; çünkü işte biliyorum ki yürümeniz gereken yolda yetiŐtirilirseniz, o yoldan ŐaŐmazsınız.
- 6 Bu nedenle, eğer lanetlenirseniz, işte sizi kutsuyorum ki bu lanet sizden alınıp anne ve babanızın başları üzerine düŐsün.
- 7 Bu nedenle, sizi kutsadığım için Rab Tanrı sizin mahvolmanıza izin vermeyecektir; dolayısıyla size ve soyunuza sonsuza dek merhamet gösterecektir.
- 8 Ve yle oldu ki babam, Laman'ın oğullarına ve kızlarına söyleyeceklerini bitirince, Lemuel'in oğullarıyla kızlarının huzuruna getirilmesini istedi.
- 9 Ve onlara Şöyle diyerek konuştu: Bakın, oğullarım ve kızlarım, sizler ikinci oğlumun oğulları ve kızlarısınız; işte size de Laman'ın oğulları ve kızlarına bıraktığım aynı kutsamayı bırakıyorum; bu nedenle tamamen yok olmayacaksınız ve sonunda soyunuz kutsanacak.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

- 10 Ve öyle oldu ki babam onlara söyleyeceklerini bitirince, işte İsmail'in oğullarına, evet ve hatta İsmail'in tüm ev halkına konuştu.
- 11 Ve onlara da söyleyeceklerini bitirince, Sam'la konuştu ve şöyle dedi: Ne mutlu sana ve soyuna! Çünkü sen de kardeşin Nefi gibi bu ülkeyi miras alacaksın. Ve senin soyun, onun soyundan sayılacak ve sen de kardeşin gibi olacaksın; ve senin soyun da onun soyu gibi olacak; ve sen yaşadığın sürece bereketleneceksin.
- 12 Ve öyle oldu ki babam Lehi yüreğindeki duygulara ve içindeki Rab'bin Ruh'u'nun sesine kulak vererek bütün ev halkına konuştuktan sonra iyice yaşlandı. Ve öyle oldu ki vefat etti ve toprağa verildi.
- 13 Ve öyle oldu ki onun ölümünden birkaç gün sonra Laman ile Lemuel ve İsmail'in oğulları Rab'bin uyarılarından dolayı bana kızdılar.
- 14 Çünkü ben Nefi, Rab'bin sözü uyarınca onlarla konuşmak zorunda kalmıştım; çünkü ben de, ölmeye önce babam da onlara pek çok şey söylemiştik; bu sözlerin çoğu diğer levhalarımda yazılıdır; çünkü öbür levhalarımda daha çok tarihsel olaylara yer verilmiştir.
- 15 Ve bu levhalara ruhumla ilgili gerçekleri ve pirinç levhalara işlenmiş olan kutsal yazıların çoğunu yazıyorum. Çünkü ruhum kutsal yazılardan sevinç duyuyor; ve yüreğim onları derin derin düşünür ve onları çocuklarımla öğrenmesi ve yararlanması için yazar.
- 16 İşte, ruhum Rab'le ilgili şeylerden sevinç duyuyor ve yüreğim sürekli olarak gördüğüm ve duyduğum şeyleri derin derin düşünüyorum.
- 17 Rab büyük iyiliğiyle bana yüce ve harika işlerini göstermiş olmasına rağmen, yüreğim yine de haykırıyor: Ah, ne zavallı bir insanım! Evet, yüreğim bedenim yüzünden üzgün, ruhumsa kötülüklerim yüzünden acılar içinde.
- 18 Beni kolaylıkla saran ayartmalar ve günahlar yüzünden çepeçevre kuşatıldım.
- 19 Sevinmek istediğim zaman, yüreğim günahlarım yüzünden inliyor; buna rağmen kime güvenmiş olduğumu biliyorum.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

20 Tanrım bana destek oldu; çölde üzüntüler içindeyken O bana yol gösterdi ve çok derin suların üzerinde O beni korudu.

21 Sevgisi beni öylesine doldurdu ki bedenim sanki eriyip yok olacaktı.

22 Düşmanlarımı bozguna uğrattı, onları karşımda titretti.

23 İşte gündüzleri haykırışımı duydu ve geceleri görümlerle bana bilgi verdi.

24 Ve gündüzleri O'nun önünde bütün gücümle dua ederek cesaretlendim; evet, sesimi göklere yükselttim ve melekler inip bana hizmet ettiler.

25 Ve O'nun Ruhu'nun kanatları üzerinde bedenim çok yüksek dağlara götürüldü. Ve gözlerim yüce şeyler, evet, insan için çok yüce olan şeyler gördü; bu yüzden onları yazmamam emredildi.

26 Mademki böyle yüce şeyler gördüm ve Rab alçakgönüllü davranıp insançocuklarının arasına büyük merhametiyle geldi, öyleyse yüreğim neden ağlıyor ve ruhum neden üzüntü vadisinde oyalanıyor ve bedenim neden eriyip gidiyor ve sıkıntılarım yüzünden gücüm neden gevşiyor?

27 Ve bedenim yüzünden kendimi günaha niçin teslim edeyim? Evet, denemelere niçin yenik düşeyim, kötü olan yüreğimde yer bulup huzurumu bozsun ve canımı sıksın diye mi? Düşmanım yüzünden niçin böyle öfkeliyim?

28 Uyan, ey ruhum! Artık günaha boyun bükme. Sevin, ey yüreğim ve can düşmanına artık yer verme.

29 Düşmanlarımın yüzünden artık öfkelenme. Sıkıntılarım yüzünden gücümün gevşemesine izin verme.

30 Sevin, ey yüreğim ve Rab'be seslenip de ki: Ya Rab, seni sonsuza dek öveceğim; evet, ruhum seninle sevinç duyacak, Tanrım, kurtuluşumun kayası.

31 Ya Rab canımı kurtaracak mısın? Beni düşmanlarımın elinden kurtaracak mısın? Günahı görür görmez titreyecek hale getirecek misin beni?

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

32 Cehennemın kapıları önümde her zaman kapalı kalsın; çünkü yüreğim kırık ve ruhum pişmanlık içinde! Ya Rab, doğruluğunun kapılarını önümde kapama ki, alçak vadinin patikasında yürüyeyim ve düz yoldan kesinlikle çıkmayayım.

33 Ya Rab, beni doğruluğun giysisi ile kuşat! Ya Rab, bana bir yol aç ki düşmanlarımdan kaçabileyim. Önümdeki yolu düzle! Tökezleyeceğim bir taş koyma yoluma. Ama önümdeki yolu aç ve benim yolumu değil, düşmanlarımdın yolunu kapat.

34 Ya Rab, sana güvendim ve sonsuza kadar da güveneceğim. Bedenin koluna güvenmeyeceğim; çünkü bedenın koluna güvenen kişinin lanetlendiğini biliyorum. Evet, insana güvenen ya da bedeni kendisine kol edinen lanetlenir.

35 Evet, Tanrı'nın kendisinden isteyene cömertçe verdiğini biliyorum. Evet, yanlış bir şey istemezsem, Tanrım bana verecektir; onun için sesimi sana doğru yükselteceğim; evet, sana yakaracağım, Tanrım, doğruluğumun kayası. İşte, sesim sonsuza dek sana doğru yükselecek, benim kayam ve sonsuz Tanrım. Amin.

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2. Nefi 5

- 1 İşte, öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerimin öfkesinden dolayı Tanrım Rab'be çok yakardım.
- 2 Fakat işte, bana kızgınlıkları öylesine arttı ki canıma kıymak istediler.
- 3 Evet, bana karşı söylenerek şöyle dediler: Küçük kardeşimiz bize hükmedebileceğini sanıyor; ve onun yüzünden çok sıkıntı çektik; bu nedenle şimdi onu öldürelim ki sözleriyle bir daha canımızı sıkmasın. Çünkü işte, onun hükümdarımız olmasını istemiyoruz; çünkü bu halka hükmetmek, onun ağabeyleri olarak bize düşer.
- 4 Şimdi, bana karşı söylendikleri her sözü bu levhalar yazmıyorum. Ama canıma kıymak istediklerini söylemem bana yeterli geliyor.
- 5 Ve öyle oldu ki Rab, ben Nefi'yi uyardı; onlardan uzaklaşmamı ve benimle gelmek isteyen herkesle birlikte çöle kaçmamı buyurdu.
- 6 Bu nedenle öyle oldu ki ben Nefi, ailemi ve Zoram'la ailesini ve ağabeyim Sam'ı ve ailesini ve küçük kardeşlerim Yakup'la Yusuf'u ve kız kardeşlerimi ve benimle gelmek isteyen herkesi yanıma aldım. Ve benimle birlikte gelenlerin hepsi Tanrı'nın uyarılarına ve vahiylerine inanan kişilerdi; bu nedenle sözlerime kulak verdiler.
- 7 Ve çadırlarımızı ve götürebileceğimiz her şeyi yanımıza alıp çölde günlerce yol aldık. Ve günlerce yol aldıktan sonra çadırlarımızı kurduk.
- 8 Ve halkım bu yere Nefi adını vermek istedi; bu yüzden buraya Nefi adını verdik.
- 9 Ve benimle birlikte olan herkes üzerlerine Nefi halkı adını aldılar.
- 10 Ve Musa yasasına uygun olarak, her konuda Rab'bin kararlarını, yasalarını ve emirlerini dikkatli bir şekilde yerine getirdik.
- 11 Ve Rab bizimleydi ve çok başarılı olduk; çünkü tohum ekiyor ve bol bol hasat topluyorduk. Ve sürüler, büyükbaş hayvanlar ve her türlü hayvan yetiştirmeye başladık.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

- 12 Ve ben Nefi, daha önce yazdığım pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan kayıtları ve Rab'bin eliyle babam için hazırlanmış olan küreyi ya da pusulayı da yanımda getirmiştım.
- 13 Ve öyle oldu ki son derece refaha kavuştuk ve ülkede çoğalmaya başladık.
- 14 Ve ben Nefi, şimdi Lamanlılar denen halkın bir yolunu bularak üzerimize saldırmamasından ve bizi yok etmesinden korktuğum için Laban'ın kılıcını aldım ve aynı şekilde birçok kılıç yaptım; çünkü onların bana, çocuklarıma ve halkım olarak çağrılan bu insanlara karşı duydukları kını biliyordum.
- 15 Ve halkıma binalar yapmasını ve yörede fazlasıyla bulunan her türlü kereste ve demir ve bakır ve pirinç ve çelik ve altın ve gümüş gibi değerli madenleri işlemelerini öğrettim.
- 16 Ve ben Nefi, Süleyman'ın tapınağını örnek alarak bir tapınak inşa ettim. Yalnız tapınak için o kadar çok değerli malzeme kullanmadım; çünkü ülkede bunlar bulunmuyordu; bu nedenle tapınağı Süleyman'ın tapınağı gibi inşa etmek mümkün olmadı. Ancak yapı tarzı Süleyman'ın tapınağına benziyordu ve işçiliğı de son derece iyiydi.
- 17 Ve öyle oldu ki ben Nefi, halkıma çalışkan olmalarını ve kendi elleriyle çalışmalarını emrettim.
- 18 Ve öyle oldu ki onlar benim kralları olmamı istediler. Ancak, ben Nefi, onların başlarında bir kral bulunmasını istemiyordum; yine de onlar için elimden gelen her şeyi yaptım.
- 19 Ve işte, kardeşlerimin yöneticisi ve öğretmeni olacağıma dair Rab'bin onlar hakkında söylediğı sözler onlar için gerçekleşmiş oldu. Dolayısıyla beni öldürmeye çalıştıkları zamana kadar, Rab'bin emirlerine uygun olarak onların yöneticisi ve öğretmeni olmuştum.
- 20 Bu nedenle Rab'bin bana verdiği söz yerine gelmiş oldu. Rab bana: "Senin sözlerini dinlemezlerse, onlar Rab'bin huzurundan kovulacaklar" demişti. Ve işte, O'nun huzurundan kovuldular.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 Ve Rab, işledikleri kötülüklerden dolayı onları lanete, evet, acı bir lanete uğrattı. Çünkü işte, O'na karşı yüreklerini katılaştırmışlar, çakmak taşı gibi olmuşlardı; dolayısıyla, halkım açık tenli, son derece güzel ve sevimli insanlar oldukları için, Rab Tanrı halkımı baştan çıkarmasınlar diye onların derisini kararttı.

22 Ve Rab Tanrı şöyle dedi: İşledikleri kötülüklerden tövbe etmezlerse, onları halkın için iğrenç kılacağım.

23 Ve onların soyuyla karışanların soyu da lanetlenecek; çünkü onlar da aynı lanete uğrayacak. Ve Rab böyle buyurdu ve dediği gibi oldu.

24 Ve üzerlerindeki lanet yüzünden, içleri şeytanlık ve hilekârlık dolu tembel bir halk oldular ve avlanmak için çöldeki yırtıcı hayvanların peşine düştüler.

25 Ve Rab Tanrı bana şöyle dedi: Onlar soyuna beni hatırlatacak bir kamçı olacak; ve soyun beni unutup sözümü dinlemezlerse, onlar tarafından yok olunca ya kadar kırbaçlanacaklar.

26 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Yakup ve Yusuf'u yurdu-muzda yaşayan halkımın üzerine bir rahip ve öğretmen olarak atadım.

27 Ve öyle oldu ki mutlu bir şekilde yaşadık.

28 Ve Yeruşalem'den ayrılmamızın üzerinden otuz yıl geçmişti.

29 Ve ben Nefi, hazırladığım levhalar üzerine halkımın o güne kadar olan kayıtlarını tutmuştum.

30 Ve öyle oldu ki Rab Tanrı bana: "Başka levhalar hazırla ve bunlara gözümde iyi sayılan, halkına yararlı olacak birçok şey yazacaksın" dedi.

31 Bu nedenle, ben Nefi, Rab'bin emirlerine uymak için gidip bu levhaları hazırladım ve üzerlerine bu şeyleri yazdım.

32 Ve bunlara Tanrı'nın hoşuna gidecek şeyleri yazdım. Ve halkım Tanrı'dan gelen şeylerden hoşnutsa, bu levhalara yazdıklarımın da hoşnut olacaktır.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

33 Ve eğer halkım, kendi tarihleri ile ilgili ayrıntıları öğrenmek isterse, bunu hazırladığım diğer levhalar-
da aramalıdır.

34 Ve aradan kırk yıl geçtiğini söylemekle yetiniyo-
rum; ve daha şimdiden kardeşlerimizle savaşlara ve
çatışmalara girdik.

And if my people desire to know the more particu-
lar part of the history of my people they must search
mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had
passed away, and we had already had wars and con-
tentions with our brethren.

2. Nefi 6

- 1 Nefi'nin kardeşi Yakup'un, Nefi halkına söylediği sözler:
- 2 İşte sevgili kardeşlerim, ben Yakup, Tanrı tarafından çağrıldım ve O'nun kutsal düzenine göre atandım; ve bir kral veya koruyucu olarak gördüğünüz ve güvenliğiniz için ona güvendiğiniz kardeşim Nefi tarafından kutsandım; işte, bildiğiniz gibi size birçok konuda konuştum.
- 3 Dileğim ruhunuzun huzur içinde olmasıdır, bu nedenle size yeniden konuşacağım. Evet, sizler için kaygım büyük; ve bunun hep böyle olduğunu siz de biliyorsunuz. Çünkü sizleri tüm gayretimle teşvik etmeye çalıştım ve sizlere babamın sözlerini öğrettim; ve sizlere dünyanın yaratılışından beri yazılmış her konuda konuştum.
- 4 Ve şimdi işte, sizlere olanlardan ve olacıklardan söz etmek istiyorum; bu nedenle size İşaya'nın sözlerini okuyacağım. Ve bunlar kardeşimin sizlere konuşmamı istediği sözlerdir. Ve bunları sizin iyiliğiniz için, Tanrınızın adını öğrenesiniz ve O'nu yüceltesiniz diye söylüyorum.
- 5 Ve şimdi sizlere okuyacaklarım İşaya'nın bütün İsrail Evi hakkında söyledikleridir; dolayısıyla bunlar sizlerle kıyaslanabilir; çünkü sizler İsrail Evi'ndensiniz. Ve siz İsrail Evi'nden olduğunuz için İşaya tarafından söylenen birçok şey sizlerle kıyaslanabilir.
- 6 Ve şimdi onun konuştuğu sözler şunlardır: Rab Tanrı şöyle diyor: Elimi Yahudi olmayan uluslara doğru kaldıracam ve onlara sancağımı açacağım; ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar.
- 7 Ve krallar, sana lala ve kraliçeleri sana dadı olacaklar; yere kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar; ve sen bileceksin ki Rab benim; çünkü beni bekleyenler utandırılmayacaklar.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

8 Ve şimdi, ben Yakup bu sözler üzerinde biraz durmak istiyorum. Çünkü işte Rab geldiğimiz yer olan Yeruşalem'dekilerin öldürüldüğünü ve tutsak olarak götürüldüğünü bana gösterdi.

9 Buna rağmen Rab, bana onların tekrar geri döneceğini gösterdi. Ve ayrıca bana İsrail'in Kutsalı Rab Tanrı'nın kendisini onlara bedende göstereceğini de gösterdi; ve bunları bana söyleyen meleğin dediklerine göre, İsrail'in Kutsalı kendisini gösterdikten sonra O'nu kırbaçlayıp çarpmıha gelecekler.

10 Ve onlar İsrail'in Kutsalı'na karşı yüreklerini katılaştırıp inatçılık ettikten sonra, işte İsrail'in Kutsalı'nın yargısı onların üzerine gelecek. Ve gün gelecek ki onlar acı çekecek, cezalarını bulacaklar.

11 Bu nedenle meleğin dediği şekilde, onlar oradan oraya sürüklendikten sonra, çoğu bedensel acı çekecek, ama inananların duaları sayesinde yok olmalarına izin verilmeyecek; darmadağın edilecekler, cezalandırılacaklar ve nefret edilecekler; yine de Rab onlara merhamet gösterecek; Kurtarıcılarının kim olduğunu öğrendikten sonra, mirasları olan ülkelerde yeniden bir araya toplanacaklar.

12 Ve peygamberin yazıp sözünü ettiği Yahudi olmayan uluslara ne mutlu; çünkü işte olur da onlar tövbe edip Sion'a karşı savaşmazlar ve o büyük ve iğrenç kiliseyle birleşmezlerse, kurtulacaklardır; çünkü Rab Tanrı çocuklarıyla yaptığı antlaşmaları yerine getirecektir; ve peygamberin bu şeyleri yazmasının nedeni budur.

13 Bu nedenledir ki Sion'a ve Rab'bin antlaşmalı halkına karşı savaşanlar, onların ayaklarının tozunu yalayacaklar; ve Rab'bin halkı utandırılmayacaktır. Çünkü Rab'bin halkı O'nu bekleyenlerdir; çünkü onlar hâlâ Mesih'in gelişini bekliyordur.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

14 Ve işte, peygamberin dediklerine göre Mesih onları kurtarmak için ikinci kez elini uzatacak; dolayısıyla kendisine inandıkları gün geldiğinde, onların düşmanlarını yok ederek büyük bir zafer ve güçle kendisini onlara gösterecek ve kendisine inananlardan hiçbirini yok etmeyecek.

15 Ve O'na inanmayanlarsa ateşle ve kasırgayla ve depremlerle ve cinayetlerle ve salgın hastalıklarla ve kıtlıklarla yok olup gidecekler. Ve onlar Rab'bin Tanrı olduğunu ve İsrail'in Kutsalı olduğunu bilecekler.

16 Çünkü güçlünün elinden çapul malı alınacak mı, ya da yasalara göre tutsak alınanlar serbest bırakılacak mı?

17 Fakat Rab şöyle diyor: Hatta güçlünün tutsakları elinden alınacak ve korkunç adamın çapul malı kurtulacak; çünkü Güçlü Tanrı antlaşma yaptığı halkını kurtaracak. Çünkü Rab şöyle diyor: Seninle çekişenle ben çekişeceğim.

18 Ve sana eziyet edenlere kendi etlerini yedireceğim ve tatlı şarap ile olduğu gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar; ve bütün insanlık bilecek ki Ben Rab, senin Kurtarıcın ve seni Fidyeye ile Kurtaran'ım, Yakup'un Güçlüsü benim.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2. Nefi 7

- 1 Evet, çünkü Rab şöyle diyor: Senden ayrıldım mı, yoksa seni sonsuza dek bir kenara mı attım? Çünkü Rab şöyle diyor: Annenizin boşanma kağıdı nerede? Seni kime verdim ya da seni alacaklılarımdan hangisine sattım? Evet, kime sattım seni? İşte kötülükleriniz yüzünden kendi kendinizi sattınız ve yasalarımı çiğnediğiniz için anneniz salıverildi.
- 2 Ben geldiğim zaman niçin kimsecikler yoktu; çağırduğım zaman, evet, cevap veren yoktu. Ey İsrail Evi, elim fidye ile kurtaramayacak kadar kısaldı mı? Ya da sizleri özgür bırakmak için bende güç mü yok? İşte azarladığımda, denizi ben kuruturum; onların ırmaklarını çöl ederim ve sular kuruduğu için balıklar kokar ve susuzluktan ölürlür.
- 3 Göklere siyahlar giydiririm ve onların örtüsünü çul ederim.
- 4 Rab Tanrı, yeri geldiği zaman sana nasıl konuşmam gerektiğini bileyim diye bana alimlerin dilini verdi, ey İsrail Evi! Yorgun düştüğünde her sabah seni uyandıran O'dur. Alimler gibi işitmem için kulağımı O açar.
- 5 Rab Tanrı kulağımı açtı ve ben asi olmadım; ne de sırt çevirdim.
- 6 Kamçılایana sırtımı, sakal yolanlara yanaklarımı verdim. Yüzümü utanç ve tükürükten gizlemedim.
- 7 Çünkü Rab Tanrı bana yardım edecek, bu yüzden yenik düşmeyeceğim. Bu yüzden yüzümü çakmak taşı gibi ettim ve bilirim ki utandırılmayacağım.
- 8 Ve Rab yakındır ve beni haklı çıkaracaktır. Kim bana karşı koyabilir? Birlikte duralım. Düşmanım kimdir? Bana yaklaşsın ve ona ağzımın gücüyle vura-cağım.
- 9 Çünkü Rab Tanrı bana yardım edecek. Ve beni suçlayanların hepsi, işte, giysi gibi eskiyecek ve güveler onları yiyip bitirecek.
- 10 İçinizden Rab'den korkan, hizmetkârının sesini dinleyen kim var? Kim ışısız karanlıkta yürür?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 İŖte ateŖ tutuŖturan, kıvılcımlarla kuŖanan sizler, hepiniz, ateŖinizin alevi içinde ve tutuŖturduėunuz kıvılcımlar arasında yürüyün. Elimden alacağınız Ŗudur: znt içinde yatacaksınız.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2. Nefi 8

- 1 Doğruluğun ardınca gidenler, bana kulak verin. Yontulup alındığınız kayaya ve kazılıp çıkarıldığınız taş ocağı çukuruna bakın.
- 2 Atanız İbrahim'e ve sizi doğuran Sara'ya bakın; çünkü yalnız onu çağırdım ve kendisini kutsadım.
- 3 Çünkü Rab Sion'u teselli edecek; bütün harabelerini teselli edecek ve onun yabancıları Aden ve çölünü ise Rab'bin bahçesi gibi yapacak. Orada sevinç ve mutluluk, şükran ve melodi sesi bulunacak.
- 4 Beni dinleyin ey halkım ve ey ulusum bana kulak verin! Çünkü benden bir yasa çıkacak ve adaletimi halklara ışık yapacağım.
- 5 Adaletim yakındır; kurtarışım meydana çıktı ve kolum halkları yargılayacak. Adalar beni bekleyecek ve koluma güvenecekler.
- 6 Gözlerinizi göklere kaldırın ve aşağıya yere bakın; çünkü gökler duman gibi gözden kaybolacak ve yer giysi gibi eskiyecek; ve orada yaşayanlar da aynı şekilde ölecekler. Ama benim kurtarışım sonsuz olacak ve adaletim ortadan kalkmayacak.
- 7 Ey sizler, doğruluğu bilenler, yüreklerine yasamı yazdığım halk bana kulak verin; insanların hakaretinden korkmayın ve onların sövmelerinden yılmayın.
- 8 Çünkü güveler onları giysi gibi yiyip bitirecek ve kurtlar onları yün yer gibi yiyecek. Ama benim adaletim sonsuz olacak ve kurtarışım kuşaktan kuşağa sürüp gidecek.
- 9 Ey Rab'bin kolu uyan, uyan, kudretle kuşan; geçmiş günlerde olduğu gibi uyan! Rahab'ı parçalayıp ejderhayı yaralayan sen değil misin?
- 10 Denizi, çok derin suları kurutan, fidye ile kurtulanlar geçsin diye denizin derin yerlerini yol yapan sen değil misin?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Bu yüzden Rab'bin kurtardıkları dönecekler ve ezgiler söyleyerek Sion'a gelecekler; ve başları üzerinde sonsuz sevinç ve kutsallık olacak; ve mutluluk ve sevinç bulacaklar; acı ve üzüntü ise kaçıp gidecek.
- 12 Ben O'yum; evet, sizi teselli eden benim. İşte, sen kimsin ki ölecek insandan ve ot gibi olacak adamın oğlundan korkuyorsun?
- 13 Ve gökleri yayan ve dünyanın temellerini atan, seni yaratan Rab'bi unuttun! Ve sanki öldürmeye hazırlanan zorbanın öfkesinden bütün gün durmadan korkuyorsun! Ve hani zalimin öfkesi nerede?
- 14 Sürgündeki tutsak çabuk çözülecek ve çukurda ölmeyecek; ekmezsiz de kalmayacak.
- 15 Fakat dalgaları gürlüten Tanrın Rab benim; adım Orduların Rabbi'dir.
- 16 Ve gökleri dikmek, dünyanın temellerini atmak ve Sion'a: "İşte, halkım sensin" demek için sözlerimi senin ağzına koydum ve elimin gölgesiyle seni örttüm.
- 17 Uyan, uyan, ey Yeruşalem, ayağa kalk, sen ki Rab'bin gazap bardağını onun elinden içtin— Sersemlik bardağından sıkıldıktan sonra kalan tortuyu içtin—
- 18 Ve doğurduğu bütün oğullardan ona yol gösteren yok; büyüttüğü bütün oğullardan onun elini tutan yok.
- 19 Bu iki oğul sana geldi, sana kim acıyacak—harabelerine ve yıkımına ve kıtlığa ve kılıca—ve seni kiminle teselli edeceğim?
- 20 Bu ikisi dışında oğulların düşüp bayıldılar; ağa düşmüş geyik gibi, bütün sokak başlarında yatıyorlar; Rab'bin gazabı ile, Tanrı'nın azarlaması ile dolmuşlar.
- 21 Bu yüzden, şimdi iyi dinle. Sen ki sıkıntılısın ve sarhoşsun, ama şaraptan değil.

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury— thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 Rab'bin ve halkının davasını savunan Tanrın Rab şöyle diyor: İşte, sersemlik bardağını, gazabımın bardağı içindeki tortuyu senin elinden aldım; artık bir daha onu içmeyeceksin.
- 23 Fakat onu seni sıkıştıranların eline vereceğim; onlar ki senin canına: “Eğil de geçelim” dediler; ve sen de bedenini toprak gibi ve sokak gibi yoldan geçenlerin ayağı altına koydun.
- 24 Uyan, uyan, ey Sion, kuvvetini giy; ey Yerusalemler, kutsal şehir, güzel giysilerini giy; çünkü sünnetsizler ve kirli insanlar artık sana girmeyecek.
- 25 Üzerindeki tozu silk; kalk, otur, ey Yerusalemler; boynundaki bağdan kendini çöz, ey Sion'un tutsak kızı!

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2. Nefi 9

- 1 Ve Şimdi sevgili kardeşlerim, bu sözleri sizlere Rab'bin btn İsrail Evi ile yaptığı antlaşmaları bilmeniz için okudum.
- 2 Öyle ki O, başlangıçtan beri kutsal peygamberlerin ağızıyla Yahudiler'e konuşmuştur ve onlarla kuşaktan kuşağa, Tanrı'nın gerçek Kilisesi'ne ve sürüsüne geri getirilmelerinin zamanı gelinceye kadar konuşacaktır; işte o zaman yurtlarında, mirasları olan topraklarda bir araya gelecekler ve onlara vaadedilmiş olan bütün topraklara yerleŐecekler.
- 3 İŞte, sevgili kardeşlerim, Rab Tanrı'nın çocuklarınıza bađıŐlayacađı nimetlere sevinirsiniz ve baŐlarınıızı sonsuza dek dik tutasınız diye bu Şeyleri size söylüyorum.
- 4 Çünkü içinizden birçok kişinin ileride neler olacağını bilmek için çok araŐtırdığını biliyorum; bu nedenle bedenimizin eriyip tükeneceğini ve öleceğini bildiğinizi de biliyorum; buna rağmen, bedenimizdeyken Tanrı'yı göreceğiz.
- 5 Evet, O'nun geldiğimiz yer olan Yeruşalem'dekilere kendisini bedende göstereceğini bildiğinizi biliyorum; çünkü bunun onların arasında olması gereklidir; çünkü Yüce Yaratıcı'nın insanlara bedende boyyun eğmesi ve bütün insanlık için ölmesi gerekmektedir; öyle ki bütün insanlar O'na boyun eğebilsinler.
- 6 Çünkü Yüce Yaratıcı'nın merhamet dolu planının yerine gelebilmesi için bütün insanlığa ölüm nasıl gelmişse, zorunlu olarak da bir diriliş gücünün var olması gerekmekte ve düşüş dolayısıyla da diriliş insana gelmelidir; ve yasa çiğnendiği için düşüş meydana gelmiştir ve insan düştüğü için Rab'bin huzurundan mahrum kalmıştır.
- 7 Bu yüzden sınırsız bir kefarete gerek vardır; sınırsız bir kefarete olmasaydı, bu çürüme çürümezliğe dnŐemezdi. Bu nedenle insanın üzerine gelen ilk yargının sonsuza dek sürmesi gerekirdi. Ve eğer bu yle olsaydı, o zaman bu bedeninin lp rmesi ve bir daha dirilmemek üzere paralanıp toprak anaya karıŐması gerekirdi.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

- 8 Ah, Tanrı'nın bilgeliği, merhameti ve lütfu! Çünkü işte, eğer beden yeniden dirilmeseydi, ruhlarımız Sonsuz Tanrı'nın huzurundan düşerek şeytan haline gelen ve bir daha yükselmeyecek olan o meleğin kölesi olurdu.
- 9 Ve ruhlarımız ona benzerdi ve biz de şeytan olurduk; şeytanın melekleri olup Tanrı'nın huzurundan kovulurduk ve yalanların babası ile tıpkı kendisi gibi sefalet içinde kalırdık; evet, ilk anne ve babamızı aldatan, neredeyse nur meleşti kılığına bürünerek insançocuklarını gizli cinayet çeteleri kurmaya ve her türlü karanlık işler çevirmeye kışkırtan o varlık gibi olurduk.
- 10 Ah, bu korkunç canavarın pençesinden kaçıp kurtulmamız için bize bir yol hazırlayan Tanrımızın iyiliği ne yücedir; evet, o canavar ölüm ve cehennemdir ki, ben buna hem bedenim ölümü hem de ruhun ölümü diyorum.
- 11 Ve İsrail'in Kutsal Tanrımızın hazırladığı kurtuluş yolu sayesinde, sözünü ettiğim bu geçici ölüm, kendi ölümlerini özgür kılacaktır ki bu ölüm mezardır.
- 12 Ve sözünü ettiğim ruhsal ölüm olan bu ölüm de kendi ölümlerini özgür bırakacaktır; bu ruhsal ölüm cehennemdir; dolayısıyla ölüm de, cehennem de ölümlerini özgür bırakmak zorundadır; ve cehennem kendi tutsak ruhlarını ve mezar kendi tutsak bedenlerini özgür bırakmak zorundadır; ve insanların bedenleriyle ruhları yeniden birleşecektir; ve bu, İsrail'in Kutsal'nın diriliş gücüyle olacaktır.
- 13 Ah, Tanrımızın planı ne yücedir! Çünkü öte yandan Tanrı'nın Dinlenme Yeri doğruların ruhlarını, mezar da doğruların bedenlerini özgür bırakmak zorundadır; ve ruhla beden yeniden birleşir ve bütün insanlar çürümez ve ölümsüz olurlar; ve onlar biz bedende yaşayanlar gibi mükemmel bilgi sahibi diri canlardır; bizim bilgimiz ise ölümsüzleştiğimiz zaman mükemmel olacaktır.
- 14 Bu nedenle işlediğimiz her suçun, kirliliğimizin ve çıplaklığımızın tam bir bilgisine sahip olacağız; ve doğrular, zevklerinin ve doğruluklarının kusursuz bir bilgisine sahip olacaklar ve paklıkla, evet, hatta doğruluk kaftanıyla kuşatılacaklar.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

15 Ve öyle olacak ki bütün insanlar bu ilk ölümden yaşama geçip ölümsüz olduktan sonra, İsrail'in Kutsalı'nın yargı kürsüsünün önüne çıkmaları gerekecek; ve o zaman sıra yargılanmaya gelecek; ve o zaman Tanrı'nın kutsal yargısına göre yargılanacaklar.

16 Ve kesinlikle, Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekse, doğrular yine doğru ve kirliler yine kirli kalacaklar; çünkü bunu söyleyen Rab Tanrı'dır ve bu O'nun hiç ölmeyecek olan ebedi sözüdür; dolayısıyla kirli olanlar şeytan ile onun melekleridir; ve onlar kendileri için hazırlanan sonsuz ateşe gideceklerdir; ve onların çekecekleri işkence, alevleri sonsuza kadar yükselen, sonu asla olmayan bir ateş ve kükürt gölü gibidir.

17 Ah, Tanrımız ne yüce, ne adildir! Çünkü her sözünü yerine getirir ve söyledikleri O'nun ağzından çıkmıştır ve O'nun yasası yerine getirilmelidir.

18 Fakat işte doğrular, İsrail'in Kutsalı'nın azizleri, İsrail'in Kutsalı'na inanmış olanlar, dünyadaki çarmıhlara katlanıp bunun utancına aldırmayanlar, dünyanın kuruluşundan beri kendileri için hazırlanmış olan Tanrı'nın Krallığı'nı miras alacaklar ve sevinçleri sonsuza dek tam olacaktır.

19 Ah, Tanrımız, İsrail'in Kutsalı'nın merhameti ne yücedir! Çünkü O, azizlerini o korkunç şeytan canavarından ve ölümden ve cehennemden ve sonsuz işkence olan o ateş ve kükürt gölünden kurtarır.

20 Ah, Tanrımızın kutsallığı ne yücedir! Çünkü O her şeyi bilir ve O'nun bilmediği hiçbir şey yoktur.

21 Ve sesine kulak verirlerse, O bütün insanları kurtarabilmek için dünyaya gelir; çünkü işte bütün insanların acılarını, evet, Adem'in ailesinden gelen erkek, kadın ve çocuk, her canlı yaratılışın acılarını O çeker.

22 Ve O bu acıları, dirilişin bütün insanlara gelmesi ve herkesin büyük yargı gününde O'nun önünde durması için çeker.

23 Ve bütün insanlara tövbe etmelerini ve O'nun adıyla vaftiz olmalarını, İsrail'in Kutsalı'na tam bir inanç beslemelerini, yoksa Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamayacaklarını buyurur.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 Ve tövbe etmez ve O'nun adına inanmaz ve O'nun adıyla vaftiz olmazlarsa ve sonuna kadar dayanmazlarsa lanetleneceklerdir; çünkü bunu Rab Tanrı, İsrail'in Kutsalı söyledi.

25 Bu nedenle O bir yasa verdi ve yasanın verilmediği yerde ceza da yoktur; ve ceza olmayan yerde mahkûmiyet olmaz; ve mahkûmiyet olmayan yerde İsrail'in Kutsalı'nın merhameti, kefareten dolayı onlara sahip çıkar; çünkü O'nun gücüyle kurtulurlar.

26 Çünkü kefarete, yasanın verilmediği herkese karşı O'nun adaletinin gereklerini yerine getirir; böylece onlar, o korkunç canavardan, ölümden ve cehennemden ve şeytandan ve sonsuz işkence olan ateş ve kükürt gölünden kurtarılacak kendilerine yaşam solugunu veren İsrail'in Kutsalı Tanrı'ya geri getirilirler.

27 Fakat kendisine yasa verilip, evet, bizim gibi Tanrı'nın bütün emirlerine sahipken bunları çiğneyip sınanma günlerini boşa harcayan kişinin vay haline! Çünkü onun durumu korkunçtur.

28 Ah, kötü olanın o kurnazca planı! Ah, insanın kendini beğenmişliği, çürüklüğü ve akılsızlığı! Okuyunca kendilerini akıllı sanırlar ve Tanrı'nın öğütlerine kulak vermezler; çünkü her şeyi bildiklerini sanarak Tanrı'nın emirlerini bir kenara atarlar; bu yüzden onların bilgeliği aptallıktır ve onlara faydası yoktur. Ve onlar mahvolacaklardır.

29 Ama eğitim görmek ancak Tanrı'nın öğütlerine kulak verilirse iyidir.

30 Fakat zenginlerin, dünya değerlerine göre zengin olanların vay haline! Çünkü zengin olduklarından yoksulları hor görürler ve yumuşak huylulara zulmederler; ve yürekleri hazinelerindedir; bu nedenle onların tanrısı kendi hazineleridir. Ve işte onların hazineleri de kendileriyle birlikte yok olup gidecektir.

31 Dinlemek istemeyen sağırın vay haline! Çünkü onlar mahvolacaklar.

32 Görmek istemeyen körlerin vay haline! Çünkü onlar da mahvolacaklar.

33 Yüreği sünnet olmayanların vay haline! Çünkü işledikleri kötülüklerin bilgisi kendilerini son günde cezalandıracak.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

- 34 Vay yalancının haline! Çünkü o cehenneme atılacak.
- 35 Bile bile adam öldüren katilin vay haline! Çünkü o ölecek.
- 36 Cinsel ahlaksızlıklar işleyenlerin vay haline! Çünkü onlar cehenneme atılacaklar.
- 37 Evet, putlara tapanların vay haline! Çünkü bütün şeytanların şeytanı onlardan hoşlanacak.
- 38 Ve sonuçta, günahları içinde ölenlerin hepsinin vay haline! Çünkü onlar Tanrı'nın yanına dönüp O'nun yüzünü görecekler ve günahları içinde kalacaklar.
- 39 Ey sevgili kardeşlerim, Kutsal Tanrı'ya karşı suç işlemenin ve ayrıca kurnaz olanın ayartmalarına boyun eğmenin ne kadar korkunç olduğunu hatırlayın. Hatırlayın ki bedensel düşünmek ölüm demektir ve ruhsal düşünmekse sonsuz yaşamdır.
- 40 Ey sevgili kardeşlerim, sözlerime kulak verin. İsrail'in Kutsalı'nın yüceliğini hatırlayın. Demeyin ki sizlere karşı sert konuştum; çünkü böyle dersenez, gerçeğe sövüp saymış olursunuz; çünkü ben Yaraticınız'ın sözlerini söyledim. Biliyorum ki gerçeği anlatan sözler bütün pisliklere karşı ağır gelir; ama doğrular bu sözlerden korkmaz; çünkü onlar gerçeği severler ve sarsılmazlar.
- 41 Öyleyse sevgili kardeşlerim, Rab'be, Kutsal Olan'a gelin. O'nun yollarının doğru olduğunu hatırlayın. İşte insanın gideceği yol dardır, ama önünde dümdüz uzanır; ve kapıdaki bekçi İsrail'in Kutsalı'dır; ve O orada hiçbir hizmetkâr kullanmaz; ve bu kapıdan başka bir giriş yolu da yoktur; çünkü O aldatılmaz, çünkü O'nun adı Rab Tanrı'dır.
- 42 Ve kapıyı her çalana kapıyı açar; ve bilgileriyle ve akıllarıyla ve zenginlikleriyle böbürlenmiş bilgiçlere, akıllılara ve zenginlere gelince, evet, Rab böylelerinden nefret eder; ve onlar bu şeyleri bırakıp kendilerini Tanrı'nın önünde akılsız saymadıkça ve alçakgönüllüğün derinliklerine inmedikçe, Rab onlara kapıyı açmayacaktır.
- 43 Ne var ki hikmetliler ve akıllılar için hazırlanmış olanlar, evet, azizler için hazırlanmış olan o mutluluk sonsuza dek onlardan saklanacaktır.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

44 Ey sevgili kardeşlerim, söylediklerimi hatırlayın. İşte giysilerimi çıkarıp önünüzde silkiyorum; kurtuluşumun Tanrısına her şeyi araştıran gözüyle bana bakması için dua ediyorum; bu nedenle, son günde herkes yaptığı işlere göre yargılandığında, kötülüklerinizi ruhumdan silkip attığıma İsrail'in Tanrısı'nın tanık olduğunu, O'nun önünde pırl pırl durduğumu ve sizlerin kanından temizlendiğimi bileceksiniz.

45 Ey sevgili kardeşlerim, günahlarınızdan dönün; sizleri sımsıkı bağlamak isteyen zincirlerini üzerinden silkip atın; kurtuluşunuzun kayası olan o Tanrı'ya gelin.

46 Ruhlarınızı adaletin doğrulara verileceği o görkemli güne, yargı gününe hazırlayın ki dehşet dolu bir korkuyla büzülüp kalmayasınız; korkunç suçlarınızı kusursuz bir şekilde hatırladıktan sonra şöyle haykırmak zorunda kalmayasınız: Ey her şeye gücü yeten Rab Tanrı, senin yargıların kutsal, kutsaldır! Ama ben suçumu biliyorum. Senin yasayı çiğnedim ve günahlarım bana aittir; ve şeytan beni eline geçirdi ki onun korkunç sefaletine kurban oldum.

47 Fakat işte, bu korkunç gerçekleri görmemiz için sizleri uyandırmam uygun mudur, kardeşlerim? Düşünceleriniz temiz olsaydı, canınızı sıkarmıydım? Eğer günahattan arınmış olsaydınız, gerçeğin açıklığına uygun olarak sizlere açık bir şekilde konuşur muydum?

48 İşte, eğer kutsal olsaydınız, size kutsallıktan konuşurdum; ama kutsal olmadığınız için ve bana bir öğretmen gözüyle baktığınız için size günahın sonuçlarını mutlaka öğretmem gerekiyor.

49 İşte ruhum günahattan nefret eder ve yüreğim doğrulukla sevinir; ve ben, Tanrımın kutsal adını öveceğim.

50 Gelin kardeşlerim, susayan herkes sulara gelsin ve parası olmayan gelsin satın alsın ve yesin; evet, gelin, parasız ve bedelsiz şarap ve süt alın.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

51 Bu yüzden paranızı hiçbir değeri olmayan Şeylere harcamayın ve doyurucu olmayan Şeyler için alıŐamayın. Beni can kulağıyla dinleyin ve sylediğim sözleri hatırlayın; ve İsrail'in Kutsalı'na gelin ve bozulup ürümeyenle kendinize ziyafet çekin de ruhu-nuz bolluk içinde sevinisin.

52 İŞte sevgili kardeşlerim, Tanrınızın sözlerini hatırlayın; gündüz O'na sürekli dua edin ve geceleri O'nun kutsal adına Şükredin. Bırakın yürekleriniz sevinçle dolsun.

53 Ve işte, Rab'bin antlaşmaları ne kadar büyük ve insançocuklarına gösterdiği alçakgönüllülük ne kadar yücedir; ve O, yüceliği, lütfu ve merhametinden ötürü, bize soyumuzun bedenen tam yok olmayacağına, üstelik onları koruyacağına dair söz verdi; ve onlar gelecek kuŐaklarda İsrail Evi için filizlenecek adil bir dal olacak.

54 Ve Şimdi sevgili kardeşlerim, sizlerle daha çok konuşmak isterdim, ama sözlerimin geri kalan kısmını size yarın bildireceğim. Amin.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2. Nefi 10

- 1 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, ben Yakup, sözünü etmiş olduğum bu doğru dal hakkında size yeniden konuşacağım.
- 2 Çünkü işte bize verilen sözler, bedene göre verilen sözlerdir; bu nedenle, inançsızlıkları yüzünden çocuklarımızın çoğunun bedenlenmek yok olacağı bana gösterilmiş olsa da, Tanrı yine de birçoğuna merhamet edecektir; ve onlara Fidyeye ile Kurtaranları'nın gerçek bilgisini verecek kaynağa gelebilmeleri için çocuklarımız tekrar geri getirilecektir.
- 3 Bu nedenle, sizlere söylediğim gibi, Mesih'in—çünkü dün gece melek bana O'nun adının Mesih olacağını söyledi—dünyadaki daha kötü insanların arasına, Yahudiler'in arasına gelmesi gerekir; ve Yahudiler O'nu çarmıha gerecekler; çünkü Tanrımızın çarmıha gerilmesi gerekmektedir ve dünyada Tanrısını çarmıha gerecek başka bir ulus yoktur.
- 4 Çünkü bu güçlü mucizeler başka uluslara gösterilseydi, onlar tövbe eder ve O'nu Tanrıları olarak bilirlerdi.
- 5 Fakat, işledikleri kötülükler ve rahiplik kurnazlıkları yüzünden, Yerusalemler'dekiler O'nun çarmıha gerilmesi için O'na karşı inat edecekler.
- 6 Bu nedenle, kötülükleri yüzünden üzerlerine yıkım, kıtlık, salgın hastalık ve cinayetler gelecek; ve sağ kalanlar bütün ulusların arasına dağıtılacaktır.
- 7 Fakat işte, Rab Tanrı şöyle diyor: Benim Mesih olduğuma inandıkları gün geldiğinde, işte o zaman onların atalarıyla yaptığım antlaşmaya göre bu dünyada mirasları olan topraklara bedenlenmek geri getirilecekler.
- 8 Ve öyle olacak ki onlar dağıtıldıkları uzak yerlerden, denizdeki adalardan ve dünyanın dört bölgesinden toplanacaklar ve onları mirasları olan topraklara götürecekleri için Yahudi olmayan uluslar gözümde büyük değer kazanacak, diyor Tanrı.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Evet, Yahudi olmayan ulusların kralları onlara lala ve kraliçeleri dadı olacaklar; bu nedenle Rab'bin Yahudi olmayan uluslara verdiği sözler büyüktür; çünkü bunları Rab söylemiştir; ve kim karşı çıkabilir?
- 10 Fakat işte Tanrı, "Bu ülke senin mirasın olacak ve Yahudi olmayan uluslar bu ülkede bereketlenecek" dedi.
- 11 Ve bu ülke Yahudi olmayan uluslar için bir özgürlük ülkesi olacak ve ülkede Yahudi olmayan uluslara hükmedecek krallar olmayacak.
- 12 Ve bu ülkeyi bütün diğer uluslara karşı güçlü kılacağım.
- 13 Ve Sion'a karşı kim savaşırsa mahvolacak, diyor Tanrı.
- 14 Çünkü kim bana karşı kral çıkarırsa mahvolacak; çünkü Ben, Göklerin Kralı Rab onların kralı olacağım ve sözlerimi dinleyenlerin sonsuza dek ışığı olacağım.
- 15 Bu yüzden, insançocuklarıyla yaptığım ve onlar bedenlerindeyken gerçekleştireceğime dair söz verdiğim antlaşmalarımın yerine gelmesi için karanlık gizli işleri, cinayetleri ve iğrençlikleri mutlaka ortadan kaldırmam gerekiyor.
- 16 Bu nedenle Sion'a karşı savaşan, ister Yahudi olsun, ister olmasın, ister köle ister özgür, ister kadın ister erkek olsun mahvolacak; çünkü onlar bütün dünyanın fahişesidir; çünkü benden yana olmayan bana karşıdır diyor Tanrı.
- 17 Çünkü insançocuklarına bedenlerindeyken gerçekleştireceğime dair verdiğim sözlerimi yerine getireceğim—
- 18 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Tanrımız şöyle diyor: Soyuna Yahudi olmayan ulusların eliyle acı çecktireceğim; yine de Yahudi olmayan ulusların yüreklerini soyuna babalık etsinler diye yumuşatacağım; dolayısıyla, Yahudi olmayan uluslar bereketlenecek ve İsrail Evi'nden sayılacaklar.
- 19 Bu nedenle Tanrı bana şöyle dedi: Bu ülkeyi soyuna ve soyundan sayılacak olanlara sonsuza dek miras olarak adayacağım; çünkü bu ülke bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülkedir; bu yüzden orada yaşayan bütün insanların bana ibadet etmelerini istiyorum, diyor Tanrı.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 Ve Şimdi, sevgili kardeşlerim, madem ki merhametli Tanrımız bize bu Şeyler hakkında bu kadar çok bilgi verdi, O'nu hatırlayalım, günahlarımızı bir kenara bırakalım ve artık baŐımızı eğik tutmayalım; çünkü bir kenara atılmadık; mirasımız olan topraklardan sürülüp çıkarıldık, ama daha iyi bir ülkeye getirildik; çünkü Rab, denizin üzerinden yolumuzu açtı; ve denizdeki adalardan birindeyiz.

21 Fakat Rab'bin denizdeki adalarda yaşayanlara verdiği sözler büyüktür; dolayısıyla adalar denildiği için, bu adadan başka adalar da olmalı; ve onlarda da kardeşlerimiz oturmaktadır.

22 Çünkü işte, Rab Tanrı kendi zevki ve isteğine göre, zaman zaman İsrail Evi'nden bazılarını alıp uzaklara götürdü. Ve Şimdi işte, Rab kırılan dalların hepsini hatırlar; dolayısıyla bizi de hatırlar.

23 Bu yüzden yüreğiniz sevinçle dolsun ve hatırlayın ki kendi başınıza hareket etmekte—sonsuz ölüm yolunu ya da sonsuz yaşam yolunu seçmekte—zgrsnz.

24 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, Şeytanın ve bedeninin istekleriyle değil, Tanrı'nın isteğiyle barışın; ve hatırlayın ki Tanrı ile barıŐtıktan sonra yalnızca O'nun lütfu sayesinde ve lütfunun aracılığıyla kurtulabilirsiniz.

25 Bu nedenle, Tanrı sizleri diriliş gücüyle ölümden ve kefaretin gücüyle de sonsuz ölümden kaldırsın; öyle ki Tanrı'nın sonsuz krallığına kabul edilesiniz ve orada O'nu ilahi ltufla vesiniz. Amin.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2. Nefi 11

- 1 Ve şimdi Yakup konuştuğu zaman halkıma daha çok şeyler söyledi, ama ben sadece bunları yazdırtım, çünkü yazdıklarım bana yeterli geliyor.
- 2 Ve şimdi, ben Nefi, İşıya'nın sözleri ruhumu sevindirdiği için, daha çok O'nun sözlerini yazacağım. Çünkü onun sözlerini halkım ile karşılaştıracağım ve onları çocuklarımla hepsine göndereceğim; çünkü İşıya, benim gördüğüm gibi Kurtarıcımı gerçekten görmüştür.
- 3 Ve benim gibi, kardeşim Yakup da O'nu görmüştür; bu nedenle, sözlerimin doğruluğunu kanıtlamak için çocuklarıma onların sözlerini göndereceğim. Bu nedenle Tanrı: "Sözlerimi üç kişinin ağzından çıkan sözlerle doğrulayacağım" demiştir. Oysa Tanrı daha da çok tanık göndererek bütün sözlerini kanıtlar.
- 4 İşte ruhum Mesih'in geleceği gerçeğini halkıma kanıtlamaktan büyük sevinç duyar; çünkü Musa Yasası bunun için verildi; ve dünyanın başlangıcından beri Tanrı tarafından insana verilen her şey Mesih'i simgelemektedir.
- 5 Ve ruhum aynı zamanda Rab'bin atalarımızla yaptığı antlaşmalardan büyük sevinç duyar; evet, ruhum O'nun lütfundan ve adaletinden ve gücünden ve ölümden kurtuluş için olan o yüce ve sonsuz planına ilişkin merhametinden dolayı büyük sevinç duyar.
- 6 Ve ruhum, Mesih gelmeyecek olursa, bütün insanların mahvolacağını halkıma kanıtlamaktan büyük sevinç duyar.
- 7 Çünkü Mesih yoksa, Tanrı da yoktur; ve Tanrı yoksa biz de yokuz; çünkü bu durumda hiçbir şey yaratılamazdı. Fakat bir Tanrı vardır ve O da Mesih'tir; ve O zamanı geldiğinde gelecektir.
- 8 Ve şimdi İşıya'nın sözlerinden bazılarını yazacağım; bu sözleri halkımdan kimler görürse, yüreklerini yükseltip bütün insanlık adına sevin sin. Şimdi okuyacaklarınız İşıya'nın sözleridir ve onun sözlerini kendinizle ve bütün insanlarla karşılaştırabilirsiniz.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2. Nefi 12

- 1 Amots'un oğlu İşaya'nın sözü; Yahuda ve Yerusaleml hakkında gördü.
- 2 Ve son günlerde öyle olacak ki Rab Evi'nin dağı, dağların doruğunda kurulup tepelerden yukarı yükseleceği zaman, bütün uluslar oraya akın edecek.
- 3 Ve birçok insan gidip şöyle diyecek: Gelin ve Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısının evine çıkalım; ve O bize kendi yollarını öğretecek ve O'nun patikalarında yürüyeceğiz; çünkü yasa Sion'dan ve Rab'bin sözü Yerusaleml'den çıkacak.
- 4 Ve O, uluslar arasında hükmedecek ve birçok halkı azarlayacak; ve onlar kılıçlarını saban demirleri ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar; millet millete kılıç kaldırmayacak ve artık savaş öğrenmeyecekler.
- 5 Ey Yakup Evi gelin de Rab'bin ışığında yürüyelim; evet, gelin, çünkü hepiniz doğru yoldan çıkıp kendi kötü yollarınıza sapmış gidiyorsunuz.
- 6 Ya Rab bu yüzden halkını, Yakup Evi'ni bıraktın; çünkü onlar doğudan gelen şeylerle dolu, Filistinliler gibi falcılara kulak veriyorlar ve yabancıların çocuklarıyla gönül eğlendiriyorlar.
- 7 Onların memleketi altın ve gümüşle dolu ve hazinelerinin sonu yok; onların memleketleri atlarla da dolu ve savaş arabalarının sonu yok.
- 8 Onların memleketi putlarla da dolu; kendi parmakları ile yaptıklarına, ellerinin işlerine tapıyorlar.
- 9 Ve sıradan insan boyun eğmez ve büyük adam kendisini alçaltmaz; bu yüzden, sen onu bağışlama.
- 10 Ey kötü insanlar, kayalara girin ve toprakta gizlenin; çünkü Rab korkusu ve O'nun heybetinin yüceliği sizi çarpacak.
- 11 Ve öyle olacak ki insanın gurur dolu bakışları alçıtılacak ve gururu kırılacak; ve o gün yalnız Rab yükseltilecek.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

- 12 Çünkü Orduların Rabbi'nin günü yakında bütün ulusların, evet, herkesin üzerine gelecek; evet, gururluların, kendini üstün görenlerin ve kendisini yücelten herkesin üzerine gelecek; ve o alçaltılacak.
- 13 Evet ve Rab'bin günü Lübnan'daki bütün sedir ağaçlarının üzerine gelecek; çünkü onlar yükselmiş yüce ağaçlardır; ve Başan'daki bütün meşe ağaçlarının üzerine gelecek.
- 14 Ve bütün yüksek dağların ve tepelerin ve kendini büyük gören bütün ulusların ve her halkın üzerine gelecek.
- 15 Ve her yüksek kulenin ve her sağlam surun üzerine gelecek.
- 16 Ve denizdeki bütün gemilerin üzerine ve Tarşış'teki bütün gemilerin üzerine ve göze hoş gelen her resmin üzerine gelecek.
- 17 Ve insanın gururu kırılacak ve kibri alçaltılacak; ve o gün yalnız Rab yükseltilecek.
- 18 Ve O, putların hepsini ortadan kaldıracak.
- 19 Ve Rab dünyayı korkunç biçimde sarsmak üzere doğrulduğu zaman, onlar kaya deliklerine ve toprağın inlerine girecekler; çünkü Rab korkusu onların üzerine gelecek ve O'nun heybetinin görkemi onları cezalandıracak.
- 20 O gün insan, tapınmak için kendisine yaptığı gümüş putlarını ve altın putlarını köstebeklere ve yarasalara atacak.
- 21 Rab dünyayı korkunç biçimde sarsmak üzere doğrulduğu zaman, onlar kaya yarıklarına ve yalçın kayaların tepesindeki kovuklara girecekler; çünkü Rab korkusu onların üzerine gelecek ve O'nun görkeminin heybeti onları çarpacak.
- 22 Soluğu burun deliklerinde olan insana bel bağlamayın; çünkü onun değeri nedir?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2. Nefi 13

- 1 Çünkü işte Rab, Orduların Rabbi, desteği ve değneği, hayata destek olan bütün ekmeği ve bütün suyu,
- 2 Yiğidi ve savaşçıyı, hakimi ve peygamberi ve akıllıyı ve yaşlıyı;
- 3 Elli başıyı ve saygıdeğer adamı ve öğretçüyü ve becerikli işçiyi ve marifetli hatibi Yerusalem'den ve Yahuda'dan kaldırıyor.
- 4 Ve çocukları onlara reis edeceğim ve bebekler onları yönetecek.
- 5 Ve halk ezilecek; herkes birbirini ve komşu komşuyu ezecek; çocuk ihtiyara karşı ve alçak adam onurluya karşı saygısızca davranacak.
- 6 Bir adam babasının evinde kardeşine: "Senin giysin var; bizi sen yönet ve bu yıkıntının senin elinin altında kalmasına izin verme" diyerek onu tutunca;
- 7 Adam o gün ant içerek şöyle diyecek: Yarayı saran ben olmam; çünkü evimde ne ekmek ne de giyecek var; beni halkın yöneticisi yapmayın.
- 8 Çünkü Yerusalem yıkıldı ve Yahuda düştü; çünkü Rab'bin görkemli gözlerini öfkelenmek için onların dili ve işleri O'na karşıdır.
- 9 Yüzlerinin görünüşü onlara karşı tanıklık ediyor ve kendi günahlarının aynı Sodom'un gibi olduğunu söylüyorlar; ve bunu gizleyemezler. Onların canlarının vay haline! Çünkü kötülüklerinin karşılığını aldılar.
- 10 Doğrulara kendileri için her şeyin iyi olacağını söyleyin; çünkü onlar yaptıkları işlerin ürününü alacaklar.
- 11 Kötülerin vay haline! Çünkü onlar mahvolacaklar; çünkü elleriyle yaptıklarının karşılığını alacaklar.
- 12 Ve halkıma gelince, çocuklar onlara zalimce davranıyor ve kadınlar onları yönetiyorlar. Ey halkım, sana yol gösterenler seni saptırıyorlar ve yürüyeceğin yolu bozuyorlar.
- 13 Rab dava etmek için kalkıyor ve halkı yargılamak için duruyor.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 Rab, halkının yaşlıları ve prensleri ile yargılamaya girecek; çünkü bağı yiyip bitirdiniz; ve yoksulların soyulmuş malı evlerinizdedir.

15 Size ne oluyor da halkımı paramparça edip yoksulların yüzünü eziyorsunuz? diyor Orduların Tanrısı Rab.

16 Rab ayrıca şunları da söyledi: Mademki Sion kızları kibirlidir ve boyunlarını ileri uzatarak çılgınca bakışlarla yürüyorlar ve yürürken kırıtarak gidiyorlar ve ayaklarının halkalarını şıkırdatıyorlar;

17 Bu yüzden Rab, Sion kızlarının başlarını yara kabuklarıyla vuracak ve Rab onların gizli yerlerini açacak.

18 O gün Rab onların çingırdayan takılarının güzelliğini ve filelerini ve hilâl şeklindeki gerdanlıklarını,

19 Zincirlerini ve bileziklerini ve kaşkollarını,

20 Süslü başlıklarını ve bacak süslerini ve alın kurdelelerini ve hoş koku şişelerini ve küpelerini;

21 Yüzüklerini ve burun halkalarını;

22 Sık sık değiştirdikleri takım elbiselerini ve örtülerini ve şallarını ve para keselerini;

23 Aynalarını ve ince ketenlerini ve baş sargılarını ve peçelerini kaldırıp atacak.

24 Ve öyle olacak ki hoş kokunun yerine pis koku ve bel kemerinin yerine ip ve güzel saç şeklinin yerine kellik ve süslü elbiselerin yerine çuvaldan giysi; güzellik yerine dağlanma olacak.

25 Erkeklerin kılıçtan geçirilecek ve yiğitlerin savaşta ölecekler.

26 Ve onun kapıları ah çekip yas tutacaklar; ve o kimsesiz kalıp yerde oturacak.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and caul, and round tires like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2. Nefi 14

- 1 Ve o gün, yedi kadın bir erkeği tutup diyecekler:
Kendi ekmeğimizi yiyeceğiz ve kendi elbiselerimizi giyeceğiz; yeter ki senin adını taşıyalım; utancımızı bizden kaldır.
- 2 O gün Rab'bin dalı güzel ve görkemli olacak;
İsrail'in kaçıp kurtulanları için yerin meyvesi çok iyi ve güzel olacak.
- 3 Ve öyle olacak ki Sion'da bırakılanlara ve Yerusalemlerde kalanlara, Yerusalemlerde yaşayanlar arasında yazılan herkese kutsal denilecek—
- 4 Rab, Sion kızlarının pisliğini yıkayınca ve Yerusalemlerin ortasından onun kanını adalet ruhu ve yakma ruhu ile temizleyince;
- 5 Ve Rab, Sion dağının her konutu ve onun toplantıları üzerinde, gündüzleri bulut ve duman ve geceleri ise alevli ateş parıltısı yaratacak; çünkü Sion'un bütün görkemi üzerinde savunma olacak.
- 6 Ve gündüzün sıcağın gölge için ve fırtınadan ve yağmurdan ise kaçıp sığınacak ve örtünecek bir yer bulmak için bir çardak olacak.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2. Nefi 15

- 1 Ve o zaman çok sevdiğime, sevdiğimin üzüm bağıyla ilgili bir türkü söyleyeceğim. Çok sevdiğimin verimli bir yamaçta bir bağı var.
- 2 Ve o bağı etrafını çitle çevirip taşlarını temizledi ve oraya seçme asmalar dikti; ve ortasına bir kule ve içine de bir üzüm sıkacağı yaptı; ve üzüm versin diye bekledi, fakat yabani üzüm verdi.
- 3 Ve şimdi, ey Yerusalemliler'de oturanlar ve Yahuda askerleri, rica ederim, benimle bağım arasında hüküm verin.
- 4 Bağımda yapılması gereken daha ne yapılabilirdi de ben yapmadım? Üzüm versin diye beklerken niçin yabani üzüm verdi?
- 5 Ve şimdi gidelim; bağuma ne yapacağımı size anlatayım: Çitini sökeceğim ve onu yiyip bitirecekler; ve duvarını yıkacağım ve onu ayak altında çiğneyecekler.
- 6 Ve onu harap edeceğim; budanmayacak ve çapalanmayacak; ne var ki orada çalılarla dikenler bitecek; üzerine yağmur yağdırmazınlar diye bulutlara da emredeceğim.
- 7 Çünkü Orduların Rabbi'nin bağı İsrail Evi'dir ve O'nun hoşuna giden fidan Yahuda erleridir; ve O, adaleti bekledi; ve işte zorbalık gördü; doğruluğu beklerken, fakat işte, feryat buldu.
- 8 Yer kalmayınca kadar evine ev katanların vay haline! Öyle ki onlar memleketin ortasında yapayalnız bırakılacaklar.
- 9 Orduların Rabbi kulağıma, gerçek şu ki birçok ev ıssız kalacak ve büyük güzel şehirlerde oturan olmayacak dedi.
- 10 Evet, on dönüm bağ bir bat verecek ve bir homer tohum bir efa verecek.
- 11 İçki peşinden koşmak için sabahleyin erken kalkanların, geceleyin geç vakte kadar ve şarap onları alevlendirinceye kadar eğlenenlerin vay haline!
- 12 Ve ziyafetlerinde harp ve keman, tef ve zurna ve şarap var; fakat Rab'bin yaptıklarına dikkat etmiyorlar ve onun ellerinin işine bakmıyorlar.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

- 13 Halkım bu yüzden, bilgileri kıt olduğu için tutsaklığa götürüldü ve itibarlı adamları kıtlığa düştüler; ve onların topluluğu susuzluktan kurudu.
- 14 Bu yüzden cehennem boğazını genişletti ve ağzını ölçsüz açtı; ve onların görkemi ve kalabalıkları ve gürültüleri ve onların arasında sevinip çoşan oraya inecek.
- 15 Ve sıradan insan aşağı indirilecek, güçlü adam alçaltılacak ve kibirlilerin gözleri alçaltılacak.
- 16 Fakat Orduların Rabbi adalet içinde yükselecek ve kutsal olan Tanrı doğruluk içinde kutsallaşacak.
- 17 O zaman kuzular eskisi gibi otlayacak ve zenginlerden kalan ıssız yerleri yabancılar yiycekler.
- 18 Kötülüğü gurur ipleriyle ve günahı at arabasının urganıyla çekermiş gibi sürenlerin vay haline!
- 19 Onlar diyorlar: Acele etsin, işini çabuk yapсын da görelim; ve İsrail'in Kutsalı'nın öğüdü yaklaşmış gel-sin ki, geldiğini bilelim!
- 20 Kötüye iyi ve iyiye kötü diyenlerin; karanlığı ışık yerine ve ışığı karanlık yerine koyanların; acıyı tatlı yerine ve tatlıyı acı yerine koyanların vay haline!
- 21 Kendi gözlerinde hikmetli olanların ve kendilerini zeki görenlerin vay haline!
- 22 Şarap içmekte yiğit olanların ve sert içkileri karıştırmakla güçlü olanların;
- 23 Rüşvet için kötüyü haklı çıkaranların ve haklı olanın hakkını elinden çekip alanların vay haline!
- 24 Bu yüzden ateşin anızı yiyip bitirdiği ve alevin kuru otu yakıp kül ettiği gibi, onların kökü de böyle çürüyecek ve onların çiçeği toz gibi havaya uçacak; çünkü Orduların Rabbi'nin yasasını kendilerinden attılar ve İsrail'in Kutsalı'nın sözünü hor gördüler.
- 25 Bu yüzden, Rab'bin öfkesi halkına karşı alevlendi ve elini onlara karşı uzatıp onları vurdu; ve tepeler sarsıldı ve onların leşleri sokakların ortasında parça parça edildi. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

- 26 Ve uzaktaki milletler için bir sancak dikecek ve dünyanın bir ucundan onları çağırmaq için ıslık çalacak; ve işte, acele edip hemen gelecekler; onların arasında yorulan ve tökezleyen olmayacak.
- 27 Kimse uyuklamayacak ve uyumayacak; ne bellerinin kemeri çözülecek, ne de çarıklarının bağları kopacak.
- 28 Oıkları sivri ve yayları ise hep kuruludur; ve atlarının tırnakları çakmak taşı ve arabalarının tekerlekleri kasırga sanılacak; kükremeleri aslanınki gibidir.
- 29 Genç aslanlar gibi kükreyecekler; evet, kükreyerek avı kapacaklar ve onu emin bir yere götürecekler; ve onu kimse kurtaramayacak.
- 30 Ve o gün onlara karşı denizin gürleyişi gibi kükreyecekler; ve karaya bakarlarsa, işte, karanlık ve sıkıntı var; ve göklerdeki ışıklar kararmıştır.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2. Nefi 16

- 1 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl, Rab'bi yüce ve yüksek bir taht üzerinde otururken gördüm ve giysisinin eteği tapınağı dolduruyordu.
- 2 Tahtın üzerinde serafklar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzünü örtüyor ve ikisiyle ayaklarını örtüyordu; ve ikisiyle uçuyordu.
- 3 Ve biri diğetine haykırıp şöyle dedi: Orduların Rabbi kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır; bütün dünya O'nun görkemiyle doludur.
- 4 Ve haykırmanın sesinden kapı eşikleri sarsıldı ve ev dumanla doldu.
- 5 O zaman şöyle dedim: Vay halime! Çünkü mahvoldum; çünkü dudakları kirli bir adamım ve dudakları kirli bir halkın içinde yaşıyorum; çünkü gözlerim Kralı, Orduların Rabbini gördü.
- 6 Derken serafklardan biri bana doğru uçtu; elinde maşa ile sunaktan almış olduğu kızgın bir köz vardı.
- 7 Ve onunla ağzıma dokunup şöyle dedi: İşte dudakların buna değdi; ve kötülüklerin kaldırıldı ve günahlarından arındın.
- 8 Aynı zamanda Rab'bin sesini işittim: "Kimi göndereyim ve bizim için kim gidecek?" diyordu. O zaman ben: "İşte ben buradayım, beni gönder" dedim.
- 9 Ve O şöyle dedi: Git ve bu halka söyle: İyice dinleyin ve gözlerinizi iyice açın! Ama onlar anlamadılar, farkına bile varmadılar.
- 10 Bu halkın yüreğine yağ koy, kulaklarını ağırlaştır ve gözlerini kapa da gözleriyle görmesinler ve kulaklarıyla işitmesinler ve yürekleriyle anlamasınlar ve dönüp şifa bulmasınlar.
- 11 O zaman Rab'be: "Ne zamana kadar ya Rab?" dedim. Ve Rab: "Şehirler harap ve kimsesiz, evler insansız ve ülke tümüyle ıssız kalıncaya kadar" dedi.
- 12 Ve Rab insanları buradan alıp uzaklara götürdü; çünkü memleketin ortasında çok boş bırakılmış yerler olacak.
- 13 Fakat onda biri kalsa bile, onlar geri dönseler de yaprak döktükleri zaman kütüğü kalan meşe ve çitlembik ağacı gibi yutulacaklardır; onun kütüğü kutsal soydur.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziyah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2. Nefi 17

- 1 Ve öyle oldu ki Uzziya'nın oğlu, Yotam'ın oğlu, Yahuda kralı Ahaz'ın günlerinde, Suriye kralı Retsin ile Remalya'nın oğlu İsrail kralı Pekah, Yerusaleml'e karşı savaşmaya çıktılar, fakat ona karşı verdikleri mücadeleyi kazanamadılar.
- 2 Ve Davut Evi'ne: "Suriye Efraim'le birleşti" diye bildirildi. Ve rüzgar yüzünden ormandaki ağaçlar nasıl titrerse, onun yüreği ve halkının yüreği de öyle titredi.
- 3 O zaman Rab, İşıya'ya şöyle dedi: Yukarıdaki havuzun su yolu başında, çamaşırcı tarlası caddesinde Ahaz'ı karşılamak için, oğlun Şear-yaşub ile beraber şimdi çık.
- 4 Ve ona şöyle de: Dikkat et ve sakın ol; bu iki kuyruktan, bu dumanı tüten yarı yanmış iki odun parçasından, Retsin ile Suriye'nin ve Remalya'nın oğlunun kızgın öfkesinden korkma ve yüreğin bayılmasın.
- 5 Çünkü Suriye, Efraim ve Remalya'nın oğlu sana karşı suikast hazırladılar ve şöyle diyorlar:
- 6 Yahuda'ya karşı yürüyelim ve onu yıldıralım; ve oradan kendimize bir giriş yolu açalım ve onun başına bir kral oturtalım, evet, Tabeel'in oğlunu kral yapalım.
- 7 Rab Tanrı şöyle diyor: Kurdukları planlar suya düşecek ve hiçbiri de olmayacak.
- 8 Çünkü Suriye'nin başı Şam ve Şam'ın başı da Retsin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efraim parçalanacak, bir halk olmaktan çıkacak.
- 9 Ve Efraim'in başı Samiriye ve Samiriye'nin başı ise Remalya'nın oğludur. Eğer inanmazsanız, kurulmanız kesinlikle mümkün olmayacak.
- 10 Bununla beraber Rab, Ahaz'a yine şöyle diyerek konuştu:
- 11 Tanrın Rab'den kendin için bir işaret iste; ya derinlerde ya da yukarıda yükseklerde olsun, sen iste.
- 12 Fakat Ahaz: "İstemem ve Rab'bi denemem" dedi.
- 13 Ve o şöyle dedi: Ey Davut Evi, şimdi dinleyin; insanları bıktırdığınız yetmiyormuş gibi, Tanrımı da bıktırmak istiyorsunuz?

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

- 14 Bunun için, Rab kendisi size bir işaret verecek; işte bir bakire gebe kalacak ve bir oğul dünyaya getirecek ve onun adını İmmanuel koyacak.
- 15 Kötüyü reddedip iyiyi seçebilmek için tereyağı ve bal yiyecek.
- 16 Çünkü çocuk kötüyü reddetmeyi ve iyiyi seçmeyi öğrenmeden önce, iğrendiğin ülke her iki kralı tarafından da terk edilecek.
- 17 Rab, senin üzerine, halkın üzerine ve babanın evi üzerine günler getirecek; öyle günler ki Efraim, Yahuda'dan ayrıldığı günden beri gelmemiştir—Asur kralını getirecek.
- 18 Ve öyle olacak ki o gün Rab, Mısır'ın en uzak yerlerinde olan sineğe ve Asur ülkesinde olan arıya ıslık çalacak.
- 19 Ve onlar gelecekler ve hepsi ıssız vadilere ve kaya deliklerine ve bütün dikenlere ve bütün çalılara konacaklar.
- 20 Aynı gün Rab kiralınmış bir usturayla, ırmağın ötesindekilerle ve Asur Kralı'yla, başı ve ayakların kıllarını tıraş edecek ve sakalı da kazıyacak.
- 21 Ve o gün öyle olacak ki bir adam genç bir inekle iki koyun besleyecek.
- 22 Ve öyle olacak ki verecekleri sütün bolluğundan tereyağı yiyecek; çünkü ülkede bırakılmış olan herkes tereyağı ve bal yiyecek.
- 23 Ve o gün öyle olacak ki bin gümüş değerinde bin asma fidanı olan her yer çalılık ve dikenlik olacak.
- 24 Erkekler oraya oklarla ve yayla gelecek; çünkü bütün memleket çalılık ve dikenlik olacak.
- 25 Ve çapayla kazılacak olan her tepede çalı ve diken korkusu olmayacak; fakat öküzlerin gönderilmesine ve küçükbaş hayvanların ayakları altında kalmasına yarayacak.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2. Nefi 18

- 1 Rab'bin sözü bana ayrıca şöyle dedi: Kendine büyük bir tomar al ve üzerine insan kalemi ile Maher-şalal-şaş-baz için, diye yaz.
- 2 Ve kayıt tutmaları için yanıma sadık şahitlerden, Rahip Uriya'yı ve Yebereky'a'nın oğlu Zekarya'yı aldım.
- 3 Ve kadın peygamberin yanına girdim; ve gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. O zaman Rab bana: "Adını Maher-şalal-şaş-baz koy" dedi.
- 4 Çünkü işte, bu çocuk, Şam'ın zenginlikleri ve Samiriye'nin çapul malı Asur Kralı'nın önünden çekilip alınmadan önce "Babacığım ve anneciğim" diye bağırmasını öğrenmeyecek.
- 5 Rab bana yeniden şöyle diyerek konuştu:
- 6 Mademki bu halk sessizce akan Şiloah sularını istemediler ve Retsin ve Remalya'nın oğlu ile seviniyorlar;
- 7 Şimdi bu yüzden, işte, Rab ırmağın güçlü ve bol sularını, hatta Asur Kralını ve onun bütün görkemini, onların üzerine salıyor; ve o bütün yataklarından yükselecek ve bütün kıyıları üzerine taşıyacak.
- 8 Ve Yahuda'nın içinden geçecek; kabarıp taşıyacak; ve boynuna kadar varacak; ve gerilmiş kanatları senin ülkeni boydan boya saracak, ey İmmanuel!
- 9 Ey halklar birleşseniz de paramparça edileceksiniz; ve ey bütün uzak ülkelerden olanlar, kulak verin; silahlarınızı kuşansanız da paramparça edileceksiniz; silahlarınızı kuşansanız da paramparça edileceksiniz!
- 10 Aranızda öğütleşin, ama hepsi boşa çıkacak; bir şey söyleseniz de olmayacak; çünkü Tanrı bizimdir.
- 11 Çünkü Rab, kuvvetli eli üzerimde iken bana şunu söyledi ve bu halkın yolunda yürümememi bana öğretilip şöyle dedi:
- 12 Bu halkın birlik dediği her şeye siz birlik demeyin; onların korktuğundan korkmayın ve yılmayın.
- 13 Orduların Rabbi, takdis edeceğimiz O'dur; ve korktuğunuz olsun ve yıldığınız O olsun.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

- 14 Ve O bir sığınak olacak; fakat İsrail'in iki evi için sendeleme taşı ve gücenme kayası ve Yerusalemlerde oturanlar içinse bir kapan ve tuzak olacak.
- 15 Ve onların arasında çoğu tökezleyecek ve düşüp parçalanacak ve tuzığa düşüp yakalanacaklar.
- 16 Öğrencilerimin arasında tanıklığı bağla ve yasayı mühürle.
- 17 Ve Yakup Evi'nden yüzünü gizleyen Rab'bi bekleyeceğim ve O'nun yolunu gözleyeceğim.
- 18 İşte ben ve Rab'bin bana verdiği çocuklar, Sion Dağında oturan Orduların Rabbi tarafından verilen İsrail'deki işaretler ve mucizelerimiz.
- 19 Ve size: "Fısıldayan ve mırıldayan medyumlara ve büyücülere danışın" diye söyledikleri zaman—yaşayanların ölümlerden haber alması için bir halk kendi Tanrısına danışmaz mı?
- 20 Yasaya ve tanıklığa danışın; ve eğer bu söze göre konuşmuyorlarsa, bunun nedeni onların içinde ışık olmamasıdır.
- 21 Ve büyük zorluklar ve açlık içinde yaşayıp gidecekler; ve öyle olacak ki aç kaldıkları zaman öfkelenecekler ve krallarına ve Tanrı'larına lanet edip yuvarları bakacaklar.
- 22 Ve yere bakacaklar ve işte sıkıntı ve karanlık, acı bir iç karartısı görecekler ve karanlığa doğru sürüklenecekler.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2. Nefi 19

- 1 Ancak bu kararını onun çektiği acı kadar olmayacak; önce Zebulun diyarını ve Naftali diyarını hafifçe üzdü ve sonra da Kızıldeniz yönünde, Erden ötesinde olan milletlerin Galilesini daha sert bir şekilde üzdü.
- 2 Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık gördü; ölüm gölgesi diyarında oturanların üzerine ışık parladı.
- 3 Milleti çoğalttın ve sevinci arttırdın; hasat zamanında olan sevinç nasılsa, ganimet paylaştıkları zaman sevinen adamlar gibi, senin önünde öyle seviniyorlar.
- 4 Çünkü ona yük olan boyunduruğunu ve sırtındaki değneği, ona haksızlık edenin sopasını kırdın.
- 5 Çünkü her savaşta uğultudan savaşçının akli karışır ve giysileri kana bulanır; ama bu savaş, alevler içinde ateşin yakıtıyla olacak.
- 6 Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi; ve yönetim O'nun omuzlarında olacak ve O'nun adı: Harika, Danışman, Güçlü Tanrı, Sonsuz Baba, Barış Prensi olacak.
- 7 Davut'un tahtı üzerinde ve krallığı üzerinde, bundan böyle sonsuza kadar yargı ve adaletle onun krallığını kurmak ve düzene koymak için yönetimin ve barışın artmasının sonu yoktur. Orduların Rabbi'nin gayreti bunu yapacak.
- 8 Rab, Yakup'a sözünü gönderdi ve sözü İsrail'in üzerine indi.
- 9 Ve bütün halk bilecek, hatta yüreklerindeki gurur ve katıllıkla şunları söyleyen Efraim ve Samiriye'de oturanlar bile:
- 10 Tuğlalar düştü, ama yontulmuş taşlarla yapacağız; firavun incirleri kesildi, ama onların yerine sedir ağaçları dikeceğiz.
- 11 Bu yüzden Rab, Retsin'in hasımlarını ona karşı kaldıracak ve onun düşmanlarını birleştirecek.
- 12 Önden Suriyelileri ve arkadan da Filistinlileri ayaklandıracak; ve onlar da ağızlarını açıp İsrail'i yutacaklar. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
- 13 Çünkü halk kendisine vurana dönmüyor ve Orduların Rabbini aramıyor.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

- 14 Bu yüzden Rab, İsrail'den başı ve kuyruğu, dalı ve sazı bir günde kesip atacak.
- 15 Yaşlı, baş odur ve yalan öğreten peygamber, kuyruk odur.
- 16 Çünkü bu halkın liderleri onları saptırıyorlar ve onlar tarafından yol gösterilenler yok olup gidiyor.
- 17 Bu yüzden Rab onların delikanlıları ile sevinmeyecek ve onların öksüzlerine ve dullarına acımayacak; çünkü onların hepsi ikiyüzlü ve kötülük işleyenlerdir; ve her ağız aptalca konuşuyor. Her şeye rağmen, O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
- 18 Çünkü kötülük ateş gibi yakar; çalılarını ve dikenleri yiyip bitirecek ve ormanın sık çalılıklarını tutuşturacak; ve onlar dumanın tüttüğü gibi uçup gidecekler.
- 19 Orduların Rabbi'nin öfkesi yüzünden ülke karanlığa boğuldu; ve insanlar sanki ateşin yakıtı olacak; kimse kardeşini kurtarmayacak.
- 20 Ve biri sağ tarafta kapacak ve aç kalacak; ve sol tarafta yiyecek ve doymayacaklar; herkes kendi kolunun etini yiyecek.
- 21 Manasse Efraim'i ve Efraim Manasse'yi yiyecek; onlar Yahuda'ya karşı birlik olacaklar. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2. Nefi 20

- 1 Dulları ağlarına düşürmek ve yetim hakkı yemek için, fakirlere adaleti esirgemek ve halkımdan yoksul olanların hakkını ellerinden almak için;
- 2 Haksız yasalar çıkaranların ve buyurdıkları zalimlikleri yazanların vay haline!
- 3 Ve yoklama gününde ve uzaktan gelecek yıkımda ne yapacaksınız? Yardım bulmak için kime kaçacaksınız? Ve şanınızı şöhretinizi nereye bırakacaksınız?
- 4 Ben olmadan onlar esirlerin arasında iki büklüm olacaklar ve ölenlerin altında kalacaklar. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
- 5 Ey Asurlu, öfkemin değneği! Ve ellerindeki sopa onların öfkesidir.
- 6 Onu ikiyüzlü bir millete karşı göndereceğim ve ganimeti toplasın ve avı yakalasın diye ve onları sokakların çamuru gibi çignesin diye, öfkeli olduğum halka karşı ona emredeceğim.
- 7 Gerçi o böyle düşünmez ve onun yüreğinden böyle bir şey geçmez; ancak yüreğinden yıkmak ve birçok milleti kesip atmak geçer.
- 8 Çünkü o şöyle dedi: Prenslerimin hepsi kral değil mi?
- 9 Kalno Karkemiş gibi değil mi? Hamat Arpad gibi değil mi? Samiriye Şam gibi değil mi?
- 10 Oyma putları Yeruşalem'in ve Samiriye'ninkinden daha iyi olan putların krallıklarını elim nasıl kurduysa;
- 11 Samiriye'ye ve onun putlarına ne yaptysam, aynı sını Yeruşalem'e ve onun putlarına da yapmaz mıyım?
- 12 Bu nedenle öyle olacak ki Rab, Sion Dağı'nda ve Yeruşalem'de bütün işini bitirdikten sonra, Asur Kralı'nın gururlu yüreğinin meyvesini ve kibirli bakışlarının şanını cezalandıracağım.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

13 Çünkü o şöyle dedi: Bu şeyleri elimin gücüyle ve hikmetimle yaptım; çünkü anlayışım var; ve halkların sınırlarını değiştirdim ve hazinelerini soydum ve orada oturanları bir yiğit gibi bozguna uğrattım.

14 Ve elim bir kuş yuvası bulur gibi halkların zenginliklerini buldu; ve kalan yumurtaları toplar gibi, ben de bütün dünyayı öyle topladım; ve kanadını kımlıdatan veya ağzını açan veya cıvıldaayan olmadı.

15 Balta ile kesen adama karşı balta övünür mü? Testereyi sallayan adama karşı testere büyüklük taslar mı? Sanki değnek kendisini kaldıranlara karşı sallanıyormuş, sanki asa odun değilmiş gibi kendisini havaya kaldırıyormuş!

16 Bu nedenle Rab, Orduların Rabbi, onun semizleri arasına sıskalığı gönderecek ve onun görkemi altında ateş yakar gibi, yangın çıkaracak.

17 Ve İsrail'in ışığı ateş ve onun Kutsalı alev olacak; ve bir günde onun dikenlerini ve çalılarını yakıp kül edecek.

18 Ve onun ormanının ve verimli tarlasının görkemi ni, hem canı hem de bedeni yakıp kül edecek; ve onlar yere yığılan bir sancaktar gibi yok olacak.

19 Ve ormanının artakalan ağaçları az olacak; bir çocuk da onları yazabilir.

20 Ve o gün öyle olacak ki İsrail'den geri kalanlar ve Yakup Evi'nin kaçıp kurtulanları artık bir daha kendilerine vurana değil, ancak İsrail'in Kutsalı Rab'be hakikatle dayanacaklar.

21 Geri kalanlar, evet, hatta Yakup'tan geri kalanlar bile Güçlü Tanrı'ya dönecekler.

22 Çünkü halkın İsrail, denizin kumları gibi olsa da, yine de onlardan bir kalıntı geri dönecek; adaletle taşan yıkım kararlaştı.

23 Çünkü Orduların Rab'bi Tanrı kararlaştırdığı gibi bütün ülkeyi yıkıp yok edecek.

24 Bu yüzden Orduların Rab'bi Tanrı şöyle diyor: Ey Sion'da oturan halkım, Asurlu'dan korkma; Mısırlı'nın yaptığı gibi sana değnekle vuracak ve sana karşı sopasını kaldıracak.

25 Çünkü biraz daha zaman geçecek, kızgınlık bitecek ve benim öfkem onların yok olmasıyla son bulacak.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briars in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

- 26 Ve Oreb kayasındaki Midyan katliamında olduğu gibi, Orduların Rabbi kırbacı ona karşı uyandıracak ve asasını denizin üzerinde olduğu gibi, onu Mısır'ın üzerine kaldırdığı gibi kaldırarak.
- 27 Ve o gün öyle olacak ki onun yükü senin omuzlarından ve boyunduruğu senin boynundan kalkacak; ve yağla meshedildiği için boyunduruk kırılacak.
- 28 Ayyat'a geldi, Migron'u geçti; yükünü Mikmaş'ta bıraktı.
- 29 Geçitten geçtiler ve Geba'da konakladılar; Rama'ya korku düştü; Saul'un Gibeas'ı kaçtı.
- 30 Yüksek sesle bağır, ey Gallim kızı! Sesini Laiş'e ulaştır, ey zavallı Anatot!
- 31 Madmena yerinde yok; Gebim'de oturanlar kaçmak için toplanıyorlar.
- 32 Asurlu o gün yine Nob'da kalacak; elini Sion kızının dağına, Yerusaleml tepesine doğru sallayacak.
- 33 İşte Rab, Orduların Rabbi saldığı korkuyla dalları budayacak, uzun boylular kesilip devrilecek ve kibirli olanlar alçaltılacak.
- 34 Ve ormanın sık çalılıklarını demirle kesecek ve Lübnan, Güçlü Olan'ın eliyle düşecek.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2. Nefi 21

- 1 Ve Yesse'nin kütüğünden bir filiz çıkacak ve kökünden bir dal büyüyecek.
- 2 Ve Rab'bin Ruhu, hikmet ve anlayış ruhu, öğüt ve kuvvet ruhu, bilgi ve Rab korkusunun ruhu O'nun üzerinde kalacak.
- 3 Ve Rab korkusuyla O'nun anlayışını keskinleştirecek; ve gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak ve kulaklarının işittiğine göre azarlamayacak.
- 4 Fakat fakirleri doğrulukla yargılayacak ve dünyanın yumuşak başlıları için hakkıyla azarlayacak; ve dünyaya ağzının değneğiyle vuracak ve kötülerini dudaklarının soluğu ile öldürecek.
- 5 Ve belinin kuşağı adalet ve kalçasının kuşağı bağlılık olacak.
- 6 Kurt ayrıca kuzuyla beraber oturacak ve leopar oğlakla yan yana yatacak; ve buzağı, genç aslan ve besili sığır bir arada olacak ve onları küçük bir çocuk güdecek.
- 7 Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatıp uyuyacaklar ve aslan öküz gibi saman yiyecek.
- 8 Ve emzikteki çocuk engerek yılanının deliği üzerinde oynayacak ve süttten kesilmiş çocuk elini Kokatris yılanının kovuğu üzerine koyacak.
- 9 Bütün kutsal dağımda zarar vermeyecekler ve öldürmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile dolu olacak.
- 10 Ve o gün, halklar için sancak olarak dikilen Yesse'nin kökünü Yahudi olmayan uluslar arayacaklar; ve onun huzuru görkemli olacak.
- 11 Ve o gün öyle olacak ki Asur'dan ve Mısır'dan ve Patros'tan ve Kuş'tan ve Elam'dan ve Şinar'dan ve Hamat'tan ve denizdeki adalardan artakalacak olan halkından geri kalanları kurtarmak için Rab yine ikinci kez elini uzatacak.
- 12 Ve uluslar için bir bayrak kaldırarak ve İsrail'in sürgünlerini toplayıp dünyanın dört bir köşesine dağılmış olan Yahudalarını bir araya getirecek.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.
- And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

- 13 Efraim'in kıskançlığı kalmayacak ve Yahuda'nın düşmanları kesilip atılacak; Efraim Yahuda'yı kıskanmayacak ve Yahuda Efraim'i kızdırmayacak.
- 14 Fakat onlar Filistinliler'in omuzlarında batıya uçacaklar; doğdakilerin ganimetlerini birlikte yağmalayacaklar; Edom ve Moab üzerine ellerini atacaklar ve Ammon'un çocukları onların sözünü dinleyecek.
- 15 Ve Rab, Mısır denizinin dilini büsbütün yok edecek ve ırmağın üzerinde elini güçlü yeli ile sallayacak; ve ırmağı vurup yedi dereye bölecek ve insanları oradan çarıkları ıslanmadan geçirecek.
- 16 Ve Mısır ülkesinden çıktığı gün İsrail'e olduğu gibi halkından geriye kalanlar için Asur'dan büyük bir yol açılacak.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2. Nefi 22

- 1 Ve o gün diyeceksin: Ya Rab seni öveceğim; bana karşı öfkelenmiştin, fakat öfken dindi ve beni teselli ettin.
- 2 İşte Tanrı benim kurtuluşumdur; güvенеceğim ve korkmayacağım; çünkü Rab YEHOVA benim gücüm ve şarkımdır; O benim kurtuluşum oldu.
- 3 Onun için kurtuluş kuyularından sevinçle su çekeceksiniz.
- 4 Ve o gün diyeceksiniz: Rabbi övün, O'nun adını çağırın; halkın arasında O'nun işlerini bildirin, adının yüceliğini anın.
- 5 Rab'be ilahiler söyleyin; çünkü mükemmel işler yaptı; bütün dünya bunu biliyor.
- 6 Ey sen, Sion'da oturan seslenip haykır; çünkü aramızdaki İsrail'in Kutsalı büyüktür.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2. Nefi 23

- 1 Babil'in yükü—onu Amots'un oğlu İşaya gördü.
- 2 Yüksek dağın üzerine bayrak dikin; onları yüksek sesle çağırın, el sallayın da soylular kapılarından girsinler.
- 3 Kutsal kıldıklarına emrettim, yiğitlerimi çağırdım; çünkü öfkem yüceliğime sevinenlerin üzerine inmedi.
- 4 Dağlardaki kalabalığın gürültüsü, büyük bir halkın gürültülü sesi gibi! Bir araya toplanmış ulusların krallıklarının kargaşalık gürültüsü! Orduların Rabbi savaş için orduları topluyor.
- 5 Bütün memleketi yok etmek için, evet, Rab ve öfkesinin silahları uzak bir diyardan, göklerin ucundan geliyorlar.
- 6 Feryat edin, çünkü Rab'bin günü yakındır; her şeye Gücü Yeten tarafından bir yıkım gibi gelecektir.
- 7 Bu yüzden bütün eller gevşeyecek, her insanın yüreği eriyecek.
- 8 Ve korkacaklar, onları sancılar ve acılar tutacak; şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri alev gibi kızaracak.
- 9 İşte Rab'bin günü, memleketi harabeye çevirmek için acımasız bir gazap ve kızgın bir öfkeyle geliyor; ve O, günahkârları memleketten çıkarıp yok edecek.
- 10 Çünkü gökteki yıldızlar ve onların yıldız kümeleri ışıklarını vermeyecekler; güneş doğunca kararacak ve ay parlak ışığını vermeyecek.
- 11 Ve dünyayı kötülüğü yüzünden ve kötülükleri yüzünden cezalandıracağım; kibirlilerin küstahlığını sona erdireceğim ve korkunç olanların gururunu alçaltacağım.
- 12 İnsanı saf altından, hatta Ofir külçe altınından daha değerli kılacağım.
- 13 Bu yüzden gökleri sarsacağım; Orduların Rabbi'nin gazabıyla, O'nun kızgın öfkesinin gününde dünya yerinden oynayacak.
- 14 Ve o gün, kovalanan ceylan ve sahipsiz bir koyun gibi olacak ve herkes kendi halkına dönüp kendi ülkesine kaçacak.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

- 15 Gururluların hepsi delik deşik edilecek; evet ve kötülerle birleşen herkes kılıçtan geçirilecek.
- 16 Çocukları da gözleri önünde paramparça edilecek; evleri yağma edilip eşlerine tecavüz edilecek.
- 17 İşte altına, gümüşe değer vermeyen ve onlardan hoşlanmayan Medleri onlara karşı uyandıracam.
- 18 Onların yayları gençleri kırıp dökcek; ve rahmin meyvesine acımayacaklar; gözleri çocukları esirgemeseyecek.
- 19 Ve krallıkların görkemi, Kildaniler'in gururunun süsü olan Babil, Tanrı'nın Sodom ve Gomorra'yı yıktığı gibi olacak.
- 20 Orada bir daha oturulmayacak ve nesilden nesle konut olmayacak. Araplar orada çadır kurmayacak ve çobanlar orada sürülerini yatırmayacaklar.
- 21 Fakat orada çölün yabani hayvanları yatacak ve onların evleri uluyan yaratıklarla dolu olacak; ve orada baykuşlar barınacak ve satirler dans edecek.
- 22 Ve ıssız kalan evlerinde yabani ada hayvanları ve güzel saraylarında da ejderhalar uluyacak; ve vaktinin gelmesi yakındır ve günleri uzamayacaktır. Çünkü onu çok hızlı bir şekilde yok edeceğim; evet, halkıma karşı merhametli olacağım, ama kötüler yok olup gidecek.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2. Nefi 24

- 1 Çünkü Rab, Yakup'a merhamet gösterecek, İsrail'i yine seçecek ve onları kendi ülkelerine yerleştirecek; ve yabancılar onlara katılacak ve Yakup Evi'ne yapışacaklar.
- 2 Ve halklar onları uzaklardan alıp dünyanın öbür ucuna, evet, kendi yerlerine getirecekler ve onlar vadedilmiş topraklarına dönecekler. Ve İsrail Evi o toprakları yurt edinecek ve Rab'bin ülkesi uşakların ve hizmetçilerin ülkesi olacak; ve kendilerini tutsak etmiş olanları tutsak edecekler ve kendilerini ezenleri yönetecekler.
- 3 Ve o gün öyle olacak ki çektiğin üzüntü, korku ve sana hizmetçilik yaptırdıkları çetin tutsaklıktan sonra Rab seni rahata erdirecek.
- 4 Ve o gün öyle olacak ki Babil Kralı'na bu deyişi söyleyip şöyle diyeceksin: Zalimin sonu nasıl geldi, altın şehir nasıl yok oldu.
- 5 Rab kötülerin değneğini, hükümdarların asasını kırdı.
- 6 Halkı kudurmuşçasına boyuna döven, ulusları öfkeyle yönetenin kendisi şimdi eziyet çekiyor ve kimse buna engel olmuyor.
- 7 Bütün dünya rahatta ve susmuş; onlar ilahiler söyleyip coşarlar.
- 8 Evet, köknar ağaçları ve Lübnan'ın sedirleri de senin için seviniyorlar: "Sen yere yatırıldığından beri bize karşı hiç kesici çıkmadı" diyorlar.
- 9 Cehennem senin gelişini karşılamak için dibinden kaynıyor; senin için ölülerini, hatta dünyanın bütün büyüklerini uyandırıyor; milletlerin bütün krallarını tahtlarından ayağa kaldırdı.
- 10 Hepsi sana konuşup şöyle diyecekler: Sende mi bizim gibi zayıf düştün? Bize mi benzedin?
- 11 Gösterişin mezara indirildi; kemanların sesi duyulmuyor; altına kurtlar serildi ve üzerini kurtlar örtüyor.
- 12 Ey Lusifer, seherin oğlu, gökten nasıl düştün! Ulusları devirirdin, nasıl yere yıkıldın!

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

- 13 Çünkü kendi yüreğinde derdin: Göğe çıkacağım, tahtımı Tanrı'nın yıldızlarının üzerine yükselteceğim; kuzeyin sonlarında, cemaat dağının tepesinde de oturacağım.
- 14 Bulutların üstündeki yüksekliklere çıkacağım; En Yüce Olan gibi olacağım.
- 15 Oysa sen cehenneme, çukurun dibine atılacaksın.
- 16 Seni görenler gözlerini sana dikecekler ve seni düşünüp şöyle diyecekler: Dünyayı sarsan, krallıkları titreten adam bu mu?
- 17 Ve dünyayı çöle döndüren, şehirlerini yıkan ve tutsak evlerini açmayan adam bu mu?
- 18 Milletlerin bütün kralları, evet, her biri kendi mezarında, hepsi görkemle yatıyor.
- 19 Fakat sen iğrenç bir dal gibi ve kılıçla delik deşik edilip taşlı çukura atılan ölülerin kalıntıları gibi mezarından sökülüp atıldın; ayak altında çiğnenen leş gibisin.
- 20 Gömülerek onlarla birleşmeyeceksin, çünkü kendi memleketini harap ettin ve kendi halkını öldürdün; kötülük işleyenlerin soyu hiçbir zaman anılmayacaktır.
- 21 Atalarının kötülükleri yüzünden, onun çocuklarını boğazlayacak yer hazırlayın da ayağa kalkmasınlar ve ülkeyi kendilerine mülk edinmesinler; ve yüzünü şehirlerle doldurmasınlar.
- 22 Çünkü Orduların Rabbi diyor: Onlara karşı yükseleceğim ve adı ve geride kalanı ve oğlu ve yeğeni Babil'den kovup atacağım, diyor Rab.
- 23 Onu balaban kuşlarının yuvası yapacağım ve orası bataklıkların yeri olacak; ve orayı yıkım süpürgesiyle süpüreceğim, diyor Orduların Rabbi.
- 24 Orduların Rabbi ant içerek şöyle dedi: Gerçekten düşündüğüm gibi olacak ve nasıl tasarladım öyle duracak.
- 25 Şöyle ki Asurluyu ülkeme getireceğim ve dağlarının üzerinde onu ayaklar altında çiğneyeceğim; o zaman boyunduruğu onların üzerinden kalkacak ve yükü onların omuzlarından kalkacak.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

- 26 Bütün dünyada tasarlanan amaç budur ve bütün milletlerin üzerine uzatılmış olan el budur.
- 27 Çünkü Orduların Rabbi'nin tasarladığını kim bozabilir? Ve onun uzanmış elini kim geri çevirebilir?
- 28 Bu yük, Kral Ahaz'ın öldüğü yılda oldu.
- 29 Ey bütün Filistin, sana vuranın değneği kırıldı diye sevinme; çünkü yılanın kökünden Kokatris yılanı çıkacak ve onun meyvesi yakıcı uçan yılan olacak.
- 30 Ve fakirlerin ilk doğanları karınlarını doyuracaklar ve muhtaçlar emniyetle yatacaklar; ve senin kökünü kıtlıkla öldüreceğim; ve o, senden artakalanları öldürecek.
- 31 Ulu, ey kapı; feryat et, ey şehir; sen Filistin baştan başa eriyip yok oldun; çünkü kuzeyden bir duman gelecek ve vakti gelince hiç kimse yalnız kalmayacak.
- 32 Ulusların habercileri o vakit ne cevap verecekler? Denecek ki Rab, Sion'u kurmuştur ve halkından yoksul olanlar oraya sığınacaktır.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2. Nefi 25

- 1 Şimdi ben Nefi, İşıya'nın söylediği, benim yazıya geçirdiğim sözler hakkında biraz konuşmak istiyorum. Çünkü işte İşıya, halkımın çoğunun anlamakta zorluk çektiği sözler söyledi; çünkü halkım Yahudiler arasında nasıl peygamberlik edildiğini bilmez.
- 2 Çünkü ben Nefi, onlara Yahudiler'in gelenekleri hakkında pek bir şey öğretmedim; çünkü Yahudiler'in işleri karanlık işlerdi ve iğrenç işlerle uğraşırlardı.
- 3 Bu nedenle halkıma ve ileride yazdıklarımı okuyacak olanlara yazıyorum ki onlar Tanrı'nın söylediği sözlere göre bütün ulusların üzerine gönderilecek yargıları öğrensinler.
- 4 Bu nedenle, ey İsrail Evi'nden olan halkım kulaklarınızı açıp sözlerimi dinleyin; çünkü İşıya'nın sözleri sizin için pek açık olmasa da, içi peygamberlik ruhuyla dolu olanlar için açıktır. Ama ben size içimdeki ruha göre peygamberlikte bulunacağım; bunun için, babamla beraber Yerusalemlen'den ayrıldığım gündən beri içimde olan açıklıkla peygamberlik edeceğim; çünkü işte, ruhum halkımın her şeyi öğrenmesi için açık konuşmaktan sevinç duyar.
- 5 Evet ve ruhum İşıya'nın sözlerinden dolayı sevinç duyar, çünkü Yerusalemlen'den geldim ve gözlerim Yahudiler'le ilgili her şeyi gördü; ve Yahudiler'in peygamberlerin sözlerini anladığını biliyorum ve Yahudiler'e söylenenleri, Yahudi adetlerine göre okumuş kişiler dışında, onlardan daha iyi anlayacak başka bir halk yoktur.
- 6 Fakat işte, ben Nefi, çocuklarıma Yahudi geleneklerini öğretmedim; fakat işte, ben kendim Yerusalemlen'de oturdum; dolayısıyla Yerusalemlen taraflarını iyi bilirim; ve çocuklarıma İşıya'nın söylediği, Yahudiler'in arasına gönderilen Tanrı'nın yargılarından bahsettim, ama bunları yazmıyorum.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

7 Fakat işte, açık bir şekilde kendi peygamberlikleri-
me devam edeceğim; bunlar o kadar açık ki, biliyo-
rum kimse yanlış anlamayacak; bununla birlikte
İşaya'nın peygamberlikleri yerine geldiği zaman, in-
sanlar onların anlamını, onların gerçekleşeceği za-
manları kesinlikle bilecekler.

8 Bu nedenle, onlar insançocukları için değerlidir;
ve bunların önemli olmadığını düşünenlere, özelli-
kle onlara konuşacağım ve sözlerimi kendi halkıma
yönelteceğim; çünkü biliyorum ki bu sözler son gün-
lerde onlar için çok değerli olacak; çünkü o zaman
onları anlayacaklar; bu nedenle, onların iyiliği için
bu sözleri yazdım.

9 Ve Yahudiler'in bir kuşağı kötülüklerinden dolayı
nasıl yok edilmişse, onlar kuşaktan kuşağa da işle-
dikleri kötülüklerle göre yok edilmişlerdir; ama on-
lardan hiçbiri Rab'bin peygamberleri tarafından
uyarılmadan asla yok edilmemişlerdir.

10 Bu nedenle, babam Yeruşalem'den ayrıldıktan he-
men sonra, başlarına gelecek olan yıkımın kendileri-
ne bildirilmesine rağmen onlar yüreklerini katılaştır-
dılar ve Babil'e tutsak götürülenlerin dışında, hepsi
peygamberlik ettiğim şekilde yok olup gittiler.

11 Ve şimdi, bunları içimdeki ruhtan dolayı söylüyo-
rum. Ve onlar sürgün edilmelerine rağmen geri dö-
nüp Yeruşalem'e sahip olacaklar; bu nedenle miras-
ları olan ülkeye yeniden geri getirilecekler.

12 Fakat işte aralarında savaşlar ve savaş söylentileri
çıkacak; ve Baba'nın Biricik Oğlu'nun, evet, hatta ye-
rin ve göğün Babası'nın, bedende onlara görüneceği
gün geldiğinde, işte kötülükleri, katı yüreklilikleri ve
dik kafalılıklarından dolayı O'nu reddedecekler.

13 İşte, O'nu çarmıha gerecekler; ve O da mezarda üç
gün yattıktan sonra kanatlarında şifayla ölülerin ara-
sından dirilecek; ve O'nun adına inananların hepsi
Tanrı'nın Krallığı'nda kurtuluşa kavuşacak. Bu yüz-
den ruhum O'nun hakkında peygamberlik etmekten
sevinç duyar, çünkü O'nun gününü gördüm ve kal-
bim O'nun kutsal adını över.

But behold, I proceed with mine own prophecy,
according to my plainness; in the which I know that
no man can err; nevertheless, in the days that the
prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall
know of a surety, at the times when they shall come
to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of
men, and he that supposeth that they are not, unto
them will I speak particularly, and confine the words
unto mine own people; for I know that they shall be
of great worth unto them in the last days; for in that
day shall they understand them; wherefore, for their
good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among
the Jews because of iniquity, even so have they been
destroyed from generation to generation according
to their iniquities; and never hath any of them been
destroyed save it were foretold them by the prophets
of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the
destruction which should come upon them, immedi-
ately after my father left Jerusalem; nevertheless,
they hardened their hearts; and according to my
prophecy they have been destroyed, save it be those
which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is
in me. And notwithstanding they have been carried
away they shall return again, and possess the land of
Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to
the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of
wars; and when the day cometh that the Only
Begotten of the Father, yea, even the Father of
heaven and of earth, shall manifest himself unto
them in the flesh, behold, they will reject him, be-
cause of their iniquities, and the hardness of their
hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid
in a sepulchre for the space of three days he shall rise
from the dead, with healing in his wings; and all
those who shall believe on his name shall be saved in
the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth
to prophesy concerning him, for I have seen his day,
and my heart doth magnify his holy name.

- 14 Ve işte öyle olacak ki Mesih ölülerin arasından dirdikten ve halkından adına inananlara görüldükten sonra, işte Yerusalemlen yeniden yıkılacak; çünkü Tanrı'ya ve O'nun Kilise halkına karşı savaşanların vay haline!
- 15 Bu nedenle, Yahudiler bütün diğer ulusların arasına dağıtılacak; evet ve Babil de yıkılacak; bu nedenle, Yahudiler başka uluslar tarafından darmadağın edilecekler.
- 16 Ve onlar dağıtıldıktan ve Rab Tanrı, Yahudileri kuşaklar boyunca öbür ulusların aracılığıyla cezalandırdıktan sonra, evet, kuşaktan kuşağa İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve kefaretin bütün insanlık için sınırsız olduğuna inanıncaya ve ikna oluncaya kadar—ve Mesih'e inanacakları ve Baba'ya onun adıyla, pak bir yürek ve temiz ellerle ibadet edecekleri ve artık başka bir Mesih'i beklemeyecekleri o gün geldiği zaman, işte o zaman, gün gelecek ki bu şeylere inanmaları gerekecek.
- 17 Ve Rab, halkını içinde buldukları bu kaybolmuş ve düşmüş durumdan kurtarmak üzere elini ikinci kez yine uzatacak. Bu nedenle insançocukları arasında olağanüstü ve şaşılacak bir iş yapmaya başlayacak.
- 18 Bu nedenle onlara sözlerini getirecek; bu sözler onları son günde yargılayacak, çünkü bu sözler reddettikleri gerçek Mesih'e onları inandırmak için verilecek; ve onları, başka bir Mesih'in yolunu gözlemelerine gerek kalmadığına ikna etmek için verilecek; çünkü insanları aldatacak sahte mesihin dışında gelen olmayacak; çünkü peygamberler yalnızca bir tek Mesih'ten söz etmişlerdir ve o da Yahudiler'in reddedeceği Mesih'tir.
- 19 Çünkü peygamberlerin söylediklerine göre Mesih, babam Yerusalemlen'den ayrıldıktan altı yüz yıl sonra gelecektir; ve peygamberlerin sözlerine ve ayrıca Tanrı'nın meleğinin söylediklerine göre, O'nun adı İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu olacaktır.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Ve şimdi kardeşlerim, açık bir şekilde konuştuğum ki artık hataya düşmemeniz gerekir. Ve Rab Tanrı nasıl yaşıyorsa, O, İsrail'i Mısır ülkesinden çıkardı ve Musa'ya, zehirli yılanlar tarafından ısırılan ulusları, önlerinde kaldırdığı yılanı bakmaları şartıyla iyileştirmesi için güç verdi; ve Musa'ya ayrıca kayaya vurup su çıkarması için güç verdi; evet, işte size söylüyorum: Bütün bu olanlar nasıl gerçekse ve Rab Tanrı nasıl yaşıyorsa, göklerin altında insanların kurtulması için sözünü ettiğim bu İsa Mesih'ten başka verilmiş bir ad yoktur.

21 Bu nedenle, bunun için; dünya durdukça, soyunun katiyen yok olmayacağına dair Yusuf'a verilmiş olan söz yerine gelsin diye, Rab Tanrı bana, yazdıklarımın saklanıp korunacağına ve kuşaktan kuşağa soyuma devredileceğine dair söz verdi.

22 Bu nedenle, dünya durdukça bu şeyler bir kuşaktan öbürüne aktarılacaktır ve bu da Tanrı'nın istediği ve dilediği şekilde olacaktır; ve bu yazılara sahip olacak uluslar, yazılmış bu sözlere göre yargılanacaklardır.

23 Çünkü bizler, çocuklarımızı ve kardeşlerimizi Mesih'e inanmaya ve Tanrı'yla barışmaya ikna edebilmek için gayretle yazmaya çalışıyoruz; çünkü elimizden gelen her şeyi yaptıktan sonra, Tanrı'nın lütfuyla kurtulacağımızı biliyoruz.

24 Ve Mesih'e inanmakla birlikte, Musa yasasını da tutuyoruz ve yasa yerine getirilinceye dek Mesih'i sarsılmaz bir bağlılıkla bekleyeceğiz.

25 Çünkü yasa bu amaçla verildi; dolayısıyla yasa bizim için öldü ve iman ettiğimiz için biz Mesih'te dirildik; yine de verilen emirlerden dolayı yasayı tutuyoruz.

26 Ve biz Mesih'ten konuşuruz, Mesih'te seviniriz, Mesih'i vaaz ederiz, Mesih hakkında peygamberlik eder ve peygamberliklerimizi yazarız; öyle ki çocuklarımız günahlarının bağışlanması için hangi kaynağa bakacaklarını bilsinler.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

27 Bu nedenle, çocuklarımız yasanın ölü olduğunu bilsin diye yasadaki konuşuyoruz; ve onlar yasanın ölü olduğunu bilerek Mesih'teki yaşamı sabırsızlıkla bekleyebilir ve yasanın ne amaçla verildiğini bilebilirler. Ve yasa Mesih'le tamamlandıktan sonra, yasanın kaldırılması gerektiği zaman Mesih'e karşı yüreklerini katılaştırmamaları gerekir.

28 Ve şimdi işte, ey halkım, sizler çok dik kafalı insanlarsınız; bu nedenle yanlış anlamayın diye sizlere açık bir şekilde konuştum. Ve konuştuğum sözler sizlere karşı tanıklık edecektir; çünkü sözlerim herkese doğru yolu öğretmek için yeterlidir; çünkü doğru yol Mesih'e inanmak ve O'nu inkâr etmemektir; çünkü O'nu inkâr etmekle, yasayı ve peygamberleri de inkâr etmiş olursunuz.

29 Ve şimdi işte, size söylüyorum ki doğru yol Mesih'e inanmak, O'nu inkâr etmemektir; ve Mesih, İsrail'in Kutsalı'dır; bu nedenle O'nun önünde diz çökmeli ve var gücünüzle, aklınızla ve kuvvetinizle ve bütün ruhunuzla O'na ibadet etmelisiniz; ve eğer bunu yaparsanız, hiçbir şekilde dışarı atılmazsınız.

30 Ve gerektiği ölçüde, Musa'ya verilen yasa tamamlanuncaya kadar, Tanrı'nın kurallarını ve kutsal törenlerini yerine getirmelisiniz.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2. Nefi 26

- 1 Ve çocuklarım ve sevgili kardeşlerim, Mesih ölülerin arasından dirildikten sonra size görünecek ve size söyleyeceği sözler uymanız gereken yasa olacak.
- 2 Çünkü işte size söylüyorum: Birçok kuşağın geçip gideceğini ve halkım arasında büyük savaşlar ve çekişmeler olacağını gördüm.
- 3 Ve Mesih geldikten sonra, halkıma O'nun dünyaya gelişi ve ayrıca ölümü ve dirilişi ile ilgili işaretler verilecek; ve o gün kötüler için büyük ve korkunç bir gün olacak, çünkü onlar yok olacaklar; ve onlar peygamberleri ve azizleri kovdukları ve onları taşla tutup öldürdükleri için mahvolacaklar; bu nedenle azizlerin kanının haykırışı onlara karşı topraktan çıkarak Tanrı'ya yükselecek.
- 4 Bu nedenle gelen gün, gururluları ve kötülük işleyenleri yakacak, diyor Orduların Rabbi; çünkü onlar saman gibi olacak.
- 5 Ve azizleri ve peygamberleri öldürenleri yerin derinlikleri yutacak, diyor Orduların Rabbi; ve üzerlerini dağlar örtecek ve hortumlar onları sürükleyip götürecektir ve binalar üzerlerine yıkılacak ve onları çığneyip parçalara ayıracak ve onları ezip toz edecek.
- 6 Ve gök gürültüleri ve şimşekler ve depremler ve her tür felaketler onları ziyaret edecek, çünkü Rab'bin öfkesi onlara karşı ateş püskürecek ve onlar saman gibi olacaklar ve gelen gün onları yakıp kül edecek, diyor Orduların Rabbi.
- 7 Ah, halkımdan ölüp yitenler için ruhumun çektiği acılar ve sıkıntılar! Çünkü ben Nefi, bunu gördüm ve Rab'bin huzurunda neredeyse yanıp tutuştum; ancak Tanrıma: "Senin yolların adildir" diye haykırmam gerek.
- 8 Fakat işte, peygamberlerin sözlerine kulak verip onları öldürmeyen, bütün baskılara rağmen verilen işaretlere inanarak Mesih'i sarsılmaz bir bağlılıkla bekleyen doğrular, işte mahvolmayacak olanlardır.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

- 9 Fakat Doğruluğun Oğlu onlara görünecek, onları iyileştirecek ve üç kuşak geçip gidinceye kadar O'nunla barış içinde yaşayacaklar; ve dördüncü kuşaktan birçokları da doğruluk içinde yaşayıp ölecek.
- 10 Ve bu sözünü ettiklerim olup bittiğinde, halkım hızlı bir yıkıma uğrayacak; ruhum acı duysa da bunu gördüm; onun için bu şeylerin olacağını biliyorum; ve onlar kendilerini bir hiç uğruna satacaklar; çünkü gururlarının ve aptallıklarının ödülünü yıkım olarak alacaklar; çünkü şeytana teslim olup ışığın yerine karanlık işleri seçtikleri için, bu yüzden cehenneme gitmeleri gerekecek.
- 11 Çünkü Rab'bin Ruhu insanla her zaman uğraşır durmaz. Ve Ruh insanla uğraşmayı bırakınca, o zaman yıkım hızlı bir şekilde gelir ki bu benim ruhumu üzüyor.
- 12 Ve İsa'nın Mesih'in ta kendisi olduğuna Yahudiler'i inandırmak konusunda konuştuğum gibi, aynı şekilde Yahudi olmayan ulusların da İsa'nın Mesih olduğuna, Sonsuz Tanrı olduğuna inanmaları gerekir.
- 13 Ve O, Kutsal Ruh'un gücüyle, kendisini bütün inanlanlara, evet, her ulusa, sülaleye, dile ve halka gösterir ve insançocukları arasında inançlarına göre güçlü mucizeler, işaretler ve harika işler yapar.
- 14 Fakat işte, size son günler hakkında, Rab Tanrı'nın bu şeyleri insançocuklarına getireceği günler hakkında peygamberlik edeceğim.
- 15 Benim soyum ile kardeşlerimin soyu yavaş yavaş inançlarını kaybedip Yahudi olmayan uluslar tarafından cezalandırıldıktan sonra, evet, Rab Tanrı onların etrafını çevirip karşlarına ordugâhını kurduktan ve saldırıya geçip onları kuşattıktan ve onların önüne kaleler diktikten sonra; ve onlar bir daha kalkmamak üzere tozun içine alçaltıldıktan sonra; doğruların sözleri yine yazılacak, imanlıların duaları duyulacak ve inançsızlığa düşenler unutulmayacaktır.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

- 16 Yok edilecek olanlar toprağın altından onlara konuşacak, tozun içinden sözleri boğuk gelecek ve sesleri cinci sesi gibi çıkacak; çünkü Rab Tanrı ona, onlar hakkında sanki topraktan çıkıyormuş gibi fısıldaması için güç verecek ve onların sözleri tozun içinden fısıldayacak.
- 17 Çünkü Rab Tanrı şöyle diyor: Başlarından geçen olayları yazacaklar, yazılanlar bir kitapta toplanıp mühürlenecek ve inançlarını yitirenler bunlara sahip olamayacak; çünkü onlar Tanrı'ya ilgili şeyleri yok etmeye çalışırlar.
- 18 Bu nedenle yok edilenler çabuk yok edildi; ve onların korkunç adamlarından oluşan kalabalık saman çöpü gibi yanıp kül olacak. Evet, Rab Tanrı şöyle diyor: Bu iş birden, ansızın olacak.
- 19 Ve öyle olacak ki yavaş yavaş inançlarını kaybedenler Yahudi olmayan ulusların eliyle cezalandırılacaklar.
- 20 Ve Yahudi olmayan uluslar gurur dolu gözleriyle kendilerini yüceltirler ve kendilerinin olan büyük bir tökezleme taşına takılarak tökezlerler; öyle ki birçok kiliseler kurarlar; yine de Tanrı'nın gücünü ve mucizelerini aşağılarlar ve para kazanıp yoksulların yüzünü ezmek için vaaz verirlerken kendi akıllarını ve bilgilerini överler.
- 21 Ve kurulan kiliselerin çoğu kıskançlığa, sürtüşmeye ve nefrete yol açar.
- 22 Ve geçmişte olduğu gibi, şeytanın düzenine göre gizli çeteler vardır; çünkü bütün bunların kurucusu şeytandır; evet, cinayeti ve karanlık işleri başlatan odur; evet ve şeytan insanların boynuna keten ipliği takıp onları güçlü ipleriyle sonsuza dek bağlayıncaya kadar peşinden sürükler.
- 23 Çünkü işte, sevgili kardeşlerim, size söylüyorum: Rab Tanrı karanlıkta iş görmez.
- 24 O, dünyanın yararına olmayan hiçbir şey yapmaz; çünkü O dünyayı sever, hatta bütün insanları kendisine çekmek için canını bile verir. Bunun için kimseye kurtuluşundan pay almamasını emretmez.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 İşte kimseye: “Benden uzaklaş!” diye bağırır mı? İşte size söylüyorum: Hayır! Fakat O: “Ey dünyanın her ucunda yaşayanlar, hepimiz bana gelin; parasız ve bedelsiz bal ve süt alın” diyor.
- 26 İşte O, kimseye sinagogları ya da ibadet evlerini bırakmalarını buyurdu mu? İşte size söylüyorum: Hayır!
- 27 Kimseye kurtuluşundan pay almamasını buyurdu mu? İşte, size söylüyorum: Hayır! Tersine, O kurtuluşunu bütün insanlara karşılıksız olarak verdi; ve bütün insanları tövbe etmeye ikna etmeleri için halkına emir verdi.
- 28 İşte, Rab kimseye iyiliğinden pay almamasını emretti mi? İşte size söylüyorum: Hayır! Tersine, herkes aynı ayrıcalığa sahiptir ve kimse bundan menedilmemiştir.
- 29 O, hiç rahiplik kurnazlığı olmamasını emretti; çünkü işte, rahiplik kurnazları, vaaz veren, kazanç sağlamak ve dünyanın övgüsünü kazanmak için kendilerini dünyanın ışığı gibi gösteren kişilerdir; ama onlar Sion’un iyiliğini istemezler.
- 30 İşte Rab bunu yasaklamıştır; bu nedenle Rab Tanrı, bütün insanlara ilahi sevgiyle dolmalarını emretti; sevgi budur. Ve insanlarda ilahi sevgi yoksa onlar birer hiçtir. Dolayısıyla, bu ilahi sevgiye kavuşmak isterlerse, Sion’daki işçinin mahvolmasına izin vermemeleri gerekir.
- 31 Fakat Sion’daki işçi Sion için çalışacak; para için çalışırlarsa, mahvolacaklar.
- 32 Ve yine, Rab Tanrı insanlara öldürmemelerini, yalan söylememelerini, çalmamalarını, Tanrıları Rab’bin adını boş yere ağızlarına almamalarını, kıskanmamalarını, kin gütmemelerini, birbirleriyle çekişmemelerini, fuhuş yapmamalarını ve bunların hiçbirini yapmamalarını emretti; çünkü bunları yapanlar mahvolacaktır.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Çünkü bu kötülüklerin hiçbiri Rab'den gelmez; çünkü O insançocukları arasında iyi olanı yapar ve insançocukları için açık seçik olmayan hiçbir şey yapmaz. Ve O herkesi kendine gelmeye ve iyiliğinden pay almaya çağırır; ve kendisine gelen hiç kimseyi, siyah ve beyaz, köle ve özgür, erkek ve kadın reddetmez; ve dinsizleri de unutmaz; ve Yahudi olsun, olmasın Tanrı katında herkes eşittir.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2. Nefi 27

- 1 Fakat işte, son günlerde ya da Yahudi olmayan ulusların döneminde—evet, işte, bütün Yahudi olmayan uluslar ve ayrıca Yahudiler, hem bu ülkeye gelecek olanlar hem de başka ülkelerde, evet, dünyanın bütün ülkelerinde yaşayacak olanlar, işte onlar kötülükleri ve her tür iğrençlikleriyle sarhoş olacaklar.
- 2 Ve o gün geldiğinde, Orduların Rabbi tarafından gök gürültüsüyle ve depremle ve büyük gürültüyle ve fırtınayla ve kasırgayla ve yakıp kavuran ateşin aleviyle yoklanacaklar.
- 3 Ve Sion'a karşı savaşan ve onu üzen bütün uluslar bir rüya gibi, gece görülen bir görüm olacaklar; evet, aç bir adamın rüya görmesi gibi olacak ve işte, o yemek yer, ama uyanınca ruhu boştur; ya da susamış bir adamın rüya görmesi gibi olacak ve işte, o içer, ama uyanınca işte baygındır ve ruhu susuzluktan yanar; evet, Sion Dağı'na karşı savaşan bütün milletler topluluğunun başına bunlar gelecek.
- 4 Çünkü işte, kötülük işleyen sizler, olduğunuz yerde durun ve şaşkınlıktan donakalın; çünkü haykıracak, bağıracaksınız; evet, sarhoş olacaksınız, ama şaraptan değil; sendeleyeceksiniz, ama içkiden değil.
- 5 Çünkü işte, Rab sizin üzerinize ağır bir uyku ruhu döktü. Çünkü işte, gözlerinizi kapadınız ve peygamberleri reddettiniz; ve kötülükleriniz yüzünden Rab, yöneticilerinizi ve görenlerinizi sakladı.
- 6 Ve öyle olacak ki Rab Tanrı size bir kitabın sözlerini getirecek ve bunlar uyuklayanların sözleri olacak.
- 7 Ve işte, kitap mühürlü olacak ve içinde Tanrı'dan, dünyanın başlangıcından sonuna kadar olan bir vahiy olacak.
- 8 Bu nedenle, bu mühürlü şeyler yüzünden, mühürlü olan sözler halkın iğrençlik ve kötülük günlerinde verilmeyecek. Dolayısıyla, kitap onlardan saklı tutulacak.
- 9 Fakat kitap bir adama verilecek; o da tozun içinde uyuklayanların sözleri olan bu kitabın sözlerini dile getirecek ve bu sözleri başka birisine verecek.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

10 Ancak mühürlenmiş sözleri ve kitabı vermeyecek. Çünkü bu kitap Tanrı'nın gücüyle mühürlenmiş olacak ve bu mühürlenmiş vahiy Rab'bin uygun göreceği bir gün ortaya çıkarılmak üzere kitabın içinde muhafaza edilecek; çünkü işte, onlar dünyanın kuruluşundan sonuna kadar olan her şeyi açıklar.

11 Ve gün gelecek ki mühürlü kitabın sözleri evlerin damlarından okunacak ve onlar Mesih'in gücüyle okunacak; ve şu ana kadar insançocukları arasında olan ve dünyanın sonuna dek olacak olan her şey insançocuklarına açıklanacak.

12 Bu nedenle, sözünü ettiğim kişiye kitabın verileceği gün, kitap dünya gözünden saklı tutulacak; öyle ki kitabın verileceği kişinin dışında, yalnız üç tanık Tanrı'nın gücüyle kitabı görecek, başka hiç kimse kitabı görmeyecek; ve bu üç tanık kitabın doğruluğuna ve içinde yazılı olanlara tanıklık edecekler.

13 Ve Tanrı'nın istediğine göre, O'nun sözleri hakkında insançocuklarına tanıklık edecek birkaç kişi dışında hiç kimse bu kitabı görmeyecek; çünkü Rab Tanrı, iman edenlerin sözlerinin sanki ölülerin arasından geliyormuş gibi konuşacağını söyledi.

14 Bu nedenle, Rab Tanrı, kitaptaki sözleri gün ışığına çıkarmaya başlayacak ve sözünü gözünde yeterli sayıda gördüğü tanıkların ağzından doğrulayacak; ve Tanrı'nın sözünü reddedenin vay haline!

15 Fakat işte, öyle olacak ki Rab Tanrı, kitabı vereceği kişiye şöyle diyecek: Mühürlü olmayan bu sözleri al ve bir bilgine göstermesi için bir başkasına ver. Ona: "Rica ederim, bunu oku!" desin. Ve bilgin: "Kitabı buraya getir, okuyayım" diyecek.

16 Ve şimdi, onlar bunu Tanrı'yı yüceltmek için değil, dünyanın şanı şöhreti için, kazanç sağlamak için söyleyecekler.

17 Ve adam: "Kitabı getiremem, çünkü mühürlü" diyecek.

18 O zaman bilgin: "Kitabı okuyamam" diyecek.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

- 19 Bu nedenle, öyle olacak ki Rab Tanrı, kitabı ve içindeki sözleri tekrar bilgin olmayan adama ve verecek; ve bilgin olmayan adam da: “Ben bilgin değilim” diyecek.
- 20 O zaman Rab Tanrı ona şöyle diyecek: Bilginler bu sözleri okumayacak; çünkü bu sözleri reddettiler ve Ben kendi işimi göreceğim güçteyim; onun için sana vereceğim sözleri okuyacaksın.
- 21 Mühürlü şeylere dokunma, çünkü onları uygun gördüğüm zaman kendim ortaya çıkaracağım; çünkü insançocuklarına kendi işimi kendimin yapabileceğimi göstereceğim.
- 22 Bu nedenle, okumanı buyurduğum sözleri okuduğunda ve söz verdiğim tanıklar sana geldiğinde, kitabı yeniden mühürleyip bana saklayacaksın; böylece okuyamadığın sözleri, insançocuklarına her şeyi açıklamanın uygun olacağını düşündüğüm zamana kadar kendim koruyacağım.
- 23 Çünkü Ben Tanrı'yım ve mucizelerin Tanrısıyım; ve dünyaya dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğumu göstereceğim; ve işimi insançocuklarının inançları oranında yaparım.
- 24 Ve yine öyle olacak ki kendisine verilecek sözleri okuyacak adama, Rab şöyle diyecek:
- 25 Şurası bir gerçek ki bu halk bana ağızlarıyla yaklaşıyor ve dudaklarıyla beni sayıyor, fakat yüreklerini benden uzaklaştırdılar ve bana karşı duydukları korku, onlara insanların öğrettiği emirlerdir.
- 26 Bu yüzden, bu halkın arasında yeniden olağanüstü bir iş, evet, olağanüstü ve şaşılacak bir iş yapacağım; çünkü onların hikmetli adamlarının ve bilginlerinin hikmeti yok olacak ve akıllı adamlarının anlayışı saklanacak.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

- 27 Ve niyetlerini Rab'den derinlere saklamaya çalışanların vay haline! Ve onların işleri karanlıktadır; ve onlar: "Bizi kim görecek ve kim tanıyacak?" derler. Ve onlar ayrıca: "Kuşkusuz her şeyi alt üst edişiniz çömlekçinin çamuru ile bir sayılacak" derler. Fakat işte, bütün yaptıkları işleri bildiğimi onlara göstereceğim, diyor Orduların Rabbi. Çünkü yapılan iş, yapanı için: "Beni o yapmadı" der mi? Ya da kendine şekil verilen şey, şekil veren için: "Onun anlayışı yoktur" der mi?
- 28 Fakat işte, diyor Orduların Rabbi: Az bir zaman kaldı, insançocuklarına Lübnan'ın verimli bir tarlaya dönüşeceğini ve bu verimli tarlanın bir orman kadar değerli sayılacağını göstereceğim.
- 29 Ve o gün sağırlar kitabın sözlerini işitecekler ve körlerin gözleri karanlığın ve bulanıklığın içinden görecek.
- 30 Ve yumuşak huylu insanlar da artacak ve onların sevinçleri Rab'de olacak ve yoksul insanlar İsrail'in Kutsalı'nda sevinecekler.
- 31 Çünkü Rab'bin yaşadığı kesin olduğu gibi, onlar korkunç adamın bir hiç yapılacağını, alaycının yanarak kül olacağını ve kötülük yapmak için fırsat kollayanların hepsinin kovulup atılacağını görecekler.
- 32 Ve bir tek söz yüzünden adamı suçlu çıkarınların, mahkeme kapısında azarlayana tuzak kuranların ve bir hiç yüzünden doğru kişiyi geri çevirenlerin, kovulacağını görecekler.
- 33 Bu yüzden İbrahim'i fidye ile kurtaran Rab, Yakup Evi ile ilgili olarak şöyle demiştir: Yakup şimdi utanç duymayacak ve yüzü şimdi solmayacak.
- 34 Fakat çocuklarını, ellerimin eserini, kendi aralarında görünce, benim adımları kutsayacaklar ve Yakup'un Kutsalını kutsayıp İsrail'in Tanrısından korkacaklar.
- 35 Ruhta yanılanlar da anlayışa gelecek ve söylenip duranlar öğretiyi öğrenecekler.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2. Nefi 28

- 1 Ve şimdi işte, kardeşlerim, sözlerimi Ruh'un beni zorladığı şekilde sizlere söyledim; onun için söylediklerimin kesinlikle gerçekleşeceğini biliyorum.
- 2 Ve bu kitapta yazılacakların insançocukları için ve özellikle İsrail Evi'nden geri kalan soyumuz için çok büyük önemi olacak.
- 3 Çünkü öyle olacak ki kiliselerin kurulduğu, ama Rab için kurulmadığı günde, kiliselerden biri diğeri-ne: "İşte ben, ben Rab'bin kilisesiyim" diyecek; ve diğerleri ise: "Ben, ben Rab'bin kilisesiyim" diyecekler; ve kilise kuran herkes böyle söyleyecek, ama bunu Rab için yapmayacaklar.
- 4 Ve birbirleriyle çekişecekler ve rahipleri de birbirleriyle çekişecekler ve kendi öğretilerini öğretecekler ve konuşuran Kutsal Ruh'u inkâr edecekler.
- 5 Ve onlar Tanrı'nın, İsrail'in Kutsalı'nın gücünü inkâr edip halka şöyle söylerler: Kulağınızı bize verin ve bizim öğrettiklerimizi dinleyin; çünkü işte, Tanrı bugün yoktur; çünkü Rab ve Fidye ile Kurtarıcı işini tamamlamıştır ve gücünü insanlara vermiştir.
- 6 İşte, siz benim öğretime kulak verin; eğer Rab'bin eliyle bir mucize yapılıyor derlerse, buna inanmayın; çünkü Tanrı bugün mucizelerin Tanrısı değildir; O'nun işi bitmiştir.
- 7 Evet ve birçokları şöyle diyecek: Yiyin, için, keyfinize bakın; yarın nasıl olsa öleceğiz; ve bize bir şey olmaz.
- 8 Ve birçokları da şöyle diyecek: Yiyin, için, keyfinize bakın, ancak Tanrı'dan korkun—Ufak tefek günah işlese de, Tanrı nasıl olsa bizi temize çıkaracak; evet, birazcık yalan söyleyin, söylediklerinden ötürü insanlardan yararlanın, komşunuzun kuyusunu kazın; bunu yapmaktan zarar gelmez; ve hepsini yapın bunların, yarın nasıl olsa öleceğiz; ve olur da suçlu sayılırsak, Tanrı bize biraz dayak atacak, o kadar. Ve sonunda Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulacağız nasıl olsa.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

9 Evet ve birçokları bu şekilde yalan dolu, boş ve saçma öğretiler öğretecekler, yürekleri gururla böbürlenecek ve niyetlerini Rab'den derinlere saklamaya çalışacaklar; ve işlerini karanlıkta yapacaklar.

10 Ve azizlerin kanı topraktan onlara karşı haykıracak.

11 Evet, onların hepsi doğru yoldan sapmışlar ve yozlaşmışlardır.

12 Gururları, yalancı öğretmenleri ve sahte öğretileri yüzünden kiliseleri bozulmuştur ve gururdan koltukları kabardığı için kiliselerini göklere çıkarırlar.

13 Güzel tapınaklar kurmak için yoksulları soyarlar; güzel giysiler giymek için yoksulları soyarlar; ve yumuşak başlıları ve yüreği fakir olanları ezerler; çünkü gururdan koltukları kabarmıştır.

14 Boyunları kasık, burunları havada yürürler; evet ve gururları ve kötülükleri ve iğrençlikleri ve fuhuşları yüzünden hepsi doğru yoldan çıkmıştır; geriye Mesih'in alçakgönüllü yandaşlarından birkaç kişi kalır, ama onlar da insanların öğrettiği kurallarla yönlendirildikleri için çoğu zaman hataya düşerler.

15 Her şeye gücü yeten Rab Tanrı şöyle diyor: Ey yürekleri gururla böbürlenmiş olan akıllılar, okumuşlar ve zenginler! Ey yalan öğretileri vaaz edenler, fuhuş yapanlar ve Rab'bin doğru yolunu saptırmaya çalışanlar! Vay haline, vay haline, vay haline onların! Çünkü onlar cehenneme atılacaklar!

16 Bir hiç yüzünden doğru kişiyi geri çevirenlerin ve iyi olan şeylere küfredip onların hiçbir değeri olmadığını söyleyenlerin vay haline! Çünkü Rab Tanrı'nın yeryüzündeki yaşayanları yoklamaya geleceği gün yakındır; ve kötülüklerinde tam olarak olgunlaşanlar, o gün yok olacaktır.

17 Fakat işte, yeryüzünde yaşayanlar yaptıkları kötülüklerden ve iğrençliklerden tövbe ederlerse, onlar yok edilmeyecekler, diyor Orduların Rabbi.

18 Fakat işte, bütün yeryüzünün fahişesi olan o büyük ve iğrenç kilise çökecek ve onun çöküşü korkunç olacak.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

- 19 Çünkü şeytanın krallığı sarsılmalı ve bu krallığa ait olanlar tövbe etmeleri için uyandırılmalıdır; yoksa şeytan onları yakalayıp sonsuza dek zincire vura-
cak; onlar da öfkeye kapılıp, mahvolacaklar.
- 20 Çünkü işte, o gün şeytan insançocuklarının yürek-
lerini kasıp kavuracak ve onları iyi olan şeylere karşı
kışkırtıp öfkelendirecek.
- 21 Ve bazılarını ise yatıştırarak ve bedenlerine gü-
venmelerini söyleyerek onları uyutacak. Şöyle diye-
cekler: Sion'da her şey yolunda; evet, Sion zengin ol-
du, her şey yolunda. Ve şeytan onların ruhlarını böy-
le yanıltarak onları dikkatli bir şekilde cehenneme
sürükleyecek.
- 22 Ve işte, bazılarına da pohpohlayıcı sözler söyleyip
onlara: “Cehennem yok” diyecek. Ve onlara: “Ben
şeytan değilim, şeytan diye biri yok” diyecek. Ve şey-
tan, bir daha kurtulamayacakları korkunç zincirle-
riyle onları yakalayınca kadar kulaklarına böyle fı-
sıldayacak.
- 23 Evet, ölüme ve cehenneme yakalanacaklar; ve
ölüm ve cehennem ve şeytan ve bunlara yakalanan
herkes yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere
Tanrı'nın tahtı önüne çıkarılacak ve oradan doğruca
kendileri için hazırlanmış olan yere, hatta sonsuz iş-
kence olan ateş ve kükürt gölüne gidecekler.
- 24 Bu yüzden, Sion'da keyfi yerinde olan herkesin
vay haline!
- 25 “Her şey yolunda!” diye bağırmanın vay haline!
- 26 Evet, Tanrı'nın gücünü ve Kutsal Ruh armağanını
reddedip insanların öğretilerine kulak verenlerin vay
haline!
- 27 Evet, “Alacağımızı aldık, artık başka bir şeye ihti-
yacımız yok” diyenin vay haline!
- 28 Ve sonuçta, Tanrı'nın gerçekleri yüzünden korkup
titreyenlerin ve öfkelenenlerin vay haline! Çünkü iş-
te, kaya üzerine bina edilen kişi sevinçle gerçeğe ka-
vuşur ve kumdan temel üzerine bina edilen kişi ise
düşme korkusuyla titreyip durur.
- 29 “Tanrı'nın sözünü aldık, artık daha fazla Tanrı sö-
züne ihtiyacımız yok, bu kadarı yeter” diyenlerin
vay haline!

For the kingdom of the devil must shake, and they
which belong to it must needs be stirred up unto re-
pentance, or the devil will grasp them with his ever-
lasting chains, and they be stirred up to anger, and
perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts
of the children of men, and stir them up to anger
against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into
carnal security, that they will say: All is well in Zion;
yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil
cheateth their souls, and leadeth them away carefully
down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth
them there is no hell; and he saith unto them: I am
no devil, for there is none—and thus he whispereth
in their ears, until he grasps them with his awful
chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and
death, and hell, and the devil, and all that have been
seized therewith must stand before the throne of
God, and be judged according to their works, from
whence they must go into the place prepared for
them, even a lake of fire and brimstone, which is
endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the pre-
cepts of men, and denieth the power of God, and the
gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received,
and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and
are angry because of the truth of God! For behold, he
that is built upon the rock receiveth it with gladness;
and he that is built upon a sandy foundation trem-
bleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received
the word of God, and we need no more of the word
of God, for we have enough!

30 Çünkü işte, Rab Tanrı şöyle diyor: İnsan çocuklarına satır üzerine satır, emir üzerine emir, biraz buradan biraz oradan vereceğim; ve ne mutlu emirlerine kulak verip öğütlerimi durup da dinleyenlere, çünkü onlar bilgelik nedir öğrenecekler. Çünkü almasını bilene daha fazlasını veririm; ve yeterince aldık diyenlerdense ellerindeki bile alınacaktır.

31 Kutsal Ruh'un gücüyle verilen emirlere değil de insanlara güvenen ya da bedeni kendisine kol edinen ya da insanların emirlerine kulak verene lanet olsun.

32 "Yahudi olmayan ulusların vay haline!" diyor Orduların Tanrısı Rab. Çünkü onlara günden güne elimi uzatmama rağmen beni inkâr edecekler. "Yine de, tövbe edip bana gelirlerse, onlara karşı merhametli olacağım" diyor Rab Tanrı; "çünkü elim bütün gün boyunca uzanmış duracak" diyor Orduların Tanrısı Rab.

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2. Nefi 29

- 1 Fakat işte, onların arasında olağanüstü bir iş yapmaya başlayacağım o gün, insançocukları ile yaptığım antlaşmalarımı hatırlamak ve İsrail Evi'nden olan halkımı geri kazanmak için elimi ikinci kez kaldıracığım zaman pek çokları olacak.
- 2 Ve o zaman Nefi sana ve aynı zamanda babana soyunuzu hatırlayacağıma, soyunuzun sözlerinin benim ağzımdan sizin soyunuza ulaşacağına ve sözlerimin İsrail Evi'nden olan halkım için bir sancak olarak dünyanın dört bir ucuna ıslık sesiyle gideceğine dair verdiğim sözü hatırlayacağım.
- 3 Ve sözlerim ıslık sesiyle yayılacağı için Yahudi olmayan ulusların çoğu şöyle diyecek: Bir Kutsal Kitap! Bir Kutsal Kitap! Bizim bir Kutsal Kitabımız var ve başka bir Kutsal Kitap olamaz artık.
- 4 Fakat Rab Tanrı şöyle diyor: Ey aptallar, onların bir Kutsal Kitabı olacak ve bu kitap benim eskiden antlaşma yaptığım halkım Yahudiler'den çıkacak. Ve onlar Yahudiler'den aldıkları bu Kutsal Kitap için onlara nasıl teşekkür ediyorlar? Evet, Yahudi olmayan uluslar ne demek istiyorlar? Yahudiler'in çektiği zahmetleri ve emekleri ve acıları ve Yahudi olmayan uluslara kurtuluşu getirmek amacıyla benim için nasıl çabaladıklarını hatırlıyorlar mı?
- 5 Ey siz Yahudi olmayan uluslar, eskiden antlaşma yaptığım halkım olan Yahudileri hatırladınız mı? Hayır, tam tersine onları lanetlediniz, onlardan nefret ettiniz ve onları iyileştirmeye çalışmadınız. Fakat işte, bütün bunların karşılığını size göstereceğim; çünkü ben Rab, halkımı unutmadım.
- 6 Ey sen: "Bir Kutsal Kitap mı? Bizim bir Kutsal Kitabımız var, başka bir Kutsal Kitaba ihtiyacımız yok!" diyen aptal. Yahudiler'in aracılığıyla olmasaydı bir Kutsal Kitap edinebilir miydiniz?
- 7 Birden fazla ulus olduğunu bilmiyor musunuz? Ben Tanrınız Rab'bin bütün insanları yarattığımı, denizdeki adalarda yaşayanları da hatırladığımı, yukarıda göklerde ve aşağıda yerde egemen olduğumu ve sözümü insançocuklarına, evet, hatta dünyadaki bütün uluslara yaydığımı bilmiyor musunuz?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Niçin söyleniyorsunuz? Sözümden daha fazlasını alacağımız için mi? İki ulusun tanıklığının benim Tanrı olduğumun ve bir ulusu başka bir ulus gibi hatırladığının kanıtı olduğunu bilmez misiniz? Bu yüzden bir ulusa söylediğim sözlerin aynısını diğeri-ne de söylerim. Ve iki ulus bir araya gelince de, iki ulusun tanıklığı bir araya gelmiş olur.

9 Ve bunu dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğumu ve sözlerimi canımın istediği şekilde konuştuğumu birçoklarına kanıtlamak için yapıyorum. Ve bir söz söyledim diye başka bir söz söyleyemeyeceğimi sanmamanız gerekir; çünkü benim işim henüz bitmedi; insanlık sona erene kadar da, ondan sonra da, sonsuza dek de bitmeyecek.

10 Bu nedenle, bir Kutsal Kitabınız var diye bütün sözlerimin onun içinde olduğunu ve artık daha başka bir şey yazdırtmamış olduğumu sanmamanız gerekir.

11 Çünkü hem doğuda hem batıda ve kuzeyde ve güneyde ve denizdeki adalarda yaşayan bütün insanlara, söylediğim sözleri yazmalarını emrederim; çünkü yazılacak kitaplara göre dünyayı yargılayacağım; herkesi yaptıkları işlere göre, yazılanlara göre yargılayacağım.

12 Çünkü işte Yahudiler'e konuşacağım, onlar yazacaklar ve aynı şekilde Nefililer'e konuşacağım, onlar da yazacaklar; ve uzaklara sürdüğüm İsrail Evi'nin diğer oymaklarına da konuşacağım, onlar da yazacaklar; ve aynı şekilde dünyadaki bütün uluslara konuşacağım, onlar da yazacaklar.

13 Ve öyle olacak ki Yahudiler Nefililer'in sözlerini ve Nefililer de Yahudilerin sözlerini ele geçirecekler; ve Nefililer'le Yahudiler, İsrail'in kayıp oymaklarının sözlerini ele geçirecekler; ve İsrail'in kayıp oymakları da Nefililer'le Yahudiler'in sözlerini ele geçirecekler.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 Ve öyle olacak ki İsrail Evi'nden olan halkım sahip oldukları topraklarda, kendi yurtlarında bir araya toplanacak ve benim sözlerim de tek bir söz olarak toplanacak. Ve sözüme ve İsrail Evi'nden olan halkıma karşı savaşınlara Tanrı olduğumu ve İbrahim'in soyunu sonsuza dek hatırlayacağıma dair İbrahim'le antlaşma yaptığımı onlara göstereceğim.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2. Nefi 30

- 1 Ve şimdi işte, sevgili kardeşlerim, sizlere konuşacağım; çünkü ben Nefi, sizlerin Yahudi olmayan uluslardan daha doğru olduğunuzu sanmanıza izin vermem. Çünkü işte, Tanrı'nın emirlerini yerine getirmezseniz, hepiniz aynı şekilde mahvolacaksınız; ve söylenmiş olan sözlerden ötürü Yahudi olmayan ulusların tümüyle yok edileceğini düşünmemeniz gerekir.
- 2 Çünkü işte size söylüyorum ki Yahudi olmayan uluslardan kim tövbe ederse, Rab'bin antlaşmalı halkı olacak ve tövbe etmeyen Yahudiler ise sökülüp atılacak; çünkü Rab tövbe etmeyen ve İsrail'in Kutsal Oğlu'na inanmayan hiç kimseyle antlaşma yapmaz.
- 3 Ve şimdi, Yahudiler ve Yahudi olmayan uluslarla ilgili başka peygamberliklerde bulunacağım. Çünkü hakkında konuştuğum bu kitap ortaya çıktıktan ve Yahudi olmayan uluslar için yazıldıktan ve yeniden Rab için mühürlendikten sonra, yazılı olan sözlere birçok kişi inanacak ve inananlar bu sözleri soyumuzdan geri kalanlara götürecekler.
- 4 Ve böylece soyumuzdan geri kalanlar bizleri tanıyacak, Yerusalemlen nasıl çıktığımızı ve Yahudi soyundan geldiklerini öğrenecekler.
- 5 Ve İsa Mesih'in Sevindirici Haberi onların arasında duyurulacak; bu nedenle atalarının bildikleri ve ayrıca atalarının arasında bilinen İsa Mesih'in bilgisi onlara yeniden öğretilecek.
- 6 Ve o zaman onlar sevinç duyacaklar; çünkü bunun kendileri için Tanrı'nın elinden gelen bir bereket olduğunu bilecekler; ve gözlerindeki karanlık pullar düşmeye başlayacak; ve pek çok kuşak geçmeden temiz ve sevimli bir halk olacaklar.
- 7 Ve öyle olacak ki darmadağın edilen Yahudiler de Mesih'e inanmaya başlayacaklar; ve onlar da bu ülkede toplanmaya başlayacaklar; ve Mesih'e inananların hepsi sevimli bir halk olacak.
- 8 Ve öyle olacak ki Rab Tanrı, yeryüzündeki halkının geri gelmesini sağlamak için, bütün uluslar, sülaleler, diller ve halklar arasındaki işine başlayacak.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful-some people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful-some people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

9 Ve Rab Tanrı fakirleri doğrulukla yargılayacak ve dünyanın yumuşak başlıları için hakkıyla azarlayacak. Ve dünyaya ağzının değneğiyle vuracak ve kötülerini dudaklarının soluğu ile öldürecek.

10 Çünkü Rab Tanrı'nın halklar arasında büyük bir ayırım yapacağı günler hızla gelmektedir. Ve O, kötülerini yok edecek ve halkını esirgeyecektir, evet, kötülerini ateşle yok etmek zorunda kalsa bile.

11 Ve belinin kuşağı adalet ve kalçasının kuşağı ise bağlılık olacak.

12 Ve o zaman kurt kuzuyla beraber yaşayacak ve leopar oğlakla yan yana yatacak; ve buzağı ve genç aslan ve besili sığır bir arada olacak ve onları küçük bir çocuk güdecek.

13 Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatıp uyuyacaklar; ve aslan öküz gibi saman yiyecek.

14 Ve emzikteki çocuk engerek yılanının deliği üzerinde oynayacak ve süttten kesilmiş çocuk elini Kokatris yılanının kovuğu üzerine koyacak.

15 Bütün kutsal dağımda zarar vermeyecekler ve öldürmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile öyle dolu olacak.

16 Bu nedenle uluslarla ilgili her şey bilinecek; evet, her şey insançocuklarına bildirilecek.

17 Açıklanmayacak hiçbir sır yoktur; ışığa çıkarılmayacak hiçbir karanlık iş ve yeryüzünde mühürlenip de mührü açılmayacak hiçbir şey yoktur.

18 Dolayısıyla insançocuklarına bildirilen her şey o gün açıklanacak ve şeytan bir daha insançocuklarının yüreğinde uzun bir süre gücünü gösteremeyecek. Ve şimdi sevgili kardeşlerim, sözlerime burada son veriyorum.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2. Nefi 31

- 1 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, ben Nefi, size bildirdiğim peygamberliklerime burada son veriyorum. Ve kesinlikle olacağını bildiğim birkaç olaydan başka bir şey yazamıyorum; kardeşim Yakup'un sözlerinden de ancak birkaçını buraya yazabiliyorum.
- 2 Bu nedenle Mesih'in öğretisi hakkında söylemem gereken birkaç sözün dışında, yazdıklarım bana yeterli geliyor; onun için, sizlere peygamberliklerimin açıklığı oranında açık olarak konuşacağım.
- 3 Çünkü ruhum açıklıktan sevinç duyar; çünkü Rab Tanrı insançocukları arasında bu şekilde çalışır. Çünkü Rab Tanrı anlayışa ışık tutar; çünkü insanlara anlayacakları bir şekilde kendi dillerinde konuşur.
- 4 Bu nedenle, Rab'bin bana gösterdiği, dünyanın günahlarını kaldıracak Tanrı Kuzusu'nu vaftiz edecek peygamberden size söz ettiğimi hatırlamanızı istiyorum.
- 5 Ve şimdi, kutsal olan Tanrı Kuzusu'nun her doğruluğu yerine getirmek için suyla vaftiz olması gerekiyorsa, ah, o zaman kutsal olmayan bizlerin, evet, hatta suyla vaftiz olması ne kadar çok gereklidir!
- 6 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, sizlere soruyorum: Tanrı Kuzusu suyla vaftiz olmakla her doğruluğu nasıl yerine getirmiştir?
- 7 O'nun kutsal olduğunu bilmiyor musunuz? Ama kutsal olduğu halde, Baba'nın önünde kendisini bedenen alçalttığını insançocuklarına gösterdi ve Baba'nın emirlerine itaat edeceğine dair Baba'ya ta-nıklık etti.
- 8 Bu nedenle suyla vaftiz olduktan sonra Kutsal Ruh bir güvercin biçiminde O'nun üzerine indi.
- 9 Ve yine, onlara örnek olarak, insançocuklarına yolun ne kadar ince olduğunu ve girmeleri gereken kapının ne kadar dar olduğunu gösterdi.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

10 Ve O insançocuklarına: “Beni izleyin!” dedi.
Bunun için sevgili kardeşlerim, Baba’nın emirlerini
seve seve yerine getirmeden, İsa’yı izleyebilir miyiz?

11 Ve Baba şöyle dedi: Tövbe edin, tövbe edin ve
Sevgili Oğlum’un adıyla vaftiz olun.

12 Ve ayrıca Oğul’un sesi bana geldi ve şöyle dedi:
Kim benim adımla vaftiz olursa, Babam, bana verdi-
ği gibi Kutsal Ruh’u ona da verecektir; onun için be-
ni izleyin ve benim yaptığımı gördüğünüz işleri siz
de yapın.

13 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, biliyorum ki bü-
tün kalbinizle Oğul’u izlerseniz, Tanrı’nın önünde
ikiyüzlü ve aldatıcı bir şekilde hareket etmez, ancak
gerçek bir niyetle günahlarınızdan tövbe eder ve
vaftiz yoluyla Baba’ya, Mesih’in adını üzerinize al-
mayı istediğinize dair tanıklık ederseniz—Evet,
O’nun sözüne uyarak Rabbinizi ve Kurtarıcınızı su-
ya girerek izlerseniz, işte o zaman Kutsal Ruh’u ala-
caksınız; evet, arkasından da ateş ve Kutsal Ruh’un
vaftizi gelir; ondan sonra meleklerin diliyle konuşa-
bilir ve İsrail’in Kutsalı’na övgüler söyleyebilirsiniz.

14 Fakat işte, sevgili kardeşlerim, Oğul’un sesi bana
gelip şöyle dedi: Günahlarınızdan tövbe ettikten ve
suyla vaftiz olarak emirlerimi yerine getirmeye istek-
li olduğunuza dair Baba’ya tanıklık ettikten ve ateş
ve Kutsal Ruh’la vaftiz olduktan ve yeni bir dille,
evet, hatta meleklerin diliyle konuşabildikten sonra
kalkar da beni inkâr ederseniz, o zaman beni hiç ta-
nımamış olmanız sizin için daha iyi olurdu.

15 Ve Baba’nın sesini duydum, şöyle diyordu: Evet,
Sevdiğim’in sözleri güvenilir ve gerçektir. Sonuna
kadar dayanan, kurtulacak odur.

16 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, bu yüzden biliyorum
ki insan, yaşayan Tanrı’nın Oğlunu örnek alıp sonu-
na kadar dayanmazsa, kurtulamaz.

And he said unto the children of men: Follow thou
me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow
Jesus save we shall be willing to keep the command-
ments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be
baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, say-
ing: He that is baptized in my name, to him will the
Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore,
follow me, and do the things which ye have seen me
do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye
shall follow the Son, with full purpose of heart, act-
ing no hypocrisy and no deception before God, but
with real intent, repenting of your sins, witnessing
unto the Father that ye are willing to take upon you
the name of Christ, by baptism—yea, by following
your Lord and your Savior down into the water, ac-
cording to his word, behold, then shall ye receive the
Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and
of the Holy Ghost; and then can ye speak with the
tongue of angels, and shout praises unto the Holy
One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the
voice of the Son unto me, saying: After ye have re-
pented of your sins, and witnessed unto the Father
that ye are willing to keep my commandments, by
the baptism of water, and have received the baptism
of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a
new tongue, yea, even with the tongue of angels, and
after this should deny me, it would have been better
for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea,
the words of my Beloved are true and faithful. He
that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this
that unless a man shall endure to the end, in follow-
ing the example of the Son of the living God, he can-
not be saved.

17 Bu nedenle size söylediğim, Rabbiniz'in ve Kurtarıcınız'ın yaptığını gördüğüm işleri yapın; çünkü bunlar, bu nedenle, girmeniz gereken kapıyı bilesiniz diye bana gösterildi. Çünkü girmeniz gereken kapı tövbe ve suyla vaftizdir; sonra da ateş ve Kutsal Ruh'la günahlarınızın bağışlanması gelir.

18 Ve artık sonsuz yaşama giden bu dar ve ince yoldasınız; evet, bu kapıdan içeri giriniz; Baba'nın ve Oğul'un emirlerine göre hareket ettiniz; ve Baba'ya ve Oğul'a tanıklık eden Kutsal Ruh'u kabul ettiniz. Bu yoldan içeri girerseniz, O'nun Kutsal Ruh'u alacağınıza dair size verdiği söz yerine gelecektir.

19 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, bu dar ve ince yola ayak bastıktan sonra size sorarım: Her şey bitmiş midir? İşte size söylüyorum ki: Hayır! Çünkü Mesih'e sarsılmaz bir inanç beslemeden, kurtarmaya gücü yetenin erdemine tam güven duymadan ve O'nun sözleri olmadan buraya kadar gelemediniz.

20 Bu nedenle parlak kusursuz bir umutla Tanrı'yı ve tüm insanları sevmeli ve Mesih'e sınıksız bağlanarak ileri doğru atılmalısınız. Bu nedenle Mesih'in sözleriyle kendinize ziyafet çekip ileriye doğru atılırsanız ve sonuna kadar dayanırsanız, işte Baba şöyle diyor: Sonsuz yaşama kavuşacaksınız!

21 Ve şimdi işte, sevgili kardeşlerim, yol budur ve insanın Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulabilmesi için göklerin altında başka bir yol ya da ad verilmemiştir. Ve şimdi bakın, bu Mesih'in öğretisidir ve sonu olmayan, tek bir Tanrı olan Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un tek ve gerçek öğretisidir. Amin.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2. Nefi 32

- 1 Ve şimdi işte, sevgili kardeşlerim, bu yola girdikten sonra ne yapmanız gerektiğini biraz da olsa yüreğinizde düşünüyorsunuz, sanırım. Fakat işte, bu şeyleri yüreğinizde neden bu kadar çok düşünüyorsunuz?
- 2 Kutsal Ruh'u aldıktan sonra meleklerin diliyle konuşabileceğinizi size söylediğimi hatırlamıyor musunuz? Ve şimdi, Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan meleklerin diliyle nasıl konuşabilirsiniz?
- 3 Melekler Kutsal Ruh'un gücüyle konuşurlar; bu nedenle Mesih'in sözlerini söylerler. Onun için size: "Mesih'in sözleriyle kendinize bir ziyafet çekin" dedim; çünkü işte Mesih'in sözleri sizlere yapmanız gereken her şeyi bildirecektir.
- 4 Bu nedenle, şimdi size bu sözleri söyledikten sonra, eğer dediklerimi anlayamıyorsanız, bunun nedeni sormamanız ve kapıyı çalmamanızdır; bu nedenle ışığa çıkarılmayacağınız için, karanlıkta mahvolacaksınız.
- 5 Çünkü işte, size bir kez daha söylüyorum: Eğer bu yola girer ve Kutsal Ruh'u alırsanız, O size yapmanız gereken her şeyi gösterecektir.
- 6 İşte, bu Mesih'in öğretisidir ve O, bedende size kendisini gösterinceye kadar başka bir öğreti verilmeyecektir. Ve kendisini bedende gösterdiği zaman, size söyleyeceklerini yapmaya dikkat edin.
- 7 Ve şimdi, ben Nefi, artık daha başka bir şey söyleyemiyorum; Ruh konuşmama engel oluyor. Ve insanların inançsızlığı ve kötülüğü ve cahilliği ve dik başlılığı yüzünden yas tutmak zorundayım; çünkü onlara olabildiğince açık bir dille verilse bile, onlar ne bilgiyi araştırmak, ne de yüce bilgiyi anlamak istiyorlar.
- 8 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, yüreklerinizin hâlâ düşünceli olduğunu görüyorum ve bu konuda konuşmak zorunda olmam beni üzüyor. Çünkü insana dua etmesini öğreten Ruh'u dinleseydiniz, dua etmeniz gerektiğini bilirdiniz; çünkü kötü ruh insana dua etmesini öğretmez, ama dua etmemesini öğretir.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Fakat işte, size söylerim ki hiç usanmadan, her zaman dua etmelisiniz; Mesih'in adıyla Baba'ya dua etmeden önce, Rab için hiçbir şey yapmamalısınız; ilk önce dua ederseniz, Tanrı yapacağımız işi, ruhunuza mutluluk getirmesi için kutsayacaktır.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2. Nefi 33

- 1 Ve şimdi, ben Nefi, halkımın arasında öğretilen bu şeylerin hepsini yazamıyorum; zaten yazmada, konuşmada olduğu kadar güçlü değilim; çünkü insan Kutsal Ruh'un gücüyle konuştuğu zaman, Kutsal Ruh'un gücü bunu insançocuklarının yüreklerine götürür.
- 2 Fakat işte, Kutsal Ruh'a karşı yüreklerini katılaştıran pek çok insan vardır; sonuçta Ruh onların içinde yer bulamaz; dolayısıyla onlar yazılı birçok sözü yere atarlar ve hiçe sayarlar.
- 3 Fakat ben Nefi, yazacaklarımı yazdım ve bunların özellikle halkım için büyük bir değer taşıdığına inanıyorum. Çünkü gün boyunca onlar için sürekli dua ediyorum ve geceleri de onların yüzünden gözyaşlarım yastığımı ıslatıyor; ve Tanrıma inançla haykırıyorum ve O'nun seslenişimi duyacağını biliyorum.
- 4 Ve Rab Tanrı'nın dualarımı halkımın iyiliğine çevireceğini biliyorum. Ve zayıflık içinde yazdığım sözler onlar için güçlendirilecektir; çünkü sözlerim onları iyilik yapmaya ikna eder, onlara atalarını tanıtır ve İsa'dan söz ederek, onları O'na inanmaya ve sonuna kadar dayanmaya ikna eder; sonsuz yaşam budur.
- 5 Ve sözlerim, gerçeklerin açıklığı ölçüsünde günaha karşı sert bir dille konuşur; bu nedenle içinde şeytanın ruhu olmadıkça hiç kimse yazdığım sözlere karşı öfkelenmeyecektir.
- 6 Açıklık bana sevinç verir; gerçek bana sevinç verir; İsa'm bana sevinç verir; çünkü O benim canımı cehennemden fide ile kurtarmıştır.
- 7 Halkımı ilahi sevgiyle seviyorum ve Mesih'e tüm kalbimle inanıyorum; O'nun yargı kürsüsünde birçok lekesiz canla karşılaşacağıma inancım büyüktür.
- 8 Yahudileri ilahi sevgiyle seviyorum—Yahudiler diyorum, çünkü ben onların soyundan geldim.
- 9 Yahudi olmayanları da ilahi sevgiyle seviyorum. Fakat işte, Mesih'le barışmadıkça ve dar kapıdan gir-medikçe ve yaşama götüren dar yolda yürümedikçe ve sınanma gününün sonuna kadar bu yolda yürü-meyi sürdürmedikçe, onların hiçbiri için umudum yoktur.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

10 Ve Şimdi, sevgili kardeşlerim, aynı zamanda siz Yahudiler ve dÜnyanın dÖrt bir ucunda oturanlar, bu sözlerime kulak verin ve Mesih'e inanın; ve bu sözlerle inanmasanız da Mesih'e inanın. Ve eğer Mesih'e inanırsanız, bu sözlerle de inanırsınız; çünkü bunlar Mesih'in sözleridir ve onları bana O vermiştir; ve bu sözler bütün insanlara iyilik etmeleri gerektiğini öğretilir.

11 Ve bunların Mesih'in sözleri olup olmadığına kendiniz karar verin. Çünkü Mesih son günde bu sözlerin kendisinin sözleri olduğunu büyük bir güç ve görkemle size gösterecektir; ve ben sizle yüz yüze O'nun mahkemesi önünde duracağım; ve zayıflıklarına rağmen, bu sözleri yazmamı O'nun emretmiş olduğunu bileceksiniz.

12 Ve Baba'ya Mesih'in adıyla dua ediyorum ki hepimiz olmasa da birçoğumuz o büyük ve son günde O'nun Krallığı'nda kurtulalım.

13 Ve Şimdi, sevgili kardeşlerim, İsrail Evi'nden olan herkese ve dÜnyanın dÖrt bir ucunda bulunan sizlere tozun içinden haykıran bir ses olarak sesleniyorum: O büyük gün gelene kadar hoşça kalın.

14 Ve siz, Tanrı'nın iyiliğinden pay almak istemeyenler ve Yahudiler'in sözlerine, benim sözlerime ve Tanrı Kuzusu'nun ağzından çıkacak sözlerle saygı duymayanlar, işte sizlere de sonsuza dek hoşça kalın diyorum. Çünkü bu sözler sizleri son günde suçlu çıkaracaktır.

15 Çünkü yeryüzünde mühürlediğim bu sözler, Tanrı'nın mahkemesinde size karşı çıkarılacaktır; çünkü Rab bana böyle emretti ve ben O'nun dediklerini yapmalıyım. Amin.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Yakup Kitabı

Nefi'nin Kardeşi

Yakup'un, kardeşlerine vaaz ettiği sözler. Mesih'in öğretilerini yıkmaya çalışan bir adamı şaşkına çevirir. Nefi halkının tarihi ile ilgili birkaç söz.

Yakup 1

- 1 Çünkü işte, öyle oldu ki Lehi'nin Yerusalemler'den ayrılmasının üzerinden elli beş yıl geçmişti; bu nedenle Nefi, ben Yakup'a üzerlerinde bu işlenmiş yazıların bulunduğu küçük levhalarla ilgili bir emir verdi.
- 2 Ve Nefi, ben Yakup'a en değerli gördüğüm şeylerden bazılarını bu levhalara yazmam için bir emir verdi, öyle ki Nefi halkı adıyla anılan bu halkın tarihine kısaca değinmemi söyledi.
- 3 Çünkü halkının tarihinin kendisinin diğer levhalarına yazılması gerektiğini ve benim ise bu levhaları koruyup kuşaktan kuşağa kendi soyuma aktarmam gerektiğini söyledi.
- 4 Ve kutsal bir vaaz veya yüce bir vahiy veya peygamberlik olursa, önemli olanlarını Mesih'in hatırı ve halkımızın hatırı için bu levhaların üzerine yazıp onlara mümkün olduğu kadar değinmeliydim.
- 5 Çünkü duyduğumuz inanç ve büyük endişeden dolayı, halkımızın başına gelecekler gerçekten bize gösterilmişti.
- 6 Ve aynı zamanda birçok vahiyler alıyorduk ve peygamberlik ruhuna çok sahiptik; bu nedenle Mesih'i ve O'nun gelecek olan krallığını biliyorduk.
- 7 Bu nedenle halkımızın arasında, onları Mesih'e gelip Tanrı'nın iyiliğinden pay almaya ikna edebilmek için canla başla çalıştık; öyle ki Tanrı'nın rahata kavuşabilinler diye; İsrail çocuklarının çölde deneme günlerinde baş kaldırdıkları gibi, Tanrı'nın herhangi bir şekilde öfkesiyle onların rahata kavuşmamaları için yemin etmesinden korkuyorduk.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

- For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.
- And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.
- For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.
- And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.
- For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.
- And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.
- Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

8 Bu nedenle, bütün insanları Tanrı'ya karşı isyan etmemeye ve O'nu kışkırtıp öfkelenmemeye, ama bütün insanları Mesih'e inanmaya ve O'nun ölümünü düşünmeye ve O'nun çarmıhının acısını çekip bu dünyanın utancını taşımaya ikna edebilmeyi Tanrı'dan diliyorduk; bu nedenle, ben Yakup, kardeşim Nefi'nin emrini yerine getirme görevini üzerime alıyorum.

9 Şimdi Nefi yaşlanmaya başlamıştı ve kendisinin yakında öleceğini gördü; bu nedenle, krallar yönetimine göre bir kişiyi halkının başına şimdi bir kral ve yönetici olarak meshedip atadı.

10 Halk Nefi'yi çok sevdiğinden, Nefi onlar için büyük bir koruyucu olduğundan, Laban'ın kılıcını onları savunmak için kullanıp yaşadığı her gün onların mutluluğu için çalıştığından—

11 Bu nedenle halk onun adını hatırdı tutmak istiyordu. Ve krallar yönetimine göre, Nefi'nin yerine başa geçen kişilere halk tarafından İkinci Nefi, Üçüncü Nefi, vesaire denildi; ve adları ne olursa olsun onlara halk tarafından böyle denildi.

12 Ve öyle oldu ki Nefi öldü.

13 Şimdi Lamanlı olmayan halk Nefili sayılıyordu; bununla birlikte onlar, Nefililer, Yakuplular, Yusufular, Zoramlılar, Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer diye adlandırıldılar.

14 Ancak ben Yakup, onları bundan böyle bu isimlerle ayırmayacağım, ama Nefi halkını yok etmeye çalışanlara Lamanlılar diyeceğim ve Nefililer'le dost olanlara ise Nefililer ya da krallar yönetimine göre Nefi halkı diyeceğim.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Nefi halkı, ikinci kralın yönetimi altında, yüreklerinde katılaşıma ve geçmişte birçok karı ve cariye arzu eden eskiden yaşamış olan Davut ve oğlu Süleyman gibi bir takım kötü uygulamalara düşkün olmaya başladılar.

16 Evet ve ayrıca çok altın ve gümüş aramaya başladılar ve biraz da gururlanmaya başladılar.

17 Bu nedenle, ben Yakup, görevimi ilk önce Rab'den alarak tapınakta onlara öğretirken bu sözleri bildirdim.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 Çünkü ben Yakup ve kardeşim Yusuf, Nefi'nin eliyle kutsanarak bu halkın rahipleri ve öğretmenleri olmuştuk.

19 Ve biz bu sorumluluğu üzerimize alarak, Tanrı'nın sözünü tüm gayretimizle halka öğretmezsek, halkın işlediği günahların bizim başımızdan sorulacağını kabul ettik ve görevimizi Rab için en iyi şekilde yerine getirdik; bu nedenle, onların kanı giysilerimize bulaşmasın diye var gücümüzle çalışıyoruz; yoksa onların kanı giysilerimize bulaşır ve son günde lekesiz bulunamayız.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Yakup 2

- 1 Nefi'nin ölümünden sonra Nefi'nin kardeşi Yakup'un Nefi halkına söylediği sözler:
- 2 Şimdi, sevgili kardeşlerim, ben Yakup, Tanrı'ya karşı duyduğum sorumluluk altında, görevimi ciddi bir şekilde yerine getirmek ve giysilerimi sizlerin günahlarından arındırmak için bugün tapınağa Tanrı'nın sözünü sizlere bildirmek üzere çıktım.
- 3 Ve çağrıldığım görevi şu ana dek gayretle yerine getirdiğimi siz de biliyorsunuz; ancak bugün ruhunuzun mutluluğu için, her zamankinden daha çok istek ve kaygı duyuyorum.
- 4 Çünkü işte, size bildirdiğim Rab'bin sözüne şu ana dek sadık kaldınız.
- 5 Fakat işte, kulağınız bende olsun ve bilin ki her şey gücü yeten göğün ve yerin Yaratıcısının yardımıyla düşüncelerinizin ne olduğunu, bana çok iğrenç gözükten, evet ve Tanrı'ya da iğrenç gelen günahın içinde nasıl çalışmaya başladığımızı size söyleyebilirim.
- 6 Evet, yüreklerinizin kötülükleriyle ilgili olarak sizlere tanıklık etmek zorunda kalmak benim ruhumu üzüyor ve benim utançla Yaratanaımın huzurundan çekilmeme neden oluyor.
- 7 Ve hanımlarınızın ve çocuklarınızın karşısında sizler hakkında böylesine cesurca konuşmak zorunda kalmam beni üzüyor; onların çoğu Tanrı'nın önünde oldukça hassas, tertemiz ve zarif duygulara sahiptir; bu da Tanrı'yı hoşnut eder.
- 8 Ve onların buraya Tanrı'nın hoş sözünü, evet, yararlı ruhları iyileştiren sözü dinlemeye geldiklerini sanıyorum.
- 9 Bu nedenle, Tanrı'dan aldığım sıkı emir yüzünden işlediğiniz suçlara karşı sizi uyarmak zorunda kalmam, önceden yaralanmış olanların yaralarını sarıp iyileştirmek yerine, onların yaralarını açmak zorunda kalmam benim canımı sıkıyor; ve yaralanmayanlara gelince, Tanrı'nın hoş sözüyle kendilerine ziyafet çekeceklerine, hançerler onların ruhlarınıdeşmek ve hassas zihinlerini yaralamak için onlara saplanmıştır.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Fakat görev zor da olsa, Tanrı'nın sıkı emirlerine göre hareket etmem gerekiyor ve yüreği temiz olanların ve yüreği kırılmış olanların huzurunda ve her şeye gücü yeten Tanrı'nın keskin bakışları altında size kötülükleriniz ve iğrençlikleriniz hakkında anlatmam gerekiyor.
- 11 Bu nedenle, sizlere gerçeği Tanrı sözünün sadeliğine göre anlatmam gerekiyor. Çünkü işte, Rab'be sorduğumda söz bana gelip şöyle dedi: Yakup, yarın tapınağa çık ve sana vereceğim sözleri bu halka bildir.
- 12 Ve şimdi işte, kardeşlerim, size bildireceğim sözler şunlardır: Şöyle ki çoğunuz size ve soyunuza vaadedilmiş bir diyar olan bu ülkede bol bol bulunan altın, gümüş ve her tür değerli madenleri aramaya başladınız.
- 13 Ve Tanrı'nın iyilik eli en hoş bir şekilde üzerinize gülümsedi, öyle ki büyük zenginlikler elde ettiniz; ve bazılarınız kardeşlerinizden daha fazlasını elde ettiği için yüreklerinizin kabaran gururuna kapıldınız ve pahalı giysilerinizden dolayı boyunlarınız kasılmış, herkese yüksekte bakıyorsunuz; ve kardeşlerinizden daha üstün olduğunuzu düşünerek onlara zulmediyorsunuz.
- 14 Ve şimdi kardeşlerim, Tanrı'nın bu durumda sizi haklı çıkaracağını mı sanıyorsunuz? İşte size söylüyorum: Hayır! Ne var ki Tanrı sizi suçlu buluyor ve bu şeyleri yapmakta ısrar ederseniz, O'nun yargıları hızla size gelecektir.
- 15 Dilerim, Tanrı sizi delip geçebileceğini ve gözünün bir bakışıyla sizi yere çarpabileceğini gösterir!
- 16 Dilerim, bu kötülük ve iğrençlikten sizi kurtarır! Ve dilerim, O'nun emirlerinin sözünü dinler ve yüreklerinizdeki bu gururun ruhlarınızı yok etmesine izin vermezsiniz!
- 17 Kendiniz kadar kardeşlerinizi de düşünün ve herkesle iyi geçinin ve malınız konusunda eliniz açık olsun; öyle ki kardeşleriniz de sizin gibi zengin olsun.
- 18 Fakat zenginlik bulmaya çalışmadan önce, Tanrı'nın Krallığı'nı bulmaya çalışın.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 Ve Mesih'te bir umudunuz olduktan sonra, zenginlik arıyorsanız zenginlik elde edeceksiniz; ve bunları iyilik yapmak amacıyla, çıplakları giydirmek ve açları doyurmak ve tutsakları özgür kılmak ve hastalarla düşkünlere yardım eli uzatmak için yapacaksınız.

20 Ve şimdi kardeşlerim, size gurur hakkında konuştum; ve Tanrı'nın size verdiği zenginliklerden dolayı yüreklerinizdeki gurura kapılıp komşusunu rahatsız eden ve onlara zulmeden sizler buna ne diyorsunuz?

21 Bütün insanlığı yaratan Tanrı'ya bu tür şeylerin iğrenç geldiğini düşünmüyor musunuz? Ve onun gözünde bir insan diğeri ile aynı değerdedir. Ve bütün insanlık tozdan yaratılmıştır; ve Tanrı onları aynı amaçla, emirlerini tutmaları ve O'nu sonsuza dek onurlandırmaları için yaratmıştır.

22 Ve şimdi size bu gurur hakkında konuştuğum sözlerimi burada bitiriyorum. Ve size çok daha çirkin bir suç hakkında konuşmam gerekmeseydi, yüreğim sizin için gerçekten sevinecekti.

23 Fakat sizin çirkin suçlarınız yüzünden Tanrı'nın sözü bana ağır geliyor. Çünkü işte, Rab şöyle diyor: Bu halkın kötülükleri gittikçe artıyor; kutsal yazıları anlamıyorlar, çünkü Davut ve oğlu Süleyman'la ilgili yazılanlara bakarak, işledikleri zinaları haklı çıkarmanın yollarını arıyorlar.

24 İşte, Davut ve Süleyman'ın gerçekten birçok karısı ve cariyeleri vardı; bu benim önümde iğrençti, diyor Rab.

25 Bu nedenle, Rab şöyle diyor: Yusuf'un soyunun meyvesinden kendime doğru bir dal yetiştirebilmek için bu halkı kolumun gücüyle Yeruşalem ülkesinden çıkardım.

26 Bu nedenle, Ben, Rab Tanrı, bu halkın geçmişteki gibi davranmasına izin vermeyeceğim.

27 Bu nedenle, kardeşlerim, beni dinleyin ve Rab'in sözüne kulak verin: Çünkü aranızda hiç kimsenin birden fazla eşi olmayacak ve hiçbir cariyesi olmayacak.

28 Çünkü Ben, Rab Tanrı, kadınların iffetli olmasından hoşnudum. Ve cinsel ahlaksızlıklar benim gözümde iğrençtir; Orduların Rabbi böyle diyor.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

- 29 Bu nedenle, bu halk emirlerimi tutacak, diyor Orduların Rabbi, yoksa bu halk yüzünden ülke lanetlenecek.
- 30 Çünkü kendime soy yetiştirmek istersem, halkıma emredeceğim; aksi takdirde onlar bu sözlerime kulak verecekler, diyor Orduların Rabbi.
- 31 Çünkü işte, Ben Rab, Yeruşalem ülkesinde, evet, halkıma ait bütün topraklarda halkımın kızlarının, kocalarının yaptıkları kötülükler ve iğrençlikler yüzünden çektiği üzüntüleri gördüm ve onların ağlayışlarını işittim.
- 32 Ve Orduların Rabbi diyor: Yeruşalem ülkesinden çıkardığım bu halkın güzel kızlarının, halkımın erkeklerine karşı olan ağlayışlarının bana kadar ulaşmasına izin vermeyeceğim, diyor Orduların Rabbi.
- 33 Çünkü halkımın kızlarını yumuşaklıklarından dolayı tutsak edip götüremeyecekler, yoksa onları acı bir lanetle, yok oluncaya kadar ziyaret edeceğim; çünkü onlar eskilerin yaptığı gibi cinsel ahlaksızlıklar yapamayacaklar, diyor Orduların Rabbi.
- 34 Ve şimdi, işte kardeşlerim, bu emirlerin babamız Lehi'ye verildiğini biliyorsunuz; dolayısıyla bunları önceden biliyordunuz; ve büyük bir suç işlediniz; çünkü yapmamanız gereken bu şeyleri yaptınız.
- 35 İşte siz, kardeşlerimiz Lamanlılar'ın yaptığı kötülüklerden daha büyüğünü yaptınız. Nazik eşlerinizin yüreğini kırdınız ve onlara kötü örnek olarak çocuklarınızın güvenini yitirdiniz; ve size karşı onların yüreklerinden yükselen hıçkırıklar Tanrı'ya ulaşmaktadır. Ve size karşı yukarıdan inen Tanrı sözünün keskinliğinden, birçok yürek açılan derin yaralarla can verdi.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Yakup 3

- 1 Fakat işte, ben Yakup, yürekleri temiz olan sizlere konuşmak istiyorum. Yüzünüzü kararlılıkla Tanrı'ya çevirin ve büyük bir inançla O'na dua edin ve O sizi sıkıntılı günlerinizde teselli edecek ve sizin hakkınızı savunacaktır ve sizi yok etmek isteyenlerin üzerine adalet gönderecektir.
- 2 Ey yüreği temiz olan sizler, başınızı kaldırın ve Tanrı'nın hoş sözünü alın ve onun sevgisiyle beslenin; çünkü kararlı olursanız, bunu sonsuza kadar yapabilirsiniz.
- 3 Fakat yürekleri temiz olmayanların, bugün Tanrı'nın önünde kirli olan sizlerin vay haline, vay haline! Çünkü tövbe etmezseniz, bu ülke sizin yüzünüzden lanetlenecektir; ve sizler gibi kirli olmayan Lamanlılar, acı bir lanetle lanetlenmiş olsalar bile, sizi yok edinceye kadar cezalandıracaklardır.
- 4 Ve tövbe etmezseniz, Lamanlılar'ın mirasınız olan toprakları ele geçirecekleri ve Rab Tanrı'nın doğruları aranızdan alıp götürüleceği zaman hızla yaklaşmaktadır.
- 5 İşte, kirlilikleri ve tenlerinin üzerine gelen lanet yüzünden nefret ettiğiniz kardeşleriniz Lamanlılar sizden daha doğru çıktılar; çünkü onlar atamıza verilmiş olan Rab'bin emrini unutmadılar—öyle ki birden fazla hanımları ve hiçbir cariyeleri olmayacak ve aralarında cinsel ahlaksızlıklar olmayacaktı.
- 6 Ve şimdi, onlar bu emri tutmaya dikkat ediyorlar; bu nedenle, bu emri yerine getirmek için gösterdikleri bu davranıştan ötürü Rab Tanrı onları yok etmeyecek, tersine onlara karşı merhametli olacaktır; ve onlar bir gün kutsanmış bir halk olacaktır.
- 7 İşte, onların kocaları hanımlarını severler ve onların hanımları da kocalarını severler; ve onların kocaları ve hanımları çocuklarını severler; ve onların inançsızlıkları ve size karşı olan nefretleri atalarının kötülüğündendir; bu nedenle yüce Yaratıcınızın gözündeki onlardan daha ne kadar iyisiniz?
- 8 Ey kardeşlerim, günahlarınızdan tövbe etmezseniz, korkarım ki onlarla beraber Tanrı'nın tahtı önüne getirildiğinizde, onların tenleri sizinkinden daha beyaz olacaktır.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Bu nedenle size Tanrı'nın sözü olan bir emri vereceğim; öyle ki kara tenli oldukları için bir daha onlara hakaret etmeyin; ve kirlilikleri yüzünden de onlara hakaret etmeyeceksiniz, tersine kendi kirliliğinizi hatırlayacaksınız ve onların kirliliklerinin atalarının yüzünden geldiğini hatırlayacaksınız.

10 Bu nedenle kendi çocuklarınızı, onların önünde kötü örnek olarak onların yüreklerini nasıl üzdüğünüzü hatırlayacaksınız; ve ayrıca şunu hatırlayın ki pislikleriniz yüzünden çocuklarınızın yıkımına neden olabilirsiniz ve son günde onların günahları sizin başınıza yığılacaktır.

11 Ey kardeşlerim sözlerime kulak verin; içinizdeki cevheri harekete geçirin; ölüm uykusundan uyanmak için silkinip kalkın ve cehennem azabından kendinizi kurtarın; öyle ki şeytanın meleklerinden sayılıp ikinci ölüm olan ateş ve kükürt gölüne atılmasınız.

12 Ve şimdi, ben Yakup, Nefi halkına daha birçok şey söyledim, onları cinsel ahlaksızlığa, şehvet düşkünlüğüne ve her türlü günaha karşı uyarıp onlara bu şeylerin korkunç sonuçlarını anlattım.

13 Ve sayıları gittikçe artmaya başlayan bu halkın başına gelen olayların yüzde biri bile bu levhalara yazılamaz; ancak onların başına gelen olayların çoğu ve onların savaşları ve çekişmeleri ve krallarının yönetimleri bu büyük levhalarda yazılıdır

14 Bu levhalara Yakup levhaları denir ve onlar Nefi'nin eliyle yapılmıştır. Ve bu sözlerimi burada bitiriyorum.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Yakup 4

- 1 Şimdi işte, öyle oldu ki ben Yakup, uzun süre sözlerle halkıma hizmet ettim (ve sözlerimizi levhalar üzerine kazıyarak yazmak güç olduğu için sözlerimin çoğunu yazamıyorum) ve biliyoruz ki levhalara yazdıklarımız kalıcıdır.
- 2 Fakat levhalar dışında neyin üstüne yazarsak yazalım zamanla silinip yok olacaktır; ama levhalara yazabileceğimiz birkaç söz çocuklarımıza ve ayrıca sevgili kardeşlerimize bizim hakkımızda ya da ataları hakkında az da olsa bilgi verecektir.
- 3 Şimdi buna seviniyoruz ve bu sözleri levhalara kazımak için canla başla çalışıyoruz. Sevgili kardeşlerimizin ve çocuklarımızın şükran dolu yüreklerle bu sözleri almalarını, üzüntüyle değil sevinçle ve küçümsemeden, ilk anne ve babaları hakkında öğrenmek için onlara bakmalarını umuyoruz.
- 4 Çünkü bu şeyleri bu amaçla, Mesih'i bildiğimizi ve gelişinden yüzlerce yıl önce O'nun görkemini umduğumuzu ve bunu sadece bizim değil, bizden önce gelmiş olan bütün kutsal peygamberlerin de umduğunu öğrensinler diye yazıyoruz.
- 5 İşte, onlar Mesih'e inandılar ve O'nun adıyla Baba'ya ibadet ettiler; ve bizler de O'nun adıyla Baba'ya ibadet ediyoruz. Ve ruhumuzu Mesih'e yönelten Musa Yasası'nı bu amaçla tutuyoruz; ve bundan dolayı yasa bize doğruluk için kutsal kılınmıştır, aynen çölde oğlu İshak'ı Tanrı'nın emirlerine itaat etmek için kurban olarak sunan İbrahim'e doğruluk sayıldığı gibi. Bu, Tanrı ve Biricik Oğlu arasındaki benzerliği gösterir.
- 6 Bu nedenle peygamberleri dikkatle inceliyoruz, birçok vahiyler alıyoruz ve peygamberlik ruhuna sahibiz; ve bütün bu tanıklıkların olması bize umut veriyor ve inancımızı sarsılmaz kılıyor, öyle ki Mesih'in adıyla gerçekten emredebiliyoruz ve ağaçlar, dağlar ya da denizin dalgaları bile sözümüzü dinliyorlar.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith cometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

- 7 Yine de Rab Tanrı bize zayıflığımızı gösteriyor; öyle ki insançocuklarına gösterdiği lütfu ve büyük alçakgönüllülüğü sayesinde, bunları yapacak gücümüz olduğunu bilelim.
- 8 İşte, Rab'bin işleri ne kadar büyük ve olağanüstüdür. O'nun sırlarının derinliklerine kimin aklı erebilir? Ve insanın O'nun bütün yollarını öğrenmesi olanaksızdır. Ve kendisine vahiy yoluyla bildirilmedikçe hiç kimse O'nun yollarını bilemez; bu nedenle, kardeşler, Tanrı'nın vahiylerini küçümsemeyin.
- 9 Çünkü işte, insan O'nun sözünün gücüyle yeryüzüne geldi, yeryüzü de O'nun sözünün gücüyle yaratıldı. Bu nedenle, Tanrı bir söz söylüyor ve dünya yaratılıyorsa ve Tanrı bir söz söylüyor ve insan yaratılıyorsa, o halde yeryüzüne veya oradaki elinin eserlerine kendi isteği ve zevkine göre emir vermeye neden gücü yetmesin?
- 10 Bu nedenle, kardeşler, Rab'be öğüt vermeye kalkışmayın, ancak O'nun elinden öğüt alın. Çünkü işte, siz de biliyorsunuz ki O bütün işleri konusunda bilgelikle, doğrulukla ve yüce merhametiyle öğüt verir.
- 11 Bu nedenle, sevgili kardeşler, Biricik Oğlu Mesih'in kefareti aracılığıyla O'nunla barışın; ve Mesih'teki diriliş gücüne göre dirilişe kavuşabilirsiniz; ve inandığınız için ve O kendisini bedende göstermeden önce O'ndaki yüceliğin iyi umuduna kavuştuğunuz için Mesih'in ilk meyveleri olarak Tanrı'ya sunulabilirsiniz.
- 12 Ve şimdi, sevgili kardeşler, bunları size söylediğim için şaşırmayın; çünkü diriliş ve gelecek dünya hakkında bilgi öğrenebilmek için neden Mesih'in kefareti hakkında konuşmayalım ve O'nun hakkında neden mükemmel bilgimiz olmasın?
- 13 İşte kardeşlerim, peygamberlik eden insanların anlayacağı şekilde peygamberlik etsin; çünkü Ruh doğruyu söyler ve yalan söylemez. Bu nedenle, gerçekten olan ve olacak olan şeylerden söz eder; bu nedenle, canımızın kurtulabilmesi için bu şeyler bize açıkça gösterilmiştir. Fakat işte, bunlara tanıklık eden yalnızca bizler değiliz; çünkü Tanrı geçmişteki peygamberlere de bunları söyledi.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Fakat işte, Yahudiler dik kafalı bir halktı ve açık seçik sözlerden nefret ettiler, peygamberleri öldürdüler ve anlayamadıkları şeylerin peşinden koştular. Bu nedenle, körlükleri yüzünden, bu körlük hedefin ötesine bakmalarından kaynaklanıyordu, mutlaka düşmeleri gerekir; çünkü Tanrı açıklığını onlardan aldı ve istedikleri için onlara anlayamayacakları bir sürü şey verdi. Ve bunu istedikleri için Tanrı da böyle yaptı, öyle ki sendelesinler diye.

15 Ve şimdi, ben Yakup, Ruh tarafından peygamberlikte bulunmaya yönlendiriliyorum; çünkü içimdeki Ruh'un etkisiyle, Yahudiler'in sendelemeleri yüzünden, üzerine bina kurabilecekleri ve sağlam temel atabilecekleri taşı reddedeceklerini seziyorum.

16 Fakat işte, kutsal yazılara göre, bu taş Yahudiler'in üzerine bina kurabilecekleri büyük, son ve tek sağlam temel olacaktır.

17 Şimdi, sevgili kardeşlerim, bunlar sağlam temeli söküp attıktan sonra üzerine nasıl bina kurabilirler, bu taş nasıl onların köşesinin baş taşı olabilir?

18 İşte, sevgili kardeşlerim, sizler için duyduğum aşırı kaygı yüzünden bocalamaz ve herhangi bir şekilde Ruh'a olan güvenimi yitirmezsem, bu sırrı size açıklayacağım.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Yakup 5

- 1 İşte kardeşlerim, peygamber Zenos'un sözlerinden okuduklarınızı da mı hatırlamıyor musunuz? O, İsrail Evi'ne şöyle diyerek konuştu:
- 2 Kulak ver, ey İsrail Evi ve Rab'bin bir peygamberi olan benim sözlerimi dinle!
- 3 Çünkü işte, Rab şöyle diyor: Ey İsrail Evi, seni evcil bir zeytin ağacına benzeteceğim. Bir adam bu ağacı aldı ve bağına dikip yetiştirdi; ve ağaç büyüdü ve yaşlanarak çürümeye başladı.
- 4 Ve öyle oldu ki bağın sahibi gidip zeytin ağacının çürümeye başladığını görünce şöyle dedi: Ağacı budayacağım ve dibini belleyip sulayacağım, belki filizlenip budaklanır da kurumaz.
- 5 Ve öyle oldu ki dediği gibi ağacı budadı ve dibini belleyip suladı.
- 6 Ve öyle oldu ki günler geçti, ağaç biraz filizlenip budaklandı; fakat işte, ağaç tepeden kurumaya başlamıştı.
- 7 Ve öyle oldu ki bağın sahibi bunu görünce, hizmetkârına şöyle dedi: Bu ağacı kaybedersen çok üzülürüm; bu nedenle, git, yabancı bir zeytin ağacının dallarını koparıp buraya bana getir; ve kurumaya başlayan şu ana dalları kesip ateşe atalım ki yansın.
- 8 Ve işte, bağın sahibi şöyle diyor: Bu genç ve taze dalların birçoğunu alıp istediğim ağaca aşılayacağım; ve eğer öyle olur da bu ağacın kökü kurursa, zararı yok; yeter ki ağacın meyvesini kendim için saklayabileyim; onun için bu genç ve taze dalları alıp istediğim ağaca aşılayacağım.
- 9 Yabancı zeytin ağacının dallarını al, onların yerine aşıla; ve kestiğim şu dalları ise ateşe atıp yakacağım; öyle ki bağımın toprağını kirletmesinler.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

- 10 Ve öyle oldu ki bağ sahibinin hizmetkârı bağ sahibinin dediği gibi yaptı ve yabancı zeytin ağacının dallarını aşıladi.
- 11 Ve bağ sahibi ağacın dibini belletti ve dallarını bu dattı ve sulatarak hizmetkârına şöyle dedi: Bu ağacı kaybedersem çok üzülürüm; bu nedenle, belki ağacın kökünü kurtarıp kurumasını önler, kendime saklarım diye bunu yaptım.
- 12 Bu nedenle sen kendi yoluna git; ağaca iyi bak ve onu dediğim gibi büyüt.
- 13 Ve bu dalları bağımın en uzak köşesine, canımın istediği yere dikeceğim; bu seni ilgilendirmez; ve bunu ağacın doğal dallarını kendime saklayayım ve aynı zamanda bunların meyvesini gelecek mevsim için kendine ayırayım diye yapıyorum; çünkü bu ağacı ve meyvesini kaybedersem çok üzülürüm.
- 14 Ve öyle oldu ki bağ sahibi kendi yoluna gidip evcil zeytin ağacının doğal dallarını kimini oraya kimini buraya deyip kendi isteği ve zevkine göre bağının en uzak yerlerine sakladı.
- 15 Ve öyle oldu ki aradan uzun bir süre geçti ve bağ sahibi hizmetkârına: “Gel, haydi bağa inip bağda çalışalım!” dedi.
- 16 Ve öyle oldu ki bağ sahibi ve hizmetkârı da çalışmak için bağa indi. Ve öyle oldu ki hizmetkâr efendisine: “İşte buraya bak, ağaca bak!” dedi.
- 17 Ve öyle oldu ki bağ sahibi baktığında yabancı zeytin dallarının aşılандığı ağacı gördü; ve ağaç büyümüşü ve meyve vermeye başlamıştı. Ve bağ sahibi ağacın iyi olduğunu gördü; ve ağacın meyvesinin doğal meyveden bir farkı yoktu.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 Ve hizmetkârına şöyle dedi: Görüyorsun, yabani ağacın dalları evcil ağacın kökünden suyu almış, demek ki ağacın kökü çok güç vermiş; ve kök güçlü olunca da yabani dallar evcil meyve vermiş. Şimdi bu dalları aşılamasaydık, bu ağaç kururdu. Ve şimdi, işte, ağacın verdiği meyvelerden epeyce toplayacağım; ve ağacın meyvesini gelecek mevsim için kendime saklayacağım.

19 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Gel, haydi bağın en uzak köşesine gidip ağacın doğal dalları da çok meyve vermemiş mi bakalım; öyle ki ağacın meyvesini gelecek mevsim için kendime saklayabileyim.

20 Ve öyle oldu ki bağ sahibinin ağacın doğal dallarını sakladığı yere gittiler ve efendi, hizmetkârına: “Şunlara bak!” dedi. Ve hizmetkâr ilk dalın epeyce meyve verdiğini gördü; ve meyvenin iyi olduğunu da gördü. Ve bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Bu meyveleri topla ve gelecek mevsim için ayır; öyle ki onları kendim için saklayabileyim; çünkü işte, bunca zaman ona baktım ve çok meyve verdi.

21 Ve öyle oldu ki hizmetkâr efendisine şöyle dedi: Neden bu ağacı ya da ağacın bu dalını gelip buraya diktin? Çünkü işte, burası senin bağındaki bütün toprağın en zayıf yeriydi!

22 Ve bağ sahibi ona şöyle dedi: Bana öğüt verme! Bu toprağın zayıf olduğunu biliyordum; bundan ötürü sana: “Bunca zaman ona baktım” dedim. Ve görüyorsun ki çok meyve verdi.

23 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Buraya bak, işte ağacın dallarından birini de buraya dikmiştim; ve bu toprağın ilk yerden daha zayıf olduğunu biliyorsun. Ama ağaca bak! Ona bunca zaman baktım ve çok meyve verdi; bu yüzden meyveleri topla ve gelecek mevsim için ayır da onları kendime saklayabileyim.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

24 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına yine şöyle dedi: Buraya bak ve diktiğim başka bir dalı da gör; işte ona da baktım ve o da meyve verdi.

25 Ve hizmetkârına şöyle dedi: Buraya bak ve sonuncuyu da gör. İşte, bunu iyi bir yere diktim; ve ona bunca zaman baktım ve ağacın yalnızca bir bölümü evcil meyve vermiş ve ağacın diğer bölümü ise yabani meyve vermiş; işte bu ağaca da diğerleri gibi bakmıştım.

26 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına: “İyi meyve vermeyen dalları kes ve ateşe at!” dedi.

27 Fakat işte, hizmetkâr ona şöyle dedi: Ağacı budayıp dibini belleyelim ve ona biraz daha bakalım; belki sana iyi meyve verir; sen de gelecek mevsim için kendine ayırırısın.

28 Ve öyle oldu ki bağ sahibi ile bağ sahibinin hizmetkârı bağdaki bütün meyveleri yetiştirdiler.

29 Ve öyle oldu ki aradan uzun bir zaman geçti ve bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Gel, haydi bağa inip bağda tekrar çalışalım. Çünkü işte, vakit yaklaşıyor ve yakında son gelecek; bu nedenle gelecek mevsim için kendime meyve toplamam gerek.

30 Ve öyle oldu ki bağ sahibiyle hizmetkârı bağa indiler ve doğal dallarının kesilip yerine yabani dallar aşılanmış olan ağacın yanına geldiler; ve ağacı her tür meyvenin sarmış olduğunu gördüler.

31 Ve öyle oldu ki bağ sahibi sayısına göre her tür meyvenin tadına baktı. Ve bağ sahibi şöyle dedi: İşte bu ağaca bunca zaman baktık, gelecek mevsim için kendime de epeyce meyve ayırdım!

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

- 32 Fakat işte, bu kez çok meyve verdi, ama bir tanesi bile iyi çıkmadı. Ve görüyorsun, her tür kötü meyveden var; ve onca emek vermiş olmamıza rağmen, hiçbir işime yaramaz; ve şimdi bu ağacı kaybedersem çok üzülürüm.
- 33 Ve bağ sahibi hizmetkârına: “Bu ağaca ne yapmalıyız ki ağacın iyi meyvesini yine kendime saklayabileyim?” dedi.
- 34 Ve hizmetkâr efendisine şöyle dedi: İşte yabani zeytin ağacının dallarını aşıladığın için bunlar kökü beslediler; böylece diri kaldılar ve kurumadılar; bu nedenle görüyorsun, hâlâ iyi durumdalar.
- 35 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına: “Bu ağacın bana hiçbir yararı yok ve kötü meyve verdiği sürece kökleri de işime yaramaz!” dedi.
- 36 Yine de köklerin iyi olduğunu biliyorum ve kendimce bir nedenden ötürü onları korudum; ve kök çok güçlü olduğu için şimdiye kadar yabani dallardan iyi meyve getirdi.
- 37 Fakat işte, yabani dallar fazla serpilip gürleşerek ağacın köklerini zayıflattı; ve yabani dallar kökleri zayıf düşürdüğü için, ağaç fazlasıyla kötü meyve verdi; ve görüyorsun, o kadar çok kötü meyve verdiği için ağaç kurumaya başladı; ve ağacı kurtarmak için bir şeyler yapmazsak, yakında ateşe atılmaya hazır duruma gelecek.
- 38 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına: “Haydi, bağın en uzak yerlerine inelim ve doğal dalların da kötü meyve verip vermediğine bakalım” dedi.
- 39 Ve öyle oldu ki bağın en uzak yerlerine indiler. Ve öyle oldu ki doğal dallardaki meyvelerin de bozulmuş olduğunu gördüler; evet, ilk daldaki, ikinci daldaki ve sonuncu daldaki; ve hepsi bozulmuştu.
- 40 Ve son ağaçtaki yabani meyveler ağacın iyi meyve veren kısmını o denli sarmıştı ki dal kuruyup gitmişti.
- 41 Ve öyle oldu ki bağ sahibi ağladı ve hizmetkârına: “Bağım için daha ne yapabilirdim ki?” dedi.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

42 İşte, bunların dışında bağdaki bütün meyvelerin bozulduğunu biliyordum. Ve şimdi, bir zamanlar iyi meyve veren bu dallar da bozulmuş; ve şimdi bağım-daki bütün ağaçlar kesilip ateşe atılmaktan başka bir işe yaramaz oldu.

43 Ve işte, şu dalı kurumuş sonuncusuna bir bak; onu iyi bir yere dikmişim, evet, hatta bağımdaki toprağın en iyi yerini seçip oraya dikmişim.

44 Ve görüyorsun ki bu ağacı yerine dikebilmek için toprağın bu kısmını saran bitkileri de kesip temizlemişim.

45 Ve ağacın bir yanının iyi meyve verdiğini ve öbür yanının da yabancı meyve verdiğini görüyorsun; ve bu dalları kesip ateşe atmadığım için, işte, iyi dalı sararak kurutmuşlar.

46 Ve şimdi işte, bağa ne kadar baktıysak da ağaçlar bozuldu; öyle ki iyi meyve vermiyorlar; ve bunları saklamayı, gelecek mevsim için meyvesini kendime ayırmayı umuyordum. Fakat işte, yabancı zeytin ağacı gibi olduklarını görüyorsun ve artık kesilip ateşe atılmaktan başka işe yaramazlar; ve bunları kaybetmek beni üzüyor.

47 Fakat bağım için daha ne yapabilirdim ki? Elimi üzerinden çektim mi, bakmayı ihmal ettim mi? Hayır! Onu suladım ve belledim ve budadım ve gübreledim; ve elimi neredeyse bütün gün boyunca uzattım, ama son yaklaştı. Ve bağımdaki ağaçların hepsini kesip yanmaları için ateşe atmak beni üzüyor. Bağımı kim mahvetti?

48 Ve öyle oldu ki hizmetkâr efendisine şöyle dedi: Sakın bağdaki ağaçların yüksekliğinden olmasın? Dallar, sağlıklı kökleri zayıflatmış olmasın? Ve dallar kökleri zayıflatığı için, işte, köklerin gücünün yettiğinden daha çabuk büyümüşler ve köklerin gücünü kendilerine almışlar. İşte söylerim, bağındaki ağaçlar bu yüzden bozulmamış mıdır?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

49 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkâra şöyle dedi: Gidelim, bağdaki ağaçları kesip ateşe atalım! Bari bağın toprağında yer kaplamasınlar; çünkü ben elimden geleni yaptım. Bağım için daha ne yapabilirdim ki?

50 Fakat işte, hizmetkâr bağ sahibine: “Biraz daha bekle” dedi.

51 Ve bağın sahibi: “Evet, biraz daha bekleyeceğim, çünkü bağımdaki ağaçları kaybetmek beni üzüyor!” dedi.

52 Bu nedenle, bağımın en uzak yerlerine diktiğim bunların dallarını alalım ve onları geldikleri ağaca aşılayalım; ve ağacın acı meyve veren dallarını keselim ve bunların yerine ağacın kendi dallarını aşılayalım.

53 Ve bunu ağaç yok olmasın diye yapacağım; böylece, belki kendi amaçladığım iş için kökleri kendime ayırıp saklarım.

54 Ve işte ağaçtan alıp keyfimce diktiğim doğal dallar vardı ya, onların kökleri henüz ölmemiş; bu nedenle, onları da aynı amaç için saklamak istediğimden, bu ağacın dallarından alıp onlara aşılayacağım. Evet, ana ağacın dallarını, köklerini kendime saklamak üzere onlara aşılayacağım; yeterince güçlendiklerinde belki bana iyi meyve verirler, ben de bağımın meyvesiyle sevinç duyarım.

55 Ve öyle oldu ki yabanileşmiş olan doğal ağaçtan aldıkları dalları, yine yabanileşmiş olan doğal ağaçlara aşıladılar.

56 Ve yabanileşmiş doğal ağaçların dallarından bazılarını da alıp ana ağaca aşıladılar.

57 Ve bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: En çok acı meyve veren dalların dışında, ağaçlardan yabani dal koparma; ve bunları sana söylediğim gibi aşılayacaksın.

58 Ve bağdaki ağaçların bakımını tekrar edip dalları budayalım ve zamanı gelmiş, kurumaya yüz tutan bu dalları ağaçlardan koparıp ateşe atalım.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

- 59 Ve bunu, kökler iyi olduğundan belki güçlenirler diye ve dallar yenilendikçe iyiler kötülerini bastırır diye yapıyorum.
- 60 Ve kökleriyle birlikte doğal dalları ayırıp sakladığım için ve doğal dalları yeniden ana ağaca aşılayıp ana ağacın köklerini de sakladığım için belki bağım-daki ağaçlar yeniden iyi meyve verir; ve ben de bağımın meyvesinden yine sevinç duyarım ve belki de ilk meyvenin dallarıyla köklerini ayırıp sakladığıma çok sevinirim.
- 61 Bu nedenle git, hizmetkârları çağır da bağda var gücümüzle, canla başla çalışalım; doğal meyveye yeniden kavuşabilmem için yolu hazırlayalım; bu doğal meyve ki iyi meyvedir ve bütün meyvelerin en değerlisidir.
- 62 Bu nedenle, gidip son bir kez daha var gücümüzle çalışalım; çünkü işte, son yaklaşıyor ve bağımı son kez budayacağım zaman gelmiştir.
- 63 Dalları aşılayın; sondan başlayın ki sonuncular birinci ve birinciler de sonuncu olsun; ve genç yaşlı demeden ağaçların dibini belleyin, birincinin ve sonuncunun, sonuncunun ve birincinin; öyle ki hepsi son bir kez daha bakımdan geçsin.
- 64 Bu nedenle, son bir kez daha ağaçların diplerini belleyin, onları budayın ve gübreleyin; çünkü son yaklaşıyor. Ve eğer öyle olur da bu son aşılanan dallar büyüyüp doğal meyve verirlerse, işte o zaman büyümeleri için yolu hazırlayacaksınız.
- 65 Ve onlar büyümeye başlayınca, acı meyve veren dalları, iyi dalların güçlülüğü uzamışlığı oranında ayıklarsınız; ve kötü dalları bir çırpıda kesip atmayın, yoksa kökler aşılı dal için aşırı güçlenir ve aşılı dal da kurur; ben de bağımdaki ağaçları kaybederim.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

66 Çünkü bağımdaki ağaçları kaybetmek beni üzüyor; bu nedenle, iyiler büyüdükçe kötülerini ayıklayacaksınız; öyle ki kökle tepe eşit güce sahip olsun. Ta ki, iyi kötüyü bastırınca ve kötü kesilip ateşe atılınca dek; böylece bağımın toprağını kaplayamazlar; ben de bu şekilde bağımdan kötüyü söküp atmış olurum.

67 Ve doğal ağacın dallarını yeniden doğal ağaca aşılayacağım.

68 Ve doğal ağacın dallarını, ağacın doğal dallarına aşılayacağım ve böylece onları yeniden bir araya getireceğim; öyle ki onlar doğal meyve verecekler ve tek olacaklar.

69 Ve kötüler atılacak, evet, hem de bütün bağımın her toprağından; çünkü işte, artık bağımı budamaya çağım.

70 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârını yolladı; ve hizmetkâr gidip efendisi ne emrettiyse yaptı ve başka hizmetkârlar getirdi; ama gelenler azdı.

71 Ve bağ sahibi onlara şöyle dedi: Gidip var gücünüzle bağda çalışın. Çünkü işte, bağımın bakımını son kez yapıyorum; çünkü son yakındır ve mevsim de hızla yaklaşıyor; ve benimle birlikte var gücünüzle çalışırsanız, yakında gelecek zaman için kendime ayıracağım meyve sizi de sevindirecektir.

72 Ve öyle oldu ki hizmetkârlar gidip var güçleriyle çalıştılar ve bağ sahibi de onlarla birlikte çalıştı; ve onlar bağ sahibinin verdiği her emri yerine getirdiler.

73 Ve bağda yeniden doğal meyve çıkmaya başladı; ve doğal dallar büyüdü, son derece serpilip gürleşti; ve yabani dalların kesilip atılmasına başlandı; ve ağaçların kökleriyle tepelerini güçlerine göre eşit ölçüde tuttular.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

74 Ve böylece hizmetkârlar bağ sahibinin emirlerine göre, kötü dallar bağdan atılıncaya ve bağ sahibi doğal ağaçları kendine ayırıp doğal ağaçlar yeniden doğal meyve verinceye dek canla başla çalıştılar; ve hepsi tek bir beden gibi oldu; ve meyveleri de aynıydı; ve bağ sahibi başlangıçtan beri çok değer verdiği doğal meyveyi ayırıp kendine sakladı.

75 Ve öyle oldu ki bağ sahibi bağının artık bozulmadığını ve meyvesinin iyi olduğunu görünce, hizmetkârlarını yanına çağırıp onlara şöyle dedi: İşte, bağımın son bakımını yaptık; ve gördüğünüz gibi kendi isteğime göre davranarak doğal meyveyi korudum; öyle ki ilk başta olduğu kadar iyi. Ve ne mutlu sizlere! Çünkü benimle birlikte bağımda canla başla çalıştınız, emirlerimi yerine getirdiniz ve bana yine doğal meyve getirdiniz; öyle ki bağım artık düzeldi ve kötü sökülüp atıldı; işte sizler de benimle birlikte bağımın meyvesinden dolayı sevineceksiniz.

76 Çünkü işte, hızla yaklaşan mevsim için uzun bir süre bağımdan kendime meyve toplayacağım; bağımın bakımını son kez yaptım ve ağaçları budadım ve diplerini belledim ve onları gübreledim; bu nedenle, söylediğim gibi uzun bir süre kendime meyve toplayacağım.

77 Ve kötü meyve yeniden bağımı sardığında, işte o zaman iyiyle kötüyü birlikte toplatacağım ve iyiyi kendime ayırıp kötüyü ait olduğu yere atacağım. Ve o zaman mevsimle birlikte son da gelecek; ve ben bağımı ateşe vereceğim.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and duned it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Yakup 6

- 1 Ve şimdi işte, kardeşlerim, size peygamberlikte bulunacağımı söylemiştim; işte, edeceğim peygamberlik budur—öyle ki peygamber Zenos'un İsrail Evi'ni evcil bir zeytin ağacına benzeterek söyledikleri kesinlikle gerçekleşecektir.
- 2 Ve Rab'bin, halkına şifa dağıtmak üzere elini ikinci kez yeniden uzatacağı gün, evet, Rab'bin hizmetkârlarının gidip O'nun gücüyle bağını son kez budayıp bakımını yapacakları gün olacaktır; ve bundan sonra son çok geçmeden gelecektir.
- 3 Ve O'nun bağında canla başla çalışanlara ne mutlu! Ve ait oldukları yere atılanlarsa ne kadar lanetlidir! Ve dünya ateşle yakılacaktır.
- 4 Ve Tanrımız bize ne kadar merhametlidir; çünkü O, İsrail Evi'ni, hem kökleri hem de dalları hatırlar ve elini gün boyunca onlara uzatır; ve onlar dik kafalı ve asi bir halktır; ama yüreklerini katılaştırmayanlar Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulacaklardır.
- 5 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, size ciddi sözlerle yalvarıyorum ki tövbe edin ve gelin kalbinizin tüm amacıyla Tanrı'nın size bağlı olduğu gibi, siz de O'na bağlanın. Ve O'nun merhamet eli gün ışığında size uzatılmışken, yüreklerinizi katılaştırmayın.
- 6 Evet, bugün O'nun sesini işitirseniz, yüreklerinizi katılaştırmayın; çünkü neden ölmek istiyorsunuz?
- 7 Çünkü işte, gün boyu Tanrı'nın iyi sözüyle beslendikten sonra, kesilip ateşe atılmak için mi kötü meyve vereceksiniz?
- 8 İşte, bu sözleri reddedecek misiniz? Peygamberlerin sözlerini reddedecek misiniz? Ve bu kadar insan O'nun hakkında konuştuğundan sonra Mesih hakkında söylenen bütün sözleri reddedecek misiniz? Ve Mesih'in iyi sözünü ve Tanrı'nın gücünü ve Kutsal Ruh armağanını inkâr mı edecek misiniz ve Kutsal Ruh'u söndürerek sizin için hazırlanmış olan yüce fidye ile kurtuluş planını alaya mı alacaksınız?

Jacob 6

- And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.
- And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.
- And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.
- And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.
- Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.
- Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?
- For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?
- Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Bilmez misiniz ki bunları yaparsanız, Mesih'teki fide ile kurtariş ve diriliş gücü sizi Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde utançla ve korkunç bir suçluluk duygusuyla durmak zorunda bırakacaktır.

10 Ve adaletin gücü adına ki adalet reddedilemez —alevi hiç söndürülemeyen ve dumanı sonsuza dek daima tüten ateş ve kükürt gölüne atılmanız gerekiyor; o ateş ve kükürt gölü ki sonsuz işkencedir.

11 O halde, sevgili kardeşlerim, tövbe edip dar kapıdan girin ve sonsuz yaşama kavuşuncaya kadar bu ince yoldan ayrılmayın.

12 Akıllı olun! Daha başka ne diyeyim?

13 Son olarak, Tanrı'nın hoş mahkemesinde yeniden karşılaşmıca kadar sizlere veda ediyorum; bu mahkeme kötöleri korkunç bir korkuyla ve dehşetle vurur. Amin.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Yakup 7

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki birkaç yıl geçtikten sonra Nefi halkı arasına Şerem adında biri geldi.
- 2 Ve öyle oldu ki halkın arasında vaaz vermeye ve onlara Mesih'in gelmeyeceğini bildirmeye başladı. Ve halkı pohpohlayarak onların hoşuna giden birçok şeyi vaaz etti; ve bunu Mesih'in öğretisini yıkmak amacıyla yapıyordu.
- 3 Ve halkın yüreğini doğru yoldan saptırmak için canla başla çalışıyordu; sonunda birçok yüreği kandırdı; ve ben Yakup'un gelecek olan Mesih'e inandığını bildiğinden, bana ulaşmak için her yolu denedi.
- 4 Ve eğitim görmüş bir kişiydi; öyle ki halkın konuştuğu dili çok iyi biliyordu; bu nedenle, şeytanın gücü doğrultusunda pohpohlayıcı sözler kullanarak çok iyi konuşuyordu.
- 5 Ve bu konularla ilgili gördüğüm bunca şeye ve aldığım sayısız vahiylerle rağmen, inancımı sarsmayı umuyordu; çünkü ben gerçekten melekler görmüştüm ve onlar bana hizmet etmişlerdi. Ve zaman zaman kendi sesiyle bana konuşan Rab'bin sesini de duymuştum; bu nedenle inancımı kimse sarsamazdı.
- 6 Ve öyle oldu ki Şerem bana geldi ve bana şöyle diyerek konuştu: Yakup kardeş, seninle konuşabilme fırsatını çok aradım; çünkü duydum ve ayrıca biliyorum ki adına Sevindirici Haber ya da Mesih'in öğretisi dediğin bir şeyi gittiğin yerlerde vaaz ediyorsun.
- 7 Ve bu halkın çoğunu yanılttın; öyle ki halk, Rab'bin doğru yolunu saptırıp doğru yol olan Musa Yasası'nı dinlemez oldu; ve Musa Yasası'nı yüzlerce yıl sonra geleceğini söylediğin bir varlığa tapınmaya dönüştürdün. Ve şimdi işte, ben Şerem, sana bildiriyorum ki bu Tanrı'ya sövmektir; çünkü hiç kimse böyle şeyleri bilmez; çünkü kimse olacakları bildiremez. Ve Şerem bana karşı böyle şeyler iddia etti.
- 8 Fakat işte, Rab Tanrı, Ruhunu içime öylesine döktü ki söylediği her sözde onu şaşırttım.

Jacob 7

- And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.
- And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.
- And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.
- And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.
- And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.
- And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.
- And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.
- But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

9 Ve ona: “Gelecek olan Mesih’i inkâr mı ediyorsun?” dedim. Ve o şöyle dedi: Mesih diye biri olsaydı, O’nu inkâr etmezdim; ama biliyorum ki Mesih yok, hiç olmadı, olmayacak da.

10 Ve ona: “Kutsal yazılara inanıyor musun?” dedim. Ve o: “Evet!” dedi.

11 Ve ona şöyle dedim: Öyleyse onları anlamamışsın; çünkü onlar gerçekten Mesih’e tanıklık ediyor. İşte, sana söylüyorum ki peygamberlerin hiçbiri bu Mesih’in hakkında söz etmeden ne yazmışlardır ne de peygamberlik etmişlerdir.

12 Ve bununla da bitmiyor; bu bana açıkça gösterildi, çünkü görüp işittim; ve aynı zamanda bana Kutsal Ruh’un gücüyle de açıklandı; bu yüzden biliyorum ki kefaret olmazsa, bütün insanlık yok olur.

13 Ve öyle oldu ki Şerem bana: “Sayesinde o kadar çok şey bildiğin bu Kutsal Ruh’un gücüyle bana bir işaret göster!” dedi.

14 Ve ben ona şöyle dedim: Doğru olduğunu bildiğin bir şey için sana işaret göstereceğim diye Tanrı’yi denemeye mi kalkışayım? Nasıl olsa inkâr edeceksin, çünkü sen şeytana aitsin. Yine de benim isteğim olmasın; fakat Tanrı seni cezalandıracaksa, bu gökte de yerde de gücün O’nda olduğunun ve ayrıca Mesih’in geleceğinin işareti olsun sana. Ve ya Rab, benim değil, senin isteğin olsun!

15 Ve öyle oldu ki ben Yakup, bu sözleri söyler söylemez Rab’bin gücü Şerem’in üzerine öyle bir geldi ki Şerem yere düştü. Ve öyle oldu ki günlerce başkalarının eliyle beslenmek zorunda kaldı.

16 Ve öyle oldu ki Şerem halka: “Yarın toplanın; çünkü öleceğim; bu nedenle, ölmeden önce halka konuşmak istiyorum!” dedi.

17 Ve öyle oldu ki ertesi gün epeyce insan toplandı; ve Şerem onlara çok açık konuştu ve onlara öğretmiş olduğu sözlerin yalan olduğunu söyledi ve Mesih’i, Kutsal Ruh’un gücünü ve meleklerin görevini açıkça kabul etti.

18 Ve şeytanın gücüyle kandırıldığını onlara açıkça söyledi. Ve cehennemden, sonsuzluktan ve sonsuz cezadan söz etti.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 Ve şöyle dedi: Korkarım bağışlanmaz bir günah işledim, çünkü Tanrı'ya yalan söyledim; çünkü Mesih'i inkâr ederek kutsal yazılara inandığımı söyledim; ama yazılanlar gerçekten Mesih'e tanıklık ediyor. Ve Tanrı'ya böyle yalan söylediğim için durumumun korkunç olacağından çok korkuyorum; ama Tanrı'ya itiraf ediyorum.

20 Ve öyle oldu ki bu sözleri söyledikten sonra artık konuşamaz oldu ve ruhunu teslim etti.

21 Ve ruhunu teslim etmek üzereyken bunları söylediğine tanık olan kalabalık büyük bir şaşkınlık içerisindeydi; o denli ki Tanrı'nın gücü onların üzerine indi ve herkes kendinden geçip yere serildi.

22 Şimdi, bu olay ben Yakup'u çok sevindirdi; çünkü bunu Cennetteki Babam'dan rica etmişim; çünkü O yakarışımı duymuş ve duama cevap vermişti.

23 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın huzuru ve sevgisi halkın arasında yeniden sağlandı; ve onlar kutsal yazıları araştırarak, bu kötü adamın sözlerini bir daha dinlemediler.

24 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ı gerçeğin bilgisine geri getirip yanlış davranışlarını düzeltmek için birçok çare düşünüldü; ama hepsi boşa çıktı; çünkü savaştan ve kan dökmekten zevk alıyorlar ve biz kardeşlerine karşı sonsuz bir nefret besliyorlardı. Ve devamlı olarak silahlarının gücüyle bizi yok etmenin yollarını arayıp duruyorlardı.

25 Bu nedenle, Nefi halkı bütün gücüyle Tanrı'ya ve kurtuluşlarının kayasına güvenerek ve onlara karşı silaha sarılarak kuvvetlendi; bundan dolayı, şimdiye dek düşmanlarını yenmeyi başardılar.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

26 Ve öyle oldu ki ben Yakup yaşlanmaya başladım; ve bu halka ait kayıtlar diğer Nefi Levhaları'nda yazılı olduğu için bu kayıtları burada bitiriyorum ve bildiklerimi en iyi şekilde yazdığımı beyan ederim. Son olarak şunu da söyleyeyim: Zaman bizlerle beraber geçip gitti ve üstelik hayatlarımız da bir rüya gibi bizim için geldi geçti; yalnız başına kalmış, ağır başlı göçebe bir halktık; Yerusalemlen'den atılmış, çölde sıkıntılar içinde doğmuştuk ve kardeşlerimiz tarafından nefret edilmiştik; bu da savaşlara ve çekişmelere neden olmuştu; bu yüzden, hayatımız yas tutarak geçti.

27 Ve ben Yakup, yakında mezarıma ineceğimi gördüğümünden, oğlum Enos'a: "Bu levhaları al" dedim. Ve kardeşim Nefi'nin bana emrettiği şeyleri ona anlattım ve oğlum bu emirlere uyacağına söz verdi. Ve bu levhalara yazdığım birkaç şeyi burada bitiriyorum; ve yazdıklarımı kardeşlerimin çoğunun okuyacağını umarak, okurlarıma veda ediyorum. Elveda kardeşlerim.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Enos Kitabı

- 1 İşte, öyle oldu ki ben Enos, babamın doğru bir insan olduğunu biliyorum—çünkü bana kendi dilini öğretti; ve aynı zamanda beni Rab'bin terbiyesinde ve öğüsünde yetiştirdi—ve bunun için Tanrımın adı kutsal olsun!
- 2 Ve günahlarımın bağışlanmasına varmadan önce Tanrı'nın önünde yaptığım güreşi sizlere anlatmak istiyorum.
- 3 İşte ormanlara avlanmaya gitmiştim; ve babamdan sık sık duyduğum sonsuz yaşam ve azizlerin sevinci hakkında konuştuğu sözler yüreğimin derinliklerine saplandı.
- 4 Ve ruhum acıktı ve Yaratıcımın önünde diz çöke rek ruhum için O'na var gücümle dua edip yakardım; ve bütün gün O'na haykırdım; evet ve gece olduğunda sesimi hâlâ yükseltiyordum ki sesim göklere ulaştı.
- 5 Ve bir ses gelip bana şöyle dedi: Enos, günahların bağışlandı ve sen kutsanacaksın.
- 6 Ve ben Enos, Tanrı'nın yalan söyleyemeyeceğini biliyordum; bu nedenle suçum silinip gitmişti.
- 7 Ve ben: “Rab, bu nasıl oldu?” dedim.
- 8 Ve Rab bana şöyle dedi: Daha önce hiç sesini duymadığın ve görmediğin Mesih'e olan inancın sayesinde oldu. Ve O kendisini bedende göstermeden önce uzun yıllar geçecek; bu nedenle, git, imanını seni iyileştirdi.
- 9 Şimdi, öyle oldu ki bu sözleri duyunca, kardeşlerim Nefililer'in huzuru için istek duymaya başladım; bu nedenle bütün yüreğimi onlar için Tanrı'ya döküm.
- 10 Ve Ruh'ta böyle mücadele verirken, işte Rab'bin sesi zihnime yeniden gelip şöyle dedi: Emirlerimi tutmak için gösterdikleri çaba ölçüsünde kardeşlerine geleceğim. Onlara bu ülkeyi verdim ve burası kutsal bir ülkedir; ve kötülükleri nedeniyle olmadıkça burasını lanetlemeyeceğim; bu nedenle söylediğim gibi kardeşlerini ziyaret edeceğim ve onların suçlarını acı bir şekilde kendi başlarına indireceğim.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 Ve ben Enos, bu sözleri duyduktan sonra Rab'be olan imanım sarsılmaz olmaya başladı; ve kardeşlerim Lamanlılar için Rab'be uzun uzun çok çaba sarf ederek dua ettim.
- 12 Ve öyle oldu ki canla başla dua ettikten ve çalıştıktan sonra Rab bana şöyle dedi: İnandığın için isteklerini yerine getireceğim.
- 13 Ve şimdi işte, O'ndan istediğim istek şuydu: Eğer olur da, halkım olan Nefililer yasayı çiğner ve herhangi bir şekilde yok olur ve Lamanlılar yok olmazlarsa, Rab Tanrı halkım olan Nefililer'in kayıtlarından birini saklasın; hatta O'nun kutsal kolunun gücüyle bile olsa bu kayıtlar gelecekte bir gün Lamanlılar'a getirilsin ki belki böylelikle kurtuluşa getirilebilirler.
- 14 Çünkü şu an onları gerçek inanca geri getirebilmek için harcadığımız çabalar boşunaydı. Ve onlar öfkelenerek, ellerinde olsa bütün kayıtlarımızı, bizi ve ayrıca atalarımızdan kalan bütün gelenekleri yok edeceklerine dair yemin ettiler.
- 15 Bu nedenle, Rab Tanrı'nın kayıtlarımızı saklamaya gücünün yettiğini bilerek, O'na sürekli yakardım; çünkü Rab bana şöyle dedi: Mesih'in adıyla alacağına inanarak, inançla her ne istersen elde edeceksin.
- 16 Ve benim inancım vardı ve Tanrı'ya kayıtları koruması için yakardım; ve O, uygun gördüğü zamanda onları Lamanlılar'a ulaştıracağına dair benimle bir antlaşma yaptı.
- 17 Ve ben Enos, bunun O'nun yaptığı antlaşma uyarınca olacağını biliyordum; bu nedenle içim rahatladı.
- 18 Ve Rab bana şöyle dedi: Ataların da benden bunu istediler; ve bu onların inançlarına göre olacaktır; çünkü onların inancı da senin inancın gibiydi.
- 19 Ve şimdi, öyle oldu ki ben Enos, Nefi halkı arasında dolaşarak gelecekte olacaklar hakkında peygamberlikte bulundum ve görüp duyduklarım hakkında tanıklık ettim.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Ve Nefi halkının, Lamanlılar'ı Tanrı'daki gerçek inanca döndürmek için ellerinden geleni yaptıklarına tanıklık ederim. Ama çabalarımız boşunaydı; onların nefreti çok derinlere kök salmıştı ve kendi kötü huylarının ardınca sürükleniyorlardı; öyle ki yabani, yırtıcı, putataparlık ve pislik dolu, kana susamış bir halk oldular; vahşi hayvanlarla besleniyor, çadırlarda oturuyor ve bellerine sardıkları kısa deriden bir kuşakla ve saçlarını kazıtarak çölde göçebe hayatı yaşıyorlardı; ve onlar yay, pala ve balta kullanmada çok ustaydılar. Ve çoğu çiğ etten başka bir şey yemezdi; ve sürekli olarak bizi yok etmeye çalışıyorlardı.

21 Ve öyle oldu ki Nefi halkı ise toprağı işliyor ve her türlü tahıl ve meyve ve büyükbaş hayvan sürüleri ve her cinsten çeşitli sığırlar ve keçiler ve yaban keçileri ve ayrıca birçok at yetiştiriyordu.

22 Ve aramızda çok sayıda peygamber vardı. Ve halk dik kafalı, anlayışı kıt bir halktı.

23 Ve aşırı sertliğin, vaazların ve savaşlar, çekişmeler ve yıkımlarla ilgili yapılan peygamberliklerin ve sürekli olarak onlara ölümü ve sonsuzluğun uzunluğunu ve Tanrı'nın yargılarını ve gücünü hatırlatmanın dışında başka bir şey yoktu ve bütün bunlar onları devamlı olarak Rab korkusu içinde tutmaya yarıyordu. Onları hızlı bir şekilde yıkıma düşmekten kurtarmak için bunlardan ve çok açık seçik konuşmaktan başka bir yol olmadığını söyleyeyim. Ve onlar hakkında ancak bu sözleri yazabiliyorum.

24 Ve ömrüm boyunca Nefililer ile Lamanlılar arasında savaşlar gördüm.

25 Ve öyle oldu ki yaşlanmaya başladım ve atamız Lehi'nin Yeruşalem'den ayrılmasının üzerinden yüz yetmiş dokuz yıl geçmişti.

26 Ve yakında mezarıma ineceğimi gördüm; Tanrı'nın gücü üzerime geldi; öyle ki bu halka vaaz edip peygamberlikte bulunmalı ve sözü Mesih'teki gerçeğe göre bildirmeliydim. Ve ben bütün hayatım boyunca sözü bildirdim ve dünyadaki her şeyden daha çok bundan sevinç duydum.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

Ve ben yakında Kurtarıcımın yanına, dinleneceğim yere gideceğim; çünkü O'nda huzura kavuşacağımı biliyorum. Ve ölümlü bedenimin ölümsüzlüğü giyeceği ve O'nun önünde duracağım günü sevinçle bekliyorum; o zaman sevinçle O'nun yüzüne bakacağım ve O da bana: "Bana gel, ey mübarek, Babam'ın konakları arasında senin için hazırlanmış bir yer var" diyecek. Amin.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Yarom Kitabı

- 1 Şimdi işte, ben Yarom, babam Enos'un emri uyarınca, soyağacımızın korunup saklanması için birkaç kelime yazacağım.
- 2 Ve bu levhalar küçük olduğundan ve bunlar kardeşlerimiz Lamanlılar'ın yararı için yazıldığından, bu yüzden az yazmak zorundayım; fakat ne peygamberlikte bulunduğum konuları, ne de aldığım vahiyleri yazacağım. Çünkü atalarımın yazdıklarından daha fazla ne yazabilirim ki? Çünkü onlar kurtuluş planını açıklamadılar mı? Size söylüyorum: Evet! Ve bu da bana yeter.
- 3 İşte, bu halkın yürekleri sert ve kulakları sağır ve akılları kör ve boyunları kaskatı olduğu için onların arasında çok şey yapmak gerekiyor; buna rağmen, Tanrı onlara fazlasıyla merhamet göstererek onları şimdiye dek ülkeden silip atmadı.
- 4 Ve aramızda çok vahiy alan birçok kişi var, çünkü herkes dik kafalı değildir. Ve dik kafalılık etmeyip inananlar, inançlarına göre insançocuklarına açıkça gösteren Kutsal Ruh'la ilişki içindedirler.
- 5 Ve şimdi, işte, iki yüz yıl gelip geçti ve Nefi halkı ülkede güçlendi. Musa Yasası'nı ve Sebt gününü Rab için kutsal tutmaya dikkat ediyorlardı. Ve saygısızlık etmediler ve küfretmediler. Ve ülkedeki yasalar çok sıkıydı.
- 6 Ve Nefi halkı ülkenin büyük bir bölümüne dağılmıştı; ve Lamanlılar da öyle. Ve onlar Nefililer'den daha kalabalıktılar; ve adam öldürmekten zevk duyuyor ve hayvanların kanını içiyorlardı.
- 7 Ve öyle oldu ki biz Nefililer'e karşı birçok kez savaş açtılar. Fakat krallarımız ve liderlerimiz Rab'be inanan güçlü adamlardı; ve halka Rab'bin yollarını öğrettiler; bu sayede Lamanlılar'a karşı koyduk ve onları ülkemizden silip attık ve şehirlerimizin, yani mirasımız olan her yerin savunmasını güçlendirmeye başladık.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 Ve giderek çoğaldık ve ülkenin her yerine yayıldık ve son derece zengin olduk; altın ve gümüş ve değerli madenler ve makineler ve ayrıca demir ve bakır ve pirinç ve çeliğimiz oldu. İnce ahşap ve inşaat işleri yaptık. Toprağı işlemek için her çeşit aletler yaptık. Ve savaş silahları yaptık—evet, sivri uçlu ok ve ok kılıfı ve kargı ve mızrak ve her türlü savaş hazırlığı yaptık.

9 Ve böylece Lamanlılar'la karşılaşmaya hazırlıklı olduğumuzdan, bize karşı başarılı olamadılar. Ancak Rab'bin atalarımıza söylemiş olduğu şu sözü doğrulanmış oldu, şöyle diyordu: Emirlerimi yerine getirdiğiniz ölçüde, ülkede refaha kavuşacaksınız.

10 Ve öyle oldu ki Rab'bin peygamberleri Nefi halkını Tanrı sözüne göre tehdit ettiler; eğer emirleri hiçe sayıp yasayı çiğnerlerse, ülkeden silinip atılacaktı.

11 Bu nedenle peygamberler, rahipler ve öğretmenler canla başla çalışarak ve çok sabrederek halkı gayret göstermeye teşvik ettiler; Musa yasasını ve bunun ne amaçla verildiğini öğrettiler; onları Mesih'i bekleme ve daha şimdiden gelmiş gibi O'nun geleceğine inanmaya ikna ettiler. Ve bu şekilde onlara öğrettiler.

12 Ve öyle oldu ki bunları yapmakla, ülkedeki halkı yok olmaktan kurtardılar; çünkü halkın yüreklerini sözle delip, onları sürekli tövbe etmeye çağırdılar.

13 Ve öyle oldu ki iki yüz otuz sekiz yıl geçip gitti; büyük bir bölümü savaşlar, çekişmeler ve anlaşmazlıklarla geçti.

14 Ve ben Yarom, levhalar küçük olduğu için daha fazla yazamıyorum. Fakat işte, kardeşlerim, Nefi'nin diğer levhalarına başvurabilirsiniz; çünkü işte, kraların yazdıklarına ya da yazdırdıklarına göre, o levhalarda yaptığımız savaşların kayıtları tutulmuştur.

15 Ve atalarımın emirlerine göre korunup saklanması için bu levhaları oğlum Omni'nin eline teslim ediyorum.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Omni Kitabı

- 1 İşte, öyle oldu ki ben Omni, babam Yarom'dan aldığım emir üzerine, soyağacımızı korumak için bu levhalara biraz yazıyorum.
- 2 Bu nedenle şunu bilmenizi isterim ki, yaşamım boyunca halkım Nefililer'i korumak ve düşmanları olan Lamanlılar'ın eline düşmemeleri için kılıçla çok savaştım. Fakat işte, ben kendim kötü bir insanım ve Rab'bin yasalarına ve emirlerine gerektiği gibi uymadım.
- 3 Ve öyle oldu ki iki yüz yetmiş altı yıl geçti ve çoğu zaman barış içinde yaşadık; ve çoğu zaman da ciddi savaşlar ve cinayetler gördük. Evet ve sonunda iki yüz seksen iki yıl geçti ve ben, atalarımın emirlerine göre bu levhaları korudum; ve levhaları oğlum Amaron'a verdim. Ve sözlerime burada son veriyorum.
- 4 Ve şimdi ben Amaron, ne yazarsam yazayım, babamın kitabına yazacaklarım çok değil.
- 5 İşte, öyle oldu ki üç yüz yirmi yıl geçti ve Nefililer'in arasındaki kötülerin çoğu yok edildi.
- 6 Çünkü Rab izin vermeyecektir, onları Yeruşalem ülkesinden çıkardıktan ve düşmanlarının eline düşmemeleri için koruyup kurtardıktan sonra, evet, atalarımıza konuşup söylediği şu sözlerin doğrulanmasına izin vermeyecektir: Emirlerimi yerine getirmediğiniz ölçüde, ülkede refaha kavuşmayacaksınız.
- 7 Bu nedenle, Rab onları yüce yargısıyla ziyaret etti; ama doğruları esirgedi; ölmesinler diye onları düşmanlarının elinden kurtardı.
- 8 Ve öyle oldu ki levhaları kardeşim Kemiş'e teslim ettim.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Şimdi, ben Kemiş, yazacağım birkaç şeyi kardeşim gibi aynı kitaba yazıyorum; çünkü işte, kardeşimin yazdıklarını, kendi eliyle yazdığı son sözleri gördüm; ve bunları levhaları bana teslim ettiği gün yazdı. Ve kayıtları atalarımızın emirlerine göre bu şekilde tutuyoruz. Ve ben sözlerime burada son veriyorum.

10 İşte ben, Kemiş'in oğlu Abinadom'um. İşte, öyle oldu ki halkım Nefililer'le Lamanlılar'ın arasında pek çok savaş ve çekişme gördüm; ve ben, kardeşlerimi savunmak için kendi kılıcımınla birçok Lamanlı'nın canını aldım.

11 Ve işte, bu halkın levhalara yazılmış kayıtları kuşaktan kuşağa krallar tarafından korunup saklanmıştır; ve yazılanların dışında, ben başka bir vahiy ya da peygamberlik bilmiyorum; bu nedenle, yazılanlar yeterlidir. Ve ben sözlerime burada son veriyorum.

12 İşte, ben Abinadom'un oğlu Amaleki'yim. İşte, sizlere Zarahemla ülkesine kral seçilen Mosiya'nın hakkında biraz konuşmak istiyorum; çünkü işte Rab, Mosiya'yı uyararak, ona Nefi ülkesinden kaçmasını ve Rab'bin sesine kulak veren herkesin de onunla birlikte ülkeyi terk edip çöle gitmesini emretti.

13 Ve öyle oldu ki Mosiya, Rab'bin kendisine verdiği emri yerine getirdi. Ve Rab'bin sesine kulak vermek isteyen herkes ülkeden ayrılmaya çöle gitti; ve birçok vaz ve peygamberlikler aracılığıyla onlara yol gösterildi. Ve onlara sürekli olarak Tanrı sözü ile öğüt veriliyordu; ve onlara Tanrı kolunun gücü ile Zarahemla ülkesi denilen ülkeye varıncaya dek çölde yol gösterildi.

14 Ve orada Zarahemla halkı denen bir halkı keşfettiler. Şimdi Zarahemla halkı arasında büyük bir sevinç yaşandı; ve Zarahemla da sevinçten uçuyordu, çünkü Rab, Mosiya halkını beraberlerinde taşıdıkları Yahudiler'in kayıtlarını içeren pirinç levhalarla göndermişti.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 İşte, öyle oldu ki Mosiya, Zarahemla halkının, Yahuda kralı Tsedekiya'nın Babil'e tutsak olarak götürüldüğü sıralarda Yerusalemlen ayrılmış olduğunu öğrendi.
- 16 Ve onlar çölde yolculuk ettiler ve Rab'bin eliyle büyük suları aşarak Mosiya'nın onları bulduğu ülkeye getirildiler; ve o zamandan beri de buraya yerleşmişlerdi.
- 17 Ve Mosiya onları bulduğunda, sayıları oldukça artmıştı. Ancak aralarında birçok savaş ve ciddi çekişmeler çıkmış ve zaman zaman kılıçtan geçirilmişlerdi; ve konuştukları dil bozulmuştu; ve yanlarında hiçbir kayıt getirmemişlerdi; ve Yaratıcılarının varlığını inkâr ediyorlardı; ne Mosiya, ne de Mosiya halkı onları anlayabiliyordu.
- 18 Fakat öyle oldu ki Mosiya onlara kendi dilinin öğretilmesini sağladı. Ve öyle oldu ki onlara Mosiya'nın dili öğretildikten sonra Zarahemla atalarının soyağacını aklında kaldığı kadarıyla verdi; ve bunlar yazıya geçirildi, ancak bu levhalara yazılmadı.
- 19 Ve öyle oldu ki Zarahemla halkı ile Mosiya halkı birleşti ve Mosiya onların kralı olarak seçildi.
- 20 Ve öyle oldu ki krallığı sırasında Mosiya'ya üzerinde yazılar bulunan büyük bir taş getirildi; ve Mosiya, Tanrı'nın gücü ve armağanıyla bu yazıları tercüme etti.
- 21 Ve bunlar Koriyantumur adında birinin başından geçenleri ve onun halkının nasıl katledildiğini anlatıyordu. Ve Koriyantumur, Zarahemla halkı tarafından bulunmuştu; ve Koriyantumur dokuz ay boyunca onların yanında kalmıştı.
- 22 Ayrıca Koriyantumur'un ataları hakkında da birkaç söz edilmişti. Ve onun ilk ataları, Rab'bin halkın konuştuğu dili karıştırdığı zamandaki kuleden gelmişti; ve onlar Rab'bin adil olan yargılarına göre O'nun sert cezasına çarptırılmışlardı; ve onların kemikleri kuzeydeki ülkede saçılmış bir durumdadır.
- 23 İşte, ben Amaleki, Mosiya'nın zamanında doğdum ve onun ölümünü göreceğim kadar yaşadım; ve onun yerine oğlu Benyamin geçti.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

- 24 Ve işte, Kral Benyamin'in zamanında Nefililer'le Lamanlılar arasında çıkan ciddi bir savaşa tanık oldum ve çok kan döküldüğünü gördüm. Fakat işte, Nefililer onlara karşı büyük bir üstünlük sağladılar; evet, o kadar ki Kral Benyamin onları Zarahemla ülkesinden kovdu.
- 25 Ve öyle oldu ki yaşlanmaya başladım; ve hiç çocuğum olmadığından ve Kral Benyamin'in Rab'bin önünde doğru bir adam olduğunu bildiğimden, bu nedenle, bu levhaları ona teslim edeceğim; bütün insanları Tanrı'ya, İsrail'in Kutsalı'na gelmeye ve peygamberliklere ve vahiyelere ve meleklerin hizmetine ve dillerle konuşabilme armağanına ve dilleri tercüme edebilme armağanına ve iyi olan her şeye inanmaya teşvik ediyorum; çünkü Rab'den gelmeyen hiçbir şey iyi değildir; ve kötü olan her şey şeytandan gelir.
- 26 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, İsrail'in Kutsalı olan Mesih'e gelmenizi ve O'nun kurtarışını ve fidye ile kurtarış gücünü paylaşmanızı isterim. Evet, O'na gelin ve bütün canınızı bir adak gibi O'na sunun ve oruç tutmaya ve dua etmeye devam edin ve sonuna kadar dayanın; ve Rab'bin yaşadığı gibi, siz de kurtulacaksınız.
- 27 Ve şimdi, Nefi ülkesine geri dönmek üzere çöle çıkan bir grup insandan biraz söz etmek istiyorum; çünkü mirasları olan ülkeyi ele geçirmek isteyen insanların sayısı çoktu.
- 28 Bu nedenle çöle çıktılar. Ve liderleri güçlü ve kuvvetli bir adamdı ve dik kafalı bir adamdı; bu yüzden aralarında kavga çıkarttı; ve içlerinden ellisi dışında hepsi çölde öldü ve onlar tekrar Zarahemla ülkesine geri döndüler.
- 29 Ve öyle oldu ki yanlarına başka kimseleri de katarak epeyce kalabalıklaştılar ve yeniden çöle doğru yola çıktılar.
- 30 Ve benim (Amaleki'nin) bir kardeşim vardı; o da onlarla gitti; ve o zamandan beri onlardan hiç haber alamadım. Ve yakında mezarıma uzanacağım; ve bu levhalarda yazacak yer kalmadı. Ve ben sözlerime burada son veriyorum.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormon'un Sözüleri

- 1 Ve şimdi, ben Mormon, yazdığım kayıtları yakında oğlum Moroni'nin eline teslim edeceğim; işte halkım Nefililer'in, hemen hepsinin yok olup gittiğine tanık oldum.
- 2 Ve bu kayıtları Mesih'in gelişi üzerinden birçok yüz yıl geçtikten sonra oğlumun eline teslim ediyorum; ve sanırım oğlum, halkımın tümüyle yok oluşuna tanık olacaktır. Ancak, dilerim, Tanrı ona ömür verir de onların hakkında ve Mesih'in hakkında biraz yazabilir; belki bir gün bu yazılanlar onların yararına olabilir.
- 3 Ve şimdi biraz da kendi yazdıklarımın söz edeyim; çünkü Amaleki'nin sözünü ettiği, Kral Benyamin'in dönemine kadar Nefi Levhaları'nın özetini çıkardıktan sonra, elime teslim edilen kayıtları araştırırken bu levhaları buldum; bu levhalar Yakup'tan başlayarak bu Kral Benyamin'in dönemine kadar peygamberlerin başından geçenleri kısaca anlatıyordu ve ayrıca Nefi'nin söylediği sözlerin çoğuna da yer veriyordu.
- 4 Ve bu levhalarda hoşuma giden şey, Mesih'in gelişine dair peygamberliklerde bulunmuş olmasıdır; ve atalarım bunların çoğunun gerçekleştiğini biliyorlardı; evet ve ben de şunu biliyorum ki bugüne dek hakkımızda hangi peygamberlikte bulunmuşsa, hepsi gerçekleşmiştir; ve bundan sonraki günler için söylenenler de kuşkusuz yerine gelecektir.
- 5 Bu nedenle, kayıtlarımı bunlarla bitirmeyi tercih ediyorum; kayıtlarımın geri kalan kısmını da Nefi Levhaları'ndan alacağım; ve halkımın başından geçenlerin yüzde birini bile yazamıyorum.
- 6 Fakat işte, bu peygamberlikleri ve vahiylere içeren bu levhaları alıp onları kendi kayıtlarımın geri kalan kısmına dahil edeceğim; çünkü bunların seçilmeye değer olduğunu görüyorum; ve kardeşlerim için de değerli olacaklarını biliyorum.
- 7 Ve ben bunu akıllıca bir amaç için yapıyorum; çünkü içimde etkili olan Rab'bin Ruhunu kulağıma böyle fısıldıyor. Ve şimdi, ben her şeyi bilmesem de Rab gelecekte olacak her şeyi bilir; bu nedenle, Rab dilediği şekilde içimde etkili olur.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Ve Tanrı'ya ettiğim dualarım kardeşlerim içindir; öyle ki önceden olduğu gibi yeniden Tanrı'nın bilgisine, evet, Mesih'in fidye ile kurtuluşunun bilgisine gelip eskisi gibi yeniden sevimli bir halk olsunlar.
- 9 Ve şimdi, ben Mormon, Nefi Levhaları'ndan aldığım kayıtlarımı bitirmek üzere devam ediyorum ve bunu, Tanrı'nın bana verdiği bilgi ve anlayışa göre yapıyorum.
- 10 Bu nedenle, öyle oldu ki Amaleki bu levhaları Kral Benyamin'in eline teslim ettikten sonra, Kral Benyamin bunları alıp kendi dönemine gelinceye kadar krallar tarafından kuşaktan kuşağa aktarılmış olan kayıtların bulunduğu diğer levhalara ekledi;
- 11 Ve bunlar Kral Benyamin'den sonra kuşaktan kuşağa aktarılarak benim elime ulaştı. Ve ben Mormon, bu levhaların bundan böyle korunup saklanması için Tanrı'ya dua ediyorum. Ve biliyorum ki bunlar korunup saklanacaktır; çünkü bu levhalara büyük şeyler yazılmıştır; yazılmış olan Tanrı sözü uyarınca, halkım ve onların kardeşleri o büyük ve son günde bu levhalarda yazılanlara göre yargılanacaklardır.
- 12 Ve şimdi, şu Kral Benyamin'e dönelim. Onun kendi halkı arasında bazı çekişmeler oldu.
- 13 Ve öyle oldu ki bunun yanı sıra Lamanlılar'ın orduları Nefi ülkesinden inip onun halkıyla savaşmaya geldi. Fakat işte, Kral Benyamin ordularını toplayıp onlara karşı koydu; ve kendi kolunun gücüyle, Laban'ın kılıcı ile savaştı.
- 14 Ve Rab'bin gücüyle Lamanlılar'dan binlercesini öldürünceye kadar düşmanlarına karşı mücadele verdiler. Ve öyle oldu ki mirasları olan tüm topraklardan Lamanlılar'ı kovuncaya dek onlarla savaştılar.
- 15 Ve öyle oldu ki sahte mesihler türedikten ve onların ağızları kapatıldıktan ve onlar işledikleri suçlara göre cezalandırıldıktan sonra;

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 Ve halkın arasında sahte peygamberler ve sahte vaizler ve öğretmenler türedikten ve onların hepsi işledikleri suçlara göre cezalandırıldıktan sonra; ve aralarında birçok çekişmeler olup birçok kişi Lamanlılar'ın tarafına geçtikten sonra, işte, öyle oldu ki Kral Benyamin, halkının arasında bulunan kutsal peygamberlerin yardımıyla—

17 Çünkü işte, Kral Benyamin kutsal bir adamdı ve halkını doğrulukla yönetiyordu; ve ülkede birçok kutsal adam vardı ve Tanrı sözünü büyük güç ve yetkiyle konuşuyorlardı; ve halkın dik kafalılığı yüzünden çok sert konuşuyorlardı—

18 Bu nedenle Kral Benyamin bedeninin var gücüyle ve bütün ruhunun yeteneğiyle çalışarak, bu adamların ve ayrıca peygamberlerin de yardımıyla ülkede barışı yeniden sağladı.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Mosiya Kitabı

Mosiya 1

- 1 Ve şimdi bütün Zarahemla ülkesinde, Kral Benyamin'e bağlı bütün halkın arasında bir daha çekişme olmadığı için Kral Benyamin ömrünün geri kalan günlerini sürekli huzur içinde geçirdi.
- 2 Ve öyle oldu ki Kral Benyamin'in üç oğlu oldu ve onlara Mosiye, Helorum ve Helaman adını verdi. Ve onlar anlayışlı insanlar olsun ve Rab'bin eliyle atalarına teslim edilen ve onların ağzından çıkan peygamberlikleri bilsin diye, onlara atalarının her dilinde öğrenim görmelerini sağladı.
- 3 Ve ayrıca oğullarına pirinç levhalara işlenmiş kayıtları öğreterek şöyle dedi: Oğullarım, hatırlamanızı isterim ki bu kayıtları ve emirleri içeren bu levhalar olmasaydı, Tanrı'nın sırlarını bilemez, hatta şu an cahillik içinde acı çekerdik.
- 4 Çünkü bu levhaların yardımını olmadan, atamız Lehi'nin bütün bu şeyleri hatırlayıp çocuklarına öğretmesi mümkün değildi; çünkü atamız Lehi, Mısırlılar'ın dilinde eğitim görmüş olduğu için, bu yüzden bu yazıları okuyup onları çocuklarına öğretebildi; böylece onlar da bu yazıları kendi çocuklarına öğretebildiler; ve böylece Tanrı'nın emirlerini bu güne kadar yerine getirebildiler.
- 5 Size söylüyorum oğullarım: Tanrı'nın sırlarını okuyup anlayalım ve emirlerini her an gözlerimizin önünde bulunduralım diye Tanrı'nın eliyle korunmuş ve saklanmış olan bu şeyler olmasaydı, atalarımız bile yavaş yavaş inançlarımızı kaybeder ve biz de bu şeyler hakkında hiçbir şey bilmeyen ya da bunlar öğretildiğinde, atalarının doğru olmayan gelenekleri yüzünden bunlara inanmayan Lamanlı kardeşlerimiz gibi olurduk.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 Ey oğullarım, isterim ki bu sözlerin doğru olduğunu ve bu kayıtların da doğru olduğunu hatırlarsınız. Ve işte, Yeruşalem'den ayrıldıkları zamandan şimdiye kadar atalarımızın kayıtlarını ve söylediklerini içeren Nefi Levhaları da öyledir, onlar da doğrudur; ve onların doğru olduğunu kesinlikle bilebiliriz; çünkü levhalar gözlerimizin önünde duruyor.

7 Ve şimdi oğullarım, isterim ki gayret gösterip bunları incelemeyi hatırlarsınız; böylece onlardan faydalanabilirsiniz; ve isterim ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirirsiniz, böylece Rab'bin atalarımıza verdiği sözlere göre ülkede refah içinde yaşayabilirsiniz.

8 Ve Kral Benyamin bu kitapta yazılmayan daha başka birçok şeyleri de çocuklarına öğretti.

9 Ve öyle oldu ki Kral Benyamin oğullarına öğretmeyi bitirdikten sonra yaşlandı ve çok yakında kendisinin bütün dünyanın gittiği yoldan gideceğini anladı; bu yüzden krallığı oğullarından birine teslim etmesi gerektiğini düşündü.

10 Bu yüzden, Mosiya'yı huzuruna çağırttı ve ona söyleyip konuştuğu sözler şunlardır: Oğlum, bütün ülkeye, bütün bu halkın arasına, yani ülkede yaşayan Zarahemla halkına ve Mosiya halkına bir bildiri göndermeni istiyorum ki böylece bir araya toplansınlar; çünkü yarın, Tanrımız Rab'bin bize verdiği bu halkın üzerine seni kral ve yönetici olarak atadığımı, halkıma kendi ağzımdan resmen açıklayacağım.

11 Ve ayrıca bu halka bir ad vereceğim; böylece onlar, Rab Tanrı'nın Yeruşalem ülkesinden alıp götürdüğü bütün diğer halklardan ayırt edilebilecekler; ve ben bunu, Rab'bin emirlerini tutmaya gayret eden bir halk oldukları için yapacağım.

12 Ve onlara, yasalara karşı gelmedikleri sürece hiç bir zaman silinmeyecek bir ad vereceğim.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

- 13 Evet ve sana ayrıca şunu da söyleyeyim: Öyle ki Rab'bin yüksek derecede lütf gösterdiği bu halk ya-saya karşı gelir ve kötülük ve zina eden bir halk olur-sa, Rab onları düşmanlarına teslim edecektir; böyle-ce onlar kardeşleri gibi güçsüzleşeceklerdir; ve Rab, bugüne kadar atalarımızı koruduğu gibi, artık onları eşsiz ve olağanüstü gücüyle korumayacaktır.
- 14 Çünkü, sana derim ki Rab, atalarımızı korumak için elini uzatmamış olsaydı, onlar Lamanlılar'ın eli-ne düşer ve onların nefretinin kurbanı olurlardı.
- 15 Ve öyle oldu ki Kral Benyamin oğluna bu söyledik-lerini bitirdikten sonra, krallığın bütün işlerinin so-ruumluluğunu ona verdi.
- 16 Ve ayrıca pirinç levhalara işlenmiş kayıtların ve ayrıca Nefi Levhaları'nın ve Laban'ın kılıcının ve Tanrı'ya gösterdikleri dikkat ve gayrete göre ataları-mıza yol gösteren, bu yolla onların çölde ilerlemesi için Rab'bin eliyle hazırlanmış kürenin ya da kılavu-zun sorumluluğunu da ona verdi.
- 17 Bu yüzden, onlar sadık olmadıkları zaman, ne re-faha kavuşabiliyor ne de yollarında ilerleyebiliyor-lardı; aksine gerisingeri itiliyor ve Tanrı'nın hoşnut-suzluğunu üzerlerine çekiyorlardı; ve bu yüzden gö-revlerini hatırlamaya uyandırılmak için kıtlık gibi büyük sıkıntılarla cezalandırıldılar.
- 18 Ve şimdi, öyle oldu ki Mosiya gidip babasının em-rettiği gibi yaptı ve Zarahemla ülkesindeki bütün halka haber gönderdi; böylece onlar Mosiya'nın ba-basının onlara söyleyeceği sözleri duymak amacıyla tapınağa çıkmak üzere bir araya toplandılar.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulter-ous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concern-ing the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was pre-pared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in re-membrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather them-selves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosiya 2

- 1 Ve öyle oldu ki Mosiya, babasının emrettiği şekilde ülkenin her yanına haber saldıktan sonra halk ülkenin her yanından toplandı, tapınağa çıkıp Kral Benyamin'in kendilerine söyleyeceği sözleri duymak üzere bir araya geldi.
- 2 Ve orada büyük bir kalabalık vardı, hatta öyle büyük bir kalabalık vardı ki onları saymadılar; çünkü oldukça çoğalmışlar ve ülkede sayıları giderek artmıştı.
- 3 Ve Musa yasasına göre sürülerinden ilk doğan hayvanları kurban ve yakılmalık adak olarak sunmak için yanlarında getirmişlerdi.
- 4 Ve bunları aynı zamanda kendilerini Yeruşalem ülkesinden çıkarıp getiren, düşmanlarının elinden kurtarmış olan ve doğru kişileri öğretmenleri olarak seçen ve ayrıca Zarahemla ülkesinde barışı sağlayıp onlara sevinip mutlu olabilmeleri ve yüreklerinin Tanrı'ya ve bütün insanlara karşı sevgiyle dolu olması için Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeyi öğreten adil bir adamı onların başına kralları olarak seçen Tanrıları Rab'be şükranlarını sunmak için getirmişlerdi.
- 5 Ve öyle oldu ki tapınağa çıktıklarında, her adam, eşiyle ve en büyüğünden en küçüğüne kadar oğulları ve kızları ve onların oğulları ve kızlarından oluşan ailesiyle, her aile birbirinden ayrı olarak çevreye çadırlarını kurdu.
- 6 Ve çadırlarını, herkesin çadırının kapısı tapınağa bakacak bir şekilde tapınağın çevresine kurdular; böylece Kral Benyamin'in onlara söyleyeceği sözleri çadırlarında oturup dinleyebileceklerdi.
- 7 Çünkü kalabalık öylesine büyüktü ki Kral Benyamin'in herkese tapınağın duvarları içinde öğretebilmesi olanaksızdı; bu yüzden söyleyeceği sözleri halkının duyabilmesi için bir kule diktirdi.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Ve öyle oldu ki halkına kuleden konuşmaya başladı ve kalabalık çok büyük olduğu için herkes onun sözlerini duyamıyordu; bu nedenle sesini duyamayanlar da sözlerini öğrensinler diye söylediği sözleri yazdırıp onların arasına gönderdi.

9 Ve onun konuştuğu ve yazdırdığı sözler şunlardır: Ey buraya toplanmış olan siz kardeşlerim, bugün size konuşacağım sözlerimi işitebilenler; işte konuşacağım sözleri hafife almanız için sizin buraya gelmenizi buyurmadım; tersine beni dinlemeniz ve kulaklarınızı açıp duymanız, kalplerinizi açıp anlamanız ve zihinlerinizi açıp Tanrı'nın sırlarının gözlerinizin önüne serilmesi için çağırdım.

10 Benden korkmanız ya da ölümlü bir insandan daha üstün olduğumu düşünmeniz için buraya gelmenizi emretmedim.

11 Fakat ben de sizler gibi bedenim ve aklım her türlü kusurlarına maruz kalan bir kişiyim; yine de bu halk tarafından seçilerek babam tarafından kutsandım ve Rab'bin eliyle bu halkın başına yönetici ve kral olma izni verildi; ve Rab'bin bana bağışladığı güç, akıl ve kuvvetle size hizmet edebilmek için O'nun eşsiz gücüyle korunup esirgendim.

12 Size derim ki bugüne kadar hayatımı sizin hizmetinizde geçirmeme izin verildi, ama sizden asla altın, gümüş ya da başka türlü bir zenginlik istemedim.

13 Ne zindanlara atılmanıza, ne birbirinizi köle yapmanıza, ne öldürmenize, ne yağmalamanıza, ne hırsızlık yapmanıza ne de zina işlemenize izin verdim; ne de herhangi bir şekilde kötülük yapmanıza izin verdim; ve sizlere Rab'bin emrettiği her konuda onun emirlerini yerine getirmenizi öğrettim.

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, ye that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that ye should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 Ve vergilerle yüklenmeyesiniz ve taşıyamayacağınız hiçbir ağır yükün altında kalmayın diye ben bile kendi ellerimle size hizmet etmek için çalıştım—ve konuştuğum bütün bu şeylere bugün kendiniz şahitsiniz.
- 15 Yine de kardeşlerim, ben bunları övünmek için yapmadım ve bu şeyleri sizleri suçlamak için de söylemiyorum; fakat bunları size, bugün Tanrı'nın huzurunda rahat bir vicdanla hesap verebileceğimi bilmeniz için söylüyorum.
- 16 İşte, size derim ki ömrümü sizin hizmetinizde geçirdiğimi söylediğim için övünmek istemem; çünkü ben yalnızca Tanrı'ya hizmet ettim.
- 17 Ve işte size bu sözleri akıl öğrenebilmeniz ve insanlara hizmet ettiğiniz zaman yalnızca Tanrınıza hizmet edeceğinizi öğrenebilmeniz için söylüyorum.
- 18 İşte, beni kralınız olarak görüyorsunuz ve ben, kralınız dediğiniz kişiysem, sizlere hizmet etmeye çalışıyorsam, sizin de o zaman birbirinize hizmet etmeye çalışmanız gerekmez mi?
- 19 Ve işte kralınız dediğiniz, ömrünü sizin hizmetinizde geçirmiş ve böylece Tanrı'ya hizmet etmiş olan ben, sizler tarafından bir teşekkürü lâyıksam, o zaman sizlerin Cennetteki Kralınıza daha ne kadar çok teşekkür etmeniz gerekir!
- 20 Kardeşlerim, size derim ki ruhunuzun tüm gücüyle, sizi yaratan ve koruyan ve esirgeyen ve sevindiren ve birbirinizle huzur içinde yaşamanızı lütfeden o Tanrı'ya şükran ve övgüler sunsanız bile—
- 21 Size derim ki eğer başlangıçtan beri sizi yaratan, yaşamanızı, hareket etmeniz ve kendi istediklerinizi yapmanız için sizlere ödünç nefes vererek her gün sizi koruyan ve hatta sizi bir andan diğerine destekleyen Tanrı'ya bütün ruhunuzla hizmet etseniz bile, yine de yararsız bir hizmetkâr olacağınızı size söyleyim.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 Ve işte, O'nun sizden bütün istediği emirlerine uymanızdır; ve O'nun emirlerini yerine getirirseniz, ülkede refaha kavuşacağınıza dair söz vermiştir; ve O söylediğinden asla dönmez; bu nedenle O'nun emirlerini yerine getirirseniz, O sizi bereketleyip refaha kavuşturacaktır.

23 Ve şimdi, ilk başta Tanrı sizleri yarattı ve O'na borçlu olduğunuz canlarınızı size verdi.

24 Ve ikinci olarak da sizden emrettiği şekilde hareket etmenizi istiyor; eğer bunu yaparsanız, sizi derhal bereketleyecektir; ve dolayısıyla karşılığını size vermiş olur. Ve siz yine O'na borçlu olursunuz; borçlusunuz ve sonsuza dek her zaman da borçlu kalacaksınız; bu yüzden neyinize övünebilirsiniz?

25 Ve şimdi soruyorum, kendinizi savunmak için bir şey söyleyebilir misiniz? Size cevap vereyim: Hayır! Toprağın tozu kadar olduğunuzu bile söyleyemezsiniz; buna rağmen toprağın tozundan yaratıldınız; fakat işte, toz bile sizi yaratana aittir.

26 Ve ben, kralınız dediğiniz ben bile sizlerden daha iyi değilim; çünkü ben de tozdan yaratıldım. Ve işte görüyorsunuz ki artık yaşlandım ve bu ölümlü bedeni toprak anaya geri vermek üzereyim.

27 Bu yüzden, size hizmet etmiş olduğumu ve Tanrı'nın önünde temiz bir vicdanla yürüdüğümü söylerken, şu an buraya toplanmanızı istedim ki, Tanrı'nın sizler hakkında bana emrettiği sözlere göre yargılandığımda suçsuz bulunayım ve kanınız benim üzerime gelmesin.

28 Size derim ki mezarıma inmek üzere olduğum şu anda mezarıma huzurla gideyim ve ölümsüz ruhum, adil Tanrı'ya övgüler söyleyen yukarıdaki korolara katılabilirsin ve ben giysilerimi kanınızdan arındırabiliriz diye sizi bir araya topladım.

29 Ve ayrıca size derim ki, artık öğretmeniniz ve kralınız olamayacağımı bildirmek için sizi buraya topladım.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 Çünkü sizlerle konuşmaya çalıştığım şu anda bile bütün bedenim son derece titriyor; fakat Rab Tanrı beni destekleyerek sizlere konuşmama izin verdi; ve oğlum Mosiya'nın üzerinize kral ve yönetici olduğunu bugün size bildirmemi emretti.

31 Ve şimdi, kardeşlerim, bugüne kadar nasıl davrandıysanız, yine öyle davranmanızı diliyorum. Şimdiye kadar benim ve ayrıca babamın emirlerimi dinlediniz ve bu sayede düşmanlarınızın eline düşmeden refah içinde yaşadınız; aynı şekilde oğlumun emirlerini, yani onun tarafından size teslim edilecek olan Tanrı'nın emirlerini yerine getirirseniz, ülkede refaha kavuşursunuz ve düşmanlarınızın sizin üzerinizde hiçbir gücü olmaz.

32 Fakat ey halkım, aranızda çekişmeler çıkmamasına dikkat edin ve babam Mosiya tarafından sözü edilen o kötü ruha uymayı istemeyin.

33 Çünkü işte, o ruha uymak isteyen kişinin üzerine felâket gönderilecektir; zira kişi, o ruha uymayı seçerse ve günahlarında kalarak ölürse, ruhuna lanet içecek olan odur; çünkü bile bile Tanrı'nın yasalarını çiğnediği için yaptıklarının karşılığı olarak sonsuz bir cezaya çarptırılacaktır;.

34 Size derim ki aranızdaki küçük çocukların dışında bu konuların öğretilmediği kimse yoktur; fakat siz sahip olduğunuz her şeyi ve tüm benliğinizi sonsuza dek Cennetteki Babanıza vermek üzere O'na borçlu olduğunuzu biliyorsunuz; ve atamız Lehi'nin Yeruşalem'den ayrıldığı zamana kadar kutsal peygamberler tarafından bildirilmiş olan peygamberliklerin bulunduğu kayıtlar da size öğretilmiştir.

35 Ve üstelik atalarımızın şimdiye kadar bütün bildirdikleri de size öğretilmiştir. Ve işte, onlar da Rab'bin emirlerini bildirmişlerdir; bu yüzden, bildirilenler doğru ve gerçektir.

36 Ve şimdi, size derim ki kardeşlerim, bütün bunlar size öğretildikten ve siz de bunları öğrendikten sonra bildirilenleri çiğner ve onlara karşı gelirsiniz, Rab'bin Ruhundan uzaklaşırsanız; O da, bereketlenmeniz, refaha kavuşmanız ve korunmanız için size hikmet yollarında yol göstermek istese de içinizde yer bulamaz.

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

- 37 Size derim ki böyle davranan insan açık bir şekilde Tanrı'ya baş kaldırmış sayılır; dolayısıyla, o insan kötü ruha boyun eğmeyi seçer ve bütün doğruluğun düşmanı olur; bu yüzden Rab, o kişinin içinde yer bulamaz, çünkü O, kutsal olmayan tapınaklarda yaşamaz.
- 38 Bu yüzden, eğer bu insan tövbe etmez ve öyle kalıp Tanrı'nın düşmanı olarak ölürse, ilahi adaletin gerekleri onun ölümsüz ruhunu işlediği suçun gerçek bir anlayışına uyandırır; bu da onun, Rab'bin huzurundan çekilmesine neden olur ve onun göğsünü, alevi sonsuza dek daima yükselen, sönmeyen bir ateş gibi suç, acı ve ıstırapla doldurur.
- 39 Ve şimdi size derim ki merhametin bu insan üzerinde hiçbir hakkı yoktur; bu yüzden onun son cezası hiç bitmeyecek bir işkenceye katlanmaktır.
- 40 Ey yaşlı adamlar, ayrıca delikanlılar ve sözlerimi anlayabilen siz küçük çocuklar, anlayabilmeniz için hepimize açık bir şekilde konuştum; yalvarıyorum ki yasayı çiğneyenlerin düştüğü dehşet verici durumu hatırlamak için uyanırsınız.
- 41 Ve bununla birlikte Tanrı'nın emirlerini yerine getirenlerin kutsal ve sevinçli durumlarını düşünmenizi istiyorum. Çünkü işte, onlar gerek dünyasal, gerekse ruhsal her şeyde kutsanmışlardır; ve sonuna kadar da dayanırlarsa cennete kabul edilecekler, böylece Tanrı'yla sonsuz bir mutluluk durumunda yaşayacaklardır. Ah hatırlayın, hatırlayın ki bu şeyler doğrudur; çünkü bunları Rab Tanrı söylemiştir.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosiya 3

- 1 Ve kardeşlerim, tekrar dikkatinizi çekmek isterim; çünkü size söyleyeceğim birkaç şey daha var; çünkü işte, size ileride olacaklarla ilgili söyleyeceğim bazı şeyler var.
- 2 Ve size söyleyeceklerim bana Tanrı'nın bir meleği tarafından bildirildi. Ve bana: "Uyan!" dedi; ve ben de uyandım; ve işte melek önümde duruyordu.
- 3 Ve bana şöyle dedi: Uyan ve sana söyleyeceğim sözleri dinle; çünkü işte, sana büyük bir sevincin müjdesini bildirmeye geldim.
- 4 Çünkü Rab dualarını duydu ve senin doğruluğunu takdir etti; ve sevinmen için ve bu haberleri halkına bildirip onlar da sevinçle dolsun diye sana bu müjdeyi bildirmek üzere beni gönderdi.
- 5 Çünkü işte, her şeye gücü yeten, tüm sonsuzluktan tüm sonsuzluğa kadar gücüyle hüküm süren, var olmuş ve var olan Rab'bin, hastaları iyileştirmek, ölüleri diriltmek, topalları yürütmek, körleri gördürmek, sağırları işittirmek ve her türlü hastalıkları iyileştirmek gibi güçlü mucizeler yapmak üzere gökten insançocuklarının arasına inip çamurdan bir bedende yaşayacağı ve insanların arasında yürüyeceği zaman geliyor ve çok uzakta değildir.
- 6 Ve O, cinleri yani insançocuklarının yüreğinde barınan kötü ruhları söküp atacaktır.
- 7 Ve işte, ayartmalara ve vücut acısına, açlığa, susuzluğa ve yorgunluğa, hatta insanın ölüm dışında katlanamayacağı acılara katlanacaktır; çünkü işte, vücudunun her gözeneginden kan gelecektir; halkının kötülükleri ve iğrençlikleri için çekeceği ıstırap o kadar büyük olacaktır.
- 8 Ve O, İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu, göğün ve yerin Babası, başlangıçtan beri her şeyin Yaratıcısı olarak çağrılacak ve annesinin adı Meryem olacaktır.
- 9 Ve işte kurtuluşun adına iman edilerek insançocuklarına gelebilmesi için kendininkilere gelir; ve bütün bunlardan sonra bile, O'nu bir insan olarak görüp O'nda cin olduğunu söyleyecekler ve O'nu kamçılıyıp çarmıha gereceklerdir.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

- 10 Ve üçüncü gün O, ölülerin arasından dirilecek; ve işte, dünyayı yargılamak üzere duracaktır; ve işte, bütün bunlar insançocuklarının üzerine adil bir yargının gelmesi için yapılmıştır.
- 11 Çünkü işte ve aynı zamanda O'nun kanı, Adem'in suçuyla düşenlerin, Tanrı'nın kendileriyle ilgili isteğini bilmeden ölenlerin ya da bilmeden günah işleyenlerin günahlarına da kefarete edecektir.
- 12 Fakat Tanrı'ya baş kaldırdığını bilenin vay haline, vay haline! Çünkü kurtuluş, tövbe ve Rab İsa Mesih'e iman olmadan böyle bir kişiye gelmeyecektir.
- 13 Ve Rab Tanrı, bu şeyleri her sülaleye, ulusa ve dile bildirmek için kutsal peygamberlerini bütün insançocuklarının arasına gönderdi; böylece Mesih'in geleceğine inanan herkes günahlarının bağışlanmasını elde edebilir ve Mesih daha şimdiden aralarına gelmiş gibi çok büyük bir sevinçle sevinebilirler.
- 14 Yine de Rab Tanrı, halkının dik kafalı bir halk olduğunu gördü ve onlara bir yasa, hatta Musa yasasını verdi.
- 15 Ve O'nun gelişiyi ilgili birçok işaretler ve mucizeler ve simgeler ve gölgeler gösterdi; ve kutsal peygamberler de Mesih'in gelişinden onlara söz ettiler; ve yine de onlar yüreklerini katılaştırarak Musa yasasının O'nun kanının kefareti aracılığıyla olmadan hiçbir işe yaramayacağını anlayamadılar.
- 16 Ve hatta, eğer küçük çocuklar günah işleyebilirdi, kurtarılamayacaklardı; fakat size derim ki onlar kutsanmışlardır; çünkü işte, Adem'de ya da tabiatları gereği düşerler, ama Mesih'in kanı onların günahlarına da kefarete eder.
- 17 Ve ayrıca size derim ki insançocuklarına kurtuluşun geleceği başka hiçbir ad, başka hiçbir yol veya imkân verilmeyecektir; kurtuluş yalnızca her şeye gücü yeten Rab Mesih'in adı ve aracılığıyla gelecektir.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

- 18 Çünkü işte, O yargılar ve O'nun yargılaması adildir; ve çocukluk çağında ölen küçük çocuklar mahvolmazlar; ancak insanlar kendilerini alçaltıp küçük bir çocuk gibi olmadıkça ve kurtuluşun her şeye gücü yeten Rab Mesih'in kefareti kanı sayesinde ve aracılığıyla geldiğine, geliyor olduğuna ve geleceğine inanmadıkça, kendi ruhlarına lanet içlerler.
- 19 Çünkü doğal insan, Tanrı'ya düşmandır ve Adem'in düşüşünden beri bu böyle olmuştur; ve Kutsal Ruh'un uyarılarına uyup doğal insanlığı üzerinden atmadıkça ve Rab Mesih'in kefaretinin sayesinde bir aziz olmadıkça ve bir çocuk gibi uysal, yumuşak huylu, alçakgönüllü, sabırlı, sevgi dolu, Rab'bin kendisine uygun gördüğü her şeye uymaya istekli, aynı babasına itaat eden bir çocuk gibi olmadıkça sonsuza dek her zaman böyle kalacaktır.
- 20 Ve ayrıca size derim ki Kurtarıcı'nın bilgisinin bütün ulusların, sülalelerin, dillerin ve halkların arasında yayılacağı zaman gelecektir.
- 21 Ve işte o zaman gelince, küçük çocukların dışında, tövbe etmeyen ve her şeye gücü yeten Rab Tanrı'nın adına iman etmeyen hiçbir kimse Tanrı'nın önünde suçsuz bulunmayacaktır.
- 22 Ve hatta şu an, halkına Tanrın Rab'bin sana emretmiş olduğu sözleri öğrettiğinde, o zaman bile sana söylediğim sözlere uymadan Tanrı'nın gözünde daha suçsuz bulunamazlar.
- 23 Ve şimdi ben, Rab Tanrı'nın bana emretmiş olduğu sözleri söyledim.
- 24 Ve Rab şöyle diyor: Onlar yargı gününde bu halka karşı parlayan bir tanık olarak duracaklardır; bu nedenle her insan, yaptığı işlerin iyi oluşuna ya da kötü oluşuna göre yargılanacaktır.
- 25 Ve yaptıkları işler kötüyse, işledikleri suçların ve iğrençliklerinin korkunç görünümünü izlemeye gönderileceklerdir; bu da onların Rab'bin huzurundan çekilerek bir daha dönemeyecekleri bir sefalet ve sonsuz işkence durumuna sürüklenmelerine neden olacaktır; bu yüzden onlar kendi ruhlarına lanet içmişlerdir.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Bu yüzden, onlar Tanrı'nın gazabının kâsesinden içmişlerdir; bu adalet, Adem yasak meyveden yediği için onun düşmesini reddetmeyen adalet gibi onlar için daha fazla reddedilemez; bu yüzden, merhametin onlar üzerinde sonsuza kadar hiçbir hakkı olmaz.

27 Ve onların azabı, alevleri sönmeyen ve dumanı sonsuza dek daima yükselen bir ateş ve kükürt gölü gibi olacaktır. Rab bana böyle emretti. Amin.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mosiyâ 4

- 1 Ve Şimdi, öyle oldu ki Kral Benyamin, Rab'bin bir meleği tarafından kendisine bildirilen sözleri söylemeyi bitirdiği zaman kalabalığa göz gezdirdi ve işte onlar, üzerlerine gelen Rab'bin korkusundan dolayı yere kapanmıŐlardı.
- 2 Ve kendilerini bedensel durumlarında, yerin tozundan bile daha az değerde görmüşlerdi. Ve hep bir ağızdan haykırarak Şöyle dediler: Ah bize merhamet eyle ve Mesih'in kefareti kanını bize uygula ki günahlarımız bađıŐlansın ve yüreklerimiz paklansın; çünkü biz göğü, yeri ve her Şeyi yaratan, insançocuklarının arasına gelecek olan Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'e inanıyoruz.
- 3 Ve öyle oldu ki onlar bu sözleri söyledikten sonra Rab'bin Ruhu onların üzerine geldi ve onlar sevinçle doldular; çünkü Kral Benyamin'in kendilerine söylediği sözlere göre, gelecek olan İsa Mesih'e duydukları büyük inançtan dolayı günahlarından bađıŐlanarak vicdanları huzur buldu.
- 4 Ve Kral Benyamin tekrar ağzını açtı ve Şöyle diyerek onlara konuşmaya başladı: Dostlarım ve kardeşlerim, akrabalarım ve halkım, tekrar dikkatinizi çekmek istiyorum ki, sizlere konuşacağım sözlerimin geri kalan bölümünü de duyup anlayasınız.
- 5 Çünkü işte, eğer Tanrı'nın iyiliğinin bilgisi Şu anda sizi hiçliğinizin, değersizliğinizin ve düşmüş olma durumunuzun duygusuna uyandırmıŐsa—
- 6 Size söylerim, Tanrı'nın insançocuklarına olan iyiliğinin ve O'nun eşsiz gücünün ve hikmetinin ve sabrının ve tahammülünün ve aynı zamanda Rab'be güvenene ve O'nun emirlerini yerine getirmek için canla başla çalıŐana ve hayatının sonuna kadar, ölümlü bedenini hayatını kastediyorum, inanmaya devam edene kurtuluşun gelebileceği dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan kefaretin bilgisine eriŐtiyseniz—

Mosiah 4

- And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.
- And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.
- And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.
- And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.
- For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—
- I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

7 Şöyle derim ki Adem'in düşüşünden beri yaşamış olan ya da yaşamakta olan ya da dünyanın sonuna kadar yaşayacak bütün insanlık için dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan kefaret aracılığıyla kurtuluşa kavuşan insan budur.

8 Ve kurtuluş bu yolla gelir. Ve sözü edilen bu kurtuluştan başka bir kurtuluş yoktur; size söylediğim koşulların dışında da insanın kurtulacağı başka hiçbir koşul yoktur.

9 Tanrı'ya inanın; O'nun varlığına ve hem gökteki, hem de yerdeki her şeyi yarattığına inanın; O'nun hem gökte, hem de yerde bütün hikmete ve kudrete sahip olduğuna inanın; Rab'bin anlayabildiği her şeyi insanın anlamadığına inanın.

10 Ve yine günahlarınızdan vazgeçerek tövbe etmeniz ve Tanrı'nın önünde kendinizi alçaltmanız gerektiğine inanın; ve yüreğinizden içtenlikle sizi bağışlamasını dileyin; ve şimdi bütün bunlara inanıyorsanız, bunları yapmaya dikkat edin.

11 Ve daha önce söylediğim gibi size yine diyorum ki ruhlarınızın büyük bir sevinçle coşmasına neden olan Tanrı'nın yüceliğinin bilgisine erişmişseniz ya da O'nun iyiliğini bilip sevgisini tatmışsanız ve hatta günahlarınızdan bağışlanmışsanız, o halde sizlerden Tanrı'nın büyüklüğünü ve kendi hiçliğini ve O'nun siz değersiz yaratılışa olan iyiliğini ve sabrını hatırlamanızı ve bunu her zaman aklınızda tutarak her gün Rab'bin adını anmanızı ve meleğin ağzından geleceği bildirileni inançla bekleyerek kendinizi alçakgönüllülüğün derinliklerine kadar alçaltmanızı dileirim.

12 Ve işte, size derim ki eğer böyle hareket edecek olursanız, her zaman sevineceksiniz ve Tanrı'nın sevgisiyle dolarak her zaman günahlarınızın bağışlanmasını elde edeceksiniz; ve sizi yaratanın yüceliğinin bilgisinde ya da adil ve gerçek olanın bilgisinde büyüyeceksiniz.

13 Ve böylece birbirinizi incitmek düşüncesinde olmayıp huzur içinde her insana hakkını vererek yaşayacaksınız.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

14 Ve çocuklarınızı aç ya da çıplak bırakmayacaksınız; onların Tanrı'nın yasalarını çiğnemesine ve birbirleriyle dövüşüp atışmalarına ve atalarımızın sözünü ettiği, günahın efendisi, bütün doğruluğun düşmanı olan şeytana ya da kötü ruha hizmet etmelerine izin vermeyeceksiniz.

15 Fakat onlara doğruluk ve ağırbaşlılık yollarında yürümelerini öğreteceksiniz; birbirlerini sevmelerini ve birbirlerine hizmet etmelerini öğreteceksiniz.

16 Ve aynı zamanda siz kendiniz, yardımınıza muhtaç olanlara yardım edeceksiniz; malınızdan muhtaç olana vereceksiniz; ve size el açan dilenciye eli boş gönderip onun mahvolmasına izin vermeyeceksiniz.

17 Belki şöyle diyeceksiniz: Bu adamı sefaletе düşüren kendisidir; onun için elimi saklayıp ona yiyeceğimden vermeyeceğim ve sıkıntısını gidermek için malımdan da vermeyeceğim; çünkü o cezasını hak etmiştir.

18 Fakat size derim ki: Ey insan, her kim böyle davranırsa, o kişinin tövbe etmesi için büyük bir neden ortaya çıkmıştır; ve kendisi yaptıklarından tövbe etmezse, sonsuza dek mahvolacaktır; ve o kişinin Tanrı'nın Krallığı ile hiçbir ilgisi yoktur.

19 Çünkü işte, hepimiz dilenci değil miyiz? Hepimiz elimizdeki mallar için, hem yiyeceğimiz hem giyeceğimiz ve altınımız ve gümüşümüz ve her türden çeşitli zenginliklerimiz için aynı Varlığa, yani Tanrı'ya bağlı değil miyiz?

20 Ve işte, şu an bile, Tanrı'nın adını anıyor ve günahlarınızın bağışlanması için O'na dileniyorsunuz. Ve O sizi boşuna yalvarttı mı? Hayır! Ruhunu üzerine döktü ve yüreklerinizi sevinçle doldurdu; ve sevincinizin büyüklüğünden diliniz tutuldu ki söyleyecek söz bulamadınız.

21 Ve şimdi, sizi yaratan; hayatınız, sahip olduğunuz her şey ve kendiniz için muhtaç olduğunuz Tanrı, alacağımıza inanarak, imanla istediğiniz doğru olan her şeyi size lütfedip veriyorsa, o zaman elinizdeki malları birbirinize ne kadar çok vermeniz gerekir.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Ve eğer siz, ölmek için malınızdan isteyip sizden ricada bulunan kimseyi yargılar ve onu suçlarsanız, size ait olmayan, ama Tanrı'ya ait olan malınızı esirgediğiniz için sizin suçlu bulunmanız ne kadar daha âdil olacaktır; yaşamınız da Tanrı'ya aittir; ve buna rağmen ne dua ediyorsunuz ne de yaptıklarınızdan tövbe ediyorsunuz.
- 23 Size söylüyorum, vay o insanın haline! Çünkü onun malı da kendisiyle birlikte yok olacaktır ve şimdi, bunları dünya malına göre zengin olanlara söylüyorum.
- 24 Ve yine, elinde olmayan ve buna rağmen günden güne yaşayan siz fakirlere söylüyorum; elinde olmadığı için dilenciyi geri çeviren sizleri kastediyorum. Yüreğinizden: "Veremiyorum, çünkü elimde yok, ama olsaydı verirdim!" demenizi diliyorum.
- 25 Ve şimdi, eğer yüreğinizden böyle söylerseniz, suçsuz kalırsınız; yoksa suçlanırsınız ve suçlanmanız âdil olur. Çünkü size verilmeyene göz dikiyorsunuz.
- 26 Ve şimdi, size söylediğim bu sözlerin hatırı için—yani Tanrı'nın önünde kusursuz yürüyebilmeniz ve her gün günahlarınızdan bağışlanabilmeniz için—malınızdan fakirlere vererek, herkesin kendi imkânlarına göre aç doyurmak, çıplağı giydirmek, hastayı ziyaret etmek gibi hem manevi, hem de maddi olarak, ihtiyaçlarına göre onların yardımlarına koşmasını diliyorum.
- 27 Ve bütün bunların akıllı ve düzenli bir şekilde yapılmasına dikkat edin; çünkü insanın gücü yettiğinden daha hızlı koşması gerekli değildir. Ama yine de onun gayretli olması gerekir ki ödülü kazanabilsin; onun için her şeyin düzenli bir şekilde yapılması gerekir.
- 28 Ve şunu hatırlamanızı dilerim ki aranızdan kim komşusundan ödünç bir şey alırsa, aldığı anlaştığı biçimde geri versin; aksi takdirde günah işlersiniz; ve belki komşunuzu da günaha sokarsınız.
- 29 Ve son olarak, size günah işleyebileceğiniz yolların hepsini söyleyemiyorum; çünkü o kadar çok çeşitli yollar ve yöntemler vardır ki hepsini sayamam.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 Fakat Şu kadarını söyleyebilirim ki mrnzn sonuna kadar kendinize ve dŐncelerinize ve sözlerinize ve hareketlerinize dikkat etmezseniz ve Tanrı'nın emirlerine uymazsanız Rabbimiz'in geliŐiyle ilgili olarak duyduklarınıza inanmaya devam etmezseniz mahvolursunuz. Ve Şimdi, ey insan bunları hatırla ki yok olma!

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosiyâ 5

- 1 Ve Şimdi, öyle oldu ki Kral Benyamin halkına böyle konuştuktan sonra, söylediği sözlere halkının inanıp inanmadığını halkından öğrenmek isteyerek aralarına haber saldı.
- 2 Ve hepsi bir ağızdan haykırarak şöyle dediler: Evet, bize söylediğin bütün sözlere inanıyoruz; ve ayrıca onların kesinlikle doğru olduğunu biliyoruz; çünkü her Şeye gücü yeten Rab'bin Ruhu bizim içimizde ya da yüreklerimizde öylesine büyük bir değişiklik yaptı ki artık içimizde kötülük yapmak için hiçbir istek kalmadı, ancak sürekli olarak iyilik yapmak istiyoruz.
- 3 Ve biz, kendimiz de Tanrı'nın sonsuz iyiliği ve Ruhu'nun belirtileri sayesinde ileride olacakların harika görüntülerini gördük; ve eğer uygun olsaydı, her konuda peygamberlik ederdik.
- 4 Ve kralımızın bize söylediği Şeylere olan inancımız, bu yüce bilgiyi bize getirdi; bu yüzden çok büyük bir sevinçle seviniyoruz.
- 5 Ve biz O'nun isteğini yerine getirmek için Tanrımızla seve seve bir antlaşma yapmak ve ömrümüzün geri kalan günlerinde O'nun bize emredeceği her konuda emirlerine itaat etmek istiyoruz; öyle ki melek tarafından sözü edilen hiç bitmeyen işkenceyi üzerimize getirmeyelim ve Tanrı'nın gazabının bardağından içmeyelim.
- 6 Ve Şimdi, bunlar Kral Benyamin'in onlardan duymak istediği sözlerdi; ve bu yüzden onlara şöyle dedi: Siz benim duymak istediğim sözleri söylediniz ve yaptığınız bu antlaşma doğru bir antlaşmadır.
- 7 Ve Şimdi, yaptığınız bu antlaşmadan dolayı, sizler Mesih'in çocukları, O'nun oğulları ve kızları olarak çağrılacaksınız; çünkü işte, bugün O sizin manevi babanız oldu; çünkü siz O'nun adına inanmakla yüreklerinizin deĐiŐtiĐini söylüyorsunuz; bu yüzden O'ndan doğarak, O'nun oğulları ve kızları oldunuz.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

8 Ve bu başın altında özgürlüğünüze kavuştunuz ve size özgürlüğünüzü verecek başka hiçbir baş yoktur. Kurtuluşu getirecek başka hiçbir ad verilmemiştir; bu nedenle Tanrı'yla antlaşma yapan herkesin Mesih'in adını üzerinize almasını ve sizlerin hayatınızın sonuna kadar itaatkâr olmanızı dilerim.

9 Ve öyle olacak ki bunu kim yaparsa, Tanrı'nın sağında bulunacaktır; çünkü o kişi hangi adla çağrıldığını bilecektir; çünkü Mesih'in adıyla çağrılacaktır.

10 Ve şimdi, öyle olacak ki Mesih'in adını kim üzerine almazsa, başka bir adla çağrılması gerekir; bu yüzden o kişi, kendisini Tanrı'nın solunda bulacaktır.

11 Ve şunu da hatırlamanızı diliyorum ki size vereceğimi söylediğim bu ad yasalara karşı gelmediğiniz sürece hiç silinmeyecek bir addır; bu yüzden yasaları çiğnemekten sakının ki bu ad yüreklerinizden silinmesin.

12 Size söylüyorum, bu adı her zaman yüreklerinizde yazılı tutup hatırlamanızı dilerim; böylece Tanrı'nın solunda bulunmazsınız, ama çağrılacağınız sesi ve aynı zamanda O'nun sizi çağıracağı adı duyup tanır-sınız.

13 Çünkü bir insan hizmet etmediği ve kendisine yabancı olan ve kalbinin düşüncelerinden ve amaçlarından uzak olan efendisini nasıl tanıyabilir?

14 Ve yine, insan komşusuna ait bir eşeği alır da, onu yanında tutar mı? Size derim: Hayır, eşeğin sürüsünün arasında otlamasına bile izin vermez; tersine onu oradan uzaklaştırıp dışarı atar. Size derim ki çağrıldığınız adı bilmezseniz, sizin aranızda da öyle olacaktır.

15 Bu yüzden kararlı ve sarsılmaz olmanızı ve her zaman bol bol iyi işler yapmanızı dilerim; böylece Mesih, her şeye gücü yeten Rab Tanrı, sizi kendisinin olarak mühürler; böylece cennete getirilerek sonsuz kurtuluşa ve ebedi yaşama, gökteki ve yerdeki her şeyi yaratan, her şeyin üzerindeki Tanrı'nın hikmeti ve kuvveti ve adaleti ve merhameti sayesinde sahip olursunuz. Amin.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosiya 6

- 1 Ve şimdi, Kral Benyamin halka yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra, Tanrı'nın emirlerini tutmak üzere O'nunla antlaşmaya giren herkesin adını kaydetmeyi uygun gördü.
- 2 Ve öyle oldu ki küçük çocukların dışında antlaşmaya girmeyen ve Mesih'in adını üzerine almayan hiç kimse yoktu.
- 3 Ve yine, öyle oldu ki Kral Benyamin bütün bu şeyleri bitirdikten ve oğlu Mosiya'yı halkının üzerine bir yönetici ve kral olarak kutsadıktan ve krallığın tüm sorumluluğunu ona verdikten ve ayrıca halka öğretmen olacak ve ettikleri yemini onlara hatırlatmaya teşvik edecek rahipler atadıktan sonra, böylece halk Tanrı'nın emirlerini duyup öğrenebilecekti, toplanan kalabalığı uğurladı; ve herkes ailesiyle birlikte kendi evine döndü.
- 4 Ve Mosiya, babasının yerine ülkeyi yönetmeye başladı. Ve otuz yaşındayken kral oldu; Lehi'nin Yeruşalem'den ayrılışından sonra yaklaşık olarak tam dört yüz yetmiş altı yıl geçmişti.
- 5 Ve Kral Benyamin üç yıl daha yaşadı ve öldü.
- 6 Ve öyle oldu ki Kral Mosiya, Rab'bin yolunda yürüdü ve O'nun yasalarına ve kurallarına uyup her konuda Rab'bin kendisine verdiği emirleri yerine getirdi.
- 7 Ve Kral Mosiya halkına toprağı ekip biçirdi. Ve aynı zamanda kendisi de toprağı işledi; böylece halkına yük olmak istemiyor, her konuda babasının izinden yürümek istiyordu. Ve üç yıl boyunca bütün halkı arasında hiçbir çekişme olmadı.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosiya 7

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki Kral Mosiya ardı ardına barış içinde geçen üç yıllık bir süreden sonra, Lehi-Nefi ülkesine ya da Lehi-Nefi şehrine yaşamak üzere göç eden halka ne olduğunu bilmek istiyordu; çünkü Kral Mosiya'nın halkı, Zarahemla ülkesini terk etmelerinden bu yana onlardan hiçbir haber alamamışlardı; bu yüzden halk, kralı bu konuda rahat bırakmıyordu.
- 2 Ve öyle oldu ki Kral Mosiya en güçlü adamlarından on altısının Lehi-Nefi ülkesine çıkıp kardeşlerinin durumunu araştırmalarına izin verdi.
- 3 Ve öyle oldu ki ertesi sabah yanlarına Ammon adında birini alarak yukarı çıkmaya başladılar; Ammon, Zarahemla'nın soyundan geliyordu ve güçlü kuvvetli bir adamdı; ve ayrıca onların lideriydi.
- 4 Ve şimdi, Lehi-Nefi ülkesine gitmek için çölde hangi yolu izlemeleri gerektiğini bilmiyorlardı; bu yüzden, günlerce çölde dolaşıp durdular; hatta kırk gün dolaşıp durdular.
- 5 Ve kırk gün dönüp dolaştıktan sonra Şilom ülkesinin kuzeyindeki bir tepeye vardılar ve orada çadırlarını kurdular.
- 6 Ve Ammon yanına kardeşlerinden üçünü aldı; ve onların isimleri Amaleki, Helem ve Hem idi; ve onlar Nefi ülkesine indiler.
- 7 Ve işte, orada Nefi ülkesindeki ve Şilom ülkesindeki halkın kralıyla karşılaştılar; ve kralın muhafızları tarafından çevreleri sarılıp yakalandılar ve bağlanıp hapse atıldılar.
- 8 Ve öyle oldu ki iki gün hapiste kaldıktan sonra yeniden kralın huzuruna getirildiler ve ipleri çözüldü; ve kralın önünde durdular ve kralın kendilerine soracağı sorulara cevap vermelerine izin verildi, daha doğrusu emredildi.
- 9 Ve kral onlara şöyle dedi: İşte, ben Zarahemla ülkesinden çıkıp atalarının toprağı olan bu ülkeyi miras almaya gelen halkın oyuyla kral seçilen Zenif'in oğlu olan Nuh'un oğlu Limhi'yim.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

- 10 Ve şimdi, ben kendim muhafızlarımla kapının dışında dururken şehrin surlarına kadar sokulmaya neden cesaret ettiğinizi bilmek istiyorum.
- 11 Ve şimdi, bundan dolayı sizi sorguya çekebilmek için canınızı bağışladım; yoksa muhafızlarıma sizleri öldürmelerini emredecektim. Konuşmanıza izin verilmiştir.
- 12 Ve şimdi, Ammon konuşmasına izin verildiğini görünce, ileri çıkıp kralın önünde eğildi ve doğrulurken şöyle dedi: Ey kral, Tanrı'nın önünde çok minnettarım ki bugün hâlâ sağım ve konuşmama izin verildi; ve ben cesaretle konuşmaya çalışacağım.
- 13 Çünkü, beni tanımış olsaydınız eminim ki bu ip-lerle bağlanmama izin vermezsiniz. Çünkü ben Ammon'un ve Zarahemla soyundan geliyorum; ve Zarahemla ülkesinden buraya Zenif'in ülkemizden alıp götürdüğü kardeşlerimize ne olduğunu araştırmak için geldim.
- 14 Ve şimdi, öyle oldu ki Limhi, Ammon'un sözlerini duyduktan sonra çok sevinerek şöyle dedi: Şimdi, kesinlikle biliyorum ki Zarahemla ülkesinde olan kardeşlerimiz hâlâ yaşıyor. Ve şimdi bunu kutlayacağım ve yarın da halkıma bunu kutlamalarını emredeceğim.
- 15 Çünkü işte, biz Lamanlılar'ın tutsağıyız ve katlanılması güç vergiler ödüyoruz. Ve şimdi işte, kardeşlerimiz bizi tutsaklıktan, yani Lamanlılar'ın elinden kurtaracak ve biz onların kölesi olacağız; çünkü Lamanlılar'ın kralına haraç ödemektense, Nefililer'in kölesi olmak daha iyidir.
- 16 Ve şimdi, Kral Limhi muhafızlarına bir daha Ammon'u ve kardeşlerini hiç bağlamamalarını emretti ve onların Şilom'un kuzeyindeki tepeye gidip diğer kardeşlerini de şehre getirmelerini sağladı; böylece yiyip bir şeyler içtikten sonra yol yorgunluklarını atıp dinlenebilirlerdi; çünkü birçok zorluklara katlanmışlardı; açlık, susuzluk çekmişler ve çok yorulmuşlardı.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

- 17 Ve şimdi, öyle oldu ki ertesi gün Kral Limhi, bütün halkının arasına, kendisinin onlara konuşacağı sözleri dinlemeleri için tapınakta toplanmalarını söyleyen bir bildiri gönderdi.
- 18 Ve öyle oldu ki onlar bir araya toplandıklarında, onlara şu şekilde konuştu ve dedi: Ey siz halkım! Başınızı kaldırıp teselli olun; çünkü işte, her ne kadar onca çabalarımız boşa gitmiş olsa bile, bundan böyle düşmanlarımıza boyun eğmeyeceğimiz zaman gelmiştir ya da çok uzakta değildir; ancak verilmesi gereken son bir savaşın daha kaldığına inanıyorum.
- 19 Bu yüzden, başınızı dik tutup sevinin ve Tanrı'ya güvenin; O Tanrı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı ve ayrıca İsrail çocuklarını Mısır ülkesinden çıkarıp onların Kızıldeniz'i kuru zemin üzerinde geçmelerini sağlayan ve çölde yok olmamaları için onları man ile besleyen Tanrı'dır; ve onlar için daha birçok şey yapmıştır.
- 20 Ve yine, o aynı Tanrı, atalarımızı Yeruşalem ülkesinden çıkarmış ve şimdiye kadar halkını kollayıp gözetmiştir; ve işte, yaptığımız kötülükler ve iğrençlikler yüzünden bizi tutsaklığa getirmiştir.
- 21 Ve bugün hepiniz şahitsiniz ki bu halkın başına kral seçilen Zenif, atalarının topraklarını miras almak isteyen çok atılgan biriydi; bu yüzden Kral Zenif'le bir antlaşma yaparak ülkenin bir kısmını ya da Lehi-Nefi şehri ile Şilom şehrini ve çevredeki toprakları onun eline bırakan Kral Laman'ın kurnazlığı ve çevirdiği dolaplarla kandırıldı.
- 22 Ve bütün bunları tek bir amaç için, bu halkı hükümü altına alıp köle yapmak için yaptı. Ve işte, şu an Lamanlılar'ın kralına mısırımızın ve arpamızın ve hatta her türlü bütün tahılımızın yarısını ve yeni doğan hayvanlarımızın yarısını haraç olarak ödüyoruz; ve Lamanlılar'ın kralı, sahip olduğumuz veya malımız mülkümüz olan her şeyin yarısını bizden zorla alıyor, yoksa canımızı istiyor.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 Ve şimdi, bu şeylere katlanmak zor değil midir? Ve çektiğimiz bu dertler büyük değil midir? Şimdi işte, yas tutmamızın nedeni büyüktür.

24 Evet, size söylüyorum, yas tutmamız gereken birçok neden var; çünkü işte kardeşlerimizden kaçınılıp kanları boş yere akıtılmıştır; ve bütün bunlar işlediğimiz kötülükler yüzünden olmuştur.

25 Çünkü bu halk yasaları çiğnemeseydi, Rab'ın üzerine çöken bu büyük felâkete asla izin vermezdi. Fakat işte, Rab'ın sözlerine kulak vermediler; ama aralarında o kadar çok çekişme çıkmıştı ki birbirlerinin kanını döktüler.

26 Ve Rab'ın bir peygamberini, evet, onların işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri yüzlerine vuran ve gelecekte olacak birçok şeye peygamberlik eden, evet, hatta Mesih'in geleceğine dair peygamberlik eden Tanrı'nın seçilmiş bir adamını öldürdüler.

27 Ve Mesih'in Tanrı olduğunu, her şeyin Babası olduğunu ve insan suretini alacağını ve bunun insanın başlangıçta yaratıldığı surette olacağını söylediği için ya da başka bir deyişle, insanın Tanrı'nın suretinde yaratıldığını ve Tanrı'nın tene ve kana bürünüp insan çocuklarının arasına ineceğini ve yeryüzünde ilerleyeceğini söylediği için—

28 Ve şimdi, bunu söylediği için onu öldürdüler; ve onların yaptıkları pek çok şey Tanrı'nın gazabını üzerlerine getirdi. Bu yüzden tutsaklık altında olmalarına ve korkunç acılarla cezalandırılmalarına kim şaşar?

29 Çünkü işte, Rab şöyle dedi: Yasaları çiğnedikleri gün halkıma yardım eli uzatmayacağım; tersine onlara bolluk ve bereketin yollarını kapalı tutacağım; ve işledikleri günahlar önlerinde tökezleme taşı gibi duracaktır.

30 Ve yine Rab şöyle diyor: Halkım pislik ekerse, samanını kasırgada toplar ve bunun sonucu zehirdir.

31 Ve yine Rab şöyle diyor: Halkım pislik ekerse, derhal yıkım getiren doğu rüzgârını biçecektir.

32 Ve şimdi, işte, Rab'ın sözü yerine geliyor ve siz vuruluyor, acılar çekiyorsunuz.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Fakat y¼rekteñ Rab'be d¼ner ve O'na g¼venirsiniz ve aklınızı kullanarak t¼m gayretinizle O'na hizmet ederseniz, eğer bunu yaparsanız, o zaman Rab, kendi isteği ve keyfine g¼re sizi tutsaklıktan kurtaracaktır.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosiyâ 8

- 1 Ve öyle oldu ki Kral Limhi halkına yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra—çünkü onlara pek çok şey söylemişti ve ben bunlardan yalnızca birkaçını bu kitaba yazdım—halkına Zarahemla ülkesindeki kardeşleri hakkında bildiği her şeyi anlattı.
- 2 Ve Ammon'u toplanan kalabalığın önüne çıkardı ve ondan Zenif'in ülkeden çıktığı andan başlayıp Ammon'un ülkeden ayrıldığı zamana kadar kardeşlerinin başından geçen her şeyi halka anlatmasını istedi.
- 3 Ve Ammon, Kral Benyamin'in öğrettiği son sözleri de onlara anlattı ve söylediği sözlerin hepsini anlamaları için Kral Limhi'nin halkına bunları açıkladı.
- 4 Ve öyle oldu ki Ammon bütün bunları yaptıktan sonra Kral Limhi, kalabalığın dağılmasına müsaade ederek herkesi evine gönderdi.
- 5 Ve öyle oldu ki Zarahemla ülkesinden ayrıldıkları zamandan beri halkın kayıtlarını içeren levhaları okuması için onların Ammon'un önüne getirilmesini emretti.
- 6 Şimdi, Ammon levhaları okur okumaz, kral ona dil çevirip çeviremediğini sordu; ve Ammon da ona bilmediğini söyledi.
- 7 Ve kral ona şöyle dedi: Halkımın çektiği sıkıntılara üzülerek, adamlarımdan kırk üçünü Zarahemla ülkesini bulmaları için çöle yolladım; öyle ki oradaki kardeşlerimize bizi tutsaklıktan kurtarmaları için yalvaracaktık.
- 8 Ve onlar günlerce çölde kayboldular; tüm çabalarına rağmen Zarahemla ülkesini bulamadılar; fakat çok sulak bir ülkeden geçip her yanı insan ve hayvan kemikleriyle ve her türlü yıkılmış binalarla dolu bir ülkeyi keşfettiler; ve İsrail topluluğu kadar kalabalık bir halkın yaşadığı bir ülkeyi bulup bu ülkeye geri döndüler.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

9 Ve söylediklerinin doğruluğunu kanıtlamak için üzerleri oyma yazırlarla dolu yirmi dört levha getirdiler ve bu levhalar saf altından yapılmıştı.

10 Ve işte, ayrıca büyük göğüs zırhları getirdiler; ve bunlar pirinç ve bakırdan yapılmıştı; ve hepsi mükemmel bir şekilde sağlamdı.

11 Ve ayrıca birçok kılıç getirdiler; bunların kabzaları yoktu, ağızları da pastan çürümüştü; ve ülkede bu levhaların üzerindeki yazıları veya dili çevirebilecek hiç kimse yoktur. Bu yüzden sana söylüyorum: Bunları tercüme edebilir misin?

12 Ve yine sana söylüyorum: Bunları tercüme edebilecek birini tanıyor musun? Çünkü bu kayıtların bizim dilimize tercüme edilmesini istiyorum; çünkü, belki de bu kayıtlar bize yok edilen bu halktan geri kalan bir kimse olup olmadığını, bu kayıtların nereden geldiğini gösterecektir; veya muhtemelen bize yok olan bu halkın hakkında bir şeyler öğretecektir; ve ben onların yıkımına neyin sebep olduğunu bilmek istiyorum.

13 Şimdi Ammon ona şöyle dedi: Ey kral, bu kayıtları tercüme edebilecek birini kesinlikle tanıdığımı söyleyebilirim; çünkü onun elinde bakabileceği ve eski zamandan kalma tüm kayıtları okuyup tercüme edebileceği bir araç var; ve bu, Tanrı'nın verdiği bir armağandır. Ve bunlara çeviriciler denir; ve kendisine emir verilmedikçe hiç kimse bunlardan bakamaz; yoksa bakmaması gereken bir şeye bakar ve yok olup gider. Ve bunlardan bakması emredilen herkese Görenler denir.

14 Ve işte, Zarahemla ülkesindeki halkın kralı, bu şeyleri yapması emredilen ve Tanrı'dan bu yüce armağana sahip olan adamdır.

15 Ve kral, bir Gören'in bir peygamberden daha üstün olduğunu söyledi.

16 Ve Ammon, bir Gören'in vahiy bildiren bir kişi ve ayrıca bir peygamber olduğunu söyledi; ve Tanrı'nın gücüne sahip olacak bir insanın dışında—ki bu güce hiç kimse sahip olamaz—bundan daha büyük bir armağana hiç kimse sahip olamaz; ama yine de insana Tanrı'dan büyük bir güç verilebilir.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Fakat Gören geçmişte olanları ve gelecekte olacakları bilebilir; ve Görenler'in aracılığıyla her şey açıklanacak veya daha doğrusu, gizli şeyler açıkça gösterilecek ve saklı şeyler gün ışığına çıkarılacaktır; ve onların sayesinde bilinmeyen şeyler bildirilecek ve ayrıca başka türlü bilinmesi mümkün olmayan şeyler de onlar tarafından bildirilecektir.

18 Böylece Tanrı, iman yoluyla güçlü mucizeler yapması için insana bir yol hazırlamıştır; onun için bu insanın kardeşlerine büyük faydası olabilir.

19 Ve şimdi, Ammon bu sözlerini bitirdiği zaman, kral çok sevindi ve Tanrı'ya şükrederek şöyle dedi: Hiç kuşukum yok ki bu levhalarda büyük bir sır var ve bu çeviriciler de kuşkusuz böyle sırların insançocuklarına açıklanabilmesi için hazırlandı.

20 Ah, Rab'bin işleri ne harikadır! Ve Rab, halkına uzun bir süre nasıl da katlanır; evet ve insançocuklarının anlayışı nasıl da kördür ve sımsıkı kapalıdır; çünkü onlar hikmet aramazlar ve bu hikmetin kendilerini yönetmesini istemezler!

21 Evet, onlar çobanlarından kaçan çılgın bir sürü gibi oraya buraya dağılırlar, kovalanırlar ve ormandaki hayvanlara yem olurlar.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ZENİF'İN KAYITLARI—Zarabemla ülkesinden ayrıldıkları zamandan Lamanlılar'ın elinden kurtuldukları zamana kadar baskının başından geçenler.

Mosiya 9

- 1 Ben Zenif, Nefililer'in her dilinde eğitim gördüm ve atalarımızın mirası olan ilk ülke hakkında veya bu Nefi ülkesi hakkında bilgim vardı; ve Lamanlılar'ın güçleri hakkında bilgi toplamak için Lamanlılar'ın arasına bir casus olarak gönderildim; böylece ordumuz üzerlerine saldırıp onları yok edeceklerdi; fakat onların iyi yanını gördüğüm için bu insanların yok edilmesine gönlüm razı olmadı.
- 2 Bu yüzden, kardeşlerimle çölde tartıştım; çünkü başımızdaki yöneticinin onlarla bir antlaşma yapmasından yanaydım; ama yöneticimiz sert ve kana susamış birisi olduğu için benim öldürülmemi emretti; ancak çok kan döktükten sonra kurtarıldım; çünkü ordumuzun büyük bir kısmı çölde yok oluncaya kadar kardeş kardeşe ve baba babaya karşı savaştı; ve biz, sağ kalanlar, bu olanları ölenlerin eşlerine ve çocuklarına anlatmak için Zarahemla ülkesine döndük.
- 3 Ve hâlâ, atalarımızın ülkesini miras almak için aşırı hevesli olan ben, ülkeyi ele geçirmek için gelmek isteyenleri topladım ve ülkeye gitmek üzere yeniden çöle doğru yolculuğumuza başladık; fakat açlıkla ve büyük acılarla cezalandırıldık; çünkü Tanrımız Rab'bi hatırlamakta yavaşlık.
- 4 Bununla beraber, günlerce çölde dönüp dolaştıktan sonra, çadırlarımızı kardeşlerimizin öldüğü, atalarımızın ülkesine yakın bir yere kurduk.
- 5 Ve öyle oldu ki yanıma adamlarımdan dördünü alarak bir kez daha şehre girdim ve kralın huzuruna çıktım; kralın tutumunun ne olduğunu bilmek istiyordum ve halkımla beraber ülkeye barış içinde girip giremeyeceğimizi ve orayı alıp alamayacağımızı bilmek istiyordum.
- 6 Ve kralın huzuruna çıktım; ve kral, benimle Lehi-Nefi ülkesini ve Şilom ülkesini alabileceğime dair bir antlaşma yaptı.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

7 Ve halkına ülkeyi terk etmeleri için emir verdi; ve ben halkımla beraber burasını yurt edinmek için ülkeye girdik.

8 Ve binalar inşa etmeye ve şehrin surlarını onarmaya başladık; evet, hatta Lehi-Nefi ve Şilom şehirlerinin surlarını onardık.

9 Ve toprağı ekmeye başladık, evet, hatta her çeşit tohum, mısır tohumu ve buğday ve arpa ve neyas ve şeyum ve her çeşit meyve tohumu ektik; ve ülkede çoğalıp bolluk içinde yaşamaya başladık.

10 Şimdi bu, halkımı köle yapmak için Kral Laman'ın düşündüğü bir kurnazlıktı ve çevirdiği bir dolaptı; öyle ki yurt edinelim diye ülkeyi elimize teslim etmişti.

11 Bu yüzden öyle oldu ki ülkeye yerleşmemizden on iki yıl sonra, Kral Laman huysuzlanmaya başladı; halkımın herhangi bir şekilde ülkede güçlenmesinden, bize boyun eğdiremeyeceğinden ve bizi köle yapamayacağından korkuyordu.

12 Şimdi, Lamanlılar tembel ve putperest bir halktı; bu yüzden, bizim elimizin emeğiyle karınlarını tika basa doyurmak, evet, tarlalarımızdaki sürülerle kendilerine ziyafet çekmek için bizi köle yapmak istiyorlardı.

13 Bu yüzden öyle oldu ki Kral Laman, halkını benim halkıma sataşması için kışkırtmaya başladı; bu nedenle ülkede savaşlar, kavgalar çıktı.

14 Çünkü Nefi ülkesindeki krallığının on üçüncü yılında, uzakta Şilom ülkesinin güneyinde, halkım sürülerini otlatıp onlara su verdikleri ve tarlalarında çalıştıkları bir sırada, kalabalık bir Lamanlı ordusu üstlerine gelip onları öldürmeye ve sürülerini ve tarlalarındaki mısırları alıp götürmeye başladı.

15 Evet ve öyle oldu ki yakalanmayanların hepsi Nefi şehrine kaçtı ve benden korunmak için yardım istediler.

16 Ve öyle oldu ki onları yaylar ve oklar, kılıçlar ve palalar ve gürzler ve sapanlar ve icat edebildiğimiz her çeşit silahlarla donattım; ve halkımla birlikte Lamanlılar'a karşı savaşmak üzere ilerledik.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Evet, Rab'bin gücüyle Lamanlılar'a karşı savaşmaya gittik; çünkü ben ve halkım, bizi düşmanlarımızın elinden kurtarması için Rab'be tüm gücümüzle yalvardık; çünkü atalarımızın nasıl kurtulduğunu hatırlamak için uyandırılmıştık.

18 Ve Tanrı feryadımızı duyup bizim dualarımızı cevaplandırdı; ve O'nun gücüyle ilerledik; evet, Lamanlılar'a karşı yürüdük ve bir gün ve bir gecede tam üç bin kırk üç kişiyi öldürdük; onları ülkemizden kovup atıncaya kadar öldürmeye devam ettik.

19 Ve ben, şahsen kendi ellerimle ölülerini gömmeye yardımcı oldum. Ve işte, büyük bir üzüntü ve kederle iki yüz yetmiş dokuz kardeşimizin öldürülmüş olduğunu gördük.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosiyâ 10

- 1 Ve öyle oldu ki krallığı yeniden kurmaya başladık ve ülkeye tekrar huzur içinde sahip olmaya başladık. Ve Lamanlılar tekrar halkımla savaşmaya geldiklerinde, elimde halkım için silah olsun diye her çeşit savaş silahları yaptırđım.
- 2 Ve Lamanlılar'ın beklenmedik bir anda üzerimize saldırıp bizi yok etmemeleri için ülkenin her yanına nöbetçiler diktim; ve böylece halkımı ve sürülerimi korudum; ve onların düşmanlarımızın eline düşmesini engelledim.
- 3 Ve öyle oldu ki yıllarca, evet, yirmi iki yıl boyunca atalarımızın ülkesi bize miras kaldı.
- 4 Ve erkeklerin toprağı işleyip her türlü tahıl ve her türden çeşitli meyve yetiştirmelerini sağladım.
- 5 Ve kadınların eğırmelerini ve emek verip çalışmalarını ve çıplaklığımızı örtmek için her çeşit ince keten, evet ve her türlü bez dokumalarını sağladım; ve böylece ülkede refaha kavuştuk—böylece yirmi iki yıl boyunca sürekli huzur içinde yaşadık.
- 6 Ve öyle oldu ki Kral Laman öldü ve onun yerine oğılu hüküm sürmeye başladı. Ve Laman'ın oğılu, halkıma karşı ayaklanmaları için halkını kışkırtmaya başladı; bu yüzden halkıma saldırmak için savaş hazırlığı yapmaya başladılar.
- 7 Fakat halkımın üzerine saldırıp onları yok etmeleri ve nasıl hazırlandıklarını öğrenip onlara karşı önlem alabilmek için Şemlon ülkesinin her yanına casuslarımı göndermiştim.
- 8 Ve öyle oldu ki onlar, yaylarla ve oklarla ve kılıçlarla ve palalarla ve taşlarla ve sapanlarla donanmış adamlarından oluşan kalabalık ordularıyla Şilom ülkesinin kuzeyine geldiler; ve saçlarını kazıtmışlardı; öyle ki kafaları çıplaktı; ve bellerine deri bir kuşak bağlamışlardı.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

9 Ve öyle oldu ki halkımın kadınlarını ve çocuklarını çölde sakladım; ve aynı zamanda eli silah tutan bütün yaşlı adamlarımı ve ayrıca eli silah tutabilen bütün genç adamlarımı Lamanlılar'a karşı savaşmaları için bir araya topladım; ve herkesi yaşına göre savaş düzenine soktum.

10 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'a karşı savaşmaya gittik; ve ben, hatta ben bile bu yaşlı halimle Lamanlılar'la savaşmaya gittim. Ve öyle oldu ki Rab'bin gücüyle savaşa gittik.

11 Şimdi, Lamanlılar ne Rab'bi, ne de Rab'bin gücünü biliyorlardı; bu yüzden kendi güçlerine güveniyorlardı. Yine de insan gücü göz önüne alındığında güçlü bir halktı.

12 Onlar vahşi, gaddar ve kana susamış bir halktı; atalarının geleneklerine inanıyorlardı—atalarının işlediği kötülükler yüzünden Yeruşalem ülkesinden kovulduklarını ve çöldeyken kardeşleri tarafından kendilerine haksızlık edildiğini ve denizi geçerken de kardeşleri tarafından kendilerine haksızlık edildiğine inanıyorlardı;

13 Ve yine, denizi geçtikten sonra ilk mirasları olan topraklarda onlara haksızlık edilmişti ve bütün bunların nedeni Nefi'nin, Rab'bin emirlerine onlardan daha sadık olmasıydı—bu yüzden Rab, ona lütuf göstermişti; çünkü Rab, onun dualarını işitip cevaplamıştı; ve çöldeki yolculuklarında önderliği almıştı.

14 Ve kardeşleri ise ona öfkelenmişlerdi, çünkü Rab'bin işlerini hiç anlamıyorlardı; ona suların üzerindeyken de öfkelenmişlerdi, çünkü Rab'be karşı yüreklerini katılaştırmışlardı.

15 Ve vaadedilen diyara vardıklarında, halkın yönetimini ellerinden aldığını söyleyerek ona yine öfkelenmişler ve onu öldürmeye çalışmışlardı.

16 Ve yine, Rab'bin ona emrettiği gibi çöle doğru yola çıktığı için ona öfkelenmişlerdi; ve pirinç levhalara işlenen kayıtları alıp gittiği için, onun levhaları çaldığını söylüyorlardı.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

- 17 Ve böylece onlar çocuklarına onlardan nefret etmelerini ve onları öldürmelerini ve onların mallarını çalmalarını ve zorla almalarını ve onları ortadan kaldırmak için ne gerekirse yapmalarını öğrettiler; bu yüzden Nefi'nin çocuklarına karşı sonsuz bir nefret duyuyorlardı.
- 18 Bu gerçek sebepten dolayı Laman kralı, kurnazlığıyla, yalan söylemedeki ustalığıyla ve tatlı vaatleriyle beni kandırdı; sonuçta ben de bu halkımı bu ülkeye getirdim; öyle ki onları yok edebilmeleri için; evet ve yıllarca ülkede bunun acısını çektik.
- 19 Ve şimdi ben Zenif, Lamanlılar'la ilgili bütün bu şeyleri halkıma anlattıktan sonra halkımı Rab'be güvenerek tüm güçleriyle savaşa gitmeleri için yüreklendirdim; bu yüzden onlarla yüz yüze savaştık.
- 20 Ve öyle oldu ki onları ülkemizden bir daha sürüp çıkardık ve onları ağır bir yenilgiye uğratıp öldürdük; öldürdüklerimizin sayısı o kadar çoktu ki saymadık.
- 21 Ve öyle oldu ki yeniden kendi ülkemize döndük ve halkım yeniden sürülerini beslemeye ve toprağı işlemeye başladı.
- 22 Ve şimdi, ben yaşlandığım için krallığı oğullarımdan birine bıraktım; onun için daha başka bir şey söylemeyeceğim. Ve Rab halkımı kutsasın. Amin.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosiyâ 11

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki Zenif, krallığı oğullarından biri olan Nuh'a verdi; bu yüzden Nuh, onun yerine hüküm sürmeye başladı; ve Nuh, babasının yolundan yürümedi.
- 2 Çünkü işte, Tanrı'nın emirlerini yerine getirmede, tersine kendi gönlünün arzuları peşinde koştu. Ve çok sayıda karısı ve cariyesi vardı. Ve halkına günah işletip Rab'bin gözünde iğrenç olan şeyleri yaptırdı. Evet ve onlar cinsel ahlaksızlıklarda bulunup her türlü kötülüğü yaptılar.
- 3 Ve Nuh, onların sahip oldukları bütün malların, altınlarının ve gümüşlerinin beşte bir bölümünü, ziflerinin ve bakırlarının ve pirinçlerinin ve demirlerinin beşte bir bölümünü ve besili hayvanlarının beşte bir bölümünü ve ayrıca bütün tahıllarının beşte bir bölümünü zorla alan bir vergi koydu.
- 4 Ve bütün bunları kendisini ve karılarını ve cariyelerini ve ayrıca rahiplerini ve onların karılarını ve onların cariyelerini beslemek için yaptı; böylece krallığın durumunu değiştirmiş oldu.
- 5 Çünkü babası tarafından atanan rahiplerin hepsini görevden uzaklaştırdı ve yerlerine yenilerini, yüreklerindeki gururla böbürleneni atadı.
- 6 Evet ve böylece onlar tembelliklerinde ve puta taparlıklarında ve fuhuşlarında, Kral Nuh'un halka yüklediği vergilerle beslendiler; böylece halk kötülüğü beslemek için canla başla çalıştı.
- 7 Evet ve kralın ve rahiplerin boş, gönül alıcı sözlerine kanan halk da putperest olmuştı; çünkü halka pohpohlayıcı sözler söylüyorlardı.
- 8 Ve öyle oldu ki Kral Nuh birçok güzel, geniş binalar yaptırdı ve bunları ağaçtan yapılan ince işlemlerle ve altın ve gümüş ve demir ve pirinç ve zif ve bakır gibi her çeşit değerli eşyalarla süsledi.
- 9 Ve kendine geniş bir saray ve sarayın ortasına da bir taht yaptırdı, her şeyi iyi cins ağaçtan yaptırarak altın, gümüş gibi değerli eşyalarla süsledi.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

- 10 Ve işçilerine tapınağın duvarları içinde iyi cins ağaçtan, bakırdan ve pirinçten her türlü güzel el işleri yaptırdı.
- 11 Ve bütün diğer koltuklardan daha yüksekte duran yüksek rahipler için ayrılan koltukların süslemelerini ise saf altından yaptırdı; ve yüksek rahipler, halkına yalan dolu boş sözler söylerken, bedenlerini ve kollarını yaslayıp rahat etsinler diye önlerine bir göğüs siperi yaptırdı.
- 12 Ve öyle oldu ki tapınağın yanına bir kule yaptırdı; evet, çok yüksek bir kule yaptırdı; kule öyle yüksekti ki tepesine çıkınca Şilom ülkesini ve ayrıca Lamanlılar'ın elinde bulunan Şemlon ülkesini görebiliyordu; ve buradan çevredeki ülkenin tamamını gözetleyebiliyordu.
- 13 Ve öyle oldu ki Şilom ülkesinde de birçok binalar yaptırdı ve Şilom ülkesinin kuzeyindeki tepenin üzerine de büyük bir kule diktirdi; bu tepe Nefi çocuklarının ülkeden kaçtıkları zaman sığındıkları yerdi; ve Kral Nuh halkından topladığı vergilerle elde ettiği zenginlikleri böyle kullandı.
- 14 Ve öyle oldu ki gönlünü servetine kaptırarak zamanını karıları ve cariyeleriyle yiyip içerek geçirdi; ve ayrıca rahipleri de zamanlarını fahişelerle geçirdiler.
- 15 Ve öyle oldu ki ülkenin çevresine üzüm bağları diktirdi, üzüm cendereleri yaptırdı ve bol bol şarap üretti; ve bu yüzden kendisi de, halkı da ayyaş oldu.
- 16 Ve öyle oldu ki onlar bir gün sürülerini otlatırken, Lamanlılar onun halkının üzerine, küçük gruplar halinde olanların üzerine saldırdılar ve onları tarlalarında öldürmeye başladılar.
- 17 Ve Kral Nuh onları kovmak için bölgeye muhafızlar gönderdi; fakat yeterli sayıda göndermemişti; ve Lamanlılar onların üzerine saldırarak onları öldürdüler ve sürülerinin çoğunu alıp ülkeden götürdüler; böylece Lamanlılar onları yok edip onlara karşı duydukları nefreti göstermeye başladılar.
- 18 Ve öyle oldu ki Kral Nuh onların üzerine ordularını gönderdi; ve onlar geri püskürtüldü; daha doğrusu bir süre için onları geri sürdüler; bu yüzden, yağmaladıkları malların sevinci içinde geri döndüler.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

- 19 Ve şimdi, kazandıkları bu büyük zaferden dolayı yüreklerinde gururlandılar; kendilerinin elli tanesi Lamanlılar'ın binlercesine bedel gibi sözler ederek güçleriyle övünmeye başladılar; ve böyle övünüp duruyor, kandan ve kardeşlerinin kanını dökmekten büyük zevk alıyorlardı; ve bütün bunlar krallarının ve rahiplerinin kötülükleri yüzündendi.
- 20 Ve öyle oldu ki aralarında Abinadi adında bir adam vardı; ve Abinadi onların arasına çıkıp peygamberlik etmeye başladı ve şöyle dedi: İşte, Rab şöyle diyor ve bana şöyle diyerek emretti: Git, Rab bu halka şöyle diyor diye konuş: Bu halkın vay haline! Çünkü onların iğrençliklerini, kötülüklerini ve cinsel ahlaksızlıklarını gördüm; ve eğer tövbe etmezlerse, onları öfkemle ziyaret edeceğim.
- 21 Ve tövbe edip Tanrıları Rab'be dönmezlerse, işte, onları düşmanlarının eline teslim edeceğim; evet ve onlar tutsak edilecekler ve düşmanlarının elinde acı çekecekler.
- 22 Ve öyle olacak ki benim Tanrıları Rab olduğumu ve halkımın işlediği kötülükleri yoklamaya gelen kıskanç bir Tanrı olduğumu bilecekler.
- 23 Ve öyle olacak ki tövbe edip Tanrıları Rab'be dönmezlerse, bu halk tutsaklığa getirilecek ve her şeye gücü yeten Rab Tanrı'dan başka hiç kimse onları kurtaramayacak.
- 24 Evet ve öyle olacak ki bana seslendiklerinde ağlayışlarını duymakta ağır davranacağım; evet ve düşmanları tarafından vurulmalarına göz yumacağım.
- 25 Ve Tanrıları Rab'be bütün güçleriyle seslenip çul ve kül içinde tövbe etmedikçe, onların dualarını işitmeyeceğim; ve onları sıkıntılarından kurtarmayacağım; ve Rab böyle diyor ve bana böyle emretti.
- 26 Şimdi öyle oldu ki Abinadi bu sözleri söyleyince, halk ona karşı öfkelenmiş ve onun canına kıymak istedi; ancak Rab, onu halkın elinden kurtardı.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Şimdi Kral Nuh, Abinadi'nin halka söylediği sözleri duyunca öfkelenerek şöyle dedi: Abinadi de kim oluyor! Ben ve halkım onun tarafından mı yargılancak? Yahut halkımın başına böyle büyük bir belâ getirecek olan Rab de kim oluyor?

28 Abinadi'yi öldürebilmem için onu buraya getirmenizi emrediyorum; çünkü bu şeyleri halkımı kışkırtıp onları birbirlerine karşı öfkeliendirmek ve halkımın arasında kavga çıkarmak için söyledi; bu yüzden onu öldüreceğim.

29 Şimdi halkın gözleri körleşmişti; bu yüzden Abinadi'nin sözlerine karşı yüreklerini katılaştırdılar ve o andan itibaren Abinadi'yi yakalamaya çalıştılar. Ve Kral Nuh da Rab'bin sözüne karşı yüreğini katılaştırdı ve yaptığı kötülüklerden tövbe etmedi.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosiyâ 12

- 1 Ve öyle oldu ki iki yıllık bir süreden sonra Abinadi kılık değiştirerek onların arasına geldi; öyle ki onu tanımadılar; ve Abinadi onların arasında şöyle diyerek peygamberlik etmeye başladı: Rab bana şöyle diyerek emretti—Abinadi, git ve bu halkıma peygamberlikte bulun; çünkü sözlerime karşı yüreklerini katılaştırdılar; yaptıkları kötülüklerden tövbe etmiyorlar; bu yüzden onları öfkemle ziyaret edeceğim; evet, ateşli öfkemle onları günahlarına ve iğrençliklerine göre yoklayacağım.
- 2 Evet, bu kuşağın vay haline! Ve Rab bana şöyle dedi: Elini uzat ve şöyle diyerek peygamberlik et! Rab şöyle diyor, öyle olacak ki bu kuşak, işlediği günahlar yüzünden tutsaklığa sürüklenecek ve yanağına tokadı yiyecek; evet ve askerler tarafından sürülüp öldürülecekler; ve gökteki akbabalar ve köpekler, evet ve vahşi hayvanlar onların leşlerini yiyip bitecek.
- 3 Ve öyle olacak ki Kral Nuh'un hayatı kızgın bir fırına atılmış giysinin değeri kadar olacak; çünkü o, benim Rab olduğumu bilecek.
- 4 Ve öyle olacak ki bu halkımı korkunç felâketlerle, evet, kıtlıkla ve salgın hastalıklarla cezalandıracağım; ve bütün gün boyunca onları inim inim inleteceğim.
- 5 Evet ve sırtlarına çok ağır yükler vuracağım ve dilsiz bir eşek gibi sürülüp götürülecekler.
- 6 Ve öyle olacak ki onların üzerine dolu yağdıracağım ve bu onları vuracak; ve onlar aynı zamanda doğu yeli ile vurulacaklar; ve tarlalarını da böcekler saracak ve tahıllarını yiyip bitirecekler.
- 7 Ve büyük bir salgın hastalıkla vurulacaklar—ve bütün bunları işledikleri kötülükler ve iğrençlikler yüzünden yapacağım.
- 8 Ve öyle olacak ki tövbe etmezlerse, onları yeryüzünden tamamen silip atacağım; ancak arkalarında bir kayıt bırakacaklar ve ben bu kayıtları ülkeye sahip çıkacak diğer uluslar için saklayacağım; evet, hatta bunu, bu halkın iğrençliklerini başka uluslara bildirmek için yapacağım. Ve Abinadi, bu halka karşı birçok konuda peygamberlik etti.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

9 Ve öyle oldu ki halk ona karşı öfkelenildi ve onu yakalayıp kralın önüne bağlı olarak getirdiler. Ve krala: “İşte, huzurunuzda halkınız hakkında kötü şeyler peygamberlik eden ve Tanrı’nın bu halkı yok edeceğini söyleyen bir adam getirdik!” dediler.

10 Ve bu adam aynı zamanda sizin hayatınız hakkında da kötü şeyler peygamberlik ediyor ve sizin yaşamınızın fırın ateşine atılan bir giysi gibi olacağını söylüyor.

11 Ve yine, sizin bir saman gibi, hatta tarlada hayvanların basıp ayakları altında çiğnedikleri kuru bir saman gibi olacağınızı söylüyor.

12 Ve yine, sizin açılır açılmaz esen rüzgarla birlikte toprağın yüzünde her tarafa dağılıp giden devedikeni çiçekleri gibi olacağınızı söylüyor. Ve bunu Rab’bin söylediğini iddia ediyor. Ve tövbe etmezseniz, bütün bunların başınıza geleceğini ve bunun da işlediğiniz kötülükler yüzünden olacağını söylüyor.

13 Ve şimdi, ey kralımız, siz ne büyük kötülük yaptınız ki ya da halkınız ne büyük günah işledi ki Tanrı tarafından suçlu bulunuyoruz ya da bu adam tarafından yargılanıyoruz?

14 Ve şimdi, ey kralımız, işte bizim suçsuzluğumuz ortada ve siz de, ey kralımız günah işlemediniz; öyleyse bu adam sizin hakkınızda yalan söylemiştir ve boşuna kehanet etmiştir.

15 Ve işte, biz güçlüyüz ve tutsaklık altına girmeyeceğiz; daha doğrusu düşmanlarımız bizi tutsak edemezler; evet ve siz ülkede refaha kavuştunuz ve bundan böyle de refaha kavuşacaksınız.

16 İşte, o adam burada, onu elinize teslim ediyoruz; ne yapmanız gerekiyorsa, ona öyle yapın.

17 Ve öyle oldu ki Kral Nuh, Abinadi’yi hapse attırdı ve rahiplerinin bir araya toplanmasını emretti; böylece bir meclis toplantısı düzenleyerek ona ne yapacağına karar vermek istiyordu.

18 Ve öyle oldu ki onlar krala: “Sorguya çekmemiz için onu buraya getir!” dediler; ve kral da Abinadi’nin, rahiplerin huzuruna getirilmesi için emir verdi.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

- 19 Ve Abinadi'ye söylediklerinin tersini söylettirip bu yolla onu suçlayabilmek için sorgulamaya başladılar; fakat Abinadi onlara cesur bir şekilde cevap verdi ve onların sorularına, evet, herkesi hayret içinde bırakan cevaplarla karşı koydu; çünkü onların sorularının hiçbirini cevapsız bırakmadı ve onları konuştukları her konuda şaşkınlığa uğrattı.
- 20 Ve öyle oldu ki içlerinden biri Abinadi'ye şöyle dedi: Atalarımız tarafından yazılıp öğretilen şu sözlerin anlamı nedir:
- 21 Dağlar üzerinde müjdecinin ayakları ne güzeldir; o müjdeci ki, barış ilan ediyor, iyilik müjdesini getiriyor, kurtuluş ilan ediyor; Sion'a diyor: Tanrının krallık ediyor!
- 22 Bekçilerin seslerini yükselterek hep bir ağızdan şarkılar söyleyecekler; çünkü Rab'bin, Sion'u geri getireceğini gözleriyle görecekler.
- 23 Ey Yerusalemler harabeleri, sevinin! Hep bir ağızdan ezgiler söyleyin! Çünkü Rab, halkını teselli etti, Yerusalemler'i fidiye ile kurtardı.
- 24 Rab, bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın her ucu Tanrımızın kurtuluşunu görecek.
- 25 Ve şimdi Abinadi onlara şöyle dedi: Siz rahip misiniz? Ve peygamberlik ruhunu anlıyormuş gibi bu halka öğretmenlik yapmaya kalkışıyorsunuz da ben-den hâlâ bu şeylerin ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorsunuz!
- 26 Size söylüyorum: Rab'bin yollarını saptırdığınız için vay halinize! Çünkü bu şeyleri anlarsanız da, onları öğretmemişsiniz; bu yüzden Rab'bin yollarını saptırdınız.
- 27 Yüreklerinizi anlayışa açmadınız; bu yüzden akıllı davranmadınız. Öyleyse bu halka neler öğretiyorsunuz?
- 28 Ve onlar: "Musa yasasını öğretiyoruz!" dediler.
- 29 Ve Abinadi onlara yine şöyle dedi: Eğer Musa yasasını öğretiyorsanız, siz niye bu yasaya uymuyorsunuz? Niçin yüreklerinizi zenginliklere bağlıyorsunuz? Niçin zina işleyip gücünüzü fahişelerle harcıyorsunuz? Evet ve bu halkı günaha sokuyorsunuz; öyle ki Rab, bu halka karşı peygamberlik edip, evet, bu halkın başına gelecek olan büyük bir belâyı bildirmem için beni göndermek zorunda kaldı.

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

- 30 Gerçekleri konuştuğumu bilmiyor musunuz?
Evet, gerçekleri konuştuğumu biliyorsunuz; ve
Tanrı'nın önünde titremeniz gerekir.
- 31 Ve öyle olacak ki işlediğiniz kötülükler yüzünden
cezalandırılacaksınız; çünkü biz Musa yasasını öğre-
tiyoruz dediniz. Ve Musa yasası hakkında ne biliyor-
sunuz ki? Kurtuluş, Musa yasasının aracılığıyla mı
gelir? Ne diyorsunuz?
- 32 Ve onlar cevap verip kurtuluşun Musa yasasının
aracılığıyla geldiğini söylediler.
- 33 Fakat şimdi Abinadi onlara şöyle dedi: Biliyorum
ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirirseniz, evet,
Rab'bin, Musa'ya Sina dağında şöyle deyip verdiği
emirleri yerine getirirseniz kurtulacaksınız:
- 34 Seni Mısır ülkesinden, tutsaklık evinden çıkararak
Tanrının Rab, Ben'im.
- 35 Karşımda benden başka Tanrının olmayacaktır.
- 36 Kendin için oyma put, yukarda göklerde olanın ya
da aşağıda yerde olanın suretini hiç yapmayacaksın.
- 37 Şimdi Abinadi onlara şöyle dedi: Bütün bunları
yaptınız mı? Size derim ki: Hayır, yapmadınız. Ve bu
halka bütün bu şeyleri yapmaları gerektiğini öğretti-
niz mi? Size derim ki: Hayır, öğretmediniz!

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know
that I speak the truth; and ye ought to tremble be-
fore God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten
for your iniquities, for ye have said that ye teach the
law of Moses. And what know ye concerning the law
of Moses? Doth salvation come by the law of Moses?
What say ye?

And they answered and said that salvation did
come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep
the commandments of God ye shall be saved; yea, if
ye keep the commandments which the Lord deliv-
ered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out
of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image,
or any likeness of any thing in heaven above, or
things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all
this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye
taught this people that they should do all these
things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosiyâ 13

- 1 Ve şimdi kral bu sözleri duyunca, rahiplerine, “Bu herifi götürüp onu öldürün” dedi; çünkü onunla yapacak ne işimiz var; zira bu adam deli.
- 2 Ve rahipler Abinadi'nin üzerine yürüyüp onu yalamaya çalıştılar; ama Abinadi onlara karşı koyarak şöyle dedi:
- 3 Bana dokunmayın, eğer bana el sürerseniz, Tanrı size vuracaktır! Çünkü Rab'bin size iletmemi istediği mesajı henüz bitirmedim; cevap vermemi istediğiniz soruya da henüz cevap veremedim; bu yüzden Tanrı, şu an öldürülmeme izin vermeyecektir.
- 4 Fakat Tanrı'nın bana emrettiği emirleri yerine getirmeliyim; ve ben size gerçekleri söylediğim için bana kızılıyorsunuz. Ve yine, Tanrı'nın sözlerini söylediğim için beni deli olmakla yargılıyorsunuz.
- 5 Şimdi öyle oldu ki Abinadi bu sözleri söyledikten sonra, Kral Nuh'un adamları ona dokunmaya cesaret edemediler; çünkü Rab'bin Ruhu onun üzerindeydi ve yüzü tıpkı Sina dağında, Rab'le konuşurken parılayan Musa'nın yüzü gibi olağanüstü bir görkemle parlıyordu.
- 6 Ve Abinadi, Tanrı'nın verdiği güç ve yetkiyle konuşuyordu; ve sözlerine şöyle diyerek devam etti:
- 7 Sizlerin beni öldürmeye gücünüz olmadığını görüyorsunuz; bu yüzden mesajımı bitireceğim. Evet ve kötülüklerinizle ilgili gerçekleri söylediğim için yüreğinize bıçak saplandığını görüyorum.
- 8 Evet ve sözlerim sizi şaşkına çeviriyor, hayretler içinde bırakıyor ve kızdırıyor.
- 9 Fakat ben mesajımı bitireceğim ve ardından bana ne olacağı o kadar önemli değil; yeter ki kurtulmuş olayım.
- 10 Fakat size şu kadarını söyleyeyim; bundan sonra bana ne yaparsanız, bu ileride olacak olayların bir örneği ve gölgesi olacaktır.
- 11 Ve şimdi size Tanrı'nın emirlerinin geri kalan kısmını okuyacağım; çünkü görüyorum ki bunlar yüreklerinize yazılmamış; görüyorum ki ömrünüzün büyük bir bölümü kötülük işlemeyi öğrenerek ve bunu öğreterek geçmiş.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

- 12 Ve Şimdi, size ne söylediğimi hatırlarsınız: Kendin için oyma put, yukarda göklerde olanın ya da aşağıda yerde olanın ya da yerin altında sularda olanın suretini hiç yapmayacaksın.
- 13 Ve yine: Onlara eğilmeyeceksin ve onlara hizmet etmeyeceksin; çünkü Ben, senin Tanrın Rab kıskanç bir Tanrıyım; benden nefret edenlerden, babaların yaptığı kötülükleri çocukların üzerinde, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar yoklarım.
- 14 Ve beni seven ve emirlerimi tutanların binlercesine merhamet gösteririm.
- 15 Tanrın Rab'bin adını boş yere ağzına almayacaksın; çünkü Rab, adını boş yere ağzına alanı suçsuz tutmayacaktır.
- 16 Sebt gününü kutsal tutmayı hatırla.
- 17 Altı gün çalıŐacaksın ve bütün işini yapacaksın;
- 18 Fakat Tanrın olan Rab'bin Sebt gününde, yedinci günde, sen ve oğlun ve kızın, erkek uŐađın ve hizmetçi kızın ve hayvanların ve kapından içeri girmiş garibin hiçbir iş yapmayacak.
- 19 Çünkü Rab gökleri ve yeri ve denizi ve onlarda olan her Şeyi altı günde yarattı; bunun için Rab, Sebt gününü bereketledi ve onu kutsalı.
- 20 Babana ve annene sayđı göster ki Tanrın Rab'bin sana verdiği toprakta mrn uzun olsun.
- 21 ldrmeyeceksin.
- 22 Zina etmeyeceksin. almayacaksın.
- 23 KomŐuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.
- 24 KomŐunun evine göz dikmeyeceksin; komŐunun karısına ve erkek uŐađına ve hizmetçi kızına ve kzne ve eŐeđine ve komŐunun hiçbir Őeyine göz dikmeyeceksin.
- 25 Ve yle oldu ki Abinadi bu sözleri bitirdikten sonra onlara: "Bu halka, bu emirleri tutmaları için bütün bu Şeylere uymaları gerektiğini öğrettiniz mi?" dedi.
- 26 Size derim ki: Hayır! Çünkü öğretmiş olsaydınız, Rab, bu halkın başına gelecek kt Şeyler hakkında peygamberlik etmem için beni buraya gndermezdi.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

- 27 Ve şimdi kurtuluşun Musa yasasının aracılığıyla geldiğini söylediniz. Size derim ki şimdilik Musa yasasına uymanız yerindedir; fakat size derim ki gün gelecek, Musa yasasına uymanıza artık hiç gerek kalmayacak.
- 28 Ve ayrıca şunu söyleyeyim ki kurtuluş yalnız yasa yoluyla gelmez; ve Tanrı'nın kendisinin, halkının günahları ve kötülükleri için yapacağı kefaret olmadıkça, Musa yasası var olmasına rağmen onların mahvolması kaçınılmazdır.
- 29 Ve şimdi size derim ki İsrail çocuklarına bir yasanın verilmesi, evet, hatta çok sıkı bir yasanın verilmesi uygundu; çünkü onlar dik kafalı, kötülük işlemekte hızlı, ama Tanrıları Rab'bi hatırlamakta ağır davranan bir halktı.
- 30 Bu yüzden onlara bir yasa, evet, icraat ve törenler içeren bir yasa, Tanrı'yı ve O'na karşı olan görevlerini hatırlamaları için her gün sıkı sıkı uymak zorunda oldukları bir yasa verildi.
- 31 Fakat işte, size söylüyorum ki bütün bunlar ileride olacak şeylerin bir simgesi idi.
- 32 Ve şimdi, yasayı anladılar mı? Size derim ki: Hayır, onların hepsi yasayı anlamadı; ve bunun nedeni yüreklerini katılaştırdıkları içindi; çünkü Tanrı'nın fidye ile kurtuluşu olmadan hiç kimsenin kurtulamayacağını anlamadılar.
- 33 Çünkü işte, Musa onlara Mesih'in gelişi ve Tanrı'nın, halkını fidye ile kurtaracağı konularda peygamberlik etmedi mi? Evet ve hatta dünya başladığından beri peygamberlik eden bütün peygamberler az çok bunlardan söz etmedi mi?
- 34 Onlar, Tanrı'nın insan çocukları arasına ineceğini ve üzerine insan bedeni alacağını ve büyük bir güçle yeryüzünde ilerleyeceğini söylemediler mi?
- 35 Evet ve O'nun ölüleri dirilteceğini ve kendisinin zulüm görüp acılar çekeceğini söylemediler mi?

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosiyâ 14

- 1 Evet, hatta İşaya şöyle demiyor mu: Haberimize kim inandı ve Rab'bin kolu kime gösterildi?
- 2 Çünkü O'nun önünde körpe bir fidan gibi ve kurak topraktan çıkan bir kök gibi büyüyecek; onun ne biçimi, ne de güzelliği var; ve gösterişi de yok ki, kendisine bakınca gönlümüz onu istesin.
- 3 Hor görüldü ve insanlar tarafından kabul edilmedi; acıları tanımış, derterin adamı; ve ondan yüzlerimizi saklıyormuşuz gibi hor görüldü ve biz O'nu saymadık.
- 4 Elbette bizim acılarımızı O taşıdı ve derterimizi O yükledi; yine de biz O'nun cezaya uğradığını, Tanrı tarafından vurulduğunu ve eziyete uğratıldığını sandık.
- 5 Fakat günahlarımızdan ötürü O yaralandı; kötülüklerimizden ötürü O ezildi; huzurumuz için olan ceza O'nun üzerine indi; ve O'nun kamçı yaralarıyla biz şifa bulduk.
- 6 Hepimiz koyunlar gibi yolu şaşırdık; her birimiz kendi yoluna döndü; ve Rab, hepimizin kötülüklerini O'nun üzerine koydu.
- 7 Ona kötü muamele ettiler; acılar çektirdiler, yine de ağzını açmadı; boğazlanmaya götürülen bir kuzu gibi ve kırkıcılarının önünde dilsiz duran bir koyun gibi ağzını açmadı.
- 8 Hapishaneden alınıp yargılanmadan götürüldü; ve onun soyunu kim duyuracak? Çünkü O diriler diyarından kesilip alındı; halkımın günahları yüzünden vuruldu.
- 9 Ve hiç kötülük yapmadığı ve ağzında hiç hile bulunmadığı halde, mezarını kötülerin yanında yaptılar; ve ölümünde zenginlerle beraberdi.
- 10 Yine de onu ezmek Rab'be hoş görüldü; O'nu elemeye düşürdü; O'nun canını günaha kurban olarak sunacağı zaman, O kendi soyunu görecek, ömrünün günlerini uzatacak ve Rab'bin muradı onun elinde ileri gidecek.
- 11 Ruhunun çektiği acıları görecek ve memnun olacak; doğru hizmetkârım birçoklarını kendi bilgisiyle temize çıkaracak; çünkü onların kötülüklerini kendisi yüklenecek.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Bu yüzden büyüklerle beraber ona pay vereceğim ve ganimeti güçlülerle bölüşecek; çünkü canını ölümüne döktü ve günahkârlarla sayıldı; ve çoğunun günahını O taşıdı ve günahkârlar için aracı oldu.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosiyâ 15

- 1 Ve Şimdi Abinadi onlara: “Tanrı’nın kendisinin insançocukları arasına ineceğini ve halkını fidiye ile kurtaracağını anlamanızı dilerim” dedi.
- 2 Ve O, bedende yaşadığı için ona Tanrı’nın Oğlu denecektir; ve bedenine Baba’nın isteğine göre hükmedebildiği için Baba ve Oğul’dur.
- 3 Baba’dır, çünkü Tanrı’nın gücüyle ana rahmine düŐmüŐtür ve bedenden dolayı da Oğul’dur; böylece hem Baba hem de Oğul olur.
- 4 Ve onlar tek bir Tanrı, evet, göğün ve yerin gerçek Sonsuz Babası’dır.
- 5 Ve böylece beden Ruh’a boyun eğer ya da Tanrı bir olduğundan, Oğul Baba’ya boyun eğer, ayartmalara katlanır, ama ayartmalara boyun eğer; ama halkı tarafından alay edilmeye ve kamçılanmaya ve kovulmaya ve reddedilmeye katlanır.
- 6 Ve bütün bunların ardından, insançocukları arasında güçlü mucizeler yaptıktan sonra, evet, hatta İŞaya’nın söylediği gibi, kırkıcılar önünde dilsiz duran bir koyun gibi ağzını açmadan götürülecektir.
- 7 Evet, böyle götürölüp çarmıha gerilecek ve öldürülecektir; bedeni ölümeye boyun eğer, Oğul’un isteği Baba’nın isteğinde yutulmuş olacaktır.
- 8 Ve böylece Tanrı ölümeye karşı galip gelir, insançocukları için aracılık etme gücünü Oğul’a vererek ölümün bağlarını koparır.
- 9 Göğe yükselir ve içindeki merhametiyle, insançocuklarına karşı Şefkatle dolarak, onların ve adaletin arasında durur; onların kötölüklerini ve günahlarını üstüne alarak ölümün bağlarını kırar ve onları fidiye ile kurtararak adaletin gereklerini yerine getirir.
- 10 Ve Şimdi size söylüyorum, onun soyunu kim duyuracak? İŞte, size derim ki onun canı günaha kurban edildiğinde, O, soyunu görecek. Ve Şimdi ne diyorsunuz? Ve O’nun soyu kim olacak?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 İşte size, kutsal peygamberlerin, evet, Rab'bin gelişi hakkında peygamberlik eden bütün kutsal peygamberlerin sözlerini dinleyen herkese söylüyorum —onların sözlerine kulak veren ve Rab'bin kendi halkını fidye ile kurtaracağına inanan ve günahlarının bağışlanması için o günü dört gözle bekleyen sizlere diyorum, size derim ki bunlar, O'nun soyudur ya da Tanrı'nın Krallığı'nın varisleridir.
- 12 Çünkü günahlarını taşıdığı kişiler onlardır; günahlarından fidye ile kurtarmak için uğruna öldüğü kişiler onlardır. Ve şimdi onlar O'nun soyu değil midir?
- 13 Evet ve peygamberler, ağzını peygamberlik etmek için açan herkes, suç işlemeyen, dünya başladığından beri her zaman gelen bütün kutsal peygamberlerin onun soyu değil midir? Size derim ki onlar, O'nun soyudur.
- 14 Ve barış ilan eden, iyilik müjdesini getiren, kurtuluşu ilan eden ve Sion'a: "Tanrının krallık ediyor!" diyen onlardır.
- 15 Ve dağlar üzerinde onların ayakları ne güzeldir!
- 16 Ve yine, dağlar üzerinde hâlâ barışı ilan edenlerin ayakları ne güzeldir!
- 17 Ve yine, dağlar üzerinde bundan sonra, evet, bu andan sonsuza dek barışı ilan edecek olanların ayakları ne güzeldir!
- 18 Ve işte, size hepsi bu kadar değil diyorum. Çünkü dağlar üzerinde müjde getiren, barışın kurucusu, evet, kendi halkını fidye ile kurtaran Rab'bin, evet, halkına kurtuluşu bağışlayanın ayakları ne güzeldir!
- 19 Çünkü dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış, halkı için yerine getirdiği fidye ile kurtuluş olmasaydı, size söylerim, bu kurtuluş olmasaydı, tüm insanlık mahvolurdu.
- 20 Fakat işte, ölümün bağları kırılacak ve Oğul krallık edecek; ve ölümlerin üzerinde gücü olacak; bu yüzden ölümlerin dirilişini gerçekleştirecek.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

- 21 Ve bir diriliş gelecek; hatta bu, ilk diriliş olacak; evet, bu, yaşamış olanların, yaşayanların ve Mesih'in dirilişine dek yaşayacak olanların dirilişi olacak —çünkü O böyle çağrılacak.
- 22 Ve şimdi, bütün peygamberlerin ve onların sözlerine inanan herkesin, yani Tanrı'nın emirlerini yerine getirmiş olan herkesin dirilişi ilk dirilişte meydana gelecek; bu yüzden onlar ilk dirilenlerdir.
- 23 Onlar kendilerini fidiye ile kurtaran Tanrı'nın yanında yaşamak için dirileceklerdir; böylece ölümün bağlarını koparan Mesih'in aracılığıyla sonsuz yaşama kavuşacaklardır.
- 24 Ve ilk dirilişte yer alacak olanlar bunlardır; ve Mesih gelmeden önce kendilerine kurtuluş bildirilmediği için her şeyden habersiz ölenler bunlardır. Ve böylece Rab bu insanların geri getirilmesini sağlar; ve onlar ilk dirilişte yer alacaktır ya da Rab tarafından fidiye ile kurtarılarak sonsuz yaşama kavuşacaklardır.
- 25 Ve küçük çocuklar da sonsuz yaşama kavuşacaklardır.
- 26 Fakat işte ve Tanrı'dan korkun ve O'nun önünde titreyin; çünkü titremeniz gerekir; çünkü Rab kendisine baş kaldırıp günahlarında ölenlerin hiçbirini fidiye ile kurtarmaz; evet, dünya başladığından beri günahları içinde ölüp giden, Tanrı'ya bile baş kaldıran ve Tanrı'nın emirlerini bilip onları yerine getirmeyenlerin hiçbiri ilk dirilişte yer almayacaktır.
- 27 Bu yüzden titremeniz gerekmez mi? Çünkü böyleleri için kurtuluş yoktur; çünkü Rab böylelerini fidiye ile kurtarmaz; evet, Rab böylelerini fidiye ile kurtarmaz; çünkü kendi kendisini inkâr edemez; çünkü hakkını isteyen adaleti inkâr edemez.
- 28 Ve şimdi size, Rab'bin kurtuluşunun her ulusa, süleye, dile ve halka ilan edileceği zaman gelecektir, diyorum.
- 29 Evet, Rab, bekçilerin seslerini yükselterek hep bir ağızdan şarkılar söyleyecekler; çünkü Rab'bin, Sion'u geri getirdiğini gözleriyle görecekler.
- 30 Ey Yeruşalem harabeleri sevinin! Hep bir ağızdan ezgiler söyleyin; çünkü Rab halkını teselli etti; Yeruşalem'i fidiye ile kurtardı.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

31 Rab bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın her ucu Tanrımızın kurtarışını görecek.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mosiya 16

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki Abinadi bu sözleri konuştuktan sonra, elini uzatıp şöyle dedi: Gün gelecek herkes Rab'bin kurtuluşunu görecektir; her ulusun, her sülalenin, her dilin ve her halkın göz göze geleceği ve Tanrı'nın önünde O'nun yargılarının doğru olduğunu itiraf edeceği zaman gelecektir.
- 2 Ve o zaman kötüler dışarıya atılacak ve ağlayıp dövünmeye, bağırıp dişlerini gıcırdatmaya nedenleri olacak; ve bu Rab'bin sesine kulak vermedikleri için böyle olacak; bu yüzden, Rab onları fidye ile kurtarmayacak.
- 3 Çünkü onlar bedensel ve şeytanidir; ve şeytanın onların üzerinde gücü vardır; evet, hatta ilk anne ve babamızı aldatan o yaşlı yılan, onların düşmelerine neden olup bütün insanlığın da bedensel, şehvet düşkünü, şeytani olmasına, kötüyü iyiden ayırmasını bilerek şeytana boyun eğmelerine neden olmuştur.
- 4 Böylece bütün insanlık kaybolmuştur; ve işte, Tanrı kendi halkını kaybolmuş ve düşmüş hallerinden fidye ile kurtarmasaydı, insanlık sonsuza dek kaybolmuş olurdu.
- 5 Fakat şunu hatırlayın ki bedensel tabiatında kalmakta direnen ve Tanrı'ya karşı günah ve isyan yolunda yürümeye devam eden düşmüş halinde kalır ve şeytan onun üzerinde tüm güce sahiptir. Bu yüzden, sanki fidye ile kurtuluş olmamış gibi, Tanrı'ya düşman kesilir; ve şeytan da Tanrı'nın bir düşmanıdır.
- 6 Ve şimdi Mesih dünyaya gelmemiş olsaydı—olacakları sanki şimdiden olmuş gibi söylüyorum—fidye ile kurtuluş olamazdı.
- 7 Ve mezar zafer kazanmasın ve ölümün dikenini olmasın diye Mesih ölümlerin arasından dirilmeseydi ya da ölüm bağlarını koparmasaydı, hiçbir diriliş olmazdı.
- 8 Fakat bir diriliş vardır; bu yüzden mezar yenik düşmüş ve ölümün dikenini ise Mesih'le yutulmuştur.
- 9 O dünyanın ışığı ve canıdır; evet, sonsuza dek sürecektir, hiç söndürülemez bir ışıktır; evet ve aynı zamanda sonsuz yaşamdır, öyle ki artık ölüm olmayacaktır.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Hatta bu ölümlülük ölümsüzlüğe, bu çürüklük çürümezliğe bürünecek ve yaptığı iyi işlerin iyi ya da kötü oluşuna göre Tanrı tarafından yargılanmak üzere O'nun yargı kürsüsü önüne çıkarılacaktır—
- 11 Eğer yaptığı işler iyiye sonsuz yaşam ve mutluluk dirilişine, eğer kötüye sonsuz lanet dirilişine kavuşacaklardır; onları kendisine bağlayan şeytana teslim edileceklerdir ki, bu lanetlenmektir—
- 12 Kendi bedensel istekleri ve arzuları doğrultusunda giderek, merhametin kolları kendilerine açılmışken Rab'bi hiç çağırmadılar; çünkü merhametin kolları onlara doğru açılmıştı, ama onlar bunu istemediler; kötülüklerinden dolayı uyarıldıkları halde kötülüklerini yine de bırakmadılar; ve tövbe etmeleri emredildiği halde yine de tövbe etmek istemediler.
- 13 Ve şimdi, titreyip günahlarınızdan tövbe etmeniz ve yalnızca Mesih'te ve O'nun aracılığıyla kurtulabileceğinizi hatırlamanız gerekmez mi?
- 14 Bu yüzden Musa yasasını öğretirseniz, bu yasanın ileride olacakların bir gölgesi olduğunu da öğretin.
- 15 Onlara, fideyle kurtuluşun Sonsuz Baba'nın ta kendisi olan Rab Mesih'in aracılığıyla geleceğini öğretin. Amin.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosiyâ 17

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Abinadi bu sözlerini bitirince, kral rahiplere onu alıp götürmelerini ve öldürtmelerini emretti.
- 2 Ancak, rahiplerin arasında Alma adında, Nefi soyundan biri vardı. Ve o genç bir adamdı ve Abinadi'nin söylediği sözlere inanmıştı; çünkü Abinadi'nin yüzlerine vurduğu kötülükleri biliyordu; bu yüzden Abinadi'ye kızmaması, onu serbest bırakıp huzur içinde gitmesine izin vermesi için krala yalvarmaya başladı.
- 3 Fakat kral daha da öfkelenerek Alma'yı aralarından dışarı attırdı ve onu öldürmeleri için hizmetkârlarını arkasından gönderdi.
- 4 Fakat Alma onların önünden kaçıp saklandı; öyle ki onu bulamadılar. Ve günlerce ortaya çıkmayan Alma, Abinadi'nin söylediği bütün sözleri yazdı.
- 5 Ve öyle oldu ki kral, nöbetçilerine Abinadi'nin çevresini sarmalarını ve onu yakalamalarını emretti; ve nöbetçiler Abinadi'yi bağlayıp hapse attılar.
- 6 Ve üç gün sonra, kral rahiplerine danışarak onu yine huzuruna getirtti.
- 7 Ve ona şöyle dedi: Abinadi, seni suçlayacak bir neden bulduk ve sen ölümü hak ettin.
- 8 Çünkü sen, Tanrı'nın kendisinin insançocukları arasına geleceğini söyledin; ve şimdi bu yüzden, benim ve halkımla ilgili söylemiş olduğun kötü sözlerin hepsini geri almazsan idam edileceksin.
- 9 Şimdi Abinadi ona şöyle dedi: Sana derim ki, bu halkla ilgili sana söylediğim sözleri geri almayacağım, çünkü onlar doğrudur; ve bunların gerçek olduğunu bilirsiniz diye size bile bile yakalandım.
- 10 Evet ve hatta ölünceye kadar acı çeksem bile sözlerimi geri almayacağım ve bu sözler size karşı tanıklık edecektir. Ve eğer beni öldürürseniz, masum kanı dökmüş olacaksınız ve bu da son günde size karşı tanıklık edecektir.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

- 11 Ve şimdi Kral Nuh, söylediklerinden korktuğu için, onu salıvermek üzereydi; çünkü Tanrı'nın yarğalarının üzerine geleceğinden korkuyordu.
- 12 Fakat rahipler ona karşı seslerini yükselterek onu suçlamaya başladılar. "Krala hakaret etti!" dediler. Bu yüzden kralı ona karşı öfkelenlendirdiler ve kral da öldürülmesi için onu ellerine teslim etti.
- 13 Ve öyle oldu ki Abinadi'yi tutup bağladılar ve derisini odunlarla, evet, ölünceye kadar yaktılar.
- 14 Ve şimdi alevler onu yakmaya başladığında, Abinadi onlara şöyle diyerek haykırdı:
- 15 İşte, bu yaptığınız gibi, öyle olacak ki soyunuz da birçok kişiye benim çektiğim acıları çeaktirecek, hatta yanarak ölmenin acısını çeaktirecek; ve bu, Tanrıları Rab'bin kurtarışına inandıkları için olacak.
- 16 Ve öyle olacak ki kötülükleriniz yüzünden her çeait hastalığa tutulup korkunç sıkıntılar çeakeceksiniz.
- 17 Evet ve her yandan vurulacaksınız ve vahşi, yırtıcı hayvanların kovaladığı şaşkın bir sürü gibi oraya bu-
raya sürölüp dağıtılacaksınız.
- 18 Ve o gün peşinize düşülecek ve düşmanlarınızın eline geçeceksiniz; ve işte o zaman benim çeaktiğim acıları siz de çeakeceksiniz, yanarak ölmenin acısını çeakeceksiniz.
- 19 Tanrı, halkını öldürenlerden öcünü böyle alır. Ya Rab, ruhumu kabul et!
- 20 Ve şimdi, Abinadi bu sözleri söyler söylemez öldü, yanarak can verdi; evet, Tanrı'nın emirlerini inkâr etmek istemediği için idam edildi, sözlerinin gerçekliğini de ölümüyle mühürlemiş oldu.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosiyâ 18

- 1 Ve Şimdi, öyle oldu ki Kral Nuh'un hizmetkârlarından kaçan Alma, günahlarından ve kötülüklerinden tövbe etti ve gizlice halkın arasına girerek Abinadi'nin sözlerini öğretmeye başladı.
- 2 Evet, ileride olacaklar hakkında ve ayrıca Mesih'in gücü ve acıları ve ölümü ve O'nun dirilişi ve göge yükseliŐiyle gerçekleŐecek olan ölümlerin dirilişi ve insanların fidiye ile kurtuluşu hakkında öğretmeye başladı.
- 3 Ve sözünü dinlemek isteyen herkese öğretti. Ve kralın haberi olmasın diye onlara gizlice öğretiyordu. Ve birçokları onun sözlerine inandı.
- 4 Ve öyle oldu ki ona inananların hepsi, adını kraldan almış olan ve ülkenin sınırlarında bulunan Mormon adında bir yere gittiler; burası bazı zamanlar veya bazı mevsimlerde vahşi hayvanlarla dolu olurdu.
- 5 Şimdi, Mormon'da duru suyu olan bir kaynak vardı ve Alma oraya sığınuyordu; suyun yakınında küçük ağaçlardan bir koruluk vardı, gündüzleri kralın aramalarından orada saklanıyordu.
- 6 Ve öyle oldu ki ona inananların hepsi, sözlerini dinlemek için oraya gidiyorlardı.
- 7 Ve öyle oldu ki günler sonra Mormon denilen yerde, Alma'nın sözlerini dinlemek üzere büyük bir kalabalık toplandı. Evet, Alma'nın sözlerine inananların hepsi onu dinlemek için bir araya toplanmıştı. Ve Alma onlara öğretti ve onlara tövbe, fidiye ile kurtuluş ve Rab'be iman konularında vaaz verdi.
- 8 Ve öyle oldu ki onlara şöyle dedi: İşte burası Mormon suları (çünkü orası böyle biliniyordu) ve Şimdi, siz Tanrı'nın ağılına katılmayı ve O'nun halkı olarak çağrılmayı arzu ediyorsanız ve çektiğiniz yüklerin hafiflemesi için birbirinizin yükünü taşımaya hevesliyseniz;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

9 Evet ve yas tutanlarla birlikte yas tutmaya, evet ve teselli olmaya ihtiyacı olanları teselli etmeye ve her zaman ve her şeyde ve olabileceğiniz her yerde, hatta ölünceye kadar Tanrı'nın tanıkları olarak durmaya hevesliyseniz, böylece Tanrı tarafından fidye ile kurtarılabilir ve ilk dirilişte dirilecek olanların arasında sayılabilirsiniz; böylece sonsuz yaşama kavuşabilirsiniz—

10 Şimdi size söylüyorum, eğer yüreklerinizin arzusu buysa, Ruhunu üzerinize daha bol dökebilmesi için Rab'be hizmet edeceğinize ve O'nun emirlerini tutacağınıza dair O'nunla bir antlaşmaya girdiğinizin kanıtı olarak O'nun adıyla vaftiz olmaya neden karşı çıkıyorsunuz?

11 Ve şimdi halk bu sözleri duyunca sevinçle el çırparak: "Yüreklerimizin arzusu budur!" diye haykırdı.

12 Ve şimdi öyle oldu ki Alma en başta olanlardan biri olan Helam'ı yanına alarak ilerledi, suya inip durdu ve şu sözleri haykırdı: Ya Rab, Ruhunu hizmetkârının üzerine dök ki kutsal bir yürekle bu işi yapabilsin.

13 Ve Alma, bu sözleri söyledikten sonra, Rab'bin Ruhunu onun üzerindeydi ve Alma şöyle dedi: Helam, her şeye gücü yeten Tanrı'dan aldığım yetkiyle, bu ölümlü bedende ölünceye kadar O'na hizmet edeceğine dair bir antlaşmaya girdiğinin kanıtı olarak seni vaftiz ediyorum; ve Rab'bin Ruhunu üzerine dökülsün ve Rab, dünyanın kuruluşundan beri hazırlamış olduğu Mesih'in fidye ile kurtarışı aracılığıyla sana sonsuz yaşamı bağışlasın.

14 Ve Alma bu sözleri söyledikten sonra hem kendisi hem de Helam suya gömüldüler ve Ruh'la dolu olarak kalkıp sevinçle sudan çıktılar.

15 Ve Alma yine bir başkasını aldı ve ikinci kez suya girerek onu da ilki gibi vaftiz etti; yalnız bu sefer kendisi suya dalmadı.

16 Ve bu şekilde Mormon denilen yere gelmiş olan herkesi vaftiz etti; ve onların sayısı iki yüz dört candı; evet ve onlar Mormon sularında vaftiz olarak Tanrı'nın lütfuyla doldular.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

- 17 Ve o zamandan itibaren, Tanrı'nın Kilisesi ya da Mesih'in Kilisesi diye adlandırıldılar. Ve öyle oldu ki Tanrı'nın gücü ve yetkisiyle vaftiz edilen herkes O'nun Kilisesi'ne katıldı.
- 18 Ve öyle oldu ki Alma, Tanrı'dan aldığı yetkiyle rahipler atadı; hatta onlara Tanrı'nın Krallığı ile ilgili konularda ders vermeleri ve vaaz vermeleri için aralarındaki her elli kişinin başına bir rahip atadı.
- 19 Ve onlara kendi öğrettiklerinin ve kutsal peygamberlerin ağzından söylenmiş olan sözlerin dışında hiçbir şey öğretmemelerini emretti.
- 20 Evet, hatta tövbe ve halkını fidiye ile kurtarmış olan Rab'be imanın dışında hiçbir şey öğretmemelerini emretti.
- 21 Ve birbirleriyle çekişmemelerini, ama aynı gözle ileriye bakmalarını, tek inanç ve tek vaftizle gönüllelerini sevgi ve birlik içinde birleştirmelerini emretti.
- 22 Ve onlara böyle vaaz etmelerini buyurdu. Ve böylece Tanrı'nın çocukları oldular.
- 23 Ve onlara sebt gününe dikkat edip o günü kutsal tutmalarını ve ayrıca her gün de Tanrıları Rab'be şükretmelerini emretti.
- 24 Ve ayrıca atamış olduğu rahiplerin de geçimlerini sağlamak için kendi elleriyle çalışmalarını gerektiğini emretti.
- 25 Ve haftanın bir günü bir araya toplanıp halka öğretmek ve Tanrıları Rab'be ibadet etmek için ayrılmıştı; ve ayrıca ellerinden geldiği kadar sık sık bir araya geleceklerdi.
- 26 Ve rahipler geçimlerini sağlamak için halka yük olmayacaktı; ama çalışmalarını karşılığında Tanrı'nın lütfunu elde ederek Ruh'ta güçleneceklerdi; Tanrı hakkında bilgi sahibi olarak Tanrı'nın gücü ve yetkiyle öğretebileceklerdi.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

27 Ve Alma, Kilise halkından olanların mallarını vermelerini emretti; her biri sahip olduğu ölçüde verecekti; malı çok olan çok verecek ve malı az olandan az istenecekti; ve malı olmayana ise verilecekti.

28 Ve böylece kendi özgür istekleri ve Tanrı'ya karşı duydukları iyi arzularıyla yardıma ihtiyacı olan rahiplere, evet ve muhtaçlara, çıplak canlara mallarından vereceklerdi.

29 Ve Alma, Tanrı'dan emir alarak onlara bunu söyledi; ve onlar da Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yürüdüler; ihtiyaçlarına ve isteklerine göre birbirlerine hem maddi, hem de ruhsal yönden yardım ettiler.

30 Ve şimdi öyle oldu ki bütün bunlar Mormon'da, evet, Mormon sularının yanında, Mormon sularının yanında ki ormanda oluyordu; evet, Mormon yeri, Mormon suları, Mormon ormanı, bunlar Fidyeye ile Kurtarıcıları'nın bilgisine orada kavuşmuş olanların gözünde ne güzeldir; evet ve onlar da ne kadar kutlanmışlardır, çünkü onlar sonsuza dek Rab'bi öven ilahiler söyleyeceklerdir.

31 Ve bunlar kral öğrenmesin diye ülkenin sınırında oluyordu.

32 Fakat işte, öyle oldu ki halk arasında bir kıpırtı olduğunu sezen kral, onları gözetlemeleri için hizmetkârlarını gönderdi. Bu yüzden Rab'bin sözünü duy-mak için toplandıkları bir gün, kral onları keşfetti.

33 Ve şimdi kral, Alma'nın, halkı kendisine karşı ayaklanmaya kışkırttığını söyledi; bu yüzden onları yok etmek üzere ordusunu gönderdi.

34 Ve öyle oldu ki Alma'ya ve Rab'bin halkına kralın ordusunun geldiği bildirildi; bunun üzerine çadırlarını ve ailelerini alarak çöle gittiler.

35 Ve sayıları yaklaşık dört yüz elli candı.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosiyâ 19

- 1 Ve öyle oldu ki Rab'bin halkını arayan kralın ordusu eli boş döndü.
- 2 Ve şimdi işte, kralın kuvvetleri azaldığı için sayıları azdı ve geriye kalan halk da bölünmeye başlamıştı.
- 3 Ve azınlıkta kalan taraf krala gözdağı verici sözler söylemeye başladı ve aralarında büyük bir çekişme başladı.
- 4 Ve şimdi aralarında Gideyon adında biri vardı; ve o güçlü bir adamdı ve krala düşmandı; bu yüzden kılıcını çekerek öfkeyle kralı öldüreceğine yemin etti.
- 5 Ve öyle oldu ki Gideyon kralla dövüştü ve kral yenileceğini anlayınca oradan kaçtı; ve koşarak tapınağın yanındaki kuleye çıktı.
- 6 Ve Gideyon onun peşinden gitti ve kralı öldürmek için kuleye çıkmak üzereydi; ve kral çevresine bakınıp Şemlon ülkesine doğru göz attı; ve işte, Lamanlılar'ın ordusu ülke sınırlarından içeri giriyordu.
- 7 Ve şimdi kral can korkusuyla şöyle bağırdı: Gideyon, canımı bağışla! Lamanlılar üzerimize yürüyor ve bizi yok edecekler; evet, halkımı yok edecekler.
- 8 Ve şimdi halk kralın umurunda bile değildi; o kendi canını düşünüyordu; yine de Gideyon onun canını bağışladı.
- 9 Ve kral halka Lamanlılar'dan kaçmalarını emretti ve kendisi de önlerinden gitti; ve onlar eşleri ve çocuklarıyla birlikte çöle kaçtılar.
- 10 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onların peşlerinden gittiler ve yetişip onları öldürmeye başladılar.
- 11 Şimdi öyle oldu ki kral bütün erkeklere eşlerini ve çocuklarını bırakıp Lamanlılar'dan kaçmalarını emretti.
- 12 Şimdi birçokları eşlerini ve çocuklarını bırakmak istemedi, ama onların yanında kalıp birlikte ölmeyi tercih ettiler. Ve geri kalanlarsa, eşlerini ve çocuklarını bırakıp kaçtılar.

Mosiah 19

- And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.
- And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.
- And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.
- And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.
- And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.
- And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.
- And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.
- And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.
- And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.
- And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.
- Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.
- Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

13 Ve öyle oldu ki eşleri ve çocuklarıyla kalanlar, kendilerini öldürmemelerini Lamanlılar'dan rica et-sinler diye güzel kızlarını önden gönderdiler.

14 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onlara acıdılar, çünkü kadınlarının güzelliğiyle büyülenmişlerdi.

15 Bu yüzden Lamanlılar onların canlarını bağışladılar ve onları tutsak edip gerisingeri Nefi ülkesine gö-türdüler; ve Kral Nuh'u Lamanlılar'ın eline teslim edip, mallarını, hatta sahip oldukları her şeyin yarısını, altınlarının ve gümüşlerinin ve bütün değerli eşyalarının yarısını onlara teslim etmek şartıyla ülkeyi mülk edinmeleri için onlara bağışladılar; ve her yıl Laman Kralı'na böyle haraç ödemek zorundaydılar.

16 Ve şimdi tutsak edilenlerin arasında adı Limhi olan kralın oğullarından birisi de vardı.

17 Ve şimdi Limhi babasının öldürülmesini istemiyordu; ancak kendisi doğru bir kişi olduğu için babasının kötülüklerini bilmeyecek kadar cahil değildi.

18 Ve öyle oldu ki Gideyon, kralı ve yanındakileri arayıp bulmaları için çöle gizliden adamlar gönderdi. Ve öyle oldu ki çölde, kral ve rahipleri dışında bütün halkla karşılaştılar.

19 Şimdi onlar Nefi ülkesine döneceklerine dair yürekten ant içmişlerdi; ve eğer eşleriyle çocukları ve onların yanında kalanlar öldürülmüşse, onların öçlerini almaya çalışacak ve onlarla birlikte yok olup gideceklerdi.

20 Ve kral onlara geri dönmemelerini emretti; ve onlar da krala öfkelenip acı çekmesi için onu yakarak öldürdüler.

21 Ve rahipleri de yakalayıp öldürmek istedilerse de rahipler onların önünden kaçtı.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 Ve öyle oldu ki Nefi ülkesine dönmek üzereyken Gideyon'un adamlarıyla karşılaştılar. Ve Gideyon'un adamları, eşleriyle çocuklarının başına gelen her şeyi onlara anlattılar; ve ellerindeki her şeyin yarısını Lamanlılar'a haraç olarak vermeleri koşuluyla Lamanlılar'ın ülkeyi ele geçirmelerine izin verdiklerini söylediler.

23 Ve halk Gideyon'un adamlarına kralı öldürdüklerini ve rahiplerinin ise onlardan kaçıp çölün derinliklerine gittiklerini söyledi.

24 Ve öyle oldu ki tören bittikten sonra, çocuklarıyla eşlerinin öldürülmediğine sevinerek Nefi ülkesine döndüler ve krala ne yaptıklarını Gideyon'a anlattılar.

25 Ve öyle oldu ki Laman kralı, halkının onları öldürmeyeceğine dair onlara yemin etti.

26 Ve kralın oğlu olan ve halk tarafından krallığın ona verildiği Limhi de halkının sahip olduğu her şeyin yarısını haraç olarak ona ödeyeceğine dair Laman Kralı'na yemin etti.

27 Ve öyle oldu ki Limhi krallığı kurmaya ve halkı arasında huzuru sağlamaya başladı.

28 Ve Laman kralı, Limhi halkının çöle kaçmasını önlemek ve onları ülkede tutmak için ülkenin her yanına muhafızlar yerleştirdi; ve muhafızlarının geçimini Nefililer'den aldığı haraçla sağladı.

29 Ve şimdi Kral Limhi, krallığında iki yıl boyunca sürekli barışı sağladı; öyle ki Lamanlılar onları rahatsız etmediler ve öldürmeye kalkışmadılar.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosiya 20

- 1 Şimdi Şemlon'da Lamanlılar'ın kızlarının şarkı söyleyip dans etmek ve eğlenmek için bir araya toplandıkları bir yer vardı.
- 2 Ve öyle oldu ki bir gün içlerinden bazıları şarkı söyleyip dans etmek üzere bir araya geldiler.
- 3 Ve şimdi Kral Nuh'un rahipleri, Nefi şehrine dönmeye utandıklarından, evet ve halkın kendilerini öldürmesinden korktuklarından, bu yüzden eşlerinin ve çocuklarının yanına dönmeye cesaret edemiyorlardı.
- 4 Ve çölde kalırken Lamanlılar'ın kızlarını fark eden rahipler gizlenip onları gözetlediler;
- 5 Ve dans etmek için birkaçı toplandığı bir vakit, rahipler gizlendikleri yerden çıktılar ve kızları yakalayıp onları çöle kaçırdılar; evet, Lamanlılar'ın kızlarından yirmi dördünü çöle götürdüler.
- 6 Ve öyle oldu ki kızlarının kayıp olduğunu fark eden Lamanlılar, Limhi halkına öfkelenmişler; çünkü bunu yapanın Limhi halkı olduğunu sanıyorlardı.
- 7 Bu yüzden ordularını gönderdiler; evet, kralın kendisi de halkın önünde gitti; ve Limhi halkını yok etmek için Nefi ülkesine çıktılar.
- 8 Ve şimdi Limhi onları kuleden görmüştü; hatta savaş için yaptıkları bütün hazırlıkları kuleden gördü; bu yüzden halkını bir araya toplayıp tarlalarda ve ormanlarda Lamanlılar için pusu kurdu.
- 9 Ve öyle oldu ki Lamanlılar gelir gelmez, Limhi halkı bekledikleri yerlerden çıkıp onların üzerine saldırdılar ve onları katletmeye başladılar.
- 10 Ve öyle oldu ki çok çetin bir savaş oldu, çünkü avına saldıran aslanlar gibi vuruştular.
- 11 Ve öyle oldu ki Limhi halkı Lamanlılar'ı önlerinden kovalamaya başladı; oysa Lamanlılar'ın yarısı kadar bile değillerdi; ama canları, eşleri ve çocukları için savaşıyorlardı; bu yüzden canla başla ejderhalar gibi çarpıştılar.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

- 12 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın kralını onların ölüleri arasında buldular; henüz ölmemişti, ama yaralıydı ve yerde bırakılmıştı; halkı öylesine hızlı kaçıyordu.
- 13 Ve kralı kaldırıp yaralarını sardılar ve onu Kral Limhi'nin önüne getirip: "İşte, Lamanlılar'ın kralı!" dediler. Yaralanıp Lamanlı ölüleri arasına düşmüş ve onu bırakıp kaçmışlar; ve işte, biz onu senin huzuruna getirdik; ve şimdi onu öldürelim.
- 14 Ama Limhi onlara: "Öldürmeyin, onu buraya getirin de göreyim!" dedi. Ve onlar kralı getirdiler. Ve Limhi ona şöyle dedi: Seni halkıma karşı savaş açmaya iten neden nedir? Görüyorsun, halkım sana verdiğim yemini bozmadı; öyleyse sen halkıma verdiğin yemini neden bozdun?
- 15 Ve şimdi kral: "Yemini bozdum, çünkü senin halkın benim halkımın kızlarını kaçırdı; bu yüzden, öfkelenerek halkıma senin halkına karşı savaşmalarını emrettim!" dedi.
- 16 Ve şimdi Limhi'nin olup bitenden haberi bile yoktu. Onun için krala: "Halkım arasında sorup soruşturacağım ve bunu kim yapmışsa ölecek!" dedi. Bu yüzden halkın arasında arama yapılmasını emretti.
- 17 Şimdi kralın yüzbaşı olan Gideon bunları duyunca kralın yanına çıkıp ona: "Rica ederim vazgeçin, bu halkın arasında arama yapmayın ve bunu onların üzerine yüklemeyin!" dedi.
- 18 Çünkü bu halkın ortadan kaldırmak istediği rahipleri, babanızın rahiplerini hatırlamıyor musunuz? Ve onlar çölde değil midir? Ve Lamanlılar'ın kızlarını çalanlar onlar değil midir?
- 19 Ve şimdi, işte ve bu şeyleri krala da söyle ki, halkına konuşsun; bize karşı öfkeleri yatışsın; çünkü işte üzerimize saldırmak için şimdiden hazırlanıyorlar; ve işte bizim sayımız ise çok az.
- 20 Ve işte, kalabalık ordularıyla geliyorlar ve kral onları bize karşı yatıştırmazsa, hepimiz yok olup gideceğiz.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 Çünkü Abinadi'nin bize karşı peygamberlik ettiği sözleri yerine gelmiyor mu—ve bütün bunlar Rab'bin sözlerine dinlemeyip kötülüklerimizden dönmediğimiz için olmadı mı?
- 22 Ve şimdi gelin kralı yatıştıralım ve ona ettiğimiz yemini tutalım; çünkü tutsak olmak canımızı yitirmekten iyidir; öyleyse bu kadar çok kan dökülmesine bir son verelim.
- 23 Ve şimdi Limhi, babasıyla ve çöle kaçan rahiplerle ilgili her şeyi krala anlattı; ve onların kızlarını rahiplerin kaçırdığını ileri sürdü.
- 24 Ve öyle oldu ki kral yatışarak onun halkıyla barıştı ve onlara: “Silahsız olarak halkımı karşılamaya çıkalım; ve size yemin ederek söz veriyorum ki halkım halkınıza el kaldırmayacak!” dedi.
- 25 Ve öyle oldu ki silahlarını bırakarak kralın ardınca yürüdüler ve Lamanlılar'la karşılaşmaya gittiler. Ve öyle oldu ki Lamanlılar'la karşılaştılar ve Lamanlılar'ın kralları onların önünde eğilerek, Limhi halkı adına ricada bulundu.
- 26 Ve Limhi halkının silahsız olduğunu gören Lamanlılar merhamete gelerek onlarla barıştılar ve krallarıyla beraber barış içinde kendi ülkelerine döndüler.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosiyâ 21

- 1 Ve öyle oldu ki Limhi ve halkı, Nefi şehrine döndüler ve ülkede yeniden barış içinde yaşamaya başladılar.
- 2 Ve öyle oldu ki uzun bir süre sonra Lamanlılar Nefililer'e karşı kıskırtılıp öfkelendirilmeye başlandı ve oradan buradan ülke sınırları içine sızmaya başladılar.
- 3 Şimdi krallarının Limhi'ye vermiş olduğu yeminden dolayı onları öldürmeye cesaret edemiyorlardı; ama onların yanağına tokadı vuruyor ve onların üzerindeki yetkilerini kullanıyorlardı; ve sırtlarına ağır yükler vurup onları dilsiz bir eşek gibi istedikleri yere sürüklüyorlardı—
- 4 Evet, bütün bunlar Rab'bin sözü yerine gelsin diye oldu.
- 5 Ve şimdi Nefililer'in çektiği sıkıntılar büyüktü ve Lamanlılar'ın elinden kendilerini kurtarabilmeleri imkansızdı; çünkü Lamanlılar onları her yandan kuşatmışlardı.
- 6 Ve öyle oldu ki halk çektikleri sıkıntılardan dolayı krala söylenmeye başladı; ve gidip onlara karşı savaşmak istiyorlardı. Ve yakınmaları ile kralı son derece üzdüler; bu yüzden diledikleri gibi davranmalarına izin verdi.
- 7 Ve halk yeniden toplanıp silahlarını kuşandı ve Lamanlılar'ı ülkelerinden kovmak için harekete geçtiler.
- 8 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onları yenip geri sürdüler, çoğunu da öldürdüler.
- 9 Ve Limhi halkı arasında büyük yas oldu, ağıtlar yakıldı; dul kadın kocası için, oğul ve kız babaları için ve kardeşler kardeşleri için ağladı.
- 10 Şimdi ülkede pek çok dul vardı ve yüreklerine düşen bu büyük Lamanlılar korkusu yüzünden her gün durmadan ağlıyorlardı.
- 11 Ve öyle oldu ki onların sürekli ağlayıp sızlamaları, geri kalan Limhi halkını Lamanlılar'a karşı kıskırtıp öfkelendirdi; ve bir kez daha savaşmaya gittilerse de büyük kayıplar vererek tekrar gerisingeri sürüldüler.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

- 12 Evet, hatta üçüncü kez savaşa gittiler ve aynı şekilde bozguna uğratıldılar; ve sağ kalanlar yeniden Nefi şehrine döndüler.
- 13 Ve kendilerini yerlere varıncaya kadar alçaltarak tutsaklığın boyunduruğuna girdiler; dövülmeye, oradan oraya sürüklenmeye ve düşmanlarının keyfince sırtlarına ağır yük vurulmasına boyun eğdiler.
- 14 Ve onlar alçakgönüllüğün derinliklerine kadar kendilerini alçalttılar; ve var güçleriyle Tanrı'ya yakardılar; evet, içine düştükleri sıkıntılardan kendilerini kurtarması için bütün gün Tanrı'larına yakardılar.
- 15 Ve şimdi Rab işledikleri kötülükler yüzünden seslerini duymakta ağır davranıyordu; yine de seslerini işitip Lamanlılar'ın yüreklerini yumuşatmaya başladı; öyle ki Lamanlılar, onların yükünü azaltmaya başladılar; ne var ki, Rab onları tutsaklıktan kurtarmayı uygun bulmadı.
- 16 Ve öyle oldu ki ülkede yavaş yavaş zenginleşmeye, daha bol miktarda tahıl üretmeye ve sürüler ve büyükbaş hayvanlar beslemeye başladılar; öyle ki açlık çekmediler.
- 17 Şimdi çok fazla sayıda kadın vardı, erkeklerden daha çoktular; bu yüzden, Kral Limhi dul kadınlarla çocuklarının geçimini sağlayıp açlıktan ölmelerini için, herkesin bir şeyler vermesini emretti; ve öldürülenlerin sayısı çok olduğu için bunu yaptılar.
- 18 Şimdi Limhi halkı ellerinden geldiği kadar birlik olup tahıllarını ve sürülerini korudular.
- 19 Ve şehir surları dışına çıktığında, kral bile kendi adamına muhafızları olmadan güvenmiyordu; herhangi bir şekilde Lamanlılar'ın eline düşmekten korkuyordu.
- 20 Ve Lamanlılar'ın kızlarını kaçırmakla başlarına bu büyük felâketi sarıp çöle kaçan rahipleri yakalamak umuduyla, kral halkına ülkenin her yanını gözetlemelerini buyurdu.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

- 21 Çünkü onları yakalayıp cezalandırmak istiyorlardı; çünkü geceleyin Nefi ülkesine gelip tahıllarını ve değerli eşyalarından çoğunu götürmüşlerdi; bu yüzden Limhi halkı pusuya yattı.
- 22 Ve öyle oldu ki Ammon ve kardeşleri ülkeye gelinceye dek Lamanlılar ile Limhi halkı arasında yeni bir tatsızlık olmadı.
- 23 Ve kral muhafızlarıyla birlikte şehir dışına çıktığında Ammon ve kardeşlerini keşfetti ve onları Nuh'un rahipleri sanarak yakalattı; ellerini kollarını bağlatıp hapse attırdı. Ve Nuh'un rahipleri olsaydılar onları öldürtecekti.
- 24 Fakat onların Nuh'un rahipleri değil de Zarahemla ülkesinden gelen kendi kardeşleri olduklarını görünce içi büyük sevinçle doldu.
- 25 Şimdi Ammon gelmeden önce Kral Limhi birkaç adamını Zarahemla ülkesini bulmaları için göndermişti; ne var ki adamları ülkeyi bulamamışlar ve çölde kaybolmuşlardı.
- 26 Bununla birlikte eskiden insanların yaşadığı bir ülke, evet, kurumuş kemiklerle kaplı bir ülke bulmuşlardı; evet, burası eskiden insanların yaşadığı bir ülkedydi ve yerle bir edilmişti; ve adamlar orayı Zarahemla ülkesi sanarak Nefi ülkesine döndüler ve Ammon'un gelişinden birkaç gün önce ülke sınırlarına ulaştılar.
- 27 Ve yanlarında bazı kayıtlar, hatta kemiklerini buldukları halkın kayıtlarını da getirdiler; ve bu kayıtlar madeni levhalara işlenmişti.
- 28 Ve şimdi Kral Mosiya'nın bu tür kayıtları çevirebilmek için Tanrı'dan bir armağana sahip olduğunu Ammon'un ağzından öğrenince, Limhi'nin içi yine sevinçle doldu; evet ve Ammon da sevindi.
- 29 Ancak Ammon'la kardeşleri, kardeşlerinin çoğu öldürülmüş olduğu için çok üzüldüler.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

30 Ve ayrıca, Kral Nuh'la rahiplerinin, halkı Tanrı'ya karşı bunca günaha ve kötülüğe sürüklemesine de üzüldüler; ve Abinadi'nin ölümüne de üzüldüler; ve ayrıca Abinadi tarafından söylenmiş sözlere inanıp Tanrı'nın gücü ve yetkisi sayesinde Tanrı'nın bir kilişesini kuran Alma ile ona katılan halkın gitmesine de üzüldüler.

31 Evet, gitmeleri onları çok üzdü; çünkü nereye kaçıp gittiklerini bilmiyorlardı. Şimdi bilseler seve seve onlara katılırlardı, çünkü kendileri de Tanrı'ya hizmet edip, O'nun emirlerini yerine getirmek için Tanrı ile bir antlaşma yapmışlardı.

32 Ve şimdi Ammon geldikten sonra, Kral Limhi ve halkından birçokları da Tanrı'ya hizmet etmek ve emirlerini yerine getirmek için O'nunla bir antlaşma yapmışlardı.

33 Ve öyle oldu ki Kral Limhi ve halkından birçoğu vaftiz olmak istiyordu; ancak ülkede Tanrı'dan yetkisi olan bir kimse yoktu. Ve Ammon kendisini layık bir hizmetkâr olarak görmediği için bunu yapmayı reddetti.

34 Bu yüzden şimdilik kendilerine bir kilise kurmayı Rab'bin Ruhunu beklediler. Şimdi çöle kaçmış olan Alma ile kardeşleri gibi olmak istiyorlardı.

35 Bütün yürekleriyle Tanrı'ya hizmet etmeye istekli olduklarının tanığı ve kanıtı olarak vaftiz olmak istiyorlardı; ancak bunu ileri bir tarihe bıraktılar; ve vaftiz olmalarının öyküsü ileride anlatılacaktır.

36 Ve şimdi Ammon'un ve halkının, Kral Limhi'nin ve halkının tek düşüncesi Lamanlılar'ın elinden ve onların kölesi olmaktan kurtulmaktı.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosiyâ 22

- 1 Ve öyle oldu ki Ammon'la Kral Limhi tutsaklıktan nasıl kurtulacakları konusunda halka danışmaya başladılar; ve hatta bütün halkı bir araya getirdiler; ve amaçları bu konuda halkın da onayını almaktı.
- 2 Ve öyle oldu ki tutsaklıktan kurtulmak için eşlerini ve çocuklarını ve sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını ve çadırlarını alıp çöle kaçırmaktan başka bir çare bulamadılar; çünkü Lamanlılar sayıca çok olduklarından, Limhi halkının onlarla savaşarak kendilerini kılıçla tutsaklıktan kurtarması olanaksızdı.
- 3 Şimdi öyle oldu ki Gideyon gidip kralın önünde durdu ve ona şöyle dedi: Şimdi ey kral, kardeşlerimiz Lamanlılar'la yaptığımız savaşlarda sözlerimi şimdiye kadar birçok kez dinlediniz.
- 4 Ve şimdi, ey kral eğer hizmetkârınızı yararsız buluyorsanız ya da şu ana dek sözlerimi biraz olsun dinleyip yararını gördüyseniz, sizden bu gün de sözlerimi dinlemenizi dilerim; ve sizin hizmetkârınız olup bu halkı tutsaklıktan kurtarmak istiyorum.
- 5 Ve kral onun konuşmasına izin verdi. Ve Gideyon ona şunları söyledi:
- 6 İşte şehrin arkasındaki arka surun içinden geçen arka geçit yok mu? Oradaki Lamanlılar, yani Lamanlı muhafızlar geceleyin sarhoş olurlar; bu yüzden bütün bu halkın arasına bir duyuru göndereyim, geceleyin çöle sürmek üzere sığırlarını ve davarlarını toplasınlar.
- 7 Ve ben de emrinize göre gidip Lamanlılar'a son şarap haracını ödeyeyim; ve içip sarhoş olacaklardır; ve sarhoş olup sızdıklarında, ordugâhlarının solundaki gizli geçitten çıkar gideriz.
- 8 Böylece eşlerimiz ve çocuklarımız, sığırlarımız ve davarlarımızla çöle çıkar, Şilom ülkesinin çevresinden yolumuza devam ederiz.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

9 Ve öyle oldu ki kral, Gideyon'un sözlerini dinledi.

10 Ve Kral Limhi, halkına sürülerini toplamalarını emretti ve Lamanlılar'a şarap haracını gönderdi; ve hediye olarak onlara daha fazla şarap gönderdi; ve onlar kral Limhi'nin kendileri için gönderdiği şaraptan bol bol içtiler.

11 Ve öyle oldu ki gece olunca, Limhi halkı sığırlarını ve davarlarını da alarak çöle çıktı ve çölde Şilom ülkesinin çevresinden dolaşarak Ammon'la kardeşlerinin önderliğinde Zarahemla ülkesine doğru yöneldiler.

12 Ve çölde taşıyabilecekleri altın, gümüş gibi tüm değerli eşyalarıyla yiyeceklerini yanlarına almışlardı; ve yollarına devam ettiler.

13 Ve günlerce çölde yol aldıktan sonra Zarahemla ülkesine vardılar ve Mosiya'nın halkıyla birleşerek onun egemenliği altına girdiler.

14 Ve öyle oldu ki Mosiya onları sevinçle karşıladı; ve onların kayıtlarını ve Limhi halkı tarafından bulunmuş olan kayıtları da teslim aldı.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Lamanlılar, Limhi halkının geceleyin ülkeden ayrıldığını anlayınca, arkalarından çöle bir ordu gönderdiler.

16 Ve askerler iki gün Limhi halkının ardından gittikten sonra onların izlerini takip edemediler; bu yüzden çölde kayboldular.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Kral Nuh'un halkı tarafından çöle kovulan Rab'bin halkının ve Alma'nın öyküsü.

Mosiyâ 23

- 1 Şimdi Kral Nuh'un orduları saldırarak diye Rab tarafından uyarılan Alma bunu halkına bildirdi; bu yüzden sürülerini toplayıp tahıllarını yükleyen halk, Kral Nuh'un orduları gelmeden çöle doğru yola çıktı.
- 2 Ve Rab onlara öyle bir güç verdi ki Kral Nuh'un halkı arkalarından yetişip onları yok edemedi.
- 3 Ve sekiz gün boyunca çölün derinliklerine kaçtılar.
- 4 Ve bir ülkeye geldiler; evet, burası çok güzel ve hoş bir ülkedi; suyunun dupduru olduğu bir ülkedi.
- 5 Ve çadırlarını kurdular ve toprağı işlemeye başladılar; ve binalar yapmaya başladılar; evet, çalışkandırlar ve canla başla çalıştılar.
- 6 Ve halk Alma'nın kral olmasını istiyordu; çünkü halkı tarafından çok seviliyordu.
- 7 Fakat, Alma onlara: "İşte, bir kralımızın olması uygun değildir!" dedi; çünkü Rab şöyle diyor: Kimseyi kimseden üstün saymayacaksınız ya da bir kimse kendisini başkasından üstün görmeyecek; bu yüzden, size derim ki bir kralınız olması uygun değildir.
- 8 Yine de, hep doğru kimseler kralınız olabilseydi, başınızda bir kralın bulunması iyi olurdu.
- 9 Fakat Kral Nuh'un ve rahiplerinin kötülüklerini hatırlayın; ve ben kendim bile tuzağı düştüm ve Rab'bin gözünde iğrenç sayılacak birçok şey yaptım; yaptığım şeyler beni acı bir tövbeye getirdi.
- 10 Yine de çok acı çektikten sonra Rab yakarışımı duydu ve dualarımı cevaplandırdı; ve çoğunuza O'nun gerçeğini bildireyim diye O'nun elinde bir araç oldum.
- 11 Ancak bu konuda gururlanamam; çünkü kendim için gururlanmaya layık değilim.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

- Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.
- And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.
- And they fled eight days' journey into the wilderness.
- And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.
- And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.
- And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.
- But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.
- Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.
- But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;
- Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.
- Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

- 12 Ve Şimdi size söylüyorum, Kral Nuh tarafından zulmedildiniz ve ona ve rahiplerine kul kle oldunuz; ve onlar tarafından ktlklere dŐrldnz; bu yüzden kötülük bağlarıyla bađlanmıŐtınız.
- 13 Ve Şimdi Tanrı'nın gücüyle bu bağlardan kurtuldunuz; evet, hatta Kral Nuh'un ve halkının elinden ve kötülüğün bağlarından kurtuldunuz; dilerim, sizi zgr kılan bu özgürlüğe bağlı kalır ve kimsenin kralınız olmasına izin vermezsiniz.
- 14 Ve Tanrı'nın yolundan giden ve emirlerine uyan Tanrı'nın bir ğrencisi olmadıkça kimsenin öğretmeniniz veya hizmetkârınız olmasına da izin vermezsiniz.
- 15 Böylece Alma halkına herkesin komşusunu kendisi gibi sevmesini, aralarında hiç çekişme olmaması gerektiğini öğretti.
- 16 Ve Şimdi Alma, kiliselerinin kurucusu olduğundan, onların yüksek rahibiydi.
- 17 Ve yle oldu ki Tanrı tarafından Alma'nın aracılığıyla olmadıkça, hiç kimse vaaz vermek veya öğretmek için yetki almadı. Bu yüzden Alma onların bütün rahiplerini ve öğretmenlerini kutsadı; ve doğru olmayan insanların dışında hiç kimse kutsanmadı.
- 18 Bu yüzden onlar halklarını korudular ve onları doğrulukla ilgili değerlerle beslediler.
- 19 Ve yle oldu ki ülkede son derece refah içinde yaşamaya başladılar; ve ülkeye Helam adını verdiler.
- 20 Ve yle oldu ki Helam ülkesinde gittikçe kalabalıklaştılar ve çok bolluk içinde yaşadılar; ve Helam Şehri adını verdikleri bir Şehir kurdular.
- 21 Yine de Rab halkını yola getirmeyi uygun bulur; evet, onların inancını ve sabrını dener.
- 22 Ancak her kim O'na güvenirse son günde yüceltilecek odur. Evet ve bu halk için de durum böyleydi.
- 23 Çünkü işte, onların tutsaklığa düŐürüldüđünü ve Tanrıları Rab'den, evet, hatta İbrahim'in ve İŐhak'ın ve Yakup'un Tanrısından başka kimsenin onları kurtarmayacağını size göstereceğim.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Ve öyle oldu ki Rab onları kurtardı ve yüce gücünü onlara gösterdi; ve onların sevinci büyüktü.

25 Çünkü işte, öyle oldu ki Helam ülkesinde, evet, Helam şehrinde çevredeki toprakları işlerken, işte Lamanlılar'ın bir ordusu ülke sınırlarında gözüktü.

26 Şimdi öyle oldu ki Alma'nın kardeşleri tarlalarından kaçıp Helam şehrinde bir araya toplandılar; ve Lamanlılar'ın görünüşlerinden dolayı çok korkmuşlardı.

27 Fakat Alma varıp aralarında durdu ve onlara korkmamalarını öğütledi, Tanrıları Rab'bi hatırlamalarını ve O'nun kendilerini kurtaracağını söyledi.

28 Bu yüzden korkularını yatıştırarak kendilerinin, eşlerinin ve çocuklarının canını bağışlasınlar diye Lamanlılar'ın yüreğini yumuşatması için Rab'be yakarmaya başladılar.

29 Ve öyle oldu ki Rab, Lamanlılar'ın yüreğini yumuşattı. Ve Alma ile kardeşleri gidip kendilerini onların eline teslim ettiler; ve Lamanlılar, Helam ülkesini ele geçirdiler.

30 Şimdi Kral Limhi'nin halkının peşine düşmüş olan Lamanlı orduları, uzun bir süre çölde kaybolmuştu.

31 Ve işte Amulon adını verdikleri bir yerde Kral Nuh'un o rahiplerini bulmuşlardı; ve rahipler Amulon ülkesini yurt edinmeye başlamış ve toprağı işlemeye başlamışlardı.

32 Şimdi bu rahiplerin liderinin adı Amulon'du.

33 Ve öyle oldu ki Amulon Lamanlılar'a yalvardı; ve Lamanlılar'ın kızları olan hanımlarını da kocalarını öldürmemelerini rica etmeleri için kardeşlerine gönderdi.

34 Ve Lamanlılar, hanımlarından dolayı Amulon'la kardeşlerine acıdılar ve onları öldürmediler.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

- 35 Ve Amulon'la kardeşleri Lamanlılar'a katıldılar; ve Nefi ülkesini bulmak üzere çölde yol alırken, Alma ile kardeşlerinin oturdukları Helam ülkesini buldular.
- 36 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Nefi ülkesine giden yolu kendilerine gösterirlerse, Alma ile kardeşlerine canlarını ve özgürlüklerini bağışlayacaklarını dair söz verdiler.
- 37 Fakat Alma, Nefi ülkesine giden yolu onlara gösterdikten sonra, Lamanlılar sözlerinde durmadılar; Alma ile kardeşlerini gözetim altında tutmaları için Helam ülkesinin çevresine muhafızlar yerleştirdiler.
- 38 Ve geri kalan Lamanlılar ise Nefi ülkesine gitti; ve bir kısmı da Helam ülkesine döndü ve Helam ülkesinde kalan muhafızların hanımlarıyla çocuklarını da yanlarında getirdi.
- 39 Ve Lamanlılar'ın kralı Helam ülkesindeki halkının başına kral ve yönetici olarak Amulon'u atamıştı; ancak Amulon'un Lamanlılar'ın kralına ters düşecek bir şey yapmaya yetkisi yoktu.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosiyâ 24

- 1 Ve öyle oldu ki Amulon, Lamanlılar'ın kralının gözüne girmeyi başardı; bu nedenle, Lamanlılar'ın kralı onun ve kardeşlerinin, halkın üzerine, evet, hatta Şemlon ülkesindeki, Şilom ülkesindeki ve Amulon ülkesindeki halkın üzerine öğretmen olarak atanmalarına izin verdi.
- 2 Çünkü Lamanlılar bütün bu ülkeleri ellerine geçirmişlerdi; bu yüzden, Lamanlılar'ın kralı bütün bu ülkelere krallar atamıştı.
- 3 Ve şimdi Lamanlılar'ın kralının adı Laman'dı, babasının adını almıştı; ve bu yüzden ona Kral Laman deniliyordu. Ve büyük bir halkın kralıydı.
- 4 Ve Kral Laman, halkının sahip olduğu bütün ülkelere Amulon'un kardeşlerini öğretmen olarak atadı; ve böylece Nefi dili bütün Lamanlı halkı arasında öğretilmeye başlandı.
- 5 Ve Lamanlılar birbirlerine dostça davranan bir halktı; ancak Tanrı'yu bilmiyorlardı; Amulon'un kardeşleri de onlara ne Tanrıları Rab, ne de Musa yasasıyla ilgili hiçbir şey öğretmediler; Abinadi'nin sözlerini de öğretmediler.
- 6 Fakat onlara nasıl kayıt tutulacağını ve birbirlerine yazabilmeyi öğretiler.
- 7 Ve böylece Lamanlılar zenginliklerini kat kat arttırmaya başladılar ve kendi aralarında ticaret yapmaya başladılar ve giderek büyüdüler ve dünya aklına göre akıllı ve becerikli bir halk olmaya başladılar, evet, her türlü yağmacılıktan ve kötülükten zevk duyan çok kurnaz bir halk oldular; ancak kendi kardeşleri arasında böyle davranmıyorlardı.
- 8 Ve şimdi öyle oldu ki Amulon, Alma ile kardeşlerinin üzerinde yetkisini kullanmaya başladı ve Alma'ya baskı yapmaya ve kendi çocuklarına onların çocuklarına baskı yaptırmaya başladı.
- 9 Çünkü Amulon, Alma'nın vaktiyle kralın rahiplerinden biri olduğunu ve Abinadi'nin sözlerine inandığı için kralın huzurundan kovulduğunu biliyordu; ve bu yüzden ona öfkeleniyordu; Amulon, Kral Laman'a bağlı olmasına karşın, yine de onların üzerinde yetki kullanıyordu ve onlara angarya işler yaptırıp başlarına da angaryacı kâhyalar dikti.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

- 10 Ve öyle oldu ki onların sıkıntıları o denli büyüktü ki, var güçleriyle Tanrı'ya yakarmaya başladılar.
- 11 Ve Amulon onlara yakarmayı bırakmalarını emretti ve onları gözetlemeleri için başlarına muhafızlar dikti; öyle ki Tanrı'ya yakarırken görülen herkes idam edilecekti.
- 12 Ve Alma ile halkı Tanrıları Rab'be seslenemediler, ama yüreklerini O'na döktüler; ve Tanrı onların yüreklerinin düşüncelerini biliyordu.
- 13 Ve öyle oldu ki sıkıntıları böyle sürüp giderken, Rab'bin sesi onlara gelip şöyle dedi: Başlarınızı kaldırın, içiniz rahat olsun; çünkü benimle yaptığınız antlaşmayı biliyorum; ve halkımla antlaşmaya girip onları tutsaklıktan kurtaracağım.
- 14 Ve omuzlarınıza vurulan yükü hafifleteceğim; öyle ki boyunduruk altındayken bile sırtınızdaki yükleri hissetmeyeceksiniz; ve bunu gelecekte bana tanıklık edesiniz ve Ben Rab Tanrı'nın halkımı sıkıntılı günlerinde görmeye geleceğimi kesinlikle bilesiniz diye yapıyorum.
- 15 Ve şimdi öyle oldu ki Alma ile kardeşlerinin sırtına vurulan yükler hafifletildi; evet, Rab onlara öyle bir güç verdi ki yüklerini kolayca taşıyabildiler ve Rab'bin bütün isteklerine sabırla ve neşeyle boyun eğdiler.
- 16 Ve öyle oldu ki inançları ve sabırları o denli büyüktü ki Rab'bin sesi yeniden onlara gelip şöyle dedi: İçiniz rahat olsun, çünkü yarın sizi tutsaklıktan kurtaracağım.
- 17 Ve Rab Alma'ya şöyle dedi: Sen bu halkın önünden gideceksin ve Ben seninle gelip bu halkı tutsaklıktan kurtaracağım.
- 18 Şimdi öyle oldu ki Alma'yla halkı geceleyin sürülerini ve ayrıca tahıllarını topladılar; evet, bütün gece boyunca sürülerini topladılar.
- 19 Ve sabahleyin Rab, Lamanlılar'ın üzerine ağır bir uyku getirdi; evet ve bütün angaryacı kâhyaları derin bir uykuya dalmışlardı.
- 20 Ve Alma'yla halkı çöle çıktılar; ve bütün gün yol aldıktan sonra çadırlarını bir vadide kurdular ve vadiye Alma adını verdiler, çünkü çölde onlara yol gösteren Alma'ydı.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

21 Evet ve Alma vadisinde, kendilerine merhamet ettiği, yüklerini hafiflettiği ve onları tutsaklıktan kurtardığı için Tanrı'ya şükranlarını sundular; çünkü tutsaklık altındaydılar ve Tanrıları Rab'den başka kimse onları kurtaramazdı.

22 Ve Tanrı'ya şükranlarını sundular, evet, bütün erkekleri, kadınları ve konuşabilen çocukları seslerini yükselterek Tanrı'yı övdüler.

23 Ve şimdi Rab, Alma'ya şöyle dedi: Acele et, kendini de, halkını da bu ülkeden çıkar; çünkü Lamanlılar uyanıp peşinize düştüler; onun için bu ülkeden gidin; ve Ben, Lamanlılar'ı bu vadiye durduracağım; öyle ki bu halkın peşinden daha fazla gelemeyecekler.

24 Ve öyle oldu ki onlar vadiden ayrılarak çöle doğru yola çıktılar.

25 Ve çölde on iki gün kaldıktan sonra, Zarahemla ülkesine ulaştılar; ve Kral Mosiya da onları sevinçle karşıladı.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosiya 25

- 1 Ve Şimdi Kral Mosiya bütün halkı bir araya toplattı.
- 2 Şimdi Nefi'nin çocukları ya da Nefi soyundan olanların sayısı, Mulek ve onunla birlikte le çıkanların soyundan gelen Zarahemla halkının sayısı kadar çok değildi.
- 3 Ve Nefi halkı ile Zarahemla halkı, Lamanlılar kadar çok değildi; evet, Lamanlılar'ın yarısı kadar bile değildi.
- 4 Ve Şimdi Nefi halkının ve ayrıca Zarahemla halkının hepsi bir araya toplanmıştı; ve iki grup olarak toplandılar.
- 5 Ve yle oldu ki Mosiya, Zenif'in kayıtlarını halkına okudu ve okuttu; evet, Zenif halkının Zarahemla ülkesinden çıkıp yeniden oraya döndüğü zamana dek tutulan kayıtları okudu.
- 6 Ve ayrıca Alma ile kardeşlerinin öyküsünü de okudu; ve Zarahemla ülkesinden çıktıkları zamandan yeniden oraya dönünceye dek çektikleri bütün sıkıntuları okudu.
- 7 Ve Şimdi Mosiya kayıtları okumayı bitirdiğinde, ülkede kalmış olan halk hayretten ve Şaşkınlıktan dona kaldı.
- 8 Çünkü ne düŐüneceklerini bilemediler; çünkü tutsaklıktan kurtulanları görünce, çok büyük bir sevinçle dolup taŐtılar.
- 9 Ve yine, Lamanlılar tarafından öldürülmüş olan kardeşlerini düŐününce de acıya boğuldular ve üzüntüden gözyaŐlarını tutamadılar.
- 10 Ve yine, Tanrı'nın hemen gösterdiği iyiliği ve Alma ile kardeşlerini Lamanlılar'ın elinden ve tutsaklıktan kurtaran gücünü düŐününce, seslerini yükselterek Tanrı'ya Şükranlarını sundular.
- 11 Ve yine, kardeşleri olan Lamanlılar'ı, içinde buldukları günahkâr ve kirlenmiş durumu düŐündüklerinde, onların ruhlarının mutluluğu için ileri ağrı ve acılarla doldu.

Mosiah 25

- And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.
- Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.
- And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.
- And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.
- And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.
- And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.
- And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.
- For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.
- And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.
- And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.
- And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın kızlarıyla evlenen Amulon ve kardeşlerinin çocukları, babalarının davranışlarından memnun değildiler; ve artık babalarının adını taşımak istemiyorlardı; bu yüzden Nefi çocukları diye çağrılıp Nefililer diye çağrılanların arasında sayılabilmek için Nefi adını üzerlerine aldılar.
- 13 Ve şimdi, bütün Zarahemla halkı Nefililer'le beraber sayıldı; ve bu, krallık Nefi soyundan gelenlerin dışında başka kimseye verilmediği içindi.
- 14 Ve şimdi öyle oldu ki Mosiya, okumayı bitirip halkına söyleyecekleri söyledikten sonra, Alma'nın da halka konuşmasını istedi.
- 15 Ve halk büyük gruplar halinde toplanınca, Alma onlara konuştu ve bir gruptan diğerine geçip, halka tövbe ve Rab'be imanı vaaz etti.
- 16 Ve Limhi halkı ile kardeşlerine, tutsaklıktan kurtulan herkese, onları kurtaranın Rab olduğunu hatırlamalarını öğütledi.
- 17 Ve öyle oldu ki Alma, halka birçok şey öğrettikten ve konuşmasına son verdikten sonra Kral Limhi vaftiz olmak istiyordu; ve onun bütün halkı da vaftiz olmak istiyordu.
- 18 Bu yüzden Alma suya inerek onları vaftiz etti; evet, Mormon sularında kardeşlerini vaftiz ettiği şekilde onları da vaftiz etti; evet ve vaftiz ettiği herkes Tanrı'nın Kilisesi'nin üyesi olmuşlardı; ve bu, Alma'nın sözlerine inandıkları için olmuştu.
- 19 Ve öyle oldu ki Kral Mosiya, Alma'nın Zarahemla ülkesinin her yanında kiliseler kurmasına izin verdi ve ona her kiliseye rahip ve öğretmen atama yetkisini de verdi.
- 20 Şimdi böyle bir yola başvurulmasının nedeni, halkın tek bir öğretmen tarafından idare edilemeyecek kadar kalabalıklaşmış olmasıydı; ayrıca tek bir toplantıda herkes Tanrı'nın sözünü işitemiyordu.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Bu yüzden, kiliseler denilen ayrı gruplar halinde toplandılar; her kilisenin kendine ait rahipleri ve öğretmenleri vardı ve her rahip, Alma'nın ağzından kendisine bildirildiği şekilde sözü halka vaaz ediyordu.

22 Ve böylece, birçok kilise olmasına rağmen, hepsi tek bir Kilise'ydi; evet, hatta Tanrı'nın Kilisesi'ydi; çünkü bütün kiliselerde tövbe ve Tanrı'ya imandan başka bir şey vaaz edilmiyordu.

23 Ve şimdi Zarahemla ülkesinde yedi kilise kurulmuştu. Ve öyle oldu ki Mesih'in ya da Tanrı'nın adını üzerine almak isteyen herkes Tanrı'nın Kilisesi'ne katıldı.

24 Ve onlara Tanrı'nın halkı dendi. Ve Rab Ruhu'nu onların üzerine döktü; ve onlar kutsanıp ülkede refah içinde yaşadılar.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosiya 26

- 1 Şimdi öyle oldu ki Kral Benyamin'in halkına konuştuğu dönemde küçük çocuk olduklarından genç kuşak arasında kralın sözlerini anlayamayan birçok kimse vardı; ve bunlar atalarının geleneklerine inanmıyorlardı.
- 2 Ne Mesih'in gelişi, ne de ölülerin dirilişi hakkında söylenenlere inanıyorlardı.
- 3 Ve şimdi inançsızlıkları yüzünden Tanrı sözünü anlayamıyorlardı ve yürekleri de katılaştı.
- 4 Ve vaftiz olmak istemiyorlardı; Kilise'ye de katılmak istemiyorlardı. Ve inançları bakımından ayrı bir halk gibydiler ve hep şehvete düşkün, günahkâr bir durumda kaldılar; çünkü Tanrıları Rab'be dua etmek istemiyorlardı.
- 5 Ve şimdi Mosiyanın krallık ettiği dönemde, sayıları Tanrı halkının yarısı kadar bile değildi; ancak kardeşlerin arasında çıkan anlaşmazlıklar yüzünden sayıları giderek arttı.
- 6 Çünkü öyle oldu ki pohpohlayıcı sözleriyle Kilise'deki birçok kişiyi aldattılar ve onların çok günah işlemesine neden oldular; bu yüzden, Kilise'de olup da günah işleyenlerin Kilise tarafından uyarılmaları gerekti.
- 7 Ve öyle oldu ki bu kişiler rahiplerin önüne getirildi ve öğretmenler tarafından rahiplere teslim edildi; ve rahipler de onları yüksek rahip olan Alma'nın önüne getirdiler.
- 8 Şimdi Kral Mosiyanın, Kilise üzerindeki yetkiyi Alma'ya vermişti.
- 9 Ve öyle oldu ki Alma onlar hakkında ne yapacağını bilmiyordu; fakat onlara karşı bir sürü tanık vardı; evet, halk ayağa kalkıp kötülükleri hakkında birçok tanıklıkta bulunmuştu.
- 10 Şimdi böyle bir şey Kilise'de daha önce olmamıştı; bu yüzden, Alma'nın ruhu sıkıldı ve onların kralın huzuruna çıkarılmasını buyurdu.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

- 11 Ve krala şöyle dedi: İşte, kardeşleri tarafından suçlananların çoğunu huzurunuz buraya getirdik; evet ve onlar çeşitli kötülükler yaparken yakalandılar. Ve kötülüklerinden tövbe etmiyorlar; bu yüzden onları işledikleri suçlara göre yargılamamız için huzurunuz getirdik.
- 12 Fakat Kral Mosiya Alma'ya: "Ben onları yargılamam; bu yüzden yargılanmaları için onları senin eline teslim ediyorum!" dedi.
- 13 Ve şimdi Alma'nın ruhu yine sıkıldı; ve gidip bu konuda ne yapması gerektiğini Rab'be danıştı; çünkü Tanrı'nın gözünde yanlış bir şey yapmaktan korkuyordu.
- 14 Ve öyle oldu ki Alma içini tamamen Tanrı'ya dökükten sonra Rab'bin sesi ona gelip şöyle dedi:
- 15 Ne mutlu sana Alma ve ne mutlu Mormon sularında vaftiz olanlara! Sen yalnız hizmetkârım Abinadi'nin sözlerine yürekten inandığın için kutlandın.
- 16 Ve yalnız senin onlara söylediğin sözlere yürekten inananlara ne mutlu!
- 17 Ve bu halkın arasında bir kilise kurduğun için ne mutlu sana! Ve onlar emniyette olacaklar ve benim halkım olacaklar.
- 18 Evet, benim adım taşıyan isteyen bu halka ne mutlu! Çünkü onlar benim adıyla çağrılacaklar; ve onlar benimdir.
- 19 Ve yasayı çiğneyenler hakkında bana danıştığın için kutsanacaksın.
- 20 Sen benim hizmetkârımsın ve Ben sonsuz yaşama kavuşacağına dair seninle antlaşma yapıyorum; ve sen bana hizmet edecek ve benim adıyla ilerleyerek koyunlarımı bir araya toplayacaksın.
- 21 Ve sesimi duymak isteyen benim koyunum olacak ve onu Kilise'ye kabul edeceksin; ve Ben de onu kabul edeceğim.
- 22 Çünkü işte, bu benim Kilisem'dir; vaftiz olan herkes tövbe için vaftiz olacaktır. Ve her kimi kabul edersen, o benim adıma inanacak ve ben de onu cömertçe bağışlayacağım.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

- 23 Çünkü, dünyanın günahlarını yüklenen benim; insanları yaratan benim; ve sonuna dek inanana sağımda yer bağışlayan benim.
- 24 Çünkü işte, onlar benim adıyla çağrılacaklar; ve beni tanıyorlarsa, dirilecek ve sonsuza dek sağımda yerleri olacak.
- 25 Ve öyle olacak ki ikinci boru çaldığında, o zaman beni hiç tanımayanlar dirilip huzurumda duracaklar.
- 26 Ve o zaman benim, Tanrıları Rab olduğumu, Fidyeye Kurtaranları olduğumu bilecekler; ama Fidyeye ile kurtarılmayacaklardır.
- 27 Ve o zaman onlara kendilerini hiç tanımadığımı bildireceğim; ve onlar şeytan ve melekleri için hazırlanmış sonsuz ateşe gidecekler.
- 28 Bu yüzden sana derim ki sesimi duymak istemeyeni Kilise'ye kabul etmeyeceksin; çünkü son günde onu Ben de kabul etmeyeceğim.
- 29 Bu yüzden sana git ve bana karşı geleni işlediği günahlara göre yargıla diyorum; ve senin ve benim önümde günahlarını itiraf eder ve içtenlikle yürekten tövbe ederse, onu bağışlayacaksın; ve onu ben de bağışlayacağım.
- 30 Evet ve halkım ne zaman tövbe ederse, bana karşı işledikleri suçları bağışlayacağım.
- 31 Ve siz de birbirinizin suçlarını bağışlayacaksınız; çünkü, doğrusu size derim ki tövbe ettiğini söylediği zaman komşusunun suçunu bağışlamayan kişi kendisini suçlu duruma sokar.
- 32 Şimdi sana söylüyorum, git; ve kim günahlarından tövbe etmek istemiyorsa halkımın arasında sayılmayacak; ve bugünden başlayarak buna uyulacak.
- 33 Ve öyle oldu ki Alma bu sözleri işitince, onları unutmamak ve bu Kilise halkını Tanrı'nın emirlerine göre yargılayabilmek için hepsini yazdı.
- 34 Ve öyle oldu ki Alma gidip kötülük yaparken yakalananları Rab'bin sözü uyarınca yargıladı.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 Ve günahlarından tövbe edip onları itiraf edenleri Kilise'nin halkı arasında saydı.

36 Ve günahlarını itiraf etmeyip kötülüklerinden tövbe etmeyenler ise, Kilise'nin halkı arasında sayılmadı ve onların adları kayıtlardan silindi.

37 Ve öyle oldu ki Alma, Kilise'nin bütün işlerini düzene soktu; ve Kilise'yle ilgili işlerde yine huzurlu ve oldukça başarılı olmaya başladılar; Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yürüdüler, birçok kişiye kapılarını açtılar ve birçok kişiyi vaftiz ettiler.

38 Ve şimdi bütün bunları Kilise'yi yöneten Alma ile görev arkadaşları yerine getirdi. Canla başla her konuda Tanrı'nın sözünü öğretiyorlar, her türlü sıkıntılara katlanıyorlar ve Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olmayan herkes tarafından baskı görüyorlardı.

39 Ve kardeşlerini uyardılar; ve onların da her biri Tanrı sözü aracılığıyla günahlarına ya da işlemiş oldukları günahlara göre uyarıldılar; Tanrı tarafından durmadan dua etmeleri ve her durumda teşekkür etmeleri emredildi.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosiya 27

- 1 Ve Şimdi yle oldu ki inanmayanlar tarafından Kilise zerine yapılan baskılar öyle artmıştı ki Kilise, bu konuda söylenmeye ve liderlerine yakınmaya başladılar; Alma'ya da yakındılar. Ve Alma konuyu kralları Mosiya'ya aÇtı. Ve Mosiya da rahiplerine danıştı.
- 2 Ve yle oldu ki Kral Mosiya ülkenin her yanına duyuru göndererek inanmayanların, Tanrı'nın Kilisesi'ne ye olanların hiÇbirine baskı yapmamasını emretti.
- 3 Ve bütün kiliselere aralarında hiÇbir baskı olmaması ve bütün insanların arasında eşitlik olması işin sıklıkla bir emir verildi;
- 4 Öyle ki gurur ve kibrin huzurlarını bozmasına izin vermemeliydiler; öyle ki herkes komşusunu kendisi gibi saymalı ve geÇimini kendi eliyle saŐlamalıydı.
- 5 Evet ve bütün rahipleri ve öğretmenleri hastalık ya da muhtaŐlık gibi durumlar dışında kendi elleriyle ŐalıŐarak geÇimlerini saŐlamalıydı; ve bunları yerine getirdiklerinde, Tanrı'nın onlara lütfu ŐoŐaldı.
- 6 Ve ülkede yeniden büyük bir barış ortamı doŐdu; ve halkın sayısı giderek artmaya başladı ve yeryüzünün her tarafına daŐılmaya başladılar; evet, kuzeyde ve güneyde, doŐuda ve batıda, ülkenin her tarafında büyük Şehirler ve köyler kurdular.
- 7 Ve Rab onları ziyaret etti ve refaha kavuşturdu; ve onlar kalabalık ve zengin bir halk oldular.
- 8 Şimdi Mosiya'nın oŐulları inanmayanlar arasında sayılıyordu; ve Alma'nın oŐullarından biri, babasının adını almış olan Alma da onların arasında sayılıyor-du; buna raŐmen GenÇ Alma Çok kötü ve putperest bir adam oldu. Ve konuşmasını Çok iyi biliyor ve halka Çok pohpohlayıcı sözler söylüyordu; bu yüzden halkın ŐoŐunu kendi kötülüklerinin aynısını yapmaya sürükledi.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

9 Ve Tanrı'nın Kilisesi'nin ilerlemesine büyük bir engel oldu; halkın yüreğini çalarak halkın arasında anlaşmazlıkların çıkmasına neden oluyordu; Tanrı'nın düşmanına halkın üzerinde gücünü gösterme fırsatını veriyordu.

10 Ve şimdi öyle oldu ki Tanrı'nın Kilisesi'ni ortadan kaldırmak için dolaşp dururken; Tanrı'nın, hatta kralın emirlerini hiçe sayarak, Kilise'yi ortadan kaldırmak ve Rab'bin halkını yoldan saptırmak istiyordu; bu amaçla Mosiya'nın oğullarıyla beraber gizlice işe koyulmuşlardı—

11 Ve size dediğim gibi, Tanrı'ya baş kaldırarak böyle dolaşp dururlarken, işte, Rab'bin meleği onlara göründü; ve melek sanki bir bulutun içinde aşağıya indi; ve sanki gök gürültüsünü andıran bir sesle konuştu ve onların durduğu yerin sarsılmasına neden oldu;

12 Ve neye uğradıklarını şaşırarak yere serildiler ve meleğin kendilerine söylediği sözleri anlayamadılar.

13 Ancak melek yine haykırıp şöyle dedi: Alma, kalk ve öne çık! Niçin Tanrı'nın Kilisesi'ne zulmediyorsun? Çünkü Rab: "Bu Kilise benimdir ve Ben, Kilisemi kuracağım; ve halkımın suçları dışında hiçbir şey Kilisemi yıkamayacaktır!" dedi.

14 Ve yine, melek şöyle dedi: İşte Rab, halkının dualarını ve ayrıca hizmetkârının, baban Alma'nın dualarını işitti; çünkü baban gerçeğin bilgisine getirebilmen için senin adına büyük bir inançla dua etti; bu nedenle, ben de bu amaçla seni Tanrı'nın gücü ve yetkisine inandırmak için geldim, öyle ki kullarının duaları inançlarına göre cevaplanabilsin.

15 Ve şimdi işte, Tanrı'nın gücüne itiraz edebilir misin? Çünkü işte sesim yeri sarsmıyor mu? Ve üstelik karşında beni görmüyor musun? Ve ben, Tanrı tarafından gönderildim.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

- 16 Şimdi sana derim ki: Git ve atalarının Helam ülkesindeki ve Nefi ülkesindeki tutsaklıklarını hatırla; ve Tanrı'nın onlar için ne büyük işler yaptığını hatırla; çünkü tutsaklık altındaydılar ve Tanrı onları kurtardı. Ve şimdi sana söylüyorum, Alma, yoluna git ve dışarı atılmayı kendin istesen bile bir daha Kilise'yi yıkmaya çalışma ki onların duaları cevaplanabilsin.
- 17 Ve şimdi öyle oldu ki meleğin Alma'ya söylediği son sözler bunlar oldu ve melek gitti.
- 18 Ve şimdi Alma'yla yanındakiler yeniden yere serildiler; çünkü büyük bir şaşkınlık içindeydiler; çünkü Rab'bin bir meleğini kendi gözleriyle görmüşlerdi ve onun sesi yeri sarsan gök gürültüsü gibiydi; ve Tanrı'nın gücünden başka hiçbir şeyin yeri sarsıp yaracak gibi titretmeyeceğini biliyorlardı.
- 19 Ve Alma öylesine şaşırmıştı ki dili tutuldu, ağzını açamaz oldu; evet ve hatta elini kıpırdatamayacak kadar güçsüzleşti; bu yüzden yanındakiler tarafından kaldırıldı ve yarı cansız vaziyette taşınıp babasının önüne getirildi.
- 20 Ve başlarına gelen her şeyi Alma'nın babasına anlattılar; ve babası, bütün bunların Tanrı'nın gücüyle olduğunu bildiğinden sevindi.
- 21 Ve Rab'bin, oğluna ve yanındakilere ne yaptığını görsünler diye, büyük bir kalabalığı oraya topladı.
- 22 Ve rahipleri de bir araya topladı; ve Alma'nın ağzını açıp konuşabilmesi ve bedeninin eski gücüne kavuşabilmesi için oruç tutup Tanrıları Rab'be dua etmeye başladılar—öyle ki halkın gözleri Tanrı'nın iyiliğini ve görkemini görüp bilmek üzere açılınsın diye.
- 23 Ve öyle oldu ki iki gün iki gece oruç tutup dua ettikten sonra, Alma'nın gücü yerine geldi ve ayağa kalkıp rahatlamalarını söyleyerek onlarla konuşmaya başladı:

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

- 24 Çünkü, dedi o, ben günahlarımdan tövbe ettim ve Rab tarafından fidye ile kurtarıldım; işte Ruh'tan doğdum.
- 25 Ve Rab bana şöyle dedi: Bütün insanların, evet, erkek ve kadınların, bütün ulusların, sülalelerin, dillerin ve halkların yeniden doğması gerektiğine şaşırma; evet, Tanrı'dan doğmalı, bedensel ve düşmüş durumlarından doğruluk durumuna geçmelidirler; Tanrı tarafından fidye ile kurtarılıp O'nun oğulları ve kızları olacaklardır.
- 26 Ve böylece onlar yeniden yaratılmış olacaklar ve bunu yapmazlarsa, Tanrı'nın Krallığı'nı asla miras alamazlar.
- 27 Size söylüyorum, bu böyle olmazsa onlar dışarı atılacaklardır; ve ben bunu atılmak üzere olduğum için biliyorum.
- 28 Yine de çok acı çekip ölüme yaklaştığım bir anda tövbe ettikten sonra, Rab merhametinden dolayı beni sonsuz ateşten çekip kurtarmayı uygun gördü; ve ben, Tanrı'dan doğdum.
- 29 Ruhum öd acılığından ve kötülük bağlarından fidye ile kurtarıldı. En karanlık çukurun dibindeydim; ama şimdi, Tanrı'nın olağanüstü ışığını görüyorum. Ruhum sonsuz acılar içinde eziyet çekiyordu; ama kurtarıldım ve ruhum artık acı çekmiyor.
- 30 Kurtarıcımı reddetmiş, atalarımız tarafından söylenilenleri inkâr etmişim; ama şimdi, geleceğini ve yarattığı bütün varlıkları hatırlayacağımı bilsinler diye, O kendini herkese gösterecektir.
- 31 Evet, O'nun önünde her diz çökecek ve her dil itiraf edecektir. Evet, hatta son günde bütün insanlar O'nun tarafından yargılanmak üzere durduklarında, işte o zaman O'nun Tanrı olduğunu kabul edeceklerdir; o zaman dünyada Tanrısız yaşayanlar sonsuz bir ceza ile yargılanmanın adil olduğunu itiraf edecekler ve O'nun her şeyi gören gözünün bakışları altında titreyecek, ürperecek ve büzülecekler.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 Ve şimdi öyle oldu ki Alma ile melek kendilerine görüldüğünde onun yanında olanlar, o günden sonra halka öğretmeye başladılar; ülkeyi adım adım dolaşarak görüp duyduklarını herkese bildirdiler ve çektikleri sıkıntılara, inanmayanlar tarafından gördükleri büyük baskılara, hatta onların çoğundan dayak yemelerine rağmen, Tanrı'nın sözünü vaaz ettiler.

33 Fakat bütün bunlara rağmen, Kilise için büyük bir teselli kaynağı oldular; inançlarının doğru olduğunu göstererek, sabırla ve ağırlar çekerek onları Tanrı'nın emirlerini tutmaya teşvik ettiler.

34 Ve içlerinden dördü Mosiya'nın oğullarıydı; ve adları Ammon ve Harun ve Omner ve Himni idi; bunlar Mosiya'nın oğullarının adlarıydı.

35 Ve onlar bütün Zarahemla ülkesini bir baştan öbür başa dolaşıp Kral Mosiya'nın yönetimi altındaki bütün halkın arasına gittiler; Kilise'ye verdikleri bütün zararları onarmak için canla başla çalıştılar, bütün günahlarını itiraf ediyor, gördükleri her şeyi halka bildiriyor onları dinlemek isteyen herkese peygamberlikleri ve Kutsal Yazıları açıklıyorlardı.

36 Ve böylece birçok insanı gerçeğin bilgisine, evet, Fidyeye ile Kurtarıcı'larının bilgisine getirerek Tanrı'nın elinde bir araç oldular.

37 Ve onlara ne mutlu! Çünkü onlar barış ilan ettiler; iyilik müjdesini ilan ettiler; ve halka Rab'bin egemen olduğunu bildirdiler.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosiya 28

- 1 Şimdi öyle oldu ki Mosiya'nın oğulları bütün bunları yaptıktan sonra, yanlarına birkaç kişiyi alarak babaları Kral Mosiya'nın yanına döndüler ve seçtikleri adamlarla birlikte Nefi ülkesine gitmek için ondan izin istediler; duydukları şeyleri vaaz etmek ve kardeşleri Lamanlılar'a Tanrı sözünü iletmek istiyorlardı—
- 2 Böylelikle onları belki Tanrıları Rab'bin bilgisine getirebilir ve atalarının işledikleri kötülöklere inanabilirlerdi; ve belki Nefililer'e karşı duydukları kinden onları kurtarır, Tanrıları Rab'de sevinç bulmalarını ve birbirlerine karşı dostça davranmalarını sağlardı; ve böylece Tanrıları Rab'bin onlara verdiği bütün bu topraklarda artık çekişmezlik olmazdı.
- 3 Şimdi kurtuluşun tüm insanlara duyurulmasını istiyorlardı, çünkü bir tek insan canının yok olmasına gönülleri razı olmuyordu; evet, bir tek canın sonsuz işkenceyi çekmek zorunda kalacağı düşüncesi bile onları sarsıp titretiyordu.
- 4 Ve Rab'bin Ruhu onların üzerinde etkisini böyle gösteriyordu; çünkü vaktiyle en alçakça günahları işlemiş günahkârlardı. Ve Rab sonsuz merhametiyle onların canını bağışlamayı uygun gördü; ancak işledikleri kötülöklere yüzünden ruhları büyük sıkıntı çekmişti; çektikleri onca acı bir yana, sonsuza dek reddedilmekten korkuyorlardı.
- 5 Ve öyle oldu ki Nefi ülkesine gitmelerine izin vermesi için babalarına günlerce yalvarıp yakardılar.
- 6 Ve Kral Mosiya, oğullarının sözü vaaz etmek üzere Lamanlılar'ın arasına gitmelerine izin verip vermesi gerektiğini Rab'be sordu.
- 7 Ve Rab, Mosiya'ya: "Bırak, gitsinler!" dedi. Çünkü birçok kişi onların sözlerine inanacak ve sonsuz yaşama kavuşacak; ve Ben oğullarını Lamanlılar'ın elinden kurtaracağım.
- 8 Ve öyle oldu ki Mosiya da gidip istedikleri gibi yapmalarına izin verdi.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

- 9 Ve gidip Lamanlılar'ın arasında sözü vaaz etmek için çöle doğru yola çıktılar; başlarına gelen olayları daha sonra anlatacağım.
- 10 Şimdi Kral Mosiya'nın krallığı emanet edeceği kimsesi kalmamıştı, çünkü oğullarından hiçbiri krallığı teslim almak istemiyordu.
- 11 Bu yüzden Mosiya, Limhi'nin elinden teslim aldığı, Limhi halkı tarafından bulunan altın levhalardaki kayıtların çevirisini yapıp yazdırdıktan sonra, pirinç levhalara işlenmiş kayıtları, ayrıca Nefi levhalarını ve Tanrı'nın emirlerine göre koruyup sakladığı ne varsa hepsini aldı.
- 12 Ve bunu yapmasının nedeni halkının duyduğu büyük kaygıydı; çünkü onlar ortadan silinmiş bu halkla ilgili ne varsa bilmek için can atıyordu.
- 13 Ve şimdi Mosiya, bu çevirileri bir çerçevenin iki kenarına yerleştirilmiş iki taşın yardımıyla yaptı.
- 14 Şimdi bunlar başlangıçtan beri hazırlanmış ve dillerin çevrilmesinde kullanılmak üzere kuşaktan kuşağa aktarılmıştı.
- 15 Ve bu ülkeye sahip olacak her insana halkının yapmış olduğu kötülükleri ve iğrençlikleri göstermek için Rab'bin eliyle korunup saklanmıştı.
- 16 Ve bunları elinde bulunduranlara eskilerden kalma bir deyişle Gören denilir.
- 17 Şimdi Mosiya kayıtların çevirisini bitirdikten sonra, işte, bunlar yok edilen halkın öyküsünü, halkın yok edilip gidişinden geriye büyük kulenin yapılışına kadar uzanan zamanı, Rab'bin halkın konuştuğu dili karıştırdığı ve onların yeryüzünün her tarafına dağıtıldığı dönemi, evet ve o dönemden geriye Adem'in yaratılışına kadar geçen olayları anlatıyordu.
- 18 Şimdi bu öykü Mosiya halkını büyük yasa boğdu; evet, hüznüle doldular; yine de öykü onlara pek çok bilgi sağladığından, bir yandan da sevinç duyular.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraved on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 Ve bu öykü daha sonra yazılacaktır; çünkü işte, bütün insanların bu öyküde yazılanları bilmesi gerekir.

20 Ve şimdi, size dediğim gibi, Kral Mosiya bu işleri bitirdikten sonra, pirinç levhaları ve sakladığı her şeyi alıp onları Alma'nın oğlu Alma'ya teslim etti; evet, bütün kayıtları ve çeviricileri de; ve bunları ona verdi; ve ona bunları saklayıp korumasını ve ayrıca bu halka ait bir kayıt tutmasını emretti. Lehi Yerusalemlen ayrıldıktan sonra kuşaktan kuşağa aktarıldığı gibi, bu kayıtlar kuşaktan kuşağa aktarılacaktı.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosiyâ 29

- 1 Şimdi Mosiyâ bunu yaptıktan sonra ülkenin her tarafına, bütün halkın arasına haber salarak, kimin kral olacağı konusunda halkın görüşünü öğrenmek istedi.
- 2 Ve öyle oldu ki halkın sesi şöyle diyerek geldi: Biz oğlun Harun'un kralımız ve yöneticimiz olmasını arzu ediyoruz.
- 3 Şimdi Harun, Nefi ülkesine gitmişti; bu yüzden kral, krallığı onun üzerine devredemezdi; üstelik Harun krallığı üzerine almak istemiyordu; Mosiyâ'nın oğullarından hiçbiri krallığı üzerine almak istemiyordu.
- 4 Bu yüzden Kral Mosiyâ halkın arasına yine haber saldı; evet, halkın arasına hatta yazılı bir haber yolladı. Ve yazdığı sözler şöyle diyordu:
- 5 İşte, ey halkım, daha doğrusu kardeşlerim, çünkü sizleri öyle görüyorum; sizden dileğim bu davayı dikkate alarak üzerinde düşünmenizdir—zira bir kralınız olmasını istiyorsunuz.
- 6 Şimdi yasal olarak krallığın kendisine ait olması gereken kişinin bunu istemediğini ve krallığı devralmayacağını sizlere ilan ederim.
- 7 Ve şimdi onun yerine başkası göreve getirilirse, işte aranızda çekişmelerin çıkacağından korkuyorum. Ve kim bilir, bakarsınız krallığın yasal sahibi olan oğlum ileride öfkelenip halkın bir bölümünü arkasından sürükler; bu da aranızda savaşların ve çekişmelerin çıkmasına yol açar, çok kan dökülmesine ve Rab'bin yolunun saptırılmasına, evet ve pek çok kişinin ruhlarının yok olup gitmesine neden olur.
- 8 Şimdi size söylüyorum, aklımızı başımıza toplayalım ve bunları iyice düşünelim, çünkü oğlumu yok etmeye hakkımız olmadığı gibi, yerine bir başkası seçilirse onu da yok etmeye hakkımız yoktur.
- 9 Ve oğlum tekrar gururuna ve boş işlerine döner, söylediklerini inkâr eder ve krallığın kendi hakkı olduğunu ileri sürerse, bu da kendisinin ve ayrıca bu halkın çok günah işlemesine neden olabilir.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

10 Ve şimdi aklımızı başımıza toplayalım ve bu şeylerin olacağını hesaplayarak bu halkın huzurunu ne sağlayacaksa onu yapalım.

11 Bu yüzden ömrümün geri kalan günlerinde sizin kralınız olarak kalacağım; ancak yasamıza göre bu halkı yargılayacak hakimler atayalım; ve bu halkla ilgili işleri yeniden düzene sokalım, çünkü bu halkı Tanrı'nın emirlerine göre yargılayacak hikmet sahibi kişileri hakim olarak atayacağız.

12 Şimdi bir insanın Tanrı tarafından yargılanması, insan tarafından yargılanmasından daha iyidir; çünkü Tanrı'nın yargılaması her zaman adildir, oysa insanın yargılaması her zaman adil değildir.

13 Bu yüzden, Tanrı'nın yasalarını resmîleştirilecek ve bu halkı O'nun emirlerine göre yargılayabilecek doğru insanlar kralınız olabilseydi, evet, hatta babam Benyamin'in bu halk için yaptıklarını yapabilecek insanlar kralınız olabilseydi, size söylüyorum, her zaman böyle olsaydı, o zaman başınızda hep sizi yönetecek kralların bulunması daha uygun olurdu.

14 Ve ben kendim bile var gücümle ve yeteneğimle size Tanrı'nın emirlerini öğretmeye, ülkede barışı sağlamaya çalıştım; öyle ki ne savaş, ne çekişme, ne hırsızlık, ne yağmacılık, ne cinayet ne de her tür kötülüğün olmasını istedim.

15 Ve kim kötülük işlemişse, onu atalarımız tarafından bize verilen yasa uyarınca, işlediği suça göre cezalandırdım.

16 Şimdi size derim ki hiçbir insan doğru olmadığı için sizi yönetmek üzere başınıza bir kral ya da kraları seçmeniz yerinde olmaz.

17 Çünkü işte, kötü bir kral nice kötülüklerin işlenmesine, evet ve büyük bir yıkıma neden olacaktır.

18 Evet, Kral Nuh'u, onun kötülüklerini ve iğrençliklerini ve ayrıca halkının kötülüklerini ve iğrençlikleri anımsayın. İşte, ne büyük bir yıkıma uğramışlardı; ve üstelik kötülükleri yüzünden tutsaklık altına girmişlerdi.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

19 Ve her şeyi bilen Yaraticıları araya girmeseydi—ki bunu içten tövbe ettikleri için yapmıştır—kaçınılmaz bir şekilde bu güne kadar tutsak kalırlardı.

20 Ama işte onları kurtardı, çünkü O'nun önünde kendilerini alçalttılar ve O'na var güçleriyle yaktıkları için onları tutsaklıktan kurtardı; ve Rab, her durumda insançocuklarının arasında gücünü böyle kullanarak çalışır ve kendisine güvenenlere merhamet elini uzatır.

21 Ve işte şimdi size söylerim: Kötü bir kralı çok mücadele etmeden ve çok kan dökmeden tahtından indiremezsiniz.

22 Çünkü işte, onun kendi gibi kötü dostları vardır ve koruyucularını yanından ayırmaz; ve kendisinden önce doğrulukla yönetenlerin yasalarını yırtıp atar ve Tanrı'nın emirlerini ayakları altında çiğner.

23 Ve yasalar koyar ve bunları halkına gönderir, evet, bu yasalar kendi kötülüklerine hizmet edecek yasalar; ve koyduğu yasalara uymayan herkesi öldürtür; ve kendisine karşı çıkanlarla savaşmak üzere ordularını onlara karşı gönderir ve gücü yeterse onları yok eder; ve adil olmayan bir kral doğruluğa çıkan bütün yolları böyle saptırır.

24 Ve şimdi işte size söylüyorum, bu tür iğrençliklerin aranızda yeri yoktur.

25 Bu yüzden, halkın oyuyla kendinize hakimler seçin; öyle ki atalarımız tarafından size verilen yasalara göre yargılanasınız; bunlar doğru yasalardır ve Rab'bin eliyle onlara verilmiştir.

26 Şimdi halkın sesinin doğru olmayan bir şeyi istemesi pek olası değildir; ancak halkın azınlık olan kısmı genelde doğru olmayan şeyleri ister; bu yüzden işlerinizin halkın isteğiyle yapılmasına dikkat edin ve bunu yasallaştırın.

27 Ve gün gelir de halkın isteği kötülükten yana olursa, işte o zaman Tanrı'nın yargıları üzerinize ineceği zamandır; evet, o zaman Tanrı'nın, bu ülkeyi daha önce yokladığı gibi sizi büyük bir felâketle yoklayacağı zamandır.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

28 Ve şimdi siz hakimler seçer ve onlar da sizi verilen yasalara göre yargılamazlarsa, onların daha yüksek bir hakim tarafından yargılanmalarını sağlayabilirsiniz.

29 Eğer yüksek hakimleriniz de doğru yargılar vermiyorlarsa, daha alt düzeydeki hakimlerden birkaçını bir araya toplar, yüksek hakimlerin halkın isteği doğrultusunda yargılamasını sağlarsınız.

30 Ve bu şeyleri Rab korkusu ile yapmanızı emrediyorum; ve bunları yapmanızı ve başınıza kral seçmenizi emrediyorum; eğer bu insanlar günah işleyip kötülük yaparlarsa, bunlar onların başından sorumlu tutulacaktır.

31 Çünkü işte size derim ki halkların çoğu krallarının kötülükleri yüzünden günahkâr olmuşlardır; bu yüzden onların kötülükleri krallarının başından sorumlu tutulacaktır.

32 Ve şimdi bu ülkede, özellikle bu halkın arasında artık bu eşitsizliğin olmamasını diliyorum; dilerim, bu ülke bir özgürlük ülkesi olur ve Rab yaşamamızı ve bu ülkeyi miras almamızı uygun gördüğü sürece, evet, ülkede soyumuzdan bir tek kişi kalsa bile, herkes haklarından ve ayrıcalıklarından eşit bir şekilde hoşlanır.

33 Ve Kral Mosiya onlara daha birçok konuda yazdı; adil bir kralın deneyimlerini ve sıkıntılarını, evet, halkı için ruhunun çektiği çileleri ve ayrıca halkın krala ettiği şikayetleri bir bir anlattı; ve her şeyi onlara açıkladı.

34 Ve bunların aslında böyle olmaması gerektiğini söyledi; yük bütün halkın sırtına yüklenmeliydi ki herkes kendine düşen görevi üstlenebilmeliydi.

35 Ve adil olmayan bir kralı kendilerini yönetmeleri için iş başına getirirlerse, başlarına gelebilecek bütün zararları da onlara açıkladı;

36 Evet, adil olmayan bir kralın yol açacağı bütün kötülükleri ve iğrençlikleri ve bütün savaşları ve çekişmeleri ve kan dökülmesini ve hırsızlığı ve yağmacılığı ve yapılacak fuhşu ve daha sayılamayacak her tür kötülüğü açıkladı—onlara bunların asla olmaması gerektiğini, çünkü bunların Tanrı emirlerinin tam tersi olduğunu söyledi.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

- 37 Ve şimdi öyle oldu ki Kral Mosiya bu haberleri halkın arasına gönderdikten sonra, halk sözlerinin doğruluğuna inandı.
- 38 Bu yüzden başlarına bir kral seçme isteğinden vazgeçtiler ve bütün ülkedeki herkese eşit şans tanımaya özen gösterdiler; evet ve herkes de kendi günahlarından sorumlu olmayı kabul etti.
- 39 Bu yüzden, öyle oldu ki verilen yasaya göre kendilerini yargılayacak hakimleri seçmek üzere ülkenin her yanında gruplar halinde toplandılar ve kendilerine bağışlanan bu özgürlükten dolayı çok sevinçliydi-ler.
- 40 Ve onların Mosiya'ya duydukları sevgi daha da artmıştı; evet, onu herkesten çok sayıyorlardı; çünkü Mosiya'yı çıkarını gözeten, evet, ruhu çürüten zenginlik peşinde koşan zorba bir hükümdar olarak görmüyorlardı; çünkü ne onların zenginliklerine el uzatmıştı, ne de kan dökülmesinden zevk almıştı; fakat ülkede barışı sağlamış ve halkının her türlü kölelikten kurtulmasını sağlamıştı; bu yüzden, onu sayıyorlar, evet, ona son derece büyük saygı duyuyorlardı.
- 41 Ve öyle oldu ki yasaya göre kendilerini yönetecek ya da yargılayacak hakimler seçtiler; ve bu seçimi bütün ülkede yaptılar.
- 42 Ve öyle oldu ki ilk başhakim olarak Alma seçildi; Alma aynı zamanda yüksek rahipti; çünkü babası bu görevi ve Kilise'nin işlerinin bütün sorumluluğunu ona vermişti.
- 43 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Rab'bin yolunda yürüdü, O'nun emirlerine uydu ve adil bir şekilde yargıladı; ve ülkede sürekli huzur vardı.
- 44 Ve böylece Zarahemla ülkesinin her tarafında, Nefililer adıyla anılan bütün halkın arasında hakimler dönemi başlamış oldu; ve Alma ilk başhakim oldu.
- 45 Ve şimdi öyle oldu ki babası seksen iki yaşında öldü; Tanrı'nın emirlerini yerine getirmek için yaşamıştı.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Ve öyle oldu ki Mosiya da başa geçişinin otuz
üçüncü yılında, altmış üç yaşında öldü; Lehi'nin
Yeruşalem'den ayrılışından bu yana tam beş yüz do-
kuz yıl geçmişti.

47 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki krallar yönetimi
sona erdi; ve böylece kiliselerinin kurucusu olan
Alma'nın günleri sona erdi.

And it came to pass that Mosiah died also, in the
thirty and third year of his reign, being sixty and
three years old; making in the whole, five hundred
and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the
people of Nephi; and thus ended the days of Alma,
who was the founder of their church.

Alma Kitabı

Alma'nın Oğlu

Nefi baskının ilk hakimini ve başbakanını, ayrıca Kilise'nin yüksek rahibi olan Alma'nın oğlu Alma'nın başından geçenler. Hakimler yönetiminin ve baskın arasında çıkan savaşların ve çekişmelerin anlatımı. Ve ayrıca ilk hakim ve başbakan Alma'nın tuttuğu kayıtlara göre Nefililer ve Lamanlılar arasında çıkan savaşın öyküsü.

Alma 1

- 1 Şimdi öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin ilk yılında, artık Kral Mosiya bütün dünyanın gittiği yoldan gitmişti; iyi bir savaş vermiş ve Tanrı'nın önünde dürüstçe yürümüştü; krallığını hiçbir kimseye bırakmamıştı; ancak yasalar çıkarmış ve çıkardığı yasalar halk tarafından benimsenmişti; bu yüzden halk onun çıkardığı yasalara uymak zorundaydı.
- 2 Ve öyle oldu ki Alma'nın yargı kürsüsündeki yönetiminin ilk yılında, huzuruna yargılanmak üzere bir adam getirildi; büyük bir adamdı ve çok güçlü olmasıyla tanınıyordu.
- 3 Ve bu adam halkın arasında dolaşıp Kilise'ye aşayıcı sözler söylüyor, Tanrı sözü diye tanımladığı şeyleri onlara vaaz ediyordu; halka her rahibin ve öğretmenin popüler olması gerektiğini bildiriyor ve onların kendi elleriyle çalışmalarının gerekmediğini, aksine onların geçimini halkın sağlaması gerektiğini söylüyordu.
- 4 Ve aynı zamanda halka bütün insanlığın son günde kurtulacağına ve korkup titremelerine gerek kalmadığına, oysa başlarını kaldırıp sevinebileceklerine tanıklık ediyordu; çünkü Rab, bütün insanları yaratmış ve ayrıca bütün insanları fidye ile kurtarmıştı; ve sonunda bütün insanlar sonsuz yaşama kavuşacaktı.
- 5 Ve öyle oldu ki bu şeyleri o kadar çok öğretti ki birçok kişi onun sözlerine inandı; hatta o kadar çok insan ona inanmıştı ki onu desteklemeye ve ona para vermeye başladılar.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 Ve o kendisini yüreğindeki gurura kaptırıp çok pahalı giysiler giymeye başladı; evet ve hatta kendi vaaz ettiği şekilde bir kilise kurmaya başladı.

7 Ve öyle oldu ki sözlerine inananlara vaaz vermeye giderken, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olan bir adamla, evet, hatta onların öğretmenlerinden birisiyle karşılaştı; ve Kilise halkını yanıltmak için onunla sert bir şekilde tartışmaya başladı; fakat adam, Tanrı sözüyle onu uyarıp ona karşı çıktı.

8 Şimdi bu adamın adı Gideyon'du; ve Limhi halkını tutsaklıktan kurtarıp Tanrı'nın elinde bir araç olan oydu.

9 Şimdi Gideyon Tanrı sözüyle kendisine karşı durduğu için Gideyon'a öfkelenmiş ve kılıcını çekip ona vurmaya başladı. Şimdi Gideyon çok yaşlanmıştı, bu yüzden onun darbelerine karşı koyacak güçte değildi; bu yüzden kılıçla öldürüldü.

10 Ve onu öldüren adam, Kilise halkı tarafından yakalanıp işlediği suçlardan yargılanmak üzere Alma'nın önüne getirildi.

11 Ve öyle oldu ki o, Alma'nın önünde durdu ve büyük bir cesaretle kendini savundu.

12 Fakat Alma ona şöyle dedi: İşte rahiplik kurnazlığı bu halkın arasında ilk kez sunuluyor. Ve işte, sen yalnızca rahiplik kurnazlığından suçlu değil, ayrıca bunu kılıçla uygulamaya çalışmaktan suçlusun; ve eğer rahiplik kurnazlığı bu halkın arasında uygulanmış olsaydı, bu onların tamamıyla yok olmasına neden olurdu.

13 Ve sen doğru bir adamın kanını, evet, bu halkın arasında çok iyilik yapmış bir adamın kanını döktün; ve biz seni bağışlarsak, onun kanı bizim üzerimize öç almak için gelecektir.

14 Bu yüzden, son kralımız Mosiia tarafından bize verilen yasa uyarınca ölüme mahkûmsun; ve bu yasa bu halk tarafından onaylanmıştır; bu yüzden, bu halk yasalara uymak zorundadır.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

- 15 Ve öyle oldu ki onu alıp götürdüler; ve onun ismi Nehor'du; ve onu Manti tepesinin doruk noktasına getirdiler ve Nehor, orada yerle gök arasında halka öğretmiş olduğu şeylerin Tanrı sözüne aykırı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı, daha doğrusu kabul etti; ve orada şerefsiz bir ölümün acısını çekti.
- 16 Ancak bu, rahiplik kurnazlığının ülkenin her yanına yayılmasını engellemedi; çünkü dünyanın boş şeylerini seven insanlar çoktu; ve onlar sahte öğretiler vaaz ederek ilerlediler; ve bunu zenginlik ve şeref aşkıyla yaptılar.
- 17 Buna rağmen yasalardan korktukları için yalan söylemeye cesaret edemediler, çünkü bilinirse, yalancılar cezaya çarptırılıyordu; bu yüzden inançlarına göre vaaz veriyorlarmış gibi davrandılar; ve şimdi yasaların insanın inancından dolayı şahıs üzerinde hiçbir gücü yoktu.
- 18 Ve onlar yasalardan korktukları için hırsızlık yapmaya cesaret edemediler, çünkü böyle yapanlar cezalandırıldı; onlar ne yağmalamaya ne de cinayet işlemeye cesaret edebildiler; çünkü cinayet işleyen ölüm cezasına çarptırılıyordu.
- 19 Fakat öyle oldu ki Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olmayanlar, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olanlara ve Mesih'in adını üzerine almış olanlara baskı yapmaya başladı.
- 20 Evet, onlara acı çektirip her türlü sözlerle onları üzdüler ve bunu alçakgönüllü oldukları için, kendi gözlerinde gururlu olmadıkları ve Tanrı sözünü birbirlerine parasız ve bedelsiz olarak bildirdikleri için yaptılar.
- 21 Şimdi Kilise halkı arasında sert bir yasa vardı; öyle ki Kilise'nin üyesi olan bir kimse kalkıp Kilise'ye üye olmayanlara baskı yapmayacaktı ve kendi aralarında da hiçbir baskı olmayacaktı.
- 22 Yine de içlerinde gururlanmaya başlayan birçok kimse bulunuyordu ve onlar hasımlarıyla sıcaktan çekişmeye, hatta dövüşmeye başladılar; evet, birbirlerini yumrukladılar.
- 23 Şimdi bu, Alma'nın yönetiminin ikinci yılında oluyordu ve Kilise'nin büyük sıkıntı çekmesinin bir nedeniydi; evet, Kilise için büyük bir sınamanın nedeniydi.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

24 Çünkü birçok kişinin yüreği katılaştı ve onların isimleri silinmişti; öyle ki onlar artık Tanrı'nın halkı arasında anılmadılar. Ve birçok kimse de onların arasından çekildi.

25 Şimdi bu, inançlarında sıkı duranlar için büyük bir denemeydi; buna rağmen, onlar Tanrı'nın emirlerini sarsılmadan, sağlam bir şekilde yerine getirdiler ve sırtlarına yığılan baskıları sabırla taşıdılar.

26 Ve rahipler, Tanrı'nın sözünü halka bildirmek için işlerini bıraktıkları zaman, halk da Tanrı'nın sözünü işitmek için işini bıraktı. Ve rahipler onlara Tanrı'nın sözünü bildirdikten sonra herkes işlerinin başına tekrar gayretle döndü; ve rahip kendisini sözünü dinleyenlerden daha üstün görmüyordu; çünkü vaiz, sözü dinleyenden daha üstün değildi ve öğretmen de öğrenciden daha üstün değildi; ve böylece herkes eşitti ve herkes gücü yettiği kadar çalışıyordu.

27 Ve herkes sahip olduğu ölçüde mallarını fakirlere ve ihtiyacı olanlara ve hastalara ve sıkıntıda olanlara verdi; ve pahalı elbiseler giymediler; yine de düzgün görünümlü ve sevimli insanlardı.

28 Ve böylece Kilise'nin işlerini bir düzene soktular; ve böylece çektikleri bütün eziyetlere rağmen yine sürekli huzur içinde yaşamaya başladılar.

29 Ve şimdi, onlar Kilise'nin sağlamlığı sayesinde son derece zengin olmaya başladılar ve ihtiyaçları olan her şeye bol bol sahip oldular—çok sürüleri ve büyükbaş hayvanları ve her cins besili hayvanları ve ayrıca bol tahılları ve altın ve gümüş ve değerli eşyaları ve çok ipek ve ince dokunmuş ketenleri ve her türlü sade güzel kumaşları vardı.

30 Ve böyle zengin durumlarında, çıplakların ya da açların ya da susamışların ya da hastaların ya da bakılmamış olanların hiçbirini geri çevirmediler; ve yüreklerini zenginliklere bağlamadılar; bu yüzden, hem yaşlılara hem gençlere, hem kölelere hem özgürlere, hem erkeklere hem kadınlara, ister Kilise'den olsun ister Kilise'den olmasın, yardıma ihtiyacı olan herkese, hiçbir ayırım yapmadan ellerini cömertçe açtılar.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 Ve böylece başarıya ulaştılar ve Kilise'lerine üye olmayanlardan daha çok zengin oldular.

32 Çünkü Kilise'lerine üye olmayanlar, kendilerini büyücülüğe ve putperestliğe ya da aylıklığa ve boş sözlere ve kıskançlığa ve kavgaya, pahalı giysiler giymeye, kendi gözlerinin kibrinde yükselmeye, zulmetmeye, yalan söylemeye, hırsızlığa, soygunculuğa, fuhuş yapmaya ve cinayet işlemeye ve her türlü kötülüğe kaptırmışlardı; buna rağmen yasalar, yasaları çiğneyen herkesin üzerinde mümkün olduğu şekilde uygulandı.

33 Ve öyle oldu ki yasaların onların üzerinde uygulanmasıyla, herkes işlediği suça göre cezasını çekti, sesleri daha da kısıldı ve bilinecek bir durumda hiçbir kötülük yapmaya cesaret edemediler; bu yüzden hakimler yönetiminin beşinci yılına kadar Nefi halkının arasında büyük bir huzur yaşandı.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 Ve öyle oldu ki onların yönetiminin beşinci yılının başında, halkın arasında çekişmeler çıkmaya başladı; çünkü Amlisi adında bir adam, kendisi çok kurnaz bir kimse olup, evet, dünya aklına göre akıllı bir adamdı; kılıçla Gideyon'u öldüren ve yasalara göre idam edilen adamın tarikatındandı.
- 2 Şimdi bu Amlisi, kurnazlığıyla birçok kişiyi arkasından sürüklemişti; o kadar çok insanı ardından sürüklemişti ki çok güçlenmeye başladılar; ve onlar Amlisi'yi halkın başına kral yapmak için harekete geçtiler.
- 3 Şimdi bu, Kilise halkı ve ayrıca Amlisi'nin ikna edemediği herkes için alarm verici bir durumdu; çünkü onlar bu tür şeylerin, kendi yasalarına göre halkın oyu alınarak kabul edilmesi gerektiğini biliyorlardı.
- 4 Bu yüzden, Amlisi'nin halkın oyunu kazanması mümkün olmuş olsaydı, kötü bir adam olduğu için, onların Kilise'deki haklarını ve ayrıcalıklarını ellerinden alabilirdi; çünkü onun amacı Tanrı'nın Kilisesi'ni yok etmektir.
- 5 Ve öyle oldu ki halk ülkenin her köşesinde bir araya toplandı; herkes kendi düşüncesine göre Amlisi'nin yanında veya karşısında ayrı gruplara ayrıldı ve birbirleriyle birçok konuda münakaşa ettiler ve fevkalâde tartışmalara girdiler.
- 6 Ve böylece, bu konuda oy kullanmak için bir araya toplandılar; ve oylar hakimlerin önünde verildi.
- 7 Ve öyle oldu ki halkın oyu Amlisi'nin aleyhine çıktı; öyle ki Amlisi, halkın başına kral seçilmedi.
- 8 Şimdi bu, ona karşı olanların yüreğinde büyük bir sevinç yarattı; ancak Amlisi kendi tarafında olanları, kendi tarafında olmayanlara karşı kıskırtarak öfkelendirdi.
- 9 Ve öyle oldu ki onlar bir araya toplanarak Amlisi'yi kralları olarak takdis ettiler.
- 10 Şimdi Amlisi onların başına kral yapıldıktan sonra, kardeşlerine karşı silaha sarılmaları emrini verdi; ve Amlisi bunu kardeşlerini hükümü altına alabilmek için yapıyordu.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

- 11 Şimdi Amlisi halkı, Amlisi'nin adıyla Amlisililer diye çağrılarak ayırt ediliyordu; ve geriye kalanlar ise Nefililer ya da Tanrı'nın halkı diye çağrıldılar.
- 12 Bu yüzden Nefili halkı, Amlisililer'in niyetinin farkındaydı ve bu yüzden onları karşılamak üzere hazırlandılar; evet, kendilerini kılıçlarla ve palalarla ve yaylarla ve oklarla ve taşlarla ve sapanlarla ve her türlü ve her çeşit savaş silahlarıyla kuşattılar.
- 13 Ve böylece Amlisililer gelecekleri zaman, onları karşılamaya hazırıldılar. Ve sayılarına göre başlarına komutanlar, üst-komutanlar ve başkomutanlar tayin edildi.
- 14 Ve öyle oldu ki Amlisi de adamlarını her türlü ve her çeşit savaş silahlarıyla kuşattı; ve o da halkının başına, kardeşlerine karşı savaşı yönetecek yöneticiler ve liderler atadı.
- 15 Ve öyle oldu ki Amlisililer, Zarahemla ülkesi boyunca akan Sidon ırmağının doğusundaki Amnihu tepesine geldiler ve orada Nefililer'le savaşmaya başladılar.
- 16 Şimdi Alma, Nefi halkının başhakimi ve valisiydi; bu yüzden halkıyla birlikte, evet, komutanlarıyla ve başkomutanlarıyla, evet, ordularının başında Amlisililer'e karşı savaşmaya gitti.
- 17 Ve onlar Sidon'un doğusundaki tepede Amlisililer'i öldürmeye başladılar. Ve Amlisililer, Nefililer'e karşı öyle büyük bir güçle savaştılar ki Nefililer'in çoğu Amlisililer'in önünde düştü.
- 18 Ancak Rab, Nefililer'in elini güçlendirdi; öyle ki onlar Amlisililer'i ağır bir yenilgiye uğrattılar; öyle ki Amlisililer önlerinden kaçmaya başladı.
- 19 Ve öyle oldu ki Nefililer bütün gün boyunca Amlisililer'in peşinden kovalayıp onları büyük vurdular; öyle ki Amlisililer'den on iki bin beş yüz otuz iki kişi öldü ve Nefililer'den de altı bin beş yüz altmış iki kişi öldü.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Ve öyle oldu ki Alma, Amlisililer'in peşinden daha fazla gidemeyince, halkına Gideyon vadisinde çadırlarını kurmalarını emretti; bu vadiye Nehor tarafından kılıçla öldürülmüş olan Gideyon'un adı verilmişti; ve bu vadiye gecelemeğe üzere Nefililer çadırlarını kurdular.

21 Ve Alma, onların niyetlerini ve gizli planlarını öğrenilebilmek için Amlisililer'den geri kalanları izlemek üzere casuslar gönderdi; böylece kendisini onlara karşı koruyabilir ve halkını yok olmaktan kurtarabilirdi.

22 Şimdi Amlisililer'in ordugâhını gözetlemek için gönderdiği adamların adları Zeram ve Amnor ve Manti ve Limher'di; bunlar adamlarıyla birlikte Amlisililer'in ordugâhını gözetlemeye gidenlerdi.

23 Ve öyle oldu ki ertesi gün, onlar Nefililer'in ordugâhına büyük bir telaşla döndüler; çok şaşırılmış ve korkuya kapılmış olarak şunları söylediler:

24 İşte, biz Amlisililer'in ordugâhını izliyorduk ve büyük bir şaşkınlık içinde Lamanlılar'ın büyük bir ordusunu, Nefi ülkesine doğru giden yolda, Zarahemla ülkesinin yukarısındaki Minon ülkesinde gördük; ve işte, Amlisililer onlarla birleştiler.

25 Ve onlar bu ülkede bulunan kardeşlerimizin üzerine saldırmaya başladılar; ve kardeşlerimiz sürüleriyle ve eşleriyle ve çocuklarıyla bizim şehrimize doğru kaçıyorlar; ve eğer elimizi çabuk tutmazsak, onlar şehrimizi ele geçirecekler ve babalarımız ve eşlerimiz ve çocuklarımız öldürülecek.

26 Ve öyle oldu ki Nefi halkı çadırlarını alıp Gideyon vadisinden ayrıldılar ve kendi şehirleri olan Zarahemla şehrine doğru yola koyuldular.

27 Ve işte, Sidon ırmağını geçerken, Lamanlılar ve Amlisililer, neredeyse denizin kumu kadar çok büyük bir orduyla onları yok etmek üzere saldırıya geçtiler.

28 Ancak Rab'bin eli Nefililer'i güçlendirmişti; onlar, kendilerini düşmanlarının elinden kurtarması için Rab'be büyük bir güçle dua etmişlerdi, bu yüzden Rab, onların yakarışlarını duydu ve onları güçlendirdi; ve Lamanlılar'la Amlisililer onların önünde yere serildiler.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

- 29 Ve öyle oldu ki Alma, Amlisi'yle yüz yüze kılıcıyla dövüştü; ve onlar birbirleriyle kıyasıya bir mücadele verdiler.
- 30 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın bir adamı olan Alma, büyük bir inançla haykırıp şöyle dedi: Ya Rab, bana merhamet et ve hayatımı bağışla! Öyle ki bu halkı kurtarıp korumak için senin elinde bir araç olayım.
- 31 Şimdi Alma bu sözleri söyledikten sonra tekrar Amlisi'yle dövüştü; ve Alma öyle güçlendirilmişti ki Amlisi'yi kılıcıyla öldürdü.
- 32 Ve Lamanlılar'ın kralıyla da dövüştü, ama Lamanlılar'ın kralı Alma'nın önünden geri kaçtı ve Alma'yla dövüşmeleri için muhafızlarını yolladı.
- 33 Fakat Alma muhafızlarıyla birlikte, Lamanlılar'ın kralının muhafızlarını öldürüp geri sürünceye kadar dövüştü.
- 34 Ve böylece öldürülen Lamanlılar'ın cesetlerini Sidon ırmağına atarak, Sidon ırmağının batısındaki alanı, daha doğrusu ırmağın kıyısını temizledi; bu şekilde halkının karşıya geçip Sidon ırmağının batı kıyısındaki Lamanlılar ve Amlisililer'le çarpışmaları için yol açılmış oldu.
- 35 Ve öyle oldu ki onların hepsi Sidon ırmağını geçtikten sonra, Lamanlılar ve Amlisililer çok kalabalık olmalarına ve sayılamamalarına rağmen, onların önünden kaçmaya başladılar.
- 36 Ve onlar Nefililer'in önünden kaçıp ülke sınırlarının ötesindeki, batı ve kuzey yönündeki çöle doğru kaçtılar; ve Nefililer var güçleriyle onların peşine düşüp yakaladıklarını öldürdüler.
- 37 Evet, Hermonts denilen çöle ulaşıncaya dek, batı ve kuzey yönünde dağıtıncaya kadar, onlara her taraftan saldırıldı ve öldürülüp sürüldüler; ve orası çölün vahşi ve yırtıcı hayvanları tarafından istila edilen bölgesiydi.
- 38 Ve öyle oldu ki çoğu yaraları yüzünden çölde öldü ve oradaki hayvanlar ve ayrıca gökteki akbabalar tarafından silinip süpürüldüler; ve onların kemikleri bulundu ve kemikleri her yere yığılmıştı.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 Ve öyle oldu ki savaş silahlarıyla öldürülmeyen Nefililer, ölenleri gömdükten sonra—şimdi ölenlerin sayısı çok fazla olduğu için sayılmamıştı—ölülerini gömmeyi bitirdikten sonra, hepsi kendi memleketine ve evlerine ve eşlerine ve çocuklarına döndüler.
- 2 Şimdi birçok kadın ve çocuk kılıçtan geçirilmişti ve sürülerinin ve büyükbaş hayvanlarının çoğu da kılıçtan geçirilmişti; ve tarlalarındaki ekinin çoğu da harap olmuştu, çünkü insan ordularının ayakları altında çiğnenmişti.
- 3 Ve şimdi, Sidon ırmağı kıyısında öldürülen Lamanlılar'ın ve Amlisililer'in hepsi Sidon sularına atıldı; ve işte, onların kemikleri denizin derinliklerindedir ve çoktur.
- 4 Ve Amlisililer, Lamanlılar'ın adetlerine göre alınlarına kırmızı bir işaret koydukları için Nefililer'den ayırt edilebiliyorlardı; ama Lamanlılar gibi saçlarını kazıtmamışlardı.
- 5 Şimdi Lamanlılar'ın saçları kazılıydı ve bellerine bağladıkları deri parçası haricinde ve aynı zamanda kuşandıkları zırhları ve yayları ve okları ve taşları ve sapanları ve bunun gibi şeyler dışında çıplaktılar.
- 6 Ve Lamanlılar, atalarının üzerine konulan işarete göre kara tenliyidiler; bu, doğru ve kutsal adamlar olan Nefi, Yakup ve Yusuf ve Sam'dan oluşan kardeşlerine karşı suçları ve baş kaldırmaları nedeniyle üzerlerine gelen bir lanetti.
- 7 Ve kardeşleri onları öldürmeye çalışmıştı; bu yüzden onlar lanetlenmişti; ve Rab Tanrı onların üzerine, evet, Laman ve Lemuel'in ve ayrıca İsmail oğullarının ve İsmaili kadınların üzerine bir işaret koydu.
- 8 Ve bu, onların soyu kardeşlerinin soyundan ayırt edilebilsin diye yapıldı ki bu yolla Rab Tanrı, halkını koruyabilecekti; böylece onlarla karışıp yok olmalarına yol açacak doğru olmayan geleneklere inanmayacaklardı.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

9 Ve öyle oldu ki soyunu Lamanlılar'ın soyu ile karıştıran herkes, aynı laneti kendi soyu üzerine getirdi.

10 Bu yüzden kim kendisinin Lamanlılar tarafından kandırılmasına izin vermişse, o başın altında sayıldı ve onun üzerine bir işaret konuldu.

11 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın geleneklerine inanan, ama Yeruşalem ülkesinden getirilen o kayıtlara ve ayrıca atalarının doğru olan geleneklerine inanan ve Tanrı'nın emirlerine inanıp onları yerine getiren herkes, bundan böyle Nefililer ya da Nefi halkı diye çağrıldı.

12 Ve kendi halkı hakkında ve ayrıca Lamanlı halkı hakkında doğru kayıt tutanlar onlardır.

13 Şimdi, biz tekrar Amlisililer'e dönelim; çünkü onların da üzerinde bir işaret vardı; evet, bu işareti üzerlerine, evet, hatta kırmızı bir işareti alınlarına kendileri koymuşlardı.

14 Böylece Tanrı'nın sözü yerine gelmişti, çünkü O'nun, Nefi'ye söylediği sözler şunlardır: İşte, Lamanlılar'ı lanetledim ve onların üzerine bir işaret koyacağım; böylece onlar ve onların soyu, kendilerine merhamet etmem için kötülüklerinden tövbe edip bana dönmedikleri sürece, senden ve senin soyundan bundan sonra sonsuza kadar ayrı kalacaklar.

15 Ve yine: Soyunu kardeşlerinle karıştıran kişinin üzerine bir işaret koyacağım, öyle ki onlar da lanetlenecekler.

16 Ve yine: Sana ve soyuna karşı savaşan kişinin üzerine bir işaret koyacağım.

17 Ve yine derim ki senden ayrılan kişi bir daha senin soyundan sayılmayacaktır; ve Ben, seni ve senin soyun sayılacak herkesi, bundan böyle sonsuza dek kutsayacağım; ve bunlar, Rab'bin Nefi'ye ve onun soyuna verdiği sözlerdi.

18 Şimdi Amlisililer alınlarına işaret koymaya başladıklarında, Tanrı'nın sözünü yerine getirdiklerini bilmiyorlardı; yine de Tanrı'ya karşı açıkça isyan ettiler; bu yüzden, üzerlerine bu lanetin düşmesi gerekiyordu.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Şimdi, onların bu laneti kendi üzerlerine kendilerinin getirmiş olduğunu görmeyi isterim; ve lanetlenen herkes aynı şekilde kendi cezasını kendi üzerine getirir.

20 Şimdi öyle oldu ki Zarahemla ülkesinde Lamanlılar ve Amlisililer'le yapılan savaştan birkaç gün sonra, ilk ordunun Amlisililer'le karşılaştığı aynı yerde, Nefi halkının üzerine başka bir Lamanlı ordusu yürüdü.

21 Ve öyle oldu ki onları ülkelerinden kovup çıkarmak için bir ordu gönderildi.

22 Şimdi Alma, kendisi yaralı olduğu için Lamanlılar'a karşı savaşmaya bu kez gitmedi.

23 Fakat onların üzerine kalabalık bir ordu gönderdi; ve onlar gidip Lamanlılar'ın çoğunu öldürdüler ve geri kalanları da ülke sınırlarından dışarı sürdüler.

24 Ve sonra, tekrar geri gelip ülkede huzuru sağlamaya başladılar; bir süre düşmanları tarafından daha rahatsız edilmediler.

25 Şimdi bütün bu şeyler olup bitti, evet, bütün bu savaşlar ve çekişmeler, hakimler yönetiminin beşinci yılında başlayıp sona erdi.

26 Ve bir yıl içinde binlerce ve on binlerce can, yaptıkları işlere göre, işlerinin iyi ya da kötü olup olmadığına göre, yaptıklarının karşılığını almak ve itaat etmeyi istedikleri ruha, yani iyi ruha ya da kötü ruha göre, sonsuz mutluluğa ya da sonsuz sefalete kavuşmak için sonsuz dünyaya gönderildi.

27 Çünkü her insan ücretini itaat etmek istediği kişiden alır ve bu peygamberlik ruhunun sözlerine göre; bu yüzden, her şey gerçeklere göre olsun. Ve böylece hakimler yönetiminin beşinci yılı sona erdi.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Şimdi öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altıncı yılında, Zarahemla ülkesinde ne bir çekişme ne de savaş görüldü.
- 2 Fakat halk acılar içindeydi; evet, kardeşlerini kaybettikleri, ayrıca sürülerini ve büyükbaş hayvanları kaybettikleri ve ayrıca Lamanlılar tarafından ayaklar altında çiğnenip harap edilen tarlalarındaki tahılın kaybı için çok üzülmüyorlardı.
- 3 Ve sıkıntıları o kadar çoktu ki herkesin üzülməsi için bir neden vardı; ve onlar üzerlerine gönderilen Tanrı'nın cezalarının işledikleri kötülükler ve iğrençlikler yüzünden olduğuna inanıyorlardı; bu yüzden vazifelerini hatırlamaları için uyandırıldılar.
- 4 Ve onlar Kilise'yi daha iyi organize etmeye başladılar; evet ve birçok kişi Sidon sularında vaftiz oldu ve Tanrı'nın Kilisesi'ne katıldı; evet, onlar, babası Alma'nın eliyle Kilise halkının üzerine yüksek rahip olarak kutsanan Alma'nın eliyle vaftiz oldular.
- 5 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin yedinci yılında, yaklaşık olarak üç bin beş yüz kişi Tanrı'nın Kilisesi'nde birleşip vaftiz oldu. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yedinci yılı sona erdi; ve bütün bu süre içinde sürekli huzur vardı.
- 6 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin sekizinci yılında, Kilise halkı çalışkanlıkları sayesinde kazanmış oldukları büyük zenginlikleri ve güzel ipekleri ve ince dokunmuş ketenleri yüzünden ve pek çok sürüleri ve büyükbaş hayvanları ve altınları ve gümüşleri ve her türlü değerli eşyaları yüzünden gururlanmaya başladılar; ve bütün bu elde ettiklerine gurur dolu gözlerle bakarak kendilerini yücelttiler, çünkü çok pahalı giysiler giymeye başladılar.
- 7 Şimdi, bu durum Alma'yı, evet ve Alma'nın, Kilise üzerine öğretmenler, rahipler ve yaşlılar olarak kutsayıp atadığı birçok kimseyi çok üzen bir nedendi; evet, onların çoğu kendi toplulukları arasında başlayan bu kötülükleri gördükleri için çok üzülmüyorlardı.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

8 Çünkü onlar baktıklarında, Kilise halkının gurur dolu gözleriyle kendilerini yüceltmeye başladıklarını ve yüreklerini zenginliklere ve dünyanın boş şeylerine bağladıklarını büyük üzüntüyle gördüler; öyle ki onlar birbirlerini küçük görmeye başlamışlar ve kendi istekleri ve arzuları doğrultusunda inanmayanlara zulmetmeye başlamışlardı.

9 Ve böylece, hakimler yönetiminin bu sekizinci yılında, Kilise halkı arasında büyük çekişmeler çıkmaya başladı; evet, onların arasındaki kıskançlıklar ve bozuşmalar ve kin ve zulüm ve gurur, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olmayanların gururundan daha fazlaydı.

10 Ve böylece hakimler yönetiminin sekizinci yılı sona erdi; ve Kilise'nin kötülüğü, Kilise'ye üye olmayanlar için büyük bir tökezleme taşıydı; ve böylece Kilise'nin ilerlemesi başarısızlığa uğradı.

11 Ve öyle oldu ki dokuzuncu yılın başında, Alma, Kilise'nin işlediği kötülükleri gördü ve ayrıca gördü ki Kilise'nin davranışı inanmayanları kötülüğün bir parçasından öbürüne sürüklüyordu; halkın yıkımı böylece geliyordu.

12 Evet, halkın arasında büyük eşitsizlik gördü; bazıları gururlanarak kendilerini göklere çıkarıyor, başkalarını küçümsüyor, muhtaç olanlara ve çıplaklara ve aç olanlara ve susamış olanlara ve hasta ve dertli olanlara sırtlarını çeviriyorlardı.

13 Şimdi bu durum halkın arasında büyük feryatlara neden olurken, başkaları ise kendilerini alçaltıyor, ihtiyacı olanların yardımına koşuyor, örneğin fakirlere ve muhtaçlara malını veriyor, açları doyuruyor ve peygamberlik ruhuna göre gelecek olan Mesih uğruna her türlü sıkıntılara katlanıyorlardı.

14 O günü sabırsızlıkla bekliyorlar, böylece günahlarından bağışlanıyorlardı; İsa Mesih'in isteği, gücü ve ölümün bağlarından kurtuluşuna göre ölümler dirileceği için içleri büyük bir sevinçle doluydu.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Tanrı'nın alçakgönüllü taraftarlarının üzüntülerini ve halkın geri kalan kısmı tarafından onların üzerine yığılan eziyetleri gördü; ve onların arasındaki eşitsizliğini görünce çok üzülmeye başladı; ancak Rab'bin Ruhunu onu yalnız bırakmadı.

16 Ve o, Kilise'nin yaşlıları arasından hikmetli bir adam seçti ve ona halkın oyuyla yetki verdi; öyle ki onun, verilmiş olan yasalara göre yasalar çıkarıp, halkın işlediği suç ve kötülüklere göre yasaları uygulamaya yetkisi olacaktı.

17 Şimdi bu adamın adı Nefi idi ve başhakim olarak görevlendirildi; ve halkı yargılayıp yönetmek üzere yargı kürsüsüne oturdu.

18 Şimdi Alma, Kilise üzerinde yüksek rahip olma yetkisini ona vermedi, ama yüksek rahiplik görevi kendisinde kaldı; ancak Nefi'ye yargı kürsüsünü teslim etti.

19 Ve bunu halkın arasına ya da Nefi halkının arasına gidebilmek için yaptı; öyle ki onlara görevlerini hatırlatabilmek için Tanrı'nın sözünü vaaz edebilir ve halkı arasında var olan bütün gururu ve sahtekârlığı ve bütün çekişmeleri Tanrı'nın sözüyle ortadan kaldırabilirdi; onları geri döndürebilmek için onlara karşı saf bir tanıklık vermenin dışında başka çıkar bir yol göremiyordu.

20 Ve böylece, Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin dokuzuncu yılının başında, Alma yargı kürsüsünü Nefi'ye teslim etti ve kendisini tamamıyla vahiy ve peygamberlik ruhuna göre, Tanrı'nın kutsal düzeninin yüksek rahipliğine ve sözün tanıklığına adadı.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Tanrı'nın kutsal düzenine göre yüksek rahip Alma'nın bütün ülkede, halka şebirlerinde ve köylerinde bildirdiği sözler.

Alma 5

- 1 Şimdi öyle oldu ki Alma, Tanrı'nın sözünü önce Zarahemla ülkesinde, sonra da ülkenin her yanında halka duyurmaya başladı.
- 2 Ve tuttuğu kayıtlara göre Alma'nın, Zarahemla şehrinde kurulmuş olan Kilise halkına konuşup söylediği sözler şunlardır:
- 3 Ben Alma, babam Alma tarafından Tanrı'nın Kilisesi üzerine yüksek rahip olarak atandım; babam, Tanrı'dan bunları yapmak üzere güç ve yetki almıştı; işte, size derim ki babam, Nefi sınırlarında bulunan ve Mormon ülkesi denilen ülkede bir kilise kurmaya başladı; evet ve kardeşlerini Mormon sularında vaftiz etti.
- 4 Ve işte, size derim ki onlar, Kral Nuh'un halkının elinden Tanrı'nın merhameti ve gücüyle kurtuldular.
- 5 Ve işte, ondan sonra da Lamanlılar'ın eliyle çölde tutsaklık altına alındılar; evet, size derim ki onlar tutsaklık içinde yaşıyorlardı ve Rab, onları sözünün gücüyle yine tutsaklıktan kurtardı; ve bizler bu ülkeye getirildik ve burada Tanrı'nın Kilisesi'ni bütün bu ülkede de kurmaya başladık.
- 6 Ve şimdi işte, bu Kilise'ye üye olan siz kardeşlerime söylüyorum: Atalarınızın tutsaklığını yeterince aklınızda tuttunuz mu? Evet ve Rab'bin atalarımıza gösterdiği merhametini ve sabrını yeterince aklınızda tuttunuz mu? Ve O'nun atalarımızın ruhlarını cehennemden kurtardığını da yeterince aklınızda tuttunuz mu?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

7 İşte Rab, onların yüreklerini değiştirdi; evet, onları derin bir uykudan uyandırdı ve onlar Tanrı için uyandılar. İşte, onlar karanlığın ortasındaydılar; buna rağmen onların ruhları sonsuz sözün ışığıyla aydınlandı; evet, onlar ölümün bağları ve cehennem zincirleri ile bağlanmışlardı ve onları sonsuz bir yıkım bekliyordu.

8 Ve şimdi sizlere soruyorum kardeşlerim: Onlar yıkıma uğradılar mı? İşte size derim ki: Hayır, uğramadılar.

9 Ve size tekrar soruyorum: Ölümün bağları kırılıp, onları kuşatan cehennem zincirleri çözüldü mü? Size derim ki: Evet, onlar çözüldü ve onların ruhları coşarak kurtuluş sevgisinin şarkısını söylediler. Size derim ki onlar kurtuldular.

10 Ve şimdi, ben size onların hangi koşullarda kurtulmuş olduğunu soruyorum: Evet, onlar hangi nedenle kurtuluşu umdular? Onların ölüm bağlarından, evet ve aynı zamanda cehennem zincirlerinden çözülmelerinin nedeni nedir?

11 İşte, size şunu söyleyebilirim: Babam Alma, Abinadi'nin ağzından çıkan sözlere inanmadı mı? Ve Abinadi kutsal bir peygamber değil miydi? O, Tanrı'nın sözlerini söylemedi mi ve babam Alma da bu sözlere inanmadı mı?

12 Ve onun inancına göre de yüreğinde güçlü bir değişiklik meydana geldi. İşte, size derim ki bunların hepsi doğrudur.

13 Ve işte o, sözü atalarınıza vaaz etti ve onların yüreklerinde de güçlü bir değişiklik meydana geldi ve onlar da kendilerini alçaltarak gerçek ve yaşayan Tanrı'ya güvendiler. Ve işte, sonuna kadar sadık kaldılar; bunun için kurtuldular.

14 Ve şimdi işte, Kilise'deki kardeşlerim size soruyorum: Siz ruhen Tanrı'dan doğdunuz mu? Tanrı'nın görünüşünü yüzünüzde görebiliyor musunuz? Yüreklerinizde bu güçlü değişikliği tecrübe ettiniz mi?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

- 15 Sizi yaratmış olanın fidye ile kurtarışına inanç besliyor musunuz? Bu ölümlü bedende yapılmış olan işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın önünde durmaya ve bu ölümlü bedenin ölümsüzlüğe yükselişini ve bu çürümenin çürümezliğe erişmesini düşünüp inanç gözüyle bunu bekliyor musunuz?
- 16 Size söylüyorum, o gün Rab'bin sesini işitip size şöyle diyebileceğini hayal edebiliyor musunuz? Siz kutsal olanlar bana gelin, çünkü işte sizin yeryüzünde yaptığımız işler doğruluğun işleriydi.
- 17 Ya da Rab'be o gün yalan söyleyip "Rab, yeryüzünde yaptığımız işler doğru işlerdi" diye söyleyebileceğinizi ve O'nun sizi kurtaracağını mı hayal ediyorsunuz?
- 18 Ya da başka bir şekilde, ruhlarınız suç ve vicdan azabıyla dolu olup bütün suçlarınızı hatırlayarak, evet, bütün kötülüklerinizi kusursuz bir şekilde hatırlayarak, evet, Tanrı'nın emirlerine karşı geldiğinizi hatırlayarak, Tanrı'nın yargı kürsüsünün önüne getirileceğinizi hayal edebiliyor musunuz?
- 19 Size söylüyorum: O gün, saf yürek ve temiz ellerle gözlerinizi kaldırıp Tanrı'ya bakabilecek misiniz? Size söylüyorum: Tanrı'nın görünüşü yüzlerinize işlenmiş olarak başınızı kaldırabilecek misiniz?
- 20 Size söylüyorum: Kendinizi şeytana köle olarak teslim ettikten sonra kurtulacağınızı düşünebilir misiniz?
- 21 Size söylüyorum: O gün kurtulamayacağınızı bileceksiniz; çünkü giysileri bembeyaz yıkanmamış olan hiç kimse kurtulamayacaktır; evet, o kişinin giysileri, atalarımız tarafından konuşulan, halkını günahlarından fidye ile kurtarmak için gelecek olanın kanı ile bütün lekelerden arınıncaya kadar temizlenmelidir.
- 22 Ve şimdi, size soruyorum ey kardeşlerim: İçinizden birisi giysilerini kanla ve her çeşit kirlenmişse, Tanrı'nın mahkemesinde durduğunda kendini nasıl hissedecektir? İşte, bütün bunlar size karşı nasıl tanıklık ederler?
- 23 İşte bunlar, sizlerin katiller olduğunuza, evet ve ayrıca işlediğiniz her türlü kötülükten suçlu olduğunuza tanıklık etmeyecek mi?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

- 24 İŖte, ey kardeŖlerim, sizler byle bir kiŖinin Tanrı'nın Krallığı'nda giysileri temizlenmiŖ ve lekesiz, pak ve bembeyaz olan İbrahim, İŖhak ve Yakup ile ve ayrıca btn kutsal peygamberlerin yanında oturacak yeri olabileceğini dŖnebiliyor musunuz?
- 25 Size derim ki: Hayır! Siz, Yaratıcımızı baŖlangıçtan beri yalancı yerine koymadıkça ya da O'nun baŖlangıçtan beri yalancı olduğunu dŖnmedikçe, böyle kiŖilerin Göklerin Krallığı'nda yeri olacağına dŖnemezsiniz; fakat onlar Ŗeytanın çocuklarının çocukları oldukları için dıŖarı atılacaklardır.
- 26 Ve Ŗimdi iŖte, size söylüyorum, kardeŖlerim: Eğer yüreklerinizde bir deđiŖiklik yaŖadıysanız ve kurtuluŖ sevgisinin Ŗarkısını söyleme arzusunu hissettiyseniz, size soruyorum: Ŗimdi de böyle hissedebiliyor musunuz?
- 27 Kendinizi Tanrı'nın önünde susız bir Ŗekilde tutarak yrdnz m? Ŗu an ölüme ağrılırsanız, içinizden yeterince alçakgönüllü olduğunuzu söyleyebilir misiniz? Öyle ki giysilerinizin, halkını günahlarından fidye ile kurtarmak için gelecek olan Mesih'in kanı ile temizlenip beyazlaŖtıđını söyleyebilecek misiniz?
- 28 İŖte, gururunuzdan sıyrıldınız mı? Size derim ki eğer gururunuzdan sıyrılıp kurtulmadıysanız, Tanrı'yla karŖılaŖmaya hazır değilsiniz. İŖte çabucak hazırlanmanız gerekir; çünkü Göklerin Krallığı yakında gelecektir ve böyle bir kiŖi sonsuz yaŖama kavuŖamaz.
- 29 İŖte diyorum ki: Aranızda kıskançlıktan sıyrılmamıŖ olan biri var mı? Size derim ki böyle biri hazırlanmıŖ değildir ve dilerim ki bir an önce hazırlansın; çünkü saat yaklaŖtı ve o kiŖi vaktin ne zaman dolacağını bilemez; çünkü böyle bir kiŖi susız bulunmayacaktır.
- 30 Ve yine size diyorum: Aranızda kardeŖi ile alay eden ya da ona zulmeden biri var mı?
- 31 Böyle kiŖinin vay haline! Çünkü o hazır değildir ve onun tövbe etmesi gereken zaman yaklaŖmıŖtır, yoksa kurtulamayacaktır.
- 32 Evet, ey kötülüğün iŖileri, hepinizin vay haline! Tvbe edin, tvbe edin, nk bunu, Rab Tanrı söyledi.

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

- 33 İŖte O, bütn insanlara bir davetiye gönderir; nk merhametin kolları onlara doğru uzanmıŖtır ve O Ŗyle diyor: Tövbe edin ki Ben de sizi kabul edeyim.
- 34 Evet, O Ŗyle diyor: Bana gelin ve sizler yaŖam ağacının meyvesinden yiyeceksiniz; evet, yaŖam ekmeğinden ve suyundan istediğiniz gibi yiyip içecek-siniz.
- 35 Evet, bana gelip doğruluğun iŖlerini yaparsanız, kesilip ateŖe atılmayacaksınız.
- 36 Çünkü iŖte, zaman yaklaŖtı; öyle ki iyi meyve ver-meyen ya da doğruluğun iŖlerini yapmayan herkesin ağlayıp sızlamaya nedeni olacaktır.
- 37 Ey kötülüğün iŖileri olan sizler; dünyanın boŖ Ŗeyleri ile böbürlenen, doğruluğun yollarını bildiğini ileri süren, ama çobansız koyunlar gibi yolunu ŖaŖır-mıŖ olan sizler, yine de bir oban sizi arkanızdan a-đırmıŖtır ve sizi hâlâ arkanızdan çağırmaktadır, ama siz O'nun sesini iŖitmek istemiyorsunuz.
- 38 İŖte, size derim ki iyi oban sizi çağırıyor; evet ve o, sizi Mesih'in adı olan kendi adıyla çağırıyor; ve eğer siz iyi çobanın sesine ve ağırıldığınız isme ku-lak vermezseniz, iŖte o zaman siz iyi çobanın koyun-ları değilsiniz.
- 39 Ve Ŗimdi, siz iyi çobanın koyunları değilseniz, hangi srdensiniz? İŖte, size derim ki Ŗeytan sizin obanızdır ve siz onun srsndensiniz; ve Ŗimdi, bunu kim inkâr edebilir? İŖte, size derim ki bunu kim inkâr ederse, o bir yalancıdır ve Ŗeytanın ocu-đudur.
- 40 Çünkü size derim ki iyi olan her Ŗey Tanrı'dan ge-lir ve kötü olan her Ŗey Ŗeytandan gelir.
- 41 Bu yüzden, eğer bir insan iyi iŖler yaparsa, iyi o-banın sesine kulak verip onu izliyordur; ama kim kötü iŖler yaparsa, Ŗeytanın çocuğu olmuŖtur; çünkü onun sesine kulak verip onu izliyordur.

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of right-eousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

42 Ve kim bunu yaparsa, ücretini ondan almalıdır; bu yüzden ücreti olarak, bütün iyi işler bakımından ölü olduğu için, doğruluğa ait değerlere göre ölümü alır.

43 Ve şimdi kardeşlerim, beni dinlemenizi dilerim; çünkü ruhumun gücü ile konuşuyorum; çünkü işte, size açık bir şekilde konuştum ki yanlış anlamanız mümkün değil; daha doğrusu Tanrı'nın emirlerine göre konuştum.

44 Çünkü ben, Mesih İsa'daki Tanrı'nın kutsal düzenine göre bu şekilde konuşmaya çağrıldım; evet, benim kalkıp atalarımız tarafından gelecekte olacaklarla ilgili söylenen bu şeyleri, bu halka tanıklık etmem emredildi.

45 Ve hepsi bu kadar değildir. Bu şeyleri kendimin bilmediğini mi sanıyorsunuz? İşte, sizlere tanıklık ederim ki konuştuğum bu şeylerin gerçek olduğunu biliyorum. Ve bunları nasıl kesin olarak bildiğimi sanıyorsunuz?

46 İşte, size derim ki onlar bana Tanrı'nın Kutsal Ruh'u tarafından bildirilmiştir. İşte, ben bunları kendim bileyim diye günlerce oruç tutarak dua ettim. Ve şimdi, ben bunların doğru olduğunu kendim biliyorum; çünkü Rab Tanrı, bunları bana Kutsal Ruh'u ile belirtti; ve bu bende bulunan vahiy ruhudur.

47 Ve ayrıca size derim ki bende bulunan peygamberlik ruhuna, aynı zamanda Tanrı Ruhu'nun belirtilerine göre, atalarımız tarafından söylenen sözlerin doğru olduğu bana vahiy olarak böyle verilmiştir.

48 Sizlere derim ki gelecekle ilgili size söyleyeceğim her şeyin doğru olduğunu ben kendim biliyorum; ve size derim ki ben, İsa Mesih'in, evet, Oğul'un, Baba'nın Biricik Oğlu'nun lütuf, merhamet ve doğrulukla dolu olarak geleceğini biliyorum. Ve işte, dünyanın günahlarını, evet, adına kararlı bir şekilde inanan her insanın günahlarını kaldırmak üzere gelecek olan O'dur.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

49 Ve şimdi sizlere derim ki benim çağrıldığıım düzen budur; evet, sevgili kardeşlerime, evet ve ülkede yaşayan herkese sözü vaaz etmektir; evet, hem yaşlılara hem gençlere, hem tutsaklara hem özgürlere, herkese sözü vaaz etmektir; evet, siz yaşlılara ve aynı zamanda orta yaşlılara ve yükselen nesle söylüyorum; evet, onlara tövbe edip yeniden doğmaları için haykırarak üzere çağrıldığıım düzen budur.

50 Evet, Ruh şöyle diyor: Ey dünyanın her ucunda yaşayan sizler, tövbe edin! Çünkü Göklerin Krallığı yakında gelecektir; evet, Tanrı'nın Oğlu görkemiyle, kudretiyle, heybetiyle, gücüyle ve egemenliğiyle geliyor. Evet, sevgili kardeşlerim, size derim ki Ruh şöyle diyor: İşte, bütün dünyanın ve aynı zamanda Göklerin Kralı'nın görkemi çok yakında bütün insançocuklarının arasında parlayacaktır.

51 Ve ayrıca Ruh bana diyor, evet, güçlü sesiyle bana şöyle diyerek haykırıyor: Git, bu halka söyle: Tövbe edin, çünkü tövbe etmezseniz, Göklerin Krallığı'nı hiçbir şekilde miras alamazsınız.

52 Ve size tekrar söylüyorum, Ruh şöyle diyor: İşte, balta ağacın köküne dayanmıştır; bu yüzden iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe, evet, yanıp kül olmayan bir ateşe, hatta sönmeyen bir ateşe atılacaktır. İşte hatırlayın, bunu Kutsal Olan söyledi.

53 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, size derim ki bu söylenenlere karşı durabilir misiniz; evet, bunları bir kenara koyup Kutsal Olanı ayaklarınızın altında çiğneyebilir misiniz? Evet, yüreklerinizdeki gururla böbürlenebilir misiniz; evet, hâlâ pahalı elbiseler giymekte ve yüreklerinizi dünyanın boş şeylerine ve kendi zenginliklerinize bağlamakta ısrar edeceksiniz?

54 Evet, başkalarından daha üstün olduğunuzu düşünmekte ısrar edeceksiniz? Evet, kendilerini alçaltarak Tanrı'nın kutsal düzenine göre yürüyen, bu sayede bu Kilise'ye getirilmiş olan, Kutsal Ruh tarafından kutsanmış ve tövbeye yaraşır işler yapan kardeşlerinize eziyet etmekte ısrar edeceksiniz?

55 Evet ve siz yoksullara ve muhtaç olanlara sırtınızı çevirip onlardan malınızı esirgemekte ısrar edeceksiniz?

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

56 Ve son olarak, kötülüklerinde ısrar edecek olan herkese, sizlere diyorum ki, hızlı bir şekilde tövbe etmezlerse, kesilip ateşe atılacak olanlar bunlardır.

57 Ve şimdi iyi çobanın sesini takip etmek isteyen sizlere söylüyorum: Kötülerin arasından çıkıp ayrılın ve onların pisliklerine dokunmayın; ve işte, onların adları silinecek, öyle ki kötülerin adları doğruların adları arasında sayılmayacak; öyle ki Tanrı'nın söylediği şu söz yerine gelsin: Kötülerin adları halkımın adlarıyla karışmayacaktır;

58 Çünkü doğruların adları Hayat Kitabı'nda yazılacak ve Ben onlara sağ tarafımda bir miras vereceğim. Ve şimdi kardeşlerim, buna karşı ne diyeceksiniz? Size derim ki eğer buna karşı bir şey diyecek olursanız, hiçbir şey fark etmez; çünkü Tanrı'nın sözünün yerine gelmesi gerekir.

59 Çünkü aranızda çok koyunu olan ve kurtlar girip sürüsünü yemesin diye onları korumayan bir çoban var mıdır? Ve işte, eğer bir kurt onun sürüsüne girerse, çoban kurdu kovalamaz mı? Evet ve sonunda, eğer elinden gelse onu öldürecektir.

60 Ve şimdi size derim ki iyi çoban sizi arkanızdan çağırıyor; ve eğer onun sesine kulak verirsiniz, sizi sürüsüne getirecek ve sizler onun koyunları olacaksınız; ve iyi çoban yok olmamanız için aranızda aç gözlü bir kurdun girmesine izin vermemenizi emreder.

61 Ve şimdi, ben Alma, bana emretmiş Olan'ın diliyle size söylediğim sözleri yerine getirmenizi emrediyorum.

62 Kilise'ye üye olan sizlere emir yoluyla söylüyorum. Ve Kilise'ye üye olmayanlara ise davet yoluyla şöyle diyorum: Gelin ve tövbe için vaftiz olun ki, sizler de yaşam ağacının meyvesini yiyebileceğiniz.

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all ye that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Zarahemla şehrinde kurulmuş olan kilisenin halkına yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra, Kilise'ye başkanlık edip göz kulak olmaları için Tanrı'nın düzenine göre, ellerini onların başına koyarak rahip ve yaşlılar atadı.
- 2 Ve öyle oldu ki Kilise'ye üye olmayıp günahlarından tövbe eden herkes tövbe için vaftiz oldu ve Kilise'ye kabul edildi.
- 3 Ve ayrıca öyle oldu ki Kilise'ye üye olup kötülüklerinden tövbe etmeyenler ve Tanrı'nın önünde kendilerini alçaltmayanlar—yani yüreklerinde gururlananları kastediyorum—bunlar reddedildiler ve onların isimleri silindi; öyle ki onların isimleri doğru olanların arasında sayılmadı.
- 4 Ve böylece, onlar Zarahemla şehrindeki Kilise'yi düzenlemeye başladılar.
- 5 Şimdi anlamanızı isterim ki Tanrı'nın sözü herkeste serbestti; öyle ki hiç kimse, bir araya gelip Tanrı'nın sözünü işitme ayrıcalığından mahrum edilmedi.
- 6 Bununla birlikte Tanrı çocuklarının sık sık bir araya toplanmaları ve Tanrı'ya bilmeyenlerin ruhlarının refahı için oruç tutmaları ve güçlü dualara katılmaları emredildi.
- 7 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, bu düzenlemeleri yaptıktan sonra onlardan, evet, Zarahemla şehrinde bulunan Kilise'den ayrıldı ve Sidon ırmağının doğu kenarının üstünden karşıya Gideyon vadisine geçti; orada Gideyon şehri adı verilen bir şehir kurulmuştu; bu şehir, Nehor tarafından kılıçla öldürülen adamın adını taşıyan Gideyon adı verilmiş olan vadiye bulunuyordu.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Ve Alma gidip Gideyon vadisinde kurulmuş Kilise'ye, atalarının konuştuğu sözlerin gerçek açıklanışına göre ve içindeki peygamberlik ruhuna göre, halkını günahlarından fidye ile kurtarmak için gelecek olan Tanrı'nın Oğlu, İsa Mesih'in tanıklığına ve kendisinin çağrıldığı kutsal düzene göre, Tanrı'nın sözünü bildirmeye başladı. Ve şöyle yazılmıştır. Amin.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Kendi kayıtlarına göre Alma'nın, Gideyon'daki balka bildirdiği sözler.

Alma 7

- 1 İşte, sevgili kardeşlerim, mademki sizin yanınıza gelebilmeme izin verildi; bunun için size kendi dilimle, evet, kendi ağzımdan hitap etmeye çalışacağım; gördüğünüz gibi, ilk defa sizlere kendi ağzımdan çıkan sözlerle konuşacağım; yargı kürsüsüne tamamen bağlanmış olduğumdan ve işlerimin yoğunluğundan dolayı daha önce size gelemedim.
- 2 Ve eğer yargı kürsüsünün yönetimi benim yerime başka birisine verilmemiş olsaydı, hatta şimdi, şu an bile gelemezdim; ve Rab büyük merhametiyle sizin yanınıza gelebilmeme izin verdi.
- 3 Ve işte, ben buraya büyük umutlarla ve büyük bir istekle, Tanrı'nın önünde kendinizi alçalttığınızı ve onun lütfunu dilemeye devam ettiğinizi görebilmek için geldim; O'nun önünde suçsuz olduğunuzu görmek ve Zarahemla'daki kardeşlerimizin içinde bulunduğu korkunç çıkmaza sizlerin girmemiş olduğunu görmek için geldim.
- 4 Yine de, Tanrı'nın adı mübarek olsun ki O bana bildirdi, evet, bana onların yeniden Tanrı'nın doğruluk yoluna girdiklerini bilmenin son derece büyük sevincini verdi.
- 5 Ve içimdeki Tanrı'nın Ruhu'na göre sizin için de sevineceğimi ümit ediyorum; yine de sizin için duyduğum sevincin Zarahemla'daki kardeşler için çektiğim o kadar çok acı ve keder yüzünden gelmesini istemem; çünkü işte, onlar hakkındaki sevincim çok acı ve keder içinde çabaladıktan sonra geldi.
- 6 Fakat işte ben, sizlerin kardeşleriniz gibi öylesine büyük bir inançsızlık içinde olmadığınızı ümit ediyorum; yüreklerinizdeki gururla kendinizi yükseltmediğinizi ümit ediyorum; evet, yüreklerinizi zenginliklere ve dünyanın boş şeylerine bağlamadığınızı ümit ediyorum; evet, putlara tapmadığınızı, ama gerçek ve yaşayan Tanrı'ya ibadet ettiğinizi ve gelecek olanı sonsuz bir inançla günahlarınızın affı için beklediğinizi ümit ediyorum.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

7 Çünkü işte, size derim ki gelecek çok şey var; ve işte, onların hepsinden daha önemli olan bir şey var—çünkü işte, Fidyeye ile Kurtaran'ın yaşayacağı ve halkının arasına geleceği zaman çok uzakta değildir.

8 İşte, O'nun ölümlü bedende yaşarken aramıza geleceğini söyleyemem; çünkü işte, Ruh bunun böyle olacağını bana söylemedi. Şimdi bu konuyu bilmiyorum; ancak şu kadarını biliyorum ki Rab Tanrı'nın kendi sözüne göre her şeyi yapmaya gücü vardır.

9 Fakat işte, Ruh bana şu kadarını söyledi. Bu halka şöyle diyerek seslen: Tövbe edin ve Rab'in yolunu hazırlayın ve onun düz olan yollarında yürüyün; çünkü işte, Göklerin Krallığı yaklaşmıştır ve Tanrı'nın Oğlu yeryüzüne gelecektir.

10 Ve işte o, atalarımızın ülkesi olan Yeruşalem'de, Meryem'den dünyaya gelecektir. Bakire olan, değerli ve seçilmiş bir araç olan Meryem, Kutsal Ruh'un gücüyle gölgelenecek ve gebe kalacaktır ve bir oğul, evet, hatta Tanrı'nın Oğlu'nu doğuracaktır.

11 Ve O, her çeşit ağrılara, sıkıntılara ve ayartmalara katlanarak ilerleyecektir; ve bunu halkının ağrılarını ve hastalıklarını kendi üzerine alacak diyen sözün yerine gelmesi için yapacaktır.

12 Ve O, halkını bağlayan ölümün bağlarını çözebilme için ölümü kendi üzerine alacaktır; ve bedene göre içinin merhametle dolabilmesi için onların zayıflıklarını üzerine alacaktır; böylece bedene göre halkına zayıflıkları doğrultusunda nasıl yardım edeceğini bilecektir.

13 Şimdi Ruh her şeyi bilir; yine de Tanrı'nın Oğlu, halkının günahlarını üzerine almak için bedene göre acıya katlanır; böylece kendisinin kurtarma gücüne göre onların suçlarını yok edebilir; ve şimdi işte, benim içimdeki tanıklık budur.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Şimdi size derim ki tövbe edip yeniden doğmalısınız; çünkü Ruh, eğer yeniden doğmazsanız, Göklere Krallığı'nı miras alamayacağınızı söylüyor; bu yüzden gelin ve tövbe için vaftiz olun; böylece günahlarınızdan yıkanabilir ve dünyanın günahlarını ortadan kaldıran, insanları her türlü kötülükten kurtarmaya ve arındırmaya gücü olan Tanrı'nın Kuzusu'na iman edebilirsiniz.
- 15 Evet, size derim ki gelin, korkmayın ve sizi yıkıma bağlayan, sizi kolaylıkla kuşatan her günahı terk edin, evet, gelin, ilerleyin ve Tanrı'nıza günahlarınızdan tövbe etmek istediğinizi ve O'nun emirlerini tutmak için O'nunla bir antlaşma yapmak istediğinizi ve bugün vaftiz sularına girerek O'na bunu kanıtlamak istediğinizi gösterin.
- 16 Ve kim bunu yapar ve bundan böyle Tanrı'nın emirlerini yerine getirirse, kendisine söyleyeceklerini hatırlayacaktır, evet, içimde tanıklık eden Kutsal Ruh'un tanıklığına göre, ona sonsuz yaşama sahip olacaksınız dediğimi hatırlayacaktır.
- 17 Şimdi, sevgili kardeşlerim, bu şeylere inanıyor musunuz? İşte size derim ki, evet, onlara inandığınızı biliyorum ve onlara inandığınızı içimdeki Ruh'un belirtileri sayesinde biliyorum. Ve şimdi, konuştuğum konuda, evet, konuştuğum bu şeyler hakkında inancınız güçlü olduğu için sevincim büyüktür.
- 18 Çünkü konuşmamın başında söylediğim gibi, sizlerin kardeşleriniz gibi aynı çıkmaz durumda olmasını arzu etmişim; isteklerimin aynen yerine getirilmiş olduğunu görüyorum.
- 19 Çünkü sizlerin doğruluk yollarında yürüdüğünüzü görüyorum; Tanrı'nın Krallığı'na götüren yolda olduğunuzu görüyorum; evet, O'nun yollarını düzlediğinizi görüyorum.
- 20 Sözü'nün tanıklığıyla, Tanrı'nın eğri yollarda yürümeyeceğinin sizlere bildirilmiş olduğunu görüyorum; O söylediğinden dönmez. O'nda ne sağdan sola, ne de doğru olandan yanlış olana gölge dönnekliliği vardır; bu yüzden O'nun yolu sonsuz bir yuvarlaktır.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 Ve O kutsal olmayan tapınaklarda yaşamaz; pis ve ya kirli olan şeyler de Tanrı'nın Krallığı'na kabul edilemez; bu yüzden size söylüyorum ki, zaman gelecek, evet ve son günde öyle olacak ki pis olan kendi pisliğinde kalacaktır.

22 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, bu sözleri size Tanrı'ya olan görevinizin manasını anlamanız için söyledim; öyle ki O'nun önünde kusursuz bir şekilde yürüyüp kabul edildiğiniz Tanrı'nın kutsal düzenine göre yürüye bilmeniz için.

23 Ve şimdi alçakgönüllü olmanızı ve söz dinleyip nazik olmanızı, uysal olmanızı, sabır ve tahammülle dolu olmanızı, her zaman kendinize hakim olmanızı, her zaman Tanrı'nın emirlerini yerine getirmek için gayret göstermenizi, ihtiyacınız olan hem manevi hem de maddi her şeyi dilemenizi, her zaman size ne verilirse verilsin Tanrı'ya şükretmenizi dilerim.

24 Ve imanınız, umudunuz ve ilahi sevginiz olmasına dikkat edin ki o zaman iyi işleriniz daima bol olacaktır.

25 Ve Rab sizleri kutsayıp giysilerinizi lekesiz tutsun ki sonunda İbrahim, İshak ve Yakup'la ve dünya başladıkdan beri yaşamış olan kutsal peygamberlerle, giysilerinizi onların lekesiz olan giysileri gibi lekesiz yaparak, bir daha çıkmamak üzere Göklerin Krallığı'nda oturmaya getirilesiniz.

26 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, bu sözleri size Ruh'un bendeki tanıklığına göre söyledim; ve sözlerime fazlasıyla gösterdiğiniz gayret ve dikkatten dolayı ruhum çok seviniyor.

27 Ve şimdi, Tanrı'nın huzuru, inancınız ve iyi işlerinize göre, bu zamandan itibaren sonsuza dek, sizin üzerinizde ve evlerinizin ve topraklarınızın üzerinde ve sürülerinizin ve büyükbaş hayvanlarınızın ve sahip olduğunuz her şeyin, hanımlarınızın ve çocuklarınızın üzerinde olsun. Ve ben böyle konuştum. Amin.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Gideyon halkına yazılmayacak birçok şey öğrettikten sonra, daha önce Zarahemla ülkesinde yaptığı gibi Kilise'nin düzenini sağlayarak Gideyon ülkesinden geri geldi; evet, yaptığı işlerden dinlenmek üzere Zarahemla'daki kendi evine döndü.
- 2 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin dokuzuncu yılı sona erdi.
- 3 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin onuncu yılının başında, Alma oradan ayrılıp batıda çöl sınırının yanındaki, Sidon ırmağının batısında bulunan Melek ülkesine gitmek üzere yola çıktı.
- 4 Ve Alma, çağrılmış olduğu Tanrı'nın kutsal düzenine göre Melek ülkesindeki halka öğretmeye başladı; ve bütün Melek ülkesinde olan halka öğretmeye başladı.
- 5 Ve öyle oldu ki insanlar ülkenin çöl kenarında bulunan bütün sınırlardan geçerek onun yanına geldi. Ve onlar ülkenin her tarafında vaftiz oldular.
- 6 Bu yüzden Alma, Melek'te işini bitirdikten sonra oradan ayrıldı ve Melek ülkesinin kuzeyinde üç günlük yol aldı; ve Ammoniha adı verilen bir şehre geldi.
- 7 Şimdi ülkelerine, şehirlerine ve köyelerine, evet, hatta küçük köyelerinin hepsine, onlara ilkönce sahip çıkan kişinin adını vermek Nefi halkının adeti idi; ve bu Ammoniha ülkesinde de böyleydi.
- 8 Ve öyle oldu ki Alma, Ammoniha şehrine gelir gelmez, onlara Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye başladı.
- 9 Şimdi şeytan, Ammoniha şehrindeki halkın yüreklerine sıkı bir şekilde yapışmıştı; bu yüzden onlar Alma'nın sözlerine kulak asmadılar.
- 10 Buna rağmen Alma, Ruh'unu şehirdeki halkın üzerine dökmesi ve ayrıca onları tövbe için vaftiz etmesine izin vermesi için Tanrı ile güçlü bir duada güreşe tutuşup ruhta çok çaba gösterdi.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

- 11 Ancak onlar yüreklerini sertleştirip ona şöyle söylediler: İşte, biz senin Alma olduğunu biliyoruz ve geleneklerinize göre, ülkenin bir çok yerinde kurduğün Kilise'nin yüksek rahibi olduğunu biliyoruz; ve biz senin Kilise'nden değiliz ve böylesine saçma geleneklere de inanmıyoruz.
- 12 Ve şimdi, biz senin kilisenden olmadığımız için üzerimizde hiçbir yetkiye sahip olmadığını biliyoruz; ve sen yargı kürsüsünü Nefiha'ya teslim ettin; bu yüzden bizim başhakimimiz değilsin.
- 13 Şimdi halk bunu söyledikten ve onun her sözüne karşı çıktıktan ve ona hakaret edip üzerine tükürdükten ve onu şehirlerinden attırdıktan sonra, Alma oradan ayrılp Harun denilen şehre doğru yola çıktı.
- 14 Ve öyle oldu ki oraya doğru yolculuk ederken, Ammoniha şehrindeki halkın kötülüğü yüzünden üzüntüden çökmüştü, ruhen çok sıkıntı ve acı çekiyordu; öyle oldu ki Alma böyle üzüntüden çökmüş bir durumda iken, işte Rab'bin bir meleği ona görünerek şöyle dedi:
- 15 Ne mutlu sana, Alma; bu yüzden başını kaldır ve sevin! Çünkü sevinmen için çok neden var; çünkü sen, Tanrı'dan ilk mesajımı aldığım günden beri, O'nun emirlerine sadık kaldın. İşte, o mesajı sana getiren bendim.
- 16 Ve işte, Ammoniha şehrine geri dönmeni ve şehrin halkına yeniden vaaz etmeni emretmek için sana gönderildim; evet, onlara vaaz et. Evet, onlara tövbe etmezlerse, Rab Tanrı'nın kendilerini yok edeceğini söyle.
- 17 Çünkü işte, onlar şu an senin halkının özgürlüğünü nasıl yok edeceklerini hesaplıyorlar; (çünkü Rab şöyle diyor) bu, O'nun halkına verdiği kanunlara, hükümlere ve emirlere aykırıdır.
- 18 Şimdi öyle oldu ki Alma, Rab'bin meleğinden mesajını aldıktan sonra, hızlı bir şekilde Ammoniha ülkesine geri döndü. Ve şehre başka bir yoldan, evet, Ammoniha şehrinin güneyindeki bir yoldan girdi.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

- 19 Ve şehre girdiğinde Alma'nın karnı çok acıkmıştı ve bir adama: "Tanrı'nın aciz bir kuluna yiyecek bir şey verir misin?" dedi.
- 20 Ve adam ona şöyle dedi: Ben Nefili'yim ve ben sizin Tanrı'nın kutsal bir peygamberi olduğunuzu biliyorum; çünkü gördüğüm bir görümde, meleğin misafir edeceksin dediği adam sizsiniz. Bu yüzden, gelin evime buyurun ve ben size yemeğimden vereceğim; ve sizin evime ve bana bereket getireceğinizi biliyorum.
- 21 Ve öyle oldu ki bu adam Alma'ya evinin kapısını açtı; ve bu adamın adı Amulek'ti; ve etle ekmek getirip Alma'nın önüne koydu.
- 22 Ve öyle oldu ki Alma ekmeği yiyip doydular; ve Amulek'i ve onun evini kutsadı ve Tanrı'ya şükretti.
- 23 Ve yemek yedikten ve karnı doyduktan sonra Amulek'e şöyle dedi: Ben Alma'yım ve ülkenin her tarafında bulunan Tanrı'nın Kilisesi'nin yüksek rahibiyim.
- 24 Ve işte, ben, vahiy ve peygamberlik ruhuna göre, Tanrı'nın sözünü bütün bu halkın arasında vaaz etmeye çağrıldım; ve bu ülkeye geldim, ama onlar beni reddetti; daha doğrusu beni kovdular; ben de neredeyse sonsuza dek bu ülkeye sırtımı çevirmek üzereydim.
- 25 Fakat işte, yeniden geri dönüp bu halka peygamberlik etmem, evet ve onlara karşı kötülükleri hakkında tanıklık etmem emredildi.
- 26 Ve şimdi, Amulek, sen beni misafir edip karnımı doyurduğun için kutsanacaksın; çünkü çok acıkmıştım, zira günlerdir oruç tutmaktaydım.
- 27 Ve Alma halka vaaz etmeye başlamadan önce Amulek'in yanında epeyce bir zaman kaldı.
- 28 Ve öyle oldu ki halk daha tiksindirici kötülükler yapmaya başladı.
- 29 Ve söz Alma'ya gelip şöyle dedi: Git ve aynı zamanda hizmetkârım Amulek'e de çıkıp bu halka şöyle diyerek peygamberlik etmesini söyle—Tövbe edin, çünkü Rab şöyle diyor: Tövbe etmezseniz, bu halkı öfkemle yoklayacağım; evet ve kızgın öfkemden dönmeyeceğim.
- 30 Ve Alma ve aynı zamanda Amulek de onlara Tanrı'nın sözlerini bildirmek için halkın arasına çıktılar; ve onlar Kutsal Ruh'la doluydular.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 Ve onlara öylesine bir güç verilmişti ki onlar zindanlara kapatılmıyorlardı ve hiç kimsenin onları öldürmesi mümkün değildi; yine de onlar zincirlerle bağlanıp hapse atılıncaya kadar güçlerini kullanmadılar. Şimdi bu, Rab'bin onlar aracılığıyla kendi gücünü gösterebilmesi için oldu.

32 Ve öyle oldu ki onlar çıkıp Rab'bin onlara vermiş olduğu ruh ve güce göre halka vaaz edip peygamberlikte bulunmaya başladılar.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Ammoniba ülkesindeki halka bildirilen Alma'nın ve ayrıca Amulek'in sözleri. Ve Alma'nın kayıtlarına göre, onlar ayrıca hapse atılırlar ve içlerinde bulunan Tanrı'nın mucizevi gücü ile kurtarılırlar.

Alma 9

- 1 Ve yine, ben Alma, Tanrı bana emrettiği için Amulek'i yanıma alıp bu halka, yani Ammoniha şehrindeki halka yeniden vaaz etmeye gittim; öyle oldu ki onlara vaaz etmeye başladığımda benimle tartışmaya başlayarak şöyle dediler:
- 2 Sen kimsin? Birisi bize bu dünyanın geçip gideceğini vaaz etti diye bir kişinin tanıklığına inanacağımızı mı sanıyorsun?
- 3 Şimdi onlar söyledikleri sözleri anlamıyorlardı; çünkü dünyanın sonunun geleceğini bilmiyorlardı.
- 4 Ve onlar ayrıca şöyle dediler: Sen bu büyük şehrin bir günde yakıp yıkılacağına dair peygamberlik etsen de, biz senin sözlerine inanmayız.
- 5 Şimdi onlar Tanrı'nın böyle olağanüstü işler yapabileceğini bilmiyorlardı; çünkü onlar katı yürekli ve dik kafalı bir halktı.
- 6 Ve onlar: "Tanrı kim oluyor da bu halkın arasına bu kadar büyük ve olağanüstü işlerin doğruluğunu bildirmek için bir adamdan daha fazla otorite göndermiyor?" dediler.
- 7 Ve onlar bana el kaldırmak için ileri yürüdüler; fakat işte, bunu yapamadılar. Ve ben onlara sözü bildirmek için cesaretle durdum; evet, cesur bir şekilde onlara şöyle diyerek tanıklık ettim:
- 8 İşte, ey kötü ve sapık nesil, sizler atalarınızın geleneklerini nasıl unuttunuz; evet, Tanrı'nın emirlerini ne çabuk unuttunuz!
- 9 Babamız Lehi'nin, Tanrı'nın eliyle Yeruşalem'den çıkarıldığını hatırlamıyor musunuz? Onların hepsine çölde Tanrı tarafından yol gösterildiğini hatırlamıyor musunuz?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

10 Ve O'nun atalarımızı kaç kez düşmanlarının elinden kurtardığını ve onları kendi kardeşlerinin elinden dahi ölümden kurtardığını ne çabuk unuttunuz?

11 Evet ve O'nun eşsiz gücü, merhameti ve bize karşı gösterdiği sabrı olmasaydı, bizler kaçınılmaz bir şekilde, bu devirden çok daha önce kılıçtan geçirilip bu dünyadan giderdik ve belki de sonsuz bir sefalet ve elem dolu bir duruma gönderilirdik.

12 İşte, şimdi size derim ki O, size tövbe etmenizi emrediyor ve eğer siz tövbe etmezseniz, Tanrı'nın Krallığı'nı hiçbir şekilde miras alamazsınız. Fakat işte, hepsi bu kadar değildir—O, size tövbe etmenizi emretti, yoksa sizi yeryüzünden tamamen silip atacaktır; evet, O sizi öfkesiyle yoklayacaktır ve kızgın öfkesinden dönmeyecektir.

13 İşte, O'nun Lehi'ye söylediği ve şöyle konuştuğu: “Emirlerimi tuttuğunuz ölçüde, ülkede refaha kavuşacaksınız” sözlerini hatırlamıyor musunuz? Ve yine söylenmiştir ki: Emirlerimi tutmadığınız ölçüde, Rab'bin huzurundan kovulacaksınız.

14 Şimdi hatırlamanızı isterim ki Lamanlılar, Tanrı'nın emirlerini tutmadıkları zaman Rab'bin huzurundan kovulmuşlardır. Şimdi Rab'bin bu konuda söylediği sözün doğrulandığını ve ülkede yasaları çiğnemeye başladıkları andan itibaren Lamanlılar'ın Tanrı'nın huzurundan kovulduklarını görüyoruz.

15 Ancak size derim ki eğer siz günahlarınızda kalmaya devam ederseniz, yargı gününde onların hali sizinkinden daha dayanılır olacaktır; evet ve tövbe etmezseniz, bu yaşamda onların hali sizinkinden daha dayanılır olacaktır.

16 Çünkü Lamanlılar'a verilmiş birçok söz vardır; zira atalarının gelenekleri onların cahil durumda kalmalarına neden olmuştur; bu yüzden, Rab onlara merhametli olacak ve onların ömrünü bu ülkede uzatacaktır.

17 Ve belli bir dönemde, onlar O'nun sözüne inanmaya ve atalarının geleneklerinin doğru olmadığını bilgisine getirileceklerdir; ve onlardan birçoğu kurtulacaktır, çünkü Rab, adını çağıran herkese merhametli olacaktır.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

18 Fakat işte, size derim ki eğer siz kötülüklerinizde direnirseniz, ömrünüz bu ülkede uzun olmayacaktır; çünkü Lamanlılar üzerinize gönderilecektir; ve tövbe etmezseniz, onlar beklemediğiniz bir anda gelecek ve siz kesin bir yıkımla ziyaret edileceksiniz; ve bu, Rab'bin kızgın öfkesine göre olacaktır.

19 Çünkü O, kötülüklerinizde yaşayıp O'nun halkını yok etmenize izin vermeyecektir. Size derim ki: Hayır! Eğer olur da onlar, Tanrıları Rab tarafından kendilerine o kadar çok ışık ve bilgi verildikten sonra kalkıp günahların ve suçların içine düşerse, Rab, Nefi halkı adı verilen bütün halkının Lamanlılar tarafından yok edilmesine izin vermeyi tercih edecektir.

20 Evet, onlar Rab'bin o kadar çok ayrıcalık gösterdiği bir halk olduktan sonra, evet, diğer ulus, sülale, dil veya halktan daha çok iyilik gördükten sonra; kendi isteklerine, inançlarına ve dualarına göre geçmişte olan, şimdi olan ve gelecekte olacak olan her şey onlara bildirildikten sonra;

21 Tanrı'nın Ruhu tarafından ziyaret edilip meleklerle konuşmuş ve Rab'bin sesiyle kendilerine konuşulmuş ve peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna ve ayrıca birçok armağana, dillerle konuşma armağanına ve vaaz verme armağanına ve Kutsal Ruh armağanına ve tercüme armağanına sahip olduktan sonra;

22 Evet ve Tanrı tarafından Yerusalemler ülkesinden Rab'bin eliyle kurtarıldıktan sonra, kıtlıktan ve hastalıktan ve her türlü ve her çeşit illetten korunduktan sonra; ve onlar öldürülmemek için savaşta güçlendikten sonra, defalarca tutsaklıktan çıkarıldıktan sonra ve şimdiye kadar korunup emniyetleri sağlandıktan sonra ve her türlü zenginliklerle zengin oluncaya kadar refaha kavuşturulduktan sonra—

23 Ve şimdi işte size derim ki Rab'bin elinden böylesine çok nimet gören bu halk, eğer sahip oldukları ışık ve bilgiye karşı aykırı hareket ederse, size söylüyorum, eğer böyle olursa, öyle ki onlar yasaları çiğnerse, Lamanlılar'ın hali onların halinden daha dayanılır olacaktır.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

- 24 Çünkü işte siz yasaları çiğnerseniz, Rab'bin vaatleri size değil, Lamanlılar'a sunulacaktır; çünkü Rab, O'na karşı isyan ederseniz, sizin yeryüzünden tamamen silinip atılacağınıza açıkça vaad edip buna kesin olarak karar vermedi mi?
- 25 Ve şimdi bundan dolayı, siz öldürülmeyin diye, Rab, halkından birçok kişiyi ziyaret etmesi ve onlara gidip bu halka güçlü bir şekilde şöyle haykırmaları gerektiğini bildirmesi için meleğini gönderdi: Tövbe edin, çünkü Göklerin Krallığı yakında gelecektir.
- 26 Ve çok geçmeden Tanrı'nın Oğlu görkemiyle gelecektir; ve O'nun görkemi lütf, eşitlik ve gerçekle dolu; sabır, merhamet ve tahammülle dolu olup, halkının yakarışlarını duyup onların dualarını cevaplandırmak için çabuk davranan Baba'nın Biricik Oğlu'nun görkemi olacaktır.
- 27 Ve işte O, adına iman edip tövbe için vaftiz olacak olanları fidiye ile kurtarmaya gelecektir.
- 28 Bu yüzden, Rab'bin yolunu hazırlayın; çünkü bütün insanların kendi işlerine göre, işlerinin nasıl olduğuna göre ödül kazanacakları zaman yaklaştı—eğer işleri doğruysa İsa Mesih'in kudreti ve kurtuluşuna göre ruhlarının kurtuluşunu biçeceklerdir ve eğer işleri kötüyse şeytanın gücüne ve tutsaklığına göre ruhlarına lanet biçeceklerdir.
- 29 Şimdi işte, halka haykıran meleğin sesi budur.
- 30 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, çünkü sizler benim kardeşlerimsiniz ve sevgili olmanız gerekir; madem ki yürekleriniz Tanrı'nın sözüne karşı tiksindirici bir derecede katılaştı ve madem ki siz yolunu şaşırmış, ahlaksız bir halksınız, öyleyse sizlerin tövbeye yaraşır işler yapması gerekir.
- 31 Şimdi öyle oldu ki ben Alma, bu sözleri söylediğimde, işte halk, onlara katı yürekli ve dik kafalı bir halk olduklarını söylediğim için bana öfkelenildi.
- 32 Ve ayrıca onlara yolunu şaşırmış, ahlaksız bir halk olduklarını söylediğim için bana kızdılar ve beni hapse atmak için yakalamaya çalıştılar.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 Fakat öyle oldu ki Rab, onların beni yakalayıp hapse atmalarına şimdilik izin vermedi.

34 Ve öyle oldu ki Amulek de çıkıp dikildi ve onlara vaaz etmeye başladı. Ve şimdi, Amulek'in sözlerinin hepsi burada yazılı değildir; yine de onun sözlerinin bir kısmı bu kitapta yazılmıştır.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Şimdi Amulek'in, Ammonihah ülkesindeki halka vaaz edip söylediği sözler şunlardır:
- 2 Ben Amulek'im; ben, Aminadi'nin soyundan gelen İsmail'in oğlu olan Gidona'nın oğluyum; ve bu Aminadi, tapınağın duvarına Tanrı'nın parmağıyla yazılmış olan yazıyı tercüme eden aynı Aminadi'dir.
- 3 Ve Aminadi, kardeşlerinin eliyle Mısır'a satılmış Yusuf'un oğlu Manasse'nin soyundan gelen, Yerusalemlüklerinden ayrılan Lehi'nin oğlu Nefi'nin soyundan geliyordu.
- 4 Ve işte, beni tanıyan herkesin arasında itibarı az olan bir kişi değilim; evet ve işte, benim çok sayıda akrabalarım ve dostlarım vardır; ve ben ayrıca ellerimin çalışkanlığıyla çok zenginlikler elde etmiş bir kişiyim.
- 5 Yine de bütün bunlara rağmen Rab'bin yolları, sırları ve onun olağanüstü gücüyle ilgili konularda şimdiye kadar pek bir şey öğrenmedim. Bu konuları daha önce pek anlamadığımı söyledim; fakat işte, yanıliyorum; çünkü O'nun sırları ve olağanüstü gücüyle ilgili birçok şey, evet, hatta bu halkın canının bağışlandığını gördüm.
- 6 Yine de yüreğimi sertleştirdim; çünkü birçok kez çağrıldım, ama ben bunu duymak istemedim; bu yüzden, bu şeyler hakkında biliyordum, ama yine de bilmiyordum; bu yüzden kalbimin kötülüğüyle Tanrı'ya baş kaldırdım, hatta hakimler yönetiminin onuncu yılındaki bu yedinci ayın dördüncü gününe kadar baş kaldırmaya devam ettim.
- 7 Çok yakın bir akrabayı görmeye giderken, işte Rab'bin bir meleği bana göründü ve şöyle dedi: Amulek, evine geri dön! Çünkü Rab'bin bir peygamberini, evet, kutsal bir adamı, Tanrı'nın seçilmiş bir adamını doyuracaksın; çünkü o, bu halkın günahları yüzünden günlerce oruç tuttu ve onun karnı aç; ve sen bu adamı evinde misafir edeceksin ve onu doyuracaksın; o da seni ve evini kutsayacak; ve Rab'bin bereketi senin ve evinin üzerinden eksik olmayacak.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

8 Ve öyle oldu ki meleğin sözünü dinledim ve evime doğru döndüm. Ve oraya doğru giderken, meleğin bana: “Evinde misafir edeceksin” dediği adamla karşılaştım—ve işte, size Tanrı ile ilgili konularda konuşan bu kişi aynı adamdır.

9 Ve melek bana onun kutsal bir kişi olduğunu söyledi; bu nedenle, Tanrı’nın meleği tarafından söylendiği için ben onun kutsal bir adam olduğunu biliyorum.

10 Ve yine, ben onun tanıklık ettiği gerçeklerin doğru olduğunu biliyorum; çünkü işte, size derim ki Rab nasıl yaşıyorsa, aynı şekilde meleğini bana bu şeyleri bildirmesi için gönderdi; ve O, meleğini bu Alma evimde kalırken gönderdi.

11 Çünkü işte Alma, evimi kutsadı; beni ve hanımlarımı ve çocuklarımı ve babamı ve akrabalarımı kutsadı; evet, hatta akrabalarımın hepsini kutsadı ve söylediği sözlere göre Rab’bin bereketi üzerimize kondu.

12 Ve şimdi, Amulek bu sözleri söylediği zaman, halk suçlandıkları bu gerçekler ve ayrıca onlardaki peygamberlik ruhuna göre gelecekteki olaylar hakkında birden fazla şahidin tanıklık ettiğini görünce şaşır-maya başladılar.

13 Ancak onların arasında kurnaz oyunları ile onları söyleyeceği sözlerde tuzağa düşürmek isteyen, böylece onlara karşı kanıt toplayıp bunları hakimlerine teslim etmek isteyen, yasalara göre yargılanmaları ve onların aleyhinde gösterecekleri veya tanıklık edecekleri suça göre öldürülmeleri ya da hapse atılmaları için onları sorgulamayı düşünen bazı kişiler vardı.

14 Şimdi, onları öldürtmeye çalışan bu adamlar, halkın mahkemede yargılandığı sırada ya da hakim önünde işledikleri suçlardan dolayı mahkemede yargılanırken yasayı uygulamak üzere halk tarafından tutulmuş ya da göreve getirilmiş olan avukatlardı.

15 Şimdi bu avukatlar insanların yaptığı bütün üç kâğıtçılıkları ve marifetleri biliyorlardı; bu da onlara mesleklerinde ustalaşmalarını sağlıyordu.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

- 16 Ve öyle oldu ki onlar, Amulek'i sorgulamaya başladılar; böylece onu sözlerinde oyuna getirecekler ya da ona söyleyeceği sözlerin tersini söylettireceklerdi.
- 17 Şimdi, onlar Amulek'in kendi planlarını bilebileceğini bilmiyorlardı. Fakat öyle oldu ki onu sorgulamaya başladıklarında, Amulek onların düşüncelerini anlayıp onlara şöyle dedi: Ey kötü ve sapık nesil, siz avukatlar ve ikiyüzlüler, çünkü siz şeytana temel atıyorsunuz; çünkü Tanrı'nın kutsallarını yakalamak için kapanlar ve tuzaklar kuruyorsunuz.
- 18 Sizler doğruların yollarını saptırmak ve başınıza Tanrı'nın gazabını indirmek için, hatta bu halkı tamamıyla yıkıma uğratmak için planlar kuruyorsunuz.
- 19 Evet, son kralımız Mosiya iyi söyledi; krallığı teslim edeceği sırada, krallığı devredecek hiç kimse olmadığı için bu halkın kendi isteğiyle yönetilmesini sağladı—evet, kendisi çok iyi söyledi: Gün gelir de bu halk kendi isteğiyle kötüyü seçer, yani gün gelir de bu halk yasaları çiğnerse, onlar yok olmaya hazırdır.
- 20 Ve şimdi size derim ki Rab, kötülüklerinizi iyi bir şekilde yargılar; meleklerinin sesiyle bu halka güzelce seslenir: Tövbe edin, tövbe edin, çünkü Göklerin Krallığı yaklaştı.
- 21 Evet O, meleklerinin sesiyle güzelce seslenir: Ben halkımın arasına elimdeki eşitlik ve adaletle geleceğim.
- 22 Evet ve size derim ki ülkede şu an bulunan doğru insanların duaları olmasaydı, siz şu an tam bir yıkımla ziyaret edilirdiniz; yine de bu, Nuh'un zamanında yaşayan halka olduğu gibi tufanla değil, ama kıtlıkla, salgın hastalıklarla ve kılıçla olurdu.
- 23 Fakat, sizin canınız doğru insanların duaları sayesinde bağışlanmıştır; şimdi bu yüzden, aranızdan doğruları kovarsanız, o zaman Rab elini çekmeyecek, ama kızgın öfkesiyle sizin üzerinize gelecektir; o zaman kıtlıkla, salgın hastalıklarla ve kılıçla vurulacaksınız; ve eğer tövbe etmezseniz, bunun vakti gelmiştir.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 Ve şimdi öyle oldu ki halk, Amulek'e daha çok kızdı ve bağırıp çağırarak şöyle dediler: Bu adam adil olan yasalarımıza ve seçtiğimiz bilge avukatlarımıza hakaret ediyor!

25 Fakat Amulek elini uzatıp onlara daha kuvvetli bir şekilde haykırarak şöyle dedi: Ey kötü ve sapık nesil, şeytan sizin yüreklerinizi niçin böyle büyük bir güçle zapt etmiştir? Onun sizin üzerinizde gücü olsun ve gözlerinizi kör edip doğrulukla söylenen sözleri anlamayasınız diye mi kendinizi ona teslim ediyorsunuz?

26 Çünkü işte, ben yasanıza karşı mı tanıklık ettim? Siz anlamıyorsunuz! Yasanıza karşı konuştuğumu söylüyorsunuz, fakat ben yasanıza karşı konuşmadım; fakat sizin yasanızdan yana, cezalandırılmanız için konuştum.

27 Ve şimdi işte, size derim ki bu halkın yıkımının temeli, sizin adaletsiz avukatlarınız ve hakimleriniz tarafından atılmaya başlanmıştır.

28 Ve şimdi, öyle oldu ki Amulek bunları söylediğinde, halk ona bağırıp şöyle dedi: Şimdi biz biliyoruz ki bu adam şeytanın çocuğudur! Çünkü bize yalan söyledi; çünkü yasanıza karşı konuştu. Ve şimdi ise yasanıza karşı konuşmadığını söylüyor.

29 Ve avukatlarımıza ve hakimlerimize karşı yine hakaret etti.

30 Ve öyle oldu ki avukatlar bu söylenenleri ona karşı hatırlamak üzere yüreklerine koydular.

31 Ve onların arasında Zeezrom adında biri vardı. Şimdi Amulek ve Alma'yı suçlayanların en başta geleni oydu; onların arasındaki en iyi usta avukatlardan biriydi; halkın arasında çok iş yapıyordu.

32 Şimdi bu avukatların amacı para kazanmaktı; ve onlar yaptıkları işe göre para kazanıyorlardı.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Şimdi Mosiya yasasına göre her yasa hakiminin ya da hakim olarak atanmaların, önlerine yargılanmak üzere getirilenleri yargılamak için çalıştıkları zaman oranında ücret almaları gerekiyordu.
- 2 Şimdi, eğer bir kimse başkasına borçlu olup borcunu ödemek istemezse, hakime şikayet edilirdi; ve hakim de yetkisini kullanarak o kimsenin huzuruna çıkarılması için memurlar gönderir ve o adamı yasalara ve kendisine karşı getirilen kanıtlara göre yargılardı; ve böylece adam borcunu ödemek ya da malı mülkü elinden alınmak veya hırsız ve soyguncu olarak halkın arasından atılmak zorunda kalırdı.
- 3 Ve hakim çalıştığı zamana göre ücret alırdı—bir gün için bir altın senine ya da bir altın senineye eş değerde olan bir gümüş senum alırdı; ve bu verilen yasaya göredir.
- 4 Şimdi bunlar onların farklı değerlerdeki altın ve gümüş paralarının adlarıydı. Ve onlara bu isimleri Nefililer verdi; çünkü onlar Yerusalemlerdeki Yahudiler gibi paralarını hesaplamıyorlardı; ölçüleri de Yahudiler'ininki gibi değildi; ne var ki onlar para değerlerini ve ölçülerini hakimler yönetimine kadar her nesilde halkın isteğine ve durumuna göre değiştirdiler; bunlar Kral Mosiya tarafından resmleştirildi.
- 5 Şimdi para değerleri şöyledir: Bir altın senine, bir altın seon, bir altın şum ve bir altın limna.
- 6 Bir gümüş senum, bir gümüş amnor, bir gümüş ezrom ve bir gümüş onti.
- 7 Bir gümüş senum, bir altın senineye eşitti ve bunların her biri bir ölçek arpaya ve aynı zamanda bir ölçek her çeşit tahıla eşitti.
- 8 Şimdi bir altın seon, bir seninenin iki katı değerindeydi.
- 9 Ve bir altın şum, bir seonun iki katı değerindeydi.
- 10 Ve bir limna altın, bunların hepsinin değerine eşitti.
- 11 Ve bir gümüş amnor, iki senum kadar büyüktü.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

12 Ve bir gümüş ezrom, dört senum kadar büyüktü.
13 Ve bir onti, bunların hepsi kadar büyüktü.
14 Şimdi hesaplarında kullandıkları küçük rakamların değeri şudur:
15 Bir şiblon, bir senumun yarısıdır; dolayısıyla bir şiblon yarım ölçek arpa değerindedir.
16 Ve bir şiblum, bir şiblonun yarısıdır.
17 Ve bir lea, bir şiblumun yarısıdır.
18 Şimdi hesaplarına göre bunların sayıları şöyledir:
19 Şimdi bir altın antiyon, üç şiblonu eşittir.
20 Şimdi onlar işlerine göre ücret alıyorlardı; bu yüzden sadece para kazanabilmek için halkı isyana ve her çeşit karışıklığa ve kötülüğe kışkırttılar; bunu daha fazla iş alabilmek ve önlerine getirilen davalara göre para kazanabilmek için yaptılar; bu nedenle halkı Alma'ya ve Amulek'e karşı kışkırttılar.
21 Ve bu Zeezrom, Amulek'i sorguya çekmeye başlayarak şöyle dedi: Sana soracağım birkaç soruya cevap verir misin? Şimdi Zeezrom, iyi olanı yok edebilmek için şeytanın hilelerinde usta olan biriydi; bu yüzden Amulek'e: "Sana soracağım sorulara cevap verir misin?" dedi.
22 Ve Amulek de ona: "Evet, eğer soruların bendeki Rab'bin Ruhu'na uygunsa cevap veririm; çünkü Rab'bin Ruhu'na ters düşen hiçbir şey söylemeyeceğim" dedi. Ve Zeezrom ona: "İşte, burada altı gümüş onti var ve eğer sen Yüce bir Varlığın var olduğunu inkâr edersen, bunların hepsini sana vereceğim" dedi.
23 Şimdi Amulek şöyle dedi: Ey cehennem çocuğu, sen beni neden denersin? Doğruların böyle oyunlara kanmayacağını bilmez misin?
24 Tanrı'nın olmadığına mı inanıyorsun? Sana derim ki: Hayır, sen Tanrı'nın var olduğunu biliyorsun; fakat bu parayı O'ndan daha çok seviyorsun.

And an ezrom of silver was as great as four senums.
And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Ve şimdi, sen Tanrı'nın önünde bana yalan söyledin. Sen bana: "İşte çok değerli olan bu altı ontıyı sana vereceğim" dedin. Halbuki yüreğinde sen onları bana vermek istemiyordun; ve senin tek arzun benim gerçek ve yaşayan Tanrı'yı inkâr etmemdi; böylece beni öldürtmek için eline bir sebep geçecekti. Ve şimdi işte, sen bu büyük kötülüğünün karşılığını alacaksın.

26 Ve Zeezrom ona şöyle dedi: Sen gerçek ve yaşayan bir Tanrı olduğunu mu söylüyorsun?

27 Ve Amulek de: "Evet, gerçek ve yaşayan bir Tanrı vardır" dedi.

28 Şimdi Zeezrom: "Birden çok Tanrı var mı?" dedi.

29 Ve o cevap verdi: Hayır!

30 Şimdi Zeezrom ona tekrar şöyle dedi: Bu şeyleri nasıl biliyorsun?

31 Ve Amulek: "Bunları bana bir melek bildirdi" dedi.

32 Ve Zeezrom yine: "Gelecek olan kimdir? Tanrı'nın Oğlu mu?" dedi.

33 Ve o da ona: "Evet" dedi.

34 Ve Zeezrom yine: "O, halkını günahlarında mı kurtaracak?" dedi. Ve Amulek de cevap vererek ona şöyle dedi: Sana derim ki kurtarmayacaktır; çünkü O'nun kendi sözünü inkâr etmesi mümkün değildir.

35 Şimdi Zeezrom halka şöyle dedi: Bunları hatırlamaya dikkat edin; çünkü o tek bir Tanrı'nın olduğunu söyledi; yine de sanki Tanrı'ya emretme yetkisi varmış gibi Tanrı'nın Oğlu'nun geleceğini, ama kendi halkını kurtarmayacağını söyledi.

36 Şimdi Amulek ona tekrar şöyle dedi: İşte sen yalan söyledin; çünkü ben, Tanrı'nın kendi halkını günahlarında kurtarmayacağını söylediğim için benim sanki Tanrı'ya emretme yetkim varmış gibi konuştuğumu söylüyorsun.

37 Ve size tekrar derim ki O, onları günahlarında kurtaramaz; çünkü ben onun sözünü inkâr edemem; ve O, kirli hiçbir şeyin Göklerin Krallığı'nı miras alamayacağını söyledi; bu yüzden, siz Göklerin Krallığı'nı miras almadan nasıl kurtulabilirsiniz? Bu nedenle günahlarınızın içindeyken kurtulamazsınız.

38 Şimdi Zeezrom tekrar ona: "Tanrı'nın Oğlu, gerçek Sonsuz Baba mıdır?" dedi.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 Ve Amulek de ona şöyle dedi: Evet, O göğün ve yerin ve oralarda bulunan her şeyin gerçek Sonsuz Babası'dır. O başlangıç ve sondur; birinci ve sonuncudur.

40 Ve O kendi halkını fidye ile kurtarmak için dünyaya gelecektir ve adına inananların suçlarını üzerine alacaktır; ve sonsuz yaşama kavuşacak olanlar bunlardır ve kurtuluş başka hiç kimseye gelmeyecektir.

41 Bu yüzden kötüler ölümün bağlarının çözülmesinden başka hiçbir fidye ile kurtuluş yokmuş gibi kalırlar; çünkü işte, herkesin ölümden dirilip Tanrı'nın önünde duracağı ve işlerine göre yargılanacağı gün gelecektir.

42 Şimdi geçici ölüm denilen bir ölüm vardır; ve Mesih'in ölümü bu geçici ölümün bağlarını çözecektir; böylece herkes bu geçici ölümden dirilecektir.

43 Ruh ve beden kusursuz bir şekilde yeniden birleşecektir; hem kol, bacak hem de eklemler, şu an bizim olduğumuz gibi yeniden uygun yapısına döndürülecektir; ve bizler Tanrı'nın önüne getirilerek orada duracağız ve tıpkı şimdi bildiğimiz gibi bilip bütün suçlarımızı açıkça hatırlayacağız.

44 Şimdi, bu yenileştirme herkese, hem yaşlılara hem gençlere, hem tutsaklara hem özgürlere, hem erkeklerle hem kadınlara, hem kötülere hem iyilere gelecektir ve onların başından bir saç teli bile kaybolmayacaktır; fakat her şey şimdi olduğu gibi ya da bedende olduğu gibi tekrar kusursuz şekline dönüştürülecektir; ve tek Sonsuz Tanrı olan Oğul Mesih'in ve Tanrı Baba'nın ve Kutsal Ruh'un yargı kürsüsünün önüne hesap vermek için işlerinin iyiliğine ya da kötülüğüne göre yargılanmak üzere getirileceklerdir.

45 Şimdi işte, size ölümlü beden ölümünden ve aynı zamanda bu ölümlü beden yeniden dirilişinden söz ettim. Size derim ki bu ölümlü beden, ölümsüz bir beden şeklinde dirilecek, yani ölümden, hatta ilk ölümden bir daha hiç ölemeyecek şekilde dirilerek yaşayacaktır; onların ruhları ve bedenleri bir daha ayrılmamak üzere tekrar birleşecektir; böylece bu bütünlük ruhsal ve ölümsüz olacaktır; öyle ki onlar artık hiçbir çürüme görmeyeceklerdir.

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 Şimdi, Amulek bu sözleri bitirdiğinde halk tekrar şaşırmağa başladı ve Zeezrom da titremeye başladı. Ve Amulek'in sözleri böylece sona erdi, daha doğrusu benim yazdıklarım bu kadardır.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Şimdi Alma, Amulek'in sözlerinin Zeezrom'u susturduğunu gördü; çünkü Amulek'in, kendisini mahvetmek isteyen Zeezrom'u yalan söyleyip hile yaparken yakaladığını görmüştü; ve Alma onun işlediği suçun bilinci altında titremeye başladığını görünce ağzını açtı ve onunla konuşmaya ve Amulek'in sözlerini onaylayarak, konuyu daha ayrıntılı bir şekilde açıklamaya ya da kutsal yazıları Amulek'ten daha derin bir şekilde anlatmaya başladı.
- 2 Şimdi Alma'nın Zeezrom'a söylediği sözler çevredeki halk tarafından duyulmuştu; çünkü kalabalık büyüktü ve Alma şöyle konuştu:
- 3 Şimdi Zeezrom, görüyorsun ki kurnazlık edip yalan söylemeye çalışırken yakalandın; çünkü sen yalnızca insanlara değil, aynı zamanda Tanrı'ya da yalan söyledin; çünkü işte, O senin bütün düşüncelerini bilir ve görüyorsun ki O'nun Ruhu sayesinde düşüncelerin bize bildiriliyor.
- 4 Ve gördüğün gibi, biz senin planının şeytanın kurnazlığına göre çok kurnaz bir plan olduğunu biliyoruz; çünkü sen bu halkı bize karşı döndürebilmek için yalan söyleyerek onları aldatmaya çalıştın, bize hakaret edip bizi aralarından kovmaları için.
- 5 Şimdi bu, senin düşmanın bir planıydı ve düşman gücünü senin üzerinde kullandı. Şimdi sana söyleyeceklerimi herkese söylediğimi hatırlamanızı isterim.
- 6 Ve işte hepinize söylüyorum ki bu, düşmanın kendisindeki tutsaklık gücüne göre sizi kendine köle yapmak, sizi zincirleriyle sarmak ve sizi sonsuz yıkıma indirmek için, bu halkı yakalamak üzere kurduğu bir tuzaktı.
- 7 Şimdi Alma bu sözleri söyledikten sonra, Zeezrom daha çok titremeye başladı; çünkü Tanrı'nın gücüne giderek daha çok inanmaya başlamıştı ve aynı zamanda Alma ile Amulek'in kendisini tanıdıklarına ikna olmuştu; çünkü yüreğindeki düşünceleri ve amaçları bildiklerini anladı; çünkü peygamberlik ruhuna göre bunları bilebilmeleri için onlara güç verilmişti.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Ve Zeezrom, Tanrı'nın Krallığı konusunda daha çok bilgi alabilmek için onlara gayretle sorular sormaya başladı. Ve Alma'ya şöyle dedi: Amulek'in ölümlerin dirilişi, yani doğru ve doğru olmayan herkesin ölümden dirilerek yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın önüne çıkarılacakları ile ilgili söylediği sözlerin anlamı nedir?

9 Ve şimdi, Alma bu şeyleri ona şöyle diyerek açıklamaya başladı: Tanrı'nın sırlarını bilebilmek çok kimnelere verilmiştir; ancak bunlar sıkı bir emir altında verilir; öyle ki onlar bu sırları yalnızca Tanrı'nın insançocuklarına sözünden verdiği paya ve insançocuklarının Tanrı'ya gösterdikleri dikkat ve gayrete göre başkalarına bildirebilirler.

10 Ve bu yüzden, yüreğini sertleştiren kimse, sözün daha az kısmını alır ve yüreğini sertleştirmeyen kimseye ise Tanrı'nın sırlarını tam olarak bilinceye kadar sözün daha büyük kısmı verilir.

11 Ve yüreğini sertleştirenlere, O'nun sırlarından hiçbir şey bilmeyinceye kadar sözün daha az kısmı verilir; ve o zaman onlar şeytan tarafından tutsak alınarak onun isteğine göre yıkıma götürülürler. Şimdi cehennem zincirleri ile demek istenilen budur.

12 Ve Amulek açıkça ölümden, bu ölümlülükten dirilerek ölümsüzlük durumuna geçmekten ve yaptığımız işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın yargı kürsüsünün önüne getirilmekten söz etti.

13 O zaman, eğer yüreklerimiz sertleşmişse, evet, yüreğimizi söze karşı onun bizde bulunmayacağı kadar sertleştirmişsek, o zaman bizim durumumuz korkunç olacaktır; çünkü o zaman suçlu olduğumuza dair hüküm verilecektir.

14 Çünkü sözlerimiz bizi suçlayacaktır, evet, bütün işlerimiz bizi suçlayacaktır; bizler lekesiz bulunmayacağız; ve düşüncelerimiz de aynı şekilde bizi suçlayacaktır; ve bu korkunç durumda gözlerimizi kaldırıp Tanrımıza bakmaya cesaret edemeyeceğiz ve kayaların ve dağların bizi O'nun huzurundan saklaması için üzerimize düşmelerini emredebilsek çok memnun olacağız.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Fakat bu öyle olmamalıdır; biz dirilerek, O'nun yüceliği ve gücü ve kudreti ve büyüklüğü ve egemenliği ile O'nun önünde durmalı ve sonsuz utancımızla O'nun bütün yargılarının âdil olduğunu, yaptığı bütün işlerde âdil olduğunu ve insançocuklarına karşı merhametli olduğunu ve adına inanarak tövbeye yararışır meyve veren herkesi kurtaracak tüm güce sahip olduğunu kabul etmeliyiz.

16 Ve şimdi işte, size derim ki o zaman bir ölüm, hatıta ruhsal bir ölüm olan ikinci ölüm gelir; o zaman, günahlarında ölen herkesin geçici ölüm bakımından ruhsal ölümlerle de öleceği zamandır; evet, kişi doğrulukla ilgili değerlere göre ölecektir.

17 O zaman onların azabı, alevi sonsuza dek daima yükselen bir ateş ve kükürt gölü gibi olacağı zamandır; ve o zaman, kendi istediği şekilde onları yönetimi altına almış olan şeytanın gücü ve tutsaklığına göre onların sonsuz yıkıma zincirlerle bağlanacağı bir zamandır.

18 O zaman, size derim ki, onlar hiçbir kurtuluş hazırlanmamış gibi kalacaklardır; çünkü onlar Tanrı'nın adaletine göre fidye ile kurtarılamazlar; ve onlar artık daha fazla çürüme olmayacağı için ölemezler.

19 Şimdi öyle oldu ki Alma bu sözleri söylemeyi bitirdiği zaman, halk daha çok şaşırmağa başladı.

20 Fakat aralarında başyönetici olan Antiyona adında biri vardı, öne çıkıp ona şöyle dedi: Senin bu, insan ölümden dirilecek ve bu ölümlü durumdan ölümsüz duruma geçecek, ondan sonra da can bir daha hiç ölmeyecek dediğin nedir?

21 İlk anne ve babamız girip yaşam ağacının meyvesinden yemesin ve sonsuza dek yaşamasın diye Tanrı'nın, Aden bahçesinin doğusuna kerubiler ve alevli bir kılıç yerleştirdiğini söyleyen kutsal yazının anlamı nedir? Ve biz böylece onların sonsuza dek hiçbir yaşama şansları olmadığını görüyoruz.

22 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Ben de bunu açıklamak üzereydim. Şimdi biz Adem'in, Tanrı'nın sözüne göre yasak meyveden yediği için düştüğünü görüyoruz; ve böylece onun düşmesiyle bütün insanlığın kaybolmuş ve düşmüş insanlar olduğunu görüyoruz.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

23 Ve şimdi işte, size derim ki o zaman Adem'in yaşam ağacının meyvesinden yemesi mümkün olsaydı, ölüm olmayacaktı ve söz boşuna olup Tanrı'yı yalancı çıkaracaktı. Çünkü O: "Eğer bundan yersen mutlaka öleceksin" demişti.

24 Ve biz ölümün, evet, Amulek tarafından sözü edilen geçici ölümün bütün insanlığın üzerine geldiğini görüyoruz; buna rağmen insana tövbe edebilmesi için bir süre tanınmıştır; bu nedenle bu yaşam bir deneme durumu; insanın Tanrı'yla karşılaşmaya hazırlanacağı bir zaman, ölümlerin dirilişinden sonra sözünü ettiğimiz o sonu olmayan duruma hazırlanma zamanı olmuştur.

25 Şimdi, eğer dünyanın kuruluşundan beri kararlaştırılan fidye ile kurtuluş planı olmasaydı, ölümlerin dirilişi olamazdı; fakat hakkında söylenen ölümlerin dirilişini gerçekleştirecek olan bir fidye ile kurtuluş planı kararlaştırılmıştır.

26 Ve şimdi işte, ilk anne babamızın gidip yaşam ağacından yemeleri mümkün olsaydı, hiçbir hazırlık durumu görmeden sonsuza dek sefil olacaktı; ve böylece fidye ile kurtuluş planının gerçekleşmesi engellenmiş olacaktı ve Tanrı'nın sözü de boşa çıkıp etkisiz olacaktı.

27 Fakat işte, bu böyle olmadı; ne var ki insanların ölmeleri kararlaştırıldı ve ölümden sonra onların yargılanmaları, hatta sözünü ettiğimiz son olan bu aynı yargılanmaya gelmeleri gerekecektir.

28 Ve Tanrı, bunların insanın başına gelmesini kararlaştırdıktan sonra, işte o zaman insanın kendileri için kararlaştırdığı şeyleri bilmelerini uygun gördü.

29 Bu yüzden, onlarla konuşmaları için melekler gönderdi; onlar da insanlara O'nun görkemini gösterdiler.

30 Ve onlar o zamandan beri O'nun ismini çağırılmaya başladılar; bunun üzerine Tanrı insanlarla konuşarak, onlara dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan fidye ile kurtuluş planını bildirdi; ve bunu onlara inançlarına, tövbelerine ve kutsal işlerine göre bildirdi.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 Bu nedenle Tanrı insanlara emirler verdi; onlar il-
k önce geçici şeylere göre ilk emirleri çiğnedikleri
için Tanrılar gibi oldular; iyiyi kötüden ayırarak ken-
dilerini, kendi isteklerine ve zevklerine göre iyilik
yapmak ya da kötülük yapmak üzere hareket edecek
bir duruma koydular veya hareket edecek bir duru-
ma konuldular.

32 Bu yüzden Tanrı onlara fidye ile kurtuluş planını
bildirdikten sonra onlara kötülük yapmamaları için
emirler verdi; doğruluğa ait olan değerlere göre kö-
tülük yapmanın cezası, sonsuz bir ölüm olan ikinci
ölümdü; çünkü böyle insanlar üzerinde fidye ile kur-
tuluş planının hiçbir gücü olamazdı; çünkü
Tanrı'nın yüce iyiliğine göre adaletin işleri yok edile-
mezdi.

33 Fakat Tanrı, insanlara Oğlu'nun adıyla çağrıda bu-
lunup (hazırlanmış olan fidye ile kurtuluş planı bu-
dur) şöyle dedi: Eğer tövbe ederseniz ve yüreklerini-
zi sertleştirmezseniz, o zaman Biricik Oğlum'un ara-
cılığıyla sizlere merhamet edeceğim.

34 Dolayısıyla her kim tövbe eder ve yüreğini sertleş-
tirmezse, o kimsenin Biricik Oğlum'un aracılığıyla
günahlarından bağışlanmak üzere merhametten
hakkı olacaktır; ve bunlar benim rahatıma kavuşa-
caklardır.

35 Ve kim yüreğini sertleştirecek ve kötülük işleyecek
olursa, işte, öfkemle yemin ediyorum ki o kişi benim
rahatıma kavuşmayacaktır.

36 Ve şimdi kardeşlerim, işte size derim ki eğer yü-
reklerinizi sertleştirirseniz, Rab'bin rahatına kavu-
şamazsınız; bu nedenle, kötülükleriniz O'nu öfke-
lendirir; öyle ki O da ilk kışkırtmada olduğu gibi,
evet, hem ilk, hem de son kışkırtmadaki sözüne gö-
re, ruhlarınızın sonsuz yıkımı için öfkesini üzerini-
ze gönderecektir; dolayısıyla O'nun sözüne göre ilk
ölüm gibi son ölümü de göreceksiniz.

37 Ve şimdi kardeşlerim, bu şeyleri bildiğimize ve on-
ların da gerçek olduğuna göre, gelin tövbe edelim ve
yüreklerimizi sertleştirmeyelim ki Tanrımız Rab'bi
kışkırtarak O'nun bize verdiği bu ikinci emirlerde
öfkesini üzerimize çekmeyelim; tersine O'nun sözü-
ne göre hazırlanan Tanrı'nın rahatına kavuşalım.

Wherefore, he gave commandments unto men,
they having first transgressed the first command-
ments as to things which were temporal, and becom-
ing as gods, knowing good from evil, placing them-
selves in a state to act, or being placed in a state to act
according to their wills and pleasures, whether to do
evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments,
after having made known unto them the plan of re-
demption, that they should not do evil, the penalty
thereof being a second death, which was an everlast-
ing death as to things pertaining unto righteousness;
for on such the plan of redemption could have no
power, for the works of justice could not be de-
stroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son,
(this being the plan of redemption which was laid)
saying: If ye will repent, and harden not your hearts,
then will I have mercy upon you, through mine Only
Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth
not his heart, he shall have claim on mercy through
mine Only Begotten Son, unto a remission of his
sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do
iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall
not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that
if ye will harden your hearts ye shall not enter into
the rest of the Lord; therefore your iniquity pro-
voketh him that he sendeth down his wrath upon
you as in the first provocation, yea, according to his
word in the last provocation as well as the first, to the
everlasting destruction of your souls; therefore, ac-
cording to his word, unto the last death, as well as
the first.

And now, my brethren, seeing we know these
things, and they are true, let us repent, and harden
not our hearts, that we provoke not the Lord our God
to pull down his wrath upon us in these his second
commandments which he has given unto us; but let
us enter into the rest of God, which is prepared ac-
cording to his word.

Alma 13

- 1 Ve yine, kardeşlerim, düşüncelerinizi Rab Tanrı'nın bu emirleri çocuklarına verdiği zamana doğru yönelmek istiyorum; ve Rab Tanrı'nın, Oğlu'nun düzenine göre olan kendi kutsal düzenine göre, bu şeyleri halka öğretmeleri için rahipler atadığımı hatırlamanızı isterim.
- 2 Ve rahipler O'nun Oğlu'nun düzenine göre bu şekilde atandılar; böylece insanlar fidye ile kurtuluş için onun Oğlu'nu nasıl bekleyeceklerini bilebilir diye.
- 3 Ve onların atanış tarzı şudur: Onlar, Tanrı'nın önbilgisine göre, büyük inançlarından ve iyi işlerinden dolayı dünyanın kuruluşundan çağrıldılar ve hazırlandılar; başlangıçta iyiyi ya da kötüyü seçmeye bırakılmışlardı; bunun üzerine onlar iyiyi seçip çok büyük inanç gösterdikleri için kutsal bir çağrıyla çağrıldılar, evet, böyleleri için olan hazırlık kurtuluşu ile beraber ve buna uygun olarak hazırlanmış olan o kutsal çağrıyla çağrıldılar.
- 4 Ve böylece onlar bu kutsal çağrıya, inançlarından dolayı çağrıldılar; başkaları ise yüreklerinin sertliği ve zihinlerinin körlüğü yüzünden Tanrı'nın Ruhu'nu reddettiler; halbuki bunu yapmamış olsalardı, onlar da kardeşlerinininki kadar bu büyük ayrıcalığa sahip olabileceklerdi.
- 5 Ya da kısacası, onlar başlangıçta kardeşleriyle aynı durumdaydılar; böylece bu kutsal çağrı dünyanın kuruluşundan beri yüreklerini katılaştırmayanlar için hazırlanmıştır; hazırlanan Biricik Oğul'un kefaretinin bir parçasıdır ve onun kefaretinin aracılığıyla gelir—
- 6 Ve böylece onlar bu kutsal çağrıyla çağrılıp Tanrı'nın kutsal düzeninin yüksek rahipliğine O'nun emirlerini insançocuklarına öğretebilmek için atandılar; böylece onlar da Tanrı'nın rahatına kavuşabilir diye—
- 7 Bu yüksek rahiplik, O'nun Oğlu'nun düzenine göre olup dünyanın kurulduğundan beri olan düzendir ya da başka bir deyişle, günlerin başlangıcı ya da yılların sonu olmadan, O'nun her konudaki önbilgisine göre sonsuzluktan tüm sonsuzluğa kadar hazırlanmıştır—

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

8 Şimdi onlar şu şekilde atandılar: Kutsal bir çağrıyla çağrıldılar ve kutsal bir törenle atandılar ve kutsal düzenin yüksek rahipliğini üzerlerine aldılar; bu çağrının, kutsal törenin ve yüksek rahipliğin başlangıcı veya sonu yoktur.

9 Böylece onlar lütuf, adalet ve gerçekle dolu olan, günlerinin başlangıcı ya da yıllarının sonu olmayan Baba'nın Biricik Oğlu'nun düzenine göre sonsuza dek yüksek rahip olurlar. Ve böyledir. Amin.

10 Şimdi, bu kutsal düzen ya da bu yüksek rahiplik konusunda söylediğim gibi atanıp Tanrı'nın yüksek rahipleri olan çok insan vardı; ve bunun sebebi onların büyük inançları, tövbeleri ve Tanrı'nın önündeki doğruluklarıydı; onlar mahvolmaktansa tövbe edip doğru işler yapmayı seçtiler.

11 Bu yüzden onlar bu kutsal düzene göre çağrıldılar ve kutsallaştılar; ve onların giysileri Kuzu'nun kanı sayesinde yıkanıp beyazlaştı.

12 Şimdi onlar, Kutsal Ruh tarafından kutsallaştırılıp giysilerini beyazlaştırdıktan ve Tanrı'nın önünde pak ve lekesiz olduktan sonra günah üzerine ancak nefret ile bakabilirler; ve paklanıp Tanrıları Rab'bin rahatına kavuşan birçok insan, oldukça çok sayıda insan vardı.

13 Ve şimdi, kardeşlerim, sizlerin Tanrı'nın önünde kendinizi alçaltmanızı ve tövbeye yakışır meyve vermenizi dilerim; böylece siz de o rahata kavuşabilirsiniz.

14 Evet, sözünü ettiğim bu aynı düzene göre hem yüksek rahip olan, hem de yüksek rahipliği sonsuza dek üzerine alan Melkisedek'in günlerinde olan halk gibi kendinizi alçaltın.

15 Ve İbrahim'in ondalık ödediği kişi bu aynı Melkisedek'ti; evet, atamız İbrahim bile sahip olduğu her şeyin onda birini ondalık olarak ödemiştir.

16 Şimdi bu törenler halkın Tanrı'nın Oğlu'nu ümitle beklemesi için şu şekilde verilmiştir; bu O'nun düzeninin bir simgesidir ya da O'nun düzenidir; ve bu, günahlarından bağışlanmak için O'nu ümitle beklemeleri için verilmiştir; böylece Rab'bin rahatına kavuşabilirsiniz diye.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Şimdi bu Melkisedek, Salem ülkesinin kralıydı; ve onun halkı kötülük ve iğrençlik yapmakta güçlenmişti; evet, onların hepsi doğru yoldan sapmıştı; onlar her türlü kötülüklerle doluydu.

18 Fakat Melkisedek çok büyük inanç gösterdiği ve Tanrı'nın kutsal düzenine göre yüksek rahiplik görevini aldığı için halkına tövbeyi vaaz etti. Ve işte, onlar tövbe ettiler; ve Melkisedek yaşadığı sürece ülkede barışı sağladı; bu yüzden barış prensi olarak çağrıldı; çünkü Salem'in kralıydı; ve babasının emri altında hüküm sürdü.

19 Şimdi ondan önce birçok kişi gelmişti ve ondan sonra da birçok kişi gelip geçti, ancak daha büyüğü yoktu; bu nedenle, ondan özellikle daha çok söz ettiler.

20 Şimdi konuyu uzun uzun anlatmam gerekiyor; söylediklerim yeterlidir. İşte, kutsal yazılar önünüzdedir; eğer onları çarpıtırsanız, sizin yıkımınıza sebep olacaktır.

21 Ve öyle oldu ki Alma, bu sözleri onlara söyledikten sonra elini onlara doğru uzattı ve güçlü bir sesle haykırarak: "Şimdi tövbe etmenin zamanı geldi, çünkü kurtuluş günü yaklaşıyor" dedi.

22 Evet ve Rab'in sesi, meleklerinin ağzından bunu bütün uluslara bildiriyor; evet, bunu büyük sevincin müjdesini almaları için bildiriyor; evet ve Rab, bu sevindirici haberin sesini bütün halkı arasında duyuruyor, evet, hatta yeryüzünde yabancı ülkelere dağıtılmış olanlara duyuruyor; bundan dolayı bu haberler bize de ulaşmıştır.

23 Ve biz anlayıp yanılmayalım diye, bunlar bize sadece sözlerle bildirilmiştir ve bu, yabancı bir ülkede yurtsuz olduğumuz içindir; dolayısıyla bu şekilde çok iyilik gördük; çünkü bu sevindirici haberler bizlere bağımızın her köşesinde bildirildi.

24 Çünkü işte, melekler bunu şu an ülkemizde birçok kişiye bildiriyorlar; ve bunun amacı insançocuklarının yüreklerini O'nun görkemiyle geleceği zamanda sözünü kabul etmeye hazırlamaktır.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 Ve Şimdi, biz yalnızca meleklerin ağzından O'nun geleceği hakkında bize bildirilmiş olan sevindirici haberi duymayı bekliyoruz; çünkü zamanı geliyor, ne kadar çabuk olacağını bilmiyoruz. Tanrı'dan dileirim ki ben ölmeden önce olur; yine de yakın bir zamanda veya sonra olsun, ben buna seviniyorum.

26 Ve O geldiği zaman, bu, meleklerin ağzından doğru ve kutsal insanlara bildirilecektir; öyle ki atalarımızın sözleri, kendilerinde bulunan peygamberlik ruhuna göre O'nun hakkında söyledikleri sözlere uygun olarak yerine gelmiş olsun.

27 Ve Şimdi kardeşlerim, kalbimin derinliklerinden, evet, hatta bana ağrılar veren büyük bir endiŐeyle, sizlerin sözlerime kulak vermenizi ve günahlarınızı terk etmenizi ve tövbe gününüzü ertelememenizi dilerim;

28 Dilerim ki Rab'bin önünde kendinizi alçaltırsınız ve O'nun kutsal adını ağırırınız ve gücünüzü aşan biçimde denenmemek için uyanık durup devamlı dua edersiniz; ve böylece Kutsal Ruh tarafından size yol gösterilir ve siz de alçakgönüllü, yumuşak huylu, uysal, sabırlı, sevgi dolu olursunuz ve her Şeye tahammül edersiniz;

29 Rab'be inanıp sonsuz yaşama kavuŐacađınızı ümit ederek, Tanrı sevgisi daima yüreklerinizde bulunsun ki son günde yukarı kaldırılarak O'nun rahatına kavuşabilirsiniz.

30 Ve dilerim ki Rab size tövbe etmeyi bađıŐlar; böylece onun öfkesini üzerinize çekmez ve cehennem zincirleriyle bağlanmayarak ikinci ölümün acısını ekmezsiniz.

31 Ve Alma, halka bu kitapta yazılmamış olan daha çok sözler söyledi.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 Ve öyle oldu ki Alma, halka yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra, onların çoğu onun sözlerine inanıp tövbe etmeye ve kutsal yazıları incelemeye başladılar.
- 2 Fakat halkın çoğunluğu Alma'yla Amulek'i öldürmek istiyordu; çünkü onlar, Alma'nın Zeezrom'a söylediği sözlerinin açıklığı yüzünden ona öfkelenmişlerdi; ve bunun yanı sıra Amulek'in kendilerine yalan söylediğini ve onların yasalarına karşı ve aynı zamanda avukatlarına ve hakimlerine karşı hakaret ettiğini söylüyorlardı.
- 3 Ve onlar Alma ve Amulek'e de kızmışlardı; ve işledikleri kötülöklere karşı bu kadar açık bir şekilde tanıklık ettikleri için onları gizlice ortadan kaldırmaya çalıştılar.
- 4 Fakat öyle oldu ki bunu yapmadılar; fakat onları tutup kalın iplerle bağladılar ve ülkenin başhakiminin huzuruna getirdiler.
- 5 Ve halk gidip onlara karşı tanıklık etti; onların yasalara ve ülkedeki avukatlarına ve hakimlerine ve ayrıca ülkede bulunan bütün halka karşı hakaret ettiklerine tanıklık ettiler; ve aynı zamanda sadece bir Tanrı'nın var olduğuna ve O'nun kendi Oğlu'nu insanların arasına göndereceğine, ama onları kurtarmayacağına tanıklık ettiler; ve halk, Alma ile Amulek aleyhine böyle birçok konuda tanıklıkta bulundu. Şimdi bu, ülkenin başhakimi önünde oldu.
- 6 Ve öyle oldu ki Zeezrom konuşulan bu sözlere şaşırıp kaldı ve halkın arasındaki bu zihin körlüğüne kendi söylediği yalanların neden olduğunu da biliyordu; ve onun ruhu işlediği suçun bilinci altında acı çekmeye başladı; evet, cehennem azabı onu her yandan sarmaya başlamıştı.
- 7 Ve öyle oldu ki Zeezrom halka şöyle diyerek haykırmaya başladı: İşte, suçlu benim ve bu adamlar Tanrı'nın önünde lekesizdir. Ve Zeezrom, o andan itibaren onları savunmaya başladı; fakat halk ona şöyle diyerek hakaret etti: Seni de mi şeytan tuttu? Ve onun üzerine tükürüp Zeezrom'u ve aynı zamanda Alma ve Amulek'in konuştuğu sözlere inanan herkesi aralarından kovdular; ve onları kapı dışarı edip arklarından onları taşlamaları için adamlar gönderdiler.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 Ve onların eşlerini, çocuklarını ve Tanrı'nın sözüne inanan veya inanmaları öğretilen herkesi bir araya topladılar ve onların ateşe atılmalarını emrettiler; ve ayrıca onların kutsal yazılarını içeren kayıtlarını da getirip onları da ateşte yanıp kül olmaları için ateşe attılar.

9 Ve öyle oldu ki onlar Alma ve Amulek'i alıp ateşte yananların ölümünü görmeleri için onları şehitlerin öldüğü yere götürdüler.

10 Ve Amulek ateşte yanan kadın ve çocukların acılarını görünce o da acılar içinde kıvrandı ve Alma'ya şöyle dedi: Biz bu korkunç görüntüye nasıl tanık olabiliriz? Bu yüzden ellerimizi uzatalım ve bizde bulunan Tanrı'nın gücünü kullanarak onları alevlerden kurtaralım.

11 Fakat Alma ona şöyle dedi: Ruh, elimi tutmam için beni zorluyor; çünkü işte, Rab onları görkemle kendi yanına alıyor; ve Rab öfkesiyle bu halkın üzerine göndereceği yargılar adil olsun diye onların bunu yapmasına ya da halkın kendi yüreklerinin sertliğine göre onlara bu kötülüğü yapmalarına izin veriyor; ve bu masum insanların kanı onlara karşı tanıklık edecek, evet ve son günde onlara karşı büyük bir güçle haykıracaktır.

12 Şimdi Amulek Alma'ya: "İşte, belki bizi de yakacaklar!" dedi.

13 Ve Alma: "Rab'bin istediği olsun. Fakat işte, bizim görevimiz bitmedi; bu yüzden bizi yakmazlar!" dedi.

14 Şimdi öyle oldu ki ateşe atılanların bedenleri ve aynı zamanda onlarla beraber ateşe atılan kayıtlar yanıp kül olduktan sonra, ülkenin başhakimi gelip bağlı olan Alma ve Amulek'in önünde durdu; ve onların yanaklarına eliyle vurup onlara: "Bu gördüklerinizden sonra bu halka onların ateş ve kükürt gölüne atılacaklarını bir daha vaaz edecek misiniz?" dedi.

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

- 15 İşte, görüyorsunuz ki ateşe atılanları kurtaracak gücünüz yoktu; ne de Tanrı onları sizin inancınızdan diye kurtardı. Ve hakim onların yanaklarına bir daha vurup: “Siz kendiniz için ne diyorsunuz?” diye sordu.
- 16 Şimdi bu hakim, Gideyon’u öldüren Nehor inancından ve tarikatındandı.
- 17 Ve öyle oldu ki Alma ve Amulek ona hiç cevap vermedi; ve hakim onlara tekrar vurup, hapse atılmaları için onları görevlilere teslim etti.
- 18 Ve onlar hapisanede üç gün kaldıktan sonra Nehor inancından bir sürü avukatlar ve hakimler ve rahipler ve öğretmenler geldi; ve onlar hapisaneye onları görmek için gelmişlerdi ve onlara birçok söz hakkında sorular sordular; ama onlar hiçbir cevap vermedi.
- 19 Ve öyle oldu ki hakim onların karşısında dikilip şöyle dedi: Neden bu insanların sözlerine cevap vermiyorsunuz? Benim sizleri alevlere teslim etmeye gücüm olduğunu bilmez misiniz? Ve onlara konuşmalarını emretti; fakat hiçbir cevap vermediler.
- 20 Ve öyle oldu ki oradan ayrıлып kendi yollarına gittiler, fakat ertesi gün yine geldiler; ve hakim yine onların yanaklarına vurdu. Ve birçok kişi öne çıkıp onlara şöyle diyerek vurdular: Bir daha dikilecek ve bu halkı yargılayıp yasalarımızı eleştirecek misiniz? Eğer o kadar büyük gücünüz varsa niçin kendinizi kurtaramıyorsunuz?
- 21 Ve onlara buna benzer birçok şey söylediler ve onlara dişlerini gıcırdatılar ve üzerlerine tükürüp şöyle dediler: Cehenneme gittiğimizde nasıl görüneceğiz?
- 22 Ve onlara buna benzer çok şeyler, evet, buna benzer her türlü şeyler söylediler; ve onlarla günlerce böyle alay ettiler. Ve aç kalsınlar diye onlara yemek ve susuz kalmaları için onlara su vermediler; ve aynı zamanda onların elbiselerini de alıp onları çıplak bıraktılar; ve bu şekilde kalın iplerle bağlanarak hapisaneye kapatılmışlardı.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 Ve öyle oldu ki onlar günlerce böyle acı çektikten sonra, (ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin onuncu yılının onuncu ayının on ikinci gününde) Ammonihâ ülkesinin başhakimi ile onların öğretmenlerinden ve avukatlarından çoğu Alma ve Amulek'in iplerle bağlı oldukları hapisneden içerdi.

24 Ve başhakim önlerinde durup tekrar onlara vurdu ve onlara: "Eğer Tanrı'nın gücüne sahipseniz, kendinizi bu bağlardan kurtarın! O zaman sizin söylediğiniz gibi Rab'bin bu halkı yok edeceğine inanacağız" dedi.

25 Ve öyle oldu ki onların hepsi sonuncusuna kadar öne çıkıp onlara vurarak aynı sözleri söylediler; ve sonuncu adam onlara konuştuktan sonra, Tanrı'nın gücü Alma ve Amulek'in üzerine geldi ve onlar kalıp ayakları üzerinde durdular.

26 Ve Alma şöyle diyerek haykırdı: Ya Rab daha ne kadar bu büyük acıları çekeceğiz? Ya Rab, Mesih'e duyduğumuz inancımıza göre bize kurtulmamız için güç ver! Ve onlar bağlı buldukları ipleri kopardılar ve oradaki insanlar bunu görünce kaçmaya başladılar; çünkü onların üzerine ölüm korkusu gelmişti.

27 Ve öyle oldu ki onlar o kadar çok korkmuştu ki yere yıkılıp hapisnenin dış kapısına ulaşamadılar; ve yer kuvvetli bir şekilde sarsıldı ve hapisnenin duvarları ikiye yarıldı; öyle ki duvarlar çöktü; ve Alma ile Amulek'e vuran başhakim ve avukatlar ve rahipler ve öğretmenler yıkılan duvarların altında kalarak öldüler.

28 Ve Alma ile Amulek hapisneden çıktılar ve onlara hiçbir şey olmamıştı; çünkü Rab onlara Mesih'e olan inançlarına göre güç vermişti. Ve onlar derhal hapisneden dışarı çıktılar; ve onların ipleri çözülmüştü; ve hapisane yıkılmıştı; ve Alma ile Amulek'in dışında, hapisane duvarları içinde kalan herkes ölmüştü; ve onlar hemen şehre geldiler.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Şimdi büyük bir gürültü duyan halk, bunun nede-
nini öğrenmek için kalabalık halde koşarak geldi; ve
onlar Alma ile Amulek'in hapisneden çıktığını ve
hapisnedenin duvarlarının yıkılmış olduğunu gö-
rünce çok korktular ve Alma ile Amulek'in huzurun-
dan tıpkı bir keçinin yavrularıyla beraber iki aslan-
dan kaçtığı gibi kaçtılar; ve onlar Alma ile Amulek'in
huzurundan böyle kaçtılar.

Now the people having heard a great noise came
running together by multitudes to know the cause of
it; and when they saw Alma and Amulek coming
forth out of the prison, and the walls thereof had
fallen to the earth, they were struck with great fear,
and fled from the presence of Alma and Amulek even
as a goat fleeth with her young from two lions; and
thus they did flee from the presence of Alma and
Amulek.

Alma 15

- 1 Ve öyle oldu ki Alma ile Amulek'e o şehirden ayrılmaları emredildi; ve onlar da oradan ayrılıp Sidom ülkesine kadar geldiler; ve işte orada, Alma'nın sözlerine inandıkları için taşlanıp kovulan ve Ammonihah ülkesini terk eden herkesi buldular.
- 2 Ve onlara eşlerinin ve çocuklarının başına gelen her şeyi ve ayrıca kendi başlarına gelenleri ve kurtuluşlarının kuvvetini anlattılar.
- 3 Ve Zeezrom ise Sidom'da işlediği kötülükler yüzünden kafasındaki büyük sıkıntıların verdiği ağır bir ateşle hasta yatıyordu; çünkü Alma ve Amulek'in artık hayatta olmadıklarını zannediyordu; ve kendi kötülükleri yüzünden onların öldürülmüş olduğunu sanıyordu. Ve bu büyük günah ve işlediği diğer büyük günahlar, ona hiçbir kurtuluş yolu bırakmadan ruhen çok acı çektiriyor ve onu çok endişelendiriyordu; bu yüzden, çok şiddetli bir ateşle yanmaya başladı.
- 4 Şimdi, Alma'yla Amulek'in Sidom ülkesinde olduklarını duyunca, yüreği cesaretlenmeye başladı; ve onların yanına gelmelerini arzu ederek acele onlara bir haber gönderdi.
- 5 Ve öyle oldu ki onlar Zeezrom'un yolladığı habere uyararak derhal yola çıktılar; ve Zeezrom'un bulunduğu eve girdiler; ve onu hasta yatağında ateşten yanarken çok halsiz bir şekilde buldular; ve Zeezrom'un kafası işlediği kötülüklerden dolayı çok sıkılmıştı; ve onları görünce elini uzatıp onlardan kendisini iyileştirmelerini rica etti.
- 6 Ve öyle oldu ki Alma onun elini tutup ona: "Mesih'in kurtarma gücüne inanıyor musun?" dedi.
- 7 Ve Zeezrom cevap verip: "Evet, öğrettiğiniz sözlerin hepsine inanıyorum" dedi.
- 8 Ve Alma şöyle dedi: Eğer sen, Mesih'in fidye ile kurtuluşuna inanıyorsan, iyileşebilirsin.
- 9 Ve Zeezrom: "Evet, söylediğiniz sözlere göre inanıyorum" dedi.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

- 10 Ve o zaman Alma şöyle diyerek Tanrı'ya yakardı: Ey Tanrımız Rab, bu adama merhamet et ve onu Mesih'e olan inancına göre iyileştir.
- 11 Ve Alma bu sözleri söyler söylemez, Zeezrom sıçrayıp ayağa kalktı ve yürümeye başladı; ve bu herkesi büyük bir şaşkınlığa uğrattı; ve bunun haberi Sidom ülkesinin her tarafına yayıldı.
- 12 Ve Alma Zeezrom'u Rab'be vaftiz etti; ve Zeezrom, o andan itibaren halka vaaz etmeye başladı.
- 13 Ve Alma, Sidom ülkesinde bir Kilise kurdu ve vaftiz olmayı arzu eden herkesi Rab'be vaftiz etmek üzere ülkede rahipler ve öğretmenler atadı.
- 14 Ve öyle oldu ki onların sayısı çoktu; çünkü onlar Sidom çevresindeki bütün bölgelerden topluca geldiler ve vaftiz oldular.
- 15 Fakat Ammoniha ülkesindeki halka gelince, onlar yine katı yürekli ve dik kafalı bir halk olarak kaldılar ve günahlarından tövbe etmeyip Alma ve Amulek'in gücünü şeytana yüklediler; çünkü onlar Nehor tarikatının üyesiydiler ve kendi günahlarından tövbe etmeye inanmıyorlardı.
- 16 Ve öyle oldu ki Alma ve Amulek; Amulek, Tanrı'nın sözü uğruna Ammoniha ülkesindeki bütün altın ve gümüşünü ve değerli eşyalarını terk etmişti; bir zamanlar arkadaşları olan kişiler tarafından ve ayrıca babası ve akrabaları tarafından reddedilmişti.
- 17 Bu yüzden Alma, Sidom'da Kilise'yi kurduktan sonra büyük bir duraklama gördü; evet, halkın yüreğindeki gurur durmuş ve onlar Tanrı'nın önünde kendilerini alçaltmaya başlamışlardı; ve onlar Tanrı'ya ibadet etmek için kutsal sığınaklarında, sunağın önünde bir araya toplanmaya başladılar; şeytandan, ölümden ve yıkımdan kurtulabilmek için daima uyanık durup dua ediyorlardı.
- 18 Şimdi söylediğim gibi, Alma bütün bunları gördükten sonra, bundan dolayı Amulek'i yanına alıp Zarahemla ülkesine geldi ve onu kendi evine götürdü; ve ona bu sıkıntılı günlerinde yardım ederek onu Rab'de kuvvetlendirdi.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

19 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin onuncu yılı sona ermiş oldu.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on birinci yılında, ikinci ayın beşinci gününde, Zarahemla ülkesinde çok huzur dolu günler yaşanmış, on birinci yılın ikinci ayının beşinci gününe kadar olan belli sayıdaki yıllarda ne bir savaş ne de bir çekişme olmuştu; ülkenin her yanında bir savaş çığılığı duyuldu.
- 2 Çünkü işte, Lamanlılar'ın orduları çöl tarafından ülke sınırlarına, hatta Ammonihah şehrine girip halkı öldürmeye ve şehri yakıp yıkmaya başladılar.
- 3 Ve şimdi öyle oldu ki Nefililer onları ülkeden kovmak için yeterince büyük bir ordu çıkaramadan, onlar Ammonihah şehrinde olan halkı ve ayrıca Nuh sınırını yakınlardaki bazı kişilerini öldürmüşler ve diğerlerini de tutsak alıp çöle götürmüşlerdi.
- 4 Şimdi öyle oldu ki Nefililer tutsak alınıp çöle kaçırılanları kurtarmak istiyordu.
- 5 Bu yüzden, Nefili ordularının başına başkomutan seçilen kişi (ve onun adı Zoram'dı ve onun Lehi ve Aha adında iki oğlu vardı)—şimdi Zoram ve onun iki oğlu, Alma'nın Kilise'nin yüksek rahibi olduğunu biliyorlardı ve onda peygamberlik ruhu olduğunu duymuşlardı; bu yüzden ona gittiler ve Lamanlılar tarafından tutsak alınan kardeşlerini aramak için Rab'bin çölde nereye gitmelerini istediğini ondan öğrenmek istediler.
- 6 Ve öyle oldu ki Alma bu konuyu Rab'be sordu. Ve Alma geri dönüp onlara şöyle dedi: İşte, Lamanlılar güney çölündeki Manti ülkesinin sınırlarının ilerisinde olan Sidon ırmağından geçeceklerdir. Ve işte orada Sidon ırmağının doğusunda onlarla karşılaşacaksınız; ve Rab, Lamanlılar tarafından tutsak alınan kardeşlerinizi orada size teslim edecektir.
- 7 Ve öyle oldu ki Zoram ve onun oğulları ordularıyla Sidon ırmağını geçerek Manti sınırlarından ileriye, Sidon ırmağının doğu yakasındaki güney çölüne doğru hareket ettiler.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Ve onlar Lamanlı ordularının üzerine saldırdılar ve Lamanlılar dağıtılıp çöle doğru sürüldü; ve Lamanlılar tarafından tutsak alınan kardeşlerini aldılar ve tutsak alınanların arasında kayıp bir kişi bile yoktu. Ve onlar kardeşlerinin yardımıyla tekrar kendi topraklarının sahibi oldular.

9 Ve böylece hakimlerin on birinci yılı sona erdi; Lamanlılar ülkeden kovulmuş ve Ammonihah halkı yok olmuştu; evet, Ammonihahlıların arasında yaşayan herkes öldürülmüştü; ve aynı zamanda büyüklüğünden dolayı Tanrı bile yıkamaz dedikleri koca şehirleri de yerle bir olmuştu.

10 Fakat işte, bir gün içinde şehirleri ıssız bırakıldı ve onların cesetleri köpekler ve çöldeki vahşi hayvanlar tarafından parçalandı.

11 Yine de onların ölü bedenleri toprağın üzerinde günlerce üst üste yığılı kaldı ve üzerleri ince bir toprak örtüsü ile örtüldü. Ve şimdi onların kokusu o kadar kötüydü ki halk, Ammonihah ülkesini mülk edinmek için oraya uzun yıllar girmedi. Ve buraya Nehorların Enkazı adı verildi; çünkü onlar yaşamına son verilen Nehor'un tarikatındandı; ve onların ülkeleri ıssız kaldı.

12 Ve Lamanlılar, Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dördüncü yılına dek Nefililer'e karşı bir daha savaşmaya gelmediler. Ve böylece Nefi halkı bütün ülkede üç yıl boyunca sürekli huzur içinde yaşadı.

13 Ve Alma'yla Amulek gidip halka, Yahudi adetlerine göre inşa edilmiş olan tapınaklarında, kutsal sığınaklarında ve ayrıca sinagoglarında tövbe vaaz ettiler.

14 Ve sözlerini duymak isteyen herkese hiçbir ayırım yapmadan Tanrı'nın sözünü sürekli açıkladılar.

15 Ve böylece Alma ile Amulek ve ayrıca bu iş için seçilmiş daha niceleri ülkenin her yanında sözü vaaz etmek için ilerlediler. Ve Kilise'nin ülkenin her yanında, çevredeki bütün bölgelerde, bütün Nefi halkı arasında kurulması yaygın bir hale geldi.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

- 16 Ve onların arasında hiçbir eşitsizlik yoktu; Rab, insançocuklarının zihinlerini hazırlamak için ya da onların yüreklerini, kendisinin geleceği zamanda onların arasında öğretilecek olan sözleri kabul etmeye hazırlamak için Ruhunu bütün ülkenin üzerine döktü—
- 17 Öyle ki onlar söze karşı yüreklerini katılaştırmadılar ve inanmayarak yıkıma gitmeye devam etmediler, ama sözü sevinçle ve gerçek asmaya aşılınmış olan bir dal gibi kabul etsinler diye; böylece Tanrıları Rab'bin rahatına kavuşabilirler.
- 18 Şimdi halkın arasına giden bu rahipler, her türlü yalanlara ve hilelere ve kıskançlıklara ve kavgalara ve düşmanlıklara ve küfürlere ve hırsızlığa, soygunculuğa, yağmalamaya, öldürmeye, zina işlemeye ve her türlü şehvete karşı vaaz ederek, bu tür şeylerin bulunmaması gerektiğini duyurdular—
- 19 Yakında olacak olan olayları açıkladılar; evet, Tanrı'nın Oğlu'nun gelişi, O'nun acıları ve ölümü ve aynı zamanda ölümlerin dirilişi hakkında konuştular.
- 20 Ve halkın çoğu Tanrı'nın Oğlu'nun geleceği yer hakkında sorular sordu; ve onlara, dirildikten sonra O'nun kendilerine görüneceği öğretildi; ve halk bunu büyük bir sevinç ve memnuniyetle dinledi.
- 21 Ve şimdi Kilise ülkenin her yanında kurulduktan sonra—Kilise, şeytana karşı zafer kazanmıştı ve Tanrı'nın sözü bütün ülkede kendi saflığında vaaz ediliyor ve Rab bereketlerini halkın üzerine yağdırıyordu—Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dördüncü yılı böylece sona erdi.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Tanrı sözü uğruna krallık haklarını reddeden ve Nefi ülkesine Lamanlılar'a sözü vaaz etmek için çıkan Mosiya'nın oğullarının başından geçenler; onların çektikleri acılar ve kurtuluşları—Alma'nın kayıtlarına göre.

Alma 17

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Gideyon ülkesinden gineye, Manti ülkesine doğru yolculuk ederken, işte, Zarahemla ülkesine doğru yolculuk etmekte olan Mosiya'nın oğullarıyla karşılaşınca çok şaşırıldı.
- 2 Şimdi bu Mosiya'nın oğulları meleğin Alma'ya ilk görüldüğü zaman onunla beraberdi; bu yüzden Alma, kardeşlerini gördüğü için çok sevindi; ve onun sevincini daha da arttıran onların hâlâ Rab'de kardeşleri olmasıydı; evet ve onlar gerçeğin bilgisiyle güçlenmişlerdi; çünkü sağlam anlayışlı insanlardı ve Tanrı'nın sözünü bilebilmek için kutsal yazıları gayretle incelemişlerdi.
- 3 Fakat yaptıkları bu kadarla kalmıyordu; onlar kendilerini çok duaya ve oruca adanmışlardı; bu yüzden peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna sahiptiler; ve öğrettikleri zaman Tanrı'nın kuvveti ve yetkisi ile öğrettiler.
- 4 Ve onlar on dört yıldır Tanrı'nın sözünü Lamanlılar'ın arasında öğretmişlerdi ve birçok kişiyi gerçeğin bilgisine getirerek çok başarılı olmuşlardı; evet, onların sözlerinin gücü sayesinde pek çok kişi Tanrı'nın sunağı önüne O'nun adını çağırmaya ve O'nun önünde günahlarını itiraf etmeye getirilmişti.
- 5 Şimdi yolculukları esnasında onların başlarına gelenler şunlardır; çünkü çok sıkıntı çekmişlerdi; hem beden hem de zihinsel yönden açlık, susuzluk ve yorgunluk gibi birçok şeye katlanıp ruhen çok çabalamışlardı.
- 6 Şimdi onların çıktığı yolculuklar şunlardı: Hakimler'in ilk yılında, babaları Mosiya'ya veda ettiler ve babalarının onların üzerine bağışlamak istediği krallığı (ve halkın isteği de buydu) reddettiler.

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

- 7 Buna rağmen Zarahemla ülkesinden ayrıldılar ve kılıçlarını ve mızraklarını ve yaylarını ve oklarını ve sapanlarını yanlarında götürdüler; ve bunu çölde kendilerine yiyecek temin edebilmek için yaptılar.
- 8 Ve böylece Nefi ülkesine gidip Lamanlılar'a Tanrı'nın sözünü vaaz etmek için seçmiş oldukları kişilerle çöle doğru yola çıktılar.
- 9 Ve öyle oldu ki çölde günlerce yolculuk ettiler ve Rab'bin, Ruhu'nun bir parçasının kendileri ile gitmesine ve onlarla kalmasına izin vermesi için çok oruç tutup dua ettiler; böylece imkân olursa, kardeşleri Lamanlılar'ı gerçeğin bilgisine ve atalarının doğru olmayan geleneklerinin ne kadar kötü olduğunun bilgisine getirebilmek için Tanrı'nın elinde bir araç olabilirlerdi.
- 10 Ve öyle oldu ki Rab, onları Ruhu ile ziyaret etti ve onlara: "Teselli olun!" dedi. Ve onlar da teselli oldular.
- 11 Ve Rab ayrıca onlara şöyle dedi: Kardeşleriniz Lamanlılar'ın arasına gidip sözümü tanıtın; ama onlara Ben'de iyi örnek olabilmeler için çektiğiniz sıkıntılara katlanıp sabırlı olacaksınız ve Ben, sizi birçok canın kurtulması için elimde bir araç yapacağım.
- 12 Ve öyle oldu ki Mosiya'nın oğullarının ve ayrıca onlarla birlikte olanların yürekleri Tanrı'nın sözünü Lamanlılar'a gidip bildirmek için cesarete geldi.
- 13 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın ülkesinin sınırlarına vardıklarında, hasatlarının sonunda tekrar buluşmak üzere Rab'be emanet olup birbirlerinden ayrıldılar ve herkes kendi yolunu tuttu; çünkü üstlendikleri görevin büyük olduğuna inanıyorlardı.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Ve şüphesiz bu büyük bir görevdi; çünkü onlar Tanrı'nın sözünü vahşî, katı ve zalim bir halka, Nefililer'i öldürmekten ve onları soyup yağmalamaktan zevk alan bir halka vaaz etmeyi üstlenmişlerdi; ve onların yürekleri zenginliklerde, yani altın da, gümüşte ve değerli taşlardaydı; ama onlar bu şeyleri cinayet işleyerek ve yağmalayarak elde etmek istiyorlardı; yani bu şeyleri kazanmak için kendi elleriyle çalışmak istemiyorlardı.
- 15 Böylece onlar çok tembel bir ulus olmuşlardı; çoğu putlara tapıyordu ve atalarının gelenekleri yüzünden Tanrı'nın laneti üzerlerine düşmüştü; yine de tövbe şartıyla Rab'bin vaadleri onlara sunuldu.
- 16 Bu yüzden, Mosiya'nın oğullarının üstlenmiş olduğu görevin nedeni buydu; belki onları tövbeye getirebilirlerdi; belki de onlara fidye ile kurtuluş planını öğretebilirlerdi.
- 17 Bu yüzden birbirlerinden ayrılıp onların arasına gittiler; herkes kendisine verilen Tanrı'nın sözüne ve gücüne göre yalnız başına gitti.
- 18 Şimdi Ammon onların başkanıydı, daha doğrusu onların ihtiyaçlarına bakan oydu ve ayrılmadan önce onları ayrı ayrı görev yerlerine göre kutsayıp Tanrı sözünü onlara açıkladıktan ya da onlara hizmette bulunduktan sonra onlardan ayrıldı; ve böylece onlar bütün ülkeyi kapsayan ayrı ayrı yolculuklarına başladılar.
- 19 Ve Ammon İsmail ülkesine gitti; bu topraklar aynı zamanda Lamanlı olmuş olan İsmail oğullarının adını taşıyordu.
- 20 Ve Ammon İsmail ülkesine girdiğinde, ellerine düşen her Nefili'yi bağlayıp onları kralın huzuruna çıkarmak Lamanlılar'ın adeti olduğu için onu alıp bağladılar; ve böylece onları öldürmek veya onları tutsak olarak tutmak veya onları hapse atmak ya da onları ülkesinden kovmak kralın keyfine ve isteğine göre kendi zevkine kalmıştı.
- 21 Ve Ammon, İsmail ülkesinin başındaki kralın huzuruna çıkarıldı; ve onun adı Lamoni'ydi; ve o, İsmail soyundan geliyordu.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

- 22 Ve kral, Ammon'dan onun isteğinin bu ülkede Lamanlılar'ın arasında ya da halkı arasında yaşamak olup olmadığını sordu.
- 23 Ve Ammon ona: "Evet, bu halkın arasında bir süre kalmak istiyorum; evet ve belki de öleceğim güne kadar kalırım" dedi.
- 24 Ve öyle oldu ki Kral Lamoni, Ammon'dan çok memnun kaldı ve onun iplerinin çözülmesini emretti; ve Ammon'un, kızlarından birisiyle evlenmesini istedi.
- 25 Fakat Ammon ona: "Hayır, ben sizin hizmetkârınız olmak istiyorum" dedi. Bunun üzerine Ammon, Kral Lamoni'nin hizmetkârlarından biri oldu. Ve öyle oldu ki Ammon, Lamanlılar'ın adetlerine göre Lamoni'nin sürülerine bakmak üzere diğer hizmetkârların arasına gönderildi.
- 26 Ve üç gün kralın hizmetinde bulunduktan sonra, Lamanlı hizmetkârlarla beraber onların sürüleriyle Sebus suyu denilen suyun olduğu yere giderken; ve Lamanlılar'ın hepsi sürülerini su içmeleri için buraya getirirlerdi—
- 27 Dolayısıyla Ammon ve kralın hizmetkârları sürülerini bu suyun olduğu yere doğru sürerken, işte, sürülerine su veren Lamanlı bir gurup kalkıp Ammon'un ve kralın hizmetkârlarının sürülerini dağıttılar; ve sürüleri öyle dağıttılar ki hayvanlar her tarafa kaçtı.
- 28 Şimdi kralın hizmetkârları şöyle diyerek söylemeye başladılar: Şimdi kral, kardeşlerimizi öldürdüğü gibi bizi de öldürecek; çünkü kardeşlerimizin sürüleri de bu adamların yaptığı kötülük yüzünden dağılmıştı. Ve onlar feci bir şekilde ağlamaya başlayıp: "İşte, sürülerimiz çoktan dağıldı" dediler.
- 29 Şimdi onlar öldürülme korkusuyla ağlıyorlardı. Şimdi Ammon bunu görünce, içinden yüreği sevinçle doldu; çünkü, dedi o, bu sürüleri krala iade ederek gücümü ya da içimdeki gücü bu hizmetkâr arkadaşlarıma göstereceğim; böylece bu hizmetkâr arkadaşlarımla kalbini kazanıp onları sözlerime inandırabilirim.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

- 30 Ve şimdi bunlar Ammon'un, kardeşleri saydığı kişilerin üzüntülerini gördüğü zamanki düşünceleriydi.
- 31 Ve öyle oldu ki onların gönlünü söylediği şu sözlerle aldı: Kardeşlerim, sevinin! Haydi sürüleri aramaya gidelim ve onları toplayıp suyun olduğu yere getirelim; ve böylece sürüleri kral için koruyacağız, o da bizi öldürmeyecektir.
- 32 Ve öyle oldu ki onlar sürüleri aramaya gittiler ve Ammon'u izlediler; ve çok çabuk hareket edip kralın sürülerini çevirdiler ve onları tekrar suyun olduğu yere topladılar.
- 33 Ve o adamlar onların sürülerini dağıtmak için tekrar durdular; fakat Ammon kardeşlerine: "Sürülerin etrafını çevirin ki kaçmasınlar; ve ben gidip sürülerimizi dağıtan bu adamlarla mücadele edeceğim" dedi.
- 34 Bu yüzden onlar Ammon'un emrettiği şekilde hareket ettiler; ve Ammon gidip Sebus suyunun başında dikilenlerle mücadele etmek için durdu; ve onların sayısı az değildi.
- 35 Bu yüzden onlar Ammon'dan korkmuyorlardı; çünkü kendi adamlarından birinin onu istediği gibi öldürebileceğini sanıyorlardı; çünkü onlar Rab'bin, Mosiya'ya oğullarını onların elinden kurtaracağına dair vermiş olduğu sözü bilmiyorlardı; Rab hakkında da hiçbir şey bilmiyorlardı; bu yüzden kardeşlerinin mahvolmasından büyük zevk alıyorlardı; ve bu nedenle kralın sürülerini dağıtmak için durdular.
- 36 Fakat Ammon çıkıp sapanıyla onlara taş fırlatmaya başladı; evet, çok büyük bir güçle onların arasına sapanıyla taşlar yağdırdı; ve böylece onların belli bir sayısını öldürdü; öyle ki onlar Ammon'un gücünü görünce şaşkınlığa başladılar; ancak kardeşleri öldürüldüğü için öfkelenmişler ve Ammon'u öldürmeye kararlıydılar; bu yüzden ona taşlarıyla vuramayacaklarını görünce, topuz sopalarla onu öldürmeye geldiler.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

37 Fakat işte Ammon kendisine vurmak için sopasını kaldıran her adamın kolunu kılıcıyla kesti; çünkü, kılıcının ağzıyla kollarını keserek onların darbelerine öyle karşı koydu ki onlar şaşkınlık içinde onun önünden kaçmaya başladılar; evet ve onların sayısı az değildi; ve Ammon, kolunun gücüyle onların kaçmalarına neden oldu.

38 Şimdi onların altısı sapanla öldürülmüştü; fakat kılıcıyla liderlerinden başka kimseyi öldürmedi; ve kendisine karşı kalkan kolların hepsini kesti ve onlar az değildi.

39 Ve Ammon onları uzağa sürdükten sonra geri döndü; ve sürülerine su verip onları tekrar kralın otağına getirdiler; ve daha sonra da Ammon'u öldürmek isteyenlerin, onun kılıcıyla kesilmiş kollarını taşıyarak kralın huzuruna girdiler; ve bunlar kralın huzuruna yaptıklarının bir kanıtı olarak getirilmişti.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 Ve öyle oldu ki Kral Lamoni, hizmetkârlarına bu olayla ilgili gördükleri şeyler hakkında durup tanıklık etmelerini emretti.
- 2 Ve onların hepsi gördükleri şeyler hakkında tanıklıkta bulunduktan sonra, Kral Lamoni, Ammon'un kendi sürülerini koruyarak gösterdiği sadakatini ve aynı zamanda onu öldürmek isteyenlere karşı büyük bir güçle mücadele ettiğini öğrenince son derece şaşırıp şöyle dedi: Bu kuşkusuz insandan çok daha üstün bir şey! İşte bu, işledikleri cinayetler yüzünden bu halkın üzerine böylesine büyük cezalar gönderen Büyük Ruh değil midir?
- 3 Ve onlar krala şöyle diyerek cevap verdiler: Onun Büyük Ruh veya bir insan olup olmadığını bilmiyoruz; fakat şu kadarını biliyoruz ki kralın düşmanları onu öldüremez; o bizimle beraber olduğu sürece, onun ustalığı ve büyük gücünden dolayı kralın sürülerini dağıtamazlar; bu yüzden, biz onun kralın dostu olduğunu biliyoruz. Ve şimdi, ey kral, biz bir insanın bu kadar büyük bir güce sahip olabileceğine inanmıyoruz; çünkü onun öldürülemeyeceğini biliyoruz.
- 4 Ve şimdi, kral bu sözleri işitince, onlara şöyle dedi: Şimdi ben onun Büyük Ruh olduğunu biliyorum; ve kardeşlerinizi öldürdüğüm gibi sizi öldürmeyeyim diye, O şimdi hayatlarınızı kurtarmak için gökten inmiştir. Şimdi, atalarımızın sözünü ettiği Büyük Ruh budur.
- 5 Şimdi bu, Lamoni'nin babasından ona aktarılan bir adetti; öyle ki Büyük bir Ruh vardı. Her ne kadar Büyük Ruh'a inansalar da, yaptıkları her şeyin doğru olduğuna inanıyorlardı; yine de Lamoni kendi hizmetkârlarını öldürmekle bir hata işlemiş olmaktan korkarak, çok korkmaya başladı.
- 6 Çünkü kardeşleri onların sürülerini suyun başında dağıttıkları için onların birçoğunu öldürmüştü; ve böylece, onlar sürülerini dağıttıkları için öldürülmüşlerdi.
- 7 Şimdi Sebus sularının bulunduğu yerde durup halkın sürülerini dağıtmak bu Lamanlılar'ın adeti; böylece dağılan hayvanların çoğunu kendi topraklarına sürüyorlardı; bu kendi aralarındaki yağmacılığın bir yoluydu.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 Ve öyle oldu ki Kral Lamoni hizmetkârlarına şöyle diyerek sordu: Böylesine büyük bir güce sahip olan bu adam nerededir?

9 Ve onlar ona: “İşte, sizin atlarınıza yem veriyor” dediler. Şimdi kral hizmetkârlarına sürülerinin suya götürülme vaktinden önce atlarını ve arabalarını hazırlayıp kendisini Nefi ülkesine götürmelerini emretmişti; çünkü bütün ülkenin kralı olan Lamoni’nin babası tarafından Nefi ülkesinde büyük bir ziyafet veriliyordu.

10 Şimdi Kral Lamoni, Ammon’un, kendisinin at ve arabalarını hazırladığını duyunca, Ammon’un sadakatinden dolayı daha da şaşırıp şöyle dedi: Kuşkusuz, bütün hizmetkârlarımın arasında bu adam kadar böylesine sadık hiçbir hizmetkârım olmadı; çünkü emirlerimin hepsini hatırlayıp yerine getiriyor.

11 Şimdi ben kesinlikle biliyorum ki Büyük Ruh budur; ve onun içeri yanıma gelmesini diliyorum, ama buna cesaret edemiyorum.

12 Ve öyle oldu ki Ammon, kral ve hizmetkârları için atları ve arabaları hazırladıktan sonra, içeri kralın yanına gitti ve kralın benzinin değişmiş olduğunu gördü; bu yüzden onun huzurundan çekilip geri dönmek üzereydi.

13 Ve kralın hizmetkârlarından biri ona: “Rabbana” dedi. Bunun anlamı güçlü veya büyük kral demektir; çünkü onlar krallarının güçlü olduklarına inanıyorlardı; ve ona: “Rabbana, kral kalmanızı diliyor” dedi.

14 Bu yüzden, Ammon krala doğru dönüp ona: “Ey kral, sizin için ne yapmamı istersiniz?” dedi. Ve kral, kendi zamanlarına göre bir saat boyunca ona yanıt vermedi; çünkü ona ne diyeceğini bilmiyordu.

15 Ve öyle oldu ki Ammon tekrar ona: “Yapmamı istediğiniz bir şey var mı?” dedi. Fakat kral ona cevap vermedi.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king’s servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 Ve öyle oldu ki Ammon, Tanrı'nın Ruhu'yla dolu olduğu için kralın düşündüklerini anladı. Ve ona şöyle dedi: Hizmetkârlarınızı ve sürülerinizi koruyup, sapan ve kılıç ile onların kardeşlerinden yedisini öldürdüğümü ve sürülerinizi ve hizmetkârlarınızı korumak için diğerlerinin de kollarını kestiğimi duyduğunuz için mi; işte sizi şaşkırtan bu mudur?

17 Size derim ki sizi bu kadar çok şaşkırtan sebep nedir? İşte, ben sadece bir insanım ve sizin hizmetkârınızım; bu yüzden istediğiniz doğru olan her şeyi yaparım.

18 Şimdi kral bu sözleri duyunca yine şaşırıp kaldı; çünkü Ammon'un düşüncelerini anladığını fark etti; yine de Kral Lamoni ağzını açıp ona: "Siz kimsiniz? Siz her şeyi bilen o Büyük Ruh musunuz?" dedi.

19 Ammon cevap verip: "Değilim" dedi.

20 Ve kral ona şöyle dedi: Siz benim yüreğimden geçenleri nasıl biliyorsunuz? Çekinmeden konuşun ve bana bunları anlatın; ve ayrıca bana sürülerimi dağıtan kardeşlerimi hangi güçle öldürdüğünüzü ve onların kollarını nasıl kestiğinizi de anlatın—

21 Ve şimdi, eğer siz bana bunları anlatırsanız, ben de size dilediğiniz her şeyi vereceğim; ve eğer gerekirse ordularıyla sizi koruyacağım; fakat sizin onların hepsinden daha güçlü olduğunuzu biliyorum; yine de benden ne isterseniz, size bağışlayacağım.

22 Şimdi Ammon akıllı ama kimseye zararı dokunmayan bir kişi olduğu için Lamoni'ye: "Bu şeyleri hangi güçle yaptığımı size söylersen sözlerimi dinler misiniz? Ve sizden istediğim şey budur!" dedi.

23 Ve kral ona şöyle diyerek cevap verdi: Evet, söyleyeceğiniz her şeye inanacağım. Ve böylece kurnazca düşüncelere yakalandı.

24 Ve Ammon cesaretle ona konuşmaya başladı ve ona: "Tanrı'nın var olduğuna inanıyor musunuz?" dedi.

25 Ve kral cevap verip ona: "Bunun ne demek olduğunu bilmiyorum" dedi.

26 Ve o zaman Ammon: "Büyük Ruh'un var olduğuna inanıyor musunuz?" dedi.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

27 Ve o da: “Evet” dedi.

28 Ve Ammon: “Bu Tanrı’dır” dedi. Ve Ammon tekrar ona: “Tanrı olan bu Büyük Ruh’un cennetteki ve yeryüzündeki her şeyi yarattığına inanıyor musunuz?” dedi.

29 Ve kral: “Evet, O’nun yeryüzündeki her şeyi yarattığına inanıyorum; fakat cennetleri bilmiyorum” dedi.

30 Ve Ammon ona: “Cennetler, Tanrı’nın ve O’nun bütün kutsal meleklerinin yaşadığı bir yerdir” dedi.

31 Ve Kral Lamoni: “Orası yeryüzünün üzerinde mi?” dedi.

32 Ve Ammon şöyle dedi: Evet ve O yukarıdan bütün insançocuklarına bakar ve onların yüreklerinden geçen her düşünceyi ve niyeti bilir; çünkü onların hepsi başlangıçtan beri O’nun eliyle yaratılmıştır.

33 Ve Kral Lamoni: “Söylediğiniz bu şeylerin hepsine inanıyorum. Siz, Tanrı tarafından mı gönderildiniz?” dedi.

34 Ammon ona: “Ben bir insanım” dedi. Ve insan başlangıçta Tanrı’nın suretinde yaratıldı; ve ben O’nun Kutsal Ruh’u tarafından bu şeyleri bu halka öğretmek için çağrıldım; böylece onlar doğru ve gerçek olan şeyleri öğrenebilsinler diye.

35 Ve bu Ruh’un bir parçası benim içimde yaşıyor; Tanrı’ya olan iman ve arzuma göre bana bilgi ve ayrıca güç veriyor.

36 Şimdi Ammon bu sözleri söyledikten sonra dünyanın yaratılışından ve ayrıca Adem’in yaratılışından başlayarak insanın düşüşüyle ilgili her şeyi ona anlattı; ve hatta ataları Lehi’nin Yeruşalem’i terk ettiği zamana kadar peygamberler tarafından bildirilmiş olan halkın kayıtlarını ve kutsal yazılarını ayrıntılı bir şekilde anlatıp onun önüne koydu.

37 Ve Ammon ayrıca onlara (çünkü bunları krala ve onun hizmetkârlarına anlatıyordu) atalarının çöldeki bütün yolculuklarını, açlık ve susuzluk yüzünden çektikleri bütün acıları ve yaptıkları büyük işleri ve buna benzer şeyleri ayrıntılarıyla anlattı.

38 Ve onlara ayrıca Laman ile Lemuel’in ve İsmail’in oğullarının isyanları hakkında tek tek anlattı; evet, onların çıkardığı isyanların hepsini onlara anlattı; ve onlara Lehi’nin Yeruşalem’i terk ettiği zamandan o ana kadar tutulan bütün kayıtları ve kutsal yazıları açıkladı.

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Fakat hepsi bu kadar değildi; çünkü dünya kurulduğundan beri hazırlanmış olan fidiye ile kurtuluş planını da onlara açıkladı; ve ayrıca onlara Mesih'in geleceğini bildirdi ve Rab'bin bütün işlerini onlara bildirdi.

40 Ve öyle oldu ki bütün bunları söyledikten ve onları krala açıkladıktan sonra, kral onun söylediği sözlerin hepsine inandı.

41 Ve o, Rab'be yakarmaya başlayıp şöyle dedi: Ya Rab, merhamet et; Nefi halkına gösterdiğin zengin merhametini bana ve halkıma da göster.

42 Ve şimdi, o bunu söyler söylemez ölü gibi yere serildi.

43 Ve öyle oldu ki hizmetkârları onu kaldırıp içeri eşinin yanına götürdüler ve onu bir yatağın üzerine yatırdılar ve o, iki gün ve iki gece boyunca öyle ölü gibi yattı; ve kralın eşi ile oğulları ve kızları Lamanlı adetlerine göre onun için yas tuttular; onu kaybettikleri için çok ağıt yaktılar.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 Ve öyle oldu ki iki gün ve iki gece sonra, onlar kralın bedenini götürüp ölülerini gömmek için hazırladıkları kayadan bir mezarın içine koymak üzereydiler.
- 2 Şimdi kraliçe, Ammon'un şöhretini duymuştu; bu yüzden ona haber gönderip huzuruna gelmesini istedi.
- 3 Ve öyle oldu ki Ammon kendisine emredildiği şekilde hareket edip kraliçenin huzuruna çıktı; ve ona kendisinden yapmasını istediği bir şeyin olup olmadığını sordu.
- 4 Ve kraliçe ona şöyle dedi: Kocamın hizmetkârları bana sizin kutsal bir Tanrı'nın peygamberi olduğunuzu ve O'nun adıyla çok büyük işler yapabilecek bir gücünüz olduğunu bildirdiler.
- 5 Bu yüzden, eğer bu doğruysa, ben sizin içeri girip kocamı görmenizi isterim; çünkü kocam iki gün ve iki gecedir yatağında yatıyor; ve kimileri onun öldüğünü söylüyor, fakat kimileri ise onun öldüğünü, koktuğunu ve mezara konulması gerektiğini söylüyor; ama bana kalırsa, o bana kokmuyor.
- 6 Şimdi Ammon'un istediği şey de buydu; çünkü Kral Lamoni'nin Tanrı'nın etkisi altında olduğunu biliyordu; inançsızlığın karanlık perdesinin onun zihninden dışarı atıldığını ve onun zihnini aydınlatan ışığın Tanrı'nın iyiliğinin harikulâde bir ışığı olan O'nun yüceliğinin ışığı olduğunu biliyordu—evet, bu ışık onun ruhunu öyle bir sevinçle doldurmuştu ki karanlığın bulutları dağılmış ve sonsuz yaşamın ışığı onun ruhunda yanmıştı; evet, bunun kralın doğal yapısını zayıf düşürdüğünü ve onun Tanrı tarafından alınıp götürüldüğünü biliyordu.
- 7 Bu yüzden, kraliçenin kendisinden istediği şey onun tek isteğiydi. Bu yüzden, kraliçenin kendisinden istediği şekilde kralı görmek için içeri girdi; ve kralı gördü ve onun ölmediğini biliyordu.
- 8 Ve Ammon kraliçeye: "Ölmemiş, ama Tanrı'da uyuyor ve yarın ayağa kalkacak; bu yüzden onu gömmeyin" dedi.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

9 Ve Ammon ona: “Buna inanıyor musunuz?” dedi. Ve kraliçe ona: “Sizin sözünüzden ve hizmetkârlarımızın sözünden başka tanığım yok; yine de sizin söylediğiniz gibi olacağına inanıyorum” dedi.

10 Ve Ammon ona şöyle dedi: Büyük inancınızdan dolayı size ne mutlu! Hanımefendi, size derim ki bütün Nefi halkı arasında böylesine büyük bir inanç görülmemiştir.

11 Ve öyle oldu ki kraliçe, o andan itibaren Ammon’un kocasının ayağa kalkacağını bildirdiği ertesi günkü zamana kadar kocasının yatağının başından ayrılmadı.

12 Ve öyle oldu ki Ammon’un söylediği gibi kral ayağa kalktı ve kalkarken elini kadına doğru uzatıp ona: “Tanrı’nın adı mübarek olsun ve ne mutlu sana” dedi.

13 Çünkü kuşkusuz sen nasıl yaşıyorsan, işte, Kurtarıcımı gördüm; ve O gelip bir kadından doğacak ve adına inanan bütün insanları fidye ile kurtaracak. Şimdi, kral bu sözleri söyler söylemez yüreği dolup taşı ve sevinçten tekrar yere yığıldı; ve kraliçe de Ruh’un gücüne yenik düşerek yere yığıldı.

14 Şimdi Ammon, Rab’bin Ruhu’nun ettiği dualara göre kötülükleri ve gelenekleri yüzünden Nefililer’in arasında ya da Tanrı bütün halkı arasında o kadar çok üzüntüye neden olan kardeşleri Lamanlılar’ın üzerine döküldüğünü görünce dizlerinin üzerine çöküp dua etmeye ve kardeşleri adına yaptıkları için Tanrı’ya şükredip içini O’na dökmeye başladı; ve kendisi de sevincin gücüne yenik düştü; ve böylece üçü de yere kapandılar.

15 Şimdi, kralın hizmetkârları onların yere düştüğünü görünce, onlar da Tanrı’ya yakarmaya başladılar; çünkü Rab’bin korkusu onların üzerine de gelmişti; çünkü onlar, kralın önünde durup Ammon’un büyük gücü hakkında ona tanıklık eden hizmetkârlardı.

16 Ve öyle oldu ki onlar var güçleriyle Rab’bin adını çağırdılar; Abiş adında Lamanlı bir kadın dışında bütün herkes yere düştü; Abiş babasının gördüğü olağanüstü bir görünüm sayesinde uzun yıllar önce Rab’be dönmüştü—

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

- 17 Böylece Rab'be dönmüş ve bunu hiçbir zaman kimseye bildirmemişti; bu yüzden Lamoni'nin bütün hizmetkârlarının, ayrıca sahibesi kraliçenin ve kralın yere düşmüş olduklarını ve Ammon'un yere kapanmış olduğunu görünce, bunun Tanrı'nın gücü olduğunu bildi; ve başlarına gelenleri halka bildirmekle bu fırsatın, yani bu manzarayı görürlerse, bunun onları Tanrı'nın gücüne inandırabileceğini düşündü; bu yüzden evden eve koşup bunu halka bildirdi.
- 18 Ve onlar kralın evinde toplanmaya başladılar. Ve büyük bir kalabalık gelip kralın ve kraliçenin ve onların hizmetkârlarının yere serilmiş olduklarını görünce çok şaşırdılar; ve onların hepsi orada ölü gibi yatıyordu; ve orada Ammon'u da gördüler; ve işte, o bir Nefili'ydi.
- 19 Ve şimdi halk aralarında söylenmeye başladı; kimileri kralın, Nefili'nin ülkede kalmasına göz yumduğu için büyük bir uğursuzluğun onların üzerine geldiğini, yani kralın ve onun evinin üzerine geldiğini söylüyordu.
- 20 Ama başkaları ise onlara çıkışarak: "Kral, bu uğursuzluğu evine, Sebus sularında sürüleri dağıtılmış olan hizmetkârlarını öldürdüğü için getirdi" dedi.
- 21 Ve onlarda, Sebus sularında durup krala ait olan sürüleri dağıtan o adamlar tarafından azarlandılar; çünkü onlar kralın sürülerini kollarken, Sebus sularında kardeşlerinin çoğunu öldürdüğü için Ammon'a kızgındılar.
- 22 Şimdi, onların arasından Ammon'un kılıcıyla kardeşi öldürülmüş olan biri, Ammon'a karşı büyük bir öfkeyle kılıcını çekti ve kılıcını Ammon'un üzerine düşürüp onu öldürmek için ilerledi; ve kılıcını ona vurmak üzere kaldırdığında, işte yere düşüp öldü.
- 23 Şimdi biz Ammon'un öldürülemeyeceğini görüyoruz; çünkü Rab, Ammon'un babası Mosiya'ya şöyle demişti: Ben onu koruyacağım ve bu senin inancına göre olacak—bundan dolayı Mosiya onu Rab'be emanet etmişti.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 Ve öyle oldu ki kalabalık Ammon'u öldürmek için kılıcı kaldıran adamın yere düşüp öldüğünü görünce, hepsini bir korku sardı; ne ona ne de yere düşenlerin hiç birine ellerini uzatıp dokunmaya bile cesaret edemediler; ve onlar tekrar aralarında bu büyük gücün sebebinin ne olabileceğini veya bütün bu şeylerin ne anlama geldiğini merak edip şaşırılmaya başladılar.

25 Ve öyle oldu ki onların arasında Ammon'un Büyük Ruh olduğunu söyleyen birçok kişi vardı ve diğerleri ise onun Büyük Ruh tarafından gönderildiğini söylediler.

26 Fakat başkaları ise onların hepsine birden çıkışıp onun Nefililer tarafından kendilerine eziyet vermek için gönderilen bir canavar olduğunu söylüyordu.

27 Ve orada Ammon'un, işledikleri kötülüklerden dolayı kendilerine sıkıntı vermek için Büyük Ruh tarafından gönderildiğini söyleyen başkaları da vardı; ve bu Büyük Ruh, Nefililer'i her zaman onların elinden kurtarıyor ve onların yanından hiç ayrılmıyordu; ve onlar, kardeşleri Lamanlılar'dan o kadar çoğunu öldürenin bu Büyük Ruh olduğunu söylediler.

28 Ve böylece onların aralarında çok sert bir çekişme başladı. Ve onlar birbirleriyle böylesine atışırken, kalabalığı bir araya toplatın hizmetçi kadın çıkıp geldi ve kalabalığın arasındaki bu çekişmeyi görünce, çok üzülüp gözyaşlarına boğuldu.

29 Ve öyle oldu ki hizmetçi kadın, belki kraliçeyi yerden kaldırım diye gidip onun elinden tuttu; ve onun eline dokunur dokunmaz, kraliçe kalkıp ayaklarının üzerinde durdu; ve yüksek bir sesle haykırarak şöyle dedi: Ey beni korkunç bir cehennemden kurtaran kutsal İsa! Ey Kutsal Tanrı, bu halka merhamet et!

30 Ve o bunu söyledikten sonra sevinçle dolarak ellerini kavuşturdu ve anlaşılmayan birçok söz söyledi; ve bunu yaptıktan sonra Kral Lamoni'nin elinden tuttu ve işte o da kalkıp ayaklarının üzerinde durdu.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

31 Ve kral halkın arasındaki çekişmeyi görünce, hemen çıkıp onları azarlamaya ve Ammon'un ağzından işittiği sözleri onlara öğretmeye başladı; ve onun sözlerini dinleyen herkes inanıp Rab'be döndü.

32 Fakat onların arasında onun sözlerini dinlemek istemeyen birçok kişi vardı; bu yüzden onlar kendi yollarına gittiler.

33 Ve öyle oldu ki Ammon ayağa kalkar kalkmaz, o da onların yardımına koştu ve ayrıca Lamoni'nin bütün hizmetkârları da onların yardımına koştu; ve onların hepsi tıpatıp aynı şeyi, yüreklerinin değişmiş olduğunu ve bir daha kötülük yapmayı istemediklerini halka bildirdiler.

34 Ve işte, birçok kişi halka melekler gördüğünü ve onlarla konuştuklarını bildirdiler; ve böylece halka Tanrı ile ilgili konuları ve O'nun doğruluğunu anlattılar.

35 Ve öyle oldu ki onların sözlerine inanan birçok kişi vardı; ve inanan herkes vaftiz oldu; ve onlar doğru bir halk oldular ve kendi aralarında bir kilise kurdular.

36 Ve böylece Rab'bin işi Lamanlılar'ın arasında başladı; böylece Rab, Ruhunu onların üzerine dökmeye başladı; ve biz O'nun elinin tövbe edip adına inanmak isteyen herkese uzanmış olduğunu görüyoruz.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 Ve öyle oldu ki onlar bu ülkede bir kilise kurduktan sonra Kral Lamoni, Ammon'u babasına gösterebilmek için onun kendisiyle Nefi ülkesine gelmesini istedi.
- 2 Ve Rab'bin sesi Ammon'a gelip şöyle dedi: Sen, Nefi ülkesine gitmeyeceksin; çünkü işte, kral senin canına kıymak isteyecek; fakat sen Midoni ülkesine gideceksin; çünkü işte, kardeşin Harun ve aynı zamanda Muloki ile Amma hapisteler.
- 3 Şimdi öyle oldu ki Ammon bunu duyunca Lamoni'ye: "İşte kardeşim ve kardeşlerim Midoni'deki hapisanedeler ve ben onları kurtarmaya gidiyorum" dedi.
- 4 Şimdi Lamoni, Ammon'a şöyle dedi: Rab'bin gücüyle senin her şeyi yapabileceğini biliyorum. Fakat işte, ben de seninle Midoni ülkesine gideyim; çünkü adı Antiyomno olan Midoni ülkesinin kralı, benim dostumdur; bu yüzden, o ülkenin kralının gönlünü almak için ben de Midoni ülkesine geleyim; ve o, kardeşlerini haptisten çıkaracaktır. Şimdi Lamoni ona: "Sana kardeşlerinin haptiste olduğunu kim bildirdi?" dedi.
- 5 Ve Ammon ona: "Tanrı'dan başka hiç kimse bunu bana söylemedi" dedi; ve O bana şöyle dedi: Git ve kardeşlerini kurtar, çünkü onlar Midoni ülkesindeki hapisanedeler.
- 6 Şimdi Lamoni bunu işitir işitmez, hizmetkârlarına atlarını ve arabalarını hazırlattı.
- 7 Ve Ammon'a: "Gel, ben de seninle Midoni ülkesine gideyim ve oraya vardığımızda kraldan kardeşlerini hapisaneden çıkarmasını rica edeceğim" dedi.
- 8 Ve öyle oldu ki Ammon ve Lamoni oraya giderken, bütün ülkenin kralı olan Lamoni'nin babasıyla karşılaştılar.
- 9 Ve işte, Lamoni'nin babası ona: "Oğullarım ve halkım için ziyafet verdiğim zaman, o büyük gündeki ziyafete niçin gelmedin?" dedi.
- 10 Ve ayrıca şöyle dedi: Sen bir yalancının çocuklarından biri olan bu Nefili ile nereye gidiyorsun?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

- 11 Ve öyle oldu ki Lamoni ona nereye gittiğini anlattı; çünkü onu kızdırmaktan korkuyordu.
- 12 Ve ayrıca ona kendi krallığında oyalanmasının nedenlerini anlattı; bu yüzden babasının ziyaretine, onun düzenlemiş olduğu ziyafete gelememişti.
- 13 Ve şimdi Lamoni bütün bunları babasına anlattıktan sonra, işte onun kendisine kızdığını görünce çok şaşırды ve babası ona: “Lamoni, sen bir yalancının oğulları olan bu Nefililer’i kurtarmaya mı gidiyorsun? İşte, onlar atalarımızı soydu; ve şimdi de onun çocukları kendi kurnazlık ve yalancılıkları ile bizi kandırmak ve tekrar malımızı çalmak için aramıza geldiler” dedi.
- 14 Şimdi Lamoni’nin babası ona kılıcıyla Ammon’u öldürmesini emretti. Ve ayrıca ona Midoni ülkesine gitmeyip kendisiyle beraber İsmail ülkesine dönmesini emretti.
- 15 Fakat Lamoni ona: “Ammon’u öldürmeyeceğim ve İsmail ülkesine de dönmeyeceğim; tersine Ammon’un kardeşlerini kurtarmak için Midoni ülkesine gidiyorum; çünkü onların doğru insanlar olduğunu ve gerçek Tanrı’nın kutsal peygamberleri olduğunu biliyorum” dedi.
- 16 Şimdi Lamoni’nin babası bu sözleri işitince ona öfkelenip onu yere sermek için kılıcını çekti.
- 17 Fakat Ammon öne çıkıp ona şöyle dedi: İşte sen oğlunu öldürmeyeceksin; yine de onun ölmesi sizin ölmenizden daha iyidir; çünkü işte, o günahlarından tövbe etti; ama siz şu an öfkeliyken yere düşüp ölse, ruhunuz kurtulamaz.
- 18 Ve yine, kendinize hakim olmanız yerinde bir hareket olacaktır; çünkü oğlunuzu öldürürseniz, o masum bir insan olduğu için, onun kanı sizden öç alınması için topraktan Tanrısı Rab’be seslenecek ve siz belki de ruhunuzu kaybedeceksiniz.
- 19 Şimdi Ammon bu sözleri ona söylediğinde kral ona şöyle diyerek cevap verdi: Ben oğlumu öldürürsem masum kanı dökmüş olacağımı biliyorum; çünkü onu yok etmek isteyen sensin.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

- 20 Ve kral Ammon'u öldürmek için elini uzattı. Fakat Ammon onun darbelerine karşı koyup onun koluna vurdu; böylece kral kolunu kaldıramaz oldu.
- 21 Şimdi kral, Ammon'un kendini öldürebileceğini görünce, canını bağışlaması için Ammon'a yalvarmaya başladı.
- 22 Fakat Ammon kılıcını kaldırıp ona: "İşte kardeşlerimin hapisneden çıkarılması için bana izin vermezseniz, sizi vuracağım" dedi.
- 23 Şimdi hayatını kaybetmekten korkan kral: "Eğer canımı bağışlarsan, dilediğin her şeyi, hatta krallığının yarısını sana veririm" dedi.
- 24 Şimdi Ammon, yaşlı kralı istediği şekilde etkileyebileceğini görünce ona şöyle dedi: Eğer kardeşlerimin hapisneden çıkmasına ve ayrıca Lamoni'nin kendi krallığını sürdürmesine izin verirseniz ve ondan hoşnut olup, düşündüğü her şeyi kendi istediği şekilde yapmasına izin verirseniz, o zaman sizin canınızı bağışlarım; yoksa sizi yere sereceğim.
- 25 Şimdi Ammon bu sözleri söylediğinde, kral hayatta kalacağı için sevinmeye başladı.
- 26 Ve kral, Ammon'un kendisini öldürmeyi hiç arzu etmediğini görünce ve ayrıca onun oğlu Lamoni için duyduğu büyük sevgiyi görünce son derece şaşırıp şöyle dedi: İstediklerinin hepsi bu kadarsa, kardeşlerini serbest bırakacağım ve oğlum Lamoni'nin krallığını sürdürmesine izin vereceğim; işte oğlumun şu andan itibaren krallığını sonsuza kadar elinde tutmasını sana bağışlıyorum; ve ben onu artık yönetmeyeceğim.
- 27 Ve ayrıca kardeşlerinizin hapisneden çıkarılmasına izin vereceğim ve kardeşlerinizle birlikte krallığıma uğrayıp beni ziyarete gelmenizi sizden lütfedeceğim; çünkü sizinle görüşmeyi çok istiyorum. Çünkü kral kendisinin söylediği bu sözlere ve ayrıca oğlu Lamoni'nin konuştuğu sözlere çok şaşırılmıştı; bu yüzden bunları öğrenmek istiyordu.
- 28 Ve öyle oldu ki Ammon ile Lamoni, Midoni ülkesine doğru yolculuklarına devam ettiler. Ve Lamoni ülkenin kralının gözünde iyilik buldu; bu yüzden Ammon'un kardeşleri hapisneden çıkarıldılar.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Ve Ammon onlarla karşılaştığında son derecede üzüldü; çünkü işte, onlar çıplak bırakılmışlar ve kalın iplerle bağlandıkları için derileri çok yara bere içinde kalmıştı. Ve onlar üstelik açlık, susuzluk gibi her türlü sıkıntıları çekmişlerdi; yine de çektikleri bütün acılara dayanmışlardı.

30 Ve nasıl rast geldiyse, daha merhametsiz ve dik kafalı bir halkın eline düşmek onların kısmeti olmuştu; bu yüzden halk onların sözlerini dinlemek istememiş ve onları kapı dışarı etmişti; ve onları döverek evden eve, bir yerden başka bir yere Midoni ülkesine varıncaya kadar kovalamışlardı; ve orada yakalanıp hapse atılmışlar ve kalın iplerle bağlanmışlardı ve günlerce hapishanede tutulmuşlar ve Lamoni ile Ammon'un sayesinde kurtarılmışlardı.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Harun'un, Muloki'nin ve kardeşlerinin Lamanlılar'a etikleri vaazların bir kaydı.

Alma 21

- 1 Şimdi, Ammon ve kardeşleri, Lamanlılar'ın ülkesinin sınırında birbirlerinden ayrıldıktan sonra, işte Harun, Lamanlılar tarafından Yerusalemler adı verilen, atalarının doğduğu ülkenin adı verilmiş olan ülkeye doğru yola çıktı; ve burası ileride Mormon sınırlarıyla birleşiyordu.
- 2 Şimdi Lamanlılar, Amalekililer ve Amulon halkı Yerusalemler adını verdikleri büyük bir şehir inşa etmişlerdi.
- 3 Şimdi Lamanlılar fazlasıyla katı yürekliydi; fakat Amalekililer ve Amulonlular daha da katı yürekliydi; bu yüzden onlar Lamanlılar'ın yüreklerinin katılaşmasına, böylece onların kötülükte ve iğrençliklerinde güçlenmelerine neden oldular.
- 4 Ve öyle oldu ki Harun, Yerusalemler şehrine geldi ve ilkönce Amalekililer'e vaaz etmeye başladı. Ve onlara sinagoglarında vaaz etmeye başladı; çünkü onlar Nehorlar tarikatına göre sinagoglar inşa etmişlerdi; çünkü Amalekililer'in ve Amulonlular'ın çoğu Nehorlar tarikatının üyeleriydiler.
- 5 Bu nedenle Harun, halka vaaz vermek için onların sinagoglarından birine girdikten sonra onlara konuşurken, işte bir Amalekili ayağa kalktı ve onunla tartışmaya başlayarak şöyle dedi: Senin tanıklık ettiğin şey nedir? Sen bir melek mi gördün? Melekler bize niçin görünmüyorlar? İşte bu halk senin halkın kadar iyi değil midir?
- 6 Sen bir de tövbe etmezsek, bizim yok olup gideceğimizi söylüyorsun. Sen bizim yüreklerimizin düşüncesini ve maksadını nasıl bilirsin? Bizim tövbe etmemiz gerektiğini nasıl bilirsin? Bizim doğru bir halk olmadığımızı nasıl bilirsin? İşte, biz kutsal binalar inşa ettik ve Tanrı'ya ibadet etmek için toplanıyoruz. Biz Tanrı'nın bütün insanları kurtaracağına inanıyoruz.
- 7 Şimdi Harun ona: "Tanrı'nın Oğlu'nun gelip insanlığı günahlarından fidye ile kurtaracağına inanıyor musun?" dedi.

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

8 Ve o adam ona şöyle dedi: Biz senin böyle bir şeyi bildiğine inanmıyoruz. Biz böyle saçma geleneklere inanmıyoruz. Senin gelecekte olacak şeyleri bildiğine inanmıyoruz; ne de senin atalarının, ne de bizim atalarımızın gelecek hakkında söyledikleri şeyleri bildiklerine inanıyoruz.

9 Şimdi Harun onlara Mesih'in gelişi ile ilgili ve ayrıca ölümlerin dirilişi ile ilgili kutsal yazıları açmaya başladı; ve kutsal yazılara göre Mesih'in ölümü, acıları ve O'nun kanının kefareti olmadan insanlık için hiçbir fide ile kurtuluş olamazdı.

10 Ve öyle oldu ki Harun bu şeyleri onlara açıklamaya başladığında, Harun'a kızıp onunla alay etmeye başladılar; ve onun söylediği sözleri dinlemek istemediler.

11 Bunun üzerine Harun, sözlerini dinlemek istemediklerini görünce sinagoglarından ayrıldı ve Ani-Anti adındaki bir köye uğradı; ve orada halka vaaz veren Muloki'yi ve Amma ile onun kardeşlerini de buldu. Ve onlar söz hakkında birçok kişiyle tartıştılar.

12 Ve öyle oldu ki onlar halkın yüreklerini sertleştirdiğini gördüler; bu yüzden oradan ayrılıp Midoni ülkesine geçtiler. Ve sözü orada birçok kişiye vaaz ettiler, ama öğrettikleri sözlere sadece birkaç kişi inandı.

13 Ne var ki Harun ile kardeşlerinden bazıları alınıp hapse atıldı ve geri kalanlar ise Midoni ülkesinden kaçarak çevredeki bölgelere dağıldılar.

14 Ve hapse atılanlar çok acı çektiler ve Ammon ile Lamoni'nin eli sayesinde kurtarıldılar; ve onlara yemek verilip giyecek sağlandı.

15 Ve onlar tekrar sözü bildirmek için ilerlediler ve böylece onlar haptisten birinci kez kurtarıldılar; ve bu şekilde acı çekmişlerdi.

16 Ve onlar Rab'bin Ruhu tarafından her nereye yönlendirilmişlerse oraya gittiler ve Amalekililer'in her sinagogunda ya da kabul edildikleri her Lamanlı cemaatinde Tanrı'nın sözünü vaaz ettiler.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

17 Ve öyle oldu ki Rab onları öyle bir şekilde kutsamaya başladı ki onlar birçok kişiyi gerçeğin bilgisine getirdiler; evet, pek çok kişiyi günahları ve atalarının doğru olmayan gelenekleri hakkında ikna ettiler.

18 Ve öyle oldu ki Ammon ve Lamoni, Midoni ülkesinden kendi miras toprakları olan İsmail ülkesine geri döndüler.

19 Ve Kral Lamoni, Ammon'un kendisine hizmet etmesine ya da hizmetkârı olmasına müsaade etmedi.

20 Fakat İsmail ülkesinde sinagoglar inşa ettirdi; ve halkının ya da kendi yönetimi altındaki halkın bir araya gelip toplanmalarını sağladı.

21 Ve onlar için çok seviniyordu ve onlara çok şeyler öğretti. Ve ayrıca onlara kendi egemenliği altında bir halk olduklarını, özgür bir halk olduklarını ve babası kralın baskısından kurtulduklarını bildirdi; çünkü babası ona İsmail ülkesindeki ve çevresindeki topraklarda bulunan halkı yönetmesi için izin vermişti.

22 Ve ayrıca onlara her nerede olursa olsun, eğer buldukları toprak Kral Lamoni'nin yönetimi altındaysa, istedikleri şekilde Tanrıları Rab'be ibadet edebilme özgürlüğüne sahip olduklarını bildirdi.

23 Ve Ammon, Kral Lamoni'nin halkına vaazda bulundu; ve öyle oldu ki onlara doğrulukla ilgili her şeyi öğretti. Ve tüm gayretiyle onlara her gün öğütler verdi; ve onlar onun sözünü dinlediler; ve onlar Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeye can atıyorlardı.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Şimdi Ammon, Lamoni halkına bu şekilde sürekli olarak öğretirken, biz Harun ve onun kardeşlerinin öyküsüne döneceğiz; çünkü Midoni ülkesinden ayrıldıktan sonra Harun, Ruh tarafından Nefi ülkesine, hatta İsmail ülkesi hariç bütün ülkelerin başında ki kralın evine yöneltildi; ve o, Lamoni'nin babasıydı.
- 2 Ve öyle oldu ki Harun, kardeşleriyle beraber kralın sarayına gidip onun huzuruna çıktı ve kralın önünde eğilerek ona: "İşte, ey kral, bizler hapishaneden kurtardığın Ammon'un kardeşleriyiz" dedi.
- 3 Ve şimdi, ey kral, canımızı bağışlarsanız, biz sizin hizmetkârlarınız olacağız. Ve kral onlara şöyle dedi: Ayağa kalkın, canınızı size bağışlıyorum ve sizlerin hizmetkârlarım olmanıza izin vermeyeceğim; fakat bana bir yardımda bulunmanız için ısrar edeceğim; çünkü kardeşiniz Ammon'un sözlerinin cömertliği ve büyüklüğünden dolayı biraz canım sıkıldı; ve onun Midoni'den sizinle beraber buraya gelmemesinin sebebini bilmek isterim.
- 4 Ve Harun krala şöyle dedi: İşte, Rab'bin Ruhunu onu başka bir yola çağırırdı; o, Lamoni halkına öğretmek için İsmail ülkesine gitti.
- 5 Şimdi kral onlara şöyle dedi: Bu, Rab'bin Ruhu hakkında söylediğiniz nedir? İşte, canımı sıkan şey de bu!
- 6 Ve aynı zamanda Ammon'un—Eğer tövbe ederseniz kurtulacaksınız ve tövbe etmezseniz, son günde dışarı atılacaksınız—dediği bu şey nedir?
- 7 Ve Harun ona cevap verip şöyle dedi: Tanrı'nın varlığına inanıyor musun? Ve kral şöyle dedi: Amalekililer'in Tanrı'nın var olduğunu söylediğini bilirim ve onlara bir araya toplanıp O'na ibadet etmeleri için kutsal binalar inşa etmelerine izin verdim. Ve şimdi eğer sen Tanrı var diyorsan, işte inanacağım.
- 8 Ve şimdi Harun bunu işittiğinde yüreği sevinmeye başladı ve şöyle dedi: İşte, ey kral, siz şüphesiz nasıl yaşıyorsunuz, Tanrı da vardır.
- 9 Ve kral: "Tanrı, atalarımızı Yeruşalem ülkesinden çıkarıp getiren o Büyük Ruh mudur?" dedi.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

- 10 Ve Harun ona: “Evet, O Büyük Ruh’tur ve hem cennetteki hem de yerdeki her şeyi O yaratmıştır. Buna inanıyor musun?” dedi.
- 11 Ve o: “Evet, ben Büyük Ruh’un her şeyi yarattığına inanıyorum ve sizin bütün bu şeyleri bana anlatmanızı isterim ve sözlerinize inanacağım” dedi.
- 12 Ve öyle oldu ki Harun; kralın, sözlerine inanacağını görünce Adem’in yaratılışından başlayıp krala kutsal yazıları—Tanrı’nın insanı nasıl kendi suretinde yarattığını ve Tanrı’nın ona emirler verdiğini ve yasayı çiğnediği için insanın düştüğünü—okudu.
- 13 Ve Harun kutsal yazıları Adem’in yaratılışından başlayarak ona açıkladı; insanlığın düşüşünü ve onların ölümlü durumunu ve ayrıca dünyanın kuruluşundan beri O’nun adına inanacak herkes için Mesih tarafından hazırlanmış olan fide ile kurtuluş planını onun önüne koydu.
- 14 Ve insan düşmüş olduğu için kendiliğinden hiçbir şeye lâyık olamaz; fakat Mesih’in çektiği acılar ve O’nun ölümü; iman, tövbe ve başka diğer şeylerin sayesinde onların günahları için kefarettir; ve böylece O, ölümün bağlarını koparır; öyle ki mezar zafer kazanamayacak ve ölümün dikenini görkem umutları içinde yutulacaktır; ve Harun bütün bunları krala açıkladı.
- 15 Ve öyle oldu ki Harun bu şeyleri ona açıkladıktan sonra kral şöyle dedi: Sözü ettiğiniz bu sonsuz yaşama kavuşabilmek için ne yapmalıyım? Evet, bu kötü ruhün kökünü göğsümden söküp atmak ve O’nun Ruhunu kabul ederek Tanrı’dan doğabilmem için ne yapmalıyım ki sevinçle dolup son günde dışarı atılmayayım? İşte, dedi o: Bu büyük sevinçle kavuşabilmek için sahip olduğum her şeyden vazgeçeceğim, evet, krallığımı bırakacağım.
- 16 Fakat Harun ona şöyle dedi: Eğer sen bunu arzu ediyorsan, eğer Tanrı’nın önünde yere eğilir, evet, bütün günahlarından tövbe edip Tanrı’nın önünde yere eğilir ve alacağına inanarak, inançla O’nun adını çağırırsan, o zaman arzu ettiğin umuduna kavuşacaksın.

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

17 Ve öyle oldu ki Harun bu sözleri söyledikten sonra kral dizlerinin üstüne çöküp Rab'bin önünde eğildi; evet, hatta yere kapanıp kuvvetle şöyle diyerek yalvardı:

18 Ey Tanrı, Harun bana bir Tanrı'nın olduğunu söyledi; ve eğer Tanrı varsa ve sen Tanrı'ysan, kendini bana belirtir misin; ve ben seni tanımak ve son günde ölümden dirilip kurtulabilmek için bütün günahlarımı terk edeceğim. Ve şimdi kral bu sözleri söyler söylemez ölü gibi yere düştü.

19 Ve öyle oldu ki kralın hizmetkârları koşup kralın başına gelenleri kraliçeye anlattılar. Ve kraliçe içeri kralın yanına geldi; ve onun yerde ölü gibi yattığını ve aynı zamanda Harun ile kardeşlerinin sanki onun yere yığılmasına neden olmuş gibi dikildiklerini görünce, onlara öfkeleni ve hizmetkârlarının ya da kralın hizmetkârlarının onları tutup öldürmelerini emretti.

20 Şimdi hizmetkârlar kralın neden yere yığıldığını görmüşlerdi; bu yüzden Harun'la kardeşlerine el uzatmaya cesaret edemediler; ve kraliçeye yalvarıp şöyle dediler: Onlardan birinin hepimizden daha güçlü olduğunu gördüğünüz halde, bu adamları öldürmemizi niçin emrediyorsunuz? Bu yüzden, onların önünde düşeceğiz.

21 Şimdi kraliçe hizmetkârlarının korktuğunu görünce, üzerine herhangi bir uğursuzluk gelir diye kendisi de çok korkmaya başladı. Ve Harun ile onun kardeşlerini öldürsünler diye hizmetkârlarına gidip halkı çağırmalarını emretti.

22 Şimdi Harun, kraliçenin kararlılığını görünce, ayrıca halkın katı yürekli olduğunu bildiği için büyük bir çekişmenin ve karışıklığın çıkmasından korktu; bu yüzden elini uzatarak kralı yerden kaldırdı ve ona: "Dur!" dedi. Ve kral gücünü toplayıp ayaklarının üzerinde durdu.

23 Şimdi bu, kraliçenin ve birçok hizmetkârın önünde oldu. Ve onlar bunu görünce oldukça şaşırıp korkmaya başladılar. Ve kral öne çıkıp onlara hizmet etmeye başladı. Ve onlara öyle hizmette bulundu ki bütün saray halkı Rab'be döndü.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

24 Şimdi kraliçenin emri üzerine büyük bir kalabalık toplanmıştı ve onların arasında Harun ve kardeşleri yüzünden mırıldanmalar başlamıştı.

25 Fakat kral onların arasına gidip onlara hizmet etti. Ve onlar Harun ve onunla birlikte olanlara karşı yaptırıldı.

26 Ve öyle oldu ki kral, halkın sakinleştiğini görünce Harun'la kardeşlerine kalabalığın ortasında durup sözü onlara vaaz etmelerini buyurdu.

27 Ve öyle oldu ki kral, ülkenin her tarafına, doğuda ve batıda denize kadar sınır oluşturan ve doğu denizinden batı denizine kadar ve sahil sınırının etrafında ve kuzeyde Zarahemla ülkesinin yanındaki çöl sınırında, doğudan batıya doğru akan Sidon ırmağının kaynağına bitişik Manti sınırının bir ucundan öbür ucuna kadar uzanan dar bir çöl şerit sayesinde Zarahemla ülkesinden ayrılmış olan çevredeki bütün bölgelerde var olan ve ülkesinin her tarafında bulunan halkının arasına bir duyuru gönderdi—ve böylece Lamanlılar ve Nefililer birbirlerinden ayrılmışlardı.

28 Şimdi, Lamanlılar'ın daha tembel olanları çölde yaşıyor ve çadırda kalıyorlardı; ve onlar Nefi ülkesinde batıdaki çölün bir ucundan diğer ucuna kadar yayılmışlardı; evet ve ayrıca sahil kenarında Zarahemla ülkesinin batısına ve atalarının ilk mirasları olan yerde Nefi ülkesinin batısına kadar yayılmışlardı ve böylece sahil boyunca sınırlar çizilmişti.

29 Ve ayrıca doğuda sahil tarafında, Nefililer tarafından geri püskürtülmüş olan pek çok Lamanlı vardı. Ve böylece Nefililer aşağı yukarı her yönden Lamanlılar tarafından çevrilmişlerdi; yine de Nefililer, Sidon ırmağının kaynağında çöl ile sınır oluşturan, doğudan batıya kadar çöl kenarının etrafında bulunan bütün kuzey bölgeleri ele geçirmişlerdi; hatta onlar kuzeyde Bolluk adını verdikleri ülkeye dek gelmişlerdi.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

30 Ve burası onların Harabe adını verdikleri ülkenin sınırlarıyla birleşiyordu; bu ülke kuzey tarafa doğru o kadar genişti ki Zarahemla halkı tarafından bulunan, kemikleri hakkında sözünü ettiğimiz insanların daha önce yerleşmiş olduğu ve katledilmiş olduğu ülkeye dek uzanıyordu; burası onların ilk ayak bastığı yerd.

31 Ve onlar oradan çıkıp güney çölüne geldiler. Böylece kuzeydeki ülkeye Harabe adı verildi ve güneydeki ülkeye Bolluk adı verildi; burası yiyecek bulmak için bir kısmı kuzeydeki ülkeden gelen her cinsten her çeşit vahşî hayvanlarla dolu bir çöldü.

32 Ve şimdi, Bolluk ve Harabe ülkeleri arasındaki sınır çizgisi, doğudan batı denizine kadar bir Nefili için sadece bir buçuk günlük yoldu; ve böylece Nefi ülkesi ile Zarahemla ülkesinin etrafı hemen hemen suyla çevrilmişti; orada kuzey ülkesiyle güney ülkesi arasında küçük bir boğaz vardı.

33 Ve öyle oldu ki Nefililer Bolluk ülkesinde doğudan batı denizine kadar yerleşmişlerdi; ve böylece Nefililer akıllarını kullanarak, nöbetçilerinin ve ordularının yardımıyla Lamanlılar'ı güneye kapadılar; böylece onlar kuzeyde başka hiçbir yeri ellerine geçiremeyeceklerdi; böylece kuzeydeki ülkeyi istila edemeyeceklerdi.

34 Bu yüzden Lamanlılar, Nefi ülkesi ve onun çevresindeki çölden başka hiçbir yeri ele geçiremediler. Şimdi bu Nefililer'in akıllıca bir davranışydı; Lamanlılar onların düşmanı olduklarından, onların her taraftan kendilerine eziyet etmelerine izin veremezlerdi; ve böylece kendi isteklerine göre kaçabilecekleri bir ülkeleri olacaktı.

35 Ve şimdi bu kadar söyledikten sonra, yine Ammon'un ve Harun'un ve Omner'in ve Himni'nin ve onların kardeşlerinin öyküsüne dönüyorum.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 İşte, şimdi öyle oldu ki Lamanlılar'ın kralı, Tanrı'nın sözünü ülkelerinin herhangi bir bölgesinde, her nerede olursa olsun vaaz etmeye çıkacak Ammon'a ya da Harun'a ya da Omner'e ya da Himni'ye veya kardeşlerinden hiçbirine el sürmesinler diye bütün halkının arasına bir duyuru yolladı.
- 2 Evet, onları bağlamak ya da hapishaneye atmak için ellerini uzatmasınlar diye aralarına resmi bir emir gönderdi; ne onların üzerine tüküreceklerdi, ne onlara vuracaklardı, ne onları sinagoglarından dışarı atacaklardı, ne onlara eziyet edeceklerdi, ne de onları taşılayacaklardı, fakat onlar evlerine ve aynı zamanda tapınaklarına ve kutsal binalarına serbestçe girebileceklerdi.
- 3 Ve böylece, onlar ilerleyip istedikleri şekilde sözü vaaz edebileceklerdi; çünkü kral ve onun bütün ev halkı Rab'be dönmüştü; bu yüzden kral, Tanrı'nın sözüne hiçbir şey engel olmasın diye, sözün ülkenin dört bir yanına ulaşması için bütün ülkedeki halkının arasına kendi yazdığı bir duyuruyu yolladı; böylece halkı, atalarının kötü gelenekleri hakkında ikna olabilirdi ve herkesin kardeş olduğuna ve cinayet işlememeleri ve yağma etmemeleri ve çalmamaları ve zina etmemeleri ve hiçbir kötülüğü işlememeleri gerektiğine ikna olabilirlerdi.
- 4 Ve şimdi öyle oldu ki kral bu duyuruyu çıkardıktan sonra, Harun'la kardeşleri şehirden şehre ve bir ibadet evinden diğerine gidip kiliseler kurdular ve Tanrı'nın sözünü onların arasında vaaz edip öğretmek için bütün ülkede Lamanlılar'ın arasında rahipler ve öğretmenler kutsayıp atadılar; ve böylece büyük bir başarı elde etmeye başladılar.
- 5 Ve binlerce kişi Rab'bin bilgisine getirildi, evet, binlerce kişi Nefililer'in geleneklerine inanmaya getirildi; ve onlara bugüne kadar elden ele teslim edilen kayıtlar ve peygamberlikler öğretildi.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Ve Rab'bin yaşadığı nasıl kesinse, kuşkusuz vahiy ve peygamberlik ruhuna ve onlarda mucizeler işleyen Tanrı'nın gücüne göre, Ammon ve kardeşlerinin vaazları sayesinde inananların veya gerçeğin bilgisine getirilenlerin hiçbiri—evet, size derim ki Rab'bin yaşadığı gibi, Lamanlılar'dan onların vaazına inananların ve Rab'be dönenlerin hiçbiri doğru yolu bırakmadı.

7 Çünkü onlar doğru bir halk oldular; isyan silahlarını bıraktılar; öyle ki Tanrı'ya ve kardeşlerinden birine karşı bir daha savaşmadılar.

8 Şimdi Rab'be dönenler şunlardır:

9 İsmail ülkesindeki Lamanlı halkı;

10 Ve ayrıca Midoni ülkesinde olan Lamanlı halkı;

11 Ve ayrıca Nefi şehrinde olan Lamanlı halkı;

12 Ve ayrıca Şilom ülkesinde ve Şemlon ülkesinde ve Lemuel şehrinde ve Şimnilom şehrinde olan Lamanlı halkı.

13 Ve Rab'be dönen Lamanlılar'ın şehirlerinin isimleri bunlardır; ve isyan silahlarını bırakanlar, evet, bütün savaş silahlarını bırakanlar bunlardır; ve onların hepsi Lamanlılar'dı.

14 Ve Amalekililer'den sadece bir kişi dışında hiç kimse doğru inanca dönmedi; ne de Amulonlular'dan her hangi biri doğru inanca döndü; fakat onlar kendi yüreklerini ve ayrıca ülkede yaşadıkları her bölgede, evet ve bütün kendi köy ve şehirlerinde Lamanlılar'ın yüreklerini katılaştırdılar.

15 Bu yüzden, tövbe edip gerçeğin bilgisine gelen ve inanca dönen bütün Lamanlı şehirlerin isimlerini verdik.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 Ve Şimdi yle oldu ki kral ile beraber doğru yola dönmüş olanlar kardeşlerinden ayırt edilebilmek için bir isimleri olmasını istediler; bu yüzden kral, ayırt edilmeleri için üzerlerine alacakları isim hakkında Harun ve rahiplerinden çoğuyla görüştü.

17 Ve yle oldu ki onlar kendilerine Anti-Nefi-Lehililer adını verdiler ve bu isimle çağrılıp bir daha Lamanlılar diye ağrılmadılar.

18 Ve onlar çok alıŐkan bir halk olmaya başladılar; evet ve Nefililer'e yakındılar; bu yüzden onlarla ilişki kurmaya başladılar ve Tanrı'nın laneti onları bir daha takip etmedi.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 Ve öyle oldu ki Amulon ülkesinde ve ayrıca Helam ülkesinde ve Yerusalemlüklerinde ve kısacası, çevredekideki bütün ülkelerde doğru inanca dönmeyen ve üzerlerine Anti-Nefi-Lehili adını almayan Amalekililer, Amulonlular ve Lamanlılar, Amalekililer ve Amulonlular tarafından kardeşlerine karşı kışkırtılıp öfkelenirildiler.
- 2 Ve onlara karşı duydukları nefret o kadar çok artmıştı ki krallarına karşı ayaklanmaya başladılar; öyle ki onun kralları olmasını istemediler; bu yüzden Anti-Nefi-Lehi halkına karşı silahlandılar.
- 3 Şimdi kral, krallığı oğluna bırakarak ona Anti-Nefi-Lehi adını verdi.
- 4 Ve kral, Lamanlılar'ın Tanrı'nın halkına karşı savaş hazırlıklarına başladıkları aynı yıl öldü.
- 5 Şimdi Ammon ve kardeşleri ve onunla beraber gelen herkes Lamanlılar'ın kendi kardeşlerini yok etmek amacıyla yaptıkları hazırlıkları görünce, Midyan ülkesine çıktılar ve Ammon orada bütün kardeşleriyle buluştu; ve onlar oradan İsmail ülkesine, Lamanlılar'a karşı kendilerini savunmak için ne yapmaları gerektiğini Lamoni ve onun kardeşi Anti-Nefi-Lehi ile görüşmek üzere meclis toplantısı yapmaya geldiler.
- 6 Şimdi Rab'be dönmüş olan bütün halkın arasında kardeşlerine karşı eline silah almak isteyen bir tek kişi yoktu; hayır, savaş hazırlığı bile yapmak istemiyorlardı; evet ve kralları da onlara hazırlık yapmalarını emretti.
- 7 Şimdi, onun bu konuda halka söylediği sözler şunlardır: Sevgili halkım, Tanrıma şükrederim ki yüce Tanrımız lütfuyla bu kardeşlerimiz Nefililer'i bize vaaz etmeleri ve kötü atalarımızın gelenekleri hakkında bizi ikna edebilmeleri için gönderdi.
- 8 Ve işte ben, yüce Tanrıma şükrederim ki bizlere Ruhundan bir parça ihsan ederek yüreklerimizi yumuşatmıştır; böylece bu Nefili kardeşlerimizle ilişki kurmaya başladık.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

9 Ve işte, ben yine yüce Tanrıma şükrederim ki başlattığımız bu ilişki sayesinde günahlarımız ve işlediğimiz nice cinayetler hakkında ikna olduk.

10 Ve yine Tanrıma, evet, yüce Tanrıma şükrederim ki O bize bu şeylerden tövbe edebilmemizi başlatmıştır ve O ayrıca işlediğimiz onca günahları ve cinayetleri affetmiştir ve Oğlu'nun erdemleri sayesinde suçumuzu yüreklerimizden söküp atmıştır.

11 Ve şimdi, işte sevgili kardeşlerim, mademki işlediğimiz bütün günahlardan ve cinayetlerden tövbe edip Tanrı'ya onları yüreklerimizden çekip çıkartmak bizim yapabileceğimiz her şeydi (zira biz bütün insanlığın yüz karasıydık), çünkü Tanrı'nın lekemizi çıkarıp atması için O'nun önünde yapabileceğimiz her şey yeterli bir şekilde tövbe etmektir.

12 Şimdi, çok sevgili kardeşlerim, mademki Tanrı lekelerimizi arıtmış ve kılıçlarımız pırıl pırıl olmuştur, o zaman kılıçlarımızı bir daha kardeşlerimizin kanıyla lekeleyemeyelim.

13 İşte, size derim: Hayır, kılıçlarımızın kardeşlerimizin kanıyla lekelenmemesi için haydi onları saklayalım; çünkü olur da kılıçlarımızı yine lekeliyoruz, onlar günahlarımızın kefareti için dökülecek yüce Tanrımızın Oğlu'nun kanıyla bir daha yıkanıp parlatılamaz.

14 Ve yüce Tanrı bize merhamet edip, mahvolmayalım diye bu şeyleri bize bildirmiştir; evet ve çocuklarımızı sevdiği kadar bizim canlarımızı da sevdiği için bu şeyleri bize önceden bildirdi; bu yüzden, kurtuluş planının gelecek kuşaklara bildirileceği gibi bize de bildirilmesi için merhamet göstererek bizi meleklerinin aracılığıyla ziyaret etmektedir.

15 Ah, Tanrımız ne merhametlidir! Ve şimdi işte, lekelerimizden arınmak için yapabileceğimiz her şeyi yaptığımız için ve kılıçlarımız parlatıldığı için haydi onları saklayalım ki onlar son günde ya da O'nun önünde yargılanmaya getirileceğimiz günde Tanrı'mıza kanıt olarak parlak kalsınlar; öyle ki O sözünü bize verdikten ve bizleri sözünün vasıtasıyla temiz kıldıktan sonra, bir daha kılıçlarımızı kardeşlerimizin kanıyla lekeleyemedik.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

16 Ve Şimdi kardeşlerim, eğer kardeşlerimiz bizi öldürmek isterlerse, işte, kılıçlarımızı saklayacağız, evet, hatta onları toprağın derinliklerine gömeceğiz; böylece kılıçlarımız son günde onları bir daha kullanmamıŐ olduğumuzun kanıtı olarak parlaklıklarını koruyacaklardır; ve eğer kardeşlerimiz bizleri öldürürlerse, işte, biz Tanrı'mıza gideceğiz ve kurtulacağız.

17 Ve öyle oldu ki kral bu sözlerini bitirdiğinde, ve bütün halk bir araya toplanmıştı, kılıçlarını ve insan kanı dökmek için kullanılan bütün silahları topladılar ve onları toprağın derinliklerine gömdüler.

18 Ve onlar bunu kendi görüşlerinde, Tanrı'ya ve aynı zamanda insanlığa bir kanıt olarak, bir daha silah kullanmayıp insan kanı dökmeyeceklerini göstermek için yaptılar; ve bunu, tanıklıkta bulunarak ve Tanrı ile antlaşma yaparak yaptılar; kardeşlerinin kanını dökmektense kendi yaşamlarından vazgeçeceklerdi ve bir kardeŐten sahip olduğunu almaktansa, aksine ona vermeyi istiyorlardı; ve günlerini tembellik içinde geçirmektense kendi elleriyle gayretle çalışmak istiyorlardı.

19 Ve böylece bu Lamanlılar gerçeği öğrenip imana getirildiklerinde, onların kararlı olduklarını ve günah işlemektense ölüme bile katlanacaklarını görüyoruz; ve böylece onların barış silahlarını gömdüklerini ya da barış adına savaş silahlarını gömdüklerini görüyoruz.

20 Ve öyle oldu ki kardeşleri Lamanlılar ise savaş hazırlıklarını yapıp Nefi ülkesine geldiler; niyetleri kralı öldürüp onun yerine başkasını yerleŐtirmek ve aynı zamanda Anti-Nefi-Lehi halkının ülkedeki varlığına son vermektir.

21 Şimdi Lamanlılar'ın üzerlerine geldiğini gören halk, onları karşılamak üzere dışarı çıktı ve onların önünde yere kapanarak Rab'bin adını çağırmaya başladı; ve onlar bu Şekilde yere kapanmıŐken Lamanlılar onların üzerine saldırıp onları kılıçla öldürmeye başladılar.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

- 22 Ve böylece hiçbir direnişle karşılaşmadan, onlardan bin beşini öldürdüler; ve biz biliyoruz ki ölenler kutsanmışlardır; çünkü onlar Tanrı'ları ile beraber yaşamaya gittiler.
- 23 Şimdi Lamanlılar, kardeşlerinin kılıçtan kaçmadıklarını ve sağa veya sola dönmediklerini, ama yere kapanıp öldüklerini ve hatta kılıcın altında ölürken bile Tanrı'ya şükrettiklerini görünce—
- 24 Şimdi Lamanlılar bunu görünce onları öldürmekten vazgeçtiler; ve içlerinden pek çoğunun kılıç altında can veren kardeşleri için yüreği sızlıyordu; çünkü yaptıklarına pişman olup tövbe ettiler.
- 25 Ve öyle oldu ki onlar savaş silahlarını yere atıp bir daha ellerine almak istemediler; çünkü işledikleri cinayetlerden dolayı içleri yanıp tutuşuyordu; ve onlar da kendi kardeşleri gibi, onları öldürmek üzere kalan ellerin insafına dayanarak yere kapandılar.
- 26 Ve öyle oldu ki o gün Tanrı'nın halkına öldürülmüş olanların sayısından daha fazla kişi katıldı; ve öldürülenler doğru insanlardı; o nedenle kurtulmuş olmalarından asla şüphemiz yoktur.
- 27 Ve öldürülenlerin arasında bir tane kötü insan yoktu; ama gerçeğin bilgisine getirilenlerin sayısı bin geçiyordu; böylece Rab'bin, halkını kurtuluşa erdirmek için bir çok yoldan çalıştığını görüyoruz.
- 28 Şimdi Lamanlılar'ın arasında kardeşlerinin çoğunun öldürenlerin büyük bir bölümü Amalekililer ve Amulonlular'dan oluşuyordu; onların çoğu Nehorlar tarikatındandı.
- 29 Şimdi, Rab'bin halkına katılanların arasında Amalekili ya da Amulonlu veya Nehor tarikatından olan biri yoktu; ama onlar Laman ve Lemuel'in asıl soyundan gelmediler.
- 30 Ve böylece açık bir şekilde görebiliyoruz ki bir halk, Tanrı'nın Ruhu'yla bir kez aydınlatıldıktan ve doğrulukla ilgili şeyler hakkında büyük bir bilgiye sahip olduktan sonra ve arkasından doğru yoldan çıkıp günah ve suça düşerse, daha katılaşsınlar ve böylece onların durumu bu şeyleri hiç bilmemiş olmaktan daha da kötü olur.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 Ve işte, şimdi öyle oldu ki bu Lamanlılar kendi kardeşlerini öldürdükleri için daha da öfkelendiler; bu yüzden Nefililer'den intikam alacaklarına dair yemin ettiler; ve o zamanda Anti-Nefi-Lehi halkını bir daha öldürmeye kalkışmadılar.
- 2 Fakat ordularını toparlayıp Zarahemla ülkesinin sınırlarına kadar geldiler ve Ammonihah topraklarında bulunan halkın üzerine saldırıp onları yok ettiler.
- 3 Ve daha sonra Nefililer'le yaptıkları birçok savaşta geri sürülüp öldürüldüler.
- 4 Ve Nuh'un rahipleri olan Amulon ve kardeşlerinin hemen hemen bütün soyu öldürülen Lamanlılar'ın arasındaydı ve Nefililer'in elleriyle öldürülmüşlerdi.
- 5 Ve geri kalanlar doğu çölüne doğru kaçtılar ve orada Lamanlılar'ın üzerindeki güç ve yetkiye el koyarak, inançları yüzünden birçok Lamanlı'yı ateşe atıp öldürdüler.
- 6 Çünkü onların pek çoğu büyük kayıplar verdikten ve büyük acılar çektikten sonra, Harun ile kardeşlerinin ülkelerinde kendilerine vaaz etmiş oldukları sözleri hatırlamaya tahrik edildiler; bu yüzden atalarının geleneklerine inanmamaya ve Rab'be ve O'nun Nefililer'e büyük güç verdiğine inanmaya başladılar; ve böylece onların çoğu çöldeyken doğru yola döndü.
- 7 Ve öyle oldu ki Amulon'un çocuklarından geride kalanlardan olan bu yöneticiler, onların, evet, bu şeylere inananların hepsini idam ettirdiler.
- 8 Şimdi bu şehitlerin ölmesi onların kardeşlerinin çoğunu öfkelendirdi ve çölde çekişmeler çıkmaya başladı; ve Lamanlılar, Amulon ve kardeşlerinin soyunu avlamaya ve onları öldürmeye başladılar; ve onlar doğu çölüne kaçtılar.
- 9 Ve işte onlar bugün bile Lamanlılar tarafından avlanılmaktadır. Abinadi'nin, kendisini yakarak öldüren rahiplerin soyu hakkında söylediği sözler böylece gerçekleşmiş oldu.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Çünkü o onlara: “Bana ne yaparsanız, gelecekte olacakların bir örneği olacaktır” demişti.
- 11 Ve şimdi Abinadi, Tanrı’ya olan inancı yüzünden yanarak ölenlerin ilkiydi; şimdi onun söylemek istediği şey şuydu: Kendisi nasıl acı çekmişse, birçok insan da aynı şekilde yanarak can verecekti.
- 12 Ve o, Nuh’un rahiplerine onların soyunun, kendisine çektiydikleri gibi birçok kişinin öldürülmesine sebep olacağını ve onların tıpkı çobansız bir koyunun yırtıcı hayvanlar tarafından sürülüp öldürüldüğü gibi yaban ellere dağıtılıp öldürüleceğini söyledi; ve şimdi işte, bu sözler doğrulanmış oldu; çünkü onlar Lamanlılar tarafından sürülüp avlanıldılar ve vuruldular.
- 13 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Nefililer’i yenemeyeceklerini anlayınca tekrar kendi ülkelerine geri döndüler; ve onların çoğu yaşamak için İsmail ülkesine ve Nefi ülkesine gidip Anti-Nefi-Lehi halkı olan Tanrı’nın halkına katıldılar.
- 14 Ve onlar da kardeşleri gibi savaş silahlarını yere gömdüler ve doğru bir halk olmaya başladılar; ve Rab’bin yollarında yürüyüp O’nun emirlerine ve kanunlarına uydular.
- 15 Evet ve onlar Musa yasasını yerine getirdiler; çünkü Musa yasasını hâlâ tutmaları gerekiyordu; çünkü yasa tam olarak yerine gelmemişti. Musa yasasına uymakla birlikte, Mesih’in gelişini dört gözle bekle-diler. Musa yasasının O’nun gelişinin bir simgesi olduğunu anladılar ve Mesih’in kendilerine görüneceği zamana dek bu harici işlerin yapılması gerektiğine inandılar.
- 16 Şimdi onlar kurtuluşun Musa yasasıyla geldiğine inanmıyorlardı; fakat Musa yasası onların Mesih’e olan imanlarını kuvvetlendirmeye yardımcı oluyordu; ve böylece inançları sayesinde sonsuz kurtuluş için olan umutlarını yitirmediler; gelecek olan şeyler hakkında söyleyen peygamberlik ruhuna güvendiler.
- 17 Ve şimdi işte, Ammon ve Harun ve Omner ve Himni ve kardeşleri, Lamanlılar arasında elde ettikleri bu başarıdan dolayı çok seviniyorlardı; çünkü Rab’bin onlara dualarına göre ihsan etmiş olduğunu ve aynı zamanda sözünü en ince ayrıntısına kadar yerine getirdiğini gördüler.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nepi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 Ve şimdi, Ammon'un kardeşlerine söylediği sözler şunlardır: Kardeşlerim ve biraderlerim, işte size söylüyorum, sevinmemiz için çok önemli nedenler var; çünkü Zarahemla ülkesinden çıktığımızda, Tanrı'nın bize bu kadar büyük nimetler verebileceğini tahmin edebilir miydik?
- 2 Ve şimdi sorarım: Bize vermiş olduğu büyük nimetler nelerdir? Söyleyebilir misiniz?
- 3 İşte, sizin yerinize ben cevap vereyim; çünkü kardeşlerimiz Lamanlılar karanlıkta, evet, hem de en karanlık çukurdaydılar; fakat işte, onların çoğu Tanrı'nın harikulâde olan ışığını görmeye getirildi! Ve bize verilen nimet budur ki bu büyük görevi başarmak üzere Tanrı'nın elinde araçlar olduk.
- 4 İşte onlardan binlercesi seviniyorlar ve onlar Tanrı'nın ağılına getirilmişlerdir.
- 5 İşte tarla biçilmeye hazırdı ve ne mutlu sizlere, çünkü orağınızı salladınız ve kuvvetinizle biçtiniz, evet, bütün gün çalıştınız; ve işte demetlerinizin sayısına bakınız! Ve onlar ziyan olmasın diye ambarlara toplanacaktır.
- 6 Evet, onlar son günde kopan fırtınayla yere serilmeyeceklerdir; evet ve onlar kasırgalarla savrulmayacaklardır; fakat fırtına geldiğinde, fırtına onlara işlemesin diye kendi yerlerine toplanacaklardır; evet, onlar şiddetli rüzgârlarla düşmanın onları götürmek istediği yerlere sürüklenmeyeceklerdir.
- 7 Ama işte, onlar hasat sahibi olan Rab'bin elindedirler ve onlar onundurlar; ve O, onları son günde yukarı kaldıracaktır.
- 8 Tanrımızın adı mübarek olsun! Haydi O'nu övmek için ilahiler söyleyelim; evet, O'nun kutsal adına şükredelim; çünkü O daima doğruluk işler.
- 9 Çünkü biz Zarahemla ülkesinden çıkmamış olsaydık, bizi yürekten seven bu sevgili kardeşlerimiz bize karşı duydukları kinle hâlâ işkence çekiyor olacaklardı; evet ve aynı zamanda Tanrı onlara yabancı gelecekti.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

10 Ve öyle oldu ki Ammon bu sözleri söylediğinde, kardeşi Harun onu azarlayarak şöyle dedi: Ammon, korkarım ki sevincin senin övünmene neden oluyor!

11 Fakat Ammon ona: “Ben ne kendi gücümle övünürüm, ne de kendi bilgeliğimle övünürüm; ama işte, benim sevincim tamdır, evet, yüreğim sevinçten dolup taşar; ve ben Tanrıda sevineceğim” dedi.

12 Evet, ben bir hiç olduğumu biliyorum; gücüme gelince zayıfım; bu yüzden kendimle değil, Tanrım ile övünürüm; çünkü O'nun gücüyle her şeyi yapabilirim; evet, işte, bu ülkede birçok büyük mucize gerçekleştirdik; bunun için O'nun adını sonsuza dek öveceğiz.

13 İşte O, kardeşlerimizden kaç binlercesini cehennem azabından kurtardı; ve onlar kurtuluş sevgisinin ezgisini söylemeye getirildiler ve bunun sebebi ise O'nun bizde bulunan sözünün gücüdür; bu yüzden sevinmemiz için büyük bir sebep yok mudur?

14 Evet, O'nu sonsuza dek övmek için sebebimiz var, çünkü O, en yüce Tanrı'dır ve kardeşlerimizi cehennem zincirlerinden kurtarmıştır.

15 Evet, onlar sonsuz karanlık ve yıkımla çepeçevre sarılmışlardı; fakat işte, O, onları kendisinin sonsuz ışığına, evet, sonsuz kurtuluşa getirdi; ve onlar, O'nun sevgisinin eşsiz cömertliğiyle çepeçevre sarıldılar; evet ve bizler bu büyük ve olağanüstü eseri ortaya koymak için O'nun elinde araç olduk.

16 Bu yüzden övünelim; evet, Rab ile övüneceğiz; evet, sevineceğiz; çünkü sevincimiz tamdır; evet, biz Tanrımızı sonsuza dek öveceğiz. İşte, Rab ile kim gereğinden fazla övünebilir? Evet, kim O'nun yüce kudretinden ve merhametinden ve insançocuklarına gösterdiği sabrından fazlasıyla söz edebilir? İşte, size derim, ifade ettiklerim hissettiklerimin yanında hiç kalır.

17 Tanrımızın o kadar merhametli davranıp bizi korunç, günahkâr ve kirli halimizden tutup çıkaracağı kimin aklına gelirdi?

18 İşte, biz öfkeyle büyük tehditler savurarak O'nun Kilisesini yıkmak için yola çıkmıştık.

19 Ah neden bizi o zaman korunç bir yıkıma uğratmadı, evet, neden adalet kılıcını üzerimize düşürüp bizi sonsuz çaresizliğe mahkûm etmedi?

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

- 20 Ah, bunları düşünmek bile ruhumu ürkütüyor. İşte O, adaletini üzerimizde uygulamadı, ama yüce merhametiyle bizleri sonsuz sefalet ve ölüm çukurundan geçirip canımızın kurtuluşuna getirdi.
- 21 Ve şimdi işte, kardeşlerim, bu şeyleri bilen sıradan insan kimdir? Size derim ki: Tövbe etmiş olandan başka hiç kimse bu şeyleri bilemez.
- 22 Evet, tövbe edip inanç gösteren ve hayırlı işler yapan ve devamlı hiç durmadan dua eden kişiye—böyle kişilere Tanrı'nın sırlarını bilmek verilmiştir; evet, böyle kişilere asla vahiy olunmamış şeyleri açıklamak verilecektir; evet ve bu kardeşlerimizi tövbeye getirmek bize verildiği gibi, binlerce canı da tövbeye getirebilmek böyle kişilere verilecektir.
- 23 Şimdi kardeşlerim, Zarahemla ülkesinde olan kardeşlerimize; biz Lamanlı kardeşlerimize vaaz etmek üzere Nefi ülkesine gidiyoruz dediğimizde, bize gü-lüp bizimle alay ettiklerini hatırlıyor musunuz?
- 24 Çünkü onlar bize şöyle demişti: Lamanlılar'ı gerçeğin bilgisine getirebileceğinize mi sanıyorsunuz? Yürekleri kan dökmekten hoşlanan, günlerini en iğ-renç kötülükleri işlemekle geçiren, yolları başlangıç-tan beri bir günahkârın yolları olan Lamanlılar'ı, on-lar kadar dik kafalı bir halkı atalarının gelenekleri-nin yanlış olduğuna ikna edebileceğinizi mi sanıyo-rsunuz? Şimdi kardeşlerim, hatırlarsanız onların lisa-nı buydu.
- 25 Ve üstelik: “Haydi onlara karşı silahlanalım, onla-rı günahlarıyla birlikte ülkeden silip atalım ki bizi ezip geçmesinler ve yok etmesinler” diyorlardı.
- 26 Fakat işte, sevgili kardeşlerim, biz kardeşlerimizi öldürmek için değil, belki onların canlarından birka-çını kurtarırız niyetiyle çöle geldik.
- 27 Şimdi yüreklerimiz bunalıp geri dönmek üzerey-ken, işte Rab bizi teselli edip şöyle dedi: Kardeşleriniz Lamanlılar'ın arasına gidip sıkıntılarını-sabırla göğüsleyin ve ben sizi başarılı kılacağım.

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the sal-vation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their lan-guage.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

28 Ve şimdi işte, biz gelip onların arasına çıktık ve acılarımıza sabırla katlanıp, her türlü yokluğu çektik; evet, dünya merhametine güvenip ev ev dolaştık —sadece dünya merhametine değil, Tanrı'nın merhametine de güvendik.

29 Ve evlerine girip onlara öğrettik ve onlara sokaklarında öğrettik; evet ve onlara tepe başlarında öğrettik ve ayrıca tapınaklarına ve sinagoglarına girip onlara öğrettik; ve dışarı atıldık ve alay edildik ve üzerimize tükürüldü ve yanaklarımıza vuruldu; ve taşlandık ve alınıp sağlam iplerle bağlandık ve hapishaneye atıldık; ve Tanrı'nın kudreti ve hikmeti sayesinde yine kurtarıldık.

30 Ve her türlü sıkıntılara katlandık ve bütün bunlara belki bir kaç canı kurtarmaya vasıta olabiliriz diye katlandık; ve eğer olur da birkaç canın kurtulmasını sağlayabilirsek, sevincimizin tam olacağını düşünüyorduk.

31 Şimdi işte, ilerisini düşünürsek verdiğimiz emeklerin ürününü görebiliriz ve onlar az mıdır? Size derim: Hayır, onlar çoktur; evet ve onların kendi kardeşlerine ve ayrıca bize gösterdikleri sevgilerinden dolayı, samimi olduklarına tanıklık edebiliriz.

32 Çünkü işte, onlar düşmanlarının canını almaktansa, kendi canlarını kurban etmeyi yeğlediler; ve kardeşlerine karşı olan sevgilerinden dolayı savaş silahlarını toprağın derinliklerine gömdüler.

33 Ve şimdi işte size söylüyorum: Böylesine büyük bir sevgi ülkenin neresinde görülmüştür? İşte size derim: Hayır, görülmemiştir; hatta Nefililer'in arasında bile görülmemiştir.

34 Çünkü işte, onlar kardeşlerine karşı silahlanıp kendilerinin öldürülmesine izin vermeyebilirlerdi. Fakat işte, onların çoğu canını teslim etti; ve biz sevgilerinden ve günaha karşı duydukları nefretlerinden dolayı, onların Tanrı'larının yanına gittiğini biliyoruz.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Şimdi sevinmemize neden yok mudur? Evet, size derim: Dünya başladığından beri hiçbir zaman bizim gibi bu kadar çok sevinmeye nedeni olan insanlar olmamıştır; evet ve sevincim beni Tanrıyla övmeye götürüyor; çünkü O, bütün kudrete, hikmete ve anlayışa sahiptir; O her şeyi anlar ve tövbe edip adına iman eden herkese kurtuluşa kadar merhametli olan bir Varlık'tır.

36 Şimdi eğer bu övünmekse, o zaman ben övüneceğim; çünkü benim hayatım ve ışığım, sevincim ve kurtuluşum ve sonsuz elemden fidye ile kurtuluşum budur. Evet, İsrail ağacının bir dalı olan ve gövdesinden kopup yabancı bir ülkede kaybolup gitmiş bu halkı düşünen Tanrımın adı mübarek olsun; evet, bu gurbet ellerde yurtsuz olan bizleri hatırlayan Tanrımın adı mübarek olsun derim.

37 Şimdi kardeşlerim, hangi ülkede olursa olsun, Tanrı'nın hiçbir insanı unutmadığını görüyoruz; evet, O halkının sayısını bilir ve O'nun merhametli yüreği bütün yeryüzünü kaplar. Şimdi benim sevindiğim ve çok minnettar olduğum şey budur; evet ve ben, Tanrıma sonsuza dek şükredeceğim. Amin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Şimdi öyle oldu ki Nefililer'e karşı savaşa giden bu Lamanlılar, onları yıkıma uğratmak için birçok mücadeleden verdikten sonra onları yok etmeye çalışmanın boşuna olduğunu anlayıp tekrar Nefi ülkesine geri döndüler.
- 2 Ve öyle oldu ki Amalekililer verdikleri kayıplar yüzünden hayli öfkelenmişlerdi. Ve onlar Nefililer'den öğ alamayacaklarını görünce, halkı kardeşleri Anti-Nefi-Lehi halkına karşı kışkırttılar; bu yüzden tekrar onları öldürmeye başladılar.
- 3 Şimdi bu halk yine silahlarına dokunmayı reddedip düşmanlarının arzusuna göre öldürülmeye razı oldular.
- 4 Şimdi Ammon ve kardeşleri yürekten sevdikleri ve kendilerini yürekten seven bu halkın arasında yapılan bu yıkım işini gördükleri zaman—çünkü onlar, Tanrı tarafından onları sonsuz yıkımdan kurtarmak için gönderilmiş melekler gibi muamele görüyorlardı—bu yüzden, Ammon ve kardeşleri, bu büyük yıkım işini gördükleri zaman, içleri acıyla burkuldu ve krala şöyle dediler:
- 5 Haydi, Rab'bin bu halkını toplayıp Zarahemla ülkesine, kardeşlerimiz Nefililer'in yanına gidelim ve düşmanlarımızın elinden kaçıp yok olmayalım.
- 6 Fakat kral onlara: “İşte, Nefililer, onlara karşı işlediğimiz onca cinayet ve günahlar yüzünden bizi öldüreceklerdir” dedi.
- 7 Ve Ammon: “Ben gidip Rab'be soracağım ve eğer O bize kardeşlerimizin yanına gidin derse, gidecek misiniz?” dedi.
- 8 Ve kral ona: “Evet, eğer Rab bize gidin derse, kardeşlerimizin yanına gidip onlara karşı işlediğimiz onca cinayetlerin ve günahların karşılığını ödeyininceye kadar onların köleleri olacağız” dedi.
- 9 Fakat Ammon ona: “Onların arasında kölelerin olması, babam tarafından çıkarılmış olan kardeşlerimizin yasalarına aykırıdır; o nedenle haydi gidelim ve kardeşlerimizin merhametine sığınalım” dedi.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

- 10 Fakat kral ona: “Rab’be sor ve eğer O bize gidin derse, gideceğiz; yoksa bu topraklarda öleceğiz” dedi.
- 11 Ve öyle oldu ki Ammon gidip Rab’be sordu ve Rab ona şöyle dedi:
- 12 Bu halkı bu ülkeden al götür, yok olup gitmesinler; zira şeytan, Amalekililer’in yüreğine sımsıkı yapışmıştır; onlar, Lamanlılar’ı kendi kardeşlerine karşı öfkelenip onları öldürmeleri için tahrik ediyorlar; o nedenle bu ülkeden çıkın; ve ne mutlu bu nesildeki halka, çünkü onları koruyacağım.
- 13 Ve öyle oldu ki Ammon gidip krala Rab’bin kendisine söylediği sözlerin hepsini bildirdi.
- 14 Ve onlar bütün halkı, evet, Rab’bin bütün halkını toplayıp bütün sürülerini ve sığırlarını bir araya getirdiler ve ülkeden ayrıldılar ve Nefi ülkesini Zarahemla ülkesinden ayıran çöle geldiler ve oradan karşıya geçerek ülke sınırına ulaştılar.
- 15 Ve öyle oldu ki Ammon onlara: “İşte, ben ve kardeşlerim Zarahemla ülkesine gidelim ve biz dönünceye kadar siz burada kalın; ve sizi ülkelerine kabul edip etmeyeceklerine dair kardeşlerimizin yüreklerini bir deneyelim” dedi.
- 16 Ve öyle oldu ki Ammon ülkeye doğru giderken, kendisi ve kardeşleri sözü edilen yerde Alma’yla karşılaştılar; ve işte, bu mutlu bir rastlantıydı.
- 17 Şimdi Ammon’un sevinci o kadar büyüktü ki içi içine sığmıyordu; evet, Tanrısının sevinciyle kendinden geçti; hatta hiç kuvveti kalmamıştı; ve tekrar yere düştü.
- 18 Şimdi böyle büyük bir sevinç görülmüş müdür? İşte bu, gerçekten pişman olup mütevazı bir şekilde mutluluğu arayanlardan başka hiç kimseye verilmeyen bir sevinçtir.
- 19 Şimdi kardeşleriyle karşılaşması Alma’yı gerçekten çok sevindirdi ve aynı şekilde Harun, Omner ve Himni de çok sevindiler; ama işte, onların sevinci güçlerini aşacak kadar büyük değildi.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 Ve öyle oldu ki Alma, kardeşlerini geri Zarahemla ülkesine, hatta kendi evine götürdü. Ve onlar gidip başhakime, Nefi ülkesinde kardeşleri Lamanlılar'ın arasındayken başlarına gelenleri anlattılar.

21 Ve öyle oldu ki başhakim ülkenin her tarafına bir duyuru gönderip kendi kardeşleri olan Anti-Nefi-Lehi halkını aralarına kabul edip etmeyeceklerine dair halkın oy kullanmasını istedi.

22 Ve öyle oldu ki halkın sesi çıktı, şöyle diyordu: İşte, biz Bolluk ülkesinin güneyinde, Bolluk ülkesiyle birleşen, doğuda deniz kenarında bulunan Yerşon ülkesini onlara bırakacağız; ve bu Yerşon ülkesi kardeşlerimize miras olarak vereceğimiz ülkedir.

23 Ve işte, Yerşon ülkesindeki kardeşlerimizi koruyabilmek için ordularımızı Yerşon ülkesi ile Nefi ülkesi arasına yerleştireceğiz; bunu kardeşlerimiz için, kendi kardeşlerine karşı silaha sarılıp günah işlemekten korktukları için yapacağız; ve bu büyük korku onlara, işledikleri onca cinayet ve korkunç kötülüklerden içten tövbe ettikleri için gelmiştir.

24 Ve şimdi işte, biz bunu kardeşlerimiz için, Yerşon ülkesini miras alsınlar diye yapıyoruz; ve ordularımızı beslemek üzere erzaklarının bir kısmını bize verip yardım etmeleri şartıyla onları ordularımızla düşmanlarından koruyacağız.

25 Şimdi, öyle oldu ki Ammon bunu işittikten sonra, Alma ile birlikte Anti-Nefi-Lehi halkının çölde çadırlarını kurdukları yere geri dönüp bütün bunları onlara bildirdi. Ve Alma onlara Ammon, Harun ve kardeşleriyle birlikte Rab'be nasıl döndüklerini anlattı.

26 Ve öyle oldu ki bu onları çok sevindirdi. Ve onlar Yerşon ülkesine inip Yerşon ülkesini yurt edindiler; ve Nefililer onlara Ammon Halkı adını verdi; dolayısıyla, bundan sonra hep bu isimle ayırt edildiler.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nepi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nepi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 Ve onlar Nefi halkı arasında olup aynı zamanda Tanrı'nın Kilisesi'nden olan halkın arasında sayıldılar. Ve onlar hem Tanrı'ya hem de insanlara karşı gösterdikleri ilgileriyle tanındılar; çünkü onlar her konuda tamı tamına doğru ve dürüst insanlardı; ve yaşamlarının sonuna kadar Mesih'e olan inançlarından dönmediler.

28 Ve onlar kardeş kanı dökmenin en büyük iğrençlik olduğuna inanıyorlardı; ve kardeşlerine karşı ellerine silah almaya asla ikna edilemediler; ve onlar Mesih'e ve dirilişe olan ümit ve inançlarından dolayı ölüme asla dehşetle bakmadılar; bu yüzden onlar için ölüm, Mesih'in ölüm üzerindeki zaferiyle yutulmuştu.

29 Bu yüzden kardeşlerine vurmak için ellerine kılıç ve pala almadan önce, kardeşleri tarafından en şiddetli ve en acı şekilde öldürülmeye razı oldular.

30 Ve böylece onlar gayretli ve çok sevilen bir halk olup, Rab'bin çok önem verdiği bir halktı.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Ammon halkı Yerşon ülkesine yerleştirilip Yerşon ülkesinde bir kilise kurulduktan sonra ve Nefili orduları Yerşon ülkesinin çevresine yerleştirildikten, evet, Zarahemla ülkesinin etrafındaki bütün sınırlara yerleştirildikten sonra, işte Lamanlılar'ın orduları kardeşlerini çölün içine kadar takip etmişlerdi.
- 2 Ve böylece dehşet verici bir savaş başladı; evet, hatta Lehi'nin Yerusalemler'den ayrıldığı zamandan beri ülkede yaşayan bütün insanların arasında böyle bir savaşın benzeri asla görülmemişti; evet ve Lamanlılar'dan on binlercesi öldürülüp geniş bir alana dağıtıldılar.
- 3 Evet ve ayrıca Nefi halkı arasında da korkunç bir katliam meydana geldi; buna rağmen Lamanlılar sürülüp dağıtıldılar ve Nefi halkı tekrar kendi vatanlarına döndü.
- 4 Ve şimdi bu zaman ülkenin her tarafında, bütün Nefi halkı arasında çok yas tutulup ağrıların işitildiği bir zamandı—
- 5 Evet, dul kadınların kocaları için üzüldüğü, babaların da oğulları için üzüldüğü ve kız evladın erkek kardeşi için, evet, erkek kardeşin de babası için üzüldüğü işitildi; ve böylece ölen akrabaları için ağlayanların üzüntü çığlıkları herkesin arasında işitiliyordu.
- 6 Ve şimdi, bu gerçekten keder dolu bir gündü; evet, zaman ciddiyet zamanı ve çok oruç ve dua zamanıydı.
- 7 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on beşinci yılı sona erdi.
- 8 Ve Ammon'un ve kardeşlerinin ve onların Nefi ülkesindeki yolculuklarının, o ülkede çektikleri acıların, üzüntülerin ve sıkıntıların ve hissettikleri acıalmaz sevincin ve kardeşlerinin Yerşon ülkesine kabul edilip orada güven altına alınmalarının öyküsü budur. Ve şimdi bütün insanların Fidyeye ile Kurtarıcısı Rab, onların canlarını sonsuza dek kutsasın.
- 9 Ve bunlar, Nefililer'in arasında olan savaşların ve çekişmelerin ve ayrıca Nefililer'le Lamanlılar'ın arasında olan savaşların öyküsüdür; ve hakimler yönetiminin on beşinci yılı sona erdi.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Ve ilk yıldan on beşinci yıla kadar geçen süre binlerce insanın hayatına mal oldu, evet, dökülen kanların korkunç manzarası herkesin gözleri önündeydi.
- 11 Ve binlerce beden toprağın altına yatırılırken, binlerce beden yığın yığın yerde kalıp çürüdü; evet ve yakınlarını kaybeden binlerce insan yasa boğulmuştu; çünkü ölenlerin, Rab'bin vaadlerine göre sonsuz bir elem durumuna gönderilmiş olmalarından endişe duymaya nedenleri vardı.
- 12 Yakınlarını kaybeden başka binlerce insan ise gerçekten üzülmelerine rağmen, onların Rab'bin vaadlerine göre dirilerek asla bitmeyecek bir mutluluk ortamında Tanrı'nın sağ tarafında oturacaklarını ümit ediyorlar, hatta bunu bildikleri için seviniyorlardı.
- 13 Ve böylece günah, suç ve insanların yüreğini tuzağa düşürmek için şeytanın kurduğu kurnazca planlarla elde ettiği güç nedeniyle insanlar arasında ne büyük bir eşitsizlik olduğunu görüyoruz.
- 14 Ve böylece biz, Rab'bin bağlarında canla başla çalışmaları için insanlara yapılan büyük çağrıyı görüyoruz; ve böylece hem üzüntünün hem de sevincin başlıca sebebini—insanlar arasındaki ölüm ve yıkım yüzünden üzüntüyü ve Mesih'in hayata döndüren ışığından dolayı sevinci—görüyoruz.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are mouldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 Ah keşke bir melek olsaydım ve yüreğimin arzusuna göre çıkıp Tanrı'nın borazanıyla, yeri sarsacak bir sesle haykırıp bütün insanları tövbeye çağırabilseydim.
- 2 Evet, her canın tövbe edip Tanrımıza gelmesi ve bütün dünyada daha fazla keder olmaması için gök gürültüsünü andıran bir sesle onlara tövbe ve fidyeye ile kurtuluş planını duyurmak isterdim.
- 3 Fakat işte, ben bir insanım ve bu isteğimle günaha giriyorum; çünkü Rab'bin bana verdiği şeylerden hoşnut kalmam lazım.
- 4 Kendi isteklerim yüzünden adil bir Tanrı'nın verdiği sıkı emirleri değiştirmeye çalışmamalıyım; çünkü O'nun insanlara, isteklerine göre ölüme ya da yaşama götüren şeyleri verdiğini biliyorum; evet, O'nun insanlara haklarına düşen payı verdiğini, evet, onlara isteklerine göre kurtuluşa ya da yıkıma götüren değişmeyen emirler verdiğini biliyorum.
- 5 Evet ve biliyorum ki iyilik de kötülük de bütün insanlara gelmiştir; iyiliği kötülükten ayırt edemeyen suçsuzdur; ama iyiyi ve kötüyü bilen kişiye arzusuna göre iyilik ya da kötülük, yaşam ya da ölüm, sevinç ya da vicdan azabı verilir.
- 6 Şimdi, bu şeyleri bildiğim halde, çağrıldığım görevden daha fazlasını yapmayı niçin arzu edeyim?
- 7 Bir melek olup dünyanın her ucuna sesimi duyurabilmeyi niçin arzu edeyim?
- 8 Çünkü işte, Rab bütün uluslara sözünü, evet, sözünü hikmetle öğretmek için kendi uluslarından aynı dili konuşan insanları, evet, onların sahip olmasını uygun gördüğü her şeyi onlara verir; bu nedenle Rab'bin doğru ve gerçek olan değerlere göre bilgelikle nasihat verdiğini görüyoruz.
- 9 Ben, Rab'bin bana emrettiğini biliyorum ve bundan mutluluk duyarım. Kendimle övünmem, ama Tanrı'nın bana emrettikleriyle övünürüm; evet ve benim övgüm budur, öyle ki Tanrı'nın elinde araç olup belki bazı insanları tövbeye getirebilirim; ve benim sevincim budur.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 Ve işte, kardeşlerimden pek çoğunun gerçekten pişman olup Tanrıları Rab'be geldiğini gördüğümde, işte o zaman ruhum sevinçle dolar; o zaman Rab'bin benim için neler yaptığını, evet, hatta dualarımı işittiğini hatırlarım; evet, o zaman bana uzattığı merhametli eli aklıma gelir.
- 11 Evet ve ayrıca atalarımın tutsaklığını da hatırlarım; çünkü Rab'bin onları tutsaklıktan kurtardığını ve böylece Kilisesini kurduğunu kesinlikle biliyorum; evet, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı olan Rab Tanrı onları tutsaklıktan kurtardı.
- 12 Evet, ben her zaman atalarımın tutsaklığını hatırlarım ve onları Mısırlılar'ın elinden kurtaran bu aynı Tanrı onları tutsaklıktan kurtardı.
- 13 Evet ve bu aynı Tanrı onların arasında Kilisesini kurdu; evet ve bu aynı Tanrı, bu halka sözü vaaz etmek için beni kutsal bir çağrıyla çağırdı ve bana büyük başarı verdi; bundan duyduğum sevincim tamdır.
- 14 Ama ben yalnızca kendi başarımlarım için sevinmem. Nefi ülkesine giden kardeşlerimin başarısından dolayı sevincim daha tamdır.
- 15 İşte, onlar çok çalışıp çok meyve getirdiler; ve onların ödülü ne kadar büyük olacaktır!
- 16 Şimdi, bu kardeşlerimin başarısını düşündüğümde ruhum öylesine coşuyor ki sanki ruhum bedenimden ayrılacakmış gibi sevincim o kadar büyük.
- 17 Ve şimdi, Tanrı bu kardeşlerime Tanrı'nın Krallığı'nda oturmayı, evet ve onların emeklerinin ürünü olan herkese de bir daha oradan çıkmamayı ihsan eylesin ki sonsuza dek O'na hamdetsinler. Ve Tanrı sözlerime göre, söylediklerimin gerçekleşmesini ihsan eylesin. Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 İşte, şimdi öyle oldu ki Ammon halkı Yerşon ülkesine yerleştirildikten sonra, evet ve aynı zamanda Lamanlılar ülkeden sürülüp, onların ölüleri ülkenin halkı tarafından gömüldükten sonra—
- 2 Şimdi çok olması nedeniyle onların ölüleri sayılmadı; ne de Nefililer'in ölüleri sayıldı—fakat öyle oldu ki onlar ölülerini gömdükten sonra ve aynı zamanda oruç, yas ve dua günlerinden sonra (ve bu Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on altıncı yılında oluyordu) bütün ülkede sürekli huzur yaşanmaya başlandı.
- 3 Evet ve halk Rab'bin emirlerini tutmaya dikkat ediyor ve Musa yasasına göre Tanrı'nın kutsal törenlerine sıkı bir şekilde uyuyordu; çünkü Musa yasası vaktini dolduruncaya dek bu yasaya uymaları öğretilmişti.
- 4 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on altıncı yılının başından sonuna kadar halk arasında hiçbir karışıklık olmadı.
- 5 Ve öyle oldu ki hakimler yönetimin on yedinci yılının başlangıcı sürekli huzur içinde geçti.
- 6 Fakat öyle oldu ki on yedinci yılın sonuna doğru, Zarahemla ülkesine bir adam geldi ve o Mesih-karşıtı idi; çünkü o, Mesih'in gelişine dair peygamberler tarafından söylenmiş olan peygamberliklere karşı halka vaaz vermeye başladı.
- 7 Şimdi insanın inançlarını yasaklayan bir yasa yoktu; çünkü insanların eşitliğini bozacak bir yasanın bulunması Tanrı'nın emirlerine kesinlikle karşıydı.
- 8 Çünkü kutsal yazı: "Kime hizmet edeceğinizi bugün seçin" der.
- 9 Şimdi bir insan Tanrı'ya hizmet etmek isterse, bu onun ayrıcalığıydı ya da daha doğrusu, Tanrı'ya inanıyorsa O'na hizmet etmek onun ayrıcalığıydı; ancak Tanrı'ya inanmıyorsa, onu cezalandıran bir yasa yoktu.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Fakat adam öldüren ölümle cezalandırılıyordu; ve zorla birisinin malını alan da cezalandırılıyordu; ve hırsızlık yapan da cezalandırılıyordu; ve zina eden de cezalandırılıyordu; evet, bütün bu kötülükleri işleyenler cezalandırılıyordu.
- 11 Çünkü insanların işledikleri suçlara göre yargılanmalarını gerektiren bir yasa vardı. Yine de insanın inancına karşı bir yasa yoktu; bu yüzden insan yalnızca işlediği suçlara göre yargılandı; bu yüzden herkes eşit haklara sahipti.
- 12 Ve Korihor adındaki bu Mesih-karşısı halka Mesih'in gelmeyeceğini vaaz etmeye başladı (ve yasa ona dokunamıyordu). Ve o şöyle diyerek vaaz ediyordu:
- 13 Ey aptalca ve boş umutlara bağlı olanlar, niçin kendinizi böyle aptalca şeylerin boyunduruğu altına koyuyorsunuz? Niçin bir Mesih bekliyorsunuz? Çünkü gelecekte olacakları hiç kimse bilemez.
- 14 İşte, kutsal peygamberler tarafından bugüne kadar aktarıldığını söylediğiniz, peygamberlik dediğiniz bu şeyler, işte, onlar atalarınızın aptal adetleridir.
- 15 Bunların gerçek olduğunu nereden biliyorsunuz? İşte görmediğiniz şeyleri bilemezsiniz; o halde bir Mesih'in geleceğini de bilemezsiniz.
- 16 Siz geleceğe bakıp günahlarınızın bağışlanacağını söylüyorsunuz. Fakat işte, bu şaşkın bir düşüncenin ürünüdür; ve akıllarınızı karıştıran bu şeyler sizleri olmayan şeylere inanmaya sürükleyen atalarınızın geleneklerinden kaynaklanmaktadır.
- 17 Ve onlara bunun gibi daha birçok şeyler söyledi; onlara insanların günahları için hiçbir kefaretin olmayacağını, fakat herkesin bu hayatta yaratığın idaresine göre başarılı olduğunu anlattı; bu yüzden herkes kendi aklı ölçüsünde refaha kavuşup, kendi gücüne göre zafer kazanıyordu; ve insan ne yaparsa yaparsın suç değildi.
- 18 Ve onlara bu şekilde vaaz ederek birçok insanın yüreğini kandırdı ve onların işledikleri kötülüklerle gururlanmalarına neden oldu; evet, birçok kadını ve erkeği cinsel ahlaksızlıklara sürükledi; onlara "İnsan öldüğünde her şey biter" diyordu.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms —telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

- 19 Şimdi bu adam, bir zamanlar Lamanlı olan Ammon halkı arasında bu sözleri vaaz etmek için Yerşon ülkesine de uğradı.
- 20 Fakat işte, onlar Nefililer'in çoğundan daha akıllı çıktı; çünkü onu tutup bağladılar ve o halkın üzerinde yüksek rahip olan Ammon'un huzuruna götürdüler.
- 21 Ve öyle oldu ki Ammon onun ülkeden çıkarılmasını emretti. Ve Korihor oradan Gideyon ülkesine geçerek onlara da vaaz etmeye başladı; ve burada pek başarılı olamadı; çünkü yakalanıp bağlandı ve yüksek rahibin ve ayrıca ülkenin başhakiminin huzuruna çıkarıldı.
- 22 Ve öyle oldu ki yüksek rahip ona şöyle dedi: Neden Rab'bin yollarını bozmak için dolaşp duruyorsun? Niçin bu halkın sevincini engellemek için Mesih'in gelmeyeceğini onlara öğretiyorsun? Niçin kutsal peygamberlerin söylediği bütün peygamberliklere karşı konuşuyorsun?
- 23 Şimdi bu yüksek rahibin adı Giddona'ydı. Ve Korihor ona şöyle dedi: Çünkü ben, atalarınızın aptalca geleneklerini öğretmiyorum ve bu halka, onların üzerinde güç ve yetki gasp etmek ve onları cahillik içinde bırakmak için söylediğiniz sözlere göre başlarını eğip yerin dibine geçmelerini ve eskiden kalma papazların başlattığı saçma sapan tören ve kurallara bağlı kalmalarını öğretmiyorum.
- 24 Siz bu halkın özgür bir halk olduğunu söylüyorsunuz. İşte, ben onların esir olduğunu söylerim. Siz bu eskiden kalma peygamberliklerin doğru olduğunu söylüyorsunuz. İşte, ben bunların doğru olduğunu bilmediğinizi söylerim.
- 25 Siz bu halkın bir anne ve babanın kabahati yüzünden suçlu ve düşmüş bir halk olduğunu söylüyorsunuz. İşte ben bir çocuğun kendi anne ve babası yüzünden suçlu olmadığını söylerim.
- 26 Ve siz bir de Mesih'in geleceğini söylüyorsunuz. Fakat işte, ben bir Mesih'in olacağını bilmediğinizi söylerim! Ve ayrıca O'nun dünyanın günahları için öldürüleceğini söylüyorsunuz.

Now this man went over to the land of Jerushon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 Ve böylece sizler bu halkı atalarınızın aptalca geleneklerine ve kendi isteklerinize göre kandırıyorsunuz; ve onların ellerinin emeğiyle karnınızı tıka basa doyurmak için onları köle gibi alçaltıyorsunuz; öyle ki onlar utanmadan başlarını kaldırmaya cesaret edemiyorlar; ve kendi hak ve ayrıcalıklarını kullanmaya cesaret edemiyorlar.

28 Evet onlar, keyiflerine göre onları boyunduruğa koşan ve kendi gelenekleri ve rüyaları ve kaprisleri ve hayalleri ve yapmacık sırları ile onları imana getiren rahiplerini gücendiririz korkusuyla, kendilerinin olan bir şeyi bile kullanmaya cesaret edemezler; eğer rahiplerin sözlerine göre hareket etmezlerse, adına Tanrı dedikleri bilinmeyen bir varlığı incitmiş sayılırlar—bu varlık ise asla ne görülmüş ne de bilinmiştir, asla var olmamış ve var olmayacaktır.

29 Şimdi yüksek rahip ve başhakim onun kalbinin sertliğini gördüklerinde, evet, Tanrı'ya bile hakaret ettiğini gördüklerinde, onun sözlerine karşılık vermek istemediler; fakat onu bağlatıp görevlilerin eline teslim ettiler ve onu Alma'nın ve bütün ülkenin valisi olan başhakimin huzuruna çıkarılması için Zarahemla ülkesine gönderdiler.

30 Ve öyle oldu ki Korihor, Alma ve başhakimin huzuruna getirildiğinde, Gideyon ülkesinde yaptığı gibi aynı şekilde konuşup durdu; evet, küfür etmeye devam etti.

31 Ve Alma'nın önünde bağırıp çağırıp rahiplere ve öğretmenlere hakaretler yağdırdı; onları halkın emekleriyle karınlarını tıka basa doyurmak için atalarının saçma sapan geleneklerine göre halkı kandırmakla suçladı.

32 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Sen bizim bu halkın emekleriyle karnımızı doyurmadığımızı biliyorsun; çünkü işte, hakimler yönetiminin başlangıcından bugüne kadar, Tanrı'nın sözünü halkıma bildirmek için ülkenin etrafında yaptığım birçok yolculuğa rağmen kendi geçimimi kendim sağladım.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 Ve Kilise’de yaptığım birçok işe rağmen, emeklerimin karşılığı için asla bir senine bile almadım; kardeşlerimden hiçbirisi de yargı kürsüsünde çalıştıkları süre dışında asla ücret almamışlardır; ve o zaman dahi yasalara göre sadece çalıştığımız saatin ücretini aldık.

34 Ve şimdi, eğer biz Kilise’de gördüğümüz işler için hiçbir ücret almıyorsak, gerçekleri bildirmekle kardeşlerimizin sevindiğini görüp mutlu olmaktan başka Kilise’deki çalışmamızın bize ne yararı vardır?

35 Sen kendin bizim hiçbir şey kazanmadığımızı bildiğin halde, niçin para kazanmak için bizim bu halka vaaz ettiğimizi söylüyorsun? Ve şimdi, halkın kalbini böyle sevinçle dolduran bizlerin bu halkı aldatıldığını mı sanıyorsun?

36 Ve Korihor ona: “Evet” diye cevap verdi.

37 Ve o zaman Alma ona: “Tanrı’nın var olduğuna inanıyor musun?” dedi.

38 Ve o: “Hayır!” cevabını verdi.

39 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Tanrı’nın var olduğunu ve Mesih’in de var olduğunu tekrar inkâr edecek misin? Çünkü işte, sana söylüyorum: Ben, Tanrı’nın var olduğunu ve ayrıca Mesih’in geleceğini biliyorum.

40 Ve şimdi senin elinde Tanrı’nın var olmadığına ve ya Mesih’in gelmeyeceğine dair hangi kanıt var? Sana derim ki sözünden başka hiçbir kanıtın yok!

41 Fakat işte, bu şeylerin doğru olduğuna dair her şey bana tanıklık etmektedir; bütün her şey sana da bunların doğru olduğuna dair tanıklık eder; ve onları inkâr edecek misin? Bunların doğru olduğuna inanıyor musun?

42 İşte, ben senin inandığını biliyorum, ama sende yalancı bir ruh var ve içinde yer etmesin diye sen Tanrı’nın Ruhunu reddettin; ne var ki sana hükmeden şeytandır; ve o, Tanrı’nın çocuklarını yok edebilmek için yaptığı hilelerle seni oradan oraya sürüklemektedir.

43 Ve şimdi Korihor Alma’ya: “Eğer sen Tanrı’nın var olduğuna dair beni ikna edebilecek bir işaret gösterirsen, evet, bana O’nun gücünü gösterirsen, o zaman sözlerinin doğruluğuna inanacağım” dedi.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 Fakat Alma ona şöyle dedi: Sana yeteri kadar işaret gösterilmiştir! Tanrını mı deneyeceksin? Bütün bu kardeşlerinin ve ayrıca bütün kutsal peygamberlerin tanıklığı ortadayken, bana bir işaret gösterin mi diyeceksin? Kutsal yazılar önünde duruyor, evet ve her şey Tanrı'nın var olduğunu gösteriyor; evet, hatta dünya ve üzerindeki her şey, evet ve onun hareketi, evet ve kendi düzeni içerisinde hareket eden bütün gezegenler, Yüce bir Yaratacının varlığına tanıklık ediyor.

45 Ve sen hâlâ oraya buraya koşturup bu halka Tanrı'nın olmadığına dair tanıklık ederek, onların yüreklerini aldatacak mısın? Ve bütün bu tanıklara rağmen Tanrı'yı yine de inkâr edecek misin? Ve Korihor: "Evet, bana bir işaret göstermezsen, inkâr edeceğim" dedi.

46 Ve şimdi öyle oldu ki Alma ona: "İşte, yüreğinin katılığından dolayı çok üzgünüm, evet, ruhunun mahvolması için gerçeğin ruhuna hâlâ karşı çıkıyorsun" dedi.

47 Fakat işte, yalan dolu ve gönül alıcı sözlerinle birçok ruhun yıkımına aracı olacağına, senin ruhunun kaybolup gitmesi daha hayırlıdır; bu yüzden eğer bir daha inkâr edersen, işte Tanrı seni vuracaktır; öyle ki dilin tutulacak, bir daha ağzını açıp bu halkı aldatmayacaksın.

48 Şimdi Korihor ona: "Ben, Tanrı'nın varlığını inkâr etmiyorum, sadece Tanrı'nın var olduğuna inanmıyorum; ve ayrıca şunu söyleyeyim ki sen, Tanrı'nın var olduğunu bilmiyorsun; ve bana bir işaret göstermedikçe inanmayacağım" dedi.

49 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Bunu sana bir işaret olarak veriyorum; öyle ki sözlerime göre dilsiz olacaksın; ve Tanrı'nın adıyla derim ki dilin tutulacak ve bir daha konuşamayacaksın!

50 Şimdi Alma bu sözleri söyler söylemez, Korihor'un dili tutuldu ve Alma'nın söylediği gibi konuşamadı.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Ve Şimdi başhakim bunu görünce, elini uzatarak Korihor'a yazıp Şöyle dedi: Tanrı'nın gücüne ikna oldun mu? Alma'nın iŐaretini kimin üzerinde göstermesini istiyordun? Sana işaret göstermesi için başkalarına mı zarar vermesini bekliyordun? İŞte Alma sana işaret gösterdi; ve Şimdi yine ısrar edecek misin?

52 Ve Korihor elini uzatıp yazarak Şöyle dedi: Dilimin tutulduğunu biliyorum, çünkü konuŐamıyorum; ve Tanrı'nın gücünden başka hiçbir Şeyin bunu üzerime getiremeyeceğini biliyorum; evet ve ben her zaman Tanrı'nın var olduğunu biliyordum.

53 Fakat işte, Şeytan beni kandırdı; çünkü bana bir melek Şeklinde görünüp: "Git, bu halkı doğru yola getir; çünkü onların hepsi doğru yoldan sapıp bilinmeyen bir tanrının peşine düştüler" dedi. Ve bana: "Tanrı yoktur!" dedi. Evet ve bana ne söylemem gerektiğini öğretti. Ve ben onun sözlerini öğrettim ve onları bedensel düşüncelere hoş geldiği için öğrettim; ve büyük başarı elde edinceye kadar bu sözleri öğrettim; öyle ki onların doğru olduğuna hakikaten inandım; ve bu yüzden bu büyük laneti üzerime getirmeye kadar hakikate karşı durdum.

54 Şimdi o bunu söyledikten sonra, bu lanetin üzerinden kaldırılması için Alma'nın Tanrı'ya dua etmesini rica etti.

55 Fakat Alma ona: "EĞer bu lanet senden alınacak olursa, sen yine bu halkın yüreklerini aldatırsın; bu yüzden Rab ne isterse o olacaktır" dedi.

56 Ve yle oldu ki bu lanet Korihor'un üzerinden alınmadı; fakat oradan kovuldu; ve evden eve gidip yiyeceği için dilenir oldu.

57 Şimdi Korihor'un başına gelenlerin haberi derhal bütün ülkede ilan edildi; evet, başhakim tarafından ülkedeki btn halka bir bildiri gönderildi; bu bildiri, Korihor'un sözlerine inanmış olanların ok abuk tvbe etmelerini, yoksa aynı yargıların onların üzerine de geleceğini beyan ediyordu.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Ve öyle oldu ki onların hepsi Korihor'un kötülükleri hakkında ikna oldular; bu yüzden onların hepsi tekrar Rab'be döndüler; ve bu, Korihor'un işlediği türdeki kötülüklerin sonunu getirdi. Ve Korihor ise evden eve gidip karnını doyurabilmek için yiyecek dilendi.

59 Ve öyle oldu ki Korihor, halkın arasında, evet, Nefililer'den ayrılmış olup Zoram adında bir adam tarafından yönetilen ve Zoramlılar adını alan bir halkın arasında dolaşırken—ve onların arasında dolaşırken, işte, üstünden geçildi ve ayaklar altında çiğnenip can verdi.

60 Ve biz böylece Rab'bin yollarını saptıranların sonunun nasıl olacağını görüyoruz; ve böylece şeytanın son günde kendi çocuklarına destek olmayacağını, ama onları alelâcele cehenneme çekeceğini görüyoruz.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Şimdi öyle oldu ki Korihor öldükten sonra, Alma Zoramlılar'ın Rab'bin yollarını saptırduğuna ve onların başkanı olan Zoram'ın halkın yüreklerini dilsiz putlara tapmaya yönlendirdiğine dair haberler aldı; halkın kötülükleri yüzünden yüreği yine hasta olmaya başladı.
- 2 Çünkü kendi halkı arasında kötülükler olduğunu bilmek, Alma'nın çok üzülmesine neden oluyordu; bu nedenle Zoramlılar'ın Nefililer'den ayrılmış olmalarına yüreği çok üzülyordu.
- 3 Şimdi Zoramlılar Zarahemla ülkesinin doğusunda bulunan Antiyonum adını verdikleri ülkede toplanmışlardı; bu ülke Yerşon ülkesinin güneyinde olup deniz kenarına yakındı; ayrıca Lamanlılar'la dolu olan güney çölüyle sınırdı.
- 4 Şimdi Nefililer, Zoramlılar'ın Lamanlılar'la ilişki kurmalarından ve bunun kendilerine büyük bir zarar getireceğinden çok korkuyorlardı.
- 5 Ve şimdi, mademki sözün vaazı halkı doğru olan şeyleri yapmaya kolayca yönlendiriyordu—evet, halkın düşünceleri üzerinde kılıçtan ya da başlarına gelen her şeyden daha etkiliydi—bu yüzden Alma, Tanrı sözünün kuvvetini denemenin uygun olacağını düşündü.
- 6 Bu yüzden Ammon'u, Harun'u ve Omner'i yanına alarak Himni'yi Zarahemla'daki Kilise'de bıraktı; ama ilk üçüyle birlikte Melek'te bulunan Amulek ve Zeezrom'u da yanına aldı; ve ayrıca oğullarından ikisini de yanına aldı.
- 7 Şimdi büyük oğlunu yanında götürmedi ve onun adı Helaman'dı; yanında götürdüğü oğullarının adları Şiblon ve Koriyantondu; ve Alma'yla birlikte sözü Zoramlılar'a vaaz etmek için onların arasına gidenlerin adları bunlardır.
- 8 Şimdi Zoramlılar Nefililer'e karşı ayaklanıp onlardan ayrılmışlardı; bu yüzden Tanrı'nın sözü kendilerine daha önce vaaz edilmişti.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblön and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Fakat onlar büyük hatalara düşmüşlerdi, çünkü Musa yasasına göre Tanrı'nın emirlerine ve yasalarına uymuyorlardı.
- 10 Kilise'nin uygulamalarına, yani ayartılmamaları için her gün Tanrı'ya dua edip O'ndan yardım dilemeyi istemiyorlardı.
- 11 Evet, kısacası birçok hususta Rab'bin yollarından uzaklaştılar; işte bu yüzden Alma ve kardeşleri onlara sözü vaaz etmek için bu ülkeye gittiler.
- 12 Şimdi onlar bu ülkeye vardıklarında, işte, Zoramlılar'ın sinagoglar inşa edip Rab'bin günü adını verdikleri haftanın bir günü toplandıklarını görünce çok şaşırdılar; ve onlar, Alma ve kardeşlerinin o ana dek hiç görmedikleri bir tarzda ibadet ediyorlardı.
- 13 Çünkü sinagoglarının ortasında baş üstü bir yükseklikte bulunan ayakta duracakları bir yer yapmışlardı; ve üzerinde yalnızca bir kişi durabiliyordu.
- 14 Bu yüzden ibadet etmek isteyen kişinin çıkıp bu şeyin üstünde durması ve ellerini göğe doğru uzatarak yüksek sesle şöyle söyleyip haykırması gerekiyordu:
- 15 Kutsal, kutsal Tanrı! Biz senin Tanrı olduğuna ve senin kutsal olduğuna inanıyoruz ve sen bir ruhtun ve şimdi de bir ruhsun ve sonsuza dek bir ruh olacaksın.
- 16 Ey kutsal Tanrı, senin bizi kardeşlerimizden ayırdığına inanıyoruz ve kardeşlerimizin atalarının çocuk aklı ile kendilerine bırakmış oldukları geleneklere inanmıyoruz; fakat kutsal çocukların olarak bizi seçtiğine ve ayrıca Mesih'in olmadığını bize bildirmiş olduğuna inanıyoruz.
- 17 Fakat sen, dün, bugün ve sonsuza dek aynısın ve çevremizde bulunanların hepsi senin öfkenle cehenneme atılmak üzere seçilmişken, sen bizi kurtulmamız için seçtin; bu kutsallığın için, ey Tanrı, sana şükrediyoruz; ve kardeşlerimizin saçma sapan geleneklerine kanıp kötü yola düşmeyelim diye bizleri seçtiğin için sana şükürler olsun; bu gelenekler ki kardeşlerimizi bir Mesih inancına bağlayıp onların yüreklerini sen Tanrı'mızdan uzaklaştırmaktadır.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

18 Ve ey Tanrı, seçkin ve kutsal bir halk olduğumuz için sana tekrar şükrediyoruz. Amin.

19 Şimdi öyle oldu ki Alma ve onun kardeşleri ve oğulları bu duaları duyduktan sonra hayretten dona kaldılar.

20 Çünkü işte, herkes teker teker çıkıp bu aynı duaları ediyordu.

21 Şimdi, bu yerin adını Rameyumptom koymuşlardı; bunun anlamı kutsal kürsü demektir.

22 Şimdi herkes Tanrı'ya bu kürsüden aynı duayı okuyordu; Tanrı tarafından seçilmiş olup, Tanrı onları kardeşlerinin gelenekleri ardından sürüklediği için ve hakkında hiçbir şey bilmedikleri gelecek olan şeylere yürekleri kandırılmadığı için Tanrı'larına teşekkür ediyorlardı.

23 Şimdi, halkın hepsi bu şekilde şükranlarını sunduktan sonra evlerine geri döndü; yeniden bu kutsal kürsüde toplanıp kendi usullerine göre şükranlarını sununcaya dek Tanrı'ları hakkında asla konuşmadılar.

24 Şimdi Alma bunu görünce, yüreği sızladı; çünkü onların kötü ve aksi bir halk olduklarını anladı; evet, onların gönlünün altında, gümüşte ve her türlü güzel eşyalarda olduğunu gördü.

25 Evet ve ayrıca onların yüreklerindeki gururla böbürlenip kendilerini göklere çıkardığını gördü.

26 Ve göğe doğru seslenip şöyle diyerek haykırdı: Ah! Ya Rab, hizmetkârlarının insançocukları arasında bu kadar iğrenç kötülükleri görmeleri için ne zamana dek burada aşağıda, bu bedende kalmalarına izin vereceksin?

27 İşte, ey Tanrı, onlar sana yakarıyorlar, ancak yüreklerini gurur sarmıştır. İşte, ey Tanrı, onlar dünyanın boş şeyleriyle, kendi büyüklükleriyle böbürlenirken, ağızlarıyla sana yakarıyorlar.

28 Ey Tanrım, onların pahalı giysilerine ve yüzüklerine ve bileziklerine ve altından takılarına ve kendilerini süsledikleri bütün kıymetli şeylerine bir bak; ve işte, onların gönlü bu şeylerdedir ve yinede sana yakarır: "Ey Tanrı, başkaları mahvolup giderken biz senin seçilmiş halkın olduğumuz için sana teşekkür ederiz" diyorlar.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

- 29 Evet ve onlara Mesih'in gelmeyeceğini bildirmiş olduğunu söylüyorlar.
- 30 Ey Rab Tanrı, bu halkın arasında böyle bir kötülüğün ve sadakatsizliğin olmasına ne zamana kadar tahammül edeceksin? Ya Rab, acizliğimden dolayı bana dayanma gücü ver. Çünkü ben zayıf bir insanım ve bu halk arasında böyle bir kötülüğün olması ruhumu acılar veriyor.
- 31 Ya Rab, yüreğim kan ağlıyor; ruhumu Mesih'te teselli eder misin? Ya Rab, bu halkın kötülükleri yüzünden üzerime gelecek olan bu sıkıntılara sabırla katlanabilmem için bana güç verir misin?
- 32 Ya Rab, ruhumu teselli eder misin ve benim ve ayrıca benimle beraber emek veren arkadaşlarımla başarılı olmasını sağlar mısın—evet, Ammon'un ve Harun'un ve Omner'in ve ayrıca Amulek ile Zeezrom'un ve ayrıca iki oğlumun—evet, onların hepsini teselli eder misin, ya Rab? Evet, onların ruhlarını Mesih'te teselli eder misin?
- 33 Bu halkın kötülükleri yüzünden üzerlerine gelecek sıkıntılara katlanabilmeleri için onlara güç verir misin?
- 34 Ya Rab, onları Mesih'in aracılığıyla tekrar sana getirebilmemiz için bizim başarılı olmamızı sağlar mısın?
- 35 İşte ya Rab, onların canları kıymetlidir ve onların çoğu kardeşlerimizdir; bu yüzden, ya Rab bu kardeşlerimizi tekrar sana getirebilmemiz için bize akıl ve güç ver.
- 36 Şimdi öyle oldu ki Alma bu sözleri söyledikten sonra onunla beraber olan herkesin üzerine elini koydu. Ve işte, ellerini onların üzerine koyduğunda, onlar Kutsal Ruh'la doldular.
- 37 Ve onlar bundan böyle ne yiyeceğiz veya ne içeceğiz ya da ne giyeceğiz diye hiç kaygılanmadan birbirlerinden ayrıldılar.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

38 Ve Rab, aç ve susuz kalmamaları için onlara gerekeni sağladı; evet ve Mesih'in sevinciyle her türlü sıkıntıları aşabilmeleri için onlara ayrıca kuvvet verdi. Şimdi bu, Alma'nın duasına göre oldu; ve bu, Alma inançla dua ettiği için oldu.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 Ve öyle oldu ki onlar çıkıp halka Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye başladılar; onların sinagoglarına ve evlerine girdiler; evet ve sözü sokaklarında bile vaaz ettiler.
- 2 Ve öyle oldu ki onların arasında çok çalıştıktan sonra, halkın yoksul kesimi arasında başarı elde etmeye başladılar; çünkü işte, onlar giysilerinin kabalığı yüzünden sinagoglardan kovulmuşlardı.
- 3 Bu nedenle, pislik olarak görüldüklerinden, onların Tanrı'ya ibadet etmek için sinagoglarına girmelerine izin verilmemişti; bu yüzden yoksuldular; evet, kardeşleri tarafından süprüntü olarak görülüyorlardı; dolayısıyla onlar bu dünyanın malına göre yoksuldular; ve aynı zamanda yüreklerinde de yoksuldular.
- 4 Şimdi Alma, Onida tepesinde halka öğretip konuşurken, yanına az önce sözünü etmiş olduğumuz dünya malına göre yoksul olmaları nedeniyle yürekte de yoksul olan kimselerden büyük bir kalabalık geldi.
- 5 Ve onlar Alma'nın yanına geldiler ve içlerinden en önde duranı ona şöyle dedi: İşte, bu kardeşlerim ne yaparlar, çünkü onlar yoksulluklarından dolayı bütün insanlar tarafından, evet ve özellikle rahiplerimiz tarafından küçük görülüyorlar; çünkü onlar bizim kendi ellerimizle çok çalışıp yaptığımız sinagoglarımızdan bizi kovdular; ve çok fakir olduğumuz için bizi kovdular; ve bizim Tanrımıza ibadet edebileceğimiz hiçbir yerimiz yok; ve işte, biz ne yapacağız?
- 6 Ve şimdi Alma bunu duyar duymaz döndü ve yüzünü derhal ona doğru çevirip büyük bir sevinçle baktı; çünkü çektikleri sıkıntıların onları gerçekten alçakgönüllü yaptığını ve onların sözü dinlemeye hazır olduklarını gördü.
- 7 Bu yüzden diğer kalabalığa daha fazla bir şey söylemedi; elini uzatıp, gerçekten tövbekâr olduğunu gördüğü kişilere seslendi ve onlara şöyle dedi:
- 8 Görüyorum ki alçakgönüllüsünüz; ve eğer öyleyse, ne mutlu sizlere!

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards them, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 İşte kardeşiniz: “Biz ne yapacağız, çünkü sinagoglarımızdan atıldık, bu yüzden Tanrımıza ibadet edemiyoruz” dedi.
- 10 İşte, size derim ki: Sizler sinagoglarınızdan başka bir yerde Tanrı’ya ibadet edemeyeceğinizi mi sanıyorsunuz?
- 11 Ve ayrıca size sorarım: Tanrı’ya yalnızca haftada bir kere mi ibadet etmeniz gerektiğini sanıyorsunuz?
- 12 Size derim ki alçakgönüllü olabilmeniz ve hikmet öğrenebilmeniz için sinagoglarınızdan kovulmanız hayırlı olmuş; çünkü hikmet öğrenmeniz gereklidir; çünkü oradan kovulduğunuz için kardeşleriniz tarafından hor görüldünüz ve çok yoksul olduğunuz için alçakgönüllü oldunuz; çünkü alçakgönüllü olmaya zorlandınız.
- 13 Ve şimdi, alçakgönüllü olmaya zorlandığınız için sizlere ne mutlu! Zira insan bazen, eğer alçakgönüllü olmaya zorlanırsa, tövbe etmek ister; ve şimdi tövbe eden herkes mutlaka merhamet bulacaktır ve merhamet bulup sonuna kadar dayanan kişi kurtulacaktır.
- 14 Ve şimdi size söylediğim gibi, alçakgönüllü olmaya zorlandığınız için kutsandınız; sözden dolayı kendilerini gerçekten alçaltanların daha fazla kutsanacağını düşünmez misiniz?
- 15 Evet, kendini gerçekten alçaltan ve günahlarından tövbe ederek sonuna kadar dayanan kimse, kutsanacak olan odur—evet, çok yoksul oldukları için, alçakgönüllü olmak zorunda kalanlardan daha çok kutsanacaklardır.
- 16 Bu yüzden alçakgönüllü olmaya zorlanmadan kendilerini alçaltanlara ne mutlu! Ya da başka bir deyişle, Tanrı’nın sözüne inanan ve yüreğinde inatçılık olmadan vaftiz olan kişiye, evet, söz kendisine bildirilmeden ya da onu bilmeye zorlanmadan inananlara ne mutlu!
- 17 Evet, eğer sen bize gökten bir işaret gösterirsen, o zaman kesinlikle bileceğiz ve o zaman inanacağız diyenler çoktur.
- 18 Şimdi sorarım, bu inanç mıdır? İşte, size derim ki: Hayır! Çünkü eğer insan bir şeyi bilirse, inanması için hiçbir neden yoktur; çünkü onu biliyordur.

Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

- 19 Ve şimdi Tanrı'nın isteğini bilip de onu yapmayan kişi, yalnızca inanan ya da yalnızca inanmaya nedeni olan fakat günaha düşen kişiden çok daha fazla lanetli olmaz mı?
- 20 Şimdi, bu konuda yargıya siz varın. İşte, size derim ki bir tarafta nasılsa öbür tarafta da öyledir; ve herkes yaptığının karşılığını alacaktır.
- 21 Ve şimdi inanç hakkında dediğim gibi, inanç bir şey hakkında tam bilgi sahibi olmak değildir; ancak inancınız varsa, görülmeyen fakat gerçek olan şeyleri ümit edersiniz.
- 22 Ve şimdi, işte size söylüyorum ve Tanrı'nın, adına inanan herkese karşı merhametli olduğunu hatırlamanızı diliyorum; bu yüzden O, sizin her şeyden önce inanmanızı, evet, hem de O'nun sözüne inanmanızı arzu eder.
- 23 Ve şimdi O, sözünü meleklerin vasıtasıyla insanlara bildirir; evet, yalnızca erkeklere değil, aynı zamanda kadınlara da bildirir. Şimdi hepsi bu kadar değildir; küçük çocuklara da çoğu zaman akıllı ve bilgili insanları şaşırtan sözler verilmiştir.
- 24 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, sıkıntı içinde olduğunuz ve kapı dışarı edildiğiniz için ne yapacağınızı mademki benden öğrenmek istediniz—şimdi sizi kesinlikle yanlış bir şekilde yargılamak niyetinde olduğumu düşünmenizi istemiyorum—
- 25 Çünkü ben hepimizin alçakgönüllü olmaya zorlandığımı söylemek istemiyorum; çünkü aranızda durumu ne olursa olsun, mütevazı olanların bulunduğu gerçekten inanıyorum.
- 26 Şimdi, inanç hakkında söylediğim gibi—inanç tam bir bilgi değildir—benim sözlerim de böyledir. Sizler inancın tam bir bilgi olmadığı gibi, benim sözlerimin de doğru olduğunu hemen bilemezsiniz.
- 27 Fakat işte, sizler uyanıp içinizdeki cevheri söylediğim sözleri tecrübe edebilecek derecede harekete geçirir ve bir parça inanç gösterirseniz, evet, hatta inanmayı arzu etmekten daha fazlasını yapamıyorsanız, sözlerimin bir kısmına yer verecek şekilde inancınıza kadar bırakın bu arzu sizin içinizde işlesin.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

- 28 Şimdi, sözü bir tohuma benzetelim. Şimdi, eğer yüreğinizde bir tohumun ekilmesine yer verirsiniz, işte, bu gerçek bir tohum ya da iyi bir tohum ise, inançsızlığından dolayı onu dışarı atmazsanız, böylece Rab'bin Ruhu'na karşı durmazsanız, işte o göğüslerinizde kabarmaya başlayacaktır ve siz bu kabarma hareketini hissettiğiniz zaman kendi kendinize şöyle demeye başlayacaksınız: Bunun iyi bir tohum olması gerekir veya söz iyidir; çünkü ruhumu açmaya başlıyor, evet, anlayışımı aydınlatmaya başlıyor, evet, bana lezzetli gelmeye başlıyor.
- 29 Şimdi işte, bu sizin inancınızı arttırmaz mı? Size derim ki: Evet! Yine de o eksiksiz bir bilgi olacak kadar büyümemiştir.
- 30 Fakat işte tohum kabarıp filizlenince ve büyümeye başlayınca, o zaman tohumun iyi olduğunu söylemeniz gerekir; çünkü işte tohum kabarıp filizlenmiş ve büyümeye başlamıştır. Ve şimdi işte, bu sizin inancınızı güçlendirmez mi? Evet, sizin inancınızı güçlendirecektir; çünkü siz: "Ben bunun iyi bir tohum olduğunu biliyorum" diyeceksiniz; çünkü işte filizlenip büyümeye başlamıştır.
- 31 Ve şimdi işte, bunun gerçekten iyi bir tohum olduğuna emin misiniz? Size derim ki: Evet! Çünkü her tohum kendi benzerini çıkarır.
- 32 Bu yüzden, eğer bir tohum büyürse, iyidir; fakat büyümemezse, işte o iyi değildir; onun için atılır.
- 33 Ve şimdi işte, siz tecrübe edip tohumu ektiğiniz için ve o da kabarıp filizlendiği ve büyümeye başladığı için tohumun iyi olduğunu bilmeniz gerekir.
- 34 Ve şimdi işte, bilginiz tam mıdır? Evet, bilginiz bu konuda tamdır ve inancınız durmuştur; ve bunun nedeni bilmenizdir; çünkü sözün ruhunuzu doldurduğunu bilirsiniz ve aynı zamanda onun filizlendiğini de biliyorsunuz; öyle ki anlayışınız aydınlanmaya başlamış ve zihniniz açılmaya başlamıştır.
- 35 Öyleyse, bu gerçek değil midir? Size derim ki: Evet! Çünkü bu ışıktır ve aydınlık olan her şey iyidir; çünkü fark edilir; bu yüzden, onun iyi olduğunu bilmeniz gerekir; ve şimdi işte, siz bu ışığın tadını aldıktan sonra, bilginiz tam mıdır?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

- 36 İŖte size derim ki: Hayır! Ve inancınızı bir kenara atmamalısınız, zira siz tohumun iyi olup olmadığını görüp denemek için onu ekerek sadece inancınızı gösterdiniz.
- 37 Ve işte, ağaç büyümeye başladığında siz: “Ona iyi bakıp besleyelim, kök salıp büyüsün ve bize meyve versin” diyeceksiniz. Ve şimdi işte, onu büyük bir özenle beslerseniz, köklenip büyüyecek ve meyve verecektir.
- 38 Fakat siz ağacı ihmal edip onun beslenmesine önem vermezseniz, işte kök salmayacaktır; ve kökü olmadığı için güneşin sıcaklığı gelip onu kavurdukça solup kuruyacaktır ve siz de koparıp onu dışarı atarsınız.
- 39 Şimdi bu, tohumun iyi olmamasından dolayı değildir; ne de meyvesinin arzu edilmediğindedir; fakat toprağınızın kısır oluşundan ve ağacı beslemek istememenizdedir; dolayısıyla onun meyvesini alamazsınız.
- 40 Ve böylece eğer sözü beslemek istemez ve onun meyvesini bir inanç gözüyle beklemezseniz, yaşam ağacının meyvesini hiçbir zaman toplayamazsınız.
- 41 Fakat eğer sözü beslerseniz, evet, ağacı büyümeye başlarken beslerseniz, büyük gayretle ve sabırla onun meyvesini almayı inançla beklerseniz, o kök salacak ve işte sonsuz hayata büyüyen bir ağaç olacaktır.
- 42 Ve sözü içinizde köklenmesi için gayretinizle, inancınızla ve sabrınızla besledikçe, işte yakında onun en değerli, tatlı olan her şeyden daha tatlı ve beyaz olan her şeyden daha beyaz, evet ve saf olan her şeyden daha saf olan meyvesini koparacaksınız; ve bu meyveden doyasıya yiyerek kendinize ziyafet vereceksiniz; öyle ki bir daha ne acıkacaksınız, ne de susayacaksınız.
- 43 O zaman, ey kardeşlerim, ağacın size meyve getirmesini beklerken inancınızın ve gayretinizin ve sabrınızın ve dayanıklılığınızın ödülünü biçeceksiniz.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorseth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Şimdi, Alma bu sözleri söyledikten sonra, ona birini gönderdiler. Sözü etmiş olduğu bu meyveyi elde edebilmek bir Tanrı'ya inanmaları gerekir gerektiğini ya da sözü etmiş olduğu, yüreklerine ekilmesi gerektiğini söylediği tohumu ya da sözü nasıl ekmeleri gerektiğini, yani inançlarını nasıl göstermeye başlayacaklarını öğrenmek istediler.
- 2 Ve Alma onlara şöyle dedi: İşte, sinagoglarınızdan kovulduğunuz için Tanrınıza ibadet edemediğinizi söylediniz. Fakat işte size söylüyorum, eğer Tanrı'ya ibadet edemeyeceğinizi düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz ve kutsal yazıları araştırmanız gerekir; eğer kutsal yazıların size bunu öğrettiğini düşünüyorsanız, onları anlamıyorsunuz.
- 3 Siz eski peygamberlerden Zenos'un dua veya ibadet hakkında söylediği sözleri okuduğunuzu hatırlıyor musunuz?
- 4 Çünkü o şöyle dedi: Ey Tanrım, sen merhametlisin; çünkü ben çöldeyken bile duamı işittin; evet, düşmanlarım için dua ettiğimde merhametini esirgemeyip onların bana dönmelerini sağladın.
- 5 Evet, ey Tanrım, ve tarlamda sana yakardığımda bana merhamet gösterdin; dua edip sana yakardığımda beni işittin.
- 6 Ve yine, ey Tanrım, evime dönerken ettiğim duamı işittin.
- 7 Ve iç odama çekilip sana dua ettiğimde, ya Rab, beni işittin.
- 8 Evet, insanlar tarafından duyulmak için değil, senin tarafından duyulmak için sana yakardıklarında çocuklarına merhamet gösterirsin ve onları işitirsin.
- 9 Evet, ey Tanrım, bana merhamet ettin ve senin cemaatlerinin ortasında yakarışlarıma kulak verdin.
- 10 Evet ve düşmanlarım tarafından kapı dışarı edilip hor görüldüğümde de sen beni işittin; evet, yakarışlarımı işittin ve düşmanlarıma kızıp öfkenle onları anî bir yıkıma uğrattın.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

- 11 Ve çektiğim sıkıntılar ve samimiyetimden dolayı beni duydu; ve Oğlun nedeniyle bana böyle merhamet ettin; bunun için her sıkıntıda sana haykıracağım; çünkü benim sevincim sendedir; çünkü Oğlun'dan dolayı yargılarını üzerimden geri çevirdin.
- 12 Ve şimdi Alma onlara: "Eskiden yaşamış olanların yazdığı bu kutsal yazılara inanıyor musunuz?" dedi.
- 13 İşte, eğer inanıyorsanız, Zenos'un dediklerine de inanmalısınız; çünkü işte o: "Oğlu'ndan dolayı yargılarını geri çevirdin" demiştir.
- 14 Şimdi işte kardeşlerim, sizlere: "Kutsal yazıları okudunuz mu?" diye sormak istiyorum. Eğer okuduysanız, Tanrı'nın Oğlu'na nasıl inanamazsınız?
- 15 Çünkü bu konuda sadece Zenos'un söyledikleri değil, Zenok'un sözleri de yazılıdır.
- 16 Çünkü işte Zenok: "Ya Rab, Oğlun'dan dolayı kendilerine gösterdiğin merhametini anlamak istemedikleri için bu halka öfkeliyim" demiştir.
- 17 Ve şimdi kardeşlerim, gördüğümüz gibi geçmişte ikinci bir peygamber de Tanrı'nın Oğlu hakkında tanıklık etmiştir ve halk onun sözlerini anlamak istemediği için onu taşıyıp öldürmüştür.
- 18 Fakat işte, bununla bitmiyor; Tanrı'nın Oğlu hakkında konuşanlar sadece onlar değildir.
- 19 İşte, Musa da O'nun hakkında konuşmuştur; evet ve işte, çölde bir simge yukarı kaldırıldı; öyle ki kim bu simgeye bakarsa yaşayacaktı. Ve birçok kişi baktı ve yaşadı.
- 20 Fakat bu şeylerin manasını sadece birkaç kişi anladı ve bunun nedeni ise katı yürekli olmalarıydı. Fakat içlerinde o denli katı olanlar vardı ki bakmak bile istemediler; bu yüzden öldüler. Şimdi onların bakmamalarının sebebi, bunun kendilerini iyileştireceğine inanmamalarıydı.
- 21 Ey kardeşlerim, eğer siz sadece gözlerinizi kaldırmakla şifa bulabilseydiniz, o zaman iyileşmek için çabucak bakmaz mıydınız? Yoksa gözlerinizi kaldırmamak için inançsızlıkla yüreklerinizi sertleştirip tembel olmayı ve sonuçta ölüp gitmeyi mi yeğlediniz?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Eğer istediğiniz buysa, ¼zerinize felâketler yağacaktır; ama istediğiniz bu değilse, o zaman g¼zlerini-
zi kaldırıp Tanrı'nın Oğlu'na, kendi halkını fidiye ile
kurtarmak için O'nun geleceğine ve onların g¼nahla-
rının kefareti için acı çekip öleceğine ve yeniden diri-
lişi meydana getirmek üzere ölülerin arasından diri-
leceğine, bütün insanların yaptıkları işlere göre yar-
gılanmak üzere son g¼nde, yani yargı g¼nünde
O'nun önünde duracağına inanmaya başlayın.

23 Ve şimdi kardeşlerim, bu sözü yüreğinize ekmeni-
zi ve büyümeye başladıda onu inancınız ile besle-
menizi arzu ederim. Ve işte o içinizde sonsuz yaşama
dek büyüyen bir ağaç olacaktır. Ve şimdi dilerim
Tanrı, kendi Oğlu'nun sevinciyle çektiğiniz yüklerin
hafiflemesini ihsan eder. Ve isterseniz, bütün bunları
yapabilirsiniz. Amin.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then
cast about your eyes and begin to believe in the Son
of God, that he will come to redeem his people, and
that he shall suffer and die to atone for their sins;
and that he shall rise again from the dead, which
shall bring to pass the resurrection, that all men shall
stand before him, to be judged at the last and judg-
ment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant
this word in your hearts, and as it beginneth to swell
even so nourish it by your faith. And behold, it will
become a tree, springing up in you unto everlasting
life. And then may God grant unto you that your bur-
dens may be light, through the joy of his Son. And
even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Alma bu sözleri onlara söyledikten sonra yere oturdu ve Amulek ayağa kalkarak onlara öğretmeye başladı ve şöyle dedi:
- 2 Kardeşlerim, Tanrı'nın Oğlu olduğunu öğrettiğimiz Mesih'in gelişi ile ilgili olarak söylenenler hakkında bilgisiz kalmanız mümkün değildir sanırım; evet, biliyorum ki bunlar size aramızdan ayrılmanızdan önce ayrıntılı olarak öğretildi.
- 3 Ve sizler sevgili kardeşimden sıkıntılarınız konusunda neler yapmanız gerektiğini size bildirmesini arzu ettiğiniz için, o da sizin zihinlerinizi hazırlamak üzere biraz konuştu; evet ve sizi inanmaya ve sabırlı olmaya—
- 4 Evet, hatta sözün ne kadar iyi olduğunu tecrübe edebilmeniz için, yüreklerinize onu ekebilecek kadar inançlı olmaya teşvik etti.
- 5 Ve zihninizi kurcalayan büyük sorunun acaba sözün Tanrı'nın Oğlu'nda mı olduğunu, yoksa bir Mesih'in gelip gelmeyeceği mi olduğunu gördük.
- 6 Ve aynı zamanda kardeşimin size birçok örnekle kurtuluşa götüren sözün Mesih'te olduğunu kanıtlandığını gördünüz.
- 7 Kardeşim, fidye ile kurtuluşun Tanrı'nın Oğlu aracılığı ile geleceğini söyleyen Zenos'un sözlerini ve aynı şekilde Zenok'un sözlerini hatırlattı; ve bu arada bunların doğru olduklarını kanıtlamak için de Musa'yı örnek gösterdi.
- 8 Ve şimdi işte, size bunların doğru olduğuna kendim de tanıklık etmek istiyorum. İşte size derim ki: Mesih'in insan çocuklarının arasına halkının suçlarını üzerine almak için geleceğini ve dünyanın günahları için kefaret edeceğini biliyorum; çünkü bunu Rab Tanrı söyledi.
- 9 Çünkü bir kefaretin olması gerekir; çünkü Ebedi Tanrı'nın yüce planına göre bir kefaret olmalıdır; yoksa bütün insanlığın mahvolması kaçınılmaz olacaktır; evet, herkes yüreğini sertleştirmiş, evet, herkes düşüp kaybolmuştur ve yapılması gerekli olan kefaret vasıta olmadıkça da bütün herkes mahvolacaktır.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Çünkü büyük ve son bir kurbanın olması gereklidir; evet, bu ne bir insanın, ne bir hayvanın, ne de bir çeşit kuşun kurban edilmesi değildir; çünkü bu bir insanın kurbanı olmayacaktır; aksine bunun evrensel ve sonsuz bir kurban olması gerekecektir.
- 11 Şimdi, bir başkasının günahlarını ödemek için kendi kanını kurban edebilecek insan yoktur. Şimdi bir insan cinayet işlerse, işte âdil olan yasamız, onun kardeşinin canını alır mı? Size derim: Hayır, almaz.
- 12 Fakat yasa öldürenin canını ister; bu yüzden dünyanın günahları için ancak sınırsız bir kefaret yeterli olacaktır.
- 13 Bunun için büyük ve son bir kurban olması gerekecektir ve o zaman kan dökülmesi son bulacak ya da son bulması gerekecektir; o zaman Musa yasası tamamlanmış olacaktır; evet, yasa tam olarak her harfi ve noktasıyla tamamlanacaktır ve hiçbir şey ortadan kalkmayacaktır.
- 14 Ve işte, yasanın bütün anlamı budur; her zerresi o büyük ve son kurbanı işaret etmektedir ve o büyük ve son kurban Tanrı'nın Oğlu olacaktır, evet, sınırsız ve ebedi olacaktır.
- 15 Ve böylece O, adına inanacak herkese kurtuluş getirecektir; bu son kurbanın amacı, adalete üstün gelen ve insanlara inanıp tövbe etmeleri için vasıtalar sağlayan merhametin ne kadar derin olduğunu göstermektir.
- 16 Ve bu şekilde merhamet adaletin gereklerini yerine getirip onları güvenliğin kolları arasında sararken, tövbe etmek üzere inancını kullanmayan kişi ise adaletin gerektirdiği bütün yasaları karşısında bulacaktır; bu yüzden büyük ve sonsuz kurtuluş planı sadece inanıp tövbe eden kişilere getirilecektir.
- 17 Bu nedenle kardeşlerim, Tanrı size lütfetsin ki sizler, inancınızı tövbe ederek gösterir ve size karşı merhametli olması için O'nun kutsal adını çağırma-ya başlarsınız.
- 18 Evet, O'na merhamet göstermesi için yalvarın; çünkü O kurtaracak güçtedir.
- 19 Evet, alçakgönüllü olun ve O'na sürekli dua edin.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

- 20 Tarlalarınızda iken, evet, bütün sürüleriniz için O'na yalvarın.
- 21 Evlerinizde, evet, bütün ev halkınız için, sabah, öğle ve akşam O'na yalvarın.
- 22 Evet, düşmanlarınızın gücüne karşı O'na yalvarın.
- 23 Evet, her doğruluğun düşmanı olan şeytana karşı O'na yalvarın.
- 24 Tarlalarınızdaki ürün için O'na yalvarın ki ürününüz bereketli olsun.
- 25 Tarlalarınızdaki sürüler için O'na yalvarın ki onlar çoğalsın.
- 26 Fakat bununla da yetinmeyip iç odalarınızda, gizli ve ıssız yerlerinizde içinizi O'na dökmelisiniz.
- 27 Evet, ve Rab'be yalvarmadığınız zaman, yürekleriniz dolu olarak, kendi iyiliğiniz ve aynı zamanda etrafınızda bulunan insanların iyiliği için sürekli yürekten dua ederek O'na yaklaşın.
- 28 Ve şimdi işte, sevgili kardeşlerim, size derim ki her şeyin bu kadar olduğunu sanmayın; çünkü sizler bütün bunları yaptıktan sonra eğer muhtaç olanları ve çıplakları geri çevirirseniz ve hastaları ve sıkıntıda olanları ziyaret etmezseniz ve eğer varsa, malınızdan muhtaç olanlara vermezseniz, size derim ki, eğer bunlardan hiçbirini yapmazsanız, işte dualarınız boşnadır ve size hiçbir faydası olmaz ve sizler de inancı inkâr eden iki yüzlüler gibi olursunuz.
- 29 Bu yüzden, eğer sizler hayırsever olmayı hatırlamazsanız, madencilerin attığı ve insanların ayakları altında çığnenen artıklar gibi (bunun hiçbir değeri yoktur) olursunuz.
- 30 Ve şimdi kardeşlerim, sizlerin bu kadar tanıklık elde ettikten sonra, kutsal yazıların da bunlara tanıklık ettiğini görerek harekete geçmenizi ve tövbeye yaraşır meyveler vermenizi dilerim.
- 31 Evet uyanarak yüreklerinizi daha fazla sertleştirmemenizi dilerim; çünkü işte, kurtuluşunuzun zamanı ve günü şimdidir; ve bundan dolayı eğer tövbe edip yüreklerinizi sertleştirmezseniz, büyük kurtuluş planı sizin için derhal uygulanacaktır.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

- 32 Çünkü işte bu hayat, insanların Tanrı ile karşılaşmaya hazırlandıkları zamandır; evet, işte bu hayatın günü insanların işlerini yapacakları gündür.
- 33 Ve şimdi, size daha önce söylediğim gibi, mademki pek çok tanıklığınız oldu, o halde size yalvarıyorum ki tövbe gününüzü hayatınızın sonuna kadar geciktirmeyin; çünkü, bize sonsuzluğa hazırlanalım diye verilmiş olan bu hayat gününden sonra, işte eğer biz bu hayattayken zamanımızı iyi bir şekilde değerlendirmesek, arkasından, içinde hiçbir işin yapılamayacağı karanlık gece gelecektir.
- 34 Sizler o korkunç dönüm noktasına getirildikten sonra: “Ben tövbe etmek istiyorum, Tanrıma dönmek istiyorum” diyemeyeceksiniz. Hayır, bunu diyemeyeceksiniz, çünkü bu hayattan ayrılacağınız zamanda bedeninize sahip olan o aynı ruh, o sonsuz dünyada da bedeninize hükmetmeye gücü olacak o aynı ruhtur.
- 35 Çünkü işte, eğer siz tövbe edeceğiniz günü ta ölüm kadar geciktirmişseniz, işte, şeytanın ruhuna teslim olmuşsunuz demektir ve o sizi kendisine mühürlemiştir; bu yüzden Rab’bin Ruhu sizden uzaklaşmış ve içinizde O’na yer kalmamıştır ve şeytan sizin üzerinizde tüm güce sahiptir; ve kötülerin son durumu budur.
- 36 Ve ben bunu biliyorum, çünkü Rab, kutsal olmayan tapınaklarda bulunmayacağını, ancak doğruların yüreklerinde yaşayacağını söylemiştir; evet ve aynı şekilde doğruların bir daha dışarı çıkmamak üzere O’nun Krallığı’nda oturacağını, giysilerinin Kuzu’nun kanıyla beyazlatılmış olacağını söylemiştir.
- 37 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, sizlerin bunları hatırlayarak Tanrı’nın önünde, korkuyla kurtuluşunuza başarmanızı ve Mesih’in geleceğini bir daha inkâr etmemenizi arzu ediyorum.
- 38 Bir daha Kutsal Ruh’a karşı gelmemenizi, aksine O’nu kabul edip Mesih’in adını üzerinize almanızı ve kendinizi yere kadar alçaltıp her nerede olursanız olun Tanrı’ya ruhla ve doğrulukla ibadet etmenizi ve O’nun size bağışladığı pek çok merhamet ve nimet için her gün minnettarlık içinde yaşamanızı arzu ediyorum.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

39 Evet ve aynı zamanda kardeşlerim, şeytan tarafından ayartılmamanız, ona mağlûp olup son günde onun köleleri olmamanız için sürekli uyanık durup dua etmenizi öğütlerim; çünkü işte, o size ödül olarak iyi hiçbir şey vermez.

40 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, size sabırlı olmanızı, her türlü sıkıntılara dayanmanızı ve büyük yoksulluğunuzdan dolayı sizi kapı dışarı edenlere karşı hakaret etmemenizi tavsiye ederim; yoksa onlar gibi günahkâr olursunuz.

41 Aksine sizi sabırlı olmaya ve bir gün bütün sıkıntılarınızdan kurtulacağınızın kesin umudu ile bu sıkıntılara katlanmaya teşvik ederim.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Şimdi öyle oldu ki Amulek bu sözleri söyledikten sonra, toplanan kalabalıktan ayrılıp Yerşon ülkesine geldiler.
- 2 Evet ve Zoramlılar'a sözü vaaz ettikten sonra geri kalan kardeşler de Yerşon ülkesine geldiler.
- 3 Ve öyle oldu ki Zoramlılar'ın arasındaki popüler kesim kendilerine vaaz edilen sözler hakkında birbirlerine danıştıktan sonra, hilelerini bozduğu için sözden dolayı öfkeleniler; bu yüzden bu sözleri dinlemek istemediler.
- 4 Ve onlar ülkenin her yanına haber salarak bütün halkı topladılar ve söylenilmiş olan sözler hakkında onlarla görüştiler.
- 5 Şimdi onların yöneticileri, rahip ve öğretmenleri niyetlerini halka bildirmediler; dolayısıyla bütün halkın ne düşündüğünü gizlice öğrenmiş oldular.
- 6 Ve öyle oldu ki onlar bütün halkın fikrini anladıktan sonra, Alma ve kardeşlerinin söylediği sözlere hak verenler ülkeden kovuldular; ve kovulanların sayısı çoktu; ve onlar da Yerşon ülkesine geldiler.
- 7 Ve öyle oldu ki Alma ile kardeşleri onlara hizmet ettiler.
- 8 Şimdi Zoram halkı Yerşon ülkesinde bulunan Ammon halkına öfkeleni; ve çok kötü bir insan olan Zoramlılar'ın baş yöneticisi, Ammon halkına haber göndererek kendilerinden ayrılıp onların ülkesine gelmiş olan herkesi ülkelerinden kovmalarını istedi.
- 9 Ve onlara tehdit dolu sözler savurdu. Ve şimdi Ammon halkı onların sözlerinden korkmadı; bu yüzden onları ülkelerinden kovmadılar, fakat kendilerine gelen bütün fakir Zoramlılar'a kucak açıp onları doyurup beslediler, giydirdiler ve onlara miras toprak verdiler; ve ihtiyaçlarına göre onlara yardım ettiler.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 Şimdi bu durum Zoramlılar'ı Ammon halkına karşı kızdırtıp öfkeli yaptı; ve Zoramlılar, Lamanlılar'la kaynaşarak onları da Ammon halkına karşı kızdırtmaya başladılar.
- 11 Ve böylece Zoramlılar ve Lamanlılar, Ammon halkına ve ayrıca Nefi halkına karşı savaşmak üzere hazırlıklara başladılar.
- 12 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on yedinci yılı sona erdi.
- 13 Ve Ammon halkı Yerşon ülkesinden ayrılarak Melek ülkesine geldi; ve böylece Nefi ordusunun Lamanlı ve Zoramlı ordularına karşı savaşabilmesi için Yerşon ülkesinde yer açılmış oldu; ve böylece hakimlerin yönetiminin on sekizinci yılında Lamanlılar ve Nefililer arasında bir savaş başladı; ve onların yaptıkları savaşlar daha sonra anlatılacaktır.
- 14 Ve Alma ve Ammon ve onların kardeşleri ve ayrıca Alma'nın iki oğlu, Tanrı'nın elinde aracı olup Zoramlılar'ın pek çoğunu tövbeye getirdikten sonra Zarahemla ülkesine geri döndüler ve tövbeye getirilen herkes ülkelerinden kovulmuş olsalar da Yerşon ülkesinde miras toprakları oldu ve onlar kendilerini ve eşlerini ve çocuklarını ve vatanlarını savunmak için silaha sarıldılar.
- 15 Şimdi Alma, halkının kötülükleri, evet, aralarında olan savaşlar, dökülen kanlar ve çekişmeler yüzünden kedere boğuldu; ve her şehirdeki bütün halkın arasına sözü bildirmek amacıyla gitmiş ya da sözü bildirmek üzere gönderilmişti; ve halkın yüreğinin katılaşmaya başladığını ve sözün sıklığı yüzünden onların gücenmeye başladığını gördüğü için yüreğini acılar sardı.
- 16 Bu yüzden oğullarının her birine doğrulukla ilgili konularda kendi emirlerini verebilmek için onların toplanmalarını buyurdu. Ve kendi kayıtlarına göre oğullarına verdiği emirlerinin anlatımı şöyledir.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Oğlum, sözlerimi iyi dinle; çünkü sana yemin ederim ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğin sürece bu ülkede refaha kavuşacaksın.
- 2 Atalarımızın tutsak edilmesini ben nasıl aklımdan çıkarmamışsam senin de bunu hatırlamanı isterim; çünkü onlar tutsaklık altında yaşıyorlardı ve İbrahim'in Tanrı'sından ve İshak'ın Tanrı'sından ve Yakup'un Tanrı'sından başka hiç kimse onları kurtaramazdı; şüphesiz ki onları sıkıntıdan kurtaran O'dur.
- 3 Ve şimdi, ey oğlum Helaman, işte sen daha gençsin ve bu nedenle senden sözlerimi dinlemeni ve benden öğrenmeni diliyorum; çünkü biliyorum ki Tanrı'ya güvenen herkes yaşadıkları denemelerde, zorluklarda ve sıkıntılarda desteklenecek ve son gününde yukarı kaldırılacaktır.
- 4 Bunu kendiliğimden bildiğimi düşünmeni istemem; bilgim maddi değil, manevîdir; dünyasal düşüncelerden değil, Tanrı'dan gelmiştir.
- 5 Şimdi işte sana söylüyorum: Eğer Tanrı'dan doğmamış olsaydım, bu şeyleri bilemezdim; ama Tanrı, kutsal meleğinin ağzından bana bu şeyleri bildirdi; ama lâıyk olduğum için değil.
- 6 Çünkü ben, Mosiya'nın oğullarıyla beraber Tanrı'nın Kilisesi'ni yok etmek için dolaşıyordum; ama işte, Tanrı kutsal meleğini göndererek bizi yolumuz üzerinde durdurdu.
- 7 Ve işte, melek gök gürültüsünü andıran bir sesle bize konuştu ve ayağımızın altındaki her yer sarsıldı; ve hepimiz yere düştük; çünkü Rab korkusu üzerimize çökmüştü.
- 8 Fakat işte, ses bana: "Ayağa kalk!" dedi. Ve ben doğrulup ayağa kalktım ve meleği gördüm.
- 9 Ve melek bana: "Sen kendi ölümüne razı olsan bile, bir daha Tanrı'nın Kilisesi'ni yok etmeye çalışma!" dedi.
- 10 Ve öyle oldu ki yere düştüm ve üç gün üç gece ne ağzımı açabildim ne de elimi ayağımı kımıldatabildim..

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 Ve melek bana daha başka şeyler söyledi; söylenenleri kardeşlerim duydular, ancak ben duymadım; çünkü “Sen kendi ölümüne razı olsan bile, bir daha Tanrı’nın Kilisesi’ni yok etmeye çalışma!” sözünü işitir işitmez, belki de öleceğim diye, öyle büyük bir korku ve şaşkınlık içinde yere yığıldım ki artık başka bir şey işitmedim.
- 12 Sonsuz bir acıyla işkence çektim; çünkü ruhum acıların en büyüğünü gördü ve işlediğim bütün günahlar bana işkence ediyordu.
- 13 Evet işlediğim günah ve kötülüklerin hepsini hatırladım; bu yüzden cehennem azabı çekiyordum; evet, Tanrıma karşı isyan ettiğimi ve O’nun kutsal emirlerini hiçe saydığımı anladım.
- 14 Evet ve ben, O’nun çocuklarından pek çoğunu öldürmüştüm; başka bir deyişle onları yıkıma sürüklemiştim; evet ve kısacası, o kadar büyük kötülükler işlemiştim ki Tanrı’nın huzuruna çıkma düşüncesi bile ruhumu tarif edilemez bir korkuyla dolduruyordu.
- 15 Ah keşke Tanrı’nın huzuruna çıkarılıp yaptıklarına göre yargılanacağıma, kovulup hem ruhum hem bedenim yok olsaydı, diye düşündüm.
- 16 Ve şimdi, üç gün üç gece cehennem ateşiyle yanan bir ruhun çektiği acıları çektim.
- 17 Ve öyle oldu ki bu şekilde acıyla işkence çekerken, yüreğim işlediğim onca günahın hatırasıyla paramparça olmuşken, işte babamın halka, Tanrı’nın Oğlu olan bir İsa Mesih’in, dünyanın günahları için kefaretle etmek üzere geleceğine dair söylemiş olduğu peygamberliği hatırladım.
- 18 Şimdi, aklım bu düşüncüyü yakaladığında kalbimden: “Ey Tanrı’nın Oğlu İsa, ölümün sonsuz zincirleri ile sarılıp öd acısı içinde olan bana merhamet et!” diye haykırdım.
- 19 Ve şimdi işte, bunu düşündüğümde artık acılarımı hatırlayamaz oldum; evet, günahlarım aklıma geldiğinde artık acı duymuyordum.
- 20 O zaman, ah nasıl da sevindim ve ne fevkalâde bir ışık gördüm; evet, ruhumun sevinci çektiğim ağrılar kadar büyüktü.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

- 21 Evet, oğlum sana derim ki: Çektiğim acıdan daha büyüğü ve kötüsü olamaz. Evet ve yine sana söylüyorum oğlum, diğer tarafta ise benim sevincimden daha güzel, daha tatlı bir şey olamaz.
- 22 Evet, atamız Lehi nasıl görmüşse ben de Tanrı'yı tahtında otururken görür gibi oldum. O'nun etrafını şarkılar söyleyen ve Tanrı'larını övüyormuş gibi gözüken sayılamayacak kadar büyük bir melek topluluğu sarmıştı; evet ve ruhum orada olmaya can atıyordu.
- 23 Fakat işte, elim, ayağım yeniden tutmaya başladı; ve ben ayağa kalkıp halka Tanrı'dan doğmuş olduğumu bildirdim.
- 24 Evet ve o günden şu ana dek, insanları tövbeye getirmek, kendi tattığım müthiş sevinci onlara da tattırmak ve böylece onlar da Tanrı'dan doğup Kutsal Ruh'la dolsunlar diye hiç durmadan çalıştım.
- 25 Evet ve şimdi işte, ey oğlum, Rab, emeklerimin meyvesinden dolayı beni çok ama çok sevindiriyor.
- 26 Çünkü O'nun bana verdiği sözün sayesinde, işte, birçok kişi Tanrı'dan doğdu ve onlar da benim gibi tadıp gözleriyle gördüler; dolayısıyla söylediğim bu şeyleri benim gibi biliyorlar; ve benim bilgim Tanrı'dandır.
- 27 Ve çektiğim her türlü zorlukta ve sınamada, evet ve her türlü sıkıntıda yalnız bırakılmadım; evet, Tanrı, beni hapisten, zincirlerden ve ölümden kurtardı; evet ve ben O'na güvenirim ve O beni yine kurtaracaktır.
- 28 Ve ben biliyorum ki, Tanrı beni son günde kendisiyle beraber görkem içinde yaşamam için diriltecektir; evet ve ben O'nu sonsuza dek öveceğim; çünkü O atalarımızı Mısır'dan çıkarıp, Mısırlılar'ı Kızıldeniz'de yutmuştur; ve gücüyle onları vaadedilen diyara götürmüştür; evet ve onları zaman zaman kölelik ve tutsaklıktan kurtarmıştır.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Evet ve ayrıca atalarımızı da Yerusalemler ülkesinden çıkarmıştır ve sonsuz gücüyle onları zaman zaman kölelik ve tutsaklıktan kurtarıp bugüne kadar getirmiştir; ve ben onların tutsaklığını hep hatırimda tuttum; evet ve benim gibi sen de onların tutsaklığını hatırimda tutmalısın.

30 Fakat işte, oğlum, hepsi bununla bitmiyor; çünkü benim bildiğim gibi sen de bilmelisin ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğin sürece ülkede refaha kavuşacaksın; ve ayrıca şunu da bil ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirmezsen, O'nun huzurundan kovulacaksın. Şimdi bu, Tanrı'nın dediği gibi olacaktır.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 Ve şimdi oğlum Helaman sana bana emanet edilen bu kayıtları almanı emrediyorum.
- 2 Ve ayrıca sana benim yaptığım gibi bu halkın başından geçenleri Nefi Levhaları'na kaydetmeni ve benim koruyup sakladığım bütün bu kutsal şeyleri benim koruduğum gibi senin de korumanı emrediyorum; çünkü bunlar bilgece bir amaç için korunmaktadır.
- 3 Ve işlenmiş bu yazıları içeren, üzerinde kutsal yazıların bulunduğu, hatta başlangıçtan beri atalarımızın soyağacını gösteren bu pirinç levhalar—
- 4 İşte, atalarımız bu levhaların korunup bir kuşaktan diğerine aktarılacağına ve her ulusa, sülâleye, dile ve halka ulaşım içindeki sırlar onlar tarafından bilininceye kadar Rab'bin eliyle korunup saklanacağına dair peygamberlik etmişlerdir.
- 5 Ve şimdi işte, onlar korundukları sürece parlaklıklarını yitirmeyecek, evet ve parlamaya devam edecektir; evet ve ayrıca kutsal yazıları içeren bu levhaların hepsi her zaman parlak kalacaktır.
- 6 Şimdi, sen bunu benim bir akılsızlığım olarak düşünebilirsin; fakat işte sana derim ki küçük ve basit şeylerden büyük şeyler doğar ve küçücük şeyler çoğu zaman bilgeleri utandırır.
- 7 Ve Rab Tanrı, yüce ve sonsuz amaçlarını gerçekleştirebilmek için değişik yollardan çalışır; ve Rab, çok önemsiz gibi gözükken şeylerle bilgeleri utandırır ve birçok insanın kurtulmasını sağlar.
- 8 Ve şimdi, bu şeylerin bugüne kadar korunması Tanrı'nın hikmetiydi; çünkü işte, onlar bu halkın hafızasını açtı, evet, içlerinden pek çoğuna tuttıkları yolun yanlışlığını gösterip canlarının kurtuluşu için onları Tanrı'larının bilgisine getirdi.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Evet, sana derim ki bunlar olmasaydı, yani bu levhalar üzerinde bulunan bu kayıtlar olmasaydı, Ammon ve kardeşleri binlerce Lamanlıyı atalarının geleneğinin yanlışlığı konusunda yola getiremezlerdi; evet, bu kayıtlar ve onların sözleri Lamanlıları tövbeye getirmiştir; yani, bunlar onları Tanrıları Rab'bin bilgisine ve Fidyeye ile Kurtarıcıları olan İsa Mesih'le sevinç duymaya getirmiştir.

10 Ve kim bilir belki bunlar sayesinde onlardan ve şimdi günah ve kötülükle yüreklerini sertleştiren bizim dik kafalı Nefili kardeşlerimizden binlercesi Kurtarıcıları tanımayacağı getirileceklerdir.

11 Şimdi bu sırlar şimdilik bana tümüyle bildirilmemiş olduğundan bu konuda fazla bir şey söylemek istemiyorum.

12 Ve onların bilgece bir amaç için korunup saklandığını söylemekle yetineceğim; bu amacı ise Tanrı biliyor; çünkü O, yaptığı her işte bilgelikle öğüt verir ve O'nun yolları doğrudur; ve O'nun izlediği yol sonsuz bir yuvaraktır.

13 Ey oğlum Helaman, Tanrı'nın emirlerinin ne kadar sıkı olduğunu hatırla, hatırla! Ve O: "Eğer siz emirlerimi yerine getirirseniz, ülkede refaha kavuşacaksınız" demiştir. Fakat siz O'nun emirlerini yerine getirmezseniz, O'nun huzurundan kovulacaksınız.

14 Ve şimdi, ey oğlum, Tanrı'nın gelecek kuşaklara gücünü göstermek için kutsal tuttuğu ve ayrıca kendisinde bulunan bilgece bir amaçla koruyup saklayacağı bu kutsal şeyleri sana emanet ettiğini hatırla.

15 Ve şimdi işte, ben peygamberlik ruhuyla sana söylüyorum ki eğer Tanrı'nın emirlerini çiğnersen, işte, kutsal olan bu şeyler Tanrı'nın gücüyle senden alınacaktır ve sen yelin sürüklediği saman ufağı gibi elenmek üzere şeytana teslim edileceksin.

16 Ancak Tanrı'nın emirlerini tutar, kutsal olan bu şeylere Rab'bin sana emrettiği gibi sahip çıkarsan, (çünkü bu kutsal şeylerle neleri gerçekleştireceğini öğrenmek için her konuda Tanrı'ya danışmalısın) işte ne dünyanın ne de cehennem hiçbir gücü bunları senden alamayacaktır; çünkü Tanrı, bütün sözlerini yerine getirecek güçtedir.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Çünkü sana vereceği bütün sözleri yerine getirecektir; çünkü atalarımıza verdiği sözleri yerine getirmiştir.
- 18 Çünkü O atalarımıza, gelecek kuşaklara gücünü göstermek için kendisindeki bilgece bir amaçla bu şeyleri koruyup saklayacağı sözünü vermiştir.
- 19 Ve şimdi işte Lamanlılar'dan binlercesini gerçeğin bilgisine döndürerek bu amaçlarından birini yerine getirdi; ve gücünü bu kutsal şeylerle göstermiştir ve gücünü bunlarla gelecek kuşaklara da gösterecektir; bu nedenle bunlar korunup saklanacaktır.
- 20 Bu yüzden oğlum Helaman, sana gayret edip bütün sözlerimi tutmanı ve yazıldığı şekilde Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeni emrediyorum.
- 21 Ve şimdi sana bu yirmi dört levhadan söz edeceğim. Bunları iyi koru. Öyle ki karanlık dolu işler, sırlar ve onların gizli işleri, yani şu yıkıma uğratılan halkın gizli işleri, bu halkın gözü önüne serilsin; evet, onların bütün cinayetleri ve hırsızlıkları ve yağmacılıkları ve bütün kötülükleri ve iğrençlikleri bu halkın gözü önüne serilsin; evet ve bu çeviricileri de koru.
- 22 Çünkü işte Rab, halkının karanlık işler çevirmeye başladığını, evet, gizli cinayetler işleyip iğrençlikler yaptığını gördü; bu nedenle, eğer tövbe etmezlerse yeryüzünden silinip yok edileceklerini söyledi.
- 23 Ve Rab şöyle dedi: Hizmetkârım Gazelem için parlayıp karanlığı ışığa çevirecek bir taş hazırlayacağım; böylece bana hizmet eden halkıma bildireceğim, onlara kardeşlerinin işlerini, evet, onların gizli işlerini, karanlık işlerini ve yaptıkları kötülükleri ve iğrençlikleri bildireceğim.
- 24 Ve şimdi, ey oğlum, bu çeviriciler Tanrı'nın söylediği şu sözün yerine gelmesi için hazırlandı:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

- 25 Onların bütün gizli işlerini ve iğrençliklerini karanlıktan aydınlığa çıkaracağım; ve tövbe etmeyecek olurlarsa onları yeryüzünden silip atacağım; ve onların bütün sırlarını ve iğrençliklerini aydınlığa çıkaracağım; bu ülkeye gelecekte sahip olacak her ulus bunları bilecek.
- 26 Ve şimdi oğlum, onların tövbe etmediklerini görüyoruz; bu yüzden yok edilmişlerdir ve Tanrı'nın sözü de bugüne kadar yerine gelmiştir; evet, onların gizli iğrençlikleri karanlıktan çıkarılıp bize bildirilmiştir.
- 27 Ve şimdi oğlum, onların bütün yeminlerini, sözleşmelerini ve gizli iğrençlikler yapmak üzere girdikleri anlaşmalarını gizli tutmanı sana emrediyorum; evet ve onların bütün işaret ve acayıplıklarını bu halktan gizleyeceksin; öyle ki onlar bu şeyleri öğrenmesinler, çünkü halkın bilmeden karanlığa düşmesinden ve yok olup gitmesinden korkarım.
- 28 Çünkü işte, bütün bu ülkenin üzerinde bir lanet vardır; öyle ki karanlığın işçileri tam anlamıyla olgunlaştıklarında, Tanrı'nın gücü hepsinin üzerine ölüm gönderecektir; bu yüzden, bu halkın yok olmasını istemem.
- 29 Bu nedenle onların yeminleri ve antlaşmaları olan bu gizli planları bu halktan gizleyeceksin ve onlara yalnızca onların kötülüklerini, cinayetlerini ve iğrençliklerini bildireceksin ve halka bu tür kötülüklerden, iğrençliklerden ve cinayetlerden nefret etmelerini öğreteceksin; ve ayrıca onlara bu halkın kendi kötülükleri, iğrençlikleri ve cinayetleri yüzünden yok edildiğini de öğreteceksin.
- 30 Çünkü işte, onlar günahlarını yüzlerine vurmak üzere aralarına gelmiş olan Rab'bin her peygamberini öldürdüler; ve onların öldürdüğü peygamberlerin kanı kendilerini öldürenlerden öç alınması için Tanrıları Rab'be yakardı; ve böylece Tanrı'nın yargıları bu karanlığın ve gizli örgütlerin işçileri üzerine geldi.
- 31 Evet ve onlar tamamıyla olgunlaşmadan önce tövbe etmeyecek olurlarsa, dilerim bu ülke o karanlığın ve gizli örgütlerin işçileri için sonsuza dek hep lanetli olsun ve yok olup gitsinler.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

- 32 Ve şimdi oğlum, sana söylediğim bu sözleri unutma; bu gizli planları bu halka emanet etme, ama onlara günah ve kötülükten sonsuza dek nefret etmelerini öğret.
- 33 Onlara tövbe edip Rab İsa Mesih'e iman etmelerini vaaz et; onlara kendilerini alçaltıp yumuşak huylu ve alçakgönüllü olmalarını öğret; onlara Rab İsa Mesih'e olan imanları ile şeytanın her ayartmasına karşı durmalarını öğret.
- 34 Onlara yumuşak huylu ve alçakgönüllü olmalarını, iyi işlerde bulunmaktan yılmamayı öğret; çünkü ruhu huzur bulacak olan kimseler bunlardır.
- 35 Ey oğlum bunları unutma ve genç yaşta akıl öğren; evet, Tanrı'nın emirlerini tutmasını daha gençken öğren.
- 36 Evet ve geçimini sağlamak için her konuda Tanrı'ya yakar; evet, her işin Rab için olsun ve her nereye gidersen gidişin Rab için olsun; evet, bütün düşüncelerin Rab'be yönelmiş olsun; evet, yüreğindeki sevgi sonsuza dek Rab'be olsun.
- 37 Sen her işinde Rab'be akıl danış ve O seni hayırlı işlere yöneltecektir; evet, gece yatacağın zaman, Rab için yat ki Rab seni uyurken korusun; ve sabah kalktığında, yüreğin Tanrı'na şükranla dolsun; ve eğer bu dediklerimi yaparsan, son günde yukarı kaldırılacaksın.
- 38 Ve şimdi oğlum, atalarımızın küre ya da kılavuz adını verdikleri şey hakkında söyleyeceklerim var—daha doğrusu atalarımız buna tercümesi pusula anlamına gelen Liahona adını vermişlerdir; ve bunu Rab hazırlamıştır.
- 39 Ve işte, böyle ince bir işçilikle yapılmış bir şeyi insan oğlu yapmış olamaz. Ve işte bu, atalarımızın çölde gidecekleri yolu onlara göstermek için hazırlanmıştı.
- 40 Ve bu pusula onların Tanrı'ya olan inançlarına göre işliyordu; bu nedenle onlar gidecekleri yolu bu işlemlerle Tanrı'nın kendilerine gösterebileceğine inandıklarında, işte istedikleri oldu; dolayısıyla Tanrı'nın gücüyle bu mucizeyi ve bunun gibi daha birçok mucizeyi her gün gerçekleştirir oldular.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Bu mucizeler önemsiz sayılacak yollarla oldu, ancak onlara olağanüstü işler gösterdi. Onlar tembeldiler ve iman edip gayret göstermeyi unuttular; işte o zaman, o harikulâde işlerin sonu geldi ve yollarında ilerleyemediler.

42 Bu yüzden, işledikleri günahlar yüzünden çölde kaldılar, yani dosdoğru ilerleyemediler; ve açlık ve susuzluk çektiler.

43 Ve şimdi ey oğlum, bu şeylerin gölgesiz olmadıklarını anlamamı isterim; çünkü atalarımız uyuşuk davranıp bu pusulaya dikkat etmedikleri için (şimdi bunlar gelip geçici şeylerdi), bolluk ve bereket görmediler; ruhsal konularda da durum değişmez.

44 Çünkü işte, atalarımızın vaadedilen diyara giden doğru yolu kendilerine gösteren bu pusulaya dikkat etmeleri ne kadar kolay idiyse, sonsuz saadete giden doğru yolu sana gösterecek Mesih'in sözlerini dinlemek de o kadar kolaydır.

45 Ve dediğim gibi şimdi burada bir benzetme söz konusu değil midir? Çünkü, gösterdiği yönü izleyen atalarımızı bu kılavuz kuşkusuz nasıl vaadedilen diyara getirmişse, Mesih'in sözleri de, eğer onların göstereceği yolu izlersek, bizi bu üzüntü vadisinden çok daha iyi olan vaadedilmiş bir diyara götürecektir.

46 Ey oğlum, yolun kolay oluşu yüzünden tembel olmayalım; çünkü atalarımız için de durum buydu; çünkü onlar için böyle bir yol hazırlanmıştı; öyle ki onlar baktıkları zaman yaşayacaklardı; bizim için de durum budur. Yol hazırlanmıştır ve biz bakarsak, sonsuza dek yaşayabiliriz.

47 Ve şimdi oğlum, bu kutsal şeyleri özenle koru; evet, gözünü Tanrı'dan ayırmamaya dikkat et ve yaşa. Gidip bu halka sözü bildir ve ciddi ol. Oğlum, hoşça kal.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Oğlum, sözlerime kulak ver; çünkü Helaman'a söylediğim gibi sana da söylüyorum: Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğin sürece ülkede refaha kavuşacaksın; ve Tanrı'nın emirlerini yerine getirmediğin zaman da onun huzurundan kovulacaksın.
- 2 Ve şimdi oğlum, Tanrı'ya bağlılıkta gösterdiğin kararlılık, ümit ederim, beni çok sevindirecek; çünkü genç yaşta Rab Tanrı'na bakmaya başladığın gibi, onun emirlerini dinlemeyi sürdüreceğini umuyorum; çünkü ne mutlu sonuna kadar dayanan kişiye!
- 3 Ey oğlum sana derim ki Zoram halkı arasındayken gösterdiğin bağlılık ve gayret ve sabır ve dayanıklılıktan dolayı beni daha önce çok sevindirdin.
- 4 Çünkü senin zincire vurulmuş olduğunu biliyorum; evet ve ayrıca Tanrı'nın sözü uğruna taşlandığını da biliyorum; ve bütün bunlara sabırla dayandın, çünkü Rab seninleydi ve şimdi biliyorsun ki seni kurtaran Rab'di.
- 5 Ve şimdi oğlum Şiblon, hatırlamanı isterim ki Tanrı'ya olan güvenin ölçüsünde geçirdiğin denemelerden, zorluklardan ve üzüntülerden kurtulacak ve son günde yukarı kaldırılacaksın.
- 6 Şimdi oğlum, bunları kendiliğimden bildiğimi sanmanı istemem; bunları bana bildiren Tanrı'nın bende bulunan Ruhu'dur; çünkü ben Tanrı'dan doğmamış olsaydım, bu şeyleri bilemezdim.
- 7 Ama işte, Rab yüce merhametiyle halkı arasındaki yıkım işini bırakmamı bana bildirmek üzere meleğini gönderdi; evet ve bir melek ile yüz yüze geldim ve o benimle konuştu; ve onun sesi gök gürültüsünü andırıyordu; ve her yer sarsıldı.

Alma 38

- My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.
- And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.
- I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.
- For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.
- And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.
- Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.
- But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

8 Ve öyle oldu ki üç gün üç gece ruhum en derin acılar ve ıstırap içinde yandı kavruldu; ve Rab İsa Mesih'e yakarıp merhametini dileyinceye kadar günahlarımdan asla bağışlanmadım. Ama işte, O'na yalvardım ve ruhum huzura kavuştu.

9 Ve şimdi oğlum, bunu sana akıl öğrenesin; insanlığın kurtulabilmesi için Mesih'in ve O'nun aracılığı olmadan başka bir yol ya da çarenin olmadığını benden öğrenesin diye söyledim. İşte O, dünyanın hayatı ve nurudur. İşte O, hakikatin ve doğruluğun sözüdür.

10 Ve şimdi sözü öğretmeye başladığın gibi sürdürmeni dilerim ve her konuda gayretli ve ölçülü olmanı isterim.

11 Sakın kendini gurura kaptırma; evet, sakın kendi bilgeliğin ve gücünle övünme.

12 Atılğan ol, ama buyurucu olma; ayrıca yüreğinin sevgiyle dolması için bütün tutkularını dizginlemeye özen göster; tembellikten uzak durmaya dikkat et.

13 Zoramlılar gibi dua etme; çünkü gördüğün gibi onlar insanlar tarafından duyulmak ve bilgelikleriyle övünmek için dua ederler.

14 “Ey Tanrım, kardeşlerimizden daha iyi olduğumuz için sana şükürler olsun” demek yerine “Ya Rab, sana layık olamadım beni bağışla ve kardeşlerimi hatırlayıp onlara merhamet göster” de—evet, Tanrı'nın önünde değersizliğini her zaman kabul et.

15 Ve Rab, ruhunu kutsayıp seni son günde krallığına kabul etsin. Orada huzur içinde oturasın. Şimdi, oğlum, git ve bu halka sözü öğret! Ciddi ol oğlum, hoşça kal.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 Ve şimdi oğlum, sana, kardeşine söylediğimden daha başka söyleyeceklerim var; çünkü işte sen, kardeşinin Tanrı'nın emirlerini tutmadaki kararlılığını, bağlılığını ve gayretini görmedin mi? İşte o, sana iyi bir örnek olmadı mı?
- 2 Çünkü sen, Zoram halkı arasındayken benim sözlere kardeşinin gösterdiği özeni göstermedin. Şimdi sana karşı olduğum konu şu: Sen kendi gücün ve bilgeliğinle övünmeyi bırakmadın.
- 3 Ve bununla da kalmayıp, oğlum, bana yürekler acısı veren bir şey yaptın; çünkü sen rahiplik görevini bırakıp Lamanlılar'ın sınırları içindeki Siron ülkesine, fahişe İzabel'e gittin.
- 4 Evet, o birçok kişinin yüreğini çalmıştır; fakat bu senin için bir mazeret değildi oğlum. Senin, sana emanet edilen göreve sadık kalman gerekirdi.
- 5 Oğlum, bunların Rab'bin gözünde bir iğrençlik olduğunu bilmez misin? Evet, masum kanı dökmekten veya Kutsal Ruh'u inkâr etmekten sonra bütün günahların en iğrenci olduğunu bilmez misin?
- 6 Çünkü işte, eğer sen Kutsal Ruh'u bir kere içinde yer aldıktan sonra inkâr edersen ve O'nu inkâr ettiğini biliyorsan, işte bu bağışlanmayacak bir günahdır; evet ve kim Tanrı'nın ışığı ve bilgisi altında cinayet işlerse, onun bağışlanması kolay değildir; evet, sana derim ki oğlum, o kişinin bağışlanması kolay değildir.
- 7 Ve şimdi oğlum, Tanrı'dan diledim ki keşke bu kadar büyük bir suç işlememiş olsaydın. Eğer senin iyiliğin için olmasaydı, suçların üzerinde bu kadar durup da ruhuna böylesine eziyet etmezdim.
- 8 Fakat işte suçlarını Tanrı'dan gizleyemezsin ve tövbe etmedikçe, bunlar son günde sana karşı tanıklık edecektir.

Alma 39

- And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?
- For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.
- And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.
- Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.
- Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?
- For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.
- And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.
- But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

9 Şimdi oğlum, dilerim tövbe edip günahlarından vazgeçer ve gözlerinin tutkusunun peşinden daha fazla koşmazsın; dilerim bütün bu hususlarda kendine hakim olursun; çünkü bunu yapmazsan hiçbir şekilde Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamazsın. Ah oğlum, bunları hatırla ve bunlardan kendini sakınmayı görev bil.

10 Ve sana yaptığın işlerde ağabeylerine danışmayı görev bilmeni emrediyorum; çünkü işte sen gençlik yıllarındasın ve ağabeylerin tarafından kollanmaya ihtiyacın var. Ve onların öğütlerine kulak ver.

11 Kendini boş ve aptalca şeylere kaptırma; şeytanın senin yüreğini o kötü fahişelerin ardından sürüklemesine bir daha izin verme. İşte ey oğlum, Zoramlılar'a ne kadar büyük bir kötülük yaptın; çünkü onlar senin davranışını gördükten sonra benim sözlerime inanmak istemediler.

12 Ve şimdi Rab'bin Ruhu bana şöyle diyor: Çocuklarına iyilik etmelerini emret ki, birçok insanın yüreğini yok olmaya sürüklemesinler; bu yüzden ey oğlum, Tanrı korkusuyla, sana kötülüklerinden vazgeçmeni emrediyorum.

13 Bütün aklın, gücün ve kuvvetinle Rab'be dönmeni ve hiç kimsenin yüreğini daha fazla kötülük yapmaya sürüklememeni, fakat onlara dönerek hatalarını ve yapmış olduğun haksızlıkları kabul etmeni emrediyorum.

14 Bu dünyanın zenginliklerinin ve boş şeylerinin peşinde koşma; çünkü işte, onları yanında götüremezsin.

15 Ve şimdi de oğlum, Mesih'in gelişi ile ilgili olarak sana birkaç şey söylemek istiyorum. İşte sana derim ki dünyanın günahlarını kaldırmak üzere muhakkak gelecek olan O'dur; evet, O, halkına kurtuluş müjdesini bildirmeye gelecektir..

16 Ve şimdi ey oğlum, bu halka bu sevindirici haberi duyurup onların zihinlerini hazırlamak üzere çağrıldığın görev buydu; ya da başka bir deyişle, kurtuluşun onlara gelebilmesi için çağrıldın; öyle ki O geldiği zaman sözü dinlemeleri için kendi çocuklarının zihinlerini hazırlayabilsinler.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

- 17 Ve Şimdi aklımı bu konuda biraz rahatlatayım. İŞte, sen bunların bu kadar önceden bilinmesine ŐaŐıyorsun. İŞte sana derim ki Şu anda yaşayan bir can Tanrı'ya göre, Mesih'in geleceği zamandaki can kadar değerli değil midir?
- 18 Fidyeye ile kurtuluş planının bu halkın çocuklarına olduğu kadar, kendilerine de bildirilmesi gerekli değil midir?
- 19 Rab'bin bir meleğini gönderip bu sevindirici haberleri bize Şimdi bu zamanda aŐıklaması, çocuklarımıza ya da O'nun gelişinden sonra aŐıklaması kadar kolay değil midir?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Şimdi oğlum, sana söyleyeceğim bir kaç şey daha var; çünkü senin aklının, ölülerin dirilişi konusunda rahatsız olduğunu görüyorum.
- 2 İşte sana derim ki Mesih'in gelişinden önce ölümden diriliş yoktur, yani bir başka deyişle şunu demek istiyorum ki bu ölümlü beden ölümsüzlüğü; bu çürüme çürümezliği giymeyecektir.
- 3 İşte O, ölülerin dirilişini gerçekleştirecektir. Fakat işte, oğlum, ölümden dirilme henüz gelmemiştir. Şimdi sana bir sır vereyim; aslında saklı tutulan nice sırlar vardır ki onları Tanrı'nın kendisinden başka hiç kimse bilmez. Fakat benim Tanrı'dan bilmek için gayretle sorduğum bir şey vardı ki sana onu göstereceğim; bu, ölümden sonra dirilme ile ilgilidir.
- 4 İşte herkesin ölümden sonra dirileceği bir zaman kararlaştırılmıştır. Şimdi bunun ne zaman geleceğini hiç kimse bilmez, kararlaştırılmış olan zamanı ancak Tanrı bilir.
- 5 Şimdi insanların ölümden sonra dirilmeleri bir kere mi, ikinci kere mi, yoksa üçüncü kere mi olacak, bu o kadar önemli değildir; çünkü Tanrı bütün bunları bilir; ve benim için böyle olacağını bilmek, yani herkesin ölümden dirileceği bir zamanın kararlaştırılmış olduğunu bilmek yeterlidir.
- 6 Şimdi ölüm zamanı ile diriliş zamanı arasında bir süre olması gerekmektedir.
- 7 Ve şimdi bu ölüm zamanı ile diriliş için kararlaştırılmış olan zamana kadar insanların ruhlarına ne olacağını sormak istiyorum.
- 8 Şimdi insanların ölümden dirilmesi için birden fazla kararlaştırılmış bir zamanın olup olmaması o kadar önemli değildir; çünkü herkes bir seferde ölmeyecektir ve bu da önemli değildir; Tanrı katında her şey bir tek gün gibidir ve zaman yalnızca insanlar için ölçülüdür.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

9 Bu nedenle, insanların ölümden sonra tekrar dirilecekleri bir zaman kararlaştırılmıştır ve ölüm zamanı ile dirilme zamanı arasında bir süre vardır. Ve şimdi, benim Rab'den öğrenmek için gayretle sorduğum husus, bu süre zarfında insanların ruhlarına ne olduğudur; ve ben şimdi şunu biliyorum.

10 Ve bütün insanların dirilecekleri zaman geldiğinde, onlar Tanrı'nın insan için kararlaştırılmış olan bütün süreleri bildiğini görecektir.

11 Şimdi, ruhun ölüm ile diriliş arasındaki durumu hakkında; işte, bir melek tarafından bana bütün insanların ruhlarının bu ölümlü bedenden ayrılır ayrılmaz, evet, iyi ya da kötü olsun, bütün insanların ruhlarının eve, onlara hayat vermiş olan Tanrı'nın yanına götürüleceği bildirilmiştir.

12 Ve o zaman öyle olacak ki doğruların ruhları Dinlenme Yeri denilen büyük bir mutluluk durumuna, çektikleri tüm sıkıntılardan, kaygı ve üzüntülerden dinlenecekleri bir dinlenme durumuna, bir huzur durumuna kabul edilecektir.

13 Ve o zaman öyle olacak ki kötülerin ruhları, evet, kötü olanların—çünkü işte, onlar Rab'bin Ruhu'ndan hiçbir pay ya da nasip alamamıştır; çünkü işte, onlar iyi işler yerine kötü işleri seçmişlerdir; bu yüzden şeytanın ruhu onların içine girmiş ve onların evine sahip olmuştur—ve bunlar dışarıdaki karanlığa atılacaklardır; orada ağlama, inleme ve dış gırcırtısı olacaktır; ve bunun nedeni kendi kötülüklerinden dolayı ve şeytanın isteği üzerine tutsak olarak götürülmüş olmalarıdır.

14 İşte, kötülerin ruhlarının durumu budur; evet, onlar karanlıkta ve berbat bir durumda korkuyla, Tanrı'nın gazabının ateşli öfkesinin üzerlerine gelmesini beklerler; onlar tekrar dirilecekleri zamana kadar bu durumda böyle beklerlerken, doğrular da Dinlenme Yeri'nde kalacaklardır.

15 Şimdi, ruhun dirilişten önceki bu mutluluk ve sefalet durumunu, ilk dirilme olarak anlayanlar vardır. Evet, ben bu söylenmiş olan sözlere göre, bunun ruhun ya da canın kalkarak mutluluğa ya da sefalete gönderilmesine bir dirilme denilebileceğini kabul ediyorum.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignment to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

- 16 Ve işte, Mesih'in ölülerin arasından dirileceği zamana kadar yaşamış olan, şu an yaşamakta olan ya da daha sonra yaşayacak olan herkesin dirilmesi anlamına gelen bir ilk dirilmeden de söz edilmiştir.
- 17 Şimdi bu şekilde sözü edilen bu ilk dirilmenin canların dirilmesi ve onların mutluluk ya da sefaletle gönderilmesi olabileceğini sanmıyoruz. Sen de bunun o anlama geldiğini sanmamalısın.
- 18 İşte, sana derim ki: Hayır. Fakat bu, Adem'in gününden Mesih'in dirilişine kadar ölmüş olan insanların ruhlarıyla bedenlerinin yeniden birleşmesi anlamına gelir.
- 19 Şimdi sözü edilmiş olanların, yani kötülerin ve doğruların ruhları ile bedenlerinin bir kerede birleşip birleşmeyeceğini söylemiyorum. Şunu söylemekle yetineyim: Onların hepsi dirilecektir; başka bir deyişle, onların dirilişi Mesih'in dirilişinden sonra ölenlerin dirilmesinden önce olacaktır.
- 20 Şimdi oğlum, onların dirilişinin Mesih'in dirileceği zaman olacağını söylemiyorum; fakat işte, ben kendi fikrime göre, doğruların ruhları ile bedenlerinin Mesih'in dirildiği zaman ve O'nun göğe yükselişinde yeniden birleşeceğini söylüyorum.
- 21 Fakat bunun, O dirildiği zaman mı, yoksa daha sonra mı olacağını söylemiyorum; fakat şu kadarını söyleyeyim ki, beden ölümü ile dirilişi arasında bir süre ve Tanrı tarafından kararlaştırılmış olan ölülerin dirilecekleri ve hem ruh hem de bedeninin yeniden birleşeceği ve Tanrı'nın önüne getirilerek yaptıkları işlere göre yargılanacakları zamana kadar ruhun bir mutluluk ya da sefalet durumu vardır.
- 22 Evet bu, peygamberlerin ağızlarından söylenmiş olan bu şeylerin eski durumlarına getirilmesini sağlar.
- 23 Ruh bedene ve beden de ruha iade edilecektir; evet ve beden her parçası ve her eklem kendi bedenine dönecektir; evet, baştaki bir tel saç bile kaybolmayacaktır; fakat her şey kendi uygun ve mükemmel yapısına dönüştürülecektir.
- 24 Ve şimdi oğlum, peygamberlerin ağızıyla söylenmiş olan eski duruma dönüş budur.
- 25 Ve o zaman doğrular, Tanrı'nın Krallığı'nda parlacaklardır.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignment to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 Fakat işte, kötülerin üzerine korkunç bir ölüm gelir; çünkü onlar doğrulukla ilgili değerlere göre ölürlər; çünkü onlar temiz değildirlər ve temiz olmayan hiçbir şey Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamaz; ancak onlar dışarı atılıp kendi emeklerinin ya da yaptıkları kötü işlerinin meyvelerini yemeye gönderilirlər ve bir acı bardağın tortusunu içlerler.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 Ve şimdi oğlum, sana sözü geçen eski duruma dönüş hakkında söyleyeceğim bazı şeyler var; çünkü işte bazı kişiler kutsal yazıları çarpıtmışlar ve bu yüzden doğru yoldan iyice sapmışlardır. Ve senin aklının da bu konuda rahatsız olduğunu görüyorum. Ama işte, sana bunu açıklayacağım.
- 2 Sana derim ki oğlum, eski duruma getirme planı Tanrı'nın adaletinin gereğidir; çünkü her şeyin uygun düzenine göre eski durumuna getirilmesi gereklidir. İşte, Mesih'in gücü ve dirilişine göre, insanın ruhunun bedeniyle tekrar birleşmesi ve beden her parçasının eski durumuna geri getirilmesi adil ve gereklidir.
- 3 Ve Tanrı'nın adaletine göre insanların, yaptıkları işlere göre yargılanması gerekir; ve eğer onların bu hayattaki işleri ve yüreklerinin arzuları iyi olmuşsa, onların son günde de iyi olana döndürülmeleri gerekir.
- 4 Ve eğer onların yaptıkları işler kötüyse, onlara kötülük iade edilecektir. Bu yüzden her şey kendi doğru düzenine ve kendi doğal yapısına geri döndürülecektir—ölümlülük ölümsüzlükle, çürüme çürümezlikle dirilecektir—kimileri bir tarafta Tanrı'nın Krallığı'nı miras almak için sonsuz mutluluğa diriltirken, kimileri de diğer tarafta şeytanın krallığını miras almak için sonsuz sefalete diriltileceklerdir—
- 5 Mutluluk arzuları olan mutluluğa ya da iyilik arzuları olan iyiliğe diriltilecektir; ve kötülük arzuları olan kimse ise kötülüğe diriltilecektir; çünkü bütün gün kötülük yapmayı arzulayan kişi, gece geldiğinde kötülüğünün karşılığını alacaktır.
- 6 Ve öbür tarafta da durum budur. Eğer kişi günahlarından tövbe edip ömrünün sonuna kadar doğruluğu arzu etmişse, o da doğruluğunun ödülünü alacaktır.
- 7 Bunlar Rab tarafından fidye ile kurtarılan kimselelerdir; evet, bunlar o sonsuz karanlık geceden kurtarılıp çıkarılanlardır; ve böylece onlar ya dururlar, ya da düşerler; çünkü işte onlar iyilik ya da kötülük yapma konusunda kendi kendilerinin yargıçlarıdır.
- 8 Şimdi, Tanrı'nın emirleri değiştirilemez; bunun için yol hazırlanmıştır ve kim isterse oradan yürüyüp kurtulabilir.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

9 Ve şimdi işte oğlum, bugüne kadar günah işlemek pahasına kendini tehlikeye atmış olduğun bu öğretiler konusunda Tanrı'na karşı başka bir suç işleme tehlikesine girme.

10 İlk duruma geri dönüşten söz edildiği için kendinin günahından mutluluğa geri getirileceğini sanma. İşte sana derim ki, kötülük hiçbir zaman mutluluk olmamıştır.

11 Ve şimdi oğlum, doğal durumlarında, daha doğrusu bedensel durumlarında olan bütün insanlar diyeyim, öd acılığı içindedirler ve kötülüğün bağları ile bağlanmışlardır; onlar bu dünyada Tanrı'sızdırlar ve Tanrı'nın tabiatına karşı gelmişlerdir; bu yüzden onlar mutluluğun tabiatına karşı bir durumdadırlar.

12 Ve şimdi işte, ilk duruma dönüş sözünün anlamı, doğal durumda olan bir şeyi alıp onu doğal olmayan bir duruma koymak mıdır, yoksa onu tabiatına karşı olan bir duruma mı koymaktır?

13 Ey benim oğlum, durum böyle değildir; ilk duruma dönüş sözünün anlamı, kötülüğü tekrar kötülük edene ya da bedenseli tekrar bedensel olana ya da şeytanlığı tekrar şeytan olana iade etmektir; iyiyi tekrar iyi olana, doğruyu tekrar doğru olana, âdili tekrar âdil olana, merhameti tekrar merhametli olana geri döndürmektir.

14 Bu yüzden oğlum, kardeşlerine karşı merhametli olmaya özen göster; adaletle hareket et, doğrulukla yargıla ve sürekli olarak iyilik yap; ve eğer bütün bunları yaparsan, o zaman ödülünü alacaksın; evet, merhamet sana tekrar geri verilecektir; adalet sana tekrar geri verilecektir; doğru yargı sana tekrar geri verilecektir; ve sen tekrar iyilikle ödüllendirileceksin.

15 Çünkü gönderdiklerin sana tekrar geri dönüp eski durumuna gelecektir; dolayısıyla eski duruma dönüş sözü günahkârı daha çok suçlayarak onu hiçbir şekilde haklı çıkarmaz.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 Ve şimdi oğlum, senin zihnini kurcalayan ve anlayamadığın daha başka şeyler olduğunu görüyorum—bu, günahkârın cezalandırılmasında Tanrı'nın adaleti ile ilgilidir; çünkü aklından günahkârın bir sefalet durumuna gönderilmesinin haksızlık olduğunu düşünmeye çalışıyorsun.
- 2 Şimdi işte oğlum, bunu sana açıklayacağım. Çünkü işte, Rab Tanrı ilk anne ve babamızı yaratılmış oldukları toprağı işlemek üzere Aden bahçesinden çıkardıktan sonra—evet, insanı oradan kovdu ve hayat ağacını korumak için Aden bahçesinin doğu ucuna Kerubileri ve her tarafa dönen alevli bir kılıç yerleştirdi—
- 3 Şimdi görüyoruz ki insan iyiyi ve kötüyü bilerek, Tanrı gibi olmuştu ve elini uzatıp hayat ağacından alıp yemesin ve sonsuza dek yaşamasın diye Rab Tanrı, meyveden yememesi için Kerubileri ve alevli kılıcı koydu.
- 4 Ve böylece görüyoruz ki insana tövbe etmesi, evet, tövbe edip Tanrı'ya hizmet etmesi için bir süre, bir sınanma süresi verilmiştir.
- 5 Çünkü işte, eğer Adem hemen elini uzatıp hayat ağacından yemiş olsaydı, tövbe edecek vakti olmadan Tanrı'nın sözüne göre sonsuza kadar yaşayacaktı; evet ve ayrıca Tanrı'nın sözü boşa çıkacak ve büyük kurtuluş planı da başarısızlığa uğramış olacaktı.
- 6 Fakat işte, insanın ölmesi kararlaştırılmıştır—bu yüzden onların hayat ağacından mahrum edildikleri gibi, yeryüzünden de kovulmaları gerekiyordu—ve insan sonsuza dek kayıp, evet, düşmüş insan oldu.
- 7 Ve şimdi sen bununla görüyorsun ki ilk anne babamız hem bedensel hem de ruhsal olarak Rab'bin huzurundan mahrum kaldılar; ve böylece onların kendi iradelerine göre hareket etmek zorunda kaldıklarını görüyoruz.
- 8 Şimdi işte, insanın bu bedensel ölümden kurtarılması uygun değildi; çünkü bu, büyük mutluluk planını yok ederdi.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

9 Dolayısıyla ruh hiçbir zaman ölemeyeceği için ve düşüş bütün insanlığın üzerine hem bedensel hem de ruhsal bir ölüm getirdiği için, yani Rab'bin huzurundan mahrum kaldıkları için, insanlığın bu ruhsal ölümden kurtarılması gerekiyordu.

10 Dolayısıyla, onlar tabiatları bakımından bedensel, şehvetli ve şeytanî olduklarından, bu sınanma durumu onlar için bir hazırlanma durumu oldu; bir hazırlık durumu oldu.

11 Ve şimdi oğlum, unutma ki eğer fidye ile kurtuluş planı olmasaydı, (yani bir kenara atılmış olsaydı) insanlar ölür ölmez, ruhları Rab'bin huzurundan mahrum kalacak ve onlar sefil olacaklardı.

12 Ve şimdi, insanın itaatsizliği yüzünden kendi üzerine getirmiş olduğu bu düşkünlük durumundan onları kurtarmanın hiçbir yolu yoktu.

13 Bu nedenle adalete göre, fidye ile kurtuluş planı ancak insanların bu sınanma durumunda, evet, bu hazırlık durumunda tövbe etmeleri koşuluyla yerine getirilebilirdi; zira bu koşullar olmasaydı, merhamet adaletin işlerini yok etmedikçe, etkisini gösteremeyecekti. Şimdi, adaletin işleri yok edilemezdi; eğer böyle olsaydı, Tanrı artık Tanrı olamazdı.

14 Ve böylece bütün insanlığın düşmüş olduğunu ve onların adaletin pençesinde bulduklarını, evet, onları sonsuza kadar huzurundan mahrum edip gönderen Tanrı'nın adaletini görüyoruz.

15 Ve şimdi merhamet planı bir kefaret olmadan gerçekleşemezdi; bu yüzden Tanrı'nın bizzat kendisi merhamet planını gerçekleştirip adaletin isteklerini karşılamak üzere dünyanın günahları için kefaret eder; öyle ki Tanrı bunu mükemmel, âdil bir Tanrı ve aynı zamanda merhametli bir Tanrı olmak için yapar.

16 Şimdi ruhun hayatının sonsuz olması gerektiği kadar sonsuz bir cezalandırma olmasaydı, tövbe insanlara gelemezdi; bu ceza, ruhun hayatı gibi sonsuz olan mutluluk planına karşı konulmuştur.

17 Şimdi bir insan günah işlemeden nasıl tövbe edebilirdi? Eğer hiçbir yasa olmasaydı, nasıl günah işleyebilirdi? Ceza olmadan nasıl bir yasa olabilirdi?

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

- 18 Şimdi kararlaştırılmış bir ceza vardır ve insana vicdan azabı veren doğru bir yasa verilmiştir.
- 19 Şimdi “Bir insan öldürürse o ölmelidir” diyen bir yasa olmasaydı, o zaman öldüren kimse, ölmekten korkar mıydı?
- 20 Ve aynı şekilde, eğer günaha karşı hiçbir yasa verilmeseydi, insanlar günah işlemekten hiç korkmazlardı.
- 21 Ve eğer hiçbir yasa verilmemiş olsaydı, insanların günah işlemesi karşısında adalet veya merhamet ne yapabilirdi? Çünkü onların yaratılış üzerinde hiçbir hakları olmayacaktı.
- 22 Fakat verilmiş olan bir yasa vardır ve ona bağlı olarak ceza vardır ve tövbe verilmiştir; merhamet tövbe ister; yoksa adalet yaratılıştan hakkını isteyip yasayı yerine getirir; yasa da cezayı uygular; eğer böyle olmasaydı, adaletin işleri yok edilmiş olurdu ve Tanrı da artık Tanrı olmazdı.
- 23 Fakat Tanrı, Tanrı olmaktan vazgeçmez ve merhamet tövbeğin üzerinde hak iddia eder; merhamet de kefareten dolayı gelir ve kefarete ölümlerin dirilişini gerçekleştirir; ve ölümlerin dirilişi de insanları Tanrı'nın huzuruna geri getirir; ve böylece onlar yasa ve adalet gereğince, yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın huzuruna geri getirilirler.
- 24 Çünkü işte, adalet bütün gereklerini yerine getirir ve merhamet kendisinin olan her şey üzerinde hak iddia eder; ve böylece gerçekten tövbe etmiş olanların dışında hiç kimse kurtarılmaz.
- 25 Ne, sen merhametin adaleti soyabileceğini mi sanıyorsun? Sana derim ki: Hayır, zerre kadar bile değil. Eğer öyle olsaydı, Tanrı artık Tanrı olmazdı.
- 26 Ve Tanrı, bu şekilde dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan büyük ve sonsuz amaçlarını gerçekleştirir. Ve böylece kurtuluş ve insanların fideyle kurtuluşu ve aynı zamanda onların yıkımı ve sefaleti meydana gelir.
- 27 Bu yüzden, ey oğlum, gelmek isteyen gelsin ve hayat sularından serbestçe içsin; ve gelmek istemeyen kimse ise gelmeye zorlanmaz; yalnız son günde işlerine göre kendisine geri verilecektir.

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

- 28 Eğer kişi, ömrü boyunca kötülük yapmayı arzula-
yıp tövbe etmemişse, işte, Tanrı'nın iade edişine göre
kötülük kendisine geri verilecektir.
- 29 Ve şimdi oğlum, bu konularda daha fazla rahatsız
olmamamı arzu ediyorum; ve seni yalnızca günahla-
rın rahatsız etsin ve o sıkıntı da seni tövbeye götür-
sün.
- 30 Ey oğlum, Tanrı'nın adaletini bir daha inkâr etme-
ni istemem. Tanrı'nın adaletini inkâr ederek, günah-
larından dolayı en ufak bir noktada bile kendini ma-
zur görmeye çalışma; fakat Tanrı'nın adaletinin,
merhametinin ve sabrının yüreğinde tam hüküm
sürmesini sağla ve bu seni alçakgönüllülikle yerin
tozuna kadar alçaltsın.
- 31 Ve şimdi ey oğlum, sen Tanrı tarafından sözü bu
halka vaaz etmek için çağrıldın. Ve şimdi oğlum, yo-
luna git, sözü doğrulukla ve ağırbaşlılıkla duyur ki
canları tövbeye getirebilesin ve büyük merhamet pla-
nının onların üzerinde hükmü olabilsin. Ve Tanrı da
her şeyi sana sözlerime göre versin. Amin.

If he has desired to do evil, and has not repented
in his days, behold, evil shall be done unto him, ac-
cording to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these
things trouble you no more, and only let your sins
trouble you, with that trouble which shall bring you
down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice
of God no more. Do not endeavor to excuse yourself
in the least point because of your sins, by denying
the justice of God; but do you let the justice of God,
and his mercy, and his long-suffering have full sway
in your heart; and let it bring you down to the dust in
humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach
the word unto this people. And now, my son, go thy
way, declare the word with truth and soberness, that
thou mayest bring souls unto repentance, that the
great plan of mercy may have claim upon them. And
may God grant unto you even according to my
words. Amen.

Alma 43

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki Alma'nın oğulları sözü bildirmek üzere halkın arasına çıktı. Ve Alma'nın kendisi de oturup dinlenemezdi; ve o da gitti.
- 2 Şimdi onların vaazları hakkında daha fazla söylemeyeceğiz, ancak şu kadarını söyleyeyim ki peygamberlik ve vahiy ruhuna göre sözü ve gerçeği vaaz ettiler ve çağrılmış oldukları Tanrı'nın kutsal düzenine göre vaaz ettiler.
- 3 Ve şimdi hakimler yönetiminin on sekizinci yılında Nefililer ile Lamanlılar'ın arasında geçen savaşların öyküsüne dönüyorum.
- 4 Çünkü işte, öyle oldu ki Zoramlılar Lamanlı oldular; bu yüzden Nefi halkı on sekizinci yılın başlarında Lamanlılar'ın kendilerine saldıracağını anladı; bunun üzerine savaş hazırlığı yaptılar; evet, kendi ordularını Yerşon ülkesinde bir araya topladılar.
- 5 Ve öyle oldu ki Lamanlılar binlerce askerleriyle gelip Zoramlılar'ın ülkesi olan Antiyonum ülkesine girdiler; ve onların lideri Zerahemna adında bir adamdı.
- 6 Ve şimdi Amalekililer aslen ve tabiatça Lamanlılar'dan daha kötü ve cani ruhlu olduğundan, bu yüzden Zerahemna Lamanlılar'ın üzerine başkomutanlar atadı ve onların hepsi Amalekililer ve Zoramlılar'dı.
- 7 Şimdi Zerahemna bunu onları kendi emellerine alet etmek ve Nefililer'e karşı duydukları kını canlı tutmak için yapıyordu.
- 8 Çünkü işte, onun planı Lamanlılar'ı Nefililer'e karşı kışkırtıp öfkeliendirmektir; bunu onların üzerinde büyük yetki sahibi olabilmek ve ayrıca Nefililer'i köleliğe sokarak onların üzerinde güç kazanmak için yapıyordu.
- 9 Ve şimdi Nefililer'in amacı ise kendi vatanlarını ve evlerini ve eşlerini ve çocuklarını savunup onları düşmanlarının elinden koruyabilmektir; ve ayrıca kendi hak ve ayrıcalıklarını, evet ve aynı zamanda özgürlüklerini koruyup Tanrı'ya diledikleri şekilde ibadet edebilmektir.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

- 10 Çünkü onlar Lamanlılar'ın eline düşecek olurlarsa, onların Tanrı'ya, gerçek ve yaşayan Tanrı'ya ruh ve doğrulukla ibadet eden herkesi öldüreceklerini biliyorlardı.
- 11 Evet ve ayrıca Lamanlılar'ın Ammon halkı adını alan kendi kardeşleri Anti-Nefi-Lehi halkına duydukları aşırı nefreti de biliyorlardı—ve onlar silaha dokunmak istemiyorlardı, evet, bir antlaşma yapmışlardı ve onu bozmak istemiyorlardı—bu nedenle Lamanlılar'ın eline düşecek olurlarsa, bu onların sonu olacaktı.
- 12 Ve Nefililer onların yok edilmesine izin veremezlerdi; bu nedenle onlara mirasları olarak toprak verdiler.
- 13 Ve Ammon halkı da Nefililer'in ordularının gereksinimlerini karşılamak için mallarının büyük bir kısmını onlara verdiler; ve böylece Nefililer Laman, Lemuel ve İsmail oğullarından oluşan Lamanlılar'a ve Nefililer'den ayrılmış olan Amalekililer'e, Zoramlılar'a ve Nuh'un rahiplerinin soyundan gelenlere karşı tek başlarına karşı koymak zorundaydılar.
- 14 Şimdi, bu soylardan gelenlerin sayısı hemen hemen Nefililer kadar vardı; ve böylece Nefililer kardeşleriyle kan dökmek derecesine kadar çarpışmak zorunda kaldılar.
- 15 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın orduları Antiyonum ülkesinde toplandıklarında, işte Nefililer'in orduları onları karşılamak üzere Yerşon ülkesinde hazır bekliyorlardı.
- 16 Şimdi Nefililer'in başkanı, başka bir deyişle, Nefililer'in başına başkomutan olarak seçilen adamın—şimdi bütün Nefili ordularının komutası başkomutanın elindeydi—ve onun adı Moroni'ydi;
- 17 Ve Moroni bütün orduların komutasını ve savaşlarının yönetimini üzerine aldı. Ve Nefili ordularının başına başkomutan olarak atandığında henüz yirmi beş yaşındaydı.
- 18 Ve öyle oldu ki Moroni, Yerşon ülkesi sınırında Lamanlılar'ı karşıladı ve halkı kılıç, pala ve her türlü savaş silahlarıyla donanmıştı.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 Ve Lamanlı orduları Nefi halkını görünce, daha doğrusu Moroni'nin, halkını göğüs zırhlarıyla ve kol-kalkanlarıyla, evet ve ayrıca başlarını korumak üzere kalkanlarla hazırladığını ve ayrıca onların kalkan giysiler giymiş olduklarını görünce—

20 Şimdi Zerahemna'nın ordusu böyle hazırlıklı değildi; onların sadece kılıçları ve palaları, yayları ve okları, taşları ve sapanları vardı; ve bellerine kuşandıkları bir deri parçasının dışında çıplaktılar; evet, Zoramlılar ve Amalekililer'in dışında hepsi çıplaktı.

21 Fakat onların ne göğüs zırhları ne de kalkanları vardı—bu nedenle sayıları Nefililer'den kat kat üstün olmasına rağmen, silahlarından dolayı Nefili ordularından çok korktular.

22 İşte, şimdi öyle oldu ki onlar Yerşon sınırındaki Nefililer'e saldırmaya cesaret edemediler; bu nedenle Antiyonum ülkesinden çöle çıktılar; ve Manti ülkesine gelip bu ülkeyi ele geçirebilmek için ileride bulunan Sidon ırmağının kaynağından geçerek dolambaçlı bir şekilde çölde yol aldılar; çünkü Moroni'nin orduları nereye gittiğimizi bilemez diye düşünüyorlardı.

23 Fakat öyle oldu ki onlar çöle çıkar çıkmaz, Moroni, onların ordugâhını gözetlemek üzere çöle casuslar gönderdi; ve Moroni ayrıca Alma'nın peygamberlikleri hakkında bildiği için ona birkaç adamını gönderdi ve ondan Lamanlı ordularına karşı kendilerini savunmak için Nefili ordularının nereye gitmeleri gerektiği konusunda Rab'be danışmasını istedi.

24 Ve öyle oldu ki Rab'bin sözü Alma'ya geldi ve Alma, Moroni'nin habercilerine Lamanlı ordularının çölde dolaşmakta olduğunu, sonra Manti ülkesine geçip halkın zayıf kısmı üzerine saldırı başlatcaklarını bildirdi. Ve bu haberciler gidip bu haberi Moroni'ye teslim etti.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

- 25 Şimdi Moroni, Lamanlılar'ın bir bölümü ülkeye geri dönüp herhangi bir şekilde şehri ele geçirir endişesiyle ordusunun bir kısmını Yerşon ülkesinde bıraktı; ordusunun geri kalan kısmını da alıp Manti ülkesine doğru yürüyüşe geçti.
- 26 Ve ülkenin bu bölgesinde yaşayan herkesi, Lamanlılar'a karşı topraklarını ve vatanlarını, haklarını ve özgürlüklerini korumak üzere savaşmaları için topladı; dolayısıyla Lamanlılar'ı karşılamaya hazırdılar.
- 27 Ve öyle oldu ki Moroni, ordusuna çölde Sidon ırmağının batı tarafında bulunan Sidon ırmağının kenarındaki vadide gizlenmelerini emretti.
- 28 Ve Moroni, Lamanlı ordugâhının geleceği zamanı bilmek için etrafa casuslar yerleştirdi.
- 29 Ve şimdi Moroni, Lamanlılar'ın niyetini biliyordu; biliyordu ki onların niyeti kendi kardeşlerini öldürmek ya da onları egemenlik altına alıp tutsaklığa düşürmektir, böylece kendileri için bütün ülkede bir krallık kurabileceklerdi.
- 30 Ve Moroni Nefililer'in tek arzusunu ise vatanlarını, özgürlüklerini ve kiliselerini korumak olduğunu biliyordu; bunu bildiği için de onları hileye başvurarak savunmanın günah sayılmayacağını düşündü; bu nedenle casuslarının sayesinde Lamanlılar'ın geçeceği yolu öğrendi.
- 31 Bunun üzerine ordusunu ikiye bölüp askerlerinin bir bölümünü vadiye getirerek onları vadinin doğu tarafına ve Ripla tepesinin güney sırtına gizledi.
- 32 Ve geri kalanları da Sidon ırmağının batı yakasındaki batı vadisine ve Manti ülkesinin sınırlarına dek gizledi.
- 33 Ve böylece ordusunu istediği gibi yerleştirdikten sonra onları karşılamaya hazırды.
- 34 Ve öyle oldu ki Lamanlılar tepenin kuzeyinde Moroni'nin ordusunun bir kısmının saklanmış olduğu yere geldiler.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

- 35 Ve Lamanlılar Ripla tepesini aşıp vadiye geldiklerinde ve Sidon ırmağını geçmeğe başladıklarında, tepenin güney tarafında saklanmakta olan ordu, Lehi adındaki bir adam tarafından yönetiliyordu ve o birden ordusunu ileri sürdü ve Lamanlılar'ı doğu yönünde arkadan kuşattı.
- 36 Ve öyle oldu ki Nefililer'in arkadan saldırıya geçtiğini gören Lamanlılar dönüp Lehi'nin ordusuyla çarpışmaya başladılar.
- 37 Ve her iki tarafta da ölüm işi başlamıştı; ancak ölüm Lamanlılar tarafında daha dehşetliydi; çünkü onların çıplak bedenleri hemen hemen her vuruşta ölüm getiren Nefililer'in kılıç ve palalarının güçlü darbelerine karşı korunmasızdı.
- 38 Oysa öbür tarafta, Nefililer'in arasında ancak arada bir Lamanlılar'ın kılıcıyla yaralanıp kan kaybından düşen oluyordu; Nefililer'in vücutlarının önemli kısımları korunmuş olduğundan, daha doğrusu vücudun hayati noktaları göğüs zırhları, kalkanları ve miğferleri ile korunmuş olduğundan Lamanlılar'ın darbelerinden kurtuldular; ve böylece Nefililer Lamanlılar'ın arasındaki ölüm işini sürdürdüler.
- 39 Ve öyle oldu ki içlerinden çoğunun öldürüldüğünü gören Lamanlılar o kadar çok korktular ki sonunda Sidon ırmağına doğru kaçmaya başladılar.
- 40 Ve onlar Lehi ve adamları tarafından kovalandılar ve Lehi tarafından Sidon sularına kadar sürüldüler; ve Sidon sularını geçtiler. Ve Lehi, ırmağı geçmesinler diye ordusunu Sidon ırmağının kenarında durdurdu.
- 41 Ve öyle oldu ki Moroni ve ordusu Lamanlılar'ı Sidon ırmağının öbür tarafındaki vadide karşıladı ve üzerlerine saldırıp onları öldürmeye başladı.
- 42 Ve Lamanlılar onların önünden tekrar Manti ülkesine doğru kaçtılar ve tekrar Moroni'nin ordusuyla karşılaştılar.
- 43 Şimdi bu durumda Lamanlılar büyük bir hırsla savaştılar; evet, şimdiye kadar, hatta başından beri Lamanlılar'ın böyle olağanüstü büyük bir kuvvet ve cesaretle savaşmaları asla görülmemiştir.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

44 Ve onlar başkomutanları ve liderleri olan Zoramlılar ve Amalekililer tarafından, ayrıca başkomutanları ya da büyük liderleri ve yarbayları olan Zerahemna tarafından gayrete getirildiler; evet, onlar ejderhalar gibi savaştılar ve Nefililer'in çoğu onların eliyle öldürüldü; evet, çünkü Nefililer'in çoğunun miğferlerini yardılar, göğüs zırhlarını deldiler ve kollarını kestiler; ve Nefililer'i bu şekilde kızgın öfkeleriyle vurdular.

45 Ancak Nefililer'e ilham veren daha geçerli bir neden vardı; çünkü onlar monarşi ve kuvvet için savaşıyorlardı, ama yuvaları ve özgürlükleri, eşleri ve çocukları ve sahip oldukları her şey için, evet, ibadet törenleri ve kiliseleri uğruna savaşıyorlardı.

46 Ve onlar Tanrı'larına borçlu hissettikleri görevi yerine getiriyorlardı; çünkü Rab onlara ve ayrıca atalarına şöyle demişti: Birinci ve ikinci saldırı sizin suçunuz olmadığı sürece, düşmanlarınızın sizi öldürmesine izin vermeyeceksiniz.

47 Ve Rab ayrıca: "Ailelerinizi kan dökülmesi pahasına koruyacaksınız" demişti. Dolayısıyla Nefililer bundan dolayı, kendilerini ve ailelerini ve topraklarını, vatanlarını ve haklarını ve dinlerini savunmak için Lamanlılar'la savaşıyorlardı.

48 Ve öyle oldu ki Moroni'nin adamları Lamanlılar'ın şiddet ve öfkelerini gördüklerinde geri çekilip onlardan kaçmak üzereydiler. Ve onların niyetini anlayan Moroni, haberciler salarak onları şu düşüncelerle, evet, vatanlarının, özgürlüklerinin, evet, tutsaklıktan kurtulmalarının düşüncesiyle yüreklendirdi.

49 Ve öyle oldu ki dönüp Lamanlılar'ın üzerine saldırdılar ve hep bir ağızdan Tanrıları Rab'be özgürlükleri için ve kölelikten kurtulmak için yakardılar.

50 Ve kuvvetle Lamanlılar'a karşı durmaya başladılar; ve kendilerini kurtarması için Rab'be yakarmaya başladıkları saatte Lamanlılar önlerinden kaçmaya başladı ve Sidon sularına doğru kaçtılar.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

51 Şimdi Lamanlılar sayıca daha fazlaydı, evet, Nefililer'in iki katından daha fazla olmalarına rağmen Sidon nehrinin kenarındaki vadide tek bir vücut halinde toplanıncaya kadar sürüldüler.

52 Bu yüzden Moroni'nin orduları onların etrafını kuşattı; evet, hem de ırmağın her iki tarafından onların etrafını sardı; çünkü işte, doğuda Lehi'nin adamları bekliyordu.

53 Bu nedenle Sidon ırmağının doğusunda Lehi'nin adamlarını ve Sidon ırmağının batısında Moroni'nin ordularını gören Zerahemna dört bir yandan Nefililerce sarılmış olduğunu anlayınca, hepsi korkuya kapıldılar.

54 Şimdi Moroni onların dehşete düşüklerini görünce, adamlarına artık kan dökmemelerini emretti.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 Ve öyle oldu ki onlar durup birkaç adım geriye çekildiler. Ve Moroni Zerahemna'ya şöyle dedi: İşte Zerahemna, biz kan döken insanlar olmak istemiyoruz. Elimize düştüğünü biliyorsun, yine de sizi öldürmek istemiyoruz.
- 2 İşte, güç kazanmak için kanınızı dökmek üzere sizlerle savaşılmaya gelmedik; hiç kimseyi tutsaklık boyunduruğuna koymayı da arzu etmiyoruz. Oysa sizin bize saldırmanızın asıl nedeni budur; evet ve dinimiz yüzünden bize kızılıyorsunuz.
- 3 Ama şimdi, görüyorsunuz ki Rab bizimledir; ve görüyorsunuz ki sizi elimize teslim etti. Ve şimdi bunun dinimiz ve Mesih'e olan inancımızdan dolayı olduğunu anlamanızı isterim. Ve şimdi bizim bu inancımızı yıkamayacağınızı görüyorsunuz.
- 4 Şimdi görüyorsunuz ki bu, Tanrı'ya olan gerçek inançtır; evet, görüyorsunuz ki Tanrı, O'na, inancımıza ve dinimize bağlı kaldığımız sürece bizi destekleyecek ve bizi gözetip koruyacaktır; ve biz günaha düşmedikçe ve inancımızı inkâr etmedikçe, Rab bizim yok edilmemize asla izin vermeyecektir.
- 5 Ve şimdi ey Zerahemna, kollarımıza güç verip sizleri yenmemizi sağlayan, her şeye gücü yeten Tanrı adına, imanımız, dinimiz ve ibadet törenlerimiz ve Kilisemiz ve eşlerimizi ve çocuklarımızı korumakla yükümlü olduğumuz kutsal görev, bizi toprağımıza ve vatanımıza bağlayan özgürlük, evet, ayrıca tüm mutluluğumuzu borçlu olduğumuz Tanrı'nın kutsal sözünün korunması ve bizim için en değerli olan her şey adına sana emrediyorum.
- 6 Evet ve hepsi bu kadar değil; yaşamak uğruna sahip olduğunuz her arzu adına, savaş silahlarınızı bize teslim etmenizi size emrediyorum ki biz sizin kanınızı dökmek istemiyoruz; eğer yolunuza gidip bir daha bize karşı savaşılmaya gelmezseniz, hayatınızı bağışlayacağız.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 Ve Şimdi, eğer bunu yapmazsanız, işte elimizdesiniz ve ben adamlarıma üzerinize saldırmalarını emredeğim ve onlar vücudunuzda ölüm yaraları açacaklardır; böylece yok olup gideceksiniz; ve o zaman bu halkın üzerinde kimin gücü olacak göreceğiz; evet, kim tutsaklığa getirilecek göreceğiz.

8 Ve Şimdi yle oldu ki Zerahemna bu sözleri işittikten sonra ileriye doğru çıkıp kılıcını, palasını ve yayını Moroni'nin eline teslim etti ve ona Şöyle dedi: işte savaş silahlarımız burada; onları sana teslim ediyoruz; ancak bizim ve çocuklarımızın bozacağını bildiğimiz bir yemini etmeye razı olmayız; savaş silahlarımızı alın ve bizi bırakın le gidelim; yoksa kılıçlarımızı bırakmayız; ya ölürüz ya da galip geliriz.

9 işte, biz sizin imanınızdan değiliz; bizi sizin elinize teslim edenin Tanrı olduğuna inanmıyoruz; kurnazlığınız sayesinde kılılarımızdan kurtulduğunuzu inanıyoruz. işte sizi kurtaran göğüs zırhlarınız ve kalkanlarınızdır.

10 Ve Şimdi Zerahemna bu sözleri bitirdiğinde, Moroni almış olduğu kılıcı ve savaş silahlarını Zerahemna'ya geri vererek: "işte, bu tartışmaya burada son vereceğiz."

11 "Şimdi söylemiş olduğum sözleri geri alamam; bu nedenle Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekse, bir daha bizimle savaşmaya gelmeyeceğinize dair yemin edip gitmezseniz, burayı terk edemezsiniz. Şimdi nasıl olsa elimizdesiniz, ya önerdiğim koŐullara uyacaksınız ya da kanınızı yere dökeceğiz" dedi.

12 Ve Şimdi Moroni bu sözleri söylediğinde, Zerahemna kılıcını bırakmadı ve Moroni'ye fkeleterek onu öldürmek üzere ileri atıldı; ama kılıcını kaldırdığında, işte, Moroni'nin askerlerinden biri kılıcına vurup onu yere düşürdü ve kılıcın kabzası kırıldı; ve asker ayrıca Zerahemna'ya da vurup onun kafa derisini yzd ve bu deri yere dŐt. Ve Zerahemna nlerinden çekilip askerlerinin arasına gitti.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

- 13 Ve öyle oldu ki orada durup Zerahemna'nın kafa derisini yüzen asker, bu kafa derisini saç tarafından tutup yerden kaldırdı ve onu kılıcının ucuna koydu ve kılıcını Lamanlılar'a doğru uzatarak onlara yüksek sesle şöyle dedi:
- 14 Savaş silahlarınızı teslim etmezseniz ve barış antlaşması yaparak buradan çekip gitmezseniz, şefinizin kafa derisi olan bu kafa derisi yere düştüğü gibi, siz de aynı şekilde yere serileceksiniz.
- 15 Şimdi birçok kişi bu sözleri işitip kılıcın ucunda olan kafa derisini görünce korkudan dona kaldı; ve pek çoğu gelip savaş silahlarını Moroni'nin ayaklarının önüne attı ve barış antlaşması yaptılar. Ve antlaşma yapan herkesin çöle gitmesine izin verdiler.
- 16 Şimdi öyle oldu ki Zerahemna öfkeden kudurmuştu ve askerlerinin geri kalanını Nefililer'e karşı daha büyük bir güçle savaşmaları için kışkırtıp öfkeliyordu.
- 17 Ve şimdi Lamanlılar'ın inat etmesi Moroni'yi kızdırmıştı; bu nedenle halkına üzerlerine atılıp onları öldürmeleri emrini verdi. Ve öyle oldu ki onları öldürmeye başladılar; evet ve Lamanlılar ellerinde kılıçları bütün güçleriyle savaşmışlar.
- 18 Fakat işte, onların çıplak tenleri ve açık başları Nefililer'in keskin kılıçları karşısında korunmasızdı; evet, işte onlar kılıç darbeleriyle delik deşik edilip vuruldular; evet ve Nefililer'in kılıçları önünde hızlı bir şekilde yere serildiler ve Moroni'nin askerinin kehanet ettiği gibi silinip süpürülmeye başladılar.
- 19 Şimdi tümüyle öldürülüp yok edileceklerini anlayan Zerahemna, Moroni'ye bütün gücüyle seslenerek, geri kalanların hayatı bağışlanırsa, kendisinin ve ayrıca halkının onlarla antlaşma yapacağına ve bir daha onlara karşı savaşmaya gelmeyeceklerine dair söz verdi.
- 20 Ve öyle oldu ki Moroni, halkın arasında devam eden bu ölüm işini yeniden durdurdu. Ve Lamanlılar'dan savaş silahlarını aldı; ve Moroni'yle barış antlaşması yaptıktan sonra çöle gitmelerine izin verildi.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

21 Şimdi onların ölülerinin sayısı çok olduğundan sayılmadı; evet, hem Lamanlılar'dan hem de Nefililer'den ölenlerin sayısı çok büyüktü.

22 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kendi ölülerini Sidon sularına attılar ve onların cesetleri açıklara sürüklenip denizin derinliklerine gömüldü.

23 Ve Nefililer'in yani Moroni'nin orduları geri çekilerek kendi evlerine ve topraklarına döndüler.

24 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on sekizinci yılı sona ermiş oldu. Ve böylece Nefi Levhaları'na yazılmış olan Alma'nın kayıtları sona erdi.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Helaman'ın bayattayken tutmuş olduğu kayıtlara göre onun zamanında yaşayan Nefi halkının öyküsü, onların yaptığı savaşlar ve aralarında çıkan anlaşmazlıklar.

Alma 45

- 1 İşte, şimdi öyle oldu ki Nefi halkı, Rab bir kez daha kendilerini düşmanlarının ellerinden kurtardığı için son derece sevindi; bu nedenle Tanrıları Rab'be şükranlarını sundular; evet ve çok oruç tutup dua ettiler ve büyük bir sevinçle Tanrı'ya ibadet ettiler.
- 2 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılında Alma kendi oğlu Helaman'a gelip ona: "Bugüne kadar tutulan kayıtlarla ilgili sana söylediğim sözlerime inanıyor musun?" dedi.
- 3 Ve Helaman ona: "Evet, inanıyorum" dedi.
- 4 Ve Alma yeniden: "Gelecek olan İsa Mesih'e inanıyor musun?" dedi.
- 5 Ve o: "Evet, söylediğin her söze inanıyorum" dedi.
- 6 Ve Alma yeniden ona: "Emirlerimi yerine getirecek misin?" dedi.
- 7 Ve Helaman: "Evet, emirlerini tüm kalbimle yerine getireceğim" dedi.
- 8 O zaman Alma ona şöyle dedi: Ne mutlu sana! Ve Rab seni bu ülkede refaha kavuşturacak.
- 9 Fakat işte, sana peygamberlikte bulunacağım bazı şeyler var; ama sana peygamberlik edeceğim şeyleri kimseye bildirmeyeceksin; evet, sana peygamberlik edeceğim şeyler ancak yerine geldikten sonra bildirilecektir; bu yüzden söyleyeceğim sözleri yaz.
- 10 Ve söyleyeceklerim şudur: İşte, bendeki vahiy ruhuna göre şunu algılıyorum ki bu aynı halk, yani Nefililer, İsa Mesih onlara görüldükten dört yüz yıl sonra inançlarını kaybedecektir.
- 11 Evet ve o zaman, Nefi halkının sonu gelinceye kadar savaşlar ve salgın hastalıklar, evet, kıtlıklar ve cinayetler göreceklendir.

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

- Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.
- And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?
- And Helaman said unto him: Yea, I believe.
- And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?
- And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.
- And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?
- And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.
- Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.
- But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.
- And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.
- Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 Evet ve bunlar olacak; çünkü inançlarını yavaş yavaş kaybedecekler ve karanlık işlerin, şehvetin ve her türlü kötülüğün içine düşecekler; evet, sana derim ki onlar o kadar büyük nur ve bilgiye karşı günah işleyecekleri için, evet, sana söylüyorum, o günden başlayarak dördüncü kuşak tümüyle yok olmadan bu büyük kötülük gelecektir.
- 13 Ve o büyük gün geldiğinde, işte, şimdi hayatta olanların ya da şu anda Nefi halkı arasında sayılanların soyunun bir daha Nefi halkının arasında sayılmayacağı zaman çok hızlı bir şekilde gelecektir.
- 14 Fakat bu büyük ve korkunç günde yok olmayıp sağ kalan herkes Lamanlılar'ın arasında sayılacak ve Rab'bin öğrencileri adıyla anılacak birkaç kişi dışında herkes onlar gibi olacaktır; ve Lamanlılar Rab'bin öğrencileri yok oluncaya kadar onların peşinden koşturacaktır. Ve şimdi, bu peygamberlik kötülük yüzünden yerine gelecektir.
- 15 Ve şimdi öyle oldu ki Alma bu şeyleri Helaman'a söyledikten sonra onu ve diğer oğullarını da kutsadı; ve doğrular için dünyayı da kutsadı.
- 16 Ve Alma şöyle dedi: Rab Tanrı şöyle diyor. Ülke, evet, bu ülke zamanı geldiğinde, kötülük işleyen her ulusun, sülalenin, dilin ve halkın yok olup gitmesi için lanetlensin; ve dediğim gibi de olacaktır; çünkü ülkemiz üzerinde olan Tanrı'nın laneti ve bereketi budur; çünkü Rab günaha hiçbir şekilde müsaade gözüyle bakamaz.
- 17 Ve şimdi Alma bu sözleri söyledikten sonra, Kilise'yi, evet, bundan böyle imanda sıkı duracak olan herkesi kutsadı.
- 18 Ve Alma bunu yaptıktan sonra Melek ülkesine gidiyormuş gibi Zarahemla ülkesinden ayrıldı. Ve öyle oldu ki ondan bir daha haber alınamadı; onun nasıl öldüğü veya nereye gömüldüğü konusunda hiçbir şey bilmiyoruz.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 İŒte Œunu biliyoruz ki o doğru bir insandı; ve Kilise'de onun aynı Musa gibi Ruh tarafından göğe alındığı ya da Rab'bin eliyle gömüldüğü sözü yayıldı. Fakat iŒte, kutsal yazılar Rab'bin Musa'yı kendi yanına aldığını söyler; ve biz Alma'yı da ruhta kendi yanına aldığını sanıyoruz; dolayısıyla bu yüzden onun ölümü ve gömülmesi hakkında hiçbir Œey bilmiyoruz.
- 20 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılının baŒında, Helaman sözü vaaz etmek üzere halkın arasına çıktı.
- 21 Çünkü iŒte, Lamanlılar'la yaptıkları savaŒlar ve halkın arasında çıkan birçok önemsiz bozuŒma ve karışıklıktan dolayı, Tanrı sözünün aralarında bildirilmesi gerekiyordu; evet ve bütün Kilise'nin düzenlenmesi gerekiyordu.
- 22 Bu yüzden Helaman ve kardeŒleri Kilise'yi bütün ülkede yeniden düzene sokmak için yola çıktılar, evet, Nefi halkının sahip olduğu bütün ülkede bulunan her Œehre gittiler. Ve öyle oldu ki bütün ülkede her kilisenin üzerine rahipler ve öğretmenler atadılar.
- 23 Ve Œimdi, öyle oldu ki Helaman ve kardeŒleri kiliselere rahipler ve öğretmenler atadıktan sonra üyelemin arasında anlaşmazlıklar çıktı; ve onlar Helaman ve kardeŒlerinin sözlerini dinlemek istemediler.
- 24 Ne var ki çok büyük zenginliklerinden dolayı gururlanıp yüreklerinde böbürlendiler; bu yüzden kendi gözlerinde zengin oldular ve Tanrı'nın önünde dosdoğru yürümleri için kendilerine söylenen sözleri dikkate almadılar.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 Ve öyle oldu ki Helaman'ın ve kardeşlerinin sözlerini dinlemek istemeyen herkes kendi kardeşlerine karşı birlik oldular.
- 2 Ve şimdi işte, o kadar çok öfkelenmişlerdi ki onları öldürme kararı aldılar.
- 3 Şimdi kendi kardeşlerine karşı öfkelenenlerin lideri büyük ve güçlü bir adamdı; ve onun adı Amalikiya idi.
- 4 Ve Amalikiya kral olmak istiyordu ve yanındaki öfkeli halk da onun kral olmasını istiyordu; ve ülkede bulunan alt yargıçlar bu halkın büyük bir kısmını oluşturuyordu ve onların isteği güç kazanmaktı.
- 5 Ve onlar Amalikiya'nın yağcı sözleriyle yönlendiriliyorlardı; eğer onu destekleyip kral olmasını sağlarsa, o da onları halkın başına yönetici yapacaktı.
- 6 Böylece onlar Helaman'ın ve kardeşlerinin vaazlarına rağmen, Amalikiya'nın kışkırtmalarına alet olup kardeşlerinden ayrıldılar, evet, Helaman'ın ve kardeşlerinin Kilise'ye gösterdikleri o kadar büyük ilgiye rağmen, çünkü onlar Kilise'nin yüksek rahipleriydi.
- 7 Ve Kilise'de Amalikiya'nın gurur okşayıcı sözlerine inanan bir sürü insan vardı; bu yüzden onlar Kilise'den bile ayrıldılar; ve böylece Lamanlılar'a karşı kazandıkları büyük zafere ve Rab'bin eliyle kurtarılmış oldukları için duydukları o büyük sevince karşın, Nefi halkının işleri iyice sallantıda ve tehlikeli bir durumdaydı.
- 8 Böylece insançocuklarının Tanrıları Rab'bi ne kadar çabuk unuttuğunu, evet, ne kadar çabuk kötülük yaptığını ve kötü olan tarafından nasıl kandırıldığını görüyoruz.
- 9 Evet ve aynı zamanda çok kötü bir insanın insançocukları arasında ne kadar büyük kötülöklere neden olabileceğini de görüyoruz.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hear-ken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and es-tablish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissen-sions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceed-ingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do for-get the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the chil-dren of men.

- 10 Evet, kurnaz marifetlerin ve gönül alıcı sözlerin adamı olan Amalikiya'nın pek çok insanın yüreğini kötülük yapmaya, evet ve Tanrı'nın Kilisesi'ni ortadan kaldırmaya ve Tanrı'nın onlara verdiği özgürlüğün temelini ya da doğruların hatırı için Tanrı'nın ülkenin üzerine gönderdiği bu nimeti yıkmaya sürüklediğini görüyoruz.
- 11 Ve şimdi öyle oldu ki Nefili ordularının başkumandanı olan Moroni bu karışıklığı duyduğunda Amalikiya'ya öfkelenildi.
- 12 Ve öyle oldu ki üzerindeki giysiyi yırttı; bir parçasını alıp üstüne—Tanrımızın, dinimizin ve özgürlüğün ve barışımızın, eşlerimizin ve çocuklarımızın anısına—diye yazdı ve bunu bir direğin ucuna bağladı.
- 13 Ve miğferini takındı ve göğüs zırhını ve kalkanlarını giyinerek silahını beline kuşandı; ve ucunda yırtık giysisi olan direği aldı (ve ona Özgürlük Hakkı adını verdi) ve yere kapanıp bütün gücüyle Tanrısına ülkeye sahip çıkacak bir tek Mesih'e İnananlar topluluğu kalıncaya dek kardeşlerinin üzerinden özgürlük bereketini eksik etmemesi için dua etti.
- 14 Çünkü Mesih'e gerçekten inanıp Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olan herkese Kilise'ye üye olmayanlar tarafından böyle denildi.
- 15 Ve Kilise'ye üye olanlar iman sahibi kişilerdi; evet, İsa'ya gerçekten inananların hepsi gelecek olan Mesih'e duydukları inançlarından dolayı Mesih'in adını ya da çağrıldıkları gibi Mesih'e İnananlar adını üzerlerine seve seve aldılar.
- 16 Ve bu nedenle Moroni o zaman Mesih'e İnananlar'ın davasının galip gelmesi ve ülkenin özgürlüğünün korunması için dua etti.
- 17 Ve öyle oldu ki Moroni, Tanrı'ya içini döktükten sonra, Harabe ülkesinin güneyindeki bütün topraklara, evet ve kısacası hem kuzeydeki hem de güneydeki bütün topraklara seçkin ülke ve özgürlük ülkesi adını verdi.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

- 18 Ve şöyle dedi: Kendi suçlarımızla kendimizi yok etmediğimiz sürece Tanrı, Mesih'in adını üzerimize aldığımız için nefret edilen bizlerin ayaklar altına alınıp yok edilmesine kesinlikle izin vermeyecektir.
- 19 Ve Moroni bu sözleri söyledikten sonra, halkın arasına çıkarak, herkes o giysi parçası üzerine yazmış olduğu yazıyı görsün diye giysisinin yırtık parçasını havada sallayarak yüksek sesle bağırp şöyle dedi:
- 20 İşte, bu bayrağın vatanımızda dalgalanmasını isteyen herkes Rab'bin gücüyle ileri gelsin ve Rab Tanrı'nın kendisini mübarek kılması için haklarımızı ve dinimizi koruyacağına dair antlaşma yapsın.
- 21 Ve öyle oldu ki Moroni bu sözleri ilan ettiğinde, işte, halk silahlarını bellerine kuşanarak koşup geldi; Tanrıları Rab'bi terk etmeyeceklerinin işareti olarak, yani antlaşma yaptıklarını göstermek için üzerlerindeki giysilerini yırttılar; ya da başka bir deyişle, Tanrı'nın emirlerini çiğneyecek olurlarsa veya günaha düşecek olurlarsa ve Mesih'in adını üzerlerine almaktan utanç duyacak olurlarsa, giysilerini yırttıkları gibi Rab'de onları öyle parçalara ayıracaktı.
- 22 Şimdi onların yaptıkları antlaşma buydu ve onlar giysilerini Moroni'nin ayaklarının önüne atarak ona: "Eğer günaha düşecek olursak, kuzey ülkesindeki kardeşlerimiz gibi yok olup gideceğimize dair Tanrımızla bir antlaşma yapıyoruz; evet, eğer günaha düşersek, giysilerimizi senin ayaklarının önüne attığımız gibi, Tanrı da bizi düşmanlarımızın ayakları altında çiğnenmemiz için onların ayaklarının dibine atsın" dediler.
- 23 Moroni onlara şöyle dedi: İşte, biz Yakup'un soyundan geri kalan bir parçayız; evet, giysisi kardeşleri tarafından paramparça edilmiş olan Yusuf'un soyundan geri kalan bir parçayız; evet ve şimdi işte, Tanrı'nın emirlerini tutmayı hatırlayalım; yoksa giysilerimiz kardeşlerimizce yırtılır, hapsilere atılır, ya bizi öldürürler ya da satarlar.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Evet, Yusuf'tan geride kalan bir halk olarak özgürlüğümüze sahip çıkalım; evet, Yakup'un ölmeden önce söylediği sözleri hatırlayalım; çünkü işte, Yusuf'un giysisinden kalan bir parçanın çürümediğini ve korunmuş olduğunu gördü. Ve şöyle dedi: Oğlumun giysisinden geri kalan bu parça nasıl korunmuşsa, oğlumun soyundan geride kalan bir bölüm Tanrı'nın eliyle öyle korunacak ve Tanrı'nın yanına alınacaktır; öbürleri ise giysisinin çürüyen kısımları gibi yok olup gidecektir.

25 Şimdi işte, bu durum benim ruhumu üzüyor; yine de oğlumun soyundan bir bölümünün Tanrı'nın yanına alınacak olmasından dolayı, ruhum oğlum için sevinç duyuyor.

26 Şimdi işte, Yakup'un söyledikleri bunlardı.

27 Ve şimdi kim bilir Yusuf'un soyundan geriye kalan, onun giysisi gibi yok olup gidecek olanlar belki de bizden ayrılanlardır? Evet ve Mesih'e olan inancımızda sıkı durmazsak belki de yok edilecek olanlar biz olacağız.

28 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni bu sözleri söyledikten sonra gitti ve ülkenin neresinde karışıklık çıkmışsa oraya ayrıca adamlarını gönderdi ve özgürlüklerine sahip çıkmak isteyen ve Amalikiya'ya ve ayrılp Amalikiyalılar adını alanlara karşı durmak isteyen bütün halkı bir araya topladı.

29 Ve öyle oldu ki Amalikiya, Moroni halkının Amalikiyalılar'dan daha kalabalık olduğunu görünce—ve aynı zamanda kendi halkının savundukları davanın haklılığı konusunda şüpheye düştüğünü gördü—bu yüzden amacına ulaşamayacağından korkup, halkından kendisiyle gelmek isteyenleri yanına katıp Nefi ülkesine doğru yola çıktı.

30 Şimdi Moroni, Lamanlılar'ın daha fazla güçlenmesinin pek yerinde olmayacağını düşünüyordu; bu yüzden Amalikiya halkının yolunu kesmeyi ya da onları yakalayıp geri getirmeyi ve Amalikiya'yı ölüme mahkûm etmeyi düşünüyordu; evet, çünkü Amalikiya'nın Lamanlılar'ı kendilerine karşı kıskırtıp öfkeli edeceğini ve onları savaşmak üzere üzerlerine getireceğini biliyordu; ve biliyordu ki Amalikiya amacına ulaşmak için bunu yapardı.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Bu nedenle Moroni toplanıp silahlanmış ve barışı sağlamak için antlaşma yapmış olan ordularını alıp çölde Amalikiya'nın yolunu kesmenin yerinde olacağını düşündü; ve öyle oldu ki ordusunu alıp çadırlarıyla beraber çöle doğru yürüyüşe geçti.

32 Ve öyle oldu ki Moroni arzu ettiği şekilde hareket ederek çöle doğru ilerledi ve Amalikiya'nın ordularının önünü çevirdi.

33 Ve öyle oldu ki Amalikiya adamlarından birkaç kişiyle kaçtı ve geri kalanlar da Moroni'nin eline teslim edilip Zarahemla ülkesine geri götürüldü.

34 Şimdi Moroni başhakimler tarafından halkın oyuyla göreve atanan biri olduğundan, bundan dolayı Nefili ordularını kendi iradesine göre sevk ve idare etme yetkisine sahipti.

35 Ve öyle oldu ki Amalikiyalılar'dan özgür yönetimi korumak ve özgürlük davasını desteklemek üzere antlaşma yapmak istemeyen kim varsa, onları ölüme mahkûm etti; ve özgürlük antlaşmasını reddedenler azdı.

36 Ve öyle oldu ki Nefililer'in sahip olduğu bütün ülkede bulunan her kulenin tepesine Özgürlük Hakkı'nı çekti; ve böylece Moroni, Nefililer arasında özgürlük bayrağını dikmiş oldu.

37 Ve onlar ülkede yeniden huzur görmeye başladı; ve böylece yaklaşık olarak hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılının sonuna kadar ülkede huzuru korudular.

38 Ve Helaman ve yüksek rahipler de Kilise'de düzeni sağladılar; evet, dört yıl boyunca Kilise'de büyük bir huzur ve sevinç yaşadılar.

39 Ve öyle oldu ki bir çok insan, ruhlarının Rab İsa Mesih tarafından kurtarıldığına canı gönülden inanarak öldü; böylece neşe içinde dünyayı terk ettiler.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Ve yılın bazı mevsimlerinde ülkede sık sık görülen ateşli hastalıklardan ölenler oluyordu; ancak insanların iklimin özelliklerinden dolayı maruz kaldıkları hastalıkların sebebini ortadan kaldırmak için Tanrı'nın hazırladığı birçok bitki ve köklerin üstün niteliklerinden dolayı ateşli hastalıklardan ölenler o kadar çok olmadı.

41 Fakat yaşlanıp ölenler çoktu; ve Mesih'e inanarak ölenlerin O'nda mutluluk bulduklarına inanmamız gerekir.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Şimdi biz kendi kayıtlarımıza, Amalikiya ve onunla birlikte çöle kaçanlara dönelim; çünkü işte o, ardından gidenleri alıp Nefi ülkesine çıktı ve Lamanlılar'ın arasına gitti ve Lamanlılar'ı Nefi halkına karşı öyle kıskırtıp öfkeliendirdi ki Lamanlılar'ın kralı ülkesinin her tarafına, bütün halkının arasına ferman göndererek Nefililer'e karşı savaşa gitmek üzere yeniden toplanmaları gerektiğini bildirdi.
- 2 Ve öyle oldu ki bu ferman onların arasına ulaştığı zaman halk büyük bir korkuya kapıldı; evet, kralı gücendirmekten korkuyorlardı ve ayrıca Nefililer'e karşı savaşa gidip hayatlarını yitirmekten korkuyorlardı. Ve öyle oldu ki onlar, daha doğrusu içlerinden çoğu kralın emirlerine itaat etmek istemedi.
- 3 Ve şimdi öyle oldu ki kral halkın itaatsizliği yüzünden çok kızgındı; bu yüzden ordusunun emirlerine itaat eden bölümünün idaresini Amalikiya'ya verdi ve onun gidip itaat etmeyenleri zorla silaha alma emrini emretti.
- 4 Şimdi işte, Amalikiya'nın istediği de zaten buydu; çünkü kendisi kötülük etmekte çok kurnaz olan bir adamdı; bu yüzden Lamanlılar'ın kralını tahttan indirmek için yüreğinde bir plan kurdu.
- 5 Ve şimdi Amalikiya, kraldan yana olan Lamanlılar'ın bu bölümünün komutanlığını eline geçirmişti; ve itaat etmeyenlerin de desteğini kazanmaya çalıştı; bu nedenle Onida denilen yere gitti, çünkü bütün Lamanlılar oraya kaçmışlardı; çünkü ordunun geldiğini fark etmişler ve kendilerini öldürmek üzere geldiklerini sanarak silah deposunun olduğu Onida'ya kaçmışlardı.
- 6 Ve başlarına birini kral ve lider olarak atamışlar ve hiçbir gücün kendilerini Nefililer'e karşı savaşmaya zorlayamayacağını kararlı bir şekilde kafalarına koymuşlardı.
- 7 Ve öyle oldu ki onlar Antipas denilen dağın tepesinde toplanıp savaş hazırlıklarına başlamışlardı.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

8 Şimdi Amalikiya'nın kralın emrine göre hareket edip onlarla çarpışmaya niyeti yoktu; ama işte, onun amacı Lamanlılar'ın ordusunun desteğini elde etmekte; böylece onların başına geçecek ve kralı tahtından indirip krallığı eline geçirebilecekti.

9 Ve işte, öyle oldu ki Antipas dağının yanındaki vadede ordusuna çadır kurdurdu.

10 Ve öyle oldu ki gece olunca Antipas dağına gizli-den bir elçi gönderdi; adı Lehonti olan dağdakilerin başkanından dağın eteğine inmesini istedi; çünkü onunla konuşmak istiyordu.

11 Ve öyle oldu ki bu mesajı alan Lehonti dağın eteğine inmeye cesaret edemedi. Ve öyle oldu ki Amalikiya kendisine ikinci kez haber göndererek aşağı inmesini istedi. Ve öyle oldu ki Lehonti yine inmek istemedi; ve üçüncü kez haber gönderdi.

12 Ve öyle oldu ki Amalikiya, Lehonti'yi dağdan indirmeye ikna edemeyeceğini anlayınca, bu kez dağa çıkıp Lehonti'nin ordugâhına kadar yaklaştı; ve tekrar dördüncü kez Lehonti'ye haber gönderip ondan aşağıya gelmesini ve yanında muhafızlarını da getirmesini arzu etti.

13 Ve öyle oldu ki Lehonti kendi muhafızlarıyla Amalikiya'nın yanına geldiğinde, Amalikiya onun geceleyin ordusu ile dağdan inmesini ve kral tarafından kendi idaresine verilen askerleri ordugâhlarında kuşatmasını istedi ve eğer kendisini (Amalikiya'yı) bütün ordunun başına ikinci başkomutan yaparsa, onları Lehonti'nin eline teslim edeceğini söyledi.

14 Ve öyle oldu ki Lehonti askerleriyle dağdan inerek Amalikiya'nın adamlarının etrafını kuşattı; öyle ki Amalikiya'nın adamları şafak vakti uyanmadan önce, Lehonti'nin orduları onların etrafını kuşattı.

15 Ve öyle oldu ki onlar etraflarının sarıldığını görünce Amalikiya'ya yalvarıp öldürülmemek için kardeşleriyle birleşmelerine izin vermesini istediler. Şimdi Amalikiya'nın tam istediği de buydu.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Ve öyle oldu ki kralın emirlerinin aksine adamlarını teslim etti. Şimdi kralı tahtından indirme amacına ulaşabilmek için Amalikiya'nın istediği de buydu;

17 Şimdi Lamanlılar'ın arasındaki adete göre başkomutanları öldüğü zaman ikinci komutan başkomutan olarak atanırdı.

18 Ve öyle oldu ki Amalikiya hizmetçilerinden birine Lehonti'ye azar azar zehir vermesini emretti; öyle ki Lehonti öldü.

19 Şimdi Lehonti öldükten sonra, Lamanlılar Amalikiya'yı önderleri ve başkomutanları olarak atadılar.

20 Ve öyle oldu ki Amalikiya ordularıyla birlikte Nefi ülkesine, başkent olan Nefi şehrine doğru yürüyüşe geçti (çünkü arzusuna ulaşmıştı).

21 Ve kral, muhafızları eşliğinde onu karşılamaya geldi; çünkü Amalikiya'nın emirlerini yerine getirdiğini ve Amalikiya'nın bu kadar büyük bir orduyu Nefililer'e karşı savaşmak üzere topladığını sanıyordu.

22 Fakat işte, kral onu karşılamaya geldiğinde, Amalikiya kralı karşılamak üzere hizmetkârlarını gönderdi. Ve hizmetkârlar gidip büyüklüğüne saygı duyuyormuşçasına kralın önünde eğildiler.

23 Ve öyle oldu ki kral, Lamanlılar'ın adetine göre barış işareti olarak elini uzatıp onları yerden kaldırdı; bu, Nefililer'den aldıkları bir adetti.

24 Ve öyle oldu ki kral birinci hizmetkârı yerden kaldırmıştı ki işte hizmetkâr kralın kalbine hançeri sapladı; ve kral yere yığıldı.

25 Şimdi kralın hizmetkârları aceleyle oradan kaçtılar; ve Amalikiya'nın hizmetkârları arkalarından şöyle diyerek bağırıldılar:

26 İşte, kralın hizmetkârları kralı kalbinden bıçakladılar ve kral öldü ve onu öldürenler kaçıyorlar; İşte, gelin görün!

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

- 27 Ve öyle oldu ki Amalikiya, ordularına ilerleyip kralın başına ne geldiğini öğrenmelerini emretti; ve onlar olay yerine gelip kralı kendi kanı içinde yerde yatarken bulduklarında, Amalikiya öfkelenmiş gibi gözükererek: “Kralı seven herkes onun hizmetkârlarının peşinden gitsin ki onlar öldürülsün” dedi.
- 28 Ve öyle oldu ki kralı seven herkes bu sözleri duyunca fırlayıp kralın hizmetkârlarının peşine düştüler.
- 29 Şimdi kralın hizmetkârları bir ordunun peşlerinden geldiğini görünce daha çok korkup çöle kaçtular; ve çölü geçerek Zarahemla ülkesine geldiler ve Ammon halkıyla birleştiler.
- 30 Ve onların peşlerine düşen ordu onların peşinden boşu boşuna gittiklerini görünce geri döndüler ve böylece Amalikiya sahtekârlığıyla halkın gönlünü kazanmış oldu.
- 31 Ve öyle oldu ki ertesi gün ordularıyla Nefi şehrine girerek şehri ele geçirdi.
- 32 Ve şimdi öyle oldu ki kraliçe kralın öldürüldüğünü duyunca—çünkü Amalikiya kraliçeye elçiler gönderip ona kralın hizmetkârları tarafından öldürüldüğünü, ordusu ile onları takip ettiğini fakat bunun sonuç vermediğini ve hizmetkârların kaçtığını bildirmişti—
- 33 Bu nedenle, kraliçe bu haberi aldığı anda Amalikiya’ya haberciler göndererek, şehir halkının canını bağışlamasını istedi ve ayrıca onun yanına gelmesini istedi ve ayrıca kralın öldüğüne tanıklık etmek için yanında şahitler getirmesini de istedi.
- 34 Ve öyle oldu ki Amalikiya, kralı öldüren aynı hizmetkârı ve onunla beraber olanların hepsini yanına alıp kraliçeye, onun oturduğu yere gitti; ve onların hepsi kraliçeye kralın kendi hizmetkârları tarafından öldürüldüğüne dair tanıklık ettiler; ve ayrıca: “Kralın hizmetkârları kaçtı; bu onların aleyhine tanıklık etmez mi?” dediler. Ve böylece kralın ölümü hakkında kraliçeyi ikna ettiler.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Ve öyle oldu ki Amalikiya kraliçenin sevgisini kazanmaya çalıştı ve onunla evlendi; ve böylece sahtekârlığı ve kurnaz hizmetkârlarının yardımları sayesinde krallığı ele geçirdi; evet, ülkenin her yanında, Lamanlılar'dan ve Lemuelliler'den ve İsmaililer'den ve Nefi yönetiminden bugüne kadar Nefililer'den ayrılmış olanlardan oluşan bütün Lamanlı halkın arasında kral olarak kabul edildi.

36 Şimdi bu ayrılanlar Nefililer gibi aynı eğitimden geçmiş ve aynı bilgileri öğrenmişlerdi; evet, Rab'bin aynı bilgisinde eğitilmişlerdi; yine de ne gariptir ki ayrılmalarından az bir zaman sonra Lamanlılar'dan daha katı ve tövbesiz ve daha vahşi, kötü ve zalim oldular—Lamanlılar'ın geleneklerini içlerine zevkle sindirerek kendilerini tembelliğe ve her türlü şehvete kaptırdılar; evet, Tanrıları Rab'bi tamamen unuttular.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 Ve öyle oldu ki Amalikiya krallığı ele geçirir geçirmez, Lamanlılar'ın yüreklerini Nefili halkına karşı kıskırtmaya başladı; evet, Lamanlılar'a kulelerinden Nefililer'in aleyhinde konuşacak adamlar atadı.
- 2 Ve böylece onların yüreklerini Nefililer'e karşı öyle tahrik etti ki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılının sonunda planlarını bu derece gerçekleştirdince, evet, Lamanlılar'ın başına kral olarak geçirilince, bütün ülkeye krallık etmenin yollarını aradı, evet ve ülkede bulunan bütün halkın, hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın üzerinde hüküm sürmek istiyordu.
- 3 Bu yüzden amacına ulaşmış sayılırdı; çünkü Lamanlılar'ın yüreğini katılaştırıp, onların zihinlerini körleştirmiş ve onları öfkeliendirip o kadar çok tahrik etmişti ki Nefililer'e karşı savaşa gitmek üzere büyük bir ordu toplamıştı.
- 4 Çünkü halkının sayısının çokluğundan dolayı Nefililer'i yenip onları tutsak etmeye kararlıydı.
- 5 Ve böylece başkomutanları Zoramlılar'ın arasından atadı; çünkü Nefililer'in kuvvetini, sığınaklarını ve şehirlerinin en zayıf noktalarını en iyi onlar biliyordu; bu nedenle onları ordularının üzerine başkomutanlar olarak atadı.
- 6 Ve öyle oldu ki çadırlarını alıp çölde Zarahemla ülkesine doğru harekete geçtiler.
- 7 Şimdi öyle oldu ki Amalikiya hile ve sahtekârlıkla güç toplarken, diğer tarafta Moroni, halkın zihnini Tanrıları Rab'be bağlı kalmaya hazırlıyordu.
- 8 Evet, Nefili ordularının gücünü arttırmakla uğraşıyordu ve küçük kaleler, yani sığınaklar yaptırıyor, ordularının korunması için etrafa toprak yığınları atıyordu ve ayrıca onların etrafını kapatmak için şehirlerin etrafını ve ülkelerinin sınırlarını, evet, bütün ülkenin etrafını taş duvarlarla ördürüyordu.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 Ve en zayıf askeri noktalara daha fazla adam yerleştirdi ve böylece Nefililer'in elinde bulunan ülkenin savunmasını arttırdı kuvvetlendirdi.
- 10 Ve böylece özgürlüklerini, vatanlarını, eşlerini ve çocuklarını ve huzurlarını korumak için hazırlık yapıyordu; ve böylece Tanrıları Rab için yaşayıp düşmanları tarafından Mesih'e İnananlar'ın davası denilen davayı savunabileceklerdi.
- 11 Ve Moroni güçlü ve kuvvetli bir adamdı; mükemmel anlayışa sahip bir insandı; evet, kan dökmekten hoşlanmayan bir insandı; ruhu memleketinin ve kardeşlerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı, tutsaklıktan ve kölelikten kurtulmasıyla mutluluk bulan biriydi.
- 12 Evet, halkına bağlı olduğu birçok ayrıcalık ve bereketlerden dolayı yüreği Tanrı'sına şükretmekle dolu olan biriydi; halkının iyiliği ve güvenliği için çok emek veren bir insandı.
- 13 Evet ve Mesih'e sarsılmaz bir inançla bağlıydı ve halkını, haklarını ve vatanını ve dinini kanının son damlasına kadar koruyacağına yemin etmişti.
- 14 Şimdi Nefililer'e, gerektiğinde kan dökme pahasına da olsa düşmanlarına karşı kendilerini savunmaları öğretilmişti; evet ve ayrıca onlara hiçbir zaman suç işlememeleri ve düşmana karşı değilse, kendilerini savunmak dışında asla kılıç kaldırmamaları öğretilmişti.
- 15 Ve bu onların inancıydı; öyle ki böyle yaptıkları zaman Tanrı onları ülkede refaha kavuşturacaktı ya da başka bir deyişle, Tanrı'nın emirlerine bağlı kalırlarsa, Tanrı onları ülkede refaha kavuşturacaktı; evet, içinde buldukları tehlikeye göre Tanrı'nın kendilerini kaçırıp gitmeleri ya da savaşa hazırlanmaları konusunda uyaracağına inanıyorlardı.
- 16 Ve ayrıca Tanrı'nın kendilerini düşmanlarına karşı savunmaları için nereye gitmeleri gerektiğini bildireceğine ve bu yolla Rab'bin kendilerini kurtaracağına inanıyorlardı; ve Moroni'nin inancı buydu ve yüreği bundan mutluluk duyuyordu; kan dökmekten değil, ancak iyilik yapmaktan, halkını korumaktan, evet, Tanrı'nın emirlerini yerine getirmekten, evet ve kötülüğe karşı koymaktan mutluluk duyuyordu.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

- 17 Evet, doğrusu ve doğrusu size derim ki: Yaşamış olan, yaşamakta olan ve yaşayacak olan bütün insanlar her zaman Moroni gibi olsalardı, işte, cehennem gücünün ta kendisi sonsuza dek sarsılmış olurdu; evet, şeytanın insançocuklarının yüreği üzerinde hiçbir zaman gücü olmazdı.
- 18 İşte o, Mosiya'nın oğlu Ammon gibi bir insandı, evet ve hatta Mosiya'nın diğer oğulları, evet ve aynı zamanda Alma ve onun oğulları gibi biriydi; çünkü onların hepsi Tanrı'nın adamlarıydı.
- 19 Şimdi işte, Helaman ve kardeşleri de en az Moroni kadar halka yardımı dokunmuş kimselerdi; çünkü Tanrı'nın sözünü vaaz edip söylediği sözleri dinlemek isteyen herkesi tövbeye vaftiz etmişlerdi.
- 20 Ve onlar böyle ilerlediler ve halk onların sözlerinden dolayı kendilerini öyle alçalttı ki Rab tarafından çok iyilik gördüler; ve böylece, evet, hatta dört yıl boyunca aralarında savaş ve çekişme olmadı.
- 21 Fakat dediğim gibi, on dokuzuncu yılın sonuna doğru, evet, kendi aralarında barış olmasına rağmen, istemeye istemeye olsa da kardeşleri Lamanlılar'la savaşmak zorunda kaldılar.
- 22 Evet ve kısacası savaştan o kadar çekinmelerine rağmen, Lamanlılar'la yaptıkları savaşlar uzun yıllar boyunca hiç dinmedi.
- 23 Şimdi, Lamanlılar'a karşı silah kaldırmak zorunda kaldıkları için üzülüyorlardı, çünkü kan dökmekten zevk almıyorlardı; evet ve hepsi bu kadar değildi; Tanrı'larıyla karşılaşmaya hazır olmayan nice kardeşlerini bu dünyadan sonsuz bir dünyaya göndermeye aracı oldukları için de üzülüyorlardı.
- 24 Ancak geçmişte kardeşleri olan, evet ve Kilise'lerinden ayrıлып kendilerini terk eden ve Lamanlılar'la birleşerek kendilerini yok etmek üzere gelmiş olan bu insanların barbarca ve acımasızca kendilerini öldürmelerine, eşlerini ve çocuklarını kılıçtan geçirmelerine izin veremezlerdi.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inasmuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

25 Evet, aralarında Tanrı'nın emirlerini yerine getirenler bulundukça, kardeşlerinin Nefililer'in kanının dökülmesine sevinmelerine tahammül edemezlerdi; çünkü Rab'bin, emirlerini tutacak olurlarsa ülkede refaha kavuşacaklarına dair sözü vardı.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki on dokuzuncu yılın on birinci ayında, ayın onuncu gününde, Lamanlı ordularının Ammonihah ülkesine doğru yaklaşmakta olduğu görüldü.
- 2 Ve işte, bu şehir yeniden inşa edilmiş ve Moroni, şehrin sınırlarına bir ordu yerleştirmişti; ve onlar Lamanlılar'ın oklarından ve taşlarından korunmak için şehrin çevresine toprak yığılmışlardı; çünkü işte, Lamanlılar taşlar ve oklarla savaşırlardı.
- 3 İşte, Ammonihah şehrinin yeniden inşa edilmiş olduğunu söyledim. Size derim ki, evet, şehrin bir bölümü yeniden inşa edilmişti; ve Lamanlılar halkın kötülükleri yüzünden bu şehri daha önce bir kez yerle bir ettiklerinden, burasının kendileri için yeniden kolay bir yem olacağını düşündüler.
- 4 Fakat işte, çok büyük bir hayal kırıklığına uğradılar; çünkü işte, Nefililer etraflarını kazıp çıkardıkları o kadar yüksek toprak siperlerle çevirmişlerdi ki Lamanlılar hedefine varacak şekilde onlara oklarını ve taşlarını atamıyorlardı; giriş yerinden geçmeden onların üzerine saldırımları imkânsızdı.
- 5 Şimdi bu defa Lamanlılar'ın başkomutanları Nefililer'in güvenlik alanlarını hazırlamakta gösterdikleri bilgiye son derece şaşırıyorlardı.
- 6 Şimdi Lamanlılar'ın liderleri sayıca fazla olmaları nedeniyle, evet, geçmişte olduğu gibi Nefililer'in üzerine kolaylıkla saldırabileceklerini sanıyorlardı; evet ve onlar da kendilerini kalkanlar ve göğüs zırhlarıyla hazırlamışlar ve aynı zamanda kendilerini deriden yapılmış giysilerle, evet, açık yerlerini kapatan çok kalın giysilerle hazırlamışlardı.
- 7 Ve bu şekilde hazırlıklı geldikleri için, kardeşlerini kolayca alt edip boyunlarına tutsaklık boyunduruğunu geçirebileceklerini ya da keyiflerine göre onları kılıçtan geçirip acımasızca öldürebileceklerini sanıyorlardı.
- 8 Fakat işte Nefililer'in, Lehi'nin çocukları arasında bugüne dek hiç bilinmemiş bir şekilde onlara karşı koymaya hazır olduklarını görünce ağızları apaçık kaldı. Şimdi onlar Moroni'nin talimatlarına göre Lamanlılar'la savaşmaya hazırlanmışlardı.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

- 9 Ve öyle oldu ki Lamanlılar ya da Amalikiyalılar onların yaptığı savaş hazırlığına çok şaşırılmışlardı.
- 10 Şimdi Kral Amalikiya kendi ordusunun başında Nefi ülkesinden gelmiş olsaydı, belki de Lamanlılar'a Ammoniha şehrindeki Nefililer'e saldırımları emrini verirdi; çünkü işte, halkının kanının dökülmesi hiç umurunda değildi.
- 11 Fakat işte, Amalikiya'nın kendisi savaşmaya gelmemişti. Ve işte, onun başkomutanları ise Ammoniha şehrindeki Nefililer'e saldırıma cesaret edemediler; çünkü Moroni, Nefililer arasında işlerin idaresini öyle değiştirmişti ki onların geri çekilme yerlerini gören Lamanlılar'ın cesaretleri kırıldı ve onlara saldıramadılar.
- 12 Bu yüzden çadırlarını söküp çöle geri çekildiler ve Nuh ülkesine doğru yürüyüşe geçtiler; çünkü Nefililer'e saldırı için en uygun ikinci yerin burası olacağını düşünüyorlardı.
- 13 Çünkü Moroni'nin ülkenin etrafında bulunan her şehre takviye güç gönderip güvenlik kaleleri yaptırmış olduğunu bilmiyorlardı; dolayısıyla büyük bir kararlılık içinde Nuh ülkesine yürüdüler; evet, başkomutanları meydana çıkıp o şehrin halkını yok edeceklerine dair yemin ettiler.
- 14 Fakat işte, o zamana dek çok zayıf bir nokta olan Nuh şehrinin şimdi Moroni'nin yöntemleriyle kuvvetlendirilmiş, evet, hatta Ammoniha şehrinde bile daha kuvvetli olduğunu görünce hayretler içinde kaldılar.
- 15 Ve şimdi işte, bu Moroni'nin hikmetiyle olmuştu; çünkü onların Ammoniha şehrinde korkuya kapılıp, o zamana dek ülkenin en zayıf bölgesi Nuh şehri olduğu için gidip oraya saldıracaklarını tahmin etmişti; ve böylece her şey istediği şekilde gelişmekteydi.
- 16 Ve işte, Moroni bu şehirdeki adamlarının başına başkomutan olarak Lehi'yi atamıştı; ve bu Lehi, Sidon ırmağının doğusundaki vadide Lamanlılar'la savaşan aynı Lehi'ydi.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

- 17 Ve şimdi işte öyle oldu ki Lamanlılar bu şehrin Lehi'nin emri altında olduğunu öğrenince, yeniden hayal kırıklığına uğradılar; çünkü Lehi'den çok korkuyorlardı; ancak başkomutanları şehre saldıracaklarına dair yemin edip söz vermişti; bu yüzden ordularını sürdürdüler.
- 18 Şimdi işte, şehrin çevresinde kazılan hendeğin derinliği ve atılan toprak yığınlarının yüksek oluşu nedeniyle giriş kapısından başka bir yerden Nefililer'in güvenlik kalelerine girmeleri mümkün değildi.
- 19 Ve böylece Nefililer kapıdan başka bir yerden tırmanarak kaleden içeri girmeyi deneyecek olan herkesin üzerine yukarıdan ok ve taş atarak onları öldürmek için hazır bekliyorlardı.
- 20 Böylece hazır beklediler; evet, en güçlü adamlarından bir grup güvenlik alanlarına giriş kapısından girmeye çalışacak herkesi kılıç ve sapanlarıyla öldürmeye hazırdı; ve böylece Lamanlılar'a karşı kendilerini savunmak için hazırdılar.
- 21 Ve öyle oldu ki Lamanlı komutanlar ordularını giriş kapısının önüne getirip Nefililer'in güvenlik alanlarına ulaşabilmek için onlarla çarpışmaya başladılar; fakat işte, zaman zaman geri püskürtüldüler, öyle ki çok ağır bir yenilgiye uğradılar.
- 22 Şimdi geçidin bulunduğu yerde Nefililer'le baş edemeyeceklerini anlayınca, ordularını geçirmek ve eşit koşullarda savaşabilmek için toprak yığınlarını kazıp yıkmaya başladılar; fakat işte, bu girişimlerinde üzerlerine atılan ok ve taşlarla silinip süpürüldüler; ve Nefililer'in hendeklerini toprak yığınlarından çektikleri toprakla dolduracaklarına, hendekler yer yer kendi ölü ve yaralı vücutlarıyla doldu.
- 23 Böylece Nefililer düşmanları üzerinde tam bir üstünlük sağlamışlardı; ve böylece Lamanlılar ise başkomutanlarının hepsi ölünceye dek Nefililer'i yok etmeye çalıştılar; evet ve binden fazla Lamanlı öldü; diğer tarafta ise Nefililer'den bir kişi bile ölmemişti.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

24 Geçitte Lamanlılar'ın oklarına hedef olan elli kadar yaralı vardı, fakat onlar kalkanlarının, göğüs zırhlarının ve miğferlerinin sayesinde korunmuşlardı; öyle ki yalnızca bacaklarından yara almışlardı; çoğu da oldukça ciddi yaralardı.

25 Ve öyle oldu ki bütün başkomutanlarının ölmüş olduğunu gören Lamanlılar çöle kaçtı. Ve öyle oldu ki doğuştan Nefili olan kralları Amalikiya'ya uğradıkları büyük kaybı bildirmek için Nefi ülkesine geri döndüler.

26 Ve öyle oldu ki Amalikiya, Nefililer hakkındaki emeline ulaşamadığı için halkına son derece kızgındı; Nefililer'in boynuna tutsaklık boyunduruğunu geçirememişti.

27 Evet, hırsından âdeta kudurdu ve Tanrı'ya ve aynı zamanda Moroni'ye lanetler yağdırarak Moroni'nin kanını içeceğine dair yemin etti; ve bunun nedeni ise Moroni'nin kendi halkının güvenliğini sağlamak için Tanrı'nın emirlerini yerine getirmiş olmasıydı.

28 Ve öyle oldu ki diğer tarafta ise Nefi halkı kendilerini düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları Rab'be eşsiz gücünden dolayı şükrettiler.

29 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılı böylece sona erdi.

30 Evet ve kendi aralarında sürekli huzur vardı; ve Helaman ve Şiblon ve Koriyanton ve Ammon ve kardeşleri, evet ve tövbe için vaftiz olup Tanrı'nın kutsal düzenine göre atanan ve halkın arasına vaaz etmek için gönderilen herkesin aracılığıyla bildirilen Tanrı'nın sözüne gösterdikleri dikkat ve gayretten dolayı Kilise'de büyük bolluk ve bereket oldu.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblön, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni savaşmak için, daha doğrusu halkını Lamanlılar'a karşı savunmak için hazırlık yapmayı bırakmadı; çünkü hakimler yönetiminin yirminci yılının başlarında ordularına başlamalarını, öyle ki Nefililer'in sahip olduğu bütün ülkedeki her şehrin çevresini kazmaya başlamalarını ve toprak yığınları ile çevirmelerini emretti.
- 2 Ve Moroni, bu toprak siperlerin üzerine ağaç direkler dikirdi; evet, şehirlerin çevresine adam boyu yüksekliğinde ağaç düzenekler kurdurdu.
- 3 Ve bu ağaçtan düzenekler üzerine, etrafı çeviren ağaç direklere tutturulmuş sivri kazıklar koydurttu; ve bunlar sağlam ve yüksekti.
- 4 Ve Moroni, bu kazıkların dikili olduğu duvarları yukarıdan gözetleyen kuleler dikirdi ve bu kulelerin tepesine de güvenlik alanları yaptırdı; öyle ki Lamanlılar'ın attıkları taş ve oklar onlara zarar vermezdi.
- 5 Ve onlar şehrin surlarına sokulmaya çalışan herkese bu kulelerin tepesinden istedikleri gibi ve güçleri yettiğince taş atıp onları öldürmek için hazır bekliyorlardı.
- 6 Böylece Moroni, düşmanlarının saldırılarına karşı bütün ülkedeki her şehrin çevresine kaleler kurdurdu.
- 7 Ve öyle oldu ki Moroni, ordularını doğu çölüne çıkardı; evet ve onlar gidip doğu çölünde bulunan Lamanlılar'ın hepsini Zarahemla ülkesinin güneyinde olan kendi ülkelerine sürdüler.
- 8 Ve Nefi ülkesi doğu denizinden batı denizine dek düz bir çizgi halinde uzanıyordu.
- 9 Ve öyle oldu ki Moroni Lamanlılar'ın hepsini sahip oldukları toprakların kuzeyindeki doğu çölünden kovduktan sonra, Zarahemla ülkesinde ve civarında oturan halka doğu çölüne, hatta deniz kıyısına kadar gidip bu ülkeye yerleşmelerini emretti.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 Ve güneyde sahip oldukları toprakların sınırına da ordularını yerleştirdi ve ordularına kendilerini ve halkını düşmanlarının elinden koruyabilmek için istihkâmlar yaptırdı.

11 Ve böylece Lamanlılar'ın doğu çölündeki, evet ve ayrıca batıdaki kalelerinin hepsini saf dışı bırakıp Nefililer'le Lamanlılar'ın arasında, yani Zarahemla ülkesiyle Nefi ülkesi arasındaki, batı denizinden başlayarak Sidon ırmağının kaynağından geçen hattın savunmasını arttırdı. Nefililer bütün kuzey ülkesini, evet, hatta Bolluk ülkesinin kuzeyindeki bütün ülkeyi istedikleri gibi ele geçirdiler.

12 Böylece Moroni verdiği emeklerin sonucu olarak aldığı korunma tedbirleri sayesinde sayıları her gün artmakta olan ordularıyla sahip oldukları topraklar üzerinde Lamanlılar'ın hiçbir gücü olmaması için onların kuvvet ve gücünü sahip oldukları topraklardan kesmeye çalıştı.

13 Ve öyle oldu ki Nefililer bir şehrin temelini attılar ve bu şehrin adını Moroni koydular; ve şehir doğu denizi kıyısında bulunuyordu; ve güney yönünde Lamanlılar'ın elinde bulunan toprakların sınırına yakındı.

14 Ve aynı zamanda Moroni şehriyle Harun şehri arasında, Harun ile Moroni'nin sınırlarını birleştiren bir şehrin temelini daha atmaya başladılar; ve bu şehre ya da bu ülkeye Nefiha adını verdiler.

15 Ve aynı yıl kuzeyde de birçok şehrin inşasına başladılar; kuzeyde deniz kıyısında Lehi adını verdikleri bir şehri ise özel bir şekilde inşa ettiler.

16 Ve böylece yirminci yıl sona erdi.

17 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi birinci yılının başlarında Nefi halkının durumu bu elverişli şartlar içindeydi.

18 Ve çok büyük bir bolluk bereket görüp son derece zenginleştiler; evet ve çoğalıp ülkede güçlendiler.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

19 Ve böylece Rab'bin insançocuklarına verdiği bütün sözleri yerine getirip yaptığı bütün işlerin ne kadar merhametli ve âdil olduğunu görüyoruz; evet, O'nun Lehi'ye söylemiş olduğu sözlerin hatta bugün bile doğrulanmış olduğunu görebiliyoruz. Rab şöyle demiştir:

20 Sana ve çocuklarına ne mutlu; ve onlar kutsanacak, emirlerimi yerine getirdikleri sürece ülkede refaha kavuşacaklar. Fakat şunu hatırla ki emirlerimi yerine getirmeyecek olurlarsa, Rab'bin huzurundan kovulacaklar.

21 Ve bu vaadlerin Nefi halkı için doğru olduğunu görüyoruz; çünkü kendi aralarındaki münakaşaları ve çekişmeleri, evet, cinayetleri ve yağmacılıkları, putperestlikleri, cinsel ahlaksızlıkları ve iğrençlikleri başlarına kendi savaş ve yıkımlarını getirdi.

22 Ve kötü kardeşlerinden binlercesi tutsaklığa teslim edilirken ya da kılıçtan geçirilirken ya da inançsızlık içinde yavaş yavaş kaybolup giderken ve Lamanlılar'la birleşirken, Rab'bin emirlerine bağlı kalanlar her zaman kurtarıldı.

23 Fakat işte, Nefi'nin yaşadığı zamandan beri Nefi halkı arasında, Moroni'nin günlerinde yaşanan mutluluk günlerinden daha güzel günler hiç görülmedi, evet, hatta şu an hakimler yönetiminin yirmi birinci yılında olduğu gibi hiç mutlu olmamışlardı.

24 Ve öyle oldu ki hakimler yönetimin yirmi ikinci yılı da, evet ve yirmi üçüncü yılı da barış içinde sona erdi.

25 Ve öyle oldu ki her ikisi de deniz kıyısında bulunan ve Lehi sınırlarına kadar uzanan Moriyanton ülkesi ile Lehi ülkesi konusunda aralarında çıkan çekişme olmasaydı, hakimler yönetiminin yirmi dördüncü yılının başında Nefi halkının arasında yine barış olacaktı.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

- 26 Çünkü işte, Moriyanton ülkesini mülk edinen halk, Lehi ülkesinin bir kısmında hak iddia ediyordu; bu yüzden aralarında sıcak bir çekişme başladı; öyle ki Moriyanton halkı kardeşlerine karşı silaha sarıldılar ve onları kılıçtan geçirmeyi kafalarına koymuşlardı.
- 27 Fakat işte, Lehi ülkesini mülk edinen halk, Moroni'nin ordugâhına kaçıp yardım etmesi için Moroni'ye yalvardı; çünkü işte kabahatli olan onlar değildi.
- 28 Ve öyle oldu ki Moriyanton adında birisi tarafından yönetilen Moriyanton halkı, Lehi halkının Moroni'nin ordugâhına kaçmış olduğunu öğrenince, Moroni'nin ordusunun üzerlerine gelip kendilerini yok edeceğinden çok korktular.
- 29 Bu yüzden Moriyanton, kuzeyde büyük su kitleleriyle kaplı olan ülkeye kaçıp, kuzeyde bulunan bu ülkeyi ele geçirme fikrini halkın yüreğine koydu.
- 30 Ve işte, onlar bu planlarını gerçekleştireceklerdi (bu da çok ağıt yakmalarına neden olurdu), ama işte, Moriyanton çok hırslı birisi olduğu için, bu yüzden kadın hizmetçilerinden birisine öfkelenildi ve onun üzerine düşüp kadını çok dövdü.
- 31 Ve öyle oldu ki kadın kaçıp Moroni'nin ordugâhına geldi ve Moroni'ye olup bitenleri ve ayrıca kuzey ülkesine kaçma niyetleri ile ilgili her şeyi anlattı.
- 32 Şimdi işte, Bolluk ülkesindeki halk, daha doğrusu Moroni bu halkın Moriyanton'un sözlerini dinleyip onun halkıyla birleşmesinden ve böylece Moriyanton'un ülkenin bu bölgelerini eline geçirmesinden korkuyordu; bu durum Nefi halkı arasında ciddi sonuçlar çıkarabilecek olayların temelini oluşturabilirdi; evet, bu da sonuçta özgürlüklerinin ellerinden alınmasına yol açabilirdi.
- 33 Bu yüzden Moroni, Moriyanton halkının önünü kesip kuzey ülkesine kaçmalarını önlemek için çadırlarıyla birlikte bir ordu gönderdi.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

34 Ve öyle oldu ki Harabe ülkesinin sınırlarına varınca-
caya dek onların önünü çeviremediler; ve orada batı
ve doğu denizleri arasında, evet, denizlerin yanından
kuzey ülkesine doğru uzanan dar geçitte yollarını
kestiler.

35 Ve öyle oldu ki Moroni tarafından gönderilip
Teyankum adında birinin kumanda ettiği ordu
Moriyanton halkına yetişti; ve Moriyanton halkı öyle
inatçıydı ki (çünkü Moriyanton'un pohpohlayıcı
sözlerinden ve işlediği kötülüklerden ilham almışlar-
dı) aralarında savaş başladı; bu savaşta Teyankum
Moriyanton'u öldürdü ve ordusunu yenerek onları
esir aldı ve Moroni'nin ordugâhına döndü. Ve böyle-
ce Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi
dördüncü yılı sona erdi.

36 Ve böylece Moriyanton halkı geri getirildi. Ve ba-
rışı korumak için antlaşma yaptıktan sonra
Moriyanton ülkesi onlara geri verildi; ve Lehi halkı-
yla aralarında bir anlaşma yapıldı ve onlara da toprak-
ları geri verildi.

37 Ve öyle oldu ki Nefi halkına barışın yeniden geldi-
ği aynı yıl içinde ikinci başhakim Nefiha öldü. Tanrı
önünde kusursuz bir doğrulukla yargı kürsüsündeki
görevini tamamlamıştı.

38 Yine de Alma ve atalarınca en kutsal sayılan o ka-
yıtları ve emanetleri Alma kendisine vermesine rağmen onu geri çevirdi; bu nedenle Alma bunları kendi
oğlu Helaman'a teslim etti.

39 İşte, öyle oldu ki Nefiha'nın oğlu, babasının yeri-
ne yargı kürsüsüne oturmak üzere seçildi; evet, doğ-
rulukla yargılayacağına, barışı ve halkın özgürlüğü-
nü koruyacağına ve halka kutsal ayrıcalıkları olan
Tanrıları Rab'be ibadet edebilme haklarını tanıyaca-
ğına, evet, yaşadığı her gün Tanrı davasını savunup
destekleyeceğine ve kötülerini işledikleri suçlara göre
adalete teslim edeceğine dair yemin edip düzenlenen
kutsal bir törenle halkın üzerine başhakim ve vali
olarak atandı.

40 Şimdi işte, onun adı Pahoran'dı. Ve Pahoran baba-
sının yerine geçip yirmi dördüncü yılın sonunda Nefi
halkı üzerindeki yönetimine başladı.

And it came to pass that they did not head them
until they had come to the borders of the land
Desolation; and there they did head them, by the
narrow pass which led by the sea into the land north-
ward, yea, by the sea, on the west and on the east.

And it came to pass that the army which was sent
by Moroni, which was led by a man whose name was
Teancum, did meet the people of Morianton; and so
stubborn were the people of Morianton, (being in-
spired by his wickedness and his flattering words)
that a battle commenced between them, in the which
Teancum did slay Morianton and defeat his army,
and took them prisoners, and returned to the camp
of Moroni. And thus ended the twenty and fourth
year of the reign of the judges over the people of
Nephi.

And thus were the people of Morianton brought
back. And upon their covenanting to keep the peace
they were restored to the land of Morianton, and a
union took place between them and the people of
Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the
people of Nephi had peace restored unto them, that
Nephihah, the second chief judge, died, having filled
the judgment-seat with perfect uprightness before
God.

Nevertheless, he had refused Alma to take posses-
sion of those records and those things which were
esteemed by Alma and his fathers to be most sacred;
therefore Alma had conferred them upon his son,
Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephihah
was appointed to fill the judgment-seat, in the stead
of his father; yea, he was appointed chief judge and
governor over the people, with an oath and sacred
ordinance to judge righteously, and to keep the
peace and the freedom of the people, and to grant
unto them their sacred privileges to worship the
Lord their God, yea, to support and maintain the
cause of God all his days, and to bring the wicked to
justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran
did fill the seat of his father, and did commence his
reign in the end of the twenty and fourth year, over
the people of Nephi.

Alma 51

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi beşinci yılının başında, Lehi halkı ile Moriyanton halkının arasında toprakları konusunda barışı sağladılar; ve yirmi beşinci yıla barış içinde girdiler.
- 2 Yine de ülkede uzun süre barışı tam anlamıyla koruyamadılar, çünkü halkın arasında başhakim Pahoran hakkında kavga çıkmaya başladı; çünkü işte, halkın bir bölümü yasadaki bazı özel noktaların değiştirilmesini istiyordu.
- 3 Fakat işte, Pahoran yasayı değiştirmiyor, değiştirilmesine de izin vermiyordu; bu yüzden yasanın değiştirilmesiyle ilgili olarak dilekçeyle görüşlerini bildirenleri dinlemedi.
- 4 Bundan dolayı yasanın değiştirilmesini arzu edenler ona kızıp bundan böyle kendisinin ülkenin başhakimi olmasını istemediler; dolayısıyla bu konu üzerinde sıcak bir tartışma çıktıysa da kan dökülmedi.
- 5 Ve öyle oldu ki Pahoran'ın yargı kürsüsünden indirilmesini isteyenlere "kralcılar" denildi; çünkü onlar yasanın özgür yönetimi devirip ülkenin başına bir kral getirilecek biçimde değiştirilmesini arzu ediyorlardı.
- 6 Ve Pahoran'ın ülkenin başhakimi olarak kalmasını isteyenler ise "özgürlükçü" adını aldılar; ve böylece kendi aralarında ikiye bölündüler; çünkü özgürlükçüler haklarını ve dini ayrıcalıklarını özgür bir yönetim aracılığıyla koruyacaklarına dair yemin etmişler veya antlaşma yapmışlardı.
- 7 Ve öyle oldu ki anlaşmazlığa yol açan bu mesele halkın oyuyla çözüldü. Ve öyle oldu ki halkın oyu özgürlükçülerden yana çıktı ve Pahoran yargı kürsüsünde kaldı; bu durum ise Pahoran'ın kardeşleri ve özgürlükçü halkın, yani kralcılarını susturmayı başaran halkın çoğu arasında büyük bir sevinç yarattı, öyle ki kralcılar karşı koymaya cesaret edemeyip özgürlük davasını desteklemek zorunda kaldılar.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Şimdi kralların olmasından yana olanlar doğuştan asilzade olanlardı ve onlar kral olmak istiyorlardı; ve onlar halkın üzerinde güç ve yetki sahibi olmaya çalışanlar tarafından destekleniyordu.

9 Fakat işte, Nefi halkı arasında böyle bir çekişmenin bu vakitte olması çok tehlikeliydi; çünkü işte Amalikiya, Lamanlı halkın yüreklerini yine Nefi halkına karşı kıskırtmıştı ve ülkesinin her yanından asker toplamakta, bütün gayretiyle onları silahlandırıp savaşa hazırlamaktaydı; çünkü Moroni'nin kanını içeceğine dair yemin etmişti.

10 Fakat işte, onun verdiği sözün düşüncesizlikten başka bir şey olmadığını göreceğiz; yine de kendisini ve ordularını Nefililer'e karşı savaşmak için hazırladı.

11 Şimdi ordusu daha önce olduğu gibi kalabalık değildi, çünkü onlardan binlercesi Nefililer'in eliyle öldürülmüştü; ancak büyük kayıp vermelerine rağmen, Amalikiya fevkalâde büyük bir ordu toplamıştı, öyle ki Zarahemla ülkesine inmekten korkmadı.

12 Evet, Amalikiya'nın kendisi bile Lamanlılar'ın başında geldi. Ve bunlar hakimler yönetiminin yirmi beşinci yılında oluyordu; ve başhakim Pahoran konusunda aralarında çıkan tartışmalarla ilgili meseleleri çözmeye başladıkları aynı zamanda oluyordu.

13 Ve öyle oldu ki kralcılar denilen bu kişiler Lamanlılar'ın kendileriyle savaşmaya geldiklerini duyunca yürekten sevinip ellerine silah almayı reddettiler; çünkü başhakime ve aynı zamanda özgürlük taraftarı halka o kadar öfkelenmişlerdi ki ülkelere savunmak için bile ellerine silah almak istemediler.

14 Ve öyle oldu ki Moroni bunları ve aynı zamanda Lamanlılar'ın ülke sınırına dayanmış olduklarını görünce bu insanların inatçılığına çok sinirlendi; çünkü onları korumak için canla başla çalışmıştı; evet, çok kızdı; ruhu onlara karşı öfkeyle doldu.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Ve öyle oldu ki halkın isteği üzerine ülkenin valisine bir dilekçe göndererek, dilekçeyi okumasını ve bu bölücülerini ya ülkelerini savunmaya zorlamak ya da onları ölüme mahkûm etmek için kendisine (Moroni'ye) yetki vermesini istedi.
- 16 Çünkü tek kaygısı halkın arasında çıkan bu tür çekişme ve anlaşmazlıklara son vermektir; çünkü işte bugüne kadar uğradıkları her felâketin sebebi buydu. Ve öyle oldu ki bu yetki halkın oyuyla kendisine verildi.
- 17 Ve öyle oldu ki Moroni, ordusuna bu kralcıların üzerine gidip onların kibir ve soyluluklarını aşağıya çekmelerini ve onları yerle bir etmelerini emretti; ya da onların silahlarına sarılıp özgürlük davasını desteklemeleri gerekiyordu.
- 18 Ve öyle oldu ki ordular onların üzerine yürüyüp onların kibir ve soyluluklarını aşağıya çektiler; öyle ki Moroni'nin adamlarına karşı savaşmak için savaş silahını kaldıran herkes kılıçtan geçirilip yere serildi.
- 19 Ve öyle oldu ki bu bölücülerin dört bini kılıçtan geçirildi ve onların savaşta öldürülemeyen liderleri yakalanıp hapse atıldı; çünkü onların davalarını görmeye şimdi vakit yoktu.
- 20 Ve bu bölücülerden geri kalanlar ise kılıçtan geçirilip ölmektense özgürlük bayrağına boyun eğdiler; ve kulelerine ve şehirlerine Özgürlük Hakkı'nı çekip vatanlarını savunmak için ellerine silah almak zorunda kaldılar.
- 21 Ve böylece Moroni bu kralcıların sonunu getirmiş oldu; öyle ki artık kimse kralcılar lâkabıyla bilinmiyordu; ve böylece soylu kanı taşıdıklarını iddia eden bu insanların inatçılığına ve gururuna son verdi; fakat onlar da kardeşleri gibi alçakgönüllü olup tutsaklıktan kurtulmak için kahramanca savaşmak zorunda kaldılar.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 İŖte öyle oldu ki Moroni kendi halkı arasında çıkan savaş ve çekişmeleri böylece durdurup onları barış ve medeniyet içinde yaşamaya tâbi tutarken ve Lamanlılar'a karşı savaş hazırlıkları için düzenlemlerde bulunurken, işte Lamanlılar deniz kıyısında bulunan Moroni ülkesine girmişlerdi.
- 23 Ve öyle oldu ki Nefililer'in Moroni şhrinde yeterli güçleri yoktu; bu nedenle, Amalikiya onları sürüp pek çoğunu öldürdü. Ve öyle oldu ki Amalikiya bu şhri, evet, onların istihkâmlarının hepsini ele geçirdi.
- 24 Ve Moroni şhrinden kaçıp kurtulanlar Nefiha şhrine geldiler; ve Lehi şhrinde oturan halk da bir araya gelip hazırlık yaptılar; ve savaşmak için Lamanlılar'ı karşılamaya hazırđılar.
- 25 Fakat öyle oldu ki Amalikiya Lamanlılar'ın Nefiha şhrine saldırmalarına izin vermedi, onları deniz kıyısında bekletti; her şhre şhri koruyup savunmaları için adamlar bıraktı.
- 26 Ve böylece birçok şhri ele geçirerek ilerledi; doğu sınırında deniz kıyısı boyunca uzanan şehirlerin hepsini, Nefiha şhrini ve Lehi şhrini ve Moriyanton şhrini ve Omner şhrini ve Gid şhrini ve Mulek şhrini ele geçirdi.
- 27 Ve böylece Lamanlılar, Amalikiya'nın kurnazlığı ve kalabalık ordularının sayesinde pek çok şhri ele geçirdiler; bu şehirlerin hepsi Moroni'nin yaptığı takviyelerle çok güçlendirilmişti; alınan yerlerin hepsi Lamanlılar için kale görevi görüyordu.
- 28 Ve öyle oldu ki Bolluk ülkesi sınırlarına doğru yürüyüşe geçtiler; önlerine çıkan Nefililer'i sürüp pek çoğunu öldürdüler.
- 29 Fakat öyle oldu ki Lamanlılar, Moriyanton'u kaçarken öldürüp onun halkının önünü çeviren Teyankum'la karşılaştılar.
- 30 Ve öyle oldu ki Teyankum kalabalık ordusuyla Bolluk ülkesini ve ayrıca kuzey ülkesini ele geçirmek üzere ilerlemekte olan Amalikiya'nın da önünü kesti.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephiah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephiah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephiah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

- 31 Fakat işte Amalikiya, Teyankum ve askerleri tarafından geri püskürtülünce hayal kırıklığına uğradı; çünkü onlar büyük savaşçılardı; çünkü Teyankum'un her adamı Lamanlılar'dan daha güçlü, savaş becerileri daha fazlaydı, öyle ki Lamanlılar'a karşı büyük bir üstünlük sağladılar.
- 32 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'a hiç rahat vermeyip karanlık basıncaya kadar onları öldürdüler. Ve öyle oldu ki Teyankum'la adamları çadırlarını Bolluk ülkesinin sınırına kurdular; ve Amalikiya ise çadırlarını sınırda deniz kıyısı boyunca uzanan kumsala kurdu; ve böylece geri sürüldüler.
- 33 Ve öyle oldu ki gece olunca, Teyankum ve bir hizmetkârı gizlice çıkıp gece vakti oradan ayrıldılar ve Amalikiya'nın ordugâhına girdiler; ve işte, Lamanlılar bütün gün yaptıkları işlerden ve havanın sıcaklığından dolayı çok yorulmuşlar ve uykuya yenik düşmüşlerdi.
- 34 Ve öyle oldu ki Teyankum gizlice kralın çadırına girdi ve onun kalbine bir mızrak sapladı ve kralın derhal ölmesine neden oldu; öyle ki kral hizmetkârlarını uyandıramadı.
- 35 Ve Teyankum yine gizli bir şekilde kendi ordugâhına döndü ve işte, adamları uyuyordu; ve onları kaldırıp yaptığı her şeyi onlara anlattı.
- 36 Ve Lamanlılar'ın uyanıp üzerlerine gelmelerinden korktuğu için ordularına hazır olmalarını emretti.
- 37 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi beşinci yılı sona erdi; ve böylece Amalikiya'nın günleri sona erdi.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakim-ler yönetiminin yirmi altıncı yılında, işte, Lamanlılar birinci ayın ilk sabahı uyandıkları zaman, işte, Amalikiya'yı çadırında ölü olarak buldular; ve ayrıca Teyankum'un o gün kendileriyle savaşmaya hazır olduğunu gördüler.
- 2 Ve şimdi, bunu gören Lamanlılar korkuya kapıldılar ve kuzey ülkesine yürüme fikrinden vazgeçip bütün ordularıyla Mulek şehrine geri çekildiler ve istihkâmlarında kendilerini korumaya çalıştılar.
- 3 Ve öyle oldu ki Amalikiya'nın kardeşi halkın başına kral olarak seçildi ve onun adı Ammoron'du; böylece Kral Amalikiya'nın kardeşi Kral Ammoron onun yerine atanmış oldu.
- 4 Ve öyle oldu ki Ammoron, halkına kan dökerek almış oldukları şehirleri savunmalarını emretti; zira hiçbir şehri çok kan kaybetmeden ele geçirememişlerdi.
- 5 Ve şimdi Teyankum, Lamanlılar'ın aldıkları bu şehirleri ve ele geçirmiş oldukları ülkenin bu bölgelerini ellerinde tutmaya kararlı olduklarını gördü; ve onların sayılarının çokluğunu görünce, kalelerindeyken onlara saldırmayı denemenin pek akıllıca olmayacağını düşündü.
- 6 Fakat savaş hazırlığı yapıyormuşçasına çevrede adamlarını bulundurdu; evet, aslında onlara karşı kendini savunmak için hazırlık görüyordu; çevreye duvar ördürüyor ve sığınma yerleri hazırlıyordu.
- 7 Ve öyle oldu ki Moroni, ordusuna destek olarak büyük bir askeri grup gönderinceye dek savaş hazırlıklarını böyle sürdürdü.
- 8 Ve eline düşen bütün esirleri tutması için Moroni aynı zamanda Teyankum'a bir emir gönderdi; çünkü Lamanlılar çok sayıda esir almış oldukları için aldıkları esirlere karşılık olarak Lamanlı esirlerin hepsini elinde fidye olarak tutması gerekiyordu.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

9 Ve Moroni ayrıca ona Bolluk ülkesinin savunmasını arttırarak kuzey ülkesine çıkan dar geçidi güvenlik altına alması için emir gönderdi; Lamanlılar'ın bu noktayı ellerine geçirip kendilerini her taraftan rahatsız edecek gücü bulmalarından korkuyordu.

10 Ve Moroni ayrıca Teyankum'a başka bir haber gönderip ondan ülkenin bu bölgesini muhakkak korumasını ve her fırsatı değerlendirip bu bölgedeki Lamanlılar'ı elinden geldiği kadar cezalandırmasını istedi; böylelikle belki ellerinden alınmış olan şehirleri hileyle ya da başka bir yolla geri alabilirdi; ve ayrıca ondan bölgede bulunan, Lamanlılar'ın eline düşmemiş olan şehirleri sağlamlaştırıp kuvvetlendirmesini istedi.

11 Ve ayrıca ona: “Yanınıza gelecektim, ama işte, Lamanlılar batı denizi yakınındaki ülke sınırlarından üzerimize gelmekte; ve işte, onlara karşı gidiyorum; onun için yanınıza gelemiyorum” dedi.

12 Şimdi, kral (Ammoron) Zarahemla ülkesinden ayrılıp kraliçeye kardeşinin ölümünü bildirmişti; ve çok sayıda adam toplayarak batı denizi boyunca uzanan sınırdaki Nefililer'in üzerine yürüyüşe geçmişti.

13 Ve böylece Nefililer'in rahatını bozup kuvvetlerinin bir bölümünü ülkenin bu bölgesine çekmeye çalışıyordu; diğer taraftan aldıkları şehirlerde bırakmış olduğu askerlere ellerinden geldiği kadar doğu denizi boyunca uzanan sınırdaki Nefililer'i rahatsız edip ordularının gücüne göre onların topraklarını ele geçirmelerini emretti.

14 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi altıncı yılı sonunda, Nefililer bu tehlikeli durumla karşı karşıyaydılar.

15 Fakat işte, öyle oldu ki hakimler yönetiminin yirmi yedinci yılında Teyankum, Moroni'nin verdiği emir üzerine—Moroni, ülkenin güney ve batı sınırlarını korumak amacıyla ordular düzenlemiş ve kendi askerleriyle Teyankum'un yardımına gidip kaybettikleri şehirleri geri almak için Bolluk ülkesine doğru yürüyüşe geçmişti—

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

- 16 Ve öyle oldu ki Teyankum, Mulek şehrine saldırıya geçip mümkün olursa şehri geri alma emrini almıştı.
- 17 Ve öyle oldu ki Teyankum, Mulek şehrine saldırıya geçmek için savaş hazırlıklarını yaptı ve ordusuyla Lamanlılar'ın üzerine yürüdü; ancak istihkâmlarında iken onları yenmesinin mümkün olamayacağını gördü; dolayısıyla bu niyetinden vazgeçip ordusuna takviye güç almak için tekrar Bolluk ülkesine dönüp Moroni'nin gelmesini bekledi.
- 18 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi yedinci yılının sonuna doğru, Moroni ordusuyla Bolluk ülkesine geldi.
- 19 Ve yirmi sekizinci yılın başlarında Moroni, Teyankum ve başkomutanların büyük bir bölümü, Lamanlılar'ı yerlerinden çıkartıp kendileriyle savaşmak zorunda bırakmak için ne yapmaları gerektiğini tartışmak ya da onları oyuna getirip kalelerinden çıkarmanın bir yolunu bulup onlara karşı üstünlük sağlamak ve Mulek şehrini yeniden geri almak için savaş kurulu oluşturdular.
- 20 Ve öyle oldu ki onlar Mulek şehrini koruyan Lamanlılar'ın ordusuna, Yakup adındaki liderlerine elçiler gönderdiler; ondan ordusuyla dışarı çıkıp kendileriyle iki şehir arasındaki ovada karşılaşmasını istediler. Fakat işte, bir Zoramlı olan Yakup, ordusuyla çıkıp onlarla ovada karşılaşmak istemedi.
- 21 Ve öyle oldu ki Moroni'nin eşit koşullarda onlarla boy ölçüşmeye dair hiçbir umudu kalmamıştı; bunun üzerine Lamanlılar'ı kalelerinden çekip tuzağa düşürmek için bir plan kurdu.
- 22 Bu nedenle Teyankum'a yanına birkaç adam alıp deniz kıyısına inmesini emretti; ve Moroni ve ordusu geceleyin Mulek şehrinin batısındaki çölde yürüyüşe geçtiler; ve böylece, ertesi gün Teyankum'u fark eden Lamanlılar'ın muhafızları koşup liderleri Yakup'a haber ulaştırdılar.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

- 23 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın orduları Teyankum'a karşı yürüyüşe geçtiler; kalabalık oldukları için az sayıda adamı olan Teyankum'u kolayca yenebileceklerini düşünüyorlardı. Ve Teyankum, Lamanlılar'ın ordularının kendisine doğru geldiğini görür görmez, deniz kıyısından kuzey yönüne doğru geri çekilmeye başladı.
- 24 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onun kaçmaya başladığını görünce bundan cesaret bulup onları var güçleriyle kovalamaya başladılar. Ve Teyankum kendilerini boşu boşuna kovalayan Lamanlılar'ı böyle uzağa çekerken, işte, Moroni yanında olan ordusunun bir bölümüne şehre girip ele geçirmeleri emrini verdi.
- 25 Ve onlar da bu emre uyup, şehri korumak üzere bırakılan bütün herkesi, evet, ellerindeki savaş silahlarını teslim etmek istemeyen herkesi öldürdüler.
- 26 Ve böylece Moroni, ordusunun bir bölümüyle Mulek şehrini eline geçirirken, geri kalan askerleriyle de Teyankum'un peşini bırakıp dönecek Lamanlılar'ı karşılamak için yürüyüşe geçti.
- 27 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Bolluk şehrinin yakınlıklarına gelinceye kadar Teyankum'un peşini bırakmadılar; ve daha sonra da Bolluk şehrini korumak üzere bırakılmış olan Lehi ve küçük bir ordu tarafından karşılandılar.
- 28 Ve şimdi işte, Lamanlılar'ın başkomutanları Lehi'nin ordusuyla kendilerine doğru gelmekte olduğunu görünce, büyük bir şaşkınlık içinde kaçmaya başladılar; Mulek şehrine varamadan Lehi'nin kendilerini yakalayacağından korkuyorlardı; çünkü yürümekten bitkin düşmüşlerdi ve Lehi'nin adamları ise dinçti.
- 29 Şimdi Lamanlılar, Moroni'nin ordusuyla arkalarında olduğunu bilmiyorlardı; ve tek korkuları Lehi ve adamlarıydı.
- 30 Şimdi Lehi ise Moroni ve ordusuyla karşılaşmadan önce onlara yetişmek istemiyordu.
- 31 Ve öyle oldu ki fazla geri çekilemeden Lamanlılar'ın etrafı Nefililer tarafından sarıldı; bir yanda Moroni'nin adamları, diğer yanda ise Lehi'nin adamları vardı; onların hepsi dinçti ve kuvvetleri tam yerindeydi; oysa Lamanlılar epeyce yol yürüdüklerinden bitkin vaziyetteydiler.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

32 Ve Moroni, adamlarına savaş silahlarını teslim edinceye kadar Lamanlılar'ın üzerine saldırmalarını emretti.

33 Ve öyle oldu ki onların lideri olan, ayrıca Zoram soyundan gelen Yakup (ve kendisi baş eğmez bir ruha sahip olduğundan) Lamanlılar'ı Moroni'ye karşı büyük bir hırsla savaşmaları için ileri sürdü.

34 Moroni yolları üzerinde olduğundan, bu yüzden Yakup onları öldürüp Mulek şehrinin yolunu açmaya kararlıydı. Fakat işte, Moroni ile adamları onlardan daha güçlüydü; bu nedenle Lamanlılar'a yol vermediler.

35 Ve öyle oldu ki her iki tarafta çok şiddetli bir şekilde çarpıştı ve iki tarafta da ölenlerin sayısı çoktu; evet ve Moroni yaralandı ve Yakup ise öldürüldü.

36 Ve Lehi güçlü adamlarıyla onları arkadan o kadar büyük bir hiddetle sıkıştırmıştı ki arkada bulunan Lamanlılar savaş silahlarını bıraktılar; ve geri kalanlar ise büyük bir şaşkınlık içinde nereye gideceklerini ya da saldırıp saldırmayacaklarını bilemediler.

37 Şimdi Moroni onların şaşkınlığını görünce, onlara: "Savaş silahlarınızı getirip teslim ederseniz, işte biz de kanınızı dökmekten vazgeçeceğiz" dedi.

38 Ve öyle oldu ki Lamanlılar bu sözleri işitince, sağ kalan başkomutanlarının hepsi gelip savaş silahlarını Moroni'nin ayakları önüne attılar ve adamlarına da aynı şeyi yapmalarını emrettiler.

39 Fakat işte, içlerinden pek çoğu silahlarını teslim etmek istemedi; ve kılıçlarını bırakmak istemeyenler yakalanıp bağlandı; ve savaş silahları ellerinden alındı; ve kardeşleriyle birlikte Bolluk ülkesine yürümeye mecbur edildiler.

40 Ve şimdi tutsak alınanların sayısı öldürülenlerin sayısından daha fazlaydı; evet, her iki tarafta ölenlerin sayısından daha çoktu.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 Ve öyle oldu ki Lamanlı esirlerin başına muhafızlar diktiler ve zorla götürüp onlara kendi ölülerini, evet ve ayrıca öldürülmüş olan Nefililer'in ölülerini de gömdürttüler; ve işlerini yaparken gözetlemeleri için Moroni onların başına adamlar koydu.
- 2 Ve Moroni Lehi'yle birlikte Mulek şehrine gidip şehrin kumandasını eline geçirdi ve kumandayı Lehi'ye devretti. Şimdi işte, bu Lehi Moroni'nin girmiş olduğu savaşların hemen hemen hepsinde onun yanında bulunmuş biriydi; ve Moroni gibi bir insandı; ve ikisi de birbirlerinin güvenliğinden dolayı büyük sevinç duyardı; evet, ikisi de birbirlerini çok severlerdi ve bütün Nefi halkı da onları çok severdi.
- 3 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kendi ölülerini ve ayrıca Nefililer'in ölülerini gömmeyi bitirdikten sonra Bolluk ülkesine geri gönderildiler; ve Moroni'nin emri üzerine Teyankum onları çalıştırmaya başlayıp ülkenin, daha doğrusu Bolluk şehrinin etrafında bir hendek kazdırdı.
- 4 Ve onlara hendeğin iç tarafında ağaçtan bir siper yaptırdı; ve hendeğin çıkarılan toprağı ise ağaç siperlerinin önüne yığıldı; ve böylece Bolluk şehrinin etrafını çok yüksek ağaç kütükler ve toprakla çevreleyen sağlam bir hisar inşa ettirinceye dek Lamanlılar'ı çalıştırdılar.
- 5 Ve bu şehir artık çok kuvvetli bir kale olmuştu ve bu şehirde Lamanlı esirleri, evet, hatta onları kendi elleriyle yapmak zorunda kaldıkları duvarların içinde tuttular. Şimdi Moroni onları çalıştırmak zorundaydı; çünkü onları çalışırken gözaltında tutmak kolaydı; ve Lamanlılar'a saldıracağı zaman birliklerinin hepsini kullanmak istiyordu.
- 6 Ve öyle oldu ki Moroni böylece Lamanlılar'ın en büyük ordularından birine karşı zafer kazanarak Lamanlılar'ın Nefi ülkesindeki en kuvvetli kalelerinden biri olan Mulek şehrini ele geçirmişti; ve böylece, esirlerini muhafaza edebilmek için bir kale daha inşa ettirdi.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 Ve öyle oldu ki o yıl Lamanlılar'la bir daha savaş yapmaya kalkışmadı; ancak adamlarını çalıştırıp onlara savaş hazırlığı yaptırdı, evet ve Lamanlılar'dan korunmak için istihkâmlar hazırlattı, evet ve onları kendi kadınlarını ve çocuklarını kıtlıktan ve sıkıntıdan kurtarmak ve ordularına yiyecek temin edebilmek için çalıştırdı.

8 Ve şimdi öyle oldu ki Nefililer'in arasında ayrılıklara yol açan bazı entrikalardan dolayı Moroni'nin bulunmadığı bir anda, güneyde batı denizi kıyısında bulunan Lamanlı orduları Nefililer'den bazı toprakları ele geçirmişlerdi, evet, öyle ki ülkenin bu bölgesinde bulunan Nefililer'in şehirlerinin çoğunu ele geçirmişlerdi.

9 Ve böylece aralarında çıkan kötülükler yüzünden, evet, kendi aralarında çıkan anlaşmazlıklar ve entrikalar yüzünden düşebilecekleri en tehlikeli duruma düşmüşlerdi.

10 Ve şimdi işte, aslen Lamanlı olan Ammon halkı hakkında söyleyeceğim birkaç sözüm var; onlar Ammon ve kardeşlerinin aracılığıyla, yani Tanrı sözünün ve gücünün sayesinde Rab'be döndürülmüşlerdi; ve onlar Zarahemla ülkesine getirilmişlerdi; ve o zamandan beri her zaman Nefililer tarafından korundular.

11 Ve ettikleri yemin nedeniyle kardeşlerine karşı silaha sarılmaları engellenmişti; çünkü bir daha kan dökmeyeceklerine dair yemin etmişlerdi ve yeminlerine göre öleceklerdi; evet, Ammon ve kardeşlerinin onlara gösterdiği merhamet ve büyük sevgi olmasaydı, kardeşlerinin eline düşmeye razı olacaklardı.

12 Ve işte bu yüzden Zarahemla ülkesine getirildiler; ve Nefililer tarafından daima korundular.

13 Fakat öyle oldu ki Nefililer'in kendileri için atıldıkları tehlikeleri, çektikleri onca sıkıntı ve zorluğu görünce, üzülüp onlara acıdılar ve vatanlarını savunmak için silaha sarılmak istediler.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 Fakat işte, savaş silahlarına sarılmak üzereyken Helaman ve kardeşlerinin ikna edici sözlerinden etkilendiler; çünkü etmiş oldukları yemini bozmak üzereydiler.
- 15 Ve Helaman böyle davranırlarsa ruhlarını kaybetmelerinden korkuyordu; bu nedenle bu antlaşmayı yapmış olan herkes kardeşlerini o anda içinde buldukları bu tehlikeli durumda sıkıntı çekerken seyretmeye mecbur kaldı.
- 16 Fakat işte, öyle oldu ki düşmanlarına karşı kendilerini savunmak için savaş silahlarına sarılmayacaklarına dair antlaşma yapmamış çok sayıda oğulları vardı; onun için eli silah tutanların hepsi o zaman bir araya gelip Nefililer adını aldılar.
- 17 Ve onlar, Nefililer'in özgürlüğü için çarpışacaklarına, evet, canları pahasına da olsa vatanı savunacaklarına dair bir antlaşma yaptılar; evet, hatta özgürlüklerinden asla vazgeçmeyeceklerine, her koşul altında Nefililer'i ve kendilerini tutsaklıktan korumak için dövüşeceklerine dair antlaşma yaptılar.
- 18 Şimdi işte, o gençlerden iki bin tanesi bu antlaşmaya girip vatanlarını savunmak için savaş silahlarını aldılar.
- 19 Ve şimdi işte, o ana dek Nefililer için asla bir engel oluşturmamışlardı; şimdi bu dönemde onlara çok büyük destek oldular; çünkü savaş silahlarını alıp Helaman'ın liderleri olmasını istediler.
- 20 Ve onların hepsi gençti; ve onlar cesaret ve aynı zamanda kuvvet ve canlılıkta yiğitlerin yiğidiydiler; ama işte, hepsi bu kadar değil, kendilerine ne emanet edilirse edilsin, her zaman güvenilecek insanlardı.
- 21 Evet, onlar doğru ve ağırbaşlı insanlardı; çünkü onlara Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeleri ve O'nun önünde doğrulukla yürümeleri öğretilmişti.
- 22 Ve şimdi öyle oldu ki Helaman iki bin genç askerinin başında, güneyde batı denizinin yanındaki ülke sınırında oturan halkın yardımına koşmak için yürüyüşe geçti.
- 23 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi sekizinci yılı böylece sona erdi.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin yirmi dokuzuncu yılının başlarında Ammoron Moroni'ye bir haber yollayarak esirlerin değiştirilmesini istedi.
- 2 Ve öyle oldu ki Moroni bu isteği büyük bir sevinçle karşıladı; çünkü Lamanlı tutsaklara verdikleri yiyeceklerle kendi halkını beslemek istiyordu; ve ayrıca ordusunu kuvvetlendirmek için kendi halkını istiyordu.
- 3 Şimdi Lamanlılar birçok kadın ve çocuğu esir almışlardı ve Moroni'nin esirleri ya da Moroni'nin almış olduğu esirler arasında tek bir kadın ve çocuk bulunmuyordu; bu nedenle Moroni Lamanlılar'dan mümkün olduğu kadar çok Nefili esiri geri alabilmek için bir savaş hilesi düşündü.
- 4 Bu nedenle Moroni bir mektup yazarak bunu kendisine mektup getiren Ammoron'un hizmetkârı aynı adamla gönderdi. Şimdi Ammoron'a yazıp söylediği sözler şunlardır:
- 5 İşte, Ammoron, halkıma karşı açtığın, daha doğrusu kardeşinin onlara karşı açmış olduğu ve onun ölümünden sonra senin hâlâ sürdürmeye kararlı olduğun bu savaş hakkında sana birkaç şey yazıyorum.
- 6 İşte, size Tanrı'nın adaleti hakkında ve tövbe edip ordularınızı kendi topraklarınıza ya da Nefi ülkesi olan sahip olduğunuz topraklara geri çekmediğiniz sürece, başınızın üzerinde asılı duran Tanrı'nın her şeye gücü yeten öfkesinin kılıcı hakkında birkaç şey anlatmak istiyorum.
- 7 Evet, eğer bu sözleri dinleyecek kadar gücün olsaydı, bunları sana anlatırdım; evet, tövbe edip kanlı amaçlarınızdan vazgeçmezseniz ve ordularınızla kendi topraklarınıza geri dönmezseniz, senin ve kardeşin gibi cana kıymış katilleri yutmaya hazır bekleyen o korkunç cehennemden sana söz etmek isterim.
- 8 Fakat sen bu şeyleri daha önce reddedip Rab'bin halkına karşı savaştığın için, yine aynı şeyleri yapacağını tahmin edebiliyorum.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

9 Ve Şimdi işte, biz sizleri karşılamaya hazırız; evet ve amaçlarınızdan vazgeçmezseniz, işte, reddettiğiniz o Tanrı'nın gazabını tamamen yok oluncaya kadar üzerinize çekeceksiniz

10 Fakat geri çekilmeyecek olursanız, Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekte, ordularımız üzerinize gelecek ve çok yakında ölümle ziyaret edileceksiniz; çünkü şehirlerimizi ve topraklarımızı size bırakmayacağız; evet ve dinimizi ve Tanrı'mızın davasını savunacağız.

11 Fakat işte, bana öyle geliyor ki bunlardan sana boşuna söz ediyorum; başka bir deyişle, senin bir cehennem çocuğu olduğunu varsayıyorum; bu yüzden mektubuma son verirken bir esir karşılığında bir adamı, karısını ve çocuklarını bırakma Őartını kabul etmezsen, esir deĐiŐtirmeyeceĐimi sana bildirmek istiyorum; eğer bu durumu kabul edersen, esir deĐiŐtiririm.

12 Ve işte, eğer bunu yapmazsan, ordularıyla üzerinize yürüyeceğim; evet, hatta kadınlarımı ve çocuklarımı bile silahlandıracağım ve üzerinize geleceğim; ve sizin peŐinizden ta ülkenize kadar, bizim ilk mirasımız olan ülkeye kadar geleceğim; evet ve kana karşı kan dökülecek, evet, cana karşı can alınacak; ve yeryüzünden silinip kökünüz kuruyuncaya kadar sizinle savaŐacağım.

13 İŞte, benim ve halkımın öfkesi burnumuzda! Siz bizi öldürmeye çalıştınız ve biz ise sadece kendimizi savunmaya çalıştık. Fakat işte, bizi tekrar öldürmeye kalkıŐırsanız, biz de sizi öldürmeye çalışacağız; evet ve ülkemizi, ilk mirasımız olan ülkeyi geri alacağız.

14 Şimdi mektubumu burada bitiriyorum. Ben Moroni'yim; Nefili halkının bir lideriyim.

15 Şimdi öyle oldu ki Ammoron bu mektubu alınca öfkelenip Moroni'ye başka bir mektup yazdı; ve onun yazıp söylediği sözler Şunlardır:

16 Ben Lamanlılar'ın kralı Ammoron'um; öldürdüğünüz Amalikiya'nın kardeŐiyim. İŞte onun kanının intikamını sizden alacağım; evet ve ordularıyla üzerinize geleceğim, çünkü sizin tehditlerinizden korkmuyorum.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

- 17 Çünkü işte, atalarınız kardeşlerine karşı öyle büyük bir haksızlık ettiler ki onların hakkı olmasına rağmen, yönetici olma haklarını onlardan çaldılar.
- 18 Ve şimdi işte, silahlarınızı bırakıp, yönetmeye hakkı olanların yönetimi altına girerseniz, o zaman ben de halkıma silahlarını bırakmalarını emredeceğim ve bir daha sizinle savaşmayacaklar.
- 19 İşte bana ve halkıma karşı bir sürü tehdit olmuşsun; ama bak, tehditlerinizden korkmuyoruz.
- 20 Yine de elimdeki yiyeceği savaşçılara saklayabilmek için karşılıklı esir değiştirme isteğini memnuniyetle kabul edeceğim; ve biz sonsuza dek sürecek bir savaşa devam edeceğiz; ya Nefililer'i yetkimiz altına sokacağız ya da onları sonsuza dek yok edeceğiz.
- 21 Ve şu reddettiğimizi söylediğin Tanrı'ya gelince, işte, biz böyle bir varlığı tanımıyoruz; siz de tanıyorsanız; fakat olur da böyle bir varlık varsa, bildiğimiz tek şey O'nun sizi yarattığı gibi bizi de yarattığıdır.
- 22 Ve eğer öyle olur da bir şeytan ve cehennem varsa, işte Tanrı, öldürdüğünüz ve böyle bir yere gittiğini üstü kapalı olarak söylediğin kardeşimle birlikte yaşamak üzere seni de oraya göndermeyecek midir? Ama işte, bunların sözünü bile etmeye değmez.
- 23 Ben Ammoron'um ve atalarınızın zorla Yeruşalem'den çıkardıkları Zoram'ın soyundan geliyorum.
- 24 Ve işte şimdi, ben cesur bir Lamanlı'yım; işte, bu savaş onların uğradığı haksızlıkların öcünü almak ve onların yönetim haklarını ele geçirip korumak üzere başlamıştır; ve Moroni'ye yazdığım mektubuma burada son veriyorum.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Şimdi öyle oldu ki Moroni bu mektubu aldığı anda da ha da öfkelen-di; çünkü Ammoron'un bile bile herke-si aldatmaya çalıştığını biliyordu; evet, Ammoron'u Nefi halkına karşı savaş açmaya iten sebebin haklı bir sebep olmadığını kendisinin bildiğini biliyordu.
- 2 Ve Moroni şöyle dedi: İşte, mektubumda belirtti-ğim gibi, Ammoron amaçlarından vazgeçmediği sü-rece onunla esir değiştirmeyeceğim; çünkü elindeki güçten daha fazlasına sahip olmasına izin veremem.
- 3 İşte, Lamanlılar'ın esir aldığı halkımı nerede tut-tuklarını biliyorum; ve mademki Ammoron mektu-bumda istemiş olduğum şeyleri yerine getirmek iste-miyor, işte, sözüm doğrultusunda hareket edeceğim; evet, barış diye yalvarıncaya kadar aralarında ölüm saçacağım.
- 4 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni bu sözleri söyledik-ten sonra, kendi askerleri arasında belki Laman so-yundan birini bulurum umuduyla bir araştırma yap-tırdı.
- 5 Ve öyle oldu ki Laman adında birini bulup getirdi-ler; ve o, Amalikiya tarafından öldürülen kralın hiz-metkârlarından biriydi.
- 6 Şimdi Moroni, Laman'a ve birkaç askerine Nefililer'i gözetiminde tutan muhafızların yanına git-melerini emretti.
- 7 Şimdi Nefililer, Gid şehrinde gözetiminde tutulu-yordu; bu yüzden Moroni, Laman'ı görevlendirip birkaç askerinin de onunla beraber gitmesini emret-ti.
- 8 Ve gece olduğunda, Laman Nefililer'i gözetiminde tutan bekçilerin yanına gitti; ve işte, yaklaştığını gö-ren bekçiler ona seslendiler; fakat Laman onlara: "Korkmayın! İşte, ben bir Lamanlı'yım. İşte, Nefililer'in elinden kaçıp kurtulduk; ve onlar uyuy-orlar; ve işte, onların şarabından biraz alıp yanı-mızda getirdik" dedi.
- 9 Şimdi bu sözleri işiten Lamanlılar onu sevinçle karşıladılar ve ona: "Bize şarabından biraz ver de içe-lim, yanında böyle şarap getirdiğin için çok memnun olduk; çünkü yorgunuz" dediler.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small num-ber of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Fakat Laman onlara: “Şarabımızı Nefililer’e karşı savaşmaya gideceğimiz zamana saklayalım” dedi. Fakat bu sözler onların şarap içme arzularını daha da arttırdı.

11 Çünkü onlar: “Yorgunuz, onun için şaraptan bir yudum alalım; ve yakında Nefililer’e karşı savaşa gitmemiz için bize güç verecek şarap hakkımız nasıl olsa gönderilecek ” dediler.

12 Ve Laman onlara: “Dilediğiniz gibi olsun!” dedi.

13 Ve öyle oldu ki şaraptan bol bol içtiler ve tadı hoşlarına gittiği için daha çok içtiler; ve şarap özel olarak hazırlandığından sertti.

14 Ve öyle oldu ki içip neşelendiler ve çok geçmeden hepsi zil zurna sarhoş oldu.

15 Ve şimdi Laman ile adamları onların hepsinin sarhoş olup derin bir uykuya daldıklarını görünce, Moroni’nin yanına dönüp olan biten her şeyi ona anlattılar.

16 Ve şimdi her şey Moroni’nin planladığı gibi olmuştu. Ve Moroni adamlarını savaş silahlarıyla hazırladı ve Lamanlılar sarhoş olup derin derin uyurken Gid şehrine geldi; ve içeri esirlere savaş silahları attılar, öyle ki esirlerin hepsi silahlandı.

17 Evet, Moroni esirlerin hepsini silahlandırırken, onların hanımlarına ve eli silah tutan çocuklarına da silah verildi; ve bütün her şey büyük bir sessizlik içinde olup bitti.

18 Ancak Lamanlılar’ı uyandırmış olsalardı, işte onlar sarhoştular ve Nefililer onları öldürebilirdi.

19 Fakat işte, Moroni’nin isteği bu değildi; adam öldürmekten veya kan dökmekten hoşlanmazdı; onu sevindiren şey halkını yıkımdan kurtarmaktı; ve bu yüzden haksızlık olur düşüncesiyle Lamanlılar’a saldırıp onları sarhoşken öldürmek istemedi.

20 Nasıl olsa amacına ulaşmıştı; çünkü şehrin surları içinde bulunan Nefili esirleri silahlandırmıştı ve surların içinde bulunan bu bölümleri ele geçirebilmeleri için onlara gereken gücü sağlamıştı.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inasmuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

- 21 Ve Moroni ondan sonra yanındaki adamları biraz geri çekerek Lamanlı ordularının etrafını sarmalarını emretti.
- 22 Şimdi işte bunların hepsi gece vakti yapıldı; öyle ki Lamanlılar sabahleyin uyandıklarında dışarıda Nefililer tarafından sarılmış olduklarını ve içeride de esirlerinin silahlandırılmış olduğunu gördüler.
- 23 Ve böylece Nefililer'in kendilerinden daha güçlü olduğunu gördüler; ve bu koşullarda Nefililer'le savaşmanın pek akıllıca bir iş olmayacağını düşündüler; bu nedenle başkomutanları askerlerinin savaş silahlarını bırakmalarını istedi ve topladıkları silahları getirip Nefililer'in ayakları önüne attılar ve merhamet dilediler.
- 24 Şimdi işte, Moroni'nin isteği de buydu. Onları esir alıp şehri ele geçirdi ve Nefili olan esirlerin hepsinin serbest bırakılmasını emretti; ve onlar Moroni'nin ordusuna katıldılar ve onun ordusunu çok güçlendirdiler.
- 25 Ve öyle oldu ki Moroni esir aldığı Lamanlılar'ı Gid şehrinin çevresinde bulunan istihkâmları sağlamlaştırmak için çalıştırmaya başladı.
- 26 Ve öyle oldu ki Gid şehrini istediği gibi kuvvetlendirdikten sonra, esirlerini Bolluk şehrine aldırdı; ve bu şehri de çok güçlü bir kuvvetle korudu.
- 27 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın çevirdiği tüm dolaplara rağmen, Nefililer aldıkları esirlerin hepsini korumayı bilip hiç kimseyi ellerinden kaçırmadılar; ve aynı zamanda geri aldıkları toprakları ve üstünlüklerini korudular.
- 28 Ve öyle oldu ki Nefililer yeniden galip gelmeye ve hak ve ayrıcalıklarını geri almaya başladılar.
- 29 Lamanlılar geceleyin birçok kez onların etrafını sarmaya çalıştılsa da bu girişimleri sonunda pek çoğu esir düştü.
- 30 Ve zehirleyerek ya da sarhoş edip öldürmek için Nefililer'e kendi şaraplarından içirmeyi pek çok kez denediler.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

- 31 Fakat işte, Nefililer bu zor günlerinde Tanrıları Rab'bi hatırlamakta ağır davranmadılar. Onların tuzaklarına düşmediler; evet, ilk önce Lamanlı esirlerden bir kaçına vermeden, onların şarabından içmediler.
- 32 Ve aralarında kimseye zehir verilmemesi için böyle tedbirli hareket ediyorlardı; çünkü onların şarapları Lamanlı birini zehirlerse, Nefili birini de zehirleyecekti; ve bütün içkilerini böyle denediler.
- 33 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni'nin Morianton şehrine saldırıya geçmek üzere hazırlık yapması gerekiyordu; çünkü işte, Lamanlılar kendi emekleriyle Morianton şehrini öyle istihkâm etmişlerdi ki burası güçlü bir kale olmuştu.
- 34 Ve bu şehre durmadan yeni kuvvetler ve ayrıca yeni malzemeler getiriyorlardı.
- 35 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi dokuzuncu yılı böylece sona erdi.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki hakimler yönetiminin otuzuncu yılının başlarında, birinci ayın ikinci gününde Moroni Helaman'dan ülkenin o bölgesinde bulunan halkın durumunu anlatan bir mektup aldı.
- 2 Ve onun yazıp söylediği sözler şunlardır: Benim hem Rab'de, hem de savaş sıkıntılarımızda yürekten sevdiğim kardeşim Moroni; işte, sevgili kardeşim, ülkenin bu bölgesindeki savaşımızla ilgili sana söyleyeceklerim var.
- 3 İşte Ammon'un Nefi ülkesinden getirdiği bu insanların oğullarından iki bin tanesi—şimdi onların atamız Lehi'nin büyük oğlu Laman'ın soyundan geldiğini biliyorsun.
- 4 Şimdi onların gelenekleri ya da inançsızlıkları konusunda uzun uzun anlatmama gerek yok; zira bütün bunları biliyorsun—
- 5 Bu yüzden sana şu kadarını söyleyeyim ki bu gençlerden iki bini savaş silahlarını alıp benim liderleri olmamı istediler; ve biz vatanımızı savunmak için ilerledik.
- 6 Ve şimdi sen onların babalarının kan dökmek amacıyla kardeşlerimize karşı savaş silahı kaldırmayacağız diye yaptıkları antlaşmayı da biliyorsun.
- 7 Fakat yirmi altıncı yılda, onlar kendileri için katlandığımız acı ve sıkıntıları gördüklerinde yaptıkları antlaşmayı bozup bizi savunmak için savaş silahlarına sarılmaya hazırıldılar.
- 8 Fakat yapmış oldukları bu antlaşmayı bozmalarına izin vermedim; zira ettikleri yemini tutmaları nedeniyle Tanrı'nın bizi kuvvetlendireceğine, öyle ki daha fazla acı çekmeyeceğimize inanıyordum.
- 9 Fakat işte, çok sevineceğimiz bir şey oldu. Çünkü işte, yirmi altıncı yıl içinde, ben Helaman bu iki bin genç adamın başında ülkenin bu bölgesindeki halkın üzerine lider olarak atamış olduğun Antipus'a yardım etmek için Yahudiye şehrine yürüdüm.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 Ve iki bin oğlumu (zira onlar oğullar denmeye layıktır) Antipus'un ordusuyla birleştirdim; Antipus gelen bu yardıma çok sevindi; çünkü işte, Lamanlılar'ın kuvvetleri adamlarımızdan pek çoğunu öldürmüş olduklarından Antipus'un ordusu Lamanlılar tarafından azaltılmıştı; bu yüzden yas tutmamız gerekir.
- 11 Ancak bize teselli veren nokta şudur ki onlar vatanları ve Tanrı'ları uğruna ölmüşlerdir; evet ve onlar mutludur.
- 12 Ve Lamanlılar'ın elinde çok sayıda esir bulunuyordu; bu esirlerin hepsi komutandır; çünkü onların dışında hiç kimseyi sağ bırakmadılar. Ve eğer öldürülmemişlerse, onların şu an Nefi ülkesinde olduklarını sanıyoruz.
- 13 Ve şimdi Lamanlılar'ın onca cesur adamımızın kanını akıtarak ele geçirmiş oldukları şehirler şunlardır:
- 14 Manti ülkesi veya Manti şehri ve Zeezrom şehri ve Kumeni şehri ve Antiparah şehri.
- 15 Ve Yahudiye şehrine vardığımda ellerindeki şehirler bunlardı; ve ben, Antipus'la adamlarını şehrin savunmasını arttırmak için var güçleriyle çalışırken buldum.
- 16 Evet ve onlar hem ruhen hem de bedenlen çökmüşlerdi; çünkü şehirlerini korumak için gündüzleri kahramanca savaşıp geceleri ise çalışmışlardı; ve böylece her türlü büyük sıkıntılara katlanmışlardı.
- 17 Ve şimdi onlar burada ya galip gelmeye ya da ölmeye karar vermişlerdi; bu yüzden yanımda getirdiğim bu küçük kuvvetin, evet, bu benim oğullarımın onlara ne denli büyük ümit verip onları sevindirdiğini tahmin edebilirsiniz.
- 18 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Antipus'un ordusunun takviye güç aldığını görünce, Ammoron'un emriyle Yahudiye şehrine yani bize karşı savaş açmaları engellendi.
- 19 Ve böylece biz Rab'bin lütfuna erdik; çünkü bu zayıf halimizde bize saldıracak olsalardı, belki de ufak ordumuzu yok edeceklerdi; ancak böylece kurtulmuş olduk.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

- 20 Ammoron, almış oldukları bu şehirleri korumaları emrini verdi. Ve yirmi altıncı yıl böylece sona erdi. Ve yirmi yedinci yılın başında kendimizi ve şehrimizi savunmaya hazırдық.
- 21 Şimdi, Lamanlılar'ın bize saldırmalarını arzu ediyorduk; çünkü kendi kalelerindeyken onlara saldırmak istemiyorduk.
- 22 Ve öyle oldu ki gece veya gündüz Lamanlılar bizi atlatıp kuzeydeki diğer şehirlerimize saldırıya geçmesin diye onların hareketlerini izlemek üzere çevreye casuslar yerleştirdik.
- 23 Çünkü bu şehirlerde oturanların onlara karşı direnecek yeterli gücü olmadığını biliyorduk; bu nedenle, bizi geçecek olurlarsa onlara arkalarından saldırmak istiyorduk ve böylece önden saldırıya uğradıkları aynı anda biz de onları arkadan durduracaktık. Onları yenebileceğimizi hesap ediyorduk; fakat işte, umduğumuzu bulamadık.
- 24 Yeteri kadar kuvvetli olamamaktan ve yenik düşmekten korktukları için ne ordularının tamamıyla ne de ordularının bir bölümüyle yanımızdan geçmeye cesaret edemediler.
- 25 Zarahemla şehrine yürümeye cesaret edemedikleri gibi Sidon kaynağından geçip Nefiha şehrine gitmeye de cesaret edemediler.
- 26 Ve böylece, almış oldukları bu şehirleri kendi kuvvetleriyle korumaya kararlıydılar.
- 27 Ve şimdi öyle oldu ki bu yılın ikinci ayında, bu iki bin oğlumun babaları bize büyük miktarda erzak getirdiler.
- 28 Ve bunun yanı sıra Zarahemla ülkesinden bize iki bin adam gönderildi. Ve böylece biz on bin adamla ve onlar için ve onların eşleri ve çocukları için gönderilmiş erzaklarımızla hazır bekliyorduk.
- 29 Ve kuvvetimizin her gün böyle arttığını ve destek olarak erzak aldığımızı gören Lamanlılar korkmaya başladılar ve erzak ve kuvvet alışımızı belki durduruz düşüncesiyle ani saldırılara başladılar.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

- 30 Şimdi Lamanlılar'ın bu durumdan rahatsızlık duymaya başladıklarını görünce onları etkilemek için bir hile düzenlemek istedik; bu yüzden Antipus küçük oğullarımla çıkıp güya yakındaki bir şehre erzak götürüyormuşuz gibi komşu şehre yürüyüşe geçmemizi emretti.
- 31 Ve Antipara şehrinin yakınından geçerek güya ileride deniz kenarındaki şehre gidiyormuşuz gibi hareket edecektik.
- 32 Ve öyle oldu ki yanımızda erzak taşıyormuş gibi bu şehre gitmek üzere yürüyüşe geçtik.
- 33 Ve öyle oldu ki Antipus ordusunun bir bölümünü şehri savunmak üzere bırakıp öbür bölümüyle yürüyüşe geçti. Fakat ben küçük ordumla ilerleyip Antipara şehrine yaklaşıncaya kadar yola çıkmadım.
- 34 Ve şimdi, Lamanlılar'ın en kuvvetli, evet, en büyük ordusu Antipara şehrine yerleştirilmişti.
- 35 Ve öyle oldu ki casuslarından haber alır almaz ordularıyla çıkıp üzerimize geldiler.
- 36 Ve öyle oldu ki onların önünden kuzeye doğru kaçtık. Ve böylece Lamanlılar'ın en kuvvetli ordusunu arkamızdan çekmiş olduk.
- 37 Evet, onları oldukça uzaklaştırmıştık, öyle ki Antipus'un ordusunun tüm güçleriyle peşlerinden geldiğini görünce ne sağa ne de sola döndüler; fakat dümdüz arkamızdan gelmeye devam ettiler ve biz onların amacının Antipus onlara yetişmeden bizi yakalayıp öldürmek olduğunu sanıyoruz; ve bunu halkımız tarafından sarılmamak için yapıyorlardı.
- 38 Ve şimdi tehlikede olduğumuzu gören Antipus ordusunun yürüyüşünü hızlandırdı. Fakat işte gece olmuştu; bu nedenle bizi yakalayamadılar, Antipus da onlara yetişemedi; onun için geceyi geçirmek üzere kamp kurduk.
- 39 Ve öyle oldu ki şafak sökmeden önce, işte, Lamanlılar peşimize düşmüştü. Şimdi onlarla savaşacak kadar güçlü değildik; evet, küçük oğullarımla onların eline düşmesine izin veremezdim; bu nedenle çöle doğru yürüyüp yolumuza devam ettik.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Şimdi çevreleri sarılır korkusuyla ne sağa ne de sola dönmeye cesaret edemiyorlardı; ben de sağa ya da sola dönmek istemiyordum; beni yakaladıklarında onlara karşı koyamayacağımız için bizi öldürüp kaçacaklar diye korkuyordum; ve böylece bütün gün karanlık çökene dek çölün derinliklerine kaçtık.

41 Ve öyle oldu ki tekrar gün ağardığında Lamanlılar'ın üzerimize geldiğini görüp önlerinden kaçtık.

42 Fakat öyle oldu ki çok geçmeden peşimizi bırakıp durdular; ve bu yedinci ayın üçüncü gününün sabahında oldu.

43 Ve şimdi Antipus'un onlara yetişip yetişmediğini bilmiyorduk. Ancak adamlarıma: "İşte, geri dönüp tuzaklarına düşelim diye mi durdular bunu bilmiyoruz!"

44 "Bunun için siz ne dersiniz oğullarım, onlara karşı savaşmaya gider misiniz?" dedim.

45 Ve şimdi sevgili kardeşim Moroni sana derim ki ben böyle büyük bir cesareti asla görmedim, hayır, bütün Nefililer'in arasında bile böyle cesarete rastlamadım.

46 Çünkü ben onları her zaman oğullarım diye çağırduğım gibi (çünkü hepsi de çok gençti) onlar da bana: "Baba, işte Tanrımız bizimledir ve bizim öldürülmemize izin vermeyecektir; o halde kalk gidelim; eğer kardeşlerimiz bizi rahat bıraksalardı onları katletmek istemezdik; bu yüzden Antipus'un ordusu onlara yenik düşmeden haydi gidelim" dediler.

47 Şimdi onlar o zamana dek hiç savaşmamışlardı; yine de ölümden korkmuyorlardı; ve kendi canlarından daha çok atalarının özgürlüğünü düşünüyorlardı; evet, anneleri onlara şüphe etmezlerse Tanrı'nın kendilerini kurtaracağını öğretmişti.

48 Ve onlar annelerinin sözlerini bana uzun uzun anlatarak: "Annelerimizin bunu bildiğine şüphemiz yoktur" dediler.

49 Ve öyle oldu ki ben, iki binimle peşimizden gelen Lamanlılar'la savaşmak üzere geri döndüm. Ve şimdi işte, Antipus'un orduları onlara yetişmiş ve korkunç bir savaş başlamıştı.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Kısa bir sürede çok uzun mesafe yürüdükleri için yorgun düşen Antipus'un ordusu neredeyse Lamanlılar'ın eline düşmek üzereydi; ve eğer ben iki binimle geri dönmemiş olsaydım amaçlarına ulaşacaklardı.

51 Çünkü Antipus ve onun komutanlarının pek çoğu hızlı yürüyüş sonunda yorgun düştükleri için kılıçtan geçirilerek öldürülmüşlerdi. Dolayısıyla komutanları öldüğü için şaşkına dönen Antipus'un adamları Lamanlılar'ın önünden kaçmaya başlamıştı.

52 Ve öyle oldu ki Lamanlılar cesaretlenip onları kovalamaya başladılar; ve böylece Lamanlılar büyük bir kuvvetle onların peşinden kovalarken, Helaman iki biniyle onlara arkalarından saldırdı ve onları büyük bir kırım ile öldürmeye başladı; öyle ki Lamanlılar'ın bütün ordusu durup Helaman'a döndü.

53 Şimdi Lamanlılar'ın geri döndüğünü gören Antipus halkı adamlarını toplayıp tekrar Lamanlılar'ın arkasından saldırdılar.

54 Ve şimdi öyle oldu ki biz Nefi halkı, yani Antipus'un halkı ve ben iki binimle Lamanlılar'ın etrafını sarıp onları öldürmeye başladık; evet, öyle ki savaş silahlarını bırakıp savaş esiri olarak teslim olmak zorunda kaldılar.

55 Ve şimdi öyle oldu ki onlar bize teslim olduktan sonra, işte, benimle beraber savaşan gençlerin çoğunun öldürülmüş olduğundan korkarak onları saydım.

56 Fakat işte, onlardan hiçbirinin ölmediğini görünce nasıl sevindim anlatamam; evet ve onlar sanki Tanrı'nın gücüyle savaşmışlardı; evet, böyle mucizevi bir güçle savaşan insanlar hiç görülmemiştir; ve öyle büyük bir güçle Lamanlılar'a saldırmışlardı ki onları dehşete düşürmüşlerdi; ve bu yüzden Lamanlılar savaş esiri olarak teslim oldular.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

Ve esirlerimiz için yerimiz olmadığından, onları Lamanlılar'ın ordularından uzak tutup nezaret altında bulundurmak için Zarahemla ülkesine gönderdik ve onlarla birlikte Antipus'un sağ kalan adamlarından bir kısmını da gönderdik; ve geri kalanları ise alıp benim Ammonlu gençlerimle birleştirdim ve geri Yahudiye şehrine doğru yürüyüşe geçtik.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Kral Ammoron'dan bir mektup aldım; mektubunda eğer aldığımız savaş esirlerini teslim edersem, karşılığında Antipara şehrini bize bırakacağını yazıyordu.
- 2 Fakat krala bir mektup göndererek Antipara şehrini alacak kadar yeterli gücümüz olduğundan eminiz dedim; ve bu şehir karşılığında esirleri serbest bırakırsak akılsızca davranmış olacağımızı ve aldığımız esirleri sadece değiş tokuş şartıyla serbest bırakacağımızı yazdım.
- 3 Ve Ammoron önerimi reddetti; çünkü esirlerin değiştirilmesinden yana değildi; bu nedenle Antipara şehrine yürümek için hazırlıklara başladık.
- 4 Ancak Antipara halkı şehri terk edip istihkâm etmek üzere kendilerine ait başka şehirlere kaçtılar; ve böylece Antipara şehri elimize düştü.
- 5 Ve hakimler yönetiminin yirmi sekizinci yılı böylece sona erdi.
- 6 Ve öyle oldu ki yirmi dokuzuncu yılın başında, Zarahemla ülkesinden ve çevre ülkelerden erzak yardımı ve ordumuz için altı bin kişilik ek yardım aldık; buna ilâveten Ammonlular'ın oğullarından altmış tanesi ağabeylerine, benim iki bin kişilik küçük birliğime katılmak için geldi. Ve işte şimdi güçlüydük, evet ve bize bol miktarda erzak da getirilmişti.
- 7 Ve öyle oldu ki Kumeni şehrini korumak üzere yerleştirilen orduyla savaşmak istiyorduk.
- 8 Ve şimdi işte, çok geçmeden arzumuzu nasıl gerçekleştirdiğimizi sana göstereceğim; evet, güçlü kuvvetlerimizle, daha doğrusu güçlü kuvvetlerimizin bir bölümüyle geceleyin Kumeni şehrinin etrafını erzak yardımı almalarına az bir zaman kala sardık.
- 9 Ve öyle oldu ki şehrin çevresinde ordugâh kurup birçok gece bekledik; ancak kılıcımız üzerinde uyuduk ve Lamanlılar'ın çok defa denedikleri gibi geceleyin üzerimize gelip bizi öldürmelerini engellemek için nöbetçiler diktik; ancak bunu denedikleri her sefer onların kanı döküldü.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

- 10 En sonunda erzakları geldi; ve gece vakti şehre girmek üzereydiler. Ve biz Lamanlılar değil Nefililer'dik; bu yüzden onları yakalayıp erzaklarını aldık.
- 11 Ve Lamanlılar bekledikleri yardımdan bu şekilde yoksun kalmalarına rağmen, yine de şehri korumaya kararlıydılar; dolayısıyla bu erzakları alıp Yahudiye'ye, esirlerimizi ise Zarahemla ülkesine göndermek zorunda kaldık.
- 12 Ve öyle oldu ki çok geçmeden Lamanlılar yardım geleceği konusunda bütün umutlarını yitirmeye başladılar; bunun üzerine şehri elimize teslim ettiler; ve böylece Kumeni şehrini ele geçirme planımız başarıya ulaşmıştı.
- 13 Fakat öyle oldu ki sayıca çok olmamıza rağmen esirlerimiz çok fazla olduğundan onları muhafaza etmek için ya bütün gücümüzü kullanmak zorunda kalacak ya da onları öldürecektik.
- 14 Çünkü işte, onlar topluca kaçmaya çalışıyorlardı; ve taşla ve sopayla veya ellerine ne geçirirlerse onunla kavga ediyorlardı; öyle ki savaş esiri olarak teslim olanların iki binden fazlasını öldürdük.
- 15 Bu nedenle onların hayatına ya son vermemiz ya da elimizde kılıç onları Zarahemla ülkesine dek kontrol altında tutmamız gerekiyordu; ve ayrıca elimizdeki erzak Lamanlılar'dan aldığımız erzaklara rağmen ancak kendi halkımıza yetecek kadardı.
- 16 Ve şimdi bu kritik durumda, bu savaş esirleri konusunda bir karara varabilmek çok ciddi bir mesele olmuştu; neyse ki onları Zarahemla ülkesine göndermeye karar verdik; bunun için adamlarımızdan bir bölümünü ayırarak esirleri Zarahemla ülkesine götürmekle görevlendirdik.
- 17 Fakat öyle oldu ki onlar ertesi gün döndü. Ve şimdi işte, onlara esirlere ne olduğunu sormadık; çünkü işte Lamanlılar üzerimize saldırmıştı; ve onlar bizi Lamanlılar'ın elinden kurtarmak için tam zamanında dönmüşlerdi. Çünkü işte, Ammoron onlara yenden erzak yardımı ve aynı zamanda kalabalık bir ordu göndermişti.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, inasmuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 Ve öyle oldu ki esirlerle gönderdiğimiz bu adamlar Lamanlılar'ı durdurmak için tam vaktinde yetiştiler; Lamanlılar neredeyse bizi yeniyorlardı.

19 Fakat işte, benim iki bin altmış kişilik küçük birliğim her şeyi göze alarak dövuştü; evet, Lamanlılar'a karşı boyun eğmediler ve kendilerine karşı koyan herkesi kılıçtan geçirdiler.

20 Ve ordumuzun geri kalan bölümü Lamanlılar'ın önünden geri çekilmek üzereyken, işte bu iki bin altmış kişi boyun eğmeden ve yılmadan savaştılar.

21 Evet ve onlar verilen her emre itaat edip harfi harfine yerine getirmeye dikkat ettiler; evet ve onlara inançlarına göre verildi; ve annelerinin onlara öğrettiğini söylemiş oldukları sözler aklıma geldi.

22 Ve şimdi işte, bu büyük zaferi bu oğullarıma ve esirleri götürmek üzere seçilmiş olan bu insanlara borçluyuz; çünkü Lamanlılar'ı yenenler onlardı; bu yüzden Lamanlılar, Manti şehrine geri sürüldüler.

23 Ve şehrimiz Kumeni bizde kaldı; ve hepimiz kılıçtan geçirilmemiştik, ama çok kayıp vermiştik.

24 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kaçıp gittikten sonra, yaralı adamlarımın derhal ölümlerinin arasından alınmasını emrettim ve yaralarını sardurdum.

25 Ve öyle oldu ki benim iki bin altmış oğlumdan iki yüz tanesi kan kaybından baygın yatıyordu; ancak Tanrı'nın iyiliği sayesinde onlardan bir kişinin bile can vermemesi bizi çok şaşırttı, bütün ordumuzu da sevince boğdu; evet ve aralarında çok yara almayan bir kişi bile yoktu.

26 Ve şimdi onların kurtulması, evet, kardeşlerimizden bin kişi ölümlerinin sağ kalması bütün ordumuzu hayretler içinde bıraktı. Ve biz bunu haklı olarak Tanrı'nın mucizevi gücüne bağlıyoruz. Çünkü onlar inanmaları öğretilen her şeye canı gönülden inanmışlardı—öyle ki adil bir Tanrı vardı ve şüphe etmeyen herkes O'nun olağanüstü gücüyle korunacaktı.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Şimdi sözünü ettiğim kişilerin imanı buydu; onlar gençtir ve kararlı insanlardır; ve onlar sürekli Tanrı'ya güvenmektedirler.

28 Ve şimdi öyle oldu ki böylece yaralılarımızın yaralarını sarıp çok sayıda olan ölülerimizi ve ayrıca Lamanlılar'ın ölülerini gömdükten sonra, işte, Gid'e Zarahemla ülkesine gitmek üzere yola çıkardıkları esirlere ne olduğunu sorduk.

29 Şimdi Gid, esirleri koruma altında ülkemize götürmek üzere seçilmiş olan bölüğün başkumandıydı.

30 Ve şimdi, Gid'in bana söylediği sözler şunlardır: İşte biz esirlerimizle birlikte Zarahemla ülkesine doğru yürümeye başladık. Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın ordugâhını gözetlemek üzere gönderilen ordumuzun casuslarına rastladık.

31 Ve onlar bize bağırp: "İşte, Lamanlılar'ın orduları Kumeni şehrine doğru yürüyorlar; ve işte, onların üzerine saldıracaklar, evet ve halkımızı öldürecekler" dediler.

32 Ve öyle oldu ki esirlerimiz onların bağırıışlarını işittiler; bu da onları cesaretlendirdi; ve bize karşı ayaklandılar.

33 Ve öyle oldu ki isyan çıkardıkları için kılıçlarımızı üzerlerine indirdik. Ve öyle oldu ki hep birden kılıçlarımızın önüne atıldılar; sonuçta onların çoğu öldü ve geride kalanlar ise çemberi yarıp kaçtılar.

34 Ve işte, firar etmelerinin ardından onları yakalayamadığımız için hızlı bir şekilde Kumeni şehrine doğru yürüyüşe geçtik; ve işte, şehri savunmak için kardeşlerimizin yardımına tam zamanında yetişmiştik.

35 Ve işte, yine düşmanlarımızın elinden kurtulduk. Ve Tanrımızın adı mübarek olsun! Çünkü işte, bizi kurtaran, evet, bizim için bu büyük işi yapan O'dur.

36 Şimdi öyle oldu ki ben Helaman, Gid'in bu sözlerini duyunca hepimiz yok olmayalım diye Tanrı'nın bizi korumakta göstermiş olduğu iyiliğinden dolayı içim büyük bir sevinçle doldu; evet ve ölenlerin ruhlarının Tanrı'larının rahatına kavuşmuş olduklarına inanıyorum.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 Ve işte, şimdi öyle oldu ki bundan sonra amacımız Manti şehrini almaktı; fakat işte, küçük bölüklerimizle onları şehirden çıkarmak olası değildi. Çünkü işte, daha önce ne yaptığımızı hatırlıyorlardı; bu yüzden onları kalelerinden hile ile çekmeyi başaramadık.
- 2 Ve sayıca bizim ordumuzdan epeyce fazla olduklarından gidip kalelerindeyken onlara saldırmaya cesaret edemiyorduk.
- 3 Evet ve kendi topraklarımızdan geri alabildiğimiz ülkenin bu bölgelerini savunmak için adamlarımızı kullanmamız gerekiyordu; bu yüzden Zarahemla ülkesinden ek kuvvet ve yeni erzak yardımı alıncaya kadar beklememiz gerekiyordu.
- 4 Ve öyle oldu ki böylece ülkemizin valisine bir elçi göndererek halkımın yaptıkları hakkında kendisine bilgi verdim. Ve öyle oldu ki Zarahemla ülkesinden gelecek erzak ve kuvvet yardımını beklemeye koyulduk.
- 5 Fakat işte, bu bizim pek işimize yaramadı; çünkü Lamanlılar'a her gün çok miktarda yiyecek ve asker yardımı geliyordu; ve bu vakitte halimiz böyleydi.
- 6 Ve Lamanlılar zaman zaman bize karşı anı saldırılar düzenliyorlardı; bizi hileyle yok etmeyi kafalarına koymuşlardı; ancak geri çekilme yerleri ve kaleleri yüzünden onlarla savaşa giremiyorduk.
- 7 Ve öyle oldu ki içinde bulunduğumuz bu zor durumda aylarca, yiyecek yokluğundan ölümle göz göze gelinceye kadar bekledik.
- 8 Fakat öyle oldu ki yardımımıza gelen iki bin kişilik bir ordunun koruması altında bize gönderilen yiyecekleri aldık; ve kendimizi ve vatanımızı düşmanlarımızın eline düşmekten kurtarmak, evet, çok kalabalık bir düşmanla savaşmak için elimize geçen yardımın hepsi buydu.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

9 Ve şimdi yaşadığımız bu utancın nedenini ya da onların niçin bize daha fazla kuvvet göndermediklerini bilmiyorduk; bu yüzden hem üzgündük hem de korku içindeydik; Tanrı'nın yargılarının herhangi bir şekilde ülkemizin üzerine gelmesinden, böylece yenik düşüp tamamen yok olmaktan korkuyorduk.

10 Bu nedenle bizi kuvvetlendirip düşmanlarımızın elinden kurtarması, evet ve ayrıca halkımızın geçimi için şehirlerimizin, topraklarımızın ve malımızın bizde kalması ve bize bunu gerçekleştirecek gücü vermesi için Tanrı'ya dua edip O'na içimizi döktük.

11 Evet ve öyle oldu ki Tanrımız Rab uğrayıp bizi kurtaracağına dair bize güvence verdi; evet, öyle ki ruhumuza huzur konuştu ve bize büyük inanç verdi; ve O'nun sayesinde kurtulacağımızı ümit etmemizi istedi.

12 Ve bize gönderilen küçük ordumuzla cesaretimiz artmıştı; ve düşmanlarımızı yenmeye ve topraklarımızı ve malımızı mülkümüzü ve eşlerimizi ve çocuklarımızı ve özgürlük davamızı korumaya kesinlikle kararlıydık.

13 Ve böylece bütün kuvvetimizle Manti şehrindeki Lamanlılar'a doğru ilerledik ve şehrin yanındaki çölün kenarında çadırlarımızı kurduk.

14 Ve öyle oldu ki ertesi gün Lamanlılar bizim şehrin yanında bulunan çölün kenarına kadar geldiğimizi görünce, ordularımızın sayısını ve gücünü anlamak için her yanımıza casuslarını gönderdiler.

15 Ve öyle oldu ki sayıca kuvvetli olmadığımızı gördüklerinde ve bize karşı savaşmaya gelip bizi öldürmezlerse bekledikleri yardımı engellememizden korktukları için ve aynı zamanda kalabalık ordularıyla bizi kolayca alt edebileceklerini düşünerek, bu yüzden bize karşı savaşmak için hazırlıklara başladılar.

16 Ve onların bize karşı gelmek üzere hazırlık yaptıklarını görünce, işte, Gid'e küçük bir kuvvetle çöle gidip gizlenmesini ve aynı zamanda Teyomner ile küçük bir birliğe de çölde saklanmalarını emrettim.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

17 Şimdi Gid ve adamları sağ tarafta ve diğerleri ise sol taraftaydılar; ve onlar böylece gizlendikten sonra, işte, ben ordumun geri kalan kısmıyla ilk çadır kurduğumuz aynı yerde kalıp Lamanlılar'ın savaşmaya gelmesini bekledim.

18 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kalabalık bir orduyla üzerimize yürüdüler. Ve gelip bizi kılıçtan geçirmek üzereydiler ki beraberimde olan adamlarıma çöle çekilmelerini emrettim.

19 Ve öyle oldu ki Lamanlılar bizi yakalayıp öldürmeyi o kadar çok arzu ediyorlardı ki büyük bir hızla peşimize düştüler; bu nedenle arkamızdan çöle kadar geldiler; ve biz Gid ve Teyomner'in arasından geçtik, öyle ki Lamanlılar onları fark etmediler.

20 Ve öyle oldu ki Lamanlılar geçtikten sonra ya da orduları geçtikten sonra Gid ve Teyomner gizlendikleri yerden çıkıp Lamanlı casusların şehre dönmelelerini engellemek için onların yolunu kestiler.

21 Ve öyle oldu ki casusların yolunu kestikten sonra, şehre doğru koşturup şehri korumak için bırakılan nöbetçilere saldırdılar; öyle ki onları öldürüp şehri ele geçirdiler.

22 Şimdi Lamanlılar birkaç nöbetçi dışında bütün ordunun çöle sürüklenmesine izin vermiş oldukları için böyle oldu.

23 Ve öyle oldu ki bu yolla Gid ile Teyomner onların kalelerini ele geçirdiler. Ve öyle oldu ki biz çölde uzun bir süre yol aldıktan sonra Zarahemla ülkesine doğru yola koyulduk.

24 Ve Lamanlılar Zarahemla ülkesine doğru götürüldüklerini fark edince, bunun kendilerini yok etmek için hazırlanmış bir plan olmasından çok korktular; bunun üzerine yeniden çöle, evet, hem de geldikleri aynı yoldan geri çekilmeye başladılar.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inso-much that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

- 25 Ve işte gece bastırmişti ve onlar çadırlarını kurdu-
lar; çünkü Lamanlılar'ın başkomutanları Nefililer'in
yol yürümekten yorulmuş olduklarını düşünüyordu;
ve Nefililer'in bütün ordularını sürmüş olduklarını
zannederek Manti şehri konusunda bir endişeleri ol-
madı.
- 26 Şimdi öyle oldu ki gece olunca adamlarımı uyut-
madım, başka bir yoldan Manti ülkesine doğru iler-
lemelerini emrettim.
- 27 Ve gece vakti yol aldığımızdan, işte ertesi gün
Lamanlılar'dan çok ilerideydik; böylece onlardan
önce Manti şehrine vardık.
- 28 Ve öyle oldu ki bu hileye başvurarak Manti şehrini
kan dökmeden ele geçirmiş olduk.
- 29 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın ordusu şehre yakla-
şıp kendileriyle karşılaşmaya hazır olduğumuzu gö-
rünce hayretten dona kaldılar ve o kadar çok korktu-
lar ki çöle kaçtılar.
- 30 Evet ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın orduları ülke-
nin bütün bu bölgesinden kaçıp gittiler. Fakat işte,
yanlarında ülkeden birçok kadın ve çocuğu da götür-
düler.
- 31 Ve Lamanlılar tarafından alınan şehirlerin hepsi
şimdi bizim elimizdedir; ve Lamanlılar'ın esir alıp
götürdükleri dışında bütün herkes, babalarımız, eş-
lerimiz ve çocuklarımız kendi evlerine geri dönmek-
tedir.
- 32 Fakat işte, bu kadar çok sayıda şehri ve bu kadar
çok mülkü koruyabilmek için ordumuz küçük kal-
maktadır.
- 33 Fakat işte, bu topraklar üzerinde bize zafer kazan-
dıran Tanrımıza güveniyoruz; öyle ki bize ait olan
bu şehirleri ve toprakları elimize geçirdik.
- 34 Şimdi hükümetin bize daha fazla kuvvet gönder-
memesinin nedenini bilmiyoruz; yanımıza gelen bu
adamlar da daha fazla kuvvet alamayışımızın nede-
nini bilmiyorlar.

And behold, it was night and they did pitch their
tents, for the chief captains of the Lamanites had
supposed that the Nephites were weary because of
their march; and supposing that they had driven
their whole army therefore they took no thought
concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I
caused that my men should not sleep, but that they
should march forward by another way towards the
land of Manti.

And because of this our march in the night-time,
behold, on the morrow we were beyond the
Lamanites, insomuch that we did arrive before them
at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we
did take possession of the city of Manti without the
shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the
Lamanites did arrive near the city, and saw that we
were prepared to meet them, they were astonished
exceedingly and struck with great fear, insomuch
that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the
Lamanites did flee out of all this quarter of the land.
But behold, they have carried with them many
women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the
Lamanites, all of them are at this period of time in
our possession; and our fathers and our women and
our children are returning to their homes, all save it
be those who have been taken prisoners and carried
off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so
great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us
victory over those lands, insomuch that we have ob-
tained those cities and those lands, which were our
own.

Now we do not know the cause that the govern-
ment does not grant us more strength; neither do
those men who came up unto us know why we have
not received greater strength.

35 İşte, bilemiyoruz; belki de başarılı olamadınız ve kuvvetlerinizi ülkenin o bölgesine çekmek zorunda kaldınız; eğer öyleyse şikayet etmek istemiyoruz.

36 Ve eğer öyle değilse, işte, hükümet içinde bazı bölücü grupların olmasından korkuyoruz; öyle ki hükümettekiler bize daha fazla askeri yardım göndermiyorlar; çünkü ellerinde bize gönderilenden daha fazla adam olduğunu biliyoruz.

37 Fakat işte, bu önemli değil. Ordularımız zayıf olsa da Tanrı'nın bizi kurtaracağına, evet, bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına güveniyoruz.

38 İşte, bu yirmi dokuzuncu yılın sonudur ve topraklarımız elimizdedir; ve Lamanlılar, Nefi ülkesine kaçmıştır.

39 Haklarında övgü dolu sözler söylediğim Ammon halkının bu oğulları benimle birlikte Manti şehrinde; ve Rab onlara destek olmuştur, evet ve onları kılıçtan geçirilmekten korumuştur; öyle ki içlerinden bir can bile ölmemiştir.

40 Fakat işte, aldıkları onca yaralara rağmen, Tanrı'nın kendilerini özgür kıldığı hürriyete çok sıkı bağlıdırlar; ve Tanrıları Rab'bi her gün hatırlamaya özen gösterirler, evet, onlar Tanrı'nın yasalarına, hükümlerine ve emirlerine uymaya sürekli dikkat ederler; ve gelecekle ilgili peygamberliklere inançları kuvvetlidir.

41 Ve şimdi, ey sevgili kardeşim Moroni, bizi kurtaran ve özgür kılan Tanrımız Rab seni huzurundan hiç eksik etmesin; evet ve bu halktan yardımını esirgemeyip bizim geçimimiz için gerekli olup Lamanlılar'ın elimizden aldıkları bütün mal ve mülkümüzü geri almakta seni başarılı kılsın. Ve şimdi, işte, mektubuma burada son veriyorum. Ben, Alma'nın oğlu Helaman'ım.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Şimdi öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuzuncu yılında, Moroni Helaman'dan aldığı mektubu okuduktan sonra Helaman'ın durumunun iyi olmasından, evet, kaybedilmiş toprakları geri almakta gösterdiği büyük başarıdan dolayı çok mutlu oldu.
- 2 Evet ve bunu bulunduğu bölgede, bütün ülkenin etrafında yaşayan herkese sevinmeleri için bildirdi.
- 3 Ve öyle oldu ki hemen Pahoran'a bir mektup yollayıp ondan Helaman'ı, yani Helaman'ın ordularını güçlendirmesi için adam toplamasını istedi; böylece Helaman mucizevi bir başarıyla geri aldığı ülkenin bu kısmını kolayca elinde tutabilecekti.
- 4 Ve öyle oldu ki Moroni bu mektubu Zarahemla ülkesine gönderdikten sonra, Lamanlılar'ın kendilerinden almış oldukları bu toprak ve şehirlerden geri kalanları ele geçirmek için yeniden plan yapmaya başladı.
- 5 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'a karşı savaşa gitmek için Moroni böyle hazırlık yapmaktayken, işte Lamanlılar, Moroni şehrinden ve Lehi şehrinden ve Moriyanton şehrinden toplanmış olan Nefiha halkının üzerine saldırdılar.
- 6 Evet, Manti ülkesinden ve çevredeki ülkelerden kaçmak zorunda kalanlar gelip ülkenin bu bölümünde bulunan Lamanlılar'a katılmışlardı.
- 7 Ve böylece çok kalabalık olduklarından, evet ve her gün takviye güç aldıklarından, Ammoron'un emri üzerine Nefiha halkına saldırdılar ve onları çok korkunç bir şekilde topluca öldürmeye başladılar.
- 8 Ve onların orduları o kadar kalabalıktı ki Nefiha halkından sağ kalanlar onların önünden kaçmak zorunda kaldılar ve gelip Moroni'nin ordusuna katıldılar.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Ve Şimdi Moroni, Nefiha Şehrini savunmaları için halka yardımcı olmak amacıyla bu Şehre adam gönderilmiş olduğunu sanıyordu; ve Şehri Lamanlılar’dan geri almaktansa, Şehrin Lamanlılar’ın eline düşmesini önlemenin daha kolay olacağını bildiği için onların bu Şehri kolayca savunabileceklerini dŐnyordu.

10 Bu nedenle elindeki bütün kuvvetleri geri aldığı bu toprakları savunmak için yanında tuttu.

11 Ve Şimdi Moroni, Nefiha Şehrinin düştüğünü görünce buna çok üzüldü ve halkın işlediği kötülükler yüzünden onlar kardeşlerinin eline düşecek mi acaba diye Őphelenmeye başladı.

12 Şimdi bütün başkomutanları da onun gibi Şüphe içindeydiler. Onlar da halkın kötülükleri yüzünden Őphelenip Şaşkına döndüler; ve bunun sebebi Lamanlılar’ın onlara karşı kazandıkları başarıydı.

13 Ve yle oldu ki Moroni vatanlarının özgürlüğü konusunda ilgisizce davrandıkları için hkmete kızılıyordu.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephiah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephiah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 Ve öyle oldu ki Moroni, ülkenin valisi Pahoran'a yenden yazdı ve onun yazıp söylediği sözler şunlardır: İşte mektubumu bu ülkenin başhakimi ve valisi olan Zarahemla şehrindeki Pahoran'a ve ayrıca bu halk tarafından onları yönetmek ve bu savaşın işlerini yürütmek üzere seçilmiş olan bütün herkese yazıyorum.
- 2 Çünkü işte onları kınamak için söyleyeceğim bazı şeyler var; çünkü işte, adam toplayıp onları kılıç, pala ve her çeşit savaş silahlarıyla silahlandırmak ve ülkenizin hangi bölgesine girmiş olurlarsa olsunlar Lamanlılar'a karşı göndermek üzere seçilmiş olduğunuzu biliyorsunuz.
- 3 Ve şimdi işte, size derim ki ben kendim ve ayrıca adamlarım ve aynı zamanda Helaman ve onun adamları çok büyük acılar çektik; evet, hatta açlık, susuzluk ve yorgunluk gibi her türlü ve her çeşit acılara katlandık.
- 4 Fakat işte, çektiğimiz sıkıntıların hepsi bu kadar olsaydı, ne söylenir ne de şikâyetle bulunurduk.
- 5 Fakat işte halkımız arasında olan kıyım büyüktür; evet, binlercesi kılıçtan geçirilmiştir; oysa ordumuz için yeterince askeri kuvvet gönderip onların yardımına koşsaydınız, bu olmazdı. Evet, bizlere karşı çok büyük ihmalkârlık ettiniz.
- 6 Ve şimdi işte, bu oldukça büyük ihmalin nedenini öğrenmek istiyoruz; evet, bu düşüncesizliğinizin nedenini bilmek istiyoruz.
- 7 Düşmanlarımız çevrenizde ölüm işini yaymaktayken, evet, kardeşlerinizden binlercesini öldürürken, siz tahtlarınızda bilinçsiz ve düşüncesiz bir şekilde oturmayı düşünebilir misiniz?
- 8 Evet, hatta korunmaları için size güvenen, evet, sizleri kendilerine yardım edebileceğiniz bir mevkiye getiren insanlara, evet, ordular gönderip onları kuvvetlendirerek içlerinden binlercesini kılıçtan geçirilmekten kurtarabilirdiniz.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 Fakat işte bununla da kalmadınız—Onlardan yiyeceğinizi esirgediniz; öyle ki birçok insan bu halkın mutluluğu için duydukları büyük arzularından dolayı kanlarının son damlasına kadar savaşmış ve öldüler; evet ve onlara karşı gösterdiğiniz çok büyük ihmalkârlık yüzünden onlar bunu açlıktan ölmek üzere yapmışlardır.

10 Ve şimdi sevgili kardeşlerim—çünkü sevmeye layık olmanız gerekir; evet ve bu halkın özgürlüğü ve mutluluğu için daha fazla gayret göstermeniz gerekirdi; fakat işte, onları o kadar çok ihmal ettiniz ki binlerce insanın kanı öç almak için başlarınız üzerine gelecektir; evet, Tanrı onların döktüğü her gözyaşı ve çektiği her acıyı bilmektedir—

11 İşte siz tahtlarınızda oturup hiçbir iş yapmazken, Tanrı'nın yüce iyiliğiyle sizi kurtaracağını mı zannediyorsunuz? İşte, eğer böyle olacağını sanıyorsanız, boşuna ümitleniyorsunuz.

12 Bunca ölen kardeşinizin kendi kötülükleri yüzünden mi öldüğünü sanıyorsunuz? Size derim, eğer böyle düşünüyorsanız yanılıyorsunuz; çünkü size derim ki birçok insan kılıçtan geçirildi; ve işte bunun için siz hüküm giyeceksiniz.

13 Çünkü Rab kendi adalet ve yargısının kötülerin üzerine gelmesi için iyilerin öldürülmesine izin verir; bu nedenle öldürülmüş oldukları için iyilerin kaybolup gittiklerini sanmayın; fakat işte, onlar Tanrıları Rab'bin rahatına kavuşurlar.

14 Ve şimdi işte, size söylüyorum; bu halkın aşırı tembelliği yüzünden, evet, hatta hükümetimizin tembelliği ve kendi kardeşlerine, evet, hatta ölen herkese karşı gösterdikleri aşırı ihmalkârlık yüzünden, Tanrı'nın yargılarının bu halkın üzerine gelmesinden son derece korkuyorum.

15 Çünkü ilkönce kendi başımızda başlayan bu kötülük olmasaydı, düşmanlarımıza karşı koyabilirdik, böylece üzerimizde hiçbir güç elde edemezlerdi.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Evet, kendi aramızda çıkan bu savaş olmasaydı, evet, aramızda bu kadar çok kan dökülmesine neden olan bu kralcılar olmasaydı, evet, kendi aramızda çe-kişeceğimize, şimdiye dek olduğu gibi kuvvetlerimizi birleştirebilseydik, evet, bu kralcılar üzerimizde güç ve yetki edinme arzusu beslemeselerdi, bize karşı kılıca sarılıp aramızda o kadar çok kan dökülmesine neden olacaklarına, özgürlük davamıza sadık kalıp bizimle birleşerek düşmanlarımıza karşı yürümüş olsalardı, evet, düşmanlarımıza karşı Rab'bin kuvvetiyle gitseydik, düşmanlarımızı darmadağın ederdik; çünkü bu, Rab'bin sözü doğrultusunda yeri-
ne gelmiş olacaktı.

17 Ama işte, Lamanlılar şu an üzerimize saldırıyorlar, topraklarımızı ele geçirip halkımızı, evet, kadınlarımızı ve çocuklarımızı kılıçtan geçiriyorlar ve her türlü acılar çektirip onları tutsak edip götürüyorlar; ve bütün bunlar güç ve yetki peşinde koşanların, evet, hatta şu kralcıların büyük kötülükleri yüzünden oldu.

18 Fakat bu konuyu niçin bu kadar uzatıyorum? Çünkü kim bilir belki sizler de yetki peşindediniz. Kim bilir belki siz de vatan hainisiniz.

19 Yoksa ülkemizin kalbinde, güvenlik içinde olduğunuz için mi bizi ihmal ediyorsunuz, bu yüzden mi bize yiyecek ve ordumuzu kuvvetlendirmek için asker gönderilmesine engel oldunuz?

20 Tanrınız Rab'bin emirlerini unuttunuz mu? Evet, atalarımızın tutsaklığını unuttunuz mu? Kaç kez düşmanlarımızın elinden kurtarıldığımızı unuttunuz mu?

21 Yoksa biz tahtlarımızda oturmuşken ve Rab'bin bizim için tedarik ettiği yollara başvuramazken, Rab'bin yine bizi kurtaracağını mı sanıyorsunuz?

22 Evet, ülkemizin çevresindeki sınırlarda binlerce insan kılıçtan geçirilip, evet, yaralanıp kanları ak-maktayken, çevrenizde binlerce, evet ve on binlerce tembel tembel oturan insanlar gibi tembel tembel mi oturacaksınız?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Siz rahatça oturup olanları seyrederken, Tanrı'nın sizi suçsuz sayacağını mı sanıyorsunuz? İşte size söylüyorum: Hayır! Şimdi Tanrı'nın, "Önce kabın içi temizlenecek, sonra da kabın dışı temizlenecek" dediğini hatırlamanızı dilerim.

24 Ve şimdi yaptıklarınızdan tövbe etmez ve kalkıp işe koyulmaz ve Helaman'ın geri aldığı ülkenin bu bölgelerine bakabilmesi ve bizim de bu tarafta kaybettiğimiz malımız ve mülkümüzden geri kalanları kurtarabilmemiz için bize ve Helaman'a yiyecek ve asker yardımı göndermeyecek olursanız, işte bizim önce kabın içini, evet, yani hükümetimizin büyük başını temizleyinceye kadar Lamanlılar'la bir daha savaşmamamız gerekir.

25 Ve eğer siz mektubumdaki isteklerimi kabul etmez ve ortaya çıkıp bana gerçek bir özgürlük ruhu göstermezseniz ve ordularımızı kuvvetlendirmeye çalışıp takviye göndermezseniz ve geçimlerini sağlamak için onlara yiyecek vermezseniz, işte özgürlükçü adamlarımdan bir bölümünü ülkemizin bu bölgesini savunmaları için bırakacağım ve hiçbir kuvvetin onlara karşı işlememesi için Tanrı'nın kuvvet ve bereketini onların üzerinde bırakacağım—

26 Ve bunu inançları kuvvetli olduğu için ve çektiikleri sıkıntılar karşısında sabırlı oldukları için yapacağım—

27 Ve sizin yanınıza geleceğim ve aranızda özgürlük isteyen biri varsa, evet, eğer özgürlüğün bir tek kıvılcımını dahi kalmışsa, işte zorla kuvvet ve yetki sahibi olmak isteyenlerin kökünü kurutuncaya kadar aranızda isyanlar çıkartacağım.

28 Evet, işte ben sizin kuvvet ve yetkinizden değil, ancak Tanrımdan korkarım; ve O'nun emirleri uyarınca ülkemini savunmak için kılıcımı kaldırıyorum; ve sizin kötülükleriniz yüzünden o kadar çok kayıp verdik.

29 İşte vakit gelmiştir, evet, şimdi vakit yakındır ki siz vatanınızı ve çocuklarınızı savunmak için harekete geçmezseniz, adaletin kılıcı başınızın üzerinde asılı duracaktır; evet ve o kılıç üzerinize düşüp sizi tamamen yok edinceye kadar yoklayacaktır.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 İŖte, sizden yardım bekliyorum; ve yardımımıza koŖmazsanız, iŖte yanınıza, Zarahemla ülkesine kadar geleceğim ve sizi kılıçtan geçireceğim, öyle ki özgürlük davamız uğruna bu halkın ilerleyiŖini engellemeniz için artık daha fazla gücünüz kalmayacak.

31 Çünkü iŖte, Rab günah içinde yaŖamanıza ve kötülüklerinizde kuvvetlenip doğru olan halkını yok etmenize izin vermeyecektir.

32 İŖte, siz dünyanın Ŗöhretini ve boŖ Ŗeylerini sevdiğiniz için kötülük yaparken, Rab'bin, atalarının gelenekleri, evet ve bizden ayrılmıŖ olanların arttırdığı kinleri nedeniyle Lamanlılar'ı cezalandırıp sizleri esirgeyeceğini mi sanıyorsunuz?

33 Tanrı'nın yasalarına karŖı geldiğinizi biliyorsunuz ve bu yasaları ayaklarınızın altında ezdiğinizi de biliyorsunuz. İŖte Rab bana Ŗöyle dedi: Vali olarak görev getirdiğiniz kiŖiler günahlarından ve kötülüklerinden tövbe etmezlerse, onlara karŖı savaŖa gideceksiniz.

34 Ve Ŗimdi iŖte, ben Moroni, Tanrımın emirlerini yerine getirmek üzere yaptığım antlaŖmaya göre hareket etmek zorundayım; bu nedenle Tanrı'nın sözüne uyararak bana ve ayrıca Helaman'a derhal kendi yiyeceğiniz ve askerlerinizden göndermenizi istiyorum.

35 Ve iŖte, eğer siz bunu yapmazsanız, vakit geçirmeden üzerinize geleceğim; çünkü iŖte, Tanrı aklıktan ölmemize izin vermeyecektir; bu yüzden kılıca baŖvurmak zorunda kalsak bile, Tanrı sizin yiyeceğinizden bize de verecektir. Ŗimdi Tanrı'nın sözünü yerine getirmeye dikkat edin.

36 İŖte, ben baŖkomutanınız Moroni'yim. Güç peŖinde değilim, amacım bunu aŖađıya çekmektir. Gözüm bu dünyanın Ŗanı ve Ŗerefinde değil, ancak Tanrımın görkeminde ve vatanımın özgürlüğü ve mutluluğundadır. Ve böylece mektubuma burada son veriyorum.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 İşte şimdi öyle oldu ki Moroni mektubunu Başvali'ye gönderdikten kısa bir süre sonra Başvali Pahoran'dan bir mektup aldı. Ve kendisine gönderilen sözler şunlardır:
- 2 Ben bu ülkenin başvalisi Pahoran, bu sözleri ordunun başkomutanı Moroni'ye gönderiyorum. İşte, Moroni, sana derim ki büyük acılarınızdan dolayı sevinç duymuyorum, evet, çektiğiniz acılar ruhumu kedere boğuyor.
- 3 Fakat işte, bazıları var ki çektiğiniz sıkıntılara seviniyorlar; evet, o kadar ki bana ve ayrıca halkımın özgürlükçü kısmına karşı ayaklandılar; evet ve ayaklananların sayısı çok fazladır.
- 4 Ve bu büyük kötülüğe neden olanlar beni yargı kürsüsünden indirmeye çalışanlardır; çünkü gönül alıcı sözler kullanarak pek çok insanın yüreğini kandırdılar; bunlar aramızda çıkacak korkunç sıkıntının nedenidir; onlar yiyeceklerimize el koyup özgürlük taraftarı adamlarımızın gözünü korkuttular; bu yüzden onlar sizin yanınıza gelemediler.
- 5 Ve işte, beni huzurlarından kovdular ve ben kimi bulabildiysem onlarla birlikte Gideyon ülkesine kaçtım.
- 6 Ve işte, ülkenin bu bölgesinin her yanına bir duyuru gönderdim; ve işte, halk silaha sarılıp vatanlarını ve özgürlüklerini savunmak, bize yapılan haksızlıkların öcünü almak için her gün akın akın bize katılıyorlar.
- 7 Ve bize katılanların sayısı o kadar çok oldu ki bize karşı ayaklananlara meydan okuduk; evet, öyle ki bizden korkuyorlar ve bizimle savaşmaya cesaret edemiyorlar.
- 8 Ülkeyi, yani Zarahemla şehrini ele geçirip başlarına bir kral seçtiler; ve bu kişi Lamanlılar'ın kralına yazıp onunla ittifak kurdu; yapılan bu ittifakla Zarahemla şehrinin savunmasını kendisi üstlendi; çünkü bu şehrin korumasını üstlenerek, Lamanlılar'ın ülkenin geri kalan bölümünü ele geçirebileceklerini düşünüyor ve bütün halk Lamanlılar'a bağlandıktan sonra bu halkın başına kral olarak atanmayı umuyordu.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 Ve şimdi, mektubunda beni eleştiriyorsun, ama bu hiç önemli değil; kızmadım, aksine yüreğinin yüceliği beni mutlu etti. Ben, Pahoran, yalnızca halkımın hak ve özgürlüğünü korumak için yargı kürsümde oturmaktan başka bir güç peşinde değilim. Ruhum Tanrı'nın bizi özgür kıldığı bu özgürlüğe sıkı bir şekilde bağlıdır.

10 Ve şimdi işte, kan dökme pahasına da olsa kötülüğe karşı direneceğiz. Eğer Lamanlılar kendi topraklarında kalsalardı, onların kanını dökmezdik.

11 Bize karşı ayaklanıp kılıca sarılmasalardı, kardeşlerimizin de kanını dökmezdik.

12 Tanrı'nın adaleti zorunlu kılsaydı ya da Tanrı böyle yapmamızı emretmiş olsaydı, tutsaklık boyunduruğuna vurulmaya razı olurduk.

13 Fakat işte O, düşmanlarımıza boyun eğmemizi emretmez, ama O'na güvenmemizi emreder; ve bizi O kurtaracaktır.

14 Bu yüzden, sevgili kardeşim Moroni, gel kötülüğe karşı duralım ve sözümüzle karşı koyamadığımız kötülüğe, evet, isyan ve bölücülük gibi kötülöklere kılıcımızla karşı çıkalım ki özgürlüğümüzü koruyup Kilisemizin büyük ayrıcalığında ve Fidyeye ile Kurtarıcımızın ve Tanrımızın davasında sevinelim.

15 O nedenle adamlarından bir kısmını yanına alıp çabucak yanıma gel ve geri kalan adamlarını da Lehi ve Teyankum'un emrine bırak; kendilerinde bulunan özgürlük ruhuna, yani Tanrı'nın Ruhuna göre ülkenin o kısmında savaşı yönetmeleri için onlara yetki ver.

16 İşte, sen bana ulaşınca kadar sağ kalmaları için onlara bir miktar erzak gönderdim.

17 Buraya gelirken elinden geldiği kadar kuvvet topla; ve bizde bulunan imana göre Tanrımızın kuvvetiyle derhal bu bölücülerin üzerine gidelim.

18 Ve Lehi ve Teyankum'a göndermek üzere daha fazla yiyeceğimizin olması için Zarahemla şehrini ele geçireceğiz; evet, Rab'bin kuvvetiyle üzerlerine yürüyüp bu büyük açlığa son vereceğiz.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Ve Şimdi Moroni, mektubunu almak beni sevindirirdi; ünkü ne yapmamız gerektiği konusunda, kardeşlerimize karşı yürümenin doğru olup olmayacağı konusunda biraz endiŐeliydim.

20 Ama tövbe etmezlerse, Rab'bin sana onlara karşı yürümeni emrettiğini söylüyorsun.

21 Lehi ve Teyankum'u Rab'de kuvvetlendirmeye gayret et. Onlara korkmamalarını söyle, çünkü Tanrı onları ve aynı zamanda kendilerini özgür kıldığı bu özgürlüğe sıkıca bağlı kalan herkesi kurtaracaktır. Ve Şimdi sevgili kardeşim Moroni'ye yazdığım mektubumu burada bitiriyorum.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 Ve öyle oldu ki Moroni bu mektubu alınca, Pahoran'ın kendi vatanının özgürlüğü ve davasına hainlik etmeyip sadakat göstermesinden dolayı yüreği çok büyük bir sevinçle dolup cesaretlendi.
- 2 Fakat Pahoran'ı yargı kürsüsünden kovanların kötülükleri yüzünden, evet, sonuçta hem vatanlarına hem de Tanrı'larına karşı baş kaldıranlar yüzünden büyük üzüntü duydu.
- 3 Ve öyle oldu ki Moroni, Pahoran'ın arzusu üzerine yanına birkaç adam olarak ordusunun geri kalan kısmını Lehi ve Teyankum'un kumandasına bıraktı ve Gideyon ülkesine doğru yürüyüşe geçti.
- 4 Ve girdiği her yerde özgürlük bayrağını kaldırarak Gideyon ülkesine doğru yürüyüşü boyunca toplayabildiği kadar kuvvet topladı.
- 5 Ve öyle oldu ki binlerce insan onun bayrağın altında toplandı; ve özgürlüklerini koruyup tutsaklığa düşmemek için kılıçlarını kuşandılar.
- 6 Ve böylece Moroni yürüyüşü boyunca toplayabildiği kadar adam toplayıp Gideyon ülkesine ulaştı; ve kuvvetlerini Pahoran'ın kuvvetleriyle birleştirdiğinde çok güçlü oldular; hatta ülkeyi ele geçirip özgürlükçü halkı Zarahemla ülkesinden kovan o bölücülerin kralı olan Pakus'un adamlarından daha kuvvetli oldular.
- 7 Ve öyle oldu ki Moroni ve Pahoran ordularıyla Zarahemla ülkesine inip şehre doğru yürüdüler ve Pakus'un adamlarıyla karşılaşır karşılaşmaz savaşa tutuştular.
- 8 Ve işte, Pakus öldürüldü ve adamları ise tutsak edildi; ve yargı kürsüsü tekrar Pahoran'a iade edildi.
- 9 Ve Pakus'un adamları ve yakalanıp hapse atılmış olan kralcılar yasalara göre mahkemede yargılandılar ve yasalara göre idam edildiler; evet, vatanlarını savunmak için silahlanmayıp ona karşı savaşan herkes, yani Pakus'un adamları ile bu kralcılar ölüm cezasına çarptırıldı.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

10 Ve böylece vatanın güvenliği için bu yasaya sıkıca uyulması gerekiyordu; evet ve özgürlüklerini inkâr eden her kim olursa olsun, yasa gereği derhal ölüm cezasına çarptırıldı.

11 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuzuncu yılı sona erdi. Moroni ile Pahoran özgürlük davasına bağlı kalmayanların hepsini ölümle cezalandırıp Zarahemla ülkesindeki kendi halkları arasında huzuru sağladılar.

12 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz birinci yılının başında Moroni Helaman'a ülkenin bu bölgesini korumasında yardımcı olmak üzere derhal erzak ve ayrıca altı bin askerden oluşan bir ordu gönderdi.

13 Ve Lehi ve Teyankum'un ordusuna da altı bin kişilik bir orduyla yeterli miktarda yiyecek gönderdi. Ve öyle oldu ki bu, ülkeyi Lamanlılar'a karşı kuvvetlendirmek için yapıldı.

14 Ve öyle oldu ki Moroni ve Pahoran, Zarahemla ülkesinde çok sayıda asker bırakarak, kalabalık bir orduyla Nefiha ülkesine doğru yürüyüşe geçtiler; zira bu şehirdeki Lamanlılar'ı düşürmeye kararlıydılar.

15 Ve öyle oldu ki o ülkeye doğru yol alırken Lamanlılar'ın büyük bir birliğini yakalayıp onların çoğunu öldürdüler; ve onların erzak ve savaş silahlarına el koydular.

16 Ve öyle oldu ki onları yakaladıktan sonra Nefililer'e karşı bir daha savaş silahlarını kaldırmayacaklarına dair antlaşma yaptırıldılar.

17 Ve bu antlaşmayı yaptıktan sonra onları birlikte yaşamaları için Ammon halkının yanına gönderdiler; ve öldürülmeyenlerin sayısı yaklaşık dört bin kişi kadardı.

18 Ve öyle oldu ki onları gönderdikten sonra Nefiha ülkesine doğru yollarına devam ettiler. Ve öyle oldu ki Nefiha şehrine geldiklerinde, Nefiha şehrinin yanındaki Nefiha ovasında çadırlarını kurdular.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

- 19 Şimdi Moroni, Lamanlılar'ın kendileriyle savaşmak üzere ovaya çıkmalarını arzu ediyordu; ancak Lamanlılar onların olağanüstü cesaretlerini biliyordu ve sayılarının da çok fazla olduğunu görünce, bu yüzden karşılarına çıkmaya cesaret edemediler; bu nedenle o gün savaşmadılar.
- 20 Ve gece olduğunda, Moroni gece karanlığında ilerleyip, Lamanlılar'ın ordularıyla şehrin hangi tarafında kamp kurduklarını gizlice öğrenmek için surların üzerine çıktı.
- 21 Ve öyle oldu ki giriş kapısının yanında doğu tarafında toplanmışlardı ve hepsi uykudaydı. Ve şimdi Moroni kendi ordusuna dönüp çabucak sağlam ipler ve merdivenler hazırlattı, bunları surların üzerinden şehrin içine sarkıtacaklardı.
- 22 Ve öyle oldu ki Moroni adamlarını yürüyüşe geçirip onları surlara çıkardı ve surların üzerinden şehrin bu bölümüne, evet, Lamanlılar'ın ordularıyla kamp kurmadıkları batı tarafına indirdi.
- 23 Ve öyle oldu ki sağlam ipleri ve merdivenleri sayesinde hepsi geceleyin şehrin içine indiler; böylece sabah olduğunda hepsi şehrin surları içindeydi.
- 24 Ve şimdi, Lamanlılar uyanıp Moroni'nin ordularını surların içinde görünce o kadar çok korkuya kapıldılar ki geçitten çıkarak kaçtılar.
- 25 Ve şimdi önünden kaçtıklarını gören Moroni, adamlarını üzerlerine hücum ettirip içlerinden pek çoğunu öldürdü ve çoğunun da etrafını sarıp onları esir aldı; ve geri kalanlar ise deniz kıyısında bulunan Moroni ülkesine kaçtılar.
- 26 Böylece Moroni ile Pahoran hiçbir kayıp vermeden Nefiha şehrini ele geçirdiler; ve Lamanlılar'ın çoğu öldürülmüştü.
- 27 Şimdi öyle oldu ki esir alınan Lamanlılar'dan pek çoğu Ammon halkına katılıp özgür bir halk olmayı arzu ediyordu.
- 28 Ve öyle oldu ki bunu arzu eden herkes dileğine kavuştu.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

- 29 Dolayısıyla Lamanlı esirlerin hepsi Ammon halkıyla birleşip canla başla çalışmaya koyuldular; top-rağı sürüp her nevi tahıl yetiştirdiler ve her çeşit sürüleri ve davarları oldu; ve böylece Nefililer ağır bir yükten kurtulmuş oldu; evet, öyle ki bütün Lamanlı esirlerin yükünden kurtuldular.
- 30 Şimdi öyle oldu ki Moroni'nin Nefiha şehrini ele geçirip pek çoğunu esir almasıyla Lamanlılar'ın ordusu oldukça azalmıştı; ve esir alınan Nefililer'in çoğunun geri getirilmesi Moroni'nin ordusunu ise oldukça kuvvetlendirmişti; bunun üzerine Moroni, Nefiha ülkesinden Lehi ülkesine geçti.
- 31 Ve öyle oldu ki Moroni'nin üzerlerine yürüdüğü-nü gören Lamanlılar'ı yeniden korku sardı ve Moroni'nin ordusunun önünden kaçtılar.
- 32 Ve öyle oldu ki Moroni ve ordusu, Lehi ve Teyankum'la karşılaşınca dek onları şehirden şehre kovaladılar; ve Lamanlılar, Moroni ülkesine gelinceye kadar Lehi ile Teyankum'dan kaçıp aşağı deniz kenarına indiler.
- 33 Ve Lamanlı ordularının hepsi bir araya toplandı-lar; öyle ki hepsi Moroni ülkesinde tek bir vücut halinde toplandılar. Şimdi Lamanlılar'ın kralı Ammoron da onlarla beraberdi.
- 34 Ve öyle oldu ki Moroni, Lehi ve Teyankum ordula- rıyla Moroni ülkesinin sınırları civarında ordugâh kurdular; öyle ki Lamanlılar hem güney sınırında hem de doğu sınırında çölle çevriliydiler.
- 35 Ve böylece gece ordugâhlarını burada kurdular. Çünkü işte, hem Nefililer hem Lamanlılar çok yol yürüdükleri için yorgundular; bu nedenle geceleyin Teyankum'dan başka savaş kurnazlığı düşünen yoktu; çünkü Ammoron'a o kadar çok kızılıyordu ki ona göre Nefililer'le Lamanlılar arasında bu kadar çok savaşın çıkmasına ve kan dökülmesine, evet ve bu kadar çok kıtlığa neden olan bu büyük ve uzun savaşın sorumluları Ammoron ve kardeşi Amalikiya idi.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephiah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephiah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

36 Ve öyle oldu ki Teyankum kızgınlıkla çıkıp Lamanlılar'ın ordugâhına girdi ve şehrin surlarından sarkıp aşağı indi. Ve bir ipele oradan oraya gidip kralı buldu ve mızrağını atıp kralın yüreğinin yanına sapladı. Fakat işte, kral ölmeden önce hizmetkârlarını uyandırdı; öyle ki hizmetkârlar Teyankum'un peşine düşüp onu öldürdüler.

37 Şimdi öyle oldu ki Lehi ve Moroni, Teyankum'un öldüğünü öğrenince son derece üzüldüler; çünkü işte o vatani için kahramanca savaşmış bir insandı; evet, özgürlüğün gerçek bir dostuydu; ve dayanılması güç son derece ağır bir sürü acılara katlanmıştı. Fakat işte o ölmüştü ve bütün dünyanın gittiği yoldan gitmişti.

38 Şimdi öyle oldu ki ertesi gün Moroni yürüyüşe geçip Lamanlılar'ın üzerine saldırdı; öyle ki onları ağır bir yenilgiye uğrattılar ve onları ülkeden sürdüler; ve Lamanlılar kaçıp gittiler; o dönemde bir daha Nefililer'le savaşmak için geri gelmediler.

39 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz birinci yılı sona erdi; ve böylece Nefililer yıllar boyunca savaş, kan ve kıtlık görmüş ve çekmedikleri acı kalmamıştı.

40 Ve Nefi halkı arasında cinayetler ve çekişmeler ve bölünmeler ve kötülüğün her türlü vardı; ancak doğruların hatırına, evet, doğruların duaları nedeniyle canları bağışlanmıştı.

41 Fakat işte, Nefililer'le Lamanlılar arasında oldukça çok uzun süren bu savaşın yüzünden pek çok insanın yüreği savaşın çok uzun sürmesinden dolayı katılmıştı; ve birçok insanın yüreği de çektikleri sıkıntılardan dolayı yumuşamıştı; öyle ki Tanrı'nın önünde kendilerini alçakgönüllülüğün derinliklerine kadar alçalttılar.

42 Ve öyle oldu ki Moroni, ülkenin Lamanlılar'ın saldırılarına en açık olan kısımlarını yeterince kuvvetlendirinceye kadar istihkâm ettikten sonra Zarahemla şehrine döndü; ve Helaman da miras top-rağına geri döndü; ve Nefi halkı arasında yeniden barış sağlandı.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Ve Moroni ordularının kumandasını Moroniha adındaki oğlunun eline teslim etti; ve ömrünün geri kalan günlerini huzur içinde geçirmek üzere kendi evine çekildi.

44 Ve Pahoran yargı kürsüsüne geri döndü; ve Helaman yeniden Tanrı'nın sözünü halka vaaz etme görevini üzerine aldı; çünkü çıkan bunca çekişme ve savaştan sonra Kilise'de yeniden bir düzenleme yapılması gerekiyordu.

45 Bu nedenle Helaman ve kardeşleri büyük bir güçle Tanrı'nın sözünü bildirmek üzere çıktılar. Böylece birçok insanı yaptıkları kötülükler hakkında ikna edip günahlarından tövbe etmelerini ve Tanrıları Rab'be vaftiz olmalarını sağladılar.

46 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın Kilisesi'ni ülkenin her yanında yeniden kurdular.

47 Evet ve yasalara ilişkin düzenlemeler yapıldı. Ve hakimleri ve başhakimleri seçildi.

48 Ve Nefi halkı ülkede yeniden bolluk ve berekete kavuşmaya başladı ve ülkede çoğalıp yeniden çok güçlenmeye başladılar. Ve çok zengin olmaya başladılar.

49 Ama zenginliklerine ya da kuvvetlerine veya başarılarına rağmen kendi gözlerinde gurura kapılmadılar; Tanrıları Rab'bi hatırlamakta da ağır davranmadılar; Tanrı'nın önünde kendilerini son derece alçalttılar.

50 Evet, Rab'bin kendileri için yapmış olduğu yüce şeyleri, O'nun kendilerini ölümden ve zincirlerden ve hapishanelerden ve her türlü sıkıntılardan ve düşmanlarının elinden kurtardığını hatırladılar.

51 Ve onlar Tanrıları Rab'be sürekli olarak dua ettiler, öyle ki Rab, söz verdiği şekilde onları bereketledi; böylece güçlenip ülkede başarılı ve zengin oldular.

52 Ve öyle oldu ki bütün bunlar oldu. Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz beşinci yılın da Helaman öldü.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz altıncı yılının başında, Alma tarafından Helaman'a teslim edilmiş olan kutsal emanetleri Şiblon aldı.
- 2 Ve kendisi doğru bir insandı ve Tanrı'nın önünde doğrulukla yürürdü; ve Tanrısı Rab'bin emirlerini yerine getirmek için sürekli iyilik yapmaya dikkat ederdi; ve kardeşi de aynı yoldaydı.
- 3 Ve öyle oldu ki Moroni de öldü. Ve böylece hakimlerin yönetiminin otuz altıncı yılı sona erdi.
- 4 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin otuz yedinci yılında, beş bin dört yüz kişilik adamdan, onların eşlerinden ve çocuklarından oluşan büyük bir topluluk Zarahemla ülkesinden ayrılarak kuzeydeki ülkeye gitti.
- 5 Ve öyle oldu ki Hagot çok meraklı bir kişi olduğu için, bu yüzden gidip Harabe ülkesine yakın olan Bolluk ülkesinin sınırında kendisi için çok büyük bir gemi inşa etti ve gemiyi kuzey ülkesine geçit sağlayan dar kara parçasının yanındaki batı denizine indirdi.
- 6 Ve işte, birçok Nefili ve aynı zamanda birçok kadın ve çocuk gemiye binip yüklü bir erzakla yelken açtılar; ve kuzeye doğru yola çıktılar. Ve otuz yedinci yıl böylece sona erdi.
- 7 Ve otuz sekizinci yılda, bu adam başka gemiler de inşa etti. Ve ilk gemi de geri geldi; ve daha çok sayıda insan gemiye bindi; ve onlar da yanlarına epeyce erzak alıp yine kuzeydeki ülkeye doğru yola çıktılar.
- 8 Ve öyle oldu ki onlardan bir daha haber alınamadı. Ve biz onların denizin derinliklerinde boğulup öldüklerini sanıyoruz. Ve öyle oldu ki başka bir gemi daha denize açıldı ve onun da nereye gittiğini bilmiyoruz.
- 9 Ve öyle oldu ki bu yıl içinde çok sayıda insan kuzey ülkesine gitti. Ve otuz sekizinci yıl böylece sona erdi.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

10 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin otuz dokuzuncu yılında Şiblon da öldü; ve Koriyanton o ülkeye giden insanlara erzak götürmek üzere bir gemiyle kuzey ülkesine gitmişti.

11 Bu yüzden Şiblon ölümünden önce bu kutsal emanetleri, babasının adı verilmiş olan, Helaman'ın Helaman adındaki oğluna teslim etmeyi uygun gördü.

12 Şimdi işte, Alma tarafından gün ışığına çıkarılması emredilen o kısımlar hariç, Helaman'ın elinde bulunan bu oyma kayıtların hepsi yazılarak ülkenin her yanındaki insançocuklarının arasına gönderildi.

13 Ancak bu şeylerin kutsal tutulması ve kuşaktan kuşağa devredilmesi gerekiyordu; bu nedenle, onlar bu yıl Şiblon ölmeden önce Helaman'a teslim edildi.

14 Ve öyle oldu ki bu yıl içinde yine Lamanlılar'ın tarafına geçen bazı bölücüler vardı; ve Lamanlılar yine Nefililer'e karşı kışkırtılıp öfkelenirliyordu.

15 Ve ayrıca bu aynı yıl içinde onlar büyük bir orduyla Moroniha halkına karşı, yani Moroniha'nın ordusuna karşı savaşmaya geldiler; bu savaşta çok büyük kayıplar vererek yenilgiye uğradılar ve tekrar kendi topraklarına geri sürüldüler.

16 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz dokuzuncu yılı sona erdi.

17 Ve böylece Alma'nın ve oğlu Helaman'ın ve diğer oğlu Şiblon'un öyküsü sona erdi.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblön died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblön to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblön.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblön, who was his son.

Helaman Kitabı

Nefililer'in başından geçenler. Savaşları, çekişmeleri ve anlaşmazlıkları. Ve aynı zamanda Helaman'ın oğlu olan Helaman'ın kayıtlarına göre ve ayrıca oğullarının kayıtlarına göre Mesib'in gelişinden önce ve batta Mesib'in gelişine kadar yaşamış birçok kutsal peygamberin peygamberlikleri. Ve ayrıca Lamanlular'ın çoğu inanca döndürülür. Doğru inancı nasıl buldukları anlatılır. Mesib'in gelişine kadar, Helaman ve oğullarının kayıtlarına göre Lamanlular'ın doğruluğunu ve Nefililer'in kötülük ve iğrençliklerini anlatan bu kayıtlara ve diğer kayıtlara Helaman Kitabı denir.

Helaman 1

- 1 Ve şimdi işte, öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin kırkıncı yılının başlangıcında, Nefi halkı arasında ciddi bir sorun yaşanmaya başladı.
- 2 Çünkü işte, Pahoran ölüp bütün dünyanın gittiği yoldan gitmişti; bu yüzden Pahoran'ın çocukları olan kardeşlerin arasında yargı kürsüsüne kimin geçeceği konusunda ciddi bir çekişme başladı.
- 3 Şimdi yargı kürsüsü için çekişenlerin, ayrıca halkı da çekişmeye kışkırtanların adları şunlardı: Pahoran, Paanki ve Pakumeni.
- 4 Şimdi Pahoran'ın oğullarının hepsi bu kadar değildi (zira onun oğulları çoktu); ancak yargı kürsüsü için çekişenler bunlardı; bu yüzden onlar halkın üçe bölünmesine neden oldular.
- 5 Buna rağmen, öyle oldu ki Pahoran halkın oyu ile Nefi halkının başına başhakim ve vali olarak seçildi.
- 6 Ve öyle oldu ki Pakumeni yargı kürsüsünü ele geçiremeyeceğini görünce, o da halkın oyuna katıldı.
- 7 Fakat işte, Paanki ve onun valileri olmasını isteyen bir kısım halk buna çok öfkelenildi; bu yüzden Paanki pohpohlayıcı sözler söyleyerek bu insanları kardeşlerine karşı ayaklandırmak üzereydi.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

8 Ve öyle oldu ki bunu başarmak üzereyken, işte, ele geçirildi ve halkın oyu ile yargılanarak ölüme mahkum edildi; çünkü isyan çıkarmış ve halkın özgürlüğünü yok etmeye çalışmıştı.

9 Şimdi Paanki'nin valileri olmasını isteyenler onun ölüme mahkum edildiğini görünce, bu yüzden öfkeleniler ve işte Kişkumen adlı birisini Pahoran'ın yargı kürsüsüne kadar göndererek Pahoran'ı yargı kürsüsünde otururken öldürttüler.

10 Ve Kişkumen, Pahoran'ın hizmetkârları tarafından izlendi; fakat işte, Kişkumen'in kaçıışı öyle hızlı olmuştu ki kimse onu yakalayamadı.

11 Ve o kendisini gönderenlere gitti ve hepsi orada bir antlaşma yaptılar, evet, Kişkumen'in Pahoran'ı öldürdüğünü kimseye söylemeyeceklerine dair Sonsuz Yaratıcı'larının adına yemin ettiler.

12 Bu yüzden Kişkumen, Nefi halkı arasında tanınmıyordu; çünkü Pahoran'ı öldürdüğü zaman kılık değiştirmişti. Ve Kişkumen ve onunla antlaşma yapmış olan çetesi bulunamayacakları şekilde halkın arasına karıştılar, fakat bulunanların hepsi ölüme mahkum edildi.

13 Ve şimdi işte, Pakumeni halkın oyu ile kardeşi Pahoran'ın yerine hüküm sürmek üzere halkın başhakimi ve valisi seçildi; ve bu onun hakkıydı. Ve bunların hepsi hakimler yönetiminin kırkıncı yılında oldu ve bununla da sona erdi.

14 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk birinci yılında, Lamanlılar büyük sayıda bir ordu topladılar ve adamlarını kılıçlarla ve palalarla ve yaylarla ve oklarla ve miğferlerle ve göğüs zırhlarıyla ve her türden çeşitli kalkanlarla donattılar.

15 Ve Nefililer'le meydan savaşı yapmak için yeniden aşağıya geldiler. Ve başlarında adı Koriyantumur olan bir adam vardı; ve o, Zarahemla soyundan geliyordu; ve Nefililer'in arasından çıkan bir bölücüydü; ve iri yarı ve güçlü bir adamdı.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

16 Bu yüzden Ammaron'un oğlu, adı Tubalot olan Lamanlılar'ın kralı, Koriyantumur'un güçlü bir adam olduğunu, kuvveti ve ayrıca üstün zekasıyla Nefililer'e karşı koyabileceğini, böylece onu göndermekle Nefililer'e karşı üstünlük sağlayabileceğini düşünüyordu;

17 Bu yüzden onları kışkırtıp öfkeliendirdi ve ordularını bir araya toplayarak Koriyantumur'u onların başına komutan olarak atadı; ve Nefililer'e karşı savaşmaları için ordularını Zarahemla ülkesine doğru yürüyüşe geçirtti.

18 Ve öyle oldu ki hükümette o kadar çok çekişme ve sorun vardı ki Zarahemla ülkesinde yeteri kadar nöbetçi tutmamışlardı; çünkü Lamanlılar'ın büyük Zarahemla şehrine saldırmak üzere ülkelerinin merkezine gelmeye cesaret edemeyeceklerini düşünmüşlerdi.

19 Fakat öyle oldu ki Koriyantumur büyük sayıdaki ordusunun başında yürüyerek ilerledi ve şehirde oturanların üzerine saldırdı; ve öylesine büyük bir hızla ilerlemişlerdi ki Nefililer'in ordularını toplamaya zamanları olmadı.

20 Bu yüzden Koriyantumur şehrin girişindeki nöbetçileri kılıçtan geçirip bütün ordusu ile şehre girdi; ve kendilerine karşı gelen herkesi öldürdüler; böylece şehrin tamamını ele geçirdiler.

21 Ve öyle oldu ki başhakim Pakumeni, Koriyantumur'un önünden kaçıp şehrin surlarına kadar geldi. Ve öyle oldu ki Koriyantumur onu duvara öyle çok çarptı ki Pakumeni öldü. Ve böylece Pakumeni'nin günleri sona erdi.

22 Ve şimdi Koriyantumur, Zarahemla şehrini ele geçirdiğini görünce ve Nefililer'in önlerinden kaçtığını ve öldüklerini ve yakalanıp hapse atıldıklarını ve bütün ülkedeki en kuvvetli kalenin kontrolünü ele geçirdiğini görünce, öylesine yüreklendi ki neredeyse ülkenin tamamını ele geçirmek üzere saldırıya geçecekti.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

23 Ve şimdi Koriyantumur, Zarahemla ülkesinde kalmadı; fakat büyük bir ordu ile Bolluk şehrine doğru ilerledi; çünkü yolunu kılıçla açarak ilerlemeye ve ülkenin kuzey kısımlarını ele geçirmeye kararlıydı.

24 Ve Nefililer'in en büyük kuvvetlerinin ülkenin merkezinde olduğunu sanarak, bu yüzden onların küçük gruplar dışında toplanmalarına zaman bırakmadan ilerledi ve bu şekilde halkın üzerine saldırdı ve onları kılıçtan geçirip yere serdi.

25 Fakat işte Koriyantumur'un ülkenin merkezine yaptığı bu ilerleme Nefililer'den ölenlerin sayısı çok olmasına rağmen Moroniha'ya onların üzerinde büyük bir üstünlük sağladı.

26 Çünkü işte Moroniha, Lamanlılar'ın ülkenin merkezine kadar gelmeye cesaret edemeyeceklerini, ancak daha önce yaptıkları gibi sınır boylarındaki şehirlere saldıracaklarını sanmıştı; bu yüzden Moroniha güçlü ordularına sınıra yakın bölgeleri korumalarını emretmişti.

27 Fakat işte, Lamanlılar onun umduğunun aksine korkmadan ülkenin merkezine kadar gelmişler ve başkent Zarahemla şehrini ele geçirmişlerdi; ve ülkenin en önemli bölgelerinden geçerek, halkı kadın erkek, çocuk çocuk demeden katledip birçok şehri ve kaleyi ele geçirmişlerdi.

28 Fakat Moroniha bunu öğrenir öğrenmez, onları Bolluk ülkesine gelmeden önce durdurmak için hemen Lehi'yi bir orduyla üzerlerine yolladı.

29 Ve Lehi denileni yaparak onları Bolluk ülkesine gelmeden önce durdurdu ve onlarla savaşa başladı; sonuçta onlar Zarahemla ülkesine doğru geri çekilmeye başladılar.

30 Ve öyle oldu ki Moroniha geri çekilen Lamanlılar'ın yolunu kesti ve onlarla öyle bir savaşa girişti ki son derece kanlı bir savaş oldu; evet, birçok insan öldürüldü ve sayılan ölümlerin arasında Koriyantumur da bulundu.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

31 Ve Şimdi işte, Lamanlılar iki taraftan da ekilemediler; ne kuzeye, ne güneye, ne doğuya, ne de batıya ekilebildiler; nk her taraftan Nefililerce kuşatılmışlardı.

32 Ve Koriyantumur, Lamanlılar'ı o Şekilde Nefililer'in ortasına atmıŐtı ki Nefililer'in ellerine düŐmüŐler ve Koriyantumur'un kendisi ölmüştü; ve Lamanlılar, Nefililer'in eline teslim oldular.

33 Ve yle oldu ki Moroniha, Zarahemla Şehrini yeniden ele geçirdi ve tutsak alınan Lamanlılar'ın ülke-den barış içinde ayrılmalarını emretti.

34 Ve böylece hakimler yönetiminin kırk birinci yılı sona erdi.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

- 1 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk ikinci yılında, Moroniha, Nefililer ile Lamanlılar arasında barışı tekrar sağladıktan sonra, işte yargı kürsüsüne geçecek hiç kimse yoktu; bu yüzden yargı kürsüsüne kimin geçeceği konusunda halkın arasında çekişmeler çıkmaya başladı.
- 2 Ve öyle oldu ki Helaman'ın oğlu olan Helaman halkın oyu ile yargı kürsüsüne seçildi.
- 3 Fakat işte Pahoran'ı öldürmüş olan Kişkumen, Helaman'ı da öldürmek için pusuya yatmış bekliyordu; ve kötülüğünün hiç kimse tarafından bilinmesi için antlaşmaya girmiş olan çetesi tarafından destekleniyordu.
- 4 Çünkü konuşmasını çok iyi bilen ve mesleği olan gizli cinayet ve eşkıyalık işlerini son derece ustalıkla yürüten Gadiyanton adlı biri vardı; bu yüzden Gadiyanton, Kişkumen çetesinin lideri oldu.
- 5 Bu yüzden Gadiyanton onlara ve ayrıca Kişkumen'e pohpohlayıcı sözler söyleyerek kendisini yargı kürsüsüne geçirirlerse, çetesinin üyelerine halk arasında güç ve yetki vereceğini söyledi; bu yüzden Kişkumen, Helaman'ı ortadan kaldırmanın yollarını aramaya başladı.
- 6 Ve öyle oldu ki Kişkumen, Helaman'ı öldürmek amacıyla yargı kürsüsüne doğru giderken, işte Helaman'ın hizmetkârlarından biri geceleyin dışarı çıkmış ve kılık değiştirerek bu çetenin Helaman'ı öldürmek için kurduğu planları öğrenmişti;
- 7 Ve öyle oldu ki hizmetkâr, Kişkumen'le karşılaştı ve ona bir işaret verdi; bu yüzden Kişkumen ona ne yapmak istediğini bildirdi ve Helaman'ı öldürebilmek için ondan kendisini yargı kürsüsüne götürmesini istedi.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 Ve Helaman'ın hizmetkârı Kışkumen'in yüreğinden geçen her şeyi bildiğinden ve onun amacının cinayet işlemek olduğunu bildiğinden ve onun çetesine üye olan herkesin amacının da cinayet işlemek, hırsızlık etmek ve güç kazanmak olduğunu bildiğinden, (ve bu onların gizli planları ve çeteleri idi) Helaman'ın hizmetkârı, Kışkumen'e: "Haydi yargı kürsüsüne gidelim!" dedi.

9 Şimdi bu Kışkumen'i çok memnun etmişti; çünkü amacını gerçekleştirebileceğini sanıyordu; fakat işte, yargı kürsüsüne giderlerken Helaman'ın hizmetkârı Kışkumen'i tam kalbinden bıçakladı ve Kışkumen hiç ses çıkarmadan yere ölü olarak yığıldı. Ve hizmetkâr koşup Helaman'a gördüğü, duyduğu ve yaptığı her şeyi anlattı.

10 Ve öyle oldu ki Helaman bu eşkıyalar ve gizli katiller çetesinin yakalanıp yasalara göre idam edilmeleri için adamlarını yolladı.

11 Fakat işte Gadianton, Kışkumen'in dönmediğini görünce, onun öldürülmüş olmasından korktu; bu yüzden çetesine peşinden gelmelerini emretti. Ve gizli bir yoldan çöle çıkarak ülkeden kaçtılar; ve böylece Helaman onları yakalatmak üzere adamlarını gönderdiğinde, onlar hiçbir yerde bulunamadı.

12 Ve bu Gadianton'dan daha sonra tekrar söz edilecektir. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin kırk ikinci yılı sona erdi.

13 Ve işte, bu kitabın sonunda, bu Gadianton'un bütün Nefi halkının yıkılmasına, evet, neredeyse tamamen yok olmasına neden olacağını göreceksiniz.

14 İşte, Helaman Kitabı'nın sonunu kastetmiyorum, bütün bu yazdıklarımı aldığım Nefi Kitabı'nın sonundan söz ediyorum.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helaman 3

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk üçüncü yılında, kilisedeki biraz gurur dışında Nefi halkının arasında hiç çekişme olmadı; bu da halkın arasında ufak tefek bazı anlaşmazlıkların çıkmasına neden oldu; kırk üçüncü yılın sonunda bu sorunlar çözüldü.
- 2 Ve kırk dördüncü yılda halkın arasında hiçbir çekişme olmadı; kırk beşinci yılda pek çekişme olmadı.
- 3 Ve öyle oldu ki kırk altıncı yılda, evet, birçok çekişmeler ve anlaşmazlıklar oldu; bu arada oldukça çok sayıda insan Zarahemla ülkesini terk ederek kuzey ülkesini miras almaya gitti.
- 4 Ve onlar çok uzun bir mesafe yolculuk edip büyük su kitlelerinin ve birçok nehirlerin bulunduğu bir yere geldiler.
- 5 Evet ve ülkenin her yanına dağıldılar, kendilerinden önce ülkeyi pek çok insanın yurt edinmiş olması nedeniyle, ülkenin ıssız hale getirilmemiş ve ağaçsız kalmamış bölgelerine dağıldılar.
- 6 Ve şimdi, bu ülkenin hiçbir kısmı ağaç yokluğu dışında ıssız değildi; fakat daha önce ülkeye yerleşen halkın büyük bir yıkıma uğraması nedeniyle buraya Harabe adı verildi.
- 7 Ve ülkede çok az ağaç olması nedeniyle buraya yerleşen halk çimento kullanmada çok ustalaştı; bu yüzden oturdukları evleri çimentodan yaptılar.
- 8 Ve öyle oldu ki onlar çoğalıp yayıldılar ve ülkenin güneyinden kuzeyine gittiler ve güneydeki denizden kuzeydeki denize, batıdaki denizden doğudaki denize kadar öyle yayıldılar ki bütün yeryüzünü kaplamaya başladılar.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 Ve ülkenin kuzeyindeki halk çadırlarda ve çimentodan yapılmış evlerde oturuyorlar ve toprağın üzerinde yeşeren ağaçları büyümeleri için kesmiyorlardı; böylece zamanı gelince, evlerini, evet, şehirlerini ve tapınaklarını ve sinagoglarını ve kutsal sığınaklarını ve her türlü binalarını inşa edebilecekleri keresteye sahip olacaklardı.

10 Ve öyle oldu ki ülkenin kuzeyinde çok az kereste olduğu için gemi ile oraya çok kereste gönderdiler.

11 Ve böylece kuzey ülkesindeki halka hem ahşaptan hem de çimentodan birçok şehir kurma olanağını sağladılar.

12 Ve öyle oldu ki doğuştan Lamanlı olan Ammon halkından birçok kişi de bu ülkeye gitti.

13 Ve şimdi, bu halkın yaptığı işleri anlatan birçok kayıt, bu halkın arasındaki birçok kişi tarafından kendileri hakkında ayrıntılı ve geniş bir şekilde tutuldu.

14 Fakat işte, bu halkın yaptığı işlerin yüzde biri, evet, Lamanlılar'ın ve Nefililer'in başından geçenler ve aralarındaki savaşları ve çekişmeleri ve anlaşmazlıkları ve vaazları ve peygamberlikleri ve gemicilikleri ve gemi inşa etmeleri ve tapınaklar, sinagoglar ve kutsal sığınaklar inşa etmeleri ve doğrulukları ve kötülükleri ve cinayetleri ve hırsızlıkları ve yağmacılıkları ve her türlü iğrençlikleri ve cinsel ahlaksızlıkları bu esere sığamaz.

15 Fakat işte her türden birçok kitap ve kayıt bulunuyor ve bunlar özellikle Nefililer tarafından tutulmuştur.

16 Ve bu kayıtlar Nefililer tarafından bir kuşaktan diğerine yasaları çiğneyip öldürülünceye, yağmalanmaya ve avlanılmaya ve sürülünceye ve katledilmeye ve yeryüzünün her tarafına dağıtılmaya ve Lamanlılar'la karışmaya ve artık Nefililer diye anılmayıp kötü, vahşi ve insafsız oluncaya, evet, hatta tıpkı Lamanlılar gibi oluncaya kadar aktarılmıştır.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 Ve şimdi tekrar kendi anlattıklarına dönüyorum; bu yüzden söylediklerim, Nefi halkı arasında büyük çekişmeler ve karışıklıklar ve savaşlar ve anlaşmazlıklar olduktan sonra olmuştur.

18 Ve hakimler yönetiminin kırk altıncı yılı sona erdi.

19 Ve öyle oldu ki ülkede hâlâ büyük bir çekişme devam ediyordu, evet, hatta kırk yedinci yılda ve aynı zamanda kırk sekizinci yılda da.

20 Buna rağmen Helaman yargı kürsüsünü adaletle ve eşitlikle yönetti; evet, Tanrı'nın yasalarını, yargılarını ve emirlerini yerine getirmeye dikkat etti; ve sürekli olarak Tanrı'nın gözünde doğru olanı yaptı; ve babasının yolunda yürüyerek ülkede başarıya ulaştı.

21 Ve öyle oldu ki onun iki oğlu oldu. Büyüğüne Nefi ve küçüğüne ise Lehi adını verdi. Ve onlar Rab için yetişmeye başladılar.

22 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin kırk sekizinci yılının sonuna doğru Nefili halkının arasındaki savaşlar ve çekişmeler biraz da olsa azalmaya başladı.

23 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk dokuzuncu yılında, Gadianton eşkıyasının ülkenin büyük yerleşim alanlarında kurduğu gizli çeteler dışında, ülkenin her yanında sürekli olarak barış sağlandı; bu çeteler o zamanlar hükümetin başında olanlar tarafından bilinmiyordu; bu yüzden ülkede yok edilemediler.

24 Ve öyle oldu ki bu aynı yılda kilisede öylesine büyük bir gelişme oldu ki binlerce insan kiliseye katıldı ve tövbe ederek vaftiz oldular.

25 Ve kilisenin başarısı öyle büyük ve halkın üzerine dökülen nimetler o kadar çoktu ki yüksek rahipler ve öğretmenler bile hayretler içinde kalmışlardı.

26 Ve öyle oldu ki Rab'bin işi, birçok canın, hatta on binlerce canın vaftiz olması ve Tanrı'nın Kilisesi ile birleşmesi sayesinde ilerledi.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

- 27 Böylece Rab'bin, yüreklerinin tüm içtenliği ile O'nun kutsal adını anan herkese karşı merhametli olduğunu görebiliriz.
- 28 Evet, böylece cennetin kapısının herkese açık olduğunu, hatta Tanrı'nın Oğlu olan İsa Mesih'in adına inananlara açık olduğunu görüyoruz.
- 29 Evet, dileyen herkesin şeytanın bütün kurnazlığını, tuzaklarını ve hilelerini paramparça edecek ve Mesih'in öğrencisini kötülerini yutmak üzere hazırlanmış olan sonsuz sefalet çukurunun karşısındaki dar ve ince yoldan geçirecek diri ve güçlü olan Tanrı'nın sözüne sarılabileceğini görüyoruz.
- 30 Ve Tanrı'nın sözü onların canlarını, evet, onların ölümsüz canlarını İbrahim'le ve İshak'la ve Yakup'la ve bütün kutsal atalarımızla beraber oturmaları için Göklerin Krallığı'ndaki Tanrı'nın sağ eline getirecektir, oradan bir daha ayrılmayacaklardır.
- 31 Ve bu yıl Zarahemla ülkesinde ve çevredeki bölgelerde, hatta Nefililer'in elindeki bütün ülkede sürekli olarak sevinç yaşandı.
- 32 Ve öyle oldu ki kırk dokuzuncu yılın geriye kalan kısmı barış ve çok büyük sevinç içinde geçti; evet ve hakimler yönetiminin ellinci yılı da sürekli olarak barış ve büyük sevinç içinde geçti.
- 33 Ve hakimler yönetimin elli birinci yılı da barış içinde geçti, ancak kiliseye—Tanrı'nın Kilisesi'ne değil, ama Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olduklarını iddia edenlerin yüreklerine—gurur girmeye başladı.
- 34 Ve onlar gururla kendilerini yükselterek kardeşlerinin çoğuna baskı yaptılar. Şimdi bu büyük bir kötülüktü; halkın alçakgönüllü olan kısmının çok eziyet çekip birçok sıkıntılara katlanmasına neden oldu.
- 35 Buna rağmen onlar, ruhları sevinç ve teselli ile doluncaya kadar, evet, yürekleri paklanıp kutsallaşmaya kadar sık sık oruç tutup dua ettiler ve alçakgönüllülükte giderek kuvvetlendiler ve Mesih'e olan inançları giderek sağlamlaştı; bu kutsallık yüreklerini Tanrı'ya verdikleri için olur.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

36 Ve öyle oldu ki elli ikinci yıl da, halkın yüreğine giren aşırı büyük gurur dışında barış içinde geçti; ve bunun nedeni ülkedeki çok büyük zenginlikleri ve kazandıkları başarıydı; ve onların gururu her geçen gün daha çok arttı.

37 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin elli üçüncü yılında Helaman öldü ve büyük oğlu Nefi onun yerine hüküm sürmeye başladı. Ve öyle oldu ki Nefi yargı kürsüsünü adaletle ve eşitlikle yürüttü; evet, Tanrı'nın emirlerini yerine getirdi ve babasının yolundan yürüdü.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

- 1 Ve öyle oldu ki elli dördüncü yılda kilisede birçok anlaşmazlık çıktı ve ayrıca halkın arasında o kadar çok çekişme oldu ki sonuçta çok kan döküldü.
- 2 Ve halkın isyan çıkaran kesimi öldürüldü ve ülkeden atıldı; ve onlar da Lamanlılar'ın kralına gittiler.
- 3 Ve öyle oldu ki bunlar Lamanlılar'ı Nefililer'e karşı savaşa kışkırtmaya çalıştılar; fakat işte, Lamanlılar o kadar çok korkuyorlardı ki bu bölücülerin sözlerine kulak vermediler.
- 4 Fakat öyle oldu ki hakimler yönetiminin elli altıncı yılında, Nefililer'den Lamanlılar'a katılan bölücüler oldu; ve bunlar ötekilerle birlikte Lamanlılar'ı kışkırtıp onları Nefililer'e karşı öfkeliendirmeyi başardılar; ve bütün bir yıl boyunca savaşa hazırlandılar.
- 5 Ve elli yedinci yılda Nefililer'le savaşmak için aşağıya geldiler ve öldürme işine başladılar; evet, öyle ki hakimler yönetiminin elli sekizinci yılında Zarahemla ülkesini ele geçirmeyi başardılar; evet ve hatta Bolluk ülkesinin yanındaki ülkeye kadar olan bütün toprakları ele geçirdiler.
- 6 Ve Nefililer ile Moroniha'nın orduları Bolluk ülkesine kadar sürüldüler.
- 7 Ve orada batı denizinden, doğu denizine kadar olan yerde Lamanlılar'a karşı kuvvetlendiler; ülkelerinin kuzeyini savunmak için ordularını yerleştirip kuvvetlendirdikleri bu hattın uzunluğu bir Nefili için bir günlük yoldu.
- 8 Ve böylece bölücü Nefililer, Lamanlılar'ın büyük ordusunun yardımıyla ülkenin güneyinde bulunan Nefililer'in sahip olduğu her şeyi ele geçirmişlerdi. Ve bütün bunlar hakimler yönetiminin elli sekizinci ve elli dokuzuncu yıllarında oldu.
- 9 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmışıncı yılında, Moroniha ordularıyla ülkenin birçok kısmını ele geçirmeyi başardı; evet, Lamanlılar'ın eline düşmüş olan birçok şehri tekrar geri aldılar.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moroniha were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moroniha did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmış birinci yılında bütün topraklarının yarısını tekrar ele geçirmeyi başardılar.

11 Şimdi kendi aralarında işledikleri kötülükler ve iğrençlikler olmasaydı, Nefililer bu büyük kayba ve katliama uğramayacaklardı; evet ve bu kötülük ve iğrençlikler Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olduklarını iddia edenlerin arasında da oluyordu.

12 Ve bunun nedeni yüreklerindeki gururdu, büyük zenginlikleriydi, evet, yoksulları ezmeleri, açlardan yiyecek, çıplaklardan giyecek esirgemeleri ve alçakgönüllü kardeşlerinin yanağına tokadı atmaları, kutsal olan şeylerle alay etmeleri, peygamberlik ve vahiy ruhunu inkâr etmeleri, cinayet işlemeleri, yağmacılıkları, yalancılıkları, hırsızlıkları, zina işlemeleri, büyük kavgalar çıkarmaları ve Nefi ülkesine kaçıp Lamanlılar'ın arasına katılmaları idi.

13 Ve bu büyük kötülükleri yüzünden ve kendi güçleriyle övündükleri için, kendi başlarına bırakıldılar; bu yüzden başarılı olamadılar, fakat hemen hemen ellerindeki bütün topraklar gidinceye kadar Lamanlılar'ın belâsına uğradılar, vuruldular ve sürüldüler.

14 Fakat işte, Moroniha, halka kötülüklerinden dolayı birçok şey vaaz etti ve Helaman'ın oğulları olan Nefi ile Lehi de halka birçok şey vaaz ettiler; evet ve onlara kötülükleri hakkında ve günahlarından tövbe etmezlerse başlarına gelecekler hakkında birçok peygamberlikte bulundular.

15 Ve öyle oldu ki onlar tövbe ettiler ve tövbe ettikleri ölçüde refaha kavuşmaya başladılar.

16 Çünkü Moroniha onların tövbe ettiklerini gördüğü zaman, mallarının ve topraklarının yarısını geri alıncaya kadar onları bir yerden başka yere, bir şehirden başka şehre götürmeyi göze aldı.

17 Ve böylece hakimler yönetiminin altmış birinci yılı sona erdi.

18 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmış ikinci yılında Moroniha, Lamanlılar'dan başka hiçbir şey geri alamadı.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

- 19 Bu yüzden topraklarının geriye kalan kısmını ele geçirmek için yaptıkları planlardan vazgeçtiler; çünkü Lamanlılar'ın sayıları o kadar artmıştı ki Nefililer'in onlardan daha güçlü olması mümkün değildi; bu yüzden Moroniha ele geçirdiği toprakları koruyabilmek için bütün ordularını kullandı.
- 20 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın sayılarının büyüklüğünden dolayı, Nefililer yenilmekten, ayak altında ezilmekten ve öldürülüp yok edilmekten çok korkuyorlardı.
- 21 Evet, Alma'nın peygamberliklerini ve ayrıca Mosiya'nın sözlerini hatırlamaya başladılar; ve kendilerinin dik kafalı bir halk olduklarını ve Tanrı'nın emirlerini hiçe saydıklarını gördüler.
- 22 Ve Mosiya'nın yasalarını ya da Rab'bin ona halka vermesi için buyurduğu yasaları değiştirerek ayakları altında çiğnediklerini gördüler; ve yasalarının bozulduğunu ve kötü bir halk olduklarını, öyle ki aynı Lamanlılar gibi kötü olduklarını gördüler.
- 23 Ve kötülüklerinden dolayı kilise yavaş yavaş küçülmeye başladı; ve peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna artık inanmamaya başladılar; ve Tanrı'nın yargıları onların yüzüne dik dik bakıyordu.
- 24 Ve kardeşleri Lamanlılar gibi zayıf düştüklerini gördüler ve Rab'bin Ruhu artık onları korumuyordu; evet, Rab'bin Ruhu kutsal olmayan tapınaklarda barınmadığı için artık onlardan uzaklaşmıştı.
- 25 Bu yüzden Rab kendi mucizevi ve eşsiz gücüyle onları korumaktan vazgeçti; çünkü onlar bir inançsızlık ve korkunç kötülük durumuna düşmüşlerdi; ve Lamanlılar'ın kendilerinden çok daha fazla sayıda olduklarını ve Tanrıları Rab'be bağlanmadıkça mahvolmalarının kaçınılmaz olduğunu gördüler.
- 26 Çünkü işte, adam adama kıyaslandığında Lamanlılar'ın kendileri kadar güçlü olduklarını gördüler. Ve böylece bu büyük suçu işlemiş oldular; evet, böylece suçları yüzünden birkaç yıl içinde güçlerini yitirdiler.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

- 1 Ve öyle oldu ki bu aynı yıl içinde, işte, Nefi, yargı kürsüsünü Sezoram adında birisine teslim etti.
- 2 Çünkü onların yasaları ve hükümetleri halkın oyu ile belirlendiği ve kötülüğü seçenler iyiliği seçenlerden daha fazla olduğu için, bu yüzden yok olmalarının zamanı gelmişti; çünkü yasaları bozulmuştu.
- 3 Evet ve hepsi bu kadar değildi; onlar dik kafalı bir halktı, öyle ki ne yasa ile ne de adaletle idare edilebilirdiler; yoksa bu onların yıkımını getirirdi.
- 4 Ve öyle oldu ki Nefi onların kötülükleri yüzünden yorgun düşmüştü; ve yargı kürsüsünü bıraktı ve ömrünün geri kalan günlerini Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye adadı; ve kardeşi Lehi de ömrünün geri kalan günlerini Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye adadı.
- 5 Çünkü babaları Helaman'ın kendilerine söylediği sözleri hatırladılar. Ve onun söylediği sözler şunlardır:
- 6 İşte oğullarım, diliyorum ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeyi hatırlarsınız; ve isterim ki bu sözlerimi halka bildirirsiniz. İşte, size Yeruşalem ülkesinden çıkıp gelen ilk atalarımızın adlarını verdim; ve bunu, adlarınızı hatırladığınız zaman onları hatırlayınız diye yaptım; ve onları hatırladığınız zaman onların yaptığı işleri hatırlayabilir ve onların yaptığı işleri hatırladığınız zaman da onların yaptığı işlerin iyi olduğunun hem söylendiğini hem de yazılı olduğunu bilebilirsiniz.
- 7 Bu yüzden oğullarım, sizin iyi olanı yapmanızı diliyorum; öyle ki onlar hakkında iyi şeyler söylenip yazıldığı gibi sizin için de iyi şeyler söylenip yazılsın.
- 8 Ve şimdi oğullarım, işte sizden istediğim daha başka şeyler var; ancak bunları övünmeniz için değil, ama cennette kendinize bir hazine, evet, ölümsüz ve solmayan bir hazine biriktirebilmeniz için yapmanızı istiyorum; evet, böylece sonsuz yaşamın değerli armağanına sahip olabilirsiniz; bu armağanın atalarımıza verildiğine inanmaya hakkımız var.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

9 Ah oğullarım hatırlayın, Kral Benyamin'in halkına konuştuğu sözleri hatırlayın! Evet, gelecek olan İsa Mesih'in kefareti kanının aracılığı dışında, insanın kurtulabileceği başka bir yol veya çare yoktur; evet O'nun dünyayı fidiye ile kurtarmaya geleceğini hatırlayın.

10 Ve Amulek'in Ammonihah şehrinde Zeezrom'a söylediği sözleri de hatırlayın; çünkü ona Rab'bin kesinlikle halkını fidiye ile kurtarmaya geleceğini, ancak onları günahları içinde değil, günahlarından fidiye ile kurtaracağını söyledi.

11 Ve O'na Baba tarafından halkını günahlarından tövbe şartıyla kurtarması için yetki verildi; bu yüzden tövbe koşullarının müjdesini açıklamak için meleklerini gönderdi; bu tövbe onları Fidiye ile Kurtaran'ın gücüne ve ruhlarının kurtuluşuna getirir.

12 Ve şimdi oğullarım hatırlayın, hatırlayın ki temelini Tanrı'nın Oğlu olan Fidiye ile Kurtarıcımız Mesih'in kayası üzerine kurmalısınız; öyle ki şeytan kendi güçlü rüzgarlarını gönderdiğinde, evet, kasırga çıktığı sırada oklarını attığında, evet, yağdırdığı dolu ve güçlü fırtınası size çarptığında, üzerinizde hiçbir gücü olmayacak, sizi sefalet uçurumuna ve sonsuz felakete sürükleyemeyecek; bu kaya üzerine evinizi kurduğunuzdan dolayı, ki bu sağlam bir temeldir, eğer insanlar bu temel üzerine evlerini kurarlarsa yıkılamazlar.

13 Ve öyle oldu ki Helaman'ın, oğullarına öğrettiği sözler bunlardı; evet, Helaman onlara yazılmayan birçok şeyler ve aynı zamanda yazılı olan birçok şeyler öğretti.

14 Ve onlar babalarının sözlerini hatırladılar; ve bu yüzden Tanrı'nın emirlerini yerine getirip Bolluk şehrinde başlamak üzere Nefi halkının arasına Tanrı'nın sözünü öğretmeye gittiler.

15 Ve oradan Gid şehrine ve Gid şehrinde de Mulek şehrine gittiler.

16 Ve böylece ülkenin güneyinde oturan bütün Nefi halkının arasında dolaşmaya kadar bir şehirden diğerine gittiler; ve oradan Zarahemla ülkesine, Lamanlılar'ın arasına gittiler.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 Ve öyle oldu ki öylesine büyük bir güçle vaaz ettiler ki Nefililer'den ayrılıp diğer tarafa geçen bölücülerin çoğunu şaşkına çevirdiler; öyle ki onlar da gelip günahlarını itiraf ettiler ve tövbe ederek vaftiz oldular ve yaptıkları haksızlıkları düzeltmeye çalışmak için derhal Nefililer'in yanına döndüler.

18 Ve öyle oldu ki Nefi ve Lehi, Lamanlılar'a büyük bir güç ve yetki ile vaaz ettiler; çünkü bu güç ve yetki onlara konuşabilmeleri için verilmişti ve söyleyecekleri sözler de onlara verilmişti.

19 Bu yüzden Lamanlılar'ı büyük şaşkınlığa uğratarak onları öylesine ikna edecek şekilde konuştular ki Zarahemla ülkesinde ve çevresinde sekiz bin Lamanlı tövbe ederek vaftiz oldu ve atalarının geleneklerinin kötü olduğuna ikna oldular.

20 Ve öyle oldu ki Nefi ve Lehi, oradan ilerleyerek Nefi ülkesine vardılar.

21 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın bir ordusu tarafından yakalanıp hapse atıldılar; evet, hatta Ammon ve kardeşlerinin, Limhi'nin hizmetkârları tarafından atıldıkları aynı hapishaneye atıldılar.

22 Ve hapishaneye atılıp günlerce yiyeceksiz kaldıktan sonra, işte Lamanlılar onları götürüp öldürmek için hapishaneye girdiler.

23 Ve öyle oldu ki Nefi ile Lehi'nin etrafı sanki ateşle kuşatılmıştı; bu yüzden onlar yanma korkusuyla onlara el sürmeye cesaret edemediler. Yine de Nefi ile Lehi'ye bir şey olmadı; ve onlar sanki ateşin ortasında duruyorlardı, ama yanmıyorlardı.

24 Ve onlar etraflarının bir ateş sütunuyla kuşatıldıklarını ve ateşin onlara zarar vermediğini gördüklerinde yüreklendiler.

25 Çünkü Lamanlılar'ın ellerini onlara sürmeye ve yaklaşmaya cesaret edemediklerini ve hayretten dilleri tutulmuş gibi orada durduklarını gördüler.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

- 26 Ve öyle oldu ki Nefi ve Lehi onların önünde durup onlarla konuşmaya başladılar ve onlara şöyle dediler: Korkmayın! Çünkü işte, bu harika olayı size gösteren Tanrı'dır; bu olayla bize el sürüp bizi öldürmeyeceğiniz size gösterilmiştir.
- 27 Ve işte, onlar bu sözleri söyler söylemez, yer korkunç bir şekilde sarsıldı ve hapishanenin duvarları sanki yıkılacakmış gibi sarsıldı; fakat işte, yıkılmadı. Ve işte hapishanede olanlar bölücü Lamanlılar ve Nefililer idi.
- 28 Ve öyle oldu ki kara bir bulut onları gölgeledi ve müthiş ağır bir korku üzerlerine geldi.
- 29 Ve öyle oldu ki sanki kara bulutun üzerinden bir ses geldi ve şöyle dedi: Tövbe edin, tövbe edin ve size iyi haberleri müjdelemeleri için gönderdiğim hizmetkârlarımı bir daha öldürmeye çalışmayın.
- 30 Ve öyle oldu ki bu sesi duyduklarında, bunun gök gürültüsü ya da çok şiddetli bir ses olmadığını, fakat işte tamamıyla yumuşak, sanki fısıltıyı andıran sakin bir ses olduğunu anladılar; ve bu ses onların içini deldi.
- 31 Ve sesin yumuşaklığına rağmen, işte yer korkunç bir şekilde sarsıldı ve hapishanenin duvarları sanki yere yıkılacakmış gibi tekrar sallandı; ve işte onları gölgeleyen kara bulut dağılmadı.
- 32 Ve işte ses yeniden gelip şöyle dedi: Tövbe edin, tövbe edin! Çünkü Göklerin Krallığı yaklaşmıştır; ve artık hizmetkârlarımı öldürmeye çalışmayın. Ve öyle oldu ki yer tekrar sarsıldı ve duvarlar sallandı.
- 33 Ve ses üçüncü kez yine geldi ve onlara insan dilinin söyleyemeyeceği harika sözler söyledi; ve duvarlar tekrar sallandı ve yer sanki yarılacakmış gibi sarsıldı.
- 34 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kendilerini gölgeleyen kara bulut yüzünden kaçamıyorlardı; evet ve aynı zamanda üzerlerine gelen korkudan dolayı kımıldamıyorlardı.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Şimdi onların arasında doğuştan Nefili olan biri vardı; bir zamanlar Tanrı'nın Kilisesi'nin üyesi olup daha sonra onlardan ayrılmıştı.

36 Ve öyle oldu ki adam döndü ve işte, kara bulutların arasından Nefi ile Lehi'nin yüzlerini gördü; ve işte onların yüzleri sanki meleklerin yüzleri gibi pırıl pırıl parlıyordu. Ve onların gözlerini göğe dikmiş olduklarını gördü; ve onlar sanki gördükleri bir varlıkla konuşup ona sesleniyormuş gibi davranıyorlardı.

37 Ve öyle oldu ki bu adam kalabalığa seslenerek onlara dönüp bakmalarını söyledi. Ve işte onlara dönmeleri ve bakmaları için güç verildi; ve Nefi ile Lehi'nin yüzlerini gördüler.

38 Ve onlar bu adama: "İşte, bütün bunların anlamı nedir ve bu adamlar kimle konuşuyor?" dediler.

39 Şimdi bu adamın adı Aminadab'dı. Ve Aminadab onlara: "Tanrı'nın melekleri ile konuşuyorlar!" dedi.

40 Ve öyle oldu ki Lamanlılar ona: "Bizi gölgeleyen bu kara bulutun üzerimizden kaldırılması için ne yapmalıyız?" dediler.

41 Ve Abinadab onlara şöyle dedi: Tövbe edip Alma, Amulek ve Zeezrom tarafından size öğretilen Mesih'e inanıncaya kadar bu sese yakarın; ve bunu yaptığınız zaman sizi gölgeleyen bu kara bulut üzerinden kaldırılacaktır!

42 Ve öyle oldu ki hepsi yeri sarsan sese doğru yakarmaya başladılar; evet, hatta kara bulut dağılıncaya kadar yakardılar.

43 Ve öyle oldu ki etraflarına bakıp kendilerini gölgeleyen kara bulutun dağıldığını gördükleri zaman, işte, kendilerinin, evet, oradaki herkesin bir ateş sütunu ile sarılmış olduklarını gördüler.

44 Ve Nefi ile Lehi onların ortasındaydı; evet, onların çevresi kuşatılmıştı; evet, sanki alevli bir ateşin ortasında duruyorlardı; ancak ateş ne onlara zarar veriyordu, ne de hapishanenin duvarlarını yakıyordu; ve onlar ifade edilemeyecek yüce bir sevinçle dolmuşlardı.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 Ve işte Tanrı'nın Kutsal Ruhu gökten inerek yüreklerine girdi; ve sanki ateşle dolmuşlardı ve hari-kulade sözler söyleyebiliyorlardı.

46 Ve öyle oldu ki onlara bir ses geldi, evet, fısıltıya benzeyen hoş bir ses şöyle diyordu:

47 Esenlik, esenlik olsun sizlere, çünkü dünyanın kuruluşundan beri var olan Çok Sevdiğime inandınız.

48 Ve şimdi, bunu duydukları zaman, sesin nereden geldiğini görmek için gözlerini yukarıya çevirdiler; ve işte, göklerin açıldığını gördüler ve melekler gökten inip onlara hizmet ettiler.

49 Ve bunları görüp duyanlar yaklaşık üç yüz kişiydi; ve onlara ilerleyip şaşırmmaları ve kuşkuya düşmelerini söylendi.

50 Ve öyle oldu ki onlar gidip duydukları ve gördükleri her şeyi çevredeki bütün bölgelerde duyurarak halka öğrettiler; sonuçta Lamanlılar'ın büyük bir kısmı gördükleri kanıtların büyüklüğünden dolayı onlara inandılar.

51 Ve inananların hepsi savaş silahlarını yere bıraktı ve aynı zamanda atalarının nefretlerini ve geleneklerini bıraktılar.

52 Ve öyle oldu ki Nefililer'e topraklarını geri verdiler.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

- 1 Ve öyle oldu ki bütün bunlar hakimler yönetiminin altmış ikinci yılı sona erdiğinde olmuştu ve Lamanlılar çoğunlukla doğru bir halk olmuşlardı; öyle ki doğrulukları, inançlarındaki sağlamlılık ve kararlılıktan dolayı Nefililer'inkini geçmişti.
- 2 Çünkü işte Nefililer'in çoğu katı yürekli, pişmanlık duymayan, oldukça kötü insanlar olmuşlardı; öyle ki Tanrı sözünü ve aralarına gelen bütün vaazları ve peygamberlikleri reddediyorlardı.
- 3 Buna rağmen kilise halkı, Lamanlılar'ın inanca dönmelerinden, evet, aralarında kurulan Tanrı'nın Kilisesi'nden dolayı büyük bir sevinç içindeydiler. Ve birbirleriyle dostluklar kurup birlikte sevindiler; ve büyük bir sevinç yaşıyorlardı.
- 4 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın çoğu Zarahemla ülkesine inerek Nefi halkına doğru inancı nasıl bulduklarını açıkladılar ve onları inanca ve tövbeye teşvik ettiler.
- 5 Evet ve çoğu çok büyük bir güç ve yetkiyle vaaz ettiler; öyle ki Nefililer'in çoğunu alçakgönüllülüğün derinliklerine götürüp Tanrı'nın ve Kuzu'nun alçakgönüllü yandaşları olmalarını sağladılar.
- 6 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın birçoğu kuzey ülkesine gitti; ve Nefi ile Lehi de halka vaaz vermek için kuzeydeki ülkeye gittiler. Ve böylece altmış üçüncü yıl sona erdi.
- 7 Ve işte, bütün ülkede öylesine bir barış hüküm sürdü ki Nefililer gerek Nefililer'in arasında olsun, gerekse Lamanlılar'ın arasında olsun ülkede istedikleri yere gidebiliyorlardı.
- 8 Ve öyle oldu ki Lamanlılar da gerek Lamanlılar'ın arasında olsun, gerekse Nefililer'in arasında olsun istedikleri yere gidebiliyorlardı; ve böylece birbirleri ile serbestçe görüşebildiler, alıp sattılar ve istedikleri şekilde kazanç sağladılar.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

9 Ve öyle oldu ki onlar, hem Lamanlılar hem de Nefililer, oldukça zenginleştiler; ve ülkenin hem güneyinde hem de kuzeyinde oldukça bol altın, gümüş ve her türlü değerli metalleri oldu.

10 Şimdi ülkenin güneyine Lehi ve kuzeyine de Tsedekiya'nın oğlunun adı Mulek verildi; çünkü Rab, Mulek'i ülkenin kuzeyine ve Lehi'yi ülkenin güneyine getirmişti.

11 Ve işte, bu iki ülkede her türlü altın, gümüş ve her türden değerli maden vardı; ve aynı zamanda her çeşit madeni arıtıp işleyen becerikli işçiler vardı; ve bu şekilde zenginleştiler.

12 Hem kuzeyde hem de güneyde bol tahıl yetiştirdiler ve hem kuzeyde hem de güneyde işleri son derece iyi gitti. Ve ülkede çoğalarak son derece güçlendiler. Ve birçok sürüler ve büyükbaş hayvanlar, evet, besili hayvanlar yetiştirdiler.

13 İşte kadınları çok çalıştı, eğirdi ve çıplaklıklarını örtmek için ince dokunmuş ketenden ve her çeşit kumaştan türlü türlü giysiler diktiler. Ve böylece altmış dördüncü yıl huzur içinde geçti.

14 Ve altmış beşinci yılda da büyük sevinç ve barış içinde yaşadılar, evet, gelecekte olacak şeyler hakkında kendilerine birçok şey vaaz edilmiş ve peygamberlikte bulunulmuştu. Ve böylece altmış beşinci yıl geçti.

15 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmış altıncı yılında, işte, Sezoram yargı kürsüsünde otururken bilinmeyen bir el tarafından öldürüldü. Ve öyle oldu ki aynı yıl, halk tarafından onun yerine seçilen oğlu da öldürüldü. Ve altmış altıncı yıl böylece sona erdi.

16 Ve altmış yedinci yılın başında halk tekrar aşırı derecede kötüleşmeye başladı.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Çünkü, işte Rab onları dünyanın zenginlikleriyle o kadar uzun bir zaman kutsamıştı ki onları öfkelen- direcek, savaşın kan döktürecek bir sorun çıkmamış- tı; bu yüzden yüreklerini zenginliklerine bağlamaya başladılar; evet, birbirlerinden üstün olabilmek için kazanç sağlamanın yollarını aramaya başladılar; bu yüzden, kazanç sağlayabilmek için gizli cinayetler iş- lemeye, hırsızlık yapmaya ve yağmacılığa başladılar.

18 Ve şimdi işte, bu katiller ve yağmacılar Kışkumen ve Gadianton tarafından kurulmuş bir çeteydi. Ve şimdi öyle olmuştu ki Nefililer'in arasında bile Gadianton'un çetesine ait birçok kişi bulunuyordu. Fakat işte, Lamanlılar'ın kötülükleri arasında sayıları daha çoktu. Ve onlara Gadianton eşkıyaları ve katil- leri denildi.

19 Ve başhakim Sezoram'ı ve oğlunu yargı kürsüsün- de öldürenler onlardı; ve işte, ele geçirilememişlerdi.

20 Ve şimdi öyle oldu ki Lamanlılar aralarında eşkı- yalar olduğunu öğrendikleri zaman çok üzüldüler; ve onların kökünü kazımak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar.

21 Fakat işte, şeytan Nefililer'in çoğunun yüreklerini öyle kışkırttı ki onlar bu eşkıya çeteleriyle birleştiler ve bulunabilecekleri her türlü güç durumda birbire- rini koruyup kollayacaklarına ve ceza çekmeden ci- nayet işleyip, yağmacılık ve hırsızlık yapacaklarına dair yemin ederek bu eşkıyalarla antlaşma yaptılar.

22 Ve öyle oldu ki onların işaretleri, evet, gizli işaret- leri ve gizli sözleri vardı; ve bunu antlaşmaya girmiş bir kardeşi ayırt edebilmek için yapıyorlardı; bu şe- kilde kardeşlerden biri ne kötülük yaparsa yapsın, ona kardeşleri ve antlaşmaya girmiş olan çete üyeleri tarafından bir zarar gelmeyecekti.

23 Ve böylece cinayet işleyebildiler ve yağma edebil- diler ve çalabildiler ve fuhuş yapabildiler ve ülkeleri- nin ve ayrıca Tanrı'larının yasalarına karşı her türlü kötülüğü yapabildiler.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; there- fore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more nu- merous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's rob- bers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plun- derings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wicked- ness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

- 24 Ve çetelerine bağlı olanlardan kim olursa olsun onların kötülüklerini ve iğrençliklerini başkalarına açıklayacak olursa, yargılanacaktı; fakat bu yargılama ülkelerinin yasalarına göre değil, Gadiyanton ve Kışkumen tarafından verilen kendi kötülüklerinin yasalarına göre olacaktı.
- 25 Şimdi işte Alma'nın, halkın yıkımına yol açacağından korktuğu için oğluna ortaya çıkarılmamalarını emrettiği gizli yeminler ve antlaşmalar bunlardır.
- 26 Şimdi işte, bu gizli yeminler ve antlaşmalar Gadiyanton'a, Helaman'a teslim edilen kayıtlardan gelmedi; fakat işte, bunlar ilk anne ve babamızı yasak meyveyi yemeleri için kandıran o aynı varlık tarafından Gadiyanton'un kalbine konuldu.
- 27 Evet, Kain'e, eğer kardeşi Habil'i öldürürse bundan kimsenin haberi olmayacağını söyleyip onunla gizli plan kuran bu aynı varlıktı. Ve bu varlık, o zamandan beri Kain'le ve onun takipçileriyle birlikte planlarına devam etmektedir.
- 28 Ve aynı şekilde cennete ulaşabilecekleri kadar yüksek bir kule yapmayı insanların kalplerine koyan yine bu aynı varlıktır. Ve o kuleden bu ülkeye gelen halkı aldatan, karanlık işleri ve iğrençlikleri ülkenin her tarafına yayarak halkı tam bir yıkıma ve sonsuz bir cehenneme sürükleyen aynı varlıktır.
- 29 Evet, Gadiyanton'un kalbine bu karanlık işleri ve gizli cinayetleri sürdürmeyi koyan o aynı varlıktır; ve o, bunları insanlığın başlangıcından bu güne kadar yapmıştır.
- 30 Ve işte bütün günahların yaratıcısı odur. Ve işte, bu varlık insançocuklarının kalplerini etkileyebildiği sürece karanlık işlerini ve gizli cinayetlerini sürdürüp onların gizli planlarını ve yeminlerini ve antlaşmalarını ve korkunç kötülük planlarını nesilden nesle devreder.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Ve şimdi işte, Nefililer'in yüreklerini de kötü bir şekilde etkilemişti, evet, öyle etkilemişti ki Nefililer son derece kötü oldular; evet, çoğu doğruluk yolunu terk ederek, Tanrı'nın emirlerini ayakları altında çiğnediler ve kendi yollarına dönüp kendi altın ve gümüşlerinden kendileri için putlar yaptılar.

32 Ve öyle oldu ki bütün bu kötülüklerin onlara gelmesi yalnızca birkaç yıl sürdü; öyle ki bu kötülüklerin çoğu onlara Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altmış yedinci yılında geldi.

33 Ve Nefililer'in kötülükleri altmış sekizinci yılda da artmaya devam etti; bu kötülükler yüzünden doğrular büyük acı ve üzüntü çektiler.

34 Ve böylece Nefililer'in yavaş yavaş inançlarını kaybetmeye başladıklarını ve kötülük ve iğrençlikte ilerlediklerini, diğer yandan Lamanlılar'ın Tanrı'larının bilgisinde giderek büyüdüklerini görüyoruz; evet, O'nun yasalarını ve emirlerini tutmaya başladılar ve O'nun önünde doğru ve dürüst bir şekilde yürümeye başladılar.

35 Ve böylece Rab'bin Ruhü'nun kötülüklerinden ve yüreklerinin katılığından dolayı Nefililer'den geri çekilmeye başladığını görüyoruz.

36 Ve böylece Rab'bin, kolaylık gösterdikleri ve sözlerine inanmak istedikleri için Ruhü'nu Lamanlılar'ın üzerine dökmeye başladığını görüyoruz.

37 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Gadianton eşkıyalarının çetesinin peşini bırakmadılar; ve Tanrı'nın sözünü eşkıyaların en kötü olanlarının arasında vaaz ettiler; sonuçta bu eşkıya çetesi Lamanlılar'ın arasında tamamen yok edildi.

38 Ve öyle oldu ki diğer yandan Nefililer, eşkıyaların en kötülerinden başlayarak onları Nefili ülkesinin her tarafına yayılana kadar yüreklendirip desteklediler ve doğruların çoğunluğunu kandırıp onları karanlık işlerine inandırdılar ve ganimetlerini onlarla paylaşıp onları gizli cinayetlerine ve çetelerine ortak ettiler.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Ve böylece hükümetin bütün yönetimini ellerine geçirdiler; öyle ki yoksulları, yumuşak huylu insanları ve Tanrı'nın alçakgönüllü yandaşlarını ayakları altında ezdiler, vurup kırarak onlara sırt çevirdiler.

40 Ve böylece onların korkunç bir durumda olduklarını ve sonsuz bir yıkıma hazırlandıklarını görüyoruz.

41 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altmış sekizinci yılı böylece sona erdi.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

HELAMAN'IN OĞLU NEFİ'NİN PEYGAMBERLİĞİ—Tanrı, Nefi halkını öfkesiyle yoklayacağını ve eğer kötülüklerinden tövbe etmezlerse onları tamamen yok edeceği tehdidinde bulunur. Tanrı, Nefi halkını salgın hastalıklarla vurur; halk tövbe ederek O'na döner. Lamanlı Samuel, Nefililer'e peygamberlikte bulunur.

Helaman 7

- 1 İşte şimdi, öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altmış dokuzuncu yılında, Helaman'ın oğlu Nefi kuzeydeki ülkeden Zarahemla ülkesine döndü.
- 2 Çünkü kuzey ülkesindeki halkın arasına gidip Tanrı'nın sözünü onlara vaaz etmiş ve onlara birçok peygamberlikte bulunmuştu.
- 3 Ve onun bütün sözlerini öyle reddetmişlerdi ki onların arasında kalması mümkün değildi; tekrar doğduğu ülkeye geri döndü.
- 4 Ve halkın işlediği kötülükler yüzünden durumlarının çok kötü olduğunu ve Gadianton eşkiyalarının yargı kürsülerini ele geçirdiğini gördü—yurdun gücünü ve yetkisini zorla ellerine geçirmişlerdi; Tanrı'nın emirlerini bir yana atıp O'nun önünde doğru hiçbir şey yapmıyorlardı; insançocuklarına haklarını vermiyorlardı.
- 5 Doğruları doğruluklarından dolayı mahkum ediyorlar, suçluları ve kötülerini ise paraları olduğu için cezasız bırakıyorlardı; ve üstelik bu kişilere hükümetin baş makamlarında görev verip kendi isteklerine göre hüküm sürmelerine ve hareket etmelerine izin veriyorlardı; bu yoldan kazanç sağlayıp dünyanın övgüsünü kazanmak, üstelik daha kolay bir şekilde zina işlemek, çalıp öldürmek ve kendi istedikleri şekilde hareket etmek istiyorlardı.
- 6 Şimdi bu büyük kötülük Nefililer'e birkaç yıl içinde gelmişti; ve Nefi bunu gördüğü zaman, göğsünün altında yatan kalbi üzüntüyle doldu ve ruhunun acısı içinde şöyle haykırdı:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Ah, keşke atam Nefi'nin Yerusalemler ülkesinden çıktığı günlerde yaşasaydım, o zaman onunla birlikte bu vaadedilen diyarda sevinirdim; o zamanlar, onun halkı bir şey rica edildiğinde hemen yapar, Tanrı'nın emirlerini sıkı bir şekilde tutarlardı; ve kötülüğe kolay kolay sarılmaz ve Rab'bin sözlerine çabuk kulak verirlerdi.
- 8 Evet, eğer o günlerde yaşayabilseydim, o zaman kardeşlerimin doğruluğundan dolayı ruhum sevinç duyardı.
- 9 Fakat işte, bu günlerde yaşamak için gönderildim ve ruhum, kardeşlerimin bu kötülükleri yüzünden acıyla dolacak.
- 10 Ve işte, şimdi öyle oldu ki bu, Nefi'nin bahçesindeki kulenin üzerinde geçiyordu. Bu kule, Zarahemla şehrindeki büyük pazara giden anayolun yakınındaydı; bu yüzden Nefi, bahçesindeki kulenin üzerinde diz çökmüştü; bu kule anayola açılan bahçe kapısının yanındaydı.
- 11 Ve öyle oldu ki yoldan geçen bazı kimseler kulenin üzerinde Tanrı'ya içini döken Nefi'yi gördüler ve koşup halka gördüklerini anlattılar; ve halk da kendi kötülükleri yüzünden bu kadar büyük yas tutmanın nedenini öğrenmek için kalabalık halde toplanıp geldi.
- 12 Ve şimdi, Nefi ayağa kalktığı anda büyük bir kalabalığın toplanmış olduğunu gördü.
- 13 Ve öyle oldu ki ağzını açıp onlara şöyle dedi: İşte, buraya niçin toplandınız? Size kötülüklerinizi anlatayım diye mi?
- 14 Evet, kötülüklerinizden dolayı yüreğim kan ağladığından, Tanrıma içimi dökmek üzere kuleme çıktım diye mi buraya toplandınız!
- 15 Ve ağlayıp feryat ettiğim için buraya toplanmış hayret ediyorsunuz; evet ve hayret etmekte çok haklısınız; evet, hayret etmeniz de gerekir, zira şeytanın yüreklerinize sınımsız yapışmasına izin vermişsiniz.
- 16 Evet, ruhlarınızı sonsuz sefalete ve sonsuz dertlere savurmaya çalışanın sizi kandırmasına nasıl izin verdiniz?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

17 Ah, tövbe edin, tövbe edin! Neden ölmek istiyorsunuz? Dönün! Tanrınız Rab'be dönün! O sizi neden terk etti?

18 Çünkü yüreklerinizi sertleştirdiniz; evet, iyi çobanın sesine kulak vermek istemiyorsunuz; evet, O'nu size karşı öfkelenmesi için tahrik ettiniz.

19 Ve işte, eğer tövbe etmezseniz, sizi toplamak yerine, işte sizi darmadağın edecektir; öyle ki köpeklere ve vahşi hayvanlara yem olacaksınız.

20 Ah, nasıl olur da Tanrınızı, sizi kurtardığı aynı günde unutabiliyorsunuz?

21 Fakat, işte bunu kazanç sağlamak için, insanlar tarafından övülmek için, evet, ve altın ve gümüş sağlamak için yaptınız. Ve sizler yüreklerinizi zenginliklere ve bu dünyanın boş şeylerine vermişsiniz; bunlar için cinayet işliyorsunuz ve yağmalıyorsunuz ve hırsızlık yapıyorsunuz ve komşunuza karşı yalan tanıklık ediyorsunuz ve her türlü kötülükleri yapıyorsunuz.

22 Ve bu nedenle, eğer tövbe etmezseniz başınıza felaketler gelecek. Çünkü tövbe etmezseniz, işte bu büyük şehir ve ülkemizde bulunan çevredeki büyük şehirlerin hepsi elinizden alınacaktır; öyle ki yeriniz yurdunuz kalmayacaktır; çünkü işte Rab size bugüne kadar olduğu gibi düşmanlarınıza karşı koyacak gücü vermeyecektir.

23 Çünkü, işte Rab şöyle diyor: Kötülere gücümü göstermeyeceğim, ne birine ne de ötekine! Sadece günahlarından tövbe edip sözlerime kulak verenlere gücümü göstereceğim. Şimdi bu yüzden anlamanızı diliyorum ki kardeşlerim, tövbe etmezseniz Lamanlılar sizden daha iyi durumda olacaklar.

24 Çünkü işte, onlar sizden daha doğru insanlar, çünkü onlar sizin almış olduğunuz büyük bilgiye karşı günah işlemediler; bunun için Rab onlara karşı merhametli olacak; evet, onların ömürlerini uzatıp soyunu çoğaltacak; sizler ise tövbe etmezseniz, tamamen yok olacaksınız.

25 Evet, aranızda gelen bu büyük iğrençlikten dolayı vay halinize! Ve Gadianton tarafından kurulan çeteyle, evet, o gizli çeteyle birleşmişsiniz!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

- 26 Evet, çok aşırı zenginlikleriniz yüzünden sizi gereğinden fazla yükselten, yüreklerinize girmesine izin verdiğiniz gururdan dolayı başınıza felaketler gelecek.
- 27 Evet, kötülükleriniz ve iğrençliklerinizden dolayı vay halinize!
- 28 Ve tövbe etmezseniz, mahvolacaksınız; evet, topraklarınız bile elinizden alınacak ve yeryüzünden silinip atılacaksınız.
- 29 İşte şimdi, bunların olacağını ben kendimden söylemiyorum; çünkü bunları ben kendimden bilmiyorum; fakat işte, bunların doğru olduğunu biliyorum, çünkü Rab Tanrı bana bu şeylerin doğru olduğunu bildirdi; bu yüzden bunların olacağına tanıklık ederim.

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

- 1 Ve öyle oldu ki Nefi, bu sözleri söylediğinde, işte orada hem hakim olan hem de Gadiyantın'ın gizli çetesine üye olan kimseler vardı; ve onlar öfkelenerek Nefi'ye bağırdılar ve halka şöyle dediler: Niçin bu adamı yakalayıp işlediği suça göre cezalandırılması için onu buraya getirmiyorsunuz?
- 2 Niçin bu adamın suratına bakıp onun bu halka ve yasalarımıza karşı hakaret etmesine izin veriyorsunuz?
- 3 Çünkü işte, Nefi onlara yasalarının ne kadar yozlaştığını söylemişti; evet, Nefi yazılmayan birçok şey söyledi; ama Tanrı'nın emirlerine karşı hiçbir şey söylemedi.
- 4 Ve bu hakimler ona kızmıştı, çünkü Nefi onların karanlık dolu gizli işlerini açıkça yüzlerine vurmuştu; ancak ona el sürmeye cesaret edemediler; çünkü halkın kendilerine karşı ses çıkarmasından korkuyorlardı.
- 5 Bu yüzden halka seslenerek: "Niçin bu adamın bize karşı hakaret etmesine izin veriyorsunuz? Çünkü işte, bu adam bütün bu halkı yok olmaya mahkum ediyor; evet ve ayrıca bu büyük şehirlerimizin elimizden alınacağını ve gidecek bir yerimizin kalma-yacağını söylüyor!" dediler.
- 6 Ve şimdi, biz bunun mümkün olmadığını biliyoruz; çünkü işte, biz güçlüyüz ve şehirlerimiz de büyüktür; bu yüzden düşmanlarımızın üzerimizde hiçbir güçleri olamaz.
- 7 Ve öyle oldu ki onlar halkı bu şekilde kışkırtarak Nefi'ye karşı öfkelenindirdiler ve aralarında karışıklıklar çıkarttılar. Çünkü bazıları: "Bu adamı rahat bırakın, çünkü o iyi bir adamdır; ve eğer tövbe etmezsek, onun söylediği bu şeyler kesinlikle olacaktır!" diye bağınyordu;
- 8 Evet işte, onun bize karşı tanıklık ettiği bütün yargılar başımıza gelecektir; çünkü onun kötülüklerimizle ilgili olarak doğru tanıklık ettiğini biliyoruz. Ve işte, bizim kötülüklerimiz çoktur! Ve bu adam kötülüklerimizi bildiği gibi başımıza nelerin geleceğini de biliyor;

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

- 9 Evet ve işte, o bir peygamber olmasaydı, bu şeyler hakkında tanıklık edemezdi.
- 10 Ve öyle oldu ki Nefi'yi öldürmeye çalışanlar korkularından mecbur kalarak, Nefi'ye el uzatamadılar; bu yüzden Nefi, bazılarının gözüne girdiğini görünce tekrar onlara konuşmaya başladı; geri kalanlar ise korkuyordu.
- 11 Bu yüzden onlarla biraz daha konuşmaya zorlanarak şöyle dedi: İşte kardeşlerim, Tanrı'nın bir insana, hatta Musa'ya Kızıldeniz'in sularına vurması için güç verdiğini ve suların o yana ve bu yana ayrıldığını, sonuçta atalarımız İsraililer'in kuru zemin üzerinden karşıya geçtiklerini ve suların Mısır ordularını örterek onları yuttuğunu okumadınız mı?
- 12 Ve şimdi işte, Tanrı bu adama bu kadar güç vermişse, o zaman aranızda niçin tartışıyor ve O'nun tövbe etmediğiniz zaman başınıza gelecek olan yarğaları bilebilme gücünü bana vermediğini söylüyorsunuz?
- 13 Fakat, işte sizler yalnızca benim sözlerimi inkâr etmekle kalmıyorsunuz, ama aynı zamanda atalarımız tarafından söylenmiş olan sözlerin hepsini de ve ayrıca kendisine büyük güç verilmiş olan bu adam tarafından, Musa tarafından söylenen sözleri de, evet, Mesih'in gelişi hakkında onun söylediği sözleri de inkâr ediyorsunuz.
- 14 Evet, Musa, Tanrı'nın Oğlu'nun geleceğine dair tanıklık etmedi mi? Ve Musa'nın çölde pirinçten yılanı kaldırdığı gibi, gelecek olan da böyle kaldırılacaktır.
- 15 Ve o yılanı bakanların yaşayacakları gibi, aynı şekilde Tanrı'nın Oğlu'na imanla bakarak tövbe ruhlu olanlar da yaşayacaklar, hatta sonsuz yaşama kavuşacaklardır.
- 16 Ve şimdi işte, bu şeyleri yalnız Musa değil, aynı zamanda onun zamanından İbrahim'in zamanına kadar olan bütün kutsal peygamberler de tanıklık etmişlerdir.
- 17 Evet ve işte, İbrahim O'nun gelişini gördü ve mutlulukla dolarak sevindi.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

- 18 Evet ve işte size derim ki bunları bilen yalnızca İbrahim değildi; fakat İbrahim'in zamanından önce de Tanrı'nın düzenine göre, evet, hatta Tanrı'nın Oğlu'nun düzenine göre çağrılan birçokları vardı; ve bu, fidiye ile kurtuluşun kendilerine geleceğini, O'nun gelişinden binlerce yıl önce halk görsün diye oldu.
- 19 Ve şimdi İbrahim'in zamanından beri bu şeylere tanıklık eden birçok peygamberin geldiğini bilmenizi isterim; evet işte, Zenos peygamber cesur bir şekilde bunlara tanıklık etti; bu yüzden de öldürüldü.
- 20 Ve işte, Zenok ve Eziyas ve İşaya ve Yeremya da (Yeremya, Yerusalemlerin yıkılacağına tanıklık eden aynı peygamberdir) tanıklık ettiler ve şimdi biliyoruz ki Yerusalemlerin yıkıldığı gibi yıkıldı. O halde niçin Tanrı'nın Oğlu, onun peygamberlik ettiği gibi gelmesin?
- 21 Ve şimdi Yerusalemlerin yıkıldığı konusunda tartışacak mısınız? Mulek dışında, Tsedekiya'nın oğullarının öldürülmediğini mi söyleyeceksiniz? Evet ve Tsedekiya'nın soyunun bizimle birlikte olduğunu ve onların Yerusalemlerden sürüldüğünü görmüyor musunuz? Fakat işte, hepsi bu kadar değil;
- 22 Atamız Lehi bu şeylere tanıklık ettiği için Yerusalemlerden sürüldü. Nefi ile birlikte atalarımızın hemen hemen hepsi bugüne kadar bu şeylere tanıklık ettiler; evet, onlar Mesih'in gelişini dört gözle beklediler ve buna tanıklık ettiler ve O'nun geleceği günde sevinç buldular.
- 23 Ve işte O, Tanrı'dır ve onlarla birliktedir ve kendisini onlara göstermiştir; öyle ki onlar O'nun tarafından fidiye ile kurtarılmıştır; ve gelecek olandan dolayı, onlar O'nu yüceltmişlerdir.
- 24 Ve şimdi, sizler bunları bildiğinize göre ve yalan söylemeksizin bunları inkâr edemeyeceğinize göre, bu yüzden bu konuda günah işlediniz; çünkü size verilen onca kanıtlara rağmen, bütün bunları reddettiniz; evet, sizler bunların doğru olduğuna dair her şeyi, hem gökteki hem de yerdeki her şeyi kanıt olarak gördünüz.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

25 Fakat işte, sizler gerçekleri inkâr ederek kutsal Tanrınıza karşı isyan ettiniz; ve bu gün bile kendinize cennette hazineler biriktirmek yerine, ki orada hiçbir şey çürümez ve kirli hiçbir şey oraya giremez, kendinize yargı günü için öfke biriktiriyorsunuz.

26 Evet hatta, bu gün bile cinayetleriniz, cinsel ah-lâksızlıklarınız ve kötülükleriniz yüzünden sonsuz yıkıma hazırlanıyorsunuz; evet ve tövbe etmezseniz, bu yıkım yakında size gelecektir.

27 Evet, işte şimdiden kapınıza kadar gelip dayanmıştır; evet, yargı kürsüsüne gidip bakın! Ve işte, hakiminiz öldürülmüş, kanlar içinde yatıyor; ve onu yargı kürsüsüne geçmek isteyen kardeşi öldürmüştür.

28 Ve işte, her ikisi de sizin gizli çetenizin üyeleridir, kurucuları ise Gadiyantın ile insanların ruhlarını yok etmeye çalışan o uğursuzdur.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

- 1 İşte şimdi, öyle oldu ki Nefi bu sözleri söylediğinde, aralarından bazıları yargı kürsüsüne doğru koştu; evet, gidenler hatta beş kişiydi ve yolda giderken kendi aralarında şöyle dediler:
- 2 İşte, şimdi bu adamın peygamber olup olmadığını ve Tanrı'nın böylesine şaşılacak şeyleri bize peygamberlik etmesi için ona emir verip vermediğini kesinlikle göreceğiz. İşte, Tanrı'nın böyle bir şey yaptığını inanmıyoruz; evet, onun peygamber olduğuna inanmıyoruz; ancak onun başhakim hakkında söyledikleri doğruysa, yani başhakim ölüyse, o zaman söyledikleri diğer sözlerin de doğru olduğuna inanacağız.
- 3 Ve öyle oldu ki var güçleriyle koşup yargı kürsüsüne geldiler; ve işte başhakim yere düşmüş kanlar içinde yatıyordu.
- 4 Ve şimdi işte, bunu gördüklerinde öyle afalladılar ki yere düştüler; çünkü Nefi'nin başhakimle ilgili söylediği sözlere inanmamışlardı.
- 5 Fakat şimdi, kendi gözleriyle gördükten sonra inandılar ve Nefi'nin halkın üzerine geleceğini söylediği bütün yargıları düşünerek korktular; bu yüzden korkudan titreyerek yere düştüler.
- 6 Şimdi hakim öldürüldükten hemen sonra, hakimi kılık değiştiren kardeşi gizlice bıçaklayıp kaçmıştı; ve hizmetkârlar koşup cinayet haberini halkın arasında çığlıklar atarak onlara bildirdiler.
- 7 Ve işte halk yargı kürsüsünün olduğu yerde toplandı; ve işte şaşkın şaşkın bakarlarken yere yığılmış olan beş adamı gördüler.
- 8 Ve şimdi işte, buradaki halkın Nefi'nin bahçesinde toplanan kalabalıktan haberleri yoktu; bu yüzden kendi aralarında şöyle dediler: Hakimi bu adamlar öldürmüş olmalı ve Tanrı da elimizden kaçmasınlar diye onları çarpmış!

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 Ve öyle oldu ki onları tutup bağladılar ve hapse attılar. Ve hakimın öldürüldüğüne ve katillerinin yakalanıp hapse atıldığına dair her yere bir duyuru gönderildi.

10 Ve öyle oldu ki ertesi gün, halk öldürülen büyük başhakimin cenaze töreninde yas tutup oruç tutmak için bir araya toplandı.

11 Ve böylece Nefi'nin bahçesinde bulunan ve onun sözlerini dinleyen hakimler de cenaze töreninde bir araya gelmişlerdi.

12 Ve öyle oldu ki onlar halkın arasında soruşturup: "Başhakimin ölüp ölmediğini araştırmak için gönderilen beş kişi nerede?" dediler. Ve onlar da cevap olarak: "Gönderdiğiniz söylediğiniz beş kişi hakkında bilgimiz yok, ama hapse attığımız beş tane katil var!" dediler.

13 Ve öyle oldu ki hakimler onların getirilmelerini emretti; ve onlar getirildi ve işte onlar gönderilen beş kişiydi; ve işte hakimler ne olup bittiğini öğrenmek için onları sorguya çektiler ve adamlar da onlara yaptıklarını bir bir anlatarak şöyle dediler:

14 Koşup yargı kürsüsünün olduğu yere geldik ve her şeyin Nefi'nin tanıklık ettiği şekilde karşımıza çıktığımız görünce hayretten donarak yere düştük; ve şaşkınlığımız geçtikten sonra, işte bizi hapse attılar.

15 Şimdi bu adamın öldürülmesine gelince, bunu kimin yaptığını bilmiyoruz; ama şu kadarını biliyoruz ki istediğinize uyup koştuk geldik ve başhakimin Nefi'nin dediği şekilde ölü olduğunu gördük.

16 Ve şimdi öyle oldu ki hakimler olanları halka açıkladılar ve Nefi'ye doğru bağırarak şöyle dediler: İşte biliyoruz ki bu Nefi'nin hakimın öldürülmesi konusunda birisiyle anlaşmış olması gerek, sonra da bize böyle bir açıklamada bulundu; böylece bizi inancına döndürüp Tanrı tarafından seçilmiş büyük bir adam ve peygamber olarak kendisini yükseltmek istiyor.

17 Ve şimdi işte, bu adamın maskesini düşüreceğiz, suçunu itiraf edecek ve bize bu hakimın gerçek katilini bildirecek.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

18 Ve öyle oldu ki o beş kişi cenaze günü serbest bırakıldı. Ancak onlar Nefi'ye karşı söyledikleri sözlerden dolayı hakimleri azarladılar ve onlarla teker teker tartışarak onları şaşkına çevirdiler.

19 Buna rağmen onlar Nefi'yi yakalattılar ve bağlatacak kalabalığın önüne getirttiler; ve Nefi'ye söylediklerinin tersini söylettirip onu ölüme mahkum edebilmek için değişik yollardan onu sorgulamaya başladılar.

20 Ona: "Sen suç ortağısın, bu cinayeti işleyen adam kim? Şimdi bize söyle ve suçunu itiraf et, dediler; işte para, konuşursan ve onunla yaptığın anlaşmayı kabul edersen hayatını bile bağışlarız!" dediler.

21 Fakat Nefi onlara şöyle dedi: Ey sizi aptallar, yürekleri sünnetsiz, kör ve dik kafalı halk! Bu günah yolunda yürümeye devam etmenize Tanrınız Rab'bin daha ne kadar katlanacağını sanıyorsunuz?

22 Ey sizler, tövbe etmezseniz, sizleri şu an beklemekte olan büyük yıkım yüzünden inim inim inleyerek yas tutmaya başlamanız gerekir!

23 İşte, başhakimimiz Seesoram'ı öldürmek için bir adamla anlaştığımı söylüyorsunuz. Fakat işte size derim, bu konuda bilginiz olsun diye size tanıklık ettiğim için, evet, hatta aranızdaki kötülük ve iğrençlikleri bildiğime dair sizlere bir kanıt gösterdiğim için bunlar başıma geliyor.

24 Ve bunu yaptığım için, bu suçu işlemek üzere biriyle anlaştığımı söylüyorsunuz; evet, size bu işareti gösterdiğim için bana kızılıyorsunuz ve beni öldürmek istiyorsunuz.

25 Ve şimdi işte, size başka bir işaret daha göstereceğim ve bakalım bunu bildireceğim için beni yine öldürmeye kalkacak mısınız?

26 İşte size derim, Seesoram'ın kardeşi Seantum'un evine gidin ve kendisine:

27 "Peygamber olduğunu iddia edip halkın başına birçok felaketler geleceğini peygamberlik eden Nefi, kardeşin Seesoram'ı öldürmen için seninle işbirliği yaptı mı?" diye sorun.

28 Ve işte, o size: "Hayır!" diyecektir.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seesoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seesoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seesoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

29 Ve siz de ona: “Kardeşini öldürdün mü?” diyeceksiniz.

30 Ve o korkarak ne diyeceğini bilemeyecek ve işte inkâr edecektir; ve şaşırılmış gibi görünmeye çalışarak, yine de size masum olduğunu söyleyecektir.

31 Fakat işte üzerini kontrol ederseniz, pelerinin eteğinde kan bulacaksınız.

32 Ve bunu görünce: “Peki bu kan nereden geliyor? Bunun kardeşinin kanı olduğunu bilmiyor muyuz?” diyeceksiniz.

33 Ve o zaman titreyerek sanki eceli gelmiş gibi benzi solacaktır.

34 Ve sonra şöyle diyeceksiniz: Bu korkudan ve benzinin solmasından dolayı, işte senin suçlu olduğunu biliyoruz.

35 Ve o zaman daha da çok korkacak; ve o zaman size itiraf edip bu cinayeti işlediğini artık inkâr etmeyecektir.

36 Ve arkasından ben Nefi’nin, Tanrı’nın gücüyle bana bildirilmesi dışında bu konuda hiçbir bilgim olmadığını size söyleyecek. Ve o zaman benim dürüst bir adam olduğumu ve Tanrı tarafından size gönderilmiş olduğumu bileceksiniz.

37 Ve öyle oldu ki gidip Nefi’nin söylediği gibi yaptılar. Ve işte, Nefi’nin söylediği sözler gerçektir; çünkü Seantum, dediği gibi inkâr etti ve dediği gibi itiraf etti.

38 Ve asıl katilin kendisi olduğunu kabul etti; böylece beş kişi ile beraber Nefi de serbest bırakıldı.

39 Ve Nefililer’den bazıları Nefi’nin sözlerine inandılar. Ve bazıları da beş kişinin tanıklığından dolayı inandılar; çünkü onlar hapishanedeyken inanca dönmüşlerdi.

40 Ve şimdi halkın arasında Nefi’nin peygamber olduğunu söyleyen bazıları vardı.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 Ve bazıları da: “Bakın o bir tanrıdır, çünkü tanrı olmasaydı, bütün bunları bilemezdi. Çünkü işte, yüreklerimizden geçen düşünceleri ve başka şeyleri bize söyledi; ve hatta başhakimimizin gerçek katilinin kim olduğunu bize bildirdi!” dedi.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

- 1 Ve öyle oldu ki halk arasında öyle bir anlaşmazlık çıktı ki herkes kimi o tarafa kimi bu tarafa, kendi yollarına gittiler ve ortalarında duran Nefi'yi orada yalnız başına bıraktılar.
- 2 Ve öyle oldu ki Nefi de Rab'bin kendisine gösterdiği bu şeyleri derin derin düşünerek evine doğru yola koyuldu.
- 3 Ve öyle oldu ki bu şekilde düşüncelere dalmıştı—Nefili halkının kötülüğünden, gizli karanlık işlemlerden ve cinayetlerinden ve yağmacılıklarından ve her türlü günahlarından dolayı canı sıkılmıştı—ve öyle oldu ki yüreği böyle dolu bir halde düşüncelere dalmışken, işte kendisine bir ses gelerek şöyle dedi:
 - 4 Nefi, yaptıklarından dolayı sana ne mutlu! Çünkü sana verdiğim sözleri yılmadan nasıl bu halka duyurduğunu gördüm. Ve onlardan korkmadın ve kendi canını kurtarmayı düşünmedin; fakat hep benim isteğimin ne olduğunu anlamaya çalıştın ve emirlerimi yerine getirdin.
 - 5 Ve şimdi, bunu yılmadan yaptığın için, işte seni sonsuza kadar kutsayacağım; ve seni sözde ve eylemde, imanda ve işlerde güçlü yapacağım; evet, hatta her şey senin sözüne göre olacak; çünkü sen benim istemediğim bir şeyi istemezsin.
 - 6 İşte, sen Nefi'sin ve ben de Tanrı'yım. İşte sana meleklerimin huzurunda bildiriyorum ki sen bu halkın üzerinde yetki sahibi olacaksın ve bu halkın kötülüklerine göre toprağı açlıkla, salgın hastalıkla ve yıkımla vuracaksın.
 - 7 İşte sana yetki veriyorum ki yeryüzünde mühürleneceğin her şey cennette de mühürlenmiş olacak ve yeryüzünde çözeceğin her şey cennette de çözülmüş olacak; ve bu halkın arasında böyle bir gücün olacak.
 - 8 Ve böylece bu tapınağa ikiye yarıl dersin, dediğin olacak.
 - 9 Ve bu dağa yıkıl, dümdüz ol dersin, dediğin olacak.
 - 10 Ve işte, Tanrı bu halkı cezalandıracak dersin, öyle olacak.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 Ve şimdi işte, sana gidip bu halka şunu bildirmeni emrediyorum: Her şeye gücü yeten Rab Tanrı şöyle diyor: Tövbe etmezseniz, ölünceye kadar cezanızı çekeceksiniz!
- 12 Ve işte, şimdi öyle oldu ki Rab Nefi'ye bu sözleri söylediği zaman, Nefi durdu ve evine gitmedi; fakat ülkenin her yanına dağılmış olan topluluklara geri döndü ve onlara tövbe etmezlerse yok olacaklarına dair kendisine söylenmiş olan Rab'bin sözünü duyurmaya başladı.
- 13 Şimdi işte, Nefi'nin başhakimin ölümü ile ilgili olarak onlara söylediği büyük mucizeye rağmen, onlar yüreklerini katılaştırarak Rab'bin sözlerine kulak vermediler.
- 14 Bu yüzden Nefi onlara Rab'bin sözünü bildirerek: "Rab, tövbe etmezseniz yıkımla cezalandırılacağımızı söylüyor!" dedi.
- 15 Ve öyle oldu ki Nefi onlara sözü bildirdiğinde, işte yüreklerini daha da katılaştırdılar ve onun sözlerine kulak vermediler; bu yüzden ona sövüp saydılar ve hapse atabilmek için onu yakalamaya çalıştılar.
- 16 Fakat işte, Tanrı'nın gücü onunla birlikteydi ve onu yakalayıp hapse atamadılar; çünkü Nefi, Ruh tarafından alınıp aralarından uzaklaştırılmıştı.
- 17 Ve öyle oldu ki böylece Ruh'la birlikte kalabalıktan kalabalığa gitti ve Tanrı'nın sözünü herkese duyuruncaya ya da bütün halkın arasına gönderinceye kadar bildirdi.
- 18 Ve öyle oldu ki onun sözlerine kulak vermek istemediler; ve aralarında öyle çekişmeler çıkmaya başladı ki içlerinde bölünerek birbirlerini kılıçla öldürmeye başladılar.
- 19 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yetmiş birinci yılı sona erdi.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

- 1 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin yetmiş ikinci yılında çekişmeler o kadar arttı ki ülkenin her yanında bütün Nefi halkı arasında savaşlar oldu.
- 2 Ve bu yıkım ve kötülük işini yürütenler eşkıyaların gizli çetesiydi. Ve bu savaş bütün yıl sürdü ve yetmiş üçüncü yılda da devam etti.
- 3 Ve öyle oldu ki bu yıl Nefi, Rab'be yakararak şöyle dedi:
- 4 Ya Rab, bu halkın kılıçla yok olmasına izin verme; fakat ya Rab bunun yerine ülkede kıtlık olsun da onlar Tanrıları Rab'bi hatırlamaya yönelsinler; belki de tövbe edip sana dönerler.
- 5 Ve Nefi'nin söylediği gibi oldu. Ve ülkede bütün Nefi halkı arasında büyük bir kıtlık meydana geldi. Ve böylece yetmiş dördüncü yılda kıtlık devam etti ve kılıçla başlayan yıkım işi durdu, fakat kıtlıkla şiddetlendi.
- 6 Ve bu yıkım işi yetmiş beşinci yılda da devam etti. Çünkü toprak kuraklıkla vurulmuştu ve tahıl mevsimi tahıl vermedi; ve Nefililer'in toprakları olduğu gibi Lamanlılar'ın toprakları da dahil bütün yeryüzü lanetlenmişti; bu şekilde cezalandırıldılar; sonuçta kötülerin bulunduğu bölgelerde binlerce insan telef oldu.
- 7 Ve öyle oldu ki halk kıtlıktan yok olmak üzere olduklarını görünce Tanrıları Rab'bi hatırlamaya başladılar; ve Nefi'nin sözlerini hatırlamaya başladılar.
- 8 Ve halk başhakimlerine ve liderlerine yalvararak Nefi'yle konuşmalarını ona: "İşte senin bir Tanrı adamı olduğunu biliyoruz ve bu nedenle Tanrımız Rab'be üzerimizden bu kıtlığı alması için dua et ki bizim yok olacağımıza dair söylediğin sözlerin gerçekleşmesin!" demelerini istedi.

Helaman 11

- And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.
- And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.
- And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:
- O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.
- And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.
- And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.
- And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.
- And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 Ve öyle oldu ki hakimler Nefi'ye söylenilmesi istenilen sözleri söylediler. Ve öyle oldu ki Nefi, halkın tövbe ettiğini ve çulla örtünerek kendilerini alçalttıklarını gördüğünde, tekrar Rab'be haykırarak şöyle dedi:

10 Ya Rab, bu halkın tövbe ettiğini ve aralarından Gadianton çetesini tamamen ortadan kaldırdıklarını görüyorsun ki artık onların soyu tükendi ve onların gizli planları da kendileriyle birlikte gömüldü.

11 Şimdi, ya Rab bu alçakgönüllülüklerinden dolayı ne olur öfkeni onlardan çevir de şimdiye kadar yok ettiğin kötü insanların yıkımı ile öfken yatışsın.

12 Ya Rab, ne olur öfkeni, evet, korkunç öfkeni çevir ve bu ülkedeki bu kıtlığı durdur.

13 Ya Rab, ne olur beni duy ve sözlerimin gerçekleşmesini sağla ve yeryüzüne yağmur gönder ki toprak ürününü ve tahılını mevsiminde çıkarsın.

14 Ya Rab, kılıç hastalığı dursun da kıtlık gelsin dediğim zaman sözlerimi duymuştun; ve hatta şu an yine sözlerimi duyacağını biliyorum; çünkü sen: "Eğer bu halk tövbe ederse, onları esirgeyeceğim!" demiştin.

15 Evet, ya Rab ve görüyorsun ki onlar başlarına gelen kıtlık, salgın hastalık ve yıkım yüzünden tövbe ettiler.

16 Ve şimdi, ya Rab, ne olur öfkeni çevirip onların sana hizmet edip etmeyeceklerini bir daha dener misin? Ve eğer sana hizmet ederlerse, ya Rab, söylediğin sözlere göre onları kutsayabilirsin.

17 Ve öyle oldu ki yetmiş altıncı yılda Rab öfkesini halktan çevirdi ve toprağa o kadar çok yağmur yağdırdı ki toprak meyve mevsiminde meyve verdi. Ve öyle oldu ki tahıl mevsiminde de tahıl verdi.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Ve işte, halk sevinerek Tanrı'yı yüceltti ve bütün ülke sevinçle doldu; ve artık Nefi'yi öldürmeye çalışmadılar, aksine onu Tanrı tarafından büyük güç ve yetki verilmiş büyük bir peygamber ve bir Tanrı adamı olarak gördüler.

19 Ve işte kardeşi Lehi'nin de doğrulukta kendisinden aşağı kalır yanı yoktu.

20 Ve böylece, öyle oldu ki Nefi halkı ülkede tekrar refah içinde yaşamaya başladı ve harabe olmuş yerlere binalar kurmaya başladı ve çoğalmaya ve yayılmaya, hatta ülkenin hem kuzeyini hem de güneyini, batı denizinden doğu denizine kadar her tarafı doldurmaya başladılar.

21 Ve öyle oldu ki yetmiş altıncı yıl barış içinde geçti. Ve yetmiş yedinci yıl barış içinde başladı; ve Kilise ülkenin her tarafına yayıldı; halkın büyük bir kısmı, hem Nefililer hem de Lamanlılar kiliseye katıldılar; ve ülkede çok büyük bir huzur yaşandı; ve böylece yetmiş yedinci yıl sona erdi.

22 Ve yetmiş sekizinci yıl da barış içinde geçti, ancak peygamberler tarafından verilen öğretilerin ayrıntıları üzerinde bazı tartışmalar oldu.

23 Ve yetmiş dokuzuncu yılda çok sürtüşme olmaya başladı. Fakat öyle oldu ki her gün birçok vahiy aldıkları için öğretinin gerçek noktalarını bilen Nefi, Lehi ve birçok kardeşleri, bu yüzden halka vaaz ettiler, öyle ki aynı yıl onların sürtüşmelerine son verdiler.

24 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin sekseninci yılında, Nefi halkını terk edip birkaç yıl önce Lamanlılar'a katılıp Lamanlı adını alan bazı bölücüler vardı ve ayrıca bunlar tarafından veya bu bölücüler tarafından kışkırtılıp öfkelendirilen Lamanlılar'ın asıl soyundan olan bazıları vardı; bu yüzden, onlar kardeşlerine karşı bir savaşa başladılar.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

- 25 Ve onlar adam öldürüp ne bulurlarsa yağmalıyorlardı; ve ardından da dağlara, çöle ve gizli yerlere çekilip bulunamayacakları bir şekilde saklanıyorlardı; her geçen gün sayıları kendilerine katılan yeni bölücülerle artıyordu.
- 26 Ve böylece zamanla, evet birkaç yıl içinde oldukça büyük bir eşkıya çetesi oldular ve Gadiyantın'un bütün gizli planlarını ortaya çıkardılar; ve böylece Gadiyantın eşkıyaları olup çıktılar.
- 27 Şimdi işte, bu eşkıyalar büyük bir zarara, evet, hatta Nefi halkı arasında ve Lamanlı halkı arasında büyük bir yıkıma neden oldular.
- 28 Ve öyle oldu ki bu yıkım işine bir son vermek gerekiyordu; bu yüzden bu eşkıya çetesini bulup onları yok etmek için güçlü adamlardan kurulu bir orduyu çöle ve dağlara yolladılar.
- 29 Fakat işte, öyle oldu ki onlar o yıl kendi topraklarına geri sürüldüler. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin sekseninci yılı sona erdi.
- 30 Ve öyle oldu ki seksen birinci yılın başlangıcında yeniden bu eşkıya çetesinin üzerine yürüdüler ve onların çoğunu öldürdüler; ve aynı zamanda kendileri de büyük bir yıkıma uğradılar.
- 31 Ve dağları ve çölleri istila eden büyük sayıdaki bu eşkıyalardan dolayı çölden ve dağlardan geri çekilip tekrar kendi topraklarına geri dönmek zorunda kaldılar.
- 32 Ve öyle oldu ki bu yıl böyle sona erdi. Ve eşkıyalar yeniden çoğalmaya ve giderek kuvvetlenmeye devam ettiler; sonunda Nefililer'in ve ayrıca Lamanlılar'ın tüm ordularına karşı geldiler; ve ülkenin her tarafında halkın üzerine büyük bir korku saldılar.
- 33 Evet, ülkenin birçok bölgesine baskın yapıp halkı büyük bir yıkıma uğrattılar; evet, birçok insanı öldürdüler ve diğerlerini ise, evet özellikle onların kadın ve çocuklarını tutsak alarak çöle götürdüler.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inasmuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Şimdi halkın kendi kötülükleri yüzünden başlarına gelen bu büyük felaket onları tekrar Tanrıları Rab'bi hatırlamaya yöneltti.

35 Ve böylece hakimler yönetiminin seksen birinci yılı sona erdi.

36 Ve seksen ikinci yılda Tanrıları Rab'bi tekrar unutmaya başladılar. Ve seksen üçüncü yılda işledikleri kötülükler giderek artmaya başladı. Ve seksen dördüncü yılda davranışlarını yine düzeltmediler.

37 Ve öyle oldu ki seksen beşinci yılda gururları ve kötülükleri giderek arttı; ve böylece yeniden yıkıma hazırlanıyorlardı.

38 Ve böylece seksen beşinci yıl sona erdi.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

- 1 Ve böylece, insançocuklarının yüreklerinin ne kadar sahte ve kararsız olduğunu görüyoruz; evet, Rab'bin sonsuz iyiliğiyle kendisine güvenenleri nasıl kutsayıp refaha kavuşturduğunu görebiliyoruz.
- 2 Evet ve halkını refaha kavuşturduğu aynı zamanda görebiliyoruz ki, evet onların tarlalarını, sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını ve altınlarını ve gümüşlerini ve her türden her çeşit değerli eşyalarını çoğalttığına, onları sağ bırakıp düşmanlarının elinden kurtardığına, onlara karşı savaş ilan etmemeleri için düşmanlarının yüreğini yumuşattığına, evet, kısacası bütün bunları halkının refahı ve mutluluğu için yaptığına; evet, işte o zaman onlar yüreklerini katılaştırıp Tanrıları Rab'bi unuturlar ve Kutsal Olanı ayaklarının altında çiğnerler—evet ve bunu rahata kavuştukları ve çok başarılı oldukları için yaparlar.
- 3 Ve böylece görüyoruz ki Rab halkını birçok sıkıntılarla cezalandırıp yola getirmediğiçe, evet, onları ölümle ve dehşetle ve kıtlıkla ve her türlü salgın hastalıklarla yoklamadığıça O'nu hatırlamazlar.
- 4 Ah insançocukları ne kadar akılsız ve ne kadar kibirli ve ne kadar kötü ve ne kadar şeytanca, kötülük yapmakta ne kadar aceleci ve iyilik yapmakta ne kadar ağırdır! Evet, kötü olanın sözünü duymada ve yüreklerini bu dünyanın boş şeylerine koymada ne kadar acelecidir!
- 5 Evet, onlar ne kadar çabuk gururlanırlar; evet, övünmek ve her türlü kötülüğü yapmak için ne kadar çabuk davranırlar; ve Tanrıları Rab'bi hatırlamada ve O'nun öğütlerine kulak vermede ne kadar yavaş, evet, bilgeliğin yollarında ne kadar yavaş yürürler.
- 6 İşte kendilerini yaratmış olan Tanrıları Rab'bin hükmetmesini ve kendilerini yönetmesini istemezler; onlara karşı olan büyük iyiliği ve merhametine rağmen, O'nun öğütlerini hiçe sayarlar ve O'nun rehberleri olmasını istemezler.
- 7 Ah insançocuklarının hiçliği ne kadar büyüktür; evet, onlar toprağın tozundan daha da değersizdirler.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Çünkü işte, yerin tozu, Yüce ve Sonsuz
Tanrımızın emriyle oradan oraya hareket eder ve
parçalara ayrılır.

9 Evet, işte O'nun sesiyle tepeler ve dağlar titrer ve
sarsılır.

10 Ve O'nun sesinin gücü ile dağlar ve tepeler param-
parça olur, evet, vadi gibi düz olurlar.

11 Evet, O'nun sesinin gücüyle bütün yeryüzü sarsı-
lır;

12 Evet, O'nun sesinin gücüyle dünyanın temeli tam
merkezine kadar sarsılır.

13 Evet ve dünyaya: “Dön” derse, dünya döner.

14 Evet, dünyaya: “Geri git ki gün saatlerce uzasın”
derse, öyle olur;

15 Ve böylece, dünya onun sözüne göre geri gider ve
insana sanki güneş duruyormuş gibi gelir; evet ve iş-
te, böyle olur; çünkü dönen kesinlikle güneş değil,
dünyadır.

16 Ve işte O ayrıca büyük derin sulara: “Kuruyun”
derse, öyle olur.

17 İşte bu dağa: “Kalk, buraya gel ve şu şehrin üstüne
düş de gömülsün” derse, işte öyle olur.

18 Ve işte bir adam toprağın altına define saklarsa ve
Rab da: “Bu define onu saklayanın kötülükleri yüz-
ünden lanetlensin” derse, işte define lanetlenir.

19 Ve eğer Rab: “Lanetli ol, hiç kimse seni artık şu
andan itibaren sonsuza kadar bulamasın” derse, işte
bundan sonra sonsuza kadar onu kimse bulamaya-
caktır.

20 Ve işte eğer Rab bir adama: “Kötülüklerin yüzün-
den sonsuza dek lanetleneceksin” derse, öyle olur.

21 Ve eğer Rab: “Kötülüklerinden dolayı huzurum-
dan kovulacaksın” derse, öyle yapar.

22 Ve O'nun böyle söyleyeceği kişinin vay haline!
Çünkü kötülük yapana böyle söylenecektir ve o kur-
tulamayacaktır; bu nedenle insanların kurtulabilme-
leri için tövbe ilan edilmiştir.

For behold, the dust of the earth moveth hither
and thither, to the dividing asunder, at the command
of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the moun-
tains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up,
and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth
shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations
rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is
moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back,
that it lengthen out the day for many hours—it is
done;

And thus, according to his word the earth goeth
back, and it appeareth unto man that the sun
standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it
is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the
great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou
raised up, and come over and fall upon that city, that
it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the
earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, be-
cause of the iniquity of him who hath hid it up—be-
hold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that
no man shall find thee from this time henceforth and
forever—behold, no man getteth it henceforth and
forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—
Because of thine iniquities, thou shalt be accursed
forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniqui-
ties thou shalt be cut off from my presence—he will
cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it
shall be unto him that will do iniquity, and he cannot
be saved; therefore, for this cause, that men might be
saved, hath repentance been declared.

- 23 Bu yüzden tövbe edenlere ve Tanrıları Rab'bin sesine kulak verenlere ne mutlu! Çünkü kurtulacak olanlar bunlardır.
- 24 Ve Tanrı yüce bütünlüğüyle insanlara tövbe etmelerini ve hayırlı işler yapmalarını bağışlasın ki onlara yaptıkları işlere göre lütuf üzerine lütuf geri verilsin.
- 25 Ve dilerim ki bütün insanlar kurtulabilsinler. Ne var ki büyük ve son günde bazılarının dışarı atılacağını, evet, Rab'bin huzurundan atılacağını okuyoruz;
- 26 Evet, sonsuz bir sefalet durumuna gönderilerek şu sözü gerçekleştireceklerdir: İyilik yapanlar sonsuz yaşama kavuşacaklar, kötülük yapanlar ise sonsuz laneti hak edeceklerdir. Ve böyle olacaktır. Amin.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helaman 13

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki seksen altıncı yılda, Lamanlılar Musa yasasına göre Tanrı'nın emirlerine sınıksız bir şekilde uyarlarlarken, Nefililer hâlâ kötülük yapmaya, evet, büyük kötülükler yapmaya devam ettiler.
- 2 Ve öyle oldu ki bu yıl Samuel adlı bir Lamanlı, Zarahemla ülkesine gelerek halka vaaz vermeye başladı. Ve öyle oldu ki günlerce halka tövbe etmelerini vaaz etti; ve onu aralarından attılar; o da kendi ülkesine geri dönmek üzereydi.
- 3 Fakat işte Rab'bin sesi ona gelerek geri dönmesini ve yüreğine her ne gelirse halka peygamberlik etmesini söyledi.
- 4 Ve öyle oldu ki onun şehre girmesine izin vermediler; bu yüzden gidip şehrin surlarına çıktı ve elini uzatıp yüksek sesle haykırarak halka, Rab'bin yüreğine koyduğu her şeyi peygamberlik etti.
- 5 Ve onlara şöyle dedi: İşte, ben Lamanlı Samuel, Rab'bin yüreğine koyduğu sözleri söylüyorum; ve işte O benim yüreğime, adalet kılıcının bu halkın üzerinde sallandığını ve dört yüz yıl geçmeden adalet kılıcının bu halkın üzerine düşeceğini söylememi koydu.
- 6 Evet, bu halkı ağır bir yıkım beklemektedir ve yıkım bu halkın üzerine mutlaka gelecektir; ve tövbe etmekten ve dünyaya kesinlikle gelecek olan ve halkı için birçok şeylere katlanıp öldürülecek olan Rab İsa Mesih'e iman etmekten başka hiçbir şey bu halkı kurtaramaz.
- 7 Ve işte, Rab'bin bir meleği bunu bana bildirdi ve ruhuma sevindirici haberleri getirdi. Ve işte siz de sevindirici haberleri alabilirsiniz diye, bunu size bildirmek üzere gönderildim; ama işte siz beni kabul etmediniz.

Helaman 13

- And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.
- And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.
- But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.
- And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.
- And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.
- Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.
- And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

8 Bu yüzden Rab şöyle diyor: Nefili halkı yüreklerinin katılığından dolayı tövbe etmezse, sözümü onlardan alacağım ve Ruhumu onlardan geri çekeceğim ve onlara daha fazla katlanmayacağım ve kardeşlerinin yüreklerini onlara karşı döndüreceğim.

9 Ve dört yüz yıl geçmeden onları cezalandıracağım; evet, onları kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıklarla yoklayacağım.

10 Evet, onları kızgın öfkemle yoklayacağım ve düşmanlarınızdan dördüncü kuşakta yaşayacak olan bazıları sizin tamamen yıkıma uğrayacağınızı görecekler; ve Rab, tövbe etmezseniz bu mutlaka olacak diyor; ve yıkımınıza dördüncü kuşaktakiler neden olacak.

11 Fakat tövbe edip Tanrınız Rab'be dönerseniz, öfkemi sizden çevireceğim, diyor Rab; evet, Rab şöyle diyor: Tövbe ederek bana dönecek olanlara ne mutlu, ama tövbe etmeyenin vay haline!

12 Evet, bu büyük Zarahemla şehrinin vay haline! Çünkü işte, bu şehir doğruların sayesinde kurtulmuştur; evet, bu büyük şehrin vay haline! Çünkü Rab diyor: Görüyorum ki orada birçok insan, evet, hatta bu büyük şehrin büyük bir bölümü yüreklerini bana karşı sertleştirecekler, diyor Rab.

13 Fakat tövbe edenlere ne mutlu! Çünkü onları Ben koruyacağım. Fakat işte bu büyük şehirde bulunan doğrular olmasaydı, işte gökten ateş indirip şehri yok ederdim.

14 Fakat işte şehir, doğruların hatırı için ayakta kalmıştır. Fakat işte, Rab şöyle diyor: Doğruları aranızdan atacağınız zaman geldiğinde, o zaman yıkımınız için hazır olacaksınız; evet, içindeki kötülük ve iğrençliklerden dolayı bu şehrin vay haline!

15 Evet ve içindeki kötülük ve iğrençliklerden dolayı Gideyon şehrinin de vay haline!

16 Evet, içlerindeki kötülük ve iğrençliklerden dolayı, Nefililer'in elindeki topraklarda bulunan bütün şehirlerin vay haline!

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 Ve işte, ülkedeki halkın yüzünden, evet, onların kötülük ve iğrençlikleri yüzünden ülkenin üzerine bir lanet gelecektir, diyor Orduların Rabbi.
- 18 Ve öyle olacak ki diyor Orduların Rabbi, evet, bizim yüce ve gerçek Tanrımız: Her kim dünyada hazineler saklarsa ve eğer kendisi doğru bir insan değilse ve onları Rab'be saklamamışsa, ülkedeki büyük lanet yüzünden onları bir daha bulamayacaktır.
- 19 Çünkü Rab şöyle diyor: Onların hazinelerini bana saklamalarını isterim ve hazinelerini bana saklamayanlar ise lanetleneceklerdir; çünkü doğru olanlardan başka hiç kimse hazinelerini bana saklamaz; ve hazinelerini bana saklamayan kimsenin hem kendisi hem de hazinesi lanetlenecektir ve ülkedeki lanet yüzünden hiç kimse hazinelerini kurtaramayacaktır.
- 20 Ve yüreklerini zenginliklere verdikleri için hazinelerini saklayacakları gün gelecek ve yüreklerini zenginliklerine verdikleri için düşmanlarının önünden kaçarlarken hazinelerini saklayacaklar; çünkü onları bana saklamak istemedikleri için, onlara da, hazinelerine de lanet olsun! Ve o gün onlar vurulacaklardır, diyor Rab.
- 21 İşte, ey bu büyük şehrin halkı sözlerimi dinleyin! Evet, Rab'bin söylediği sözlere kulak verin! Çünkü işte Rab, zenginlikleriniz yüzünden lanetlendiğinizi ve aynı zamanda zenginliklerinizin de yüreklerinizi onlara verdiğiniz ve onları size verenin sözlerine kulak vermediğinizi için lanetlendiğini söylüyor.
- 22 Sizler Rab Tanrınızı ve O'nun size verdiği nimetleri hatırlamıyorsunuz, tersine hep zenginliklerinizi hatırlıyorsunuz; onlar için Rab Tanrınıza şükretmiyorsunuz; evet, yürekleriniz Rab'be açık değil; ne var ki yürekleriniz büyük bir gururla böbürleniyor, övünüyor, çok hava atmaya, kıskanmaya, sürtüşmeye, kin beslemeye, baskı yapmaya ve cinayet işleme ve her türlü kötülük yapmaya can atıyor.
- 23 Bundan dolayı Rab Tanrı hem ülkenizin hem de zenginliklerinizin üzerine lanet yağdırdı ve bunu işlediğiniz kötülükler yüzünden yaptı.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

- 24 Evet, gelmiş olan bu zamandan dolayı vay bu hal-
kın haline! Çünkü siz tıpkı eskiden yaptıkları gibi
peygamberleri kovup onlarla alay ediyorsunuz ve
onları taşlayıp öldürüyorsunuz ve onlara her türlü
kötülüğü yapıyorsunuz.
- 25 Ve şimdi sizler konuşurken diyorsunuz ki: Eğer
biz eskiden atalarımızın günlerinde yaşamış olsay-
dık, peygamberleri öldürmez, onları taşlayıp kov-
mazdık.
- 26 İşte siz onlardan daha kötüsünüz; çünkü Rab'bin
yaşadığı gibi, eğer bir peygamber aranızda gelip de si-
ze Rab'bin sözünü bildirir ve bu sözler günahlarını-
za ve kötülüklerinize tanıklık ederse, öfkelenip onu
kovarsınız ve onu öldürmek için türlü yollara başvu-
rursunuz; evet, işlerinizin kötü olduğuna tanıklık et-
tiği için, onun yalancı bir peygamber olduğunu ve
onun bir günahkâr olduğunu ve şeytandan olduğunu
söylersiniz.
- 27 Fakat işte biri aranızda gelip: “Bunu yapın, bu kö-
tülük sayılmaz, şunu yapın zarar görmezsiniz” der-
se; evet, “Kendi yüreğinizin gururuna göre yürüyün,
evet, gözlerinizin gururuna göre yürüyün ve gönlü-
nüzün dilediği her şeyi yapın” derse—ve aranızda biri
gelir de böyle derse onu kabul eder ve onun bir pey-
gamber olduğunu söylersiniz.
- 28 Evet onu göklere çıkartır, ona servetinizden verir-
siniz; ona altınınızdan ve gümüşünüzden verirsiniz
ve ona pahalı elbiseler giydirdirirsiniz; ve size pohpoh-
layıcı sözler konuşup her şeyin yolunda gittiğini söy-
lediği için onun bir hatasını bulmazsınız.
- 29 Ey siz kötü ve sapık nesil, ey yürekleri taşlaşmış,
dik kafalı halk! Rab'bin size daha ne kadar katlana-
cağını sanıyorsunuz? Evet, aptal ve kör rehberler ta-
rafından size yol gösterilmesine daha ne kadar göz
yumacaksınız? Evet, daha ne kadar karanlığı ışığa
tercih edeceksiniz?
- 30 Evet, işte, Rab'bin öfkesi size karşı alevlendi; işte
O, kötülüklerinizden dolayı ülkeyi lanetledi.
- 31 Ve işte zamanı gelince, O sizin zenginliklerinizi
lanetleyecek ve zenginlikleriniz elinizden kayıp gi-
decek, öyle ki onları tutamayacaksınız; ve yoksulluk
günlerinizde onları yanınızda bulamayacaksınız.

Yea, wo unto this people, because of this time
which has arrived, that ye do cast out the prophets,
and do mock them, and cast stones at them, and do
slay them, and do all manner of iniquity unto them,
even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had
been in the days of our fathers of old, we would not
have slain the prophets; we would not have stoned
them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord
liveth, if a prophet come among you and declareth
unto you the word of the Lord, which testifieth of
your sins and iniquities, ye are angry with him, and
cast him out and seek all manner of ways to destroy
him; yea, you will say that he is a false prophet, and
that he is a sinner, and of the devil, because he testifi-
eth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and
shall say: Do this, and there is no iniquity; do that
and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after
the pride of your own hearts; yea, walk after the
pride of your eyes, and do whatsoever your heart de-
sireth—and if a man shall come among you and say
this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him
of your substance; ye will give unto him of your gold,
and of your silver, and ye will clothe him with costly
apparel; and because he speaketh flattering words
unto you, and he saith that all is well, then ye will not
find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hard-
ened and ye stiffnecked people, how long will ye
suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long
will ye suffer yourselves to be led by foolish and
blind guides? Yea, how long will ye choose darkness
rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kin-
dled against you; behold, he hath cursed the land be-
cause of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your
riches, that they become slippery, that ye cannot
hold them; and in the days of your poverty ye cannot
retain them.

32 Ve yoksulluk günlerinizde Rab'be yakaracaksınız, ama boş yere yakaracaksınız; çünkü yıkımınız çoktan üzerinize gelmiştir ve ölümünüz kesinleşmiştir; ve işte o gün ağlayıp inleyeceksiniz, diyor Orduların Rabbi. Ve o zaman ağlayıp sızlayarak şöyle diyacaksınız:

33 Ah keşke tövbe etseydim de peygamberleri öldürmeseydim ve onları taşlayıp kovmasaydım. Evet, o gün sizler: "Ah keşke Rab Tanrımızı bize zenginliklerimizi verdiği günde hatırlasaydık, o zaman onlar kaygan olmazlardı, biz de onları kaybetmezdik; çünkü işte, zenginliklerimiz elimizden gitti!" diyacaksınız.

34 İşte buraya bir alet koyuyoruz, ertesi gün yok oluyor; ve işte, savaş gününde kılıçlarımızı aradığımız zaman da onlar elimizden alınmış oluyor.

35 Evet, hazinelerimizi sakladık ve onlar ülkedeki lanet yüzünden elimizden kayıp gitti.

36 Ah keşke Rab'bin sözü bize geldiği gün tövbe etseydik; çünkü işte, ülke lanetlendi ve her şey elimizden kayıp gidiyor ve biz onları tutamıyoruz.

37 İşte, cinler tarafından kuşatıldık; evet, ruhlarımızı yok etmek isteyen melekleri tarafından çevrildik. İşte, kötülüklerimiz büyüktür. Ya Rab, kızgınlığını bizden çeviremez misin? Ve o günlerde sizin sözleriniz böyle olacak.

38 Fakat işte deneme günleriniz geçti; kurtuluş gününüzü sonsuza kadar ertelediniz, ama artık çok geç ve yıkımınız kesinleşti; evet, çünkü yaşadığımız her gün elde edemeyeceğiniz şeylerin peşinden koşturdunuz ve kötülük yaparak mutluluk aradınız; bu ise bizim Yüce ve Sonsuz Başımızdan gelen doğruluğun tabiatına ters düşer.

39 Ey ülke halkı, sözlerimi duyun! Ve Rab'bin öfkesinin sizden dönmesi ve sizin de tövbe ederek kurtulmanız için dua ediyorum.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

- 1 Ve öyle oldu ki Lamanlı Samuel yazılamayacak daha birçok yüce şey hakkında peygamberlik etti.
- 2 Ve işte onlara: “İşte size bir işaret veriyorum” dedi; çünkü beş yıl daha geçecek ve işte arkasından Tanrı’nın Oğlu, adına inanan herkesi fidyeye ile kurtarmak için gelecek.
- 3 Ve işte O’nun geleceği zaman için size şu işareti vermek istiyorum; çünkü işte, O’nun gelişinden önceki gece, gökte o kadar büyük ışıklar parlayacak ki karanlık olmayacak; öyle ki insana sanki gündüzmüş gibi görünecek.
- 4 Bu yüzden, bir gündüz ve bir gece ve bir gündüz sanki bir gün gibi olacak ve gece olmayacak; ve bu size bir işaret olacaktır; çünkü siz güneşin hem doğuşunu hem de batışını göreceksiniz; bu yüzden kesinlikle iki gündüzün ve bir gecenin olduğunu bileceksiniz; ancak o gece karanlık olmayacak; ve bu O doğmadan önceki gece olacak.
- 5 Ve işte, daha önce hiç görmediğiniz bir yıldız doğacak ve bu da size bir işaret olacaktır.
- 6 Ve işte hepsi bununla kalmayıp gökyüzünde birçok işaret ve mucizeler olacaktır.
- 7 Ve öyle olacak ki hepiniz o kadar hayrete düşüp şaşıracaksınız ki yere kapanacaksınız.
- 8 Ve öyle olacak ki Tanrı’nın Oğlu’na kim inanırsa, sonsuz yaşama kavuşacak olan odur.
- 9 Ve işte Rab böyle, meleği aracılığıyla bana bunları gelip size söylememi emretti; evet, bu şeyler hakkında sizlere peygamberlik etmemi emretti; evet, bana: “Bu halka tövbe edin ve Rab’bin yolunu hazırlayın” diye haykırmamı söyledi.
- 10 Ve şimdi ben bir Lamanlı olduğum ve Rab’bin bana emrettiği sözleri sizlere söylediğim için ve bu sözler de sizlere ağır geldiğinden, bana kızılıyorsunuz ve beni öldürmek istiyorsunuz; ve beni aranızdan kovdunuz.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 Ve siz sözlerimi işiteceksiniz; çünkü kötülüklerinizden dolayı sizi bekleyen Tanrı'nın yargılarını duyup bilirsiniz ve ayrıca tövbe etmenin koşullarını öğrenirsiniz diye bu amaçla bu şehrin surları üzerine çıktım.
- 12 Ve bunu aynı zamanda Tanrı'nın Oğlu, göğün ve yerin Babası, başlangıçtan beri her şeyin Yaratıcısı olan İsa Mesih'in gelişini, O'nun gelişinin işaretlerini bilirsiniz ve O'nun adına inanasınız diye yaptım.
- 13 Ve eğer O'nun adına inanırsanız, bütün günahlarınızdan tövbe etmek istersiniz; böylece O'nun erdemleri sayesinde de günahlarınızdan bağışlanabilirsiniz.
- 14 Ve işte size başka bir işaret, evet O'nun ölümüne ilişkin bir işaret vereceğim.
- 15 Çünkü işte, kurtuluşun gelebilmesi için O'nun mutlaka ölmesi gereklidir; evet, ölümlerin dirilişini gerçekleştirmek için ve böylece insanların Rab'bin huzuruna getirilebilmelerini sağlayabilmek için O'nun ölmesi gerekli ve uygundur.
- 16 Evet, işte, bu ölüm dirilişi gerçekleştirir ve bütün insanlığı ilk ölümden, o ruhsal ölümden fidye ile kurtarır; çünkü bütün insanlık Adem'in düşüşüyle Rab'bin huzurundan ayrılmakla hem geçici hem de ruhsal bakımdan ölmüş sayılır.
- 17 Fakat işte, Mesih'in dirilişi insanlığı, evet, hatta tüm insanlığı kurtaracak ve onları tekrar Rab'bin huzuruna getirecektir.
- 18 Evet ve bu diriliş tövbenin koşullarını ortaya koyar ki tövbe eden kimse kesilip ateşe atılmaz; ama tövbe etmeyen kim olursa olsun kesilip ateşe atılır; ve onların üzerine tekrar ruhsal bir ölüm, evet, ikinci bir ölüm gelecektir; çünkü onlar doğrulukla ilgili değerlere göre tekrar mahrum kalmışlardır.
- 19 Bu yüzden tövbe edin, tövbe edin! Korkarım ki bunları bildiğiniz halde yapmayarak kendi kendinizi mahkum edecek ve bu ikinci ölüme getirileceksiniz.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and cometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Fakat işte, size başka bir işaretten, O'nun ölümüyle ilgili bir işaretten söz ediyordum; işte, O'nun ölüm acısı çekeceği gün güneş kararacak ve size ışığını vermeyi reddedecektir; ve aynı şekilde ay ve yıldızlar da ışık vermeyi reddedeceklerdir; ve O'nun ölüm acısı çekeceği zamandan, ölümlerin arasından tekrar dirileceği zamana kadar, üç gün boyunca, bu ülkenin üzerinde hiçbir ışık olmayacaktır.

21 Evet, O'nun ruhunu teslim edeceği zaman, saatlerce gök gürleyecek, şimşekler çakacak ve yeryüzü sarsılıp titreyecek; ve bu dünyanın üzerindeki, hem dünyanın üzerindeki hem de altındaki, şu an katı olarak bildiğiniz ya da büyük bir bölümü sağlam bir kütle olan kayalar parçalanacaktır.

22 Evet, kayalar yarılacak sonra da bütün dünyada, evet, hem yerin üzerinde hem de altında tabakalar, çatlaklar ve kırılmış parçalar halinde bulunacaktır.

23 Ve işte, büyük kasırgalar çıkacak ve birçok dağlar vadi gibi alçaltılacak ve şimdi vadi denilen birçok yerler ise çok yüksek dağlar olacaktır.

24 Ve birçok geniş yollar parçalanacak ve birçok şehirler harabeye dönüşecektir.

25 Ve birçok mezarlar açılıp ölümlerini serbest bırakacak ve birçok azizler ise çok kişilere görünecektir.

26 Ve işte melek benimle böyle konuştu; çünkü bana saatlerce göğün gürleyeceğini ve şimşeklerin çakacağını söyledi.

27 Ve bana bütün bunların gök gürlerken, şimşek çakarken ve fırtına koparken olacağını ve üç gün süreyle bütün yeryüzünün karanlıkla örtüleceğini söyledi.

28 Ve melek bana insançocukları arasında inançsızlığa yer kalmaması için bu işaretlerin ve bu mucizelerin bütün ülkede olacağını ve inanmaları için birçok kişinin bundan daha büyük şeyler görececeklerini söyledi.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 Ve bunun amacı, inanan herkesin kurtulabilmesi ve inanmak istemeyenlerin üzerine de adil bir yargının gelmesidir; ve eğer mahkûm edilirlerse, bu mahkûmiyeti kendi üzerlerine kendileri getirirler.

30 Ve şimdi hatırlayın kardeşlerim, hatırlayın ki mahvolan her kimse kendi isteğiyle mahvolur; ve kim kötülük işlerse kendine kötülük eder; çünkü işte, sizler özgürsünüz; kendi bildiğiniz gibi hareket etmekte serbestsiniz; çünkü işte, Tanrı sizi bilgilendirerek özgür kılmıştır.

31 O size iyiyi kötüden ayırmayı öğretmiş ve yaşamı ya da ölümü seçebilme özgürlüğünü vermiştir; ve iyilik yaparak iyilik bulabilirsiniz, daha doğrusu iyi olan şeyler size geri verilecektir; başka bir deyişle kötülük yaparsanız kötü olan şeyler size geri verilecektir.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

- 1 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, işte tövbe etmezseniz, evlerinizin ıssız bırakılacağını size bildiriyorum.
- 2 Evet, tövbe etmezseniz, kadınlarınızın çocuklarını emzirecekleri gün onları ağlatan bir sürü nedenler olacak; çünkü sizler kaçmaya çalışacaksınız ve sığınacak bir yer bulamayacaksınız; evet ve çocuk bekleyenlerin vay haline! Çünkü onlar ağır oldukları için kaçamayacaklar, bu yüzden çiğnenip ölüme terk edilecekler.
- 3 Evet, kendilerine gösterilecek olan bütün işaret ve mucizeleri gördükten sonra tövbe etmezlerse, Nefi halkı denilen bu halkın vay haline! Çünkü işte, onlar Rab'bin seçtiği bir halktır; evet O, Nefi halkını sevdi ve aynı zamanda onları yola getirmek için cezalandırdı; evet, onları kötülük yaptıkları zamanlar sevdiği için cezalandırdı.
- 4 Fakat işte kardeşlerim, Lamanlılar'ın sürekli olarak yaptıkları kötülüklerden dolayı, onlardan nefret etti ve bu da atalarının geleneklerinin kötülüğünden dolayı idi. Fakat işte, Nefililer'in vaazlarıyla onlara kurtuluş geldi ve bu nedenle Rab de onların ömrünü uzattı.
- 5 Ve onların büyük bir kısmının görevlerinin başında olduklarını ve Tanrı'nın önünde dikkatle yürüdüklerini ve Musa yasasına göre O'nun emirlerini, kanunlarını ve kararlarını yerine getirmeye dikkat ettiklerini görmeyi isterim.
- 6 Evet size derim ki onların çoğu böyle yapmakta ve yorulmayan bir gayretle kardeşlerinin geriye kalan bölümünü gerçeğin bilgisine getirmeye çabalamaktadırlar; bu yüzden her gün birçok insan onlara katılmaktadır.
- 7 Ve işte siz kendiniz de biliyorsunuz, çünkü buna tanık oldunuz; atalarının kötü ve iğrenç geleneklerini bilerek, gerçeğin bilgisine getirilenler, kutsal yazılara, evet, kutsal peygamberlerin yazılmış olan peygamberliklerine inanmaya yöneltilenler ve bunlar vasıtasıyla Rab'be inanıp tövbe etmeye ve yüreklerinde bir değişiklik meydana getiren inanç ve tövbeye yöneltilenler;

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

8 Bu yüzden bu aşamaya gelen herkes, siz de bilirsiniz ki, inançlarında ve ayrıca kendilerini özgür kılan bu şeyde kararlı ve bağlıdırlar.

9 Ve ayrıca biliyorsunuz ki onlar savaş silahlarını gömmüşlerdir ve herhangi bir şekilde günah işlemekten korktukları için onları çıkarmazlar; evet, onların günah işlemekten korktuklarını görebilirsiniz; çünkü işte, onlar düşmanlarının ayakları altında ezilip öldürülmeye katlanacaklar ve Mesih'e olan inançlarından dolayı onlara karşı kılıçlarını kaldırmak istemeyeceklerdir.

10 Ve şimdi inandıktan sonra inandıkları şeye bağlı kaldıkları ve bir kere aydınlatıldıktan sonra kararlı oldukları için, işte Rab, kötülüklerine rağmen onları kutsayacak ve ömürlerini uzatacaktır.

11 Evet, kardeşlerimiz Lamanlılar'ın eski durumlarına getirilerek tekrar gerçeğin bilgisine kavuşturulmaları konusunda atalarımız tarafından ve ayrıca Zenos peygamber ve başka birçok peygamber tarafından söylenen zaman gelinceye kadar onlar inançlarını yavaş yavaş kaybetse bile, Rab onların ömrünü uzatacaktır.

12 Evet, size şöyle söylerim ki Rab, kardeşlerimiz Lamanlılar'a son günlere ait vaadler vermiştir; ve yaşayacakları birçok sıkıntılara ve yeryüzünde oradan oraya sürükleneceklerine ve avlanılacaklarına ve vurulacaklarına ve sığınacak bir yer bulamadan başka ülkelere dağıtılacak olmalarına rağmen, Rab onlara merhametli davranacaktır.

13 Ve bu onların Fidyeye ile Kurtarıcılarının, yüce ve gerçek çobanlarının bilgisi olan gerçek bilgiye tekrar getirilecekleri ve O'nun koyunları arasında sayılacakları peygamberliğe görelerdir.

14 Bu yüzden size derim: Eğer tövbe etmezseniz, onların durumu sizin durumunuzdan daha iyi olacaktır.

15 Çünkü işte, eğer size gösterilen güçlü işler onlara, evet, atalarının gelenekleri yüzünden inançlarını yavaş yavaş kaybedenlere gösterilmiş olsaydı, onların bir daha inançlarını kaybetmeyeceklerini kendiniz görebilirdiniz.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

16 Bu yüzden Rab şöyle diyor: Ben onları tamamen yok etmeyeceğim; fakat bilgeliğimle kararlaştıracağım günde onların yine bana dönmelerini sağlayacağım, diyor Rab.

17 Ve şimdi işte, Nefili halkı hakkında Rab şöyle diyor: Aralarında yaptığım nice güçlü işlere rağmen, eğer onlar tövbe etmezler ve benim isteğime uymazlarsa, inançsızlıklarından dolayı onları tamamen yok edeceğim diyor Rab; ve Rab'bin yaşadığı nasıl kesinse bunlar da öyle gerçekleşecektir, diyor Rab.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helaman 16

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki birçok kişi Lamanlı Samuel'in şehir surlarının üzerinde söylediği sözleri duydu. Ve onun sözlerine inananların hepsi gidip Nefi'yi aradılar ve gelip onu bulduklarında inkâr etmeyip günahlarını ona itiraf ettiler ve Rab'be vaftiz oldular.
- 2 Fakat Samuel'in sözlerine inanmayanların hepsi ona kızıldılar; ve surların üzerindeyken onu taşladılar ve surların üzerinde dururken çok kişi ona ok attı, ama Rab'bin Ruhunu onunla beraber olduğundan taşları ve okları ile onu vuramadılar.
- 3 Şimdi onu vuramadıklarını gördüklerinde, onun sözlerine inananlar çoğaldı; öyle ki onlar vaftiz olmak için Nefi'ye gittiler.
- 4 Çünkü işte, Nefi, halkın Mesih'in yakında geleceğini bilmesi için vaftiz ederek ve peygamberlikte bulunarak ve vaaz ederek ve halkı tövbeye çağırarak onlara işaretler ve harikulade şeyler gösteriyor ve halkın arasında mucizeler yapıyordu.
- 5 Onlara yakında görülecek olan olayları, gerçekleştikleri zaman bunların kendilerine daha önceden bildirildiğini bilip hatırlamaları ve inanmaları için bildiriyordu; bu yüzden, Samuel'in sözlerine inanan herkes vaftiz olmak için Nefi'nin yanına gitti; çünkü onlar tövbe edip günahlarını itiraf ederek geldiler.
- 6 Fakat aralarından büyük bir bölümü Samuel'in sözlerine inanmadı; bu yüzden onu taşları ve okları ile vuramadıklarını gördüklerinde, komutanlarına bağırarak: "Bu herifi tutup bağlayın; çünkü işte onda şeytan var ve içindeki şeytanın gücünden dolayı ona taşlarımız ve oklarımızla vuramıyoruz; bu yüzden onu tutup bağlayın ve alıp götürün!" dediler.
- 7 Ve onu yakalamak için ilerlediklerinde işte, o kendisini surlardan aşağı attı ve onların ülkesinden kaçtı, evet, hatta kendi ülkesine döndü ve orada kendi halkı arasında vaaz etmeye ve peygamberlik etmeye başladı.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

- 8 Ve işte, Nefililer arasında bir daha ondan hiç haber alınmadı; ve halkın başına gelenler bunlardı.
- 9 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin seksen altıncı yılı böyle sona erdi.
- 10 Ve hakimler yönetiminin seksen yedinci yılı da böyle sona erdi; halkın çoğunluğu gururlarında ve kötülüklerinde kalırken, küçük bir bölümü Tanrı'nın önünde daha dikkatli bir şekilde yürüyordu.
- 11 Ve hakimler yönetiminin seksen sekizinci yılında da durum böyleydi.
- 12 Ve hakimler yönetiminin seksen dokuzuncu yılında halkın işlerinde pek değişiklik olmadı; ancak halk işlediği kötülüklerde daha çok sertleşmeye ve Tanrı'nın emirlerine gittikçe daha aykırı olan işler yapmaya başladı.
- 13 Fakat öyle oldu ki hakimler yönetiminin doksanıncı yılında, halka büyük işaretler ve mucizeler verildi; ve peygamberlerin sözleri yerine gelmeye başladı.
- 14 Ve melekler insanlara, hikmetli kişilere göründüler ve onlara büyük sevincin müjdesini bildirdiler; böylece bu yıl kutsal yazılar gerçekleşmeye başladı.
- 15 Buna rağmen halk yüreklerini katılaştırmaya başladı; hem Nefililer hem de Lamanlılar'dan en çok inananların dışında, herkes kendi kuvvetine ve kendi bilgisine güvenmeye başlayarak şöyle dedi:
- 16 Birçok şeyin arasından bazı şeyleri doğru olarak tahmin etmiş olabilirler; fakat işte, biz söylenmiş olan bu büyük ve olağanüstü işlerin hepsinin gerçekleştireceğini biliyoruz.
- 17 Ve aralarında tartışmaya ve çekişmeye başlayarak şöyle dediler:
- 18 Mesih diye bir varlığın gelmesi mantığa uygun değildir; eğer öyleyse, yani söylendiği gibi Tanrı'nın Oğlu, göğün ve yerin Babası ise, niçin kendisini Yeruşalem'dekilere göstereceği gibi bize de göstermeyecektir?
- 19 Evet, niçin Yeruşalem ülkesinde görüneceği gibi bu ülkede de kendisini göstermeyecektir?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 Fakat işte, biz bunun aramıza değil, fakat uzakta bilmediğimiz bir ülkeye gelecek olan büyük ve harikulade bir şeye bizi inandırmak için atalarımız tarafından bize bırakılmış kötü bir gelenek olduğunu biliyoruz; bu yüzden kendi gözlerimizle bunların doğruluğuna tanık olamayacağımız için, onlar bizi cahil olarak uyutmaya devam edeceklerdir.

21 Ve onlar kötü olanın kurnaz ve esrarengiz sanatı ile, bizim anlayamayacağımız bazı gizli büyük işler çevirerek bizi sözlerine ve aynı zamanda kendilerine hizmetçi yaparak ezmek istiyorlar; çünkü bize sözü öğretmeleri için onlara bağlı olduğumuzdan, eğer hayatımız boyunca kendimizi onlara teslim edersek, bizi bu şekilde cahil bırakacaklardır.

22 Ve halk yüreklerinde aptalca ve boş olan daha pek çok şeylere inandı; ve halkın düzeni çok bozulmuştu; çünkü şeytan onları durmadan kötülük yapmaya kışkırtıyordu; evet, iyi olana ve gelecek olana karşı halkın yüreklerini katılaştırabilmek için ülkenin her yanında dedikodular ve tartışmalar yayarak dolaşıyordu.

23 Ve Rab'bin halkı arasında gösterilen işaretlere ve harikulade şeylere rağmen ve onların yaptıkları birçok mucizelere rağmen, şeytan tüm ülkede halkın yüreğini kısıvrak yakalamıştı.

24 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin doksanuncu yılı bu şekilde sona erdi.

25 Ve böylece Helaman ve oğullarının kayıtlarına göre Helaman Kitabı sona erdi.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Üçüncü Nefi

Nefi'nin Kitabı

Helaman'ın Oğlu Nefi'nin Oğlu

Ve Helaman, Yabuda kralı Tsedekiya'nın yönetiminin ilk yılında Yerusalemlen'den ayrılan Lehi'nin oğlu Nefi'nin soyundan biri olan Alma'nın oğlu olan Alma'nın oğlu Helaman'ın oğlu idi.

3. Nefi 1

- 1 Şimdi öyle oldu ki doksan birinci yıl geçmiş ve Lehi'nin Yerusalemlen'den ayrılalı altı yüz yıl olmuştu; ve o yıl Lakoneyus ülkenin başhakimi ve valisi seçilmişti.
- 2 Ve Helaman'ın oğlu Nefi, en büyük oğlu Nefi'ye, pirinç levhalar ile tutulmuş olan bütün kayıtları ve Lehi'nin Yerusalemlen'den çıkışından beri kutsal olarak saklanmış olan her şeyi emanet ederek Zarahemla ülkesinden ayrılmıştı.
- 3 Bu şekilde ülkeden ayrıldı, ama nereye gittiğini hiç kimse bilmiyor; ve oğlu Nefi onun yerine kayıtları, evet, bu halkın kayıtlarını tuttu.
- 4 Ve öyle oldu ki doksan ikinci yılın başında, işte, peygamberlerin ettikleri peygamberlikler daha çok yerine gelmeye başladı; çünkü halkın arasında daha büyük işaretler ve daha büyük mucizeler olmaya başladı.
- 5 Fakat bazı kişiler Lamanlı Samuel'in söylediği sözlerin yerine gelmesi gereken zamanın geçtiğini söylemeye başladılar.
- 6 Ve onlar kardeşlerinin durumuna sevinerek: "İşte zaman geçti ve Samuel'in sözleri yerine gelmedi; o halde sizin bu konudaki sevinciniz ve inancınız boşunaydı" demeye başladılar.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Ve öyle oldu ki ülkenin her tarafında büyük bir kargaşalık çıkardılar ve halktan inananlar söylenmiş olan bu şeylerin herhangi bir şekilde gerçekleşmeyeceğinden korkarak çok üzölmeye başladılar.
- 8 Fakat işte, inançlarının boşuna olmadığını görmek için gecesiz bir gün gibi olacak olan o gündüz ve o gece ve o gündüzü yılmadan beklediler.
- 9 Şimdi öyle oldu ki inanmayanlar, eğer Samuel peygamber tarafından verilmiş olan işaret görünmezse, o geleneklere inanan herkesin öldürüleceği bir gün kararlaştırdılar.
- 10 Şimdi öyle oldu ki Nefi'nin oğlu Nefi, halkının bu kötölüğünü gördüğünde, yüreğini büyük bir üzüntü sardı.
- 11 Ve öyle oldu ki dışarı çıkıp yere kapandı ve halkı adına, evet, atalarının geleneğine inandıkları için öldürölmek üzere olanların adına Tanrısına var gücüyle yakardı.
- 12 Ve öyle oldu ki bütün gün var gücüyle Rab'be yakardı ve işte, Rab'bin sesi ona gelerek şöyle dedi:
- 13 Başını kaldır ve sevin; çünkü işte zaman geldi, işaret bu gece verilecek ve Ben, yarın onlara kutsal peygamberlerimin ağızıyla bildirdiğim her şeyi yerine getireceğimi dünyaya göstermek üzere dünyaya geleceğim.
- 14 İşte Ben, insançocuklarına dünyanın kuruluşundan beri bildirdiğim her şeyi ve hem Baba'nın hem de Oğul'un isteğini—Baba'nın isteğini kendimden dolayı, Oğul'un isteğini ise kendi bedenimden dolayı—yerine getirmek için kendiminkilere geliyorum. Ve işte zaman geldi ve işaret bu gece verilecek.
- 15 Ve öyle oldu ki Nefi'ye gelen bu sözler bildirildiği şekilde gerçekleşti; çünkü işte, güneş battığında karanlık olmadı; ve gece geldiğinde de karanlık olmadığından halk şaşırılmaya başladı.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 Ve peygamberlerin sözlerine inanmamış olan pek çokları ölü gibi yere serildiler; çünkü peygamberlerin sözlerine inananlar için düzenlemiş oldukları büyük yıkım planının bozguna uğradığını gördüler; çünkü önceden verilmiş olan işaret artık gelmişti.

17 Ve Tanrı'nın Oğlu'nun yakında görüneceğini anlamaya başladılar; evet, kısacası batıdan doğuya, hem kuzey ülkesinde, hem de güney ülkesinde olan yeryüzündeki bütün insanlar o kadar hayrete düştüler ki yere kapandılar.

18 Çünkü onlar peygamberlerin bunlara uzun yıllar tanıklık ettiklerini ve verilen işaretin artık gerçekleşmiş olduğunu biliyorlardı; ve kötülüklerinden ve inançsızlıklarından dolayı korkmaya başladılar.

19 Ve öyle oldu ki bütün o gece hiç karanlık olmadı; tersine ortalık sanki öğle vakti gibi aydınlıktı. Ve öyle oldu ki güneş sabahleyin yine kendine özgü düzenine göre doğdu ve onlar önceden verilmiş olan işarete göre bu günün Rab'bin doğacağı gün olduğunu bildiler.

20 Ve öyle olmuştu ki, evet, her şey en küçük ayrıntısına kadar peygamberlerin dediği gibi olmuştu.

21 Ve ayrıca öyle oldu ki bildirildiği şekilde yeni bir yıldız görüldü.

22 Ve öyle oldu ki şeytan, halkın görmüş olduğu bu işaretlere ve mucizelere inanmamaları ve yüreklerini katılaştırmaları için bundan böyle onların aralarına yalanlar göndermeye başladı; fakat bu yalanlara ve aldatmacalara rağmen halkın büyük bir bölümü iman edip Rab'be döndü.

23 Ve öyle oldu ki Nefi ve daha birçokları halkın arasına girerek tövbe için vaftiz ettiler; bunun sayesinde çok günahlar bağışlandı. Ve böylece halk ülkede tekrar huzur bulmaya başladı.

24 Ve artık çekişme kalmamıştı, ancak bazı kimseler Musa yasasına uymanın bundan böyle gerekli olmadığını kutsal yazılarla kanıtlamaya çalışarak vaaz vermeye başladılar. Şimdi onlar kutsal yazıları anlamadıklarından bu konuda yanılıyorlardı.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 Fakat öyle oldu ki onlar kısa zamanda doğru inanca dönerek hatalarını kabul ettiler; çünkü yasanın henüz tamamlanmadığı, ama her zerresinin tamamlanacağı kendilerine bildirildi; evet, Musa yasının tamamlanması gerekeceğine dair onlara söz geldi; evet, her şey tamamlanincaya kadar hiçbir harf ya da nokta eksilmeyecekti; bu yüzden bu aynı yılda onlara hataları gösterildi; onlar da hatalarını kabul ettiler.

26 Ve böylece doksan ikinci yıl bütün kutsal peygamberlerin peygamberlik sözlerine göre yerine gelmiş olan işaretlerden dolayı halka müjdelere getirerek geçti.

27 Ve öyle oldu ki dağlarda yaşayan ve ülkeye zarar veren Gadiyantın eşkıyalarının dışında doksan üçüncü yıl da huzur içinde geçti; sığındıkları ve gizlendikleri yerler çok kuvvetli olduğundan halk onlarla baş edemiyordu; bu yüzden onlar halkın arasında birçok cinayet işleyip birçok insanı acımasızca öldürdüler.

28 Ve öyle oldu ki doksan dördüncü yılda bu eşkıyalar büyük ölçüde çoğalmaya başladı; çünkü Nefililer'in arasından birçok bölücü onların yanına kaçıyordu; bu durum ülkede kalan Nefililer'e büyük üzüntü veriyordu.

29 Ve Lamanlılar'ın arasında da büyük bir üzüntü kaynağı vardı; çünkü işte, onların yıllar geçip de büyüyüp kuvvetlenmeye başlayan çocukları kendi başlarını alıp, bazı Zoramlılar'ın yalanlarına ve pohpohlayıcı sözlerine kanarak bu Gadiyantın eşkıyalarına katılmışlardı.

30 Ve böylece Lamanlılar da sıkıntı içindeydiler ve yükselen yeni neslin işlediği kötülükler yüzünden inançları ve doğrulukları azalmaya başlamıştı.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3. Nefi 2

- 1 Ve öyle oldu ki doksan beşinci yıl da böyle geçip gitti ve halk duyduğu işaret ve mucizeleri unutmaya, gökten gelen bir işaret ya da mucize karşısında daha az şaşırılmaya başladı; öyle ki yürekleri katılaşmaya ve zihinleri körleşmeye başladı; ve görüp duymuş oldukları hiçbir şeye inanmamaya başladılar.
- 2 Yüreklerinden birtakım boş şeyleri hayal ederek bütün bunların insanlar tarafından ve şeytanın gücüyle insanların yüreklerini kandırıp doğru yoldan saptırmak için gerçekleştirildiğini düşünüyorlardı; ve böylece şeytan, halkın yüreğini yeniden ele geçirmişti; öyle ki halkın gözlerini kör edip onları Mesih öğretisinin boş ve aptalca olduğuna inanmaya sürükledi.
- 3 Ve öyle oldu ki halkın yaptığı kötülük ve iğrençlikler giderek artmaya başladı; ve daha başka bir işaretin ya da mucizenin olacağına inanmıyorlardı; ve şeytan gittiği her yerde yürekleri saptırıyor, halkı ayartarak ülkede büyük kötülükler yapmalarına neden oluyordu.
- 4 Ve doksan altıncı yıl ve ayrıca doksan yedinci yıl ve ayrıca doksan sekizinci yıl ve ayrıca doksan dokuzyüzcü yıl böyle geçti.
- 5 Ve aynı zamanda Mosiya'nın Nefi halkının kralı olduğu zamandan bu yana yüz yıl geçmişti.
- 6 Ve Lehi, Yerusalemler'den ayrıldıktan sonra altı yüz dokuz yıl geçmişti.
- 7 Ve Mesih'in dünyaya geleceğine dair peygamberler tarafından konuşulan işaretin verilmesinin üzerinden dokuz yıl geçmişti.
- 8 Şimdi Nefililer zamanlarını işaretin verildiği bu andan, yani Mesih'in gelişinden itibaren hesaplamaya başladılar; dolayısıyla dokuz yıl geçmişti.
- 9 Ve kayıtların sorumluluğunu alan Nefi'nin babası Nefi, Zarahemla ülkesine geri dönmedi ve ülkenin hiçbir yerinde de izine rastlanılmadı.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 Ve öyle oldu ki onların arasına gönderilen onca vaz ve peygamberliğe rağmen halk yine de kötülüklerinden vazgeçmiyordu; ve onuncu yıl da böylece geçti; ve on birinci yıl da kötülük içinde geçti.

11 Ve öyle oldu ki on üçüncü yılda ülkenin her tarafında savaşlar ve çekişmeler çıkmaya başladı; çünkü Gadianton eşkıyalarının sayıları o kadar çok artmıştı ki ve onlar o kadar çok insanı öldürmüşler, o kadar çok şehri yakıp yıkmışlar ve ülkenin her yanında o kadar çok ölüm ve katliam saçmışlardı ki bütün halkın, hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın onlara karşı silaha sarılmaları gerekmişti.

12 Bu yüzden Rab'be dönmüş olan bütün Lamanlılar, kardeşleri Nefililer'le birleşip kendi canlarının, eşlerinin ve çocuklarının güvenliği için, evet ve ayrıca kendi haklarını, kendi kilise ve ibadet etme ayrıcalıklarını ve kendi özgürlüklerini ve hürriyetlerini korumak için bu Gadianton eşkıyalarına karşı silaha sarılmak zorunda kaldılar.

13 Ve öyle oldu ki büyük bir vahşete dönüşen bu savaş yüzünden Nefililer, bu on üçüncü yıl bitmeden önce tamamıyla yok olma tehlikesi geçirdiler.

14 Ve öyle oldu ki Nefililer ile birleşen bu Lamanlılar Nefililer'in arasında sayıldı.

15 Ve üzerlerindeki lanet kaldırıldı ve tenleri Nefililer'inki gibi beyazlaştı.

16 Ve onların delikanlıları son derece yakışıklı, kızları da son derece güzel oldular ve Nefililer'in arasında sayılıp Nefili adını aldılar. Ve on üçüncü yıl böylece sona erdi.

17 Ve öyle oldu ki on dördüncü yılın başlangıcında Nefi halkıyla eşkıyalar arasında çıkan savaş devam ederek oldukça şiddetlendi; ancak Nefi halkı eşkıyalara karşı bazı üstünlükler sağladı; öyle ki onları topraklarından dağlara ve gizli yerlerine sürdüler.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Ve on dördüncü yıl böylece sona erdi. Ve eşkıyalar on beşinci yılda Nefi halkına karşı saldırıya geçtiler; ve Nefi halkının kötülükleri ve aralarında sürüp giden anlaşmazlık ve çekişmeler nedeniyle Gadiyantın eşkıyaları onlara karşı büyük üstünlük sağladı.

19 Ve on beşinci yıl böylece sona erdi; ve halkın durumu böyle derin acılar içindeydi; ve yıkım kılıcı üzerlerinde asılı duruyordu ki her an bu kılıçla vurulma tehlikesi içindeydiler ve bu olursa, kötülükleri yüzünden olacaktı.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3. Nefi 3

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Mesih'in gelişinin on altıncı yılında ülkenin valisi Lakoneyus, bu eşkıya çetesinin reisi ve valisinden bir mektup aldı; ve şu sözler yazılıydı ve şöyle diyordu:
- 2 Ey ülkenin baş valisi soylu Lakoneyus! İşte sana yazdığım bu mektupla özgürlüğünüz ve hakkınız saydığımız değerleri korumak için gösterdiğiniz ve halkının da gösterdiği kararlılıktan dolayı seni gerçekten çok övmek isterim; evet, özgürlüğünüzü, malınızı mülkünüzü ve vatanınızı ya da böyle adlandırdığınız şeyleri savunurken sanki bir tanrının eli sizleri destekliyormuş gibi şimdilik iyi dayanıyorsunuz.
- 3 Ve ey soylu Lakoneyus, emrim altındaki onca kahraman askerlerimle baş edebileceğini sanıyorsan, bu boş düşüncen ve akılsızlığından dolayı sana acıyorum. Onlar şimdi şu an silahları elinde gidin Nefililer'e saldırıp onları yok edin sözünü büyük bir merakla bekliyorlar.
- 4 Ve savaş meydanında denenmiş adamlarımın yenilmez bir ruha sahip olduklarını biliyorum; ve onlara ettiğiniz onca haksızlıklar nedeniyle size karşı sonsuz nefretleri olduğunu da biliyorum; bu nedenle size saldıracak olurlarsa, sizi tam bir yıkıma uğratacaklardır.
- 5 Bu yüzden savaş meydanında gösterdiğiniz soylu davranış ve doğruluğuna inandığınız konuda kararlı olmanız nedeniyle iyiliğinizi düşünerek size bu mektubu yazıp kendi elimle mühürlüyorum.
- 6 Bu yüzden kılıçla üzerinize gelip hepimizi yok etmeden şehirlerinizi, topraklarınızı ve malınızı mülkünüzü bu halkıma teslim etmeniz arzusuyla size yazıyorum.
- 7 Ya da başka bir deyişle, bize teslim olun, bizimle birleşip gizli işlerimizi öğrenin ve kardeşimiz olun; öyle ki kölemiz değil, bizim gibi olup kardeşimiz olun ve bütün servetimizin ortakları olun.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 Ve işte, eğer bunu yaparsanız size yemin ederek söz veriyorum ki yok edilmeyeceksiniz; fakat bunu yapmazsanız, size yemin ederek söz veriyorum ki gelecek ay ordularına size saldırılarını emredeceğim; ve elleri hiç durmayacak, kimseyi sağ bırakmayacaklar; ama sizi öldürecekler ve soyunuz tükeninceye dek kılıcı üzerinize indirecekler.

9 Ve işte, ben Gidiyanhi'yim ve bu gizli Gadiyantın cemiyetinin yöneticisiyim; bu cemiyetin ve yaptığı işlerin iyi olduğunu biliyorum; ve bunlar eski tarihten beri vardır ve bize devredilmiştir.

10 Ey Lakoneyus, bu mektubu sana topraklarınızı, malınızı mülkünüzü kan dökülmeksizin teslim edeceğiniz ümidiyle yazıyorum; böylece yönetici olma haklarını elinden almakla kendilerine ettiğiniz kötülük yüzünden sizlerden ayrılmış olan bu halkım yeniden haklarına ve yönetime kavuşabilecek; ve bunu yapmazsanız, onlara yapılan haksızlıkların öcünü alacağım. Ben Gidiyanhi'yim.

11 Ve şimdi öyle oldu ki Lakoneyus bu mektubu aldığı anda, Gidiyanhi'nin Nefililer'in ülkesine sahip olmayı istemekle gösterdiği yüzüzlüğe ve kendilerine hiçbir haksızlık yapılmamış olmasına rağmen haksızlıkların öcünü alacağına dair halka gözdağı vermesine çok şaşırıldı; oysa ayrılıp bu kötü ve iğrenç eşkıyalarla birleşmekle kendi kendilerine haksızlık etmişlerdi.

12 Şimdi işte, ülkenin valisi bu Lakoneyus doğru bir kişiydi ve eşkıya birisinin istek ve tehditleri onu korkutamazdı; bu nedenle eşkıyaların yöneticisi Gidiyanhi'nin mektubuna aldırmadı, ama halkına, eşkıyalar dağdan inip saldıracakları zaman kendilerine güç vermesi için Rab'be yakarmalarını emretti.

13 Evet, bütün halkın arasına bir duyuru göndererek eşlerini ve çocuklarını, sığırlarını ve davarlarını, toprakları dışında bütün mülklerini bir yerde toplamalarını istedi.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

- 14 Ve onların etrafını surlarla çevirtti ve son derece güçlü surlar yaptırdı. Ve gece gündüz kendilerini eşkıyalara karşı korumaları ve nöbet beklemeleri için her yana hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın ordularından, yani Nefili sayılan herkesin arasından muhafız birlikleri yerleştirdi.
- 15 Evet, onlara: "Rab'bin yaşadığı gibi, bütün kötülüklerinizden tövbe edip Rab'be yakarmazsanız, bu Gadiyantın eşkıyalarının elinden asla kurtulamayacaksınız" dedi.
- 16 Ve Lakoneyus'un sözleri ve peygamberlikleri o kadar büyük ve olağanüstüydü ki bütün halk korkuya kapıldı ve Lakoneyus'un sözlerini yerine getirmek için büyük gayret gösterdi.
- 17 Ve öyle oldu ki Lakoneyus bütün Nefi ordularının başına, eşkıyalar çölden saldırıp üzerlerine geleceği zaman orduları kumanda edecek başkomutanlar atadı.
- 18 Şimdi bütün Nefili ordularının büyük kumandanı ve bütün başkomutanların başkanı seçildi ve onun adı Gidgidoni'ydi.
- 19 Şimdi bütün Nefililer'in arasında vahiy ruhuna ve ayrıca peygamberlik ruhuna sahip kişileri başkomutanları seçmek (günaha düştükleri dönemler dışında) gelenek olmuştu; dolayısıyla bu Gidgidoni başhakim olduğu gibi, ayrıca onların arasında büyük bir peygamberdi.
- 20 Şimdi halk Gidgidoni'ye: "Rab'be dua et de dağlara çıkalım, çöle gidelim ve eşkıyaların üzerine saldırıp onları kendi topraklarında yok edelim!" dedi.
- 21 Fakat Gidgidoni onlara şöyle dedi: Rab göstermesin; çünkü gidip onlara saldırırsak Rab bizi ellerine teslim eder; bu nedenle ülkemizin merkezinde hazırlanıp bütün ordularımızı bir araya toparlayacağız ve onlara saldırmayacağız; ancak onların bize saldırmasını bekleyeceğiz; bu yüzden Rab'bin yaşadığı gibi, eğer biz bunu yaparsak, Rab onları elimize düşürecek.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgidoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgidoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgidoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgidoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 Ve öyle oldu ki on yedinci yılda, yılın sonlarına doğru, Lakoneyus'un duyurusu bütün ülkenin her yanına ulaşmıştı; ve binlerce, on binlerce insan atlarını ve arabalarını ve sığırlarını ve bütün sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını ve tahılını ve bütün eşyalarını yanına alarak düşmanlarına karşı kendilerini savunmak için belirlenen toplanma yerine gelinceye kadar toplu halde yürüdüler.

23 Ve belirlenen yer Zarahemla ülkesiydi ve Zarahemla ülkesi ile Bolluk ülkesi arasındaki ülkedi, evet, Bolluk ülkesi ile Harabe ülkesi arasındaki sınıra kadar uzanıyordu.

24 Ve Nefililer denen binlerce insan bu ülkede toplandı. Şimdi kuzey ülkesinin üzerinde bulunan büyük lânetten dolayı, Lakoneyus onlara güney ülkesinde toplanmalarını emretti.

25 Ve düşmanlarına karşı kendilerini hazırlayıp aynı yerde bir arada yaşadılar ve Lakoneyus'un söylediği sözlerden öyle korkuyorlardı ki bütün günahlarından tövbe ettiler; ve düşmanları onlarla savaşmak üzere dağlardan indiklerinde kendilerini kurtarması için Tanrıları Rab'be dua ettiler.

26 Ve düşmanları yüzünden büyük üzüntü içerisindeydiler. Ve Gidgiddoni onlara her çeşit savaş silahları yaptırıp, küçük ve büyük kalkanlar ve zırhla kuvvetlenmeleri için talim yaptırdı.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3. Nefi 4

- 1 Ve öyle oldu ki on sekizinci yılın sonuna doğru, bu eşkiya orduları savaşa hazırlandıktan sonra dağlardan ve tepelerden aşağı inip çölden, kalelerinden ve gizlendikleri yerlerden çıkmaya başladılar ve hem güney ülkesindeki hem de kuzey ülkesindeki toprakları ele geçirmeye başladılar ve Nefililer'in boşalttığı bütün toprakları ve ıssız bırakılan şehirleri ele geçirmeye başladılar.
- 2 Fakat işte, Nefililer'in boşalttığı bu topraklarda ne yabani hayvan ne de av hayvanı vardı; ve eşkiyalar için kırsaldan başka bir yerde av yoktu.
- 3 Ve yiyecek bir şey bulamayan eşkiyaların kırsaldan başka bir yerde yaşamlarını sürdürmeleri mümkün değildi; çünkü Nefililer sürülerini, büyükbaş hayvanlarını ve bütün varlıklarını toplayıp arkalarında boş bir ülke bırakarak tek bir beden halinde bütünleşmişlerdi.
- 4 Bu yüzden yiyecek bulmak ve yağmalamak için eşkiyaların gidip Nefililer'le açıktan savaşa tutuşmaktan başka çareleri kalmamıştı; oysa Nefililer tek bir beden olarak toplanmışlardı ve sayıları çok fazlaydı ve kendilerine yedi yıl yetecek kadar yiyecek biriktirmişlerdi ve atları, sığırları ve her çeşit sürüleri vardı; bu süre içinde de eşkiyaları ülkenin her yanından silip atmayı umuyorlardı; ve on sekizinci yıl böyle geçti.
- 5 Ve öyle oldu ki on dokuzuncu yıl Gidiyanhi, Nefililer'le savaşmanın tek çıkar yol olduğunu gördü; çünkü ayakta durabilmek için yağmalamaktan, çalmaktan ve öldürmekten başka çareleri yoktu.
- 6 Ve ülkenin etrafına yayılıp tahıl ekmeye çekiniyorlardı. Çünkü Nefililer'in üzerlerine saldırıp kendilerini öldürmelerinden korkuyorlardı; bu yüzden Gidiyanhi ordularına o yıl Nefililer'e karşı savaşma emri verdi.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

7 Ve öyle oldu ki savaşmaya geldiler ve bu altıncı ayda oluyordu; ve işte, savaşmaya geldikleri gün büyük ve korkunç bir gündü; ve eşkıyalar gibi kuşanmışlardı; ve bellerinde kuzu derisi sarılıydı ve kendilerini kanla boyamışlardı ve kafaları kazılıydı ve miğfer takmışlardı; silahları ve kanla boyalı olmaları Gidiyanhi'nin ordularına heybetli ve korkunç bir görünüm vermişti.

8 Ve öyle oldu ki Gidiyanhi ordusunun bu görünümü karşısında Nefili ordularının hepsi yere kapanıp canlarını bağışlaması ve kendilerini düşmanlarının elinden kurtarması için Tanrıları Rab'be yakardılar.

9 Ve öyle oldu ki Gidiyanhi'nin orduları bunu görünce bağıra bağıra sevinç çığlıkları atmaya başladılar; çünkü Nefililer'in, ordularının dehşetinden korkuya kapılıp yere kapandıklarını sanmışlardı.

10 Ne var ki bunda aldandılar; çünkü Nefililer onlardan değil, Tanrı'larından korkuyorlardı ve kendilerini koruması için O'ndan yardım diliyorlardı; bu yüzden Gidiyanhi'nin orduları onların üzerlerine atıldığında, Nefililer onlara karşı durmaya hazırıldılar; evet, Rab'bin gücüyle onları karşıladılar.

11 Ve savaş bu altıncı ayda başladı; ve büyük ve korkunç bir savaştı, evet, o kadar büyük ve korkunç bir katliam oldu ki Lehi, Yeruşalem'den ayrılaberi bütün Lehi halkının arasında böylesine büyük bir katliam olmamıştı.

12 Ve Gidiyanhi'nin tehditlerine ve ettiği yeminlere rağmen, işte, Nefililer onları öyle bir yenilgiye uğrattılar ki eşkıyalar Nefililer'in önünden geri çekildiler.

13 Ve öyle oldu ki Gidgidoni, ordularına eşkıyaların peşinden çöl sınırına kadar gitmelerini ve yolda ellerine düşecek hiç kimseyi sağ bırakmamalarını emretti; bunun üzerine ordu onların peşine düşüp çöl sınırına varıncaya kadar, hatta Gidgidoni'nin verdiği emri yerine getirinceye kadar yakaladıklarını öldürdüler.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgidoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgidoni.

- 14 Ve öyle oldu ki cesaretle karşı koyup savaşan Gididianhi'nin kaçarken peşine düşüldü; ve uzun süren savaşta yorgun düştüğünden yakalanıp öldürüldü. Ve eşkıya Gididianhi'nin böylece sonu gelmişti.
- 15 Ve öyle oldu ki Nefili orduları tekrar güvenlik alanlarına geri döndüler. Ve öyle oldu ki bu on dokuzuncu yıl sona erdi ve eşkıyalar bir daha savaşmaya gelmedi; yirminci yılda da gelmediler.
- 16 Ve yirmi birinci yıl savaşmaya değil de Nefi halkını her yandan sarmak üzere geldiler; zira Nefi halkının topraklarına gitmelerini önleyip her yandan etraflarını kuşatır ve dışarıyla olan tüm ilişkilerini keserlerse, istekleri doğrultusunda onları teslim olmaya zorlayabileceklerini düşünüyorlardı.
- 17 Şimdi başlarına Zemnariha adında başka birini reis olarak getirmişlerdi; dolayısıyla bu kuşatma emrini veren Zemnariha'ydı.
- 18 Fakat işte, bu Nefililer'in işine yaramıştı; çünkü Nefililer büyük miktarda erzak depoladıkları için eşkıyaların bu kuşatmayı onları etkileyecek kadar uzun bir süre sürdürmeleri mümkün değildi.
- 19 Ve eşkıyaların erzakları ise yeterli değildi; çünkü işte, yaşayabilmek için kırsalda vurdukları hayvanların etinden başka yiyecek bir şeyleri yoktu.
- 20 Ve öyle oldu ki kırsaldaki yabani av hayvanlarının sayısı o kadar azalmıştı ki eşkıyalar açlıktan ölmek üzereydiler.
- 21 Ve Nefililer gece gündüz durmadan harekete geçerek onların ordularının üzerine saldırarak onlardan binlercesini, on binlercesini kılıçtan geçirdiler.
- 22 Ve böylece gece gündüz üzerlerine gelen bu büyük yıkım yüzünden Zemnariha halkı bu niyetlerinden caymak arzusundaydı.

And it came to pass that Gididianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Gididianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Ve öyle oldu ki Zemnariha, halkına kuşatmayı kaldırıp kuzey ülkesinin en uzak bölgelerine çekilmek üzere yola çıkmaları emrini verdi.

24 Ve şimdi, onların planlarından haberdar olan Gidgidoni, yiyecek yokluğu ve içlerinden pek çoğunun öldürülmüş olması nedeniyle zayıf düşüklerini biliyordu; bu yüzden geceleyin ordularını gönderip geri çekilecekleri yolu kesti ve geri çekilecekleri yolu ordularıyla kapattı.

25 Ve bunu geceleyin eşkıyaların önüne geçip yaptılar; öyle ki ertesi gün eşkıyalar yürüyüşe geçtikleri zaman karşılarında Nefili ordularını buldular; hem önden hem de arkadan kuşatılmışlardı.

26 Ve güney yönünde giden eşkıyaların geri çekildikleri yol da kesilmişti. Ve her şey Gidgidoni'nin emriyle yapılmıştı.

27 Ve içlerinden binlercesi Nefililer'e teslim olup tutuklandılar ve teslim olmayanlar ise öldürüldü.

28 Ve liderleri Zemnariha da yakalanıp bir ağaca asıldı, evet, hatta bir ağacın tepesinde ölünceye dek asılı kaldı. Ve onu ölünceye kadar ağaçta asılı bıraktıktan sonra ağacı kestiler ve yüksek sesle haykırarak şöyle dediler:

29 Rab, halkını doğru ve kutsal yürekli oldukları sürece korusun; bu adam nasıl yere düşürülmüşse, Rab'bin halkını güç kazanmak ve gizli örgütler kurmak için öldürmeye çalışacak olanların hepsi de böyle yere düşürülsün.

30 Ve sevinçle dolup hep bir ağızdan: "Korunmak için Tanrı'larının adını andıkları sürece, İbrahim'in Tanrısı ve İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı bu halkı doğruluktan ayırmasın!" diyerek yeniden haykırdılar.

31 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın kendilerini düşmanlarının eline düşmekten korumakla göstermiş olduğu büyük iyilikten dolayı hep birden şarkılar söyleyip Tanrı'larını övmeye başladılar.

32 Evet, şöyle haykırdılar: En Yüce Tanrı'ya Hozana! Ve şöyle haykırdılar: En Yüce Tanrı'nın, her şeye gücü yeten Rab Tanrı'nın adı mübarek olsun!

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgidoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgidoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Ve Tanrı'nın onları düşmanlarının elinden kurtararak gösterdiği büyük iyilikten dolayı, yürekleri sevinçle dolup çok gözyaşı döktüler; ve tövbe ettikleri ve alçakgönüllü oldukları için sonsuz bir yıkımdan kurtarılmış olduklarını biliyorlardı.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3. Nefi 5

- 1 Ve şimdi işte, bütün Nefi halkı arasında, bütün kutsal peygamberlerin söylemiş olduğu sözler hakkında en ufak şüphesi olan diri bir can yoktu; çünkü peygamberlerin sözlerinin yerine gelmesi gerektiğini biliyorlardı.
- 2 Ve peygamberlerin söyledikleri şekilde verilmiş olan birçok işaret nedeniyle Mesih'in gelmiş olması gerektiğini biliyorlardı; ve geçmişte olanlardan biliyorlardı ki bütün her şey söylendiği şekilde yerine gelecekti.
- 3 Bu yüzden bütün günahlarını, iğrençliklerini ve cinsel ahlâksızlıklarını terk edip gece gündüz canla başla Tanrı'ya hizmet ettiler.
- 4 Ve şimdi öyle oldu ki eşkıyaların hepsini tutukladıktan sonra, öyle ki öldürülmeyenlerden bir teki bile kaçıp kurtulamamıştı, tutukluları hapishaneye atıp onlara Tanrı sözünün vaaz edilmesini sağladılar; ve günahlarından tövbe edip bir daha adam öldürmeyeceklerine dair antlaşmaya girenler özgür bıraktı.
- 5 Fakat antlaşmaya girmeyip yüreklerinde bu gizli cinayetlerin özlemine taşımaya devam eden herkes, evet, kardeşlerine karşı tehdit soluduğu görülen herkes suçlu bulunup yasalara göre cezalandırıldı.
- 6 Ve sayısız cinayet işleyip bir o kadar da kötülükte bulunan bu gizli, kötü ve iğrenç çetelerin hepsini böylece ortadan kaldırdılar.
- 7 Ve yirmi ikinci ve ayrıca yirmi üçüncü ve yirmi dördüncü ve yirmi beşinci yıl böylece geçti; ve yirmi beş yıl bu şekilde geçti.
- 8 Ve kimilerinin gözündeki büyük ve olağanüstü sayılabilecek pek çok şey olmuştu; ancak bunların hepsi bu kitaba yazılamaz; evet, bu kitaba yirmi beş yıl boyunca bunca insan arasında olup bitenlerin yüzde biri bile sığmaz.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 Fakat işte, bu halkın yaptığı bütün işleri anlatan kayıtlar vardır; ve bu konuda daha kısa, ancak doğru bir anlatım Nefi tarafından verilmiştir.
- 10 Bu yüzden, bu olayları anlatan kendi kayıtlarımı, Nefi levhaları adı verilen levhalar üzerine işlenip yazılmış olan Nefi kayıtlarına göre yazdım.
- 11 Ve işte, bu anlattıklarımı kendi elimle hazırladığım levhalar üzerine işliyorum.
- 12 Ve işte, benim adım Mormon'dur, Alma'nın halk arasında Kilise'yi kurduğu ülkenin, evet, yasayı çiğnedikten sonra aralarında ilk kilisenin kurulmuş olduğu Mormon ülkesinin adı bana verilmiştir.
- 13 İşte ben, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in bir öğrencisiyim. Ben O'nun tarafından O'nun sözünü halkı arasında bildirmeye çağrıldım; öyle ki sonsuz yaşama kavuşabilsinler diye.
- 14 Ve Tanrı'nın isteğiyle, ölüp gitmiş olan kutsal kişilerin duaları inançları doğrultusunda yerine gelsin diye olup biten bu olayları kayıtlara geçirmem yerinde olacaktır—
- 15 Evet, Lehi'nin Yeruşalem'den ayrıldığı zamandan şu ana kadar olup bitenleri kısaca anlatan bir kayıt tutacağım.
- 16 Bu yüzden anlattıklarımı bana gelinceye dek yaşamış olanların tuttuğu kayıtlardan yararlanarak yazıyorum.
- 17 Ve sonra da kendi gözlerimle gördüğüm şeyleri anlatan bir kayıt tutacağım.
- 18 Ve hazırladığım kayıtların doğru ve gerçek olduğunu biliyorum; ancak dilimize uygun olarak yazamadığımız birçok şey var.
- 19 Ve şimdi kendimden söz etmeyi bırakıp benden önce olup bitenleri anlatacağım.
- 20 Ben Mormon'um ve doğrudan Lehi'nin soyundan geliyorum. Atalarımızı Yeruşalem ülkesinden çıkardığı (ve bunu kendisinden ve bu ülkeden çıkardığı kimselerden başkası bilmiyordu) ve canlarımızın kurtuluşu için, bana ve halkıma bu kadar çok bilgi verdiği için Tanrım ve Kurtarıcım İsa Mesih'i övmeye nedenim var.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

- 21 O elbette Yakup'un evini kutsadı ve Yusuf'un soyuna karşı merhametli davrandı.
- 22 Ve emirlerini yerine getirdikleri ölçüde Lehi'nin çocuklarını bereketledi ve söz verdiği şekilde onları refaha kavuşturdu.
- 23 Evet ve Yusuf'un soyundan geri kalanların bir kısmını kesinlikle Tanrıları Rab'bin bilgisine yeniden getirecektir.
- 24 Ve Rab'bin yaşadığı nasıl kesinse, Rab yeryüzünün her tarafına dağılmış Yakup'un soyundan geri kalan herkesi dünyanın dört bir yanından bir araya toplayacaktır.
- 25 Ve bütün Yakup Evi ile antlaşma yaptığı için O'nun uygun göreceği bir zamanda Yakup Evi ile yaptığı antlaşma yerine gelecek ve sonuçta bütün Yakup Evi'nin kendisiyle yapmış olduğu antlaşmayı tanımalarını sağlayacaktır.
- 26 Ve o zaman Tanrı'nın Oğlu olan Fidyeye ile Kurtarıcıları İsa Mesih'i tanıyacaklar ve o zaman dağılıp gitmiş oldukları dünyanın dört bir tarafından kendi ülkelerinde toplanacaklardır; evet, Rab'bin yaşadığı gibi, bu böyle olacaktır. Amin.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3. Nefi 6

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki yirmi altıncı yılda tüm Nefi halkı; her adam ailesini, sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını, atlarını ve sığırlarını ve bütün mallarını alarak kendi topraklarına geri döndü;
- 2 Ve öyle oldu ki erzaklarının hepsini tüketmemişlerdi; bu nedenle yiyip bitirmedikleri her tür tahıllarını ve altınlarını ve gümüşlerini ve bütün değerli eşyalarını yanlarına alarak hem kuzeydeki hem de güneydeki, hem kuzey ülkesindeki hem de güney ülkesindeki topraklarına ve mülklerine geri döndüler.
- 3 Ve Lamanlı kalmak isteyip ülkede barışı sürdürmek üzere antlaşmaya girmiş olan bu eşkıyalara çalışıp geçimlerini sağlamaları için sayılarına göre toprak verdiler; ve böylece bütün ülkede barışı sağladılar.
- 4 Ve yeniden refaha kavuşup sayıca artmaya başladılar; ve yirmi altıncı ve yirmi yedinci yıllar geçti ve ülkede büyük bir düzen sağlandı; ve yasalarını eşitlik ve adalet üzerine kurmuşlardı.
- 5 Ve şimdi yasalara karşı gelmedikleri sürece tüm ülkede halkın sürekli olarak refaha kavuşmasını engelleyecek hiçbir şey yoktu.
- 6 Ve şimdi ülkede bu büyük barışı sağlayanlar Gidgidoni, hakim Lakoneyus ve seçilmiş olan diğer liderlerdi.
- 7 Ve öyle oldu ki pek çok şehir yeniden inşa edilip eski şehirlerin çoğu da onarıldı.
- 8 Ve pek çok cadde yapıldı şehirden şehre, ülkeden ülkeye ve bir yerden başka bir yere götüren yollar yapıldı.
- 9 Ve yirmi sekizinci yıl da böyle geçti ve halk sürekli olarak huzur içinde yaşadı.
- 10 Fakat öyle oldu ki yirmi dokuzuncu yılda halkın arasında birtakım tartışmalar çıkmaya başladı; ve bazı kimseler çok aşırı zenginlikleri nedeniyle gururlanarak ve övünerek kendilerini göklere çıkardılar, evet, hatta aşırı baskı uygulamaya başladılar.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgidoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

- 11 Zira ülkede pek çok tüccar ve aynı zamanda pek çok avukat ve memur vardı.
- 12 Ve halk zenginliğine ve eğitim görme şansına göre sınıflara ayrılmaya başladı; evet, kimileri fakir olmaları nedeniyle cahil kalıyor, kimileri ise zengin oldukları için iyi eğitim görüyorlardı.
- 13 Bazıları gurura kapılıp kendini yüceltirken diğerleri gayet alçakgönüllü davranıyorlardı; bazıları küfüre küfürle karşılık verirken, diğerleri küfüre, baskıya ve her türlü sıkıntılara katlanıyor, karşılık vermiyor ve sövüp saymıyorlardı; tersine Tanrı'nın önünde alçakgönüllü ve tövbekârdılar.
- 14 Ve böylece bütün ülkede öyle büyük bir eşitsizlik ortaya çıkmıştı ki Kilise bölünmeye başladı; evet, öyle ki otuzuncu yılda gerçek inanca dönen birkaç Lamanlı topluluğu dışında Kilise ülkenin her tarafında bölündü; ve onlar inançlarını bırakmadılar, çünkü Rab'bin emirlerini canla başla yerine getirmek isteyen, sağlam, kararlı ve yerinden sarsılmayan insandılar.
- 15 Şimdi halkın bu kötülüğünün nedeni şuydu: Şeytanın, halkı her türlü kötülüğe kıskırtmaya, onların koltuklarını gururla kabartmaya ve onları güç ve yetki ve zenginlik ve dünyanın boş şeyleri peşinde koşturtmaya ayartacak büyük bir gücü vardı.
- 16 Ve böylece şeytan, halkın yüreğini her tür kötülüğü işlemeye sürükledi; bu nedenle halk barışın tadını sadece bir kaç yıl çıkarabildi.
- 17 Ve böylece otuzuncu yılın başlarında—uzunca bir süre şeytanın ayartmalarına teslim olan halk onun götürmek istediği her yere sürüklenmiş ve onun arzu ettiği hangi kötülük varsa işlemişti—ve böylece bu otuzuncu yılın başlarında, korkunç kötülük işledikleri bir durumdaydılar.
- 18 Şimdi onlar bilmeden günah işlemediler, çünkü Tanrı'nın kendilerinden ne istediğini biliyorlardı; çünkü bu onlara öğretilmişti; bu yüzden bile Tanrı'ya karşı geldiler.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

- 19 Ve Şimdi bunlar Lakoneyus'un oğlu Lakoneyus zamanında oluyordu; çünkü halkı o yıl babasının yerine geöen Lakoneyus yönetiyordu.
- 20 Ve göklerden vahiy alan adamlar olmaya başladı ve gönderildi; bütün ÷lkede yaşıayan halkın arasında durup onların işlediği günahlar ve köt÷lükler hakkında cesurca vaaz vererek tanıklık ettiler ve Rab'bin, halkı için geröekleştireceği fidiye ile kurtuluş hakkında ya da başka bir deyişle, Mesih'in diriliş hakkında onlara tanıklık ettiler; ve O'nun ölümü ve çekeceği acılar hakkında cesaretle tanıklık ettiler.
- 21 Şimdi halkın arasından birçok kişi bu Şeylere tanıklık edenlere çok kızılıyordu; ve kızınlar ise genelde başhakimler, yüksek rahiplik ve avukatlık yapmış kişilerdi; evet, avukat olanların hepsi bu Şeylere tanıklık edenlere kızılıyordu.
- 22 Şimdi ÷lkenin valisi tarafından cezası onaylanmadan ne bir avukatın, ne bir hakimin, ne de bir yüksek rahibin bir kimseyi ölüm cezasına öarptırmaya yetki si vardı.
- 23 Şimdi Mesih'le ilgili konularda tanıklık edenlerin, cesaretle tanıklık edenlerin pek çoğu hakimlerin aracılığıyla yakalanıp gizlice idam edildi; onların ölüm haberi ÷lke valisine öl÷mlerinden önce ulaşmadı.
- 24 Şimdi işte, ÷lkenin valisi tarafından yetki verilmeksizin bir kişinin idam edilmesi ÷lke yasalarına aykırıydı.
- 25 Bu yüzden Zarahemla ÷lkesine, ÷lkenin valisine, yasalara aykırı olarak Rab'bin peygamberlerini ölüm cezasına öarptıran bu hakimler hakkında Şikayet geldi.
- 26 Şimdi öyle oldu ki onlar yakalanıp halk tarafından verilmiş olan yasalara göre işlemiş oldukları suçlardan yargılanmak üzere hakim önüne öıkarıldılar.
- 27 Şimdi öyle oldu ki bu hakimlerin pek çok dostu ve akrabası vardı; ve geri kalanların, evet, hemen hemen bütün avukatların ve yüksek rahiplerin hepsi toplanıp yasalara göre yargılanacak olan bu hakimlerin akrabalarıyla birlik oldular.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 Ve kendi aralarında bir antlaşma yaptılar, evet, geçmiştekilerin verdiği bu antlaşma tüm doğruluğa karşı birleşilmesi için şeytanın verip yönettiği antlaşmaydı.

29 Bu yüzden Rab'bin halkına karşı birleşip onları yok etmek ve cinayetten suçlu olanları yasalara göre uygulanmak üzere olan adaletin pençesinden kurtarmak için bir antlaşma yaptılar.

30 Ve ülkelerindeki yasaları ve hakları hiçe sayarak valiyi öldürmek ve ülkenin başına bir kral geçirmek için birbirleriyle antlaşma yaptılar; böylece ülke artık özgür olmayacak, fakat kralların yönetimi altına girecekti.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3. Nefi 7

- 1 Şimdi işte, size göstereceğim gibi onlar ülkenin başına bir kral atamadılar; ama aynı yıl, evet, otuzuncu yılda ülkenin baş hakimini yargı kürsüsünde otururken öldürdüler, evet, onu katlettiler.
- 2 Ve halk bölünüp birbirlerine cephe aldılar; ve herkes ailesine, akrabalarına ve dostlarına göre birbirlerinden ayrılıp aşiretler oluşturdular; ve böylece ülkedeki hükümeti devirdiler.
- 3 Ve her aşiret kendine bir şef ya da başkan seçti; ve böylece aşiretler ve aşiret başkanları çıktı.
- 4 Şimdi işte, aralarında ailesi, akraba ve dostları az olan bir tek kişi bile yoktu; bu nedenle aşiretleri çok büyüdü.
- 5 Şimdi bütün bu olanlara rağmen aralarında yine de bir savaş çıkmamıştı; ve bu kötülüklerin hepsi halkın başına kendilerini şeytanın gücüne teslim ettikleri için gelmişti.
- 6 Ve hükümetin düzeni peygamberleri öldürenlerin akraba ve dostlarının kurduğu gizli örgütler yüzünden geçerliliğini yitirdi.
- 7 Ve ülkede o kadar çok çekişmeye neden oldular ki halkın arasındaki doğruların neredeyse hepsi kötü yolu seçmişti; evet, aralarında sadece birkaç doğru insan kalmıştı.
- 8 Ve böylece altı yıl olmamıştı ki halkın büyük bir bölümü kendi kusmuğuna dönen köpek gibi ya da çamurda yuvarlanmaya dönen domuz gibi doğruluğa sırt çevirdiler.
- 9 Şimdi halkın başına bu denli büyük bir kötülük getiren bu gizli örgüt toplanıp başlarına Yakup adını verdikleri birini getirdiler.
- 10 Ve ona kralımızın dediler; bu yüzden Yakup bu kötü çetenin kralı oldu; ve İsa hakkında tanıklık eden peygamberlere karşı çıkanlara elebaşılık edenlerden biriydi.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Ve öyle oldu ki onların sayısı, aşiret başkanlarının kendi aşiretlerine göre düzenledikleri yasalar dışında aralarında bir birlik kuran halk aşiretleri kadar değildi; yine de birbirlerine düşmandılar; dürüst insan olmamalarına rağmen, yine de hükümeti yıkmak üzere antlaşma yapmış olanlara karşı duydukları nefret nedeniyle bir araya gelmişlerdi.

12 Bu yüzden düşmanlarının kendilerinden daha kalabalık olduğunu gören Yakup, çetenin kralı olarak halkına ülkenin kuzeyindeki en uzak bölgelere doğru kaçmalarını ve orada bölücülerle birleşinceye (çünkü pek çok bölücünün kendilerine katılacağını söyleyerek onları aldattı) ve halkın arasındaki aşiretlerle mücadele edebilecek yeterli güçleri oluncaya kadar kendileri için bir krallık kurmalarını emretti; onlar da buna uydular.

13 Ve gidişleri o denli çabuk oldu ki halk onları engellemeye fırsat bulamadı; halkın kendilerine ulaşamayacağı bir yere gittiler. Ve böylece otuzuncu yıl sona erdi; ve Nefi halkı işte bu hallere düşmüştü.

14 Ve öyle oldu ki otuz birinci yılda her adam ailesine, akrabasına ve dostlarına göre aşiretlere ayrılmış, ancak birbirleriyle savaşmayacaklarına dair bir anlaşma yapmışlardı; ne var ki yasalar ve yönetim şekli konusunda birlik sağlayamadılar, zira buna şefleri ve başkanları karar veriyordu. Ancak bir aşiretin öbürüne zarar vermemesi için çok sıkı yasalar koydular; bir ölçüde de olsa bu yolla ülkede barışı sağladılar; ne var ki yürekleri Tanrıları Rab'den uzaklaşmıştı; ve peygamberleri taşıyor ve onları aralarından kovuyorlardı.

15 Ve öyle oldu ki Nefi—melekler tarafından ziyaret edilip ayrıca Rab'bin sesini işitmişti, bu yüzden melekler görüp görgü tanığı olduğundan ve Mesih'in hizmetini anlaması için kendisine güç verildiğinden ve ayrıca halkın birdenbire doğruluğa sırt çevirip kötülük ve iğrençliklerine dönmesine tanıklık etmiş olduğundan;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 Bu yüzden, onların yüreklerindeki katılık ve zihinlerindeki körlük nedeniyle üzüntü duyduğundan—aynı yıl halkın arasına giderek tövbe ve Rab İsa Mesih'e iman yoluyla günahların bağışlanması konusunda cesaretle tanıklık etmeye başladı.
- 17 Ve halka pek çok konuda öğretti; ancak bunların hepsi yazılamaz ve bir bölümünü yazmak da yeterli olmayacağından, öğrettikleri bu kitaba yazılmadı. Ve Nefi, güçle ve büyük yetkiyle öğretti.
- 18 Ve öyle oldu ki kendilerinden daha büyük bir güce sahip olduğu için ona öfkeleniler; çünkü onun sözlerine inanmamak mümkün değildi; çünkü Rab İsa Mesih'e olan inancı o kadar büyüktü ki melekler her gün ona hizmet ediyordu.
- 19 Ve İsa'nın adıyla cinleri ve kirli ruhları kovdu ve hatta halk tarafından taşlanarak öldürülmüş olan kardeşini diriltti.
- 20 Ve bunu gözleriyle görüp tanıklık eden halk gücü nedeniyle ona kızılıyordu; ve İsa adıyla halkın gözü önünde daha birçok mucize yaptı.
- 21 Ve öyle oldu ki otuz birinci yıl geçti ve Rab'be dönen pek az insan vardı; ancak Rab'be dönenlerin hepsi bütün gerçekliğiyle halka, inandıkları İsa Mesih'te bulunan Tanrı'nın Ruhu ve gücünün kendilerini ziyaret ettiğini açıkladı.
- 22 Ve üzerinden cinler kovulmuş, hastalık ve sakatlıkları iyileşmiş herkes bütün gerçekliğiyle halka, Tanrı'nın Ruhu'nun onlarda etkin olduğunu ve iyileştirildiklerini gösterdiler; ve aynı zamanda işaretler gösterip halkın arasında bazı mucizeler de gerçekleştirdiler.
- 23 Otuz ikinci yıl da böylece geçip gitti. Ve otuz üçüncü yılın başlarında Nefi, halka haykırarak onlara tövbe ve günahların bağışlanmasını vaaz etti.
- 24 Şimdi şunu da hatırlamanızı isterim ki tövbeye getirilenler arasında suyla vaftiz olmayan bir tek kişi yoktu.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Bu yüzden, Nefi tarafından bu görevi yerine getirmek üzere adamlar atandı; böylece kendilerine katılacak herkesin suyla vaftiz olması gerekiyordu; ve bunu tövbe ettiklerini ve günahlarından bağışlandıklarını Tanrı'nın ve halkın önünde kanıtlamak ve tanımlık etmek için yaptılar.

26 Ve bu yılın başlarında pek çok kimse tövbe için vaftiz oldu; ve yılın büyük bir bölümü böyle geçip gitti.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3. Nefi 8

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki kayıtlarımıza göre ve biz kayıtlarımızın doğru olduğunu biliyoruz, çünkü işte, bu kayıtları tutan doğru bir insandı—çünkü İsa'nın adıyla gerçekten birçok mucizeler yapmıştı; ve hiç kimse bütün kötülüklerinden temizlenmeden İsa'nın adıyla bir mucize yapamazdı—
- 2 Ve şimdi öyle oldu ki, eğer bu adam zamanımızın hesaplanmasında hata yapmamışsa, otuz üçüncü yıl bitmişti.
- 3 Ve halk Lamanlı Samuel peygamber tarafından verilmiş olan işareti, evet, ülkenin üzerine üç gün karanlığın çökeceği süreyi büyük bir ciddiyetle beklemeye başladı.
- 4 Ve o kadar çok işaret verilmiş olmasına rağmen, halkın arasında büyük kuşklar ve tartışmalar çıkmaya başladı.
- 5 Ve öyle oldu ki otuz dördüncü yılın birinci ayında, ayın dördüncü gününde, o zamana kadar bütün ülkede eşi görülmemiş büyük bir fırtına koptu.
- 6 Ve ayrıca kuvvetli ve korkunç bir kasırga çıktı; ve öyle korkunç gök gürültüsü vardı ki bütün dünyayı parçalayacakmış gibi sarsıyordu.
- 7 Ve bütün ülkede hiç görülmemiş çok keskin şimşekler çaktı.
- 8 Ve Zarahemla şehri alev aldı.
- 9 Ve Moroni şehri denizin derinliklerine gömüldü ve orada oturanlar boğuldu.
- 10 Ve Moroniha şehrinin üzerine toprak yığılarak şehrin olduğu yerde büyük bir dağ oluştu.
- 11 Ve güneydeki ülkede büyük ve korkunç bir yıkım oldu.
- 12 Fakat işte, kuzey ülkesindeki yıkım daha büyük ve korkunçtu; çünkü işte, orada kasırgalar ve hortumlar ve gök gürültüleri ve şimşekler ve bütün yeryüzünün feci bir şekilde sarsılmasından dolayı ülkenin bütün yüzeyi değişti.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

13 Ve anayollar alt üst olup düz yollar bozuldu ve birçok düz yerler engebeli oldu.

14 Ve birçok büyük ve önemli şehirler sulara gömüldü ve birçokları yandı ve birçokları da binaları yıkılıp, insanları ezilerek yerlerinde taş üstünde taş kalmayınca kadar sarsıldı.

15 Ve birkaç şehir ayakta kaldı; ama bu şehirlerdeki hasar da son derece büyüktü ve buralarda oturanların çoğu hayatlarını kaybetti.

16 Ve bazıları da hortum götürdü; ama onların süpürülüp götürüldüklerinin dışında nereye gittiklerini kimse bilmez.

17 Ve böylece kasırgalar ve gök gürültüleri ve yıldırımlar ve yer sarsıntıları yüzünden bütün yeryüzünün şekli bozuldu.

18 Ve işte kayalar yarıldı; bütün yeryüzündeki kayalar öyle parçalanmıştı ki ülkenin her tarafı kırılmış kayalar, yarıklar ve çatlaklarla doluydu.

19 Ve öyle oldu ki gök gürültüleri ve şimşekler ve fırtınalar ve kasırgalar ve depremler durduktan sonra—çünkü işte, bunların hepsi üç saat kadar sürdü; ve bazı kimseler bu sürenin daha uzun olduğunu söyledilerse de bütün bu büyük ve korkunç olaylar yaklaşık üç saat içinde oldu—ve ondan sonra işte, ülkenin üzerine karanlık çöktü.

20 Ve öyle oldu ki bütün ülkenin üzerine öyle koyu bir karanlık çöktü ki halktan sağ kalanlar karanlık buharı hissedebildiler.

21 Ve karanlıktan dolayı ne mum, ne meşale hiçbir ışık yoktu; en iyi kuru odunlarıyla bile ateş yakamadılar; öyle ki hiçbir şekilde ışık yoktu.

22 Ve ülkenin üzerine yayılmış olan karanlık sis o kadar koyuydu ki hiçbir ışık görünmüyordu; ne bir ateş, ne bir parıltı, ne güneş, ne ay, ne de yıldızlar görünüyordu.

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, inasmuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, inasmuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Ve öyle oldu ki üç gün süreyle hiçbir ışık görülmedi; ve bütün halkın arasında sürekli olarak büyük yas tutanların, feryat edip ağlayanların sesi duyuldu; evet, üzerlerine gelmiş olan bu karanlık ve büyük yıkımdan dolayı halkın inlemeleri büyüktü.

24 Ve bir yerde şöyle bağıştıkları duyuluyordu: Ah keşke bu büyük ve korkunç günden önce tövbe etmiş olsaydık da kardeşlerimiz esirgenip o büyük Zarahemla şehrinde yanmasalardı!

25 Ve bir başka yerde de şöyle ağlayıp yas tuttıkları duyuluyordu: Ah keşke bu büyük ve korkunç günden önce tövbe etseydik de peygamberleri öldürüp taşlamasaydık ve onları kovmasaydık; o zaman annelerimiz, güzel kızlarımız ve çocuklarımız esirgenmiş olurlardı ve bu büyük Moroniha şehrinde toprağa gömülmezlerdi. Ve halkın feryadı böyle büyük ve korkunçtu.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3. Nefi 9

- 1 Ve öyle oldu ki yeryüzünde yaşayan bütün insanların arasında, bu ülkenin her yanında şöyle haykıran bir ses duyuldu:
- 2 Vay, vay, vay bu halkın haline! Eğer tövbe etmezlerse, bütün yeryüzünde yaşayan insanların vay haline! Çünkü halkımın güzel oğullarının ve kızlarının ölümüne şeytan gülüyor ve melekleri seviniyor; ve onlar kendi kötülükleri ve iğrençlikleri yüzünden can verdiler.
- 3 İşte, o koca Zarahemla şehrini ve orada oturanları ateşe verip yaktım.
- 4 Ve işte, o büyük Moroni şehrinin denizin derinliklerine gömülmesine ve orada oturanların da boğulmalarına neden oldum.
- 5 Ve işte, peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri gözümün önünden saklamak için şu büyük Moroniha şehrini ve orada oturanların üzerini toprakla örttüm.
- 6 Ve işte, Gilgal şehrini batırıp orada oturanları da yerin derinliklerine gömdüm.
- 7 Evet ve Oniha şehrini ve orada oturanları ve Mokum şehrini ve orada oturanları ve Yerusalem şehrini ve orada oturanları yerin derinliklerine gömdüm. Ve peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri gözümün önünden saklamak için yerlerini sele verdim.
- 8 Ve işte Gadiyandi şehrini ve Gadiyomna şehrini ve Yakup şehrini ve Gimgimno şehrini, bu şehirlerin hepsini yerin dibine gömdüm ve yerlerine tepeler ve vadiler yaptım; ve peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri gözümün önünden saklamak için orada oturanları yerin derinliklerine gömdüm.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Ve işte, Kral Yakup'un halkının oturduğu şu büyük Yakubugat şehrini, bütün dünyadaki tüm kötülüklerden daha büyük günahları ve kötülükleri nedeniyle, gizli cinayetleri ve çeteleri yüzünden ateşe verip yaktım; çünkü halkımın huzurunu bozup ülkenin hükümetini yıkanlar onlardır; bu nedenle peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye onları gözümün önünden yok etmek için ateşe verdim.

10 Ve işte, Laman şehrini ve Yeş şehrini ve Gad şehrini ve Kışkumen şehrini ve orada oturanları yaptıkları kötülükler için, peygamberleri kovdukları ve onlara kötülüklerini ve iğrençliklerini bildirmek üzere gönderdiğim kişileri taşıladıkları için ateşe verip yaktım.

11 Ve onların hepsini kovup aralarında bir tek doğru insan kalmadığı için, işledikleri kötülükler ve iğrençlikler gözümün önünden saklansın diye, aralarına gönderdiğim peygamberlerin ve azizlerin kanı yerden onlara karşı bana seslenmesin diye, üzerlerine ateş gönderip onları yok ettim.

12 Ve işledikleri kötülükler ve iğrençlikler yüzünden bu ülkenin ve bu halkın üzerine çok büyük felâketler getirdim.

13 Onlardan daha doğru olduğunuz için esirgenmiş olan ey sizler, sizleri iyileştirmem için şimdi bana dönmeyecek misiniz ve günahlarınızdan tövbe edip doğru inanca dönmeyecek misiniz?

14 Evet, doğrusu size derim ki eğer bana gelerseniz, sonsuz yaşama kavuşursunuz. İşte merhamet elim size doğru uzanmıştır ve kim gelirse onu kabul edeceğim; ve bana gelenlere ne mutlu!

15 İşte, ben Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'im. Göğü ve yeri ve bunların içindeki her şeyi ben yarattım. Başlangıçtan beri Baba'yla birlikteydim. Ben Baba'dayım ve Baba bendedir; ve Baba adını bende yüceltmıştır.

16 Ben kendiminkilere geldim, ama onlar beni kabul etmedi. Ve benim geleceğimle ilgili Kutsal Yazılar yerine gelmiştir.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Ve beni kabul edenlerin hepsine Tanrı'nın oğulları olma hakkını verdim; ve adıma iman edecek herkese de aynı hakkı vereceğim; çünkü işte, fidyeyle kurtuluş benim aracılığımla gelir ve Musa yasası bende tamamlanır.
- 18 Ben dünyanın ışığı ve hayatıyım. Ben, Alfa ve Omega'yım, başlangıç ve sonum.
- 19 Ve artık bana kan dökerek adak sunmayacaksınız; evet, kurbanlarınız ve yakılmalık adaklarınız sona erecektir; çünkü kurbanlarınızın ve yakılmalık adaklarınızın hiçbirini kabul etmeyeceğim.
- 20 Ve kurban olarak bana kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruh sunacaksınız. Ve Lamanlılar bana olan inançlarından dolayı doğru inanca döndüklerinde bilmeden nasıl ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz olmuşlarsa, aynı şekilde kırık bir yürek ve pişman bir ruhla bana geleni ben de ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz edeceğim.
- 21 İşte, ben dünyaya fidyeye ile kurtuluşu getirmek ve dünyayı günahattan kurtarmak için geldim.
- 22 Bu yüzden kim tövbe edip küçük bir çocuk gibi bana gelirse, onu kabul edeceğim; çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerinindir. İşte, böyleleri için canımı verip onu tekrar geri aldım; bu yüzden, ey dünyanın uçları tövbe edin ve bana gelip kurtulun.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3. Nefi 10

- 1 Ve şimdi işte, öyle oldu ki ülkedeki bütün herkes bu sözleri duyup tanık oldu. Ve bu sözlerden sonra ülkede saatlerce sessizlik oldu.
- 2 Çünkü halkın şaşkınlığı o kadar büyüktü ki ölen akrabaların kaybından dolayı ağlayıp sızlanmayı bıraktılar; bu yüzden bütün ülkede saatlerce süren bir sessizlik oldu.
- 3 Ve öyle oldu ki halk yeniden bir ses duydu; ve herkes sesi işitti ve şunların söylendiğine tanık oldu:
- 4 Ey Yakup'un soyundan gelen, evet, İsrail Evi'nden olan harap edilmiş bu büyük şehirlerin halkı, bir tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi, seni kaç kez toplayıp besledim.
- 5 Ve yine, civcivlerini kanatları altına toplayan bir tavuk gibi sizleri kaç kez toplamak istedim, evet, ey düşen İsrail Evi'nin halkı; evet, ey Yerusalemlerde oturan İsrail Evi'nin halkı, siz de düşüp gittiniz; evet, civcivlerini toplayan bir tavuk gibi sizleri toplamak istedim, ama siz istemediniz.
- 6 Ey esirgelediğim İsrail Evi! Yürekten tövbe eder ve bana dönersen, civcivlerini kanatları altına toplayan bir tavuk gibi seni her seferinde toplayacağım.
- 7 Fakat yürekten tövbe edip bana dönmezsen, ey İsrail Evi, atalarınla yaptığım antlaşma yerine geleceği zamana kadar, oturduğunuz yerler ıssız kalacak.
- 8 Ve şimdi öyle oldu ki halk bu sözleri duyduktan sonra, işte akrabalarını ve dostlarını yitirdiği için yeniden ağlayıp sızlanmaya başladı.
- 9 Ve öyle oldu ki üç gün böyle geçti. Ve sabah oldu ve ülkenin üzerinden karanlık çekildi ve yerin sarsılması durdu ve kayaların yarılması durdu ve korkunç inilti sesleri kesildi ve gürültülü sesler yok oldu.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

- 10 Ve yer yeniden birleşti ve durdu; ve canları esirgenmiş olanların yası, ağlayıp dövünmeleri son buldu; ve yaşları sevince ve yaktıkları ağıtlar Fidyeye ile Kurtaracıları, Rab İsa Mesih'e şükür ve övgüye dönüştü.
- 11 Ve peygamberlerin şimdiye kadar söylemiş oldukları Kutsal Yazılar yerine gelmişti.
- 12 Ve kurtarılanlar halkın arasındaki daha doğru olanlardı; ve peygamberleri taşlamayıp kabul edenler bunlardı; ve azizlerin kanını dökmeyip esirgenmiş olanlar bunlardı.
- 13 Ve onlar esirgendi ve yerin dibine batırılıp gömülmediler; ve denizin derinliklerinde boğulmadılar; ve ateşle yakılmadılar; ne üzerlerine bir şey düştü ne de ezilerek öldüler; ve hortuma yakalanıp götürülmediler; ne karanlıktan ne de buharlı dumandan etkilen-diler.
- 14 Ve şimdi okuyan anlasın; elinde Kutsal Yazılar bulunan onları araştırın ve ateşle ve dumanla ve kasırgalarla ve hortumlarla ve yerde açılan yarıkların onları çekip yutmasıyla gelen bütün bu ölüm ve yıkımın ve bütün bu olanların birçok kutsal peygamberin ettiği peygamberlikleri yerine getirip getirmediğini bakıp görsün.
- 15 İşte, size söylüyorum: Evet, niceleri Mesih'in gelişinde bunların olacağına dair tanıklık etti ve bunlara tanıklık ettikleri için öldürüldüler.
- 16 Evet, peygamber Zenos bu şeyler hakkında tanıklık etti ve Zenok da bunlardan söz etti; çünkü onların soyundan geriye biz kaldığımız için onlar özellikle bizim hakkımızda tanıklıkta bulundular.
- 17 İşte, atamız Yakup da, Yusuf'un soyundan geriye kalanların bir bölümü hakkında tanıklıkta bulundu. Ve işte, bizler de Yusuf'un soyundan geri kalanlardan değil miyiz? Ve bizim hakkımızda tanıklık eden bu şeyler atamız Lehi'nin Yerusalemlen'den getirmiş olduğu pirinç levhalarda yazılı değil mi?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Ve öyle oldu ki otuz dördüncü yılın sonlarında, işte, size göstereceğim ki esirgenmiş olan Nefi halkına ve geçmişte Lamanlı olarak anılıp esirgenmiş olanlara çok büyük lütuf gösterildi ve başlarına o kadar büyük bereketler döküldü ki Mesih, göğe yükseldikten az bir zaman sonra gerçekten kendini onlara gösterdi—

19 Onlara bedenini gösterdi ve onlara hizmet etti; ve onun hizmeti burada anlatılacaktır. Bu yüzden sözlerime şimdilik son veriyorum.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inso-much that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Kalabalık Bolluk ülkesinde bir araya toplandığı sırada, İsa Mesih, Nefi halkına görünüp onlara öğretti ve bu şekilde onlara kendisini gösterdi.

3. Nefi 11

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki Nefi halkından büyük bir kalabalık Bolluk ülkesindeki tapınağın etrafında bir araya geldi; ve herkes meydana gelmiş olan bu büyük ve olağanüstü değişikliği hayret ve şaşkınlıkla birbirlerine gösteriyordu.
- 2 Ve aynı zamanda, aralarında ölümü ile ilgili olarak işaret verilmiş olan bu İsa Mesih'ten konuşuyorlardı.
- 3 Ve öyle oldu ki aralarında bu şekilde konuşurlarken sanki gökten geliyormuş gibi bir ses duydular ve etraflarına bakındılar, çünkü duydukları sesi anlamadılar; ve bu sert veya yüksek bir ses değildi; buna rağmen, ince bir ses olsa da duyanların yüreklerinin derinliklerine kadar o şekilde delerek girdi ki vücutlarında titremeyen bir yer bırakmadı; evet, ruhlarının derinliklerine girerek yüreklerini yaktı.
- 4 Ve öyle oldu ki sesi yine duydular, ama anlamadılar.
- 5 Ve sesi üçüncü kez yine işittiklerinde, dinlemek için kulak verdiler ve gözlerini sesin geldiği yöne çevirdiler; ve kımıldamadan sesin geldiği göğe doğru baktılar.
- 6 Ve işte, üçüncü kez duydukları sesi anladılar; ve onlara şöyle diyordu:
- 7 İşte, Sevgili Oğlum, O'ndan hoşnudum, adımları O'nda yücelttim—O'nu dinleyin!

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 Ve öyle oldu ki bu sözleri anladıklarında gözlerini tekrar göğe diktiler ve işte, gökten bir İnsan'ın indiğini gördüler; ve beyaz bir kaftan giyinmişti; ve inip onların ortasında durdu; ve bütün kalabalığın gözleri O'nun üzerindeydi ve birbirleriyle konuşmak için ağızlarını bile açmaya cesaret edemediler; ve bunun ne anlama geldiğini bilemediler, çünkü kendilerine bir meleğin görüldüğünü sandılar.

9 Ve öyle oldu ki O elini uzattı ve halka şöyle diyerek konuştu:

10 İşte, ben peygamberlerin dünyaya geleceğine dair tanıklık ettikleri İsa Mesih'im.

11 Ve işte, ben dünyanın ışığı ve hayatıyım; ve Baba'nın bana verdiği o acı kâseden içtim ve dünyanın günahlarını üzerime alarak Baba'yı yücelttim; bunu yaparken başlangıçtan beri Baba'nın her isteğine katlandım.

12 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri söylediğinde, bütün topluluk yere kapandı; çünkü onlar, Mesih'in göğe yükselişinden sonra kendisini onlara göstereceğinin aralarında peygamberlik edilmiş olduğunu hatırladılar.

13 Ve öyle oldu ki Rab onlara şöyle diyerek konuştu:

14 Kalkın, yanıma gelin ve ellerinizi böğrüme koyun; ve ellerimdeki ve ayaklarımdaki çivi izlerini de yoklayın; böylece Benim İsrail'in Tanrısı ve bütün dünyanın Tanrısı olduğumu ve dünyanın günahları için öldürülmüş olduğumu bilin.

15 Ve öyle oldu ki topluluk gidip ellerini O'nun böğrüne koydu ve ellerindeki ve ayaklarındaki çivi izlerine dokundu; ve herkes birer birer ilerleyerek bunu yaptı; ve kendi gözleriyle görüp kendi elleriyle hissederek, O'nun peygamberler tarafından yazılan ve geleceği bildirilen Kişi olduğuna kesinlikle inanıp tanıklık ettiler.

16 Ve herkes gidip de kendi gözleriyle tanık olduktan sonra, hepsi bir ağızdan şöyle diyerek haykırdı:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Hozana! Yücelerden yüce Tanrı'nın adı kutlu olsun! Ve İsa'nın ayaklarına kapanarak O'na secde ettiler.

18 Ve öyle oldu ki O, Nefi'ye seslenerek (çünkü Nefi kalabalığın içindeydi) öne doğru gelmesini emretti.

19 Ve Nefi kalkıp öne doğru yürüdü ve Rab'bin önünde eğilerek O'nun ayaklarını öptü.

20 Ve Rab, ayağa kalkmasını emretti. Ve Nefi ayağa kalkarak O'nun önünde durdu.

21 Ve Rab ona şöyle dedi: Ben tekrar göğe yükseleceğim zaman bu halkı vaftiz etmen için sana yetki veriyorum.

22 Ve Rab, diğerlerini de çağırarak onlara da aynı şeyleri söyledi ve onlara da vaftiz etme yetkisini verdi. Ve onlara şöyle dedi: Şu şekilde vaftiz edeceksiniz ve aranızda hiçbir tartışma olmayacak.

23 Doğrusu size derim ki sözleriniz sayesinde günahlarından tövbe edip benim adımla vaftiz olmak isteyen herkesi şu şekilde vaftiz edeceksiniz: İşte, suya inip ayakta duracaksınız ve benim adımla onları vaftiz edeceksiniz.

24 Ve şimdi işte, söyleyeceğiniz sözler şunlardır, onların adını söyleyip şöyle diyeceksiniz:

25 İsa Mesih'ten yetki almış olarak, seni, Baba'nın ve Oğul'un ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz ediyorum. Amin.

26 Ve ondan sonra da onları tamamen suya batıracaksınız ve tekrar sudan dışarı çıkaracaksınız.

27 Ve bu şekilde benim adımla vaftiz edeceksiniz; çünkü işte, doğrusu size derim ki Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh birdir; ve ben Baba'dayım ve Baba bendedir ve Baba ile ben biriz.

28 Ve size emrettiğim şekilde vaftiz edeceksiniz. Ve bundan önce olduğu gibi artık aranızda hiçbir tartışma olmayacaktır; daha önce olduğu gibi öğretilerim üzerinde aranızda hiçbir tartışma olmayacaktır.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

- 29 Çünkü doğrusu, doğrusu size derim ki içinde çekişme ruhu olan kişi benden değildir, ancak çekişmenin babası olan şeytandır; ve şeytan insanların yüreklerini birbirlerine karşı öfkeyle çekişmeleri için kışkırtır.
- 30 İşte insanların yüreklerini birbirlerine karşı öfkelenmeleri için kışkırtmak benim öğretim değildir; benim öğretim bunların bırakılmasıdır.
- 31 İşte doğrusu, doğrusu, size derim ki ben size öğretilimi bildireceğim.
- 32 Ve bu benim öğretim olup, Baba'nın bana verdiği öğretilidir; ve ben Baba'ya tanıklık ederim, Baba da bana tanıklık eder ve Kutsal Ruh da Baba'ya ve bana tanıklık eder; ve ben, Baba'nın her yerde bütün insanlara, tövbe ederek bana inanmalarını emrettiğine tanıklık ederim.
- 33 Ve bana inanarak vaftiz olan kimse kurtulacaktır; ve Tanrı'nın Krallığı'nı miras alacak olanlar onlardır.
- 34 Ve bana inanmayıp vaftiz olmayan ise hüküm gidecektir.
- 35 Doğrusu, doğrusu size derim ki bu benim öğretimidir ve onun Baba'dan olduğuna tanıklık ederim; ve bana inanan, Baba'ya da inanır; ve Baba da ona benim hakkımda tanıklık eder, çünkü Baba onu ateş ve Kutsal Ruh'la ziyaret edecektir.
- 36 Ve Baba bu şekilde benim hakkımda tanıklık edecektir ve Kutsal Ruh da ona Baba ve benim hakkımda tanıklık edecektir; çünkü Baba ve Ben ve Kutsal Ruh biriz.
- 37 Ve yine size derim ki tövbe edip küçük bir çocuk gibi olmalı ve benim adımla vaftiz olmalısınız, yoksa hiçbir şekilde bu şeyleri elde edemezsiniz.
- 38 Ve yine size derim ki tövbe edip benim adımla vaftiz olmalı ve küçük bir çocuk gibi olmalısınız, yoksa hiçbir şekilde Tanrı'nın Krallığı'nı miras almazsınız.
- 39 Doğrusu, doğrusu, size derim ki benim öğretim budur ve evini bunun üzerine kuran, benim kayamın üzerine kurmuş olur ve cehennem kapıları onlara karşı zafer kazanamayacaktır.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 Ve bundan daha fazlasını ya da daha eksikliğini bildiren ve onu benim öğretim diye kuran kişi kötüden gelir ve evini benim kayamın üzerine değil de kumlu bir temele kurmuştur; ve seller gelip rüzgarlar onlara vurduğunda, böylelerini karşılamak için cehennem kapıları açık duracaktır.

41 Onun için bu halka gidin ve söylediğim sözleri yeryüzünün uçlarına bildirin.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3. Nefi 12

- 1 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri Nefi'ye ve çağrılmış olanlara söylediğinde, (şimdi çağrılmış olanların ve vaftiz etmek için güç ve yetki almış olanların sayısı on ikiydi) ve işte, elini topluluğa doğru uzattı ve onlara şöyle diyerek seslendi: Aranızdan size hizmet etmek üzere ve hizmetkârınız olmaları için seçtiğim bu Onikiler'in sözlerine kulak verecek olursanız kutsanacaksınız; ve ben onlara sizi suyla vaftiz etmeleri için yetki verdim; ve siz suyla vaftiz olduktan sonra, işte, ben de sizi ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz edeceğim; bu yüzden, beni görüp tanıdıktan sonra bana inanıp vaftiz olursanız kutsanacaksınız!
- 2 Ve yine, beni gördüğünüze ve beni tanıdığınıza ta-nıklık edeceğiniz zaman sizin sözlerinize inanacak olanlar ise daha fazla kutsanacaklardır. Evet, sizin sözlerinize inanıp alçakgönüllülüğün derinliklerine inerek vaftiz olacak olanlara ne mutlu! Çünkü onlar ateşle ve Kutsal Ruh'la ziyaret edilecekler ve günah-larından bağışlanacaklardır.
- 3 Evet, ne mutlu ruhta fakir olup bana gelenlere, çünkü Göklerin Krallığı onlarındır.
- 4 Ve yine, ne mutlu yas tutan herkese, çünkü onlar teselli edilecekler.
- 5 Ve ne mutlu yumuşak huylu olanlara, çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.
- 6 Ve ne mutlu doğruluğa acıkıp susayan herkese, çünkü onlar Kutsal Ruh'la doyurulacaklar.
- 7 Ve ne mutlu merhametli olanlara, çünkü onlar merhamet bulacaklar.
- 8 Ve ne mutlu yüreği temiz olan herkese, çünkü on-lar Tanrı'yı görecekler.
- 9 Ve ne mutlu barıştırmacı herkese, çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denilecek.
- 10 Ve ne mutlu benim adım uğruna zulüm gören her-kese, çünkü Göklerin Krallığı onlarındır.
- 11 Ve benim uğruma insanlar size sövüp zulmettikle-ri ve yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyle-dikleri zaman ne mutlu size!

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be bap-tized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

- 12 Çünkü sizin sevinciniz büyük olacak ve son derece mutlu olacaksınız, çünkü cennetteki ödülünüz büyük olacaktır; çünkü sizden önceki peygamberlerle de böyle zulmettiler.
- 13 Doğrusu, doğrusu, size derim ki size yeryüzünün tuzu olmanızı emrediyorum; ama tuz tadını yitirse, yeryüzü ne ile tuzlanacak? Bu tuz artık dışarı atılıp insanların ayakları altında ezilmekten başka hiçbir işe yaramaz.
- 14 Doğrusu, doğrusu, size derim ki size bu halkın ışığı olmanızı emrediyorum. Bir tepe üzerine kurulan şehir gizlenemez.
- 15 İşte, insanlar bir mum yakıp onu tahıl ölçüğünün altına koyarlar mı? Hayır, tersine onu şamdana koyarlar ki, evdeki herkese ışık verir.
- 16 Bu yüzden ışığınız bu halkın önünde öyle parlсын ki, onlar da iyi işlerinizi görerek göklerde olan Babanızı yüceltsinler.
- 17 Benim yasayı ya da peygamberleri yıkmaya geldiğimi sanmayın. Ben yıkmaya değil, ancak tamamlamaya geldim;
- 18 Çünkü doğrusu size derim ki yasadın bir harf ya da bir nokta bile çıkarılmamıştır; ancak bütün yasa bende tamamlanmıştır.
- 19 Ve işte, size Babamın yarasını ve emirlerini bana inanasınız ve günahlarınızdan tövbe ederek kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruhla bana gelesiniz diye verdim. İşte, emirler önünüzde duruyor ve yasa da tamamlandı.
- 20 Onun için bana gelin ve kurtulun; çünkü doğrusu size derim ki size bu zamanda vermiş olduğum emirlerimi tutmazsanız, hiçbir şekilde Göklerin Krallığı'na giremeyeceksiniz.
- 21 Eskilerin söylediklerini duydunuz ve önünüzde de yazılı duruyor ki: Öldürmeyeceksin! Ve öldüren herkes Tanrı yargısının tehlikesine uğrayacaktır.
- 22 Fakat size derim ki kardeşine kızan herkes O'nun yargısının tehlikesine uğrayacaktır. Ve kim kardeşine "Raka" derse, Meclis yargısının tehlikesine uğrayacaktır. Ve kim: "Sen aptalsın!" derse, cehennem ateşinin tehlikesiyle karşı karşıya gelecektir.

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Bu yüzden, eğer bana geleceksen ya da bana gelmeyi istiyorsan ve kardeşinin sana karşı bir şeyi olduğunu hatırlarsan—

24 Kardeşinin yanına git ve önce kardeşinle barış, ondan sonra da tüm kalbinle bana gel ki Ben de seni kabul edeyim.

25 Düşmanınla yolda beraberken çabuk anlaş ki herhangi bir zamanda seni yakalamasın ve sen de hapse atılmayasın.

26 Doğrusu, doğrusu, sana derim ki son senineyi ödemedi oradan asla çıkamazsın. Ve sen hapisteyken, bir senine bile ödeyebilir misin? Doğrusu, doğrusu, sana derim ki: Hayır!

27 İşte, eskiden yaşayanlar tarafından: “Zina etmeyeceksin!” diye yazılmıştır.

28 Fakat ben size derim ki bir kadına şehvetle bakan herkes, zaten yüreğinde zina etmiştir.

29 İşte size bir emir veriyorum ki bunlardan hiçbirinin yüreklerinize girmesine izin vermeyin;

30 Çünkü bu şeylerden uzak durup kendinizi inkâr etmeniz ve çarmıhınızı yüklenmeniz, cehenneme atılmanızdan daha iyidir.

31 “Kim karısını boşarsa ona boş kağıdı versin” diye yazılmıştır.

32 Doğrusu, doğrusu, size derim ki karısını zinadan başka bir nedenle boşayan her adam, onu zinaya itmiş olur; ve boşanmış bu kadınla evlenen de zina işlemiş olur.

33 Ve yine: “Yalan yere yemin etmeyeceksin, ama Rab’be ettiğin yeminleri tutacaksın” diye yazılıdır;

34 Fakat doğrusu, doğrusu, size derim ki hiçbir şekilde yemin etmeyin; ne gök üzerine yemin edin, çünkü orası Tanrı’nın tahtıdır;

35 Ne yer üzerine, çünkü orası O’nun ayaklarının basamağıdır;

36 Ne de başınızın üzerine, çünkü bir tek saç telini siyah ya da beyaz yapamazsın.

37 Ancak sözünüz: “Evet, evet; hayır hayır” olsun; çünkü bundan fazlası kötüdür.

38 Ve işte: “Göze göz ve dişe diş” diye yazılmıştır.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God’s throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

- 39 Fakat size derim ki kötüye karşı direnmeyin; sağ yanağına kim vurursa, ona öteki yanağını da çevir.
- 40 Ve eğer birisi seni mahkemeye verip gömleğini almak isterse, ona abanı da bırak.
- 41 Ve kim seni bir mil gitmeye zorlarsa, onunla iki mil git.
- 42 Senden isteyene ver ve senden ödünç isteyeniyi geri çevirme.
- 43 Ve işte: “Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin” diye de yazılmıştır;
- 44 Fakat işte, ben size derim ki: Düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri kutsayın, sizden nefret edenlere iyilik yapın ve sizi hor görüp kullananlar ve size zulmedenler için dua edin;
- 45 Öyle ki Cennette olan Babanızın çocukları olacaksınız; çünkü O, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur.
- 46 Bu yüzden yasa altında olan, eskiden kalan her şey bende tamamlandı.
- 47 Eski şeyler geçti ve her şey yenilendi.
- 48 Bu yüzden, sizin benim gibi ya da Cennetteki Babanız gibi mükemmel olmanızı istiyorum.

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them who despitefully use you and persecute you;

That ye may be the children of your Father who is in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on the good.

Therefore those things which were of old time, which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3. Nefi 13

- 1 Doğrusu, doğrusu, size derim ki yoksullara sadaka vermenizi dilerim; ama sadakalarınızı insanlar tarafından görülmek için onların gözü önünde vermeye dikkat edin, yoksa Cennetteki Babanız'dan hiçbir ödül alamazsınız.
- 2 Bu nedenle sadaka vereceğiniz zaman ikiyüzlülerin, insanların övgüsünü kazanabilmek için sinagoglarda ve sokaklarda yaptıkları gibi önünüzde borazan çaldırmayın. Doğrusu size derim ki onlar ödülleri aldılar.
- 3 Fakat sen sadaka verdiğin zaman, sol elin sağ elinin ne yaptığını bilmesin.
- 4 Öyle ki verdiğin sadaka gizli kalsın; ve gizlilikte gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.
- 5 Ve dua ettiğin zaman ikiyüzlüler gibi yapma; çünkü onlar insanlar tarafından görülmek için sinagoglarda ve sokak köşelerinde durup dua etmesini severler. Doğrusu size derim ki onlar ödülleri aldılar.
- 6 Fakat sen dua ettiğinde, kendi odana çekil ve kapını kapattıktan sonra gizlide olan Babana dua et; ve gizlide olanı gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.
- 7 Fakat sen dua ettiğinde puta tapanlar gibi boş sözler tekrarlayıp durma; çünkü onlar çok konuşarak duyulacaklarını sanırlar.
- 8 Bu yüzden onlar gibi olmayın, çünkü Babanız sizlere ihtiyacınız olduğunu siz O'ndan dilemeden önce bilir.
- 9 Onun için siz şöyle dua edin: Cennetteki Babamız, adın kutsansın.
- 10 Cennette olduğu gibi, dünyada da senin isteğin olsun.
- 11 Ve bize borçlu olanları bağışladığımız gibi, sen de bizim borçlarımızı bağışla.
- 12 Ve bizim ayartılmamıza izin verme, bizi kötünden kurtar.
- 13 Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir. Amin.
- 14 Çünkü, eğer siz insanların suçlarını bağışlarsanız, Cennetteki Babanız da sizi bağışlayacaktır.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

- 15 Fakat siz insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.
- 16 Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, iki yüzlüler gibi surat asmayın; çünkü onlar insanlara oruçlu görünmek için suratlarını asarlar. Doğrusu size derim ki onlar ödülleri almışlardır.
- 17 Fakat sen oruç tuttuğun zaman başına yağ sürüp yüzünü yıka.
- 18 Öyle ki insanlara değil, gizlide olan Babana oruçlu görünesin; ve gizlide olanı gören Baban da seni açıkça ödüllendirecektir.
- 19 Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin, burada güve ve pas yiyip bozar; ve hırsızlar girip çalarlar.
- 20 Fakat kendinize cennette hazineler biriktirin; orada ne güve ne de pas onları yiyip bozar; ve hırsız girip çalamaz.
- 21 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
- 22 Bedenin ışığı gözdür; bu yüzden, gözün sağlamsa, bütün bedenin ışıkla dolu olacaktır.
- 23 Ama gözün kötüyse, bütün bedenin karanlıkla dolu olacaktır. O halde, senin içindeki ışık karanlık ise, ne korkunçtur o karanlık!
- 24 Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez; çünkü ya birinden nefret edip diğerini sevecek ya da birine bağlanarak diğerini hor görecektir. Siz Tanrı'ya ve Mammon'a hizmet edemezsiniz.
- 25 Ve şimdi, öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra seçmiş olduğu Onikiler'e bakıp onlara şöyle dedi: Söylediğim bu sözleri hatırlayın. Çünkü işte, sizler benim bu halka hizmet etmek üzere seçtiğim kişilersiniz. Bu nedenle size diyorum: Hayatınız için ne yiyeceğiz ya da ne içeceğiz diye, bedeniniz için de ne giyeceğiz diye kaygılanmayın. Hayat yiyecekten ve beden giyecekten daha önemli değil mi?
- 26 Gökteki kuşlara bakın; çünkü onlar ne eker, ne biçer, ne de ambarlara biriktirirler; Cennetteki Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?
- 27 İçinizden hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın ekleyebilir?

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

28 Ve giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz?
Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın; ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.

29 Ve yine size derim ki tüm görkemine rağmen
Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinip kuşanmamıştı.

30 Bu yüzden, bugün var olup yarın fırına atılacak
olan kır otunu böyle giydirip kuşatan Tanrı, imanınız az değilse, sizi de aynı şekilde giydirip kuşatacaktır.

31 Öyleyse, ne yiyeceğiz, ne içeceğiz ya da ne giyeceğiz
diyerek kaygılanmayın.

32 Çünkü Cennetteki Babanız bütün bunlara ihtiyacınız
olduğunu bilir.

33 Fakat siz ilkönce Tanrı'nın Krallığı'nı ve O'nun doğruluğunu
arayın ve bütün bu şeyler size verilecektir.

34 Dolayısıyla yarın için kaygılanmayın; çünkü yarınki
gün kendisi için kaygılanacaktır. Her günün derdi kendine yeter.

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3. Nefi 14

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra yine kalabalığa döndü ve tekrar ağzını açıp onlara şöyle dedi: Doğrusu, doğrusu, size derim, yargılamanın ki yargılanmayasınız.
- 2 Çünkü hangi yargı ile yargılırsanız onunla yargılanacaksınız; ve hangi ölçüyle ölçerseniz, aynı ölçüyle ölçüleceksiniz.
- 3 Ve sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği görmezlikten gelirsin?
- 4 Ya da nasıl olur da kardeşine: “Bırak, gözündeki çöpü çıkarayım” dersin? Ve işte, mertek kendi gözünde!
- 5 Seni ikiyüzlü, önce kendi gözündeki merteği çıkar; ve o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.
- 6 Kutsal olanı köpeklere vermeyin ve incilerinizi domuzların önüne atmayın, yoksa onları ayaklarının altında çiğnerler ve geri dönüp sizi parçalarlar.
- 7 Dileyin ve size verilecektir; arayın ve bulacaksınız; kapıyı çalın ve size açılacaktır.
- 8 Çünkü her dileyen alır ve arayan bulur; ve kapıyı çalana, kapı açılır.
- 9 Ya da içinizden hangi adam oğlu ekmek ister de, ona taş verir?
- 10 Ya da balık ister de, ona yılan verir?
- 11 O halde sizler kötü olduğunuz halde çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, Cennetteki Babanız kendisinden dileyenlere çok daha iyi şeyler vermez mi?
- 12 Bu nedenle insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın; çünkü yasa ve peygamberler bunu söyler.
- 13 Dar kapıdan girin; çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir; ve oradan girenler çoktur.
- 14 Çünkü hayata götüren kapı dar ve yol incedir; ve onu bulanlar azdır.
- 15 Sahte peygamberlerden sakının; onlar size koyun postu içinde gelirler, ama içten yırtıcı kurtlardır.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

- 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. İnsanlar dikenlerden üzüm ya da deve dikenlerinden incir toplarlar mı?
- 17 Aynı şekilde her iyi ağaç iyi meyve verir; fakat çürük ağaç kötü meyve verir.
- 18 İyi ağaç kötü meyve veremez; çürük ağaç da iyi meyve vermez.
- 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
- 20 Bu nedenle, onları meyvelerinden tanıyacaksınız.
- 21 Bana: “Rab, Rab!” diyen herkes Göklere Krallığı’na girmeyecektir; ancak Cennetteki Babam’ın isteğini yerine getiren girecektir.
- 22 O gün birçokları bana: “Rab, Rab, biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Ve senin adınla cinleri kovmadık mı? Ve senin adınla birçok harika işler yapmadık mı?” diyecekler.
- 23 Ve o zaman, ben de onlara açıkça şöyle diyeceğim: Ben sizi hiç tanımadım; çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!
- 24 Onun için, bu sözlerimi duyup uygulayan kişiyi, ben evini kaya üzerine kuran akıllı bir adama benzeceğim.
- 25 Ve yağmur yağdı ve seller geldi; ve rüzgarlar esip o eve çarptılar; ve ev yıkılmadı, çünkü kaya üzerine kurulmuştu.
- 26 Ve bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran aptal bir adama benzer—
- 27 Ve yağmur yağdı ve seller geldi; ve rüzgarlar esip o eve çarptılar; ve ev yıkıldı ve onun yıkılışı büyük oldu.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3. Nefi 15

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki İsa bu sözlerini bitirdikten sonra gözlerini kalabalığın üzerine çevirerek onlara şöyle dedi: İşte, Babam'ın yanına çıkmadan önce size öğrettiklerimi duyduunuz; bu yüzden, bu sözlerimi hatırlayıp onları uygulayanı ben son günde yukarı kaldıracağım.
- 2 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri söylediğinde aralarında hayrete kapılarak Musa yasası ile ilgili düşüncelerini merak edenler olduğunu gördü; çünkü onlar eski şeylerin geçtiğini ve her şeyin yenilediği sözlerini anlamamışlardı.
- 3 Ve İsa onlara şöyle dedi: Size eski şeyler geçti ve her şey yenilendi, dediğime şaşmayın.
- 4 İşte, size derim ki Musa'ya verilen yasa artık tamamlanmıştır.
- 5 İşte yasayı veren benim ve halkım İsrail ile antlaşma yapan da benim; bu yüzden, yasa bende tamamlandı; çünkü ben yasayı tamamlamak için geldim; dolayısıyla yasa sona ermiştir.
- 6 İşte, ben peygamberlerin söylediklerini geçersiz kılmıyorum; çünkü bende tamamlanmamış olanların hepsi, doğrusu size derim ki, onların hepsi tamamlanacaktır.
- 7 Ve eski şeyler geçti dediğim için ileride olacaklarla ilgili söylenmiş olanları da ortadan kaldırmıyorum.
- 8 Çünkü işte, halkımla yapmış olduğum antlaşmanın hepsi tam olarak yerine gelmemiştir; fakat Musa'ya verilmiş olan yasa benimle sona ermiştir.
- 9 İşte yasa ve ışık benim. Bana bakıp sonuna kadar dayanırsanız, yaşayacaksınız; çünkü sonuna kadar dayanana, ben sonsuz yaşamı vereceğim.
- 10 İşte, size emirleri verdim; bu yüzden emirlerimi tutun. Ve yasa ve peygamberler budur; çünkü onlar gerçekten bana tanıklık ettiler.
- 11 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra, seçmiş olduğu Onikiler'e şöyle dedi:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

- 12 Sizler benim öğrencilerimsiniz ve Yusuf Evi'nin bir kalıntısı olan bu halka bir ışıksınız.
- 13 Ve işte, burası sizin mirasınız olan ülkedir ve Baba onu size vermiştir.
- 14 Ve Baba hiçbir zaman bunu Yeruşalem'deki kardeşlerinize söylememi emretmedi.
- 15 Hiçbir zaman da Baba bana, ülkeden çıkardığı İsrail Evi'nin öteki oymaklarından kendilerine söz etmemi emretmedi.
- 16 Baba bana sadece şunu onlara söylememi emretti:
- 17 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var; onları da getirmeliyim; ve onlar benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.
- 18 Ve şimdi, onlar dik kafalılıklarından ve inançsızlıklarından dolayı sözlerimi anlamadılar; bu yüzden Baba bana bu konuda kendilerine başka bir şey söylemememi emretti.
- 19 Fakat doğrusu, size derim ki Baba bana şunu emretti, ben de size bildiriyorum: Siz onların kötülüklerinden dolayı aralarından ayrıldınız; bu yüzden sizi tanımamaları kendi kötülüklerinden dolayıdır.
- 20 Ve doğrusu, size yine derim ki, Baba onların arasından diğer oymakları da ayırmıştır; ve onların diğer oymaklardan haberdar olmamaları kötülüklerinden dolayıdır.
- 21 Ve doğrusu size derim ki, işte sizler: "Benim bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var; onları da getirmeliyim; ve onlar benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak!" dediklerimsiniz.
- 22 Ve onlar beni anlamadılar; çünkü bu sözünü ettiklerimin Yahudi olmayan uluslar olduğunu sandılar; çünkü Yahudi olmayan ulusların, onların vaazlarıyla doğru inanca döndürüleceklerini anlamadılar.
- 23 Ve ben, onlar benim sesimi duyacaklar, dediğim zaman beni anlamadılar; ve Yahudi olmayan ulusların hiçbir zaman benim sesimi duymayacaklarını, yani Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan kendimi onlara göstermeyeceğimi anlamadılar.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

24 Fakat işte, siz hem benim sesimi işittiniz hem de beni gördünüz; ve sizler benim koyunlarımsınız ve Baba'nın bana verdiklerinin arasında sayılısınız.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3. Nefi 16

- 1 Ve doğrusu, doğrusu size derim ki bu ülkeden olmayan ve hizmet etmek üzere bulunduğum Yeruşalem ülkesinden ve o ülkenin çevresindeki hiçbir bölgeden olmayan başka koyunlarım daha var.
- 2 Çünkü bu dediklerim henüz benim sözümü işitmediler ve onlara kendimi hiç göstermedim.
- 3 Fakat ben, Baba'dan onlara gitmek için emir aldım ve böylece onlar benim sesimi duyacaklar ve koyunlarımın arasında sayılacaklar; öyle ki tek bir sürü ve tek bir çoban olacak; bu yüzden kendimi onlara göstermeye gidiyorum.
- 4 Ve ben gittikten sonra bu sözleri yazmanızı emre diyorum; eğer öyle olur da hizmetim sırasında beni görmüş ve benimle birlikte bulunmuş olan Yeruşalem'deki halkım, sizin hakkınızda ve kendilerinin bilmediği diğer kayıp oymaklar hakkında Kutsal Ruh'un aracılığıyla bilgi almak için Baba'ya benim adımla sormazlarsa, sizin yazacağınız bu sözler saklanıp bir gün Yahudi olmayan uluslara gösterilecek, öyle ki inançsızlıkları yüzünden yeryüzünde dağıtılacak olan soylarının kalıntısı, Yahudi olmayan bütün ulusların sayesinde bir araya toplanabilsin ve ya Kurtarıcıları olan beni tanımları sağlanabilsin.
- 5 Ve o zaman ben onları yeryüzünün dört bir tarafından bir araya toplayacağım ve o zaman Baba'nın bütün İsrail Evi halkı ile yapmış olduğu antlaşmayı yerine getireceğim.
- 6 Ve ne mutlu Yahudi olmayan uluslara, çünkü onlar bana, ben ve Baba hakkında kendilerine tanıklık eden Kutsal Ruh'la ve O'nun aracılığıyla inanıyorlar.
- 7 İşte onların bana olan inançlarından ve sizlerin inançsızlığından dolayı, Baba şöyle diyor: Ey İsrail Evi, bu şeylerin tamamının Yahudi olmayan uluslara bildirilmesi için gerçek son günlerde onlara gelecektir.
- 8 Fakat Yahudi olmayan ulusların arasındaki inananların vay haline, diyor Baba—çünkü bu ülkeye gelip İsrail Evi'nden olan halkımı dağıtmalarına rağmen; ve İsrail Evi'nden olan halkım aralarından atılıp onların ayakları altında çiğnenmesine rağmen;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 Ve Baba'nın Yahudi olmayan uluslara merhame-
tinden ve ayrıca Baba'nın İsrail Evi'nden olan halkı-
mın üzerindeki yargularından dolayı, doğrusu, doğ-
rusu size derim ki bütün bunlardan sonra ve ben,
İsrail Evi'nden olan halkımın vurulmasına ve acılar
çekmesine ve öldürülmesine ve aralarından atılmala-
rına ve onlar tarafından nefret edilmelerine ve onla-
rın arasında bir ıslık sesi ve bir masal konusu olmala-
rına neden olduktan sonra—

10 Ve Baba size şöyle söylememi emrediyor: Yahudi
olmayan uluslar o gün benim Sevindirici Haber'ime
karşı günah işleyip Sevindirici Haber'imın tamamını
reddedecek olurlarsa ve yüreklerinin gururuyla ken-
dilerini bütün öbür ulusların ve dünyadaki bütün in-
sanların üzerinde yüceltecek olurlarsa ve her çeşit
yalancılık, dolandırıcılık ve şeytanlıkla ve iki yüzlü-
lüğün her türlüşüyle, cinayetler ve rahiplik kurnazlı-
ğı ve cinsel ahlaksızlıklar ve gizli iğrençliklerle dola-
cak olurlarsa; ve bütün bu şeyleri yaparak,
Sevindirici Haber'imın tamamını reddedecek olur-
larsa, Sevindirici Haber'imın tamamını onların ara-
sından getireceğim, diyor Baba.

11 Ve ey İsrail Evi, o zaman Ben, halkımla yapmış ol-
duğum antlaşmayı hatırlayacağım ve Sevindirici
Haber'imi onlara getireceğim.

12 Ve ey İsrail Evi, Yahudi olmayan ulusların senin
üzerinde hiçbir gücü olmayacağını sana gösterece-
ğim; ancak ey İsrail Evi, seninle yaptığım antlaşmayı
hatırlayacağım ve sen de benim Sevindirici
Haber'imın tam bilgisine kavuşacaksın.

13 Fakat ey İsrail Evi, eğer Yahudi olmayan uluslar
tövbe eder ve bana dönerlerse, diyor Baba, işte onlar
halkımın arasında sayılacaklar.

14 Ve Ben, İsrail Evi'nden olan halkımın onların ara-
sından geçmesine ve onları ayakları altında çiğneme-
lerine izin vermeyeceğim, diyor Baba.

15 Fakat ey İsrail Evi, eğer onlar bana dönüp sesime
kulak vermezlerse, onlara izin vereceğim, evet, hal-
kımın onların arasından geçmesine ve onları ayakla-
rı altında çiğnemelerine izin vereceğim; ve onlar ta-
dını kaybedip atılan ve halkımın ayakları altında çiğ-
nenmekten başka bir işe yaramayan tuz gibi olacak-
lar, ey İsrail Evi.

And because of the mercies of the Father unto the
Gentiles, and also the judgments of the Father upon
my people who are of the house of Israel, verily, ver-
ily, I say unto you, that after all this, and I have
caused my people who are of the house of Israel to be
smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be
cast out from among them, and to become hated by
them, and to become a hiss and a byword among
them—

And thus commandeth the Father that I should say
unto you: At that day when the Gentiles shall sin
against my gospel, and shall reject the fulness of my
gospel, and shall be lifted up in the pride of their
hearts above all nations, and above all the people of
the whole earth, and shall be filled with all manner
of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all
manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts,
and whoredoms, and of secret abominations; and if
they shall do all those things, and shall reject the ful-
ness of my gospel, behold, saith the Father, I will
bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I
have made unto my people, O house of Israel, and I
will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that
the Gentiles shall not have power over you; but I will
remember my covenant unto you, O house of Israel,
and ye shall come unto the knowledge of the fulness
of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me,
saith the Father, behold they shall be numbered
among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the
house of Israel, to go through among them, and
tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken
unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my
people, O house of Israel, that they shall go through
among them, and shall tread them down, and they
shall be as salt that hath lost its savor, which is
thenceforth good for nothing but to be cast out, and
to be trodden under foot of my people, O house of
Israel.

- 16 Doğrusu, doğrusu size derim ki Baba bu ülkeyi bu halka mirasları olarak vermeme emretti.
- 17 Ve o zaman İşaya peygamberin söylediği sözler yerine gelecektir:
- 18 Bekçilerin, seslerini yükselterek hep bir ağızdan şarkılar söyleyecekler; çünkü Rab'bin, Sion'u geri getireceğini kendi gözleriyle görecekler.
- 19 Ey Yeruşalem harabeleri sevinçle coşun, hep bir ağızdan şarkılar söyleyin; çünkü Rab, halkını teselli etti, Yeruşalem'i fidiye ile kurtardı.
- 20 Rab, bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın her ucu Tanrı'nın kurtarışını görecek.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3. Nefi 17

- 1 İşte, şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra tekrar topluluğa doğru bakıp onlara: “İşte, benim vaktim yaklaştı!” dedi.
- 2 Ben sizin güçsüz olduğunuzu ve Babamın şu an size söylememi emrettiği bütün sözleri anlayamadığınızı görüyorum.
- 3 Bu yüzden, evlerinize dönerek size söylediğim sözleri iyice düşünün ve Baba’dan benim adıyla anlama gücü isteyin ki zihinlerinizi yarına hazırlayabilirsiniz ve ben size yine geleceğim.
- 4 Ama şimdi, Baba’nın yanına gidiyorum ve ayrıca kendimi İsrail’in kayıp oymaklarına göstereceğim; çünkü onlar Baba’nın gözünde kayıp değildirlere, çünkü O onları nereye götürdüğünü bilir.
- 5 Ve öyle oldu ki İsa böyle konuştuktan sonra, gözleriyle topluluğu baştan aşağı süzdü ve onların göz yaşları içinde olduklarını ve sanki kendileriyle biraz daha kalmasını istiyorlarmış gibi gözlerini kırpmandan O’na baktıklarını gördü.
- 6 Ve onlara şöyle dedi: İşte, size karşı yüreğim merhametle dolu.
- 7 Aranızda hasta biri var mı? Onları buraya getirin. Kötürüm veya kör veya topal veya sakat veya cüzamlı veya eli ayağı kurumuş veya sağır veya herhangi bir derdi olan birisi var mı? Onları buraya getirin ve ben onları iyileştireceğim, çünkü size acıyorum; yüreğim merhametle dolu.
- 8 Çünkü anlıyorum ki, Yeruşalem’deki kardeşlerinize yapmış olduklarınızı size de göstermemi istiyorsunuz; çünkü sizi iyileştirebilmem için yeterli inancınızın olduğunu görüyorum.
- 9 Ve öyle oldu ki böyle konuştuktan sonra, bütün topluluk, hastaları ve dertlileri ve kötürümleri ve kör olanları ve sağırları ve bütün sıkıntıda olanları ile birlikte ilerledi; ve O, kendisine getirilen herkesi iyileştirdi.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

- 10 Ve onların hepsi, hem iyileşenler hem de sağlam olanlar, O'nun ayaklarına kapanarak O'na secde ettiler; ve kalabalığa rağmen O'na yaklaşabilenler onun ayaklarını öptüler; öyle ki gözyaşlarıyla onun ayaklarını yıkadılar.
- 11 Ve öyle oldu ki O, küçük çocukların getirilmesini emretti.
- 12 Bunun üzerine onlar küçük çocuklarını getirip O'nun etrafında yere oturtular ve İsa da onların ortasında durdu; ve topluluk, bütün çocuklar O'na götürülünceye kadar yol açtı.
- 13 Ve öyle oldu ki onların hepsi getirildikten sonra, ve İsa onların ortasında duruyordu, topluluğa yere diz çökmelerini buyurdu.
- 14 Ve öyle oldu ki hepsi yere diz çöktüklerinde, İsa içinden inleyerek şöyle dedi: Baba, İsrail Evi'nden olan halkın işlediği kötülükler yüzünden çok rahatsızım.
- 15 Ve bu sözleri söyleyince kendisi de yere diz çöktü; ve işte Baba'ya dua etti ve dua ettiği şeyler yazılamaz; ve kalabalıktan O'nu duyanlar buna tanıklık etti.
- 16 Ve onlar şöyle tanıklık ettiler: İsa'nın Baba'yla konuşurken gördüğümüz ve duyduğumuz şeyler kadar büyük ve olağanüstü şeyleri daha önce ne göz görmüştür ne de kulak duymuştur.
- 17 Ve İsa'nın söylediğini gördüğümüz ve duyduğumuz şeyler kadar büyük ve olağanüstü şeyleri hiçbir dil söyleyemez, hiçbir insan yazamaz ve hiçbir insanın yüreği kavrayamaz; ve O'nun Baba'ya bizim için dua ettiğini duyduğumuz zaman ruhlarımızı dolduran sevinci hiç kimse anlayamaz.
- 18 Ve öyle oldu ki İsa, Baba'ya dua etmeyi bitirdiği zaman ayağa kalktı; ancak kalabalığın sevinci o kadar büyüktü ki onlar yere serilmişti.
- 19 Ve öyle oldu ki İsa onlara seslenip ayağa kalkmalarını buyurdu.
- 20 Ve onlar yerden kalktılar ve İsa onlara şöyle dedi: İnanıcınızdan dolayı sizlere ne mutlu! Ve şimdi işte, benim sevincim tamdır.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

- 21 Ve bu sözleri söyledikten sonra ağladı ve kalabalık buna tanık oldu; ve onların küçük çocuklarını birer birer aldı, onları kutsadı ve Baba'ya onlar için dua etti.
- 22 Ve bunu yaptıktan sonra yine ağladı.
- 23 Ve topluluğa seslenerek onlara: "Küçük çocuklarınıza bakın" dedi.
- 24 Ve onlar çocuklarını görmek için baktıkları sırada gözlerini göğe doğru çevirdiler ve göklerin açıldığını ve meleklerin gökten sanki bir ateşin ortasındaymış gibi indiklerini gördüler; ve melekler inip bu küçük çocukların etrafında toplandılar ve küçük çocukların etrafı ateşle çevrildi; ve melekler onlara hizmet ettiler.
- 25 Ve topluluk bunu görüp duydu ve tanıklık etti; ve onlar tanıklıklarının doğru olduğunu biliyorlar; çünkü herkes bunları kendileri için görüp duydu; ve onların sayısı yaklaşık iki bin beş yüz candı; ve onlar erkek, kadın ve çocuklardan oluşuyordu.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3. Nefi 18

- 1 Ve öyle oldu ki İsa öğrencilerine kendisine biraz ekmek ve şarap getirmelerini emretti.
- 2 Ve onlar ekmek ve şarap almaya gittiklerinde, topluluğa yere oturmalarını buyurdu.
- 3 Ve öğrenciler ekmek ve şarapla geldiklerinde ekmeği aldı, onu bölüp kutsadı; ve yemelerini emrederek öğrencilere verdi.
- 4 Ve onlar yiyip doyduktan sonra topluluğa da vermelerini emretti.
- 5 Ve topluluk yiyip doyduktan sonra, İsa öğrencilerine şöyle dedi: İşte aranızdan birisi atanacak ve ben ona ekmeği bölüp kutsaması ve benim adıma inanıp benim adımla vaftiz olacak olan Kilisemin halkına vermesi için yetki vereceğim.
- 6 Ve bu ekmeği bölüp kutsadığım ve onu size verdiğim gibi, siz de bunu her zaman aynen benim yaptığım gibi yapmaya dikkat edeceksiniz.
- 7 Ve bunu, size gösterdiğim bedenimi hatırlamak için yapacaksınız. Ve bu, Baba'ya beni her zaman hatırladığınızın bir tanıklığı olacaktır. Ve eğer beni her zaman hatırlarsanız, benim Ruhum da sizlerle birlikte olacaktır.
- 8 Ve öyle oldu ki bu sözleri söyledikten sonra öğrencilerine kâseden şarap alıp içmelerini, sonra da içsinler diye topluluğa da vermelerini emretti.
- 9 Ve öyle oldu ki onlar da öyle yaptılar ve şaraptan içerek doydular; ve topluluğa verdiler, onlar da içip doydular.
- 10 Ve öğrenciler bunu yaptıktan sonra İsa onlara şöyle dedi: Bunu yaptığınız için size ne mutlu! Çünkü bu, benim emirlerimin yerine getirilmesi demektir ve size verdiğim emirlerimi tutmaya istekli olduğunuzun Baba'ya tanıklığıdır.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 Ve siz tövbe edip benim adıyla vaftiz olanlara her zaman böyle yapacaksınız; ve bunu sizin için döktüğüm kanımı hatırlamak amacıyla yapacaksınız; böylelikle Baba'ya beni her zaman hatırladığınıza dair tanıklık edeceksiniz. Ve eğer beni her zaman hatırlarsanız, benim Ruhum da sizinle birlikte olacaktır.
- 12 Ve bunları yapmanız için size emir veriyorum. Ve eğer her zaman bunları yaparsanız size ne mutlu! Çünkü siz benim kayam üzerine kurulusunuz.
- 13 Fakat aranızda kim bunlardan daha fazlasını ya da eksikliğini yaparsa, onlar benim kayamın üzerine kurulmuş olamaz; ancak kumdan bir temel üzerine kurulmuş olur; ve yağmur yağıp seller geldiğinde ve rüzgarlar esip onlara vurduğunda, onlar yıkılacak ve cehennemin kapıları onları karşılamak üzere açık bir şekilde hazır bekleyecektir.
- 14 Bu yüzden, eğer Baba'nın size vermeme emrettiği emirlerimi yerine getirecek olursanız, size ne mutlu!
- 15 Doğrusu, doğrusu size derim ki uyanık durup sürekli dua etmelisiniz ki şeytan sizi ayartıp tutsak olarak alıp götürmesin.
- 16 Ve ben nasıl sizin aranızda dua ettiysem, siz de tövbe edip benim adıyla vaftiz olan halkımın arasında, Kilisem'de öyle dua edeceksiniz. İşte ışık benim; ben size örnek oldum.
- 17 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri öğrencilerine söyledikten sonra, yine kalabalığa dönüp onlara şöyle dedi:
- 18 İşte doğrusu, doğrusu size derim ki uyanık durup sürekli dua etmelisiniz ki ayartılmayasınız; çünkü şeytan sizi buğday gibi elekten geçirmek için istiyor.
- 19 Bu yüzden, Baba'ya benim adıyla sürekli dua etmelisiniz.
- 20 Ve alacağınıza inanarak, benim adıyla Baba'dan doğru ne isterseniz isteyin, işte size verilecektir.
- 21 Ailelerinizin arasında Baba'ya her zaman benim adıyla dua edin ki eşleriniz ve çocuklarınız kutsansın.
- 22 Ve işte, sık sık bir araya toplanacaksınız; ve bir araya toplandığınızda hiç kimsenin aranızda gelmesini yasaklamayacaksınız; onların aranızda gelmesine izin vereceksiniz, yasaklamayacaksınız.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

- 23 Fakat onlar için dua edeceksiniz ve onları kovmayacaksınız; ve eğer öyle olur da size sık sık gelirlerse, onlar için Baba'ya benim adımla dua edeceksiniz.
- 24 Bu yüzden ışığınızı havaya kaldırın ki dünyayı aydınlatsın. İşte, sizin havaya kaldıracağınız ışık benim—öyle ki benim yaptığım işleri gördünüz. İşte siz, Baba'ya dua ettiğimi gördünüz ve hepimiz tanık oldunuz.
- 25 Ve size hiçbirinizin uzaklaşmamasını, ancak bana gelerek dokunup görmenizi emrettiğimi biliyorsunuz; siz de dünyaya aynısını yapacaksınız; ve kim bu emri dinlemezse, kendisini günaha teşvik etmiş olur.
- 26 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söylediğinde, gözlerini yeniden seçmiş olduğu öğrencilerine çevirerek onlara şöyle dedi:
- 27 İşte doğrusu, doğrusu size derim ki size bir emir daha veriyorum ve ondan sonra da Babama gidip bana vermiş olduğu diğer emirleri yerine getirmeliyim.
- 28 Ve şimdi işte, size vereceğim emir şudur: Benim etimi ve kanımı kutsadığınız zaman, layık olmayan hiç kimsenin bile bile benim etimden ve kanımdan yiyip içmesine izin vermeyeceksiniz.
- 29 Çünkü layık olmadan kim benim etimden yer ve kanımdan içerse, ruhuna yargı yiyip içmiş olur; bu yüzden, eğer bir kimsenin benim etimden yiyip kanımdan içmeye layık olmadığını bilerseniz, ona bunu yasaklayacaksınız.
- 30 Yine de onu aranızdan kovmayacaksınız; tersine ona hizmet edeceksiniz ve kendisi için Baba'ya benim adımla dua edeceksiniz; ve öyle olur da tövbe eder ve benim adımla vaftiz olursa, o zaman onu kabul edip kendisine benim etimden ve kanımdan vereceksiniz.
- 31 Ama, eğer o tövbe etmezse, halkımı yok etmemesi için halkımın arasında sayılmayacaktır; çünkü işte ben koyunlarımı bilirim ve onlar sayılıdır.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

32 Yine de onları sinagoglarınızdan ya da ibadet yerlerinizden kovmayacaksınız; çünkü böylelerine hizmet etmeye devam edeceksiniz; çünkü bakarsınız geri gelip tövbe ederler ve yüreklerinin tüm içtenliğiyle bana gelirler, ben de onları iyileştiririm; ve siz onları kurtuluşa getirmeye aracı olursunuz.

33 Bunun için size emir olarak verdiğim bu sözlere uyun ki suçlu bulunmayasınız; çünkü Baba'nın suçlu bulunduğu kimsenin vay haline!

34 Ve size bu emirleri aranızda çıkmış olan anlaşmazlıklardan dolayı veriyorum. Ve eğer aranızda hiçbir anlaşmazlık çıkmazsa, size ne mutlu!

35 Ve şimdi ben, Baba'ya gidiyorum; çünkü sizin iyiliğiniz için Baba'ya gitmem gerekiyor.

36 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri bitirdiği zaman, seçmiş olduğu öğrencilere birer birer eliyle dokundu; ta ki hepsine dokununcaya kadar; ve onlara dokunurken onlara konuştu.

37 Ve topluluk onun söylediği sözleri duymadı; bu yüzden tanıklık edemediler; ama öğrenciler, O'nun kendilerine Kutsal Ruh'u vermek için yetki verdiğine tanıklık ettiler. Ve ben size daha sonra bu tanıklığın doğru olduğunu göstereceğim.

38 Ve öyle oldu ki İsa onların hepsine dokunduktan sonra, bir bulut geldi ve kalabalığın üzerine gölgesi düştü; öyle ki onlar İsa'yı göremediler.

39 Ve bulut onların üzerindeyken, İsa aralarından ayrılıp göğe çıktı. Ve öğrenciler O'nun yeniden göğe çıktığını görüp tanıklık ettiler.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3. Nefi 19

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki İsa göğe yükseldikten sonra topluluk dağılıp, her erkek karısını ve çocuklarını alarak kendi evine döndü.
- 2 Ve henüz hava kararmadan, her tarafta, halkın arasında, topluluğun İsa'yı gördüğüne, onlara hizmet ettiğine ve ertesi gün kendisini tekrar topluluğa göstereceğine dair bir haber hemen yayıldı.
- 3 Evet ve İsa ile ilgili haber hatta bütün gece etrafa yayıldı ve haber o kadar çabuk yayıldı ki çok sayıda, evet, çok büyük bir kalabalık, ertesi gün İsa'nın kendisini topluluğa göstereceği yerde olabilmek için bütün gece çok çalıştılar.
- 4 Ve öyle oldu ki ertesi gün kalabalık bir araya geldiği zaman, işte, Nefi ile ölümden diriltmiş olduğu adı Timoteyus olan kardeşi ve ayrıca onun Yunus adlı oğlu ve ayrıca Matoni ve kardeşi Matoniha ve Kumen ve Kumenonhi ve Yeremya ve Şemnon ve Yunus ve Tsedekiya ve İşaya—şimdi bunlar İsa'nın seçmiş olduğu öğrencilerin adıydı—ve öyle oldu ki onlar ilerleyip topluluğun ortasında durdular.
- 5 Ve işte, topluluk çok büyük olduğundan onları on iki bölüme ayırmak zorunda kaldılar.
- 6 Ve Onikiler topluluğa öğrettiler; ve işte, onları yere diz çöktürerek Baba'ya İsa'nın adıyla dua etmelerini sağladılar.
- 7 Ve öğrenciler de Baba'ya İsa'nın adıyla dua ettiler. Ve öyle oldu ki ayağa kalkıp halka hizmet ettiler.
- 8 İsa'nın söylemiş olduğu aynı sözleri—İsa'nın söylediği sözlerden hiçbirini değiştirmeden—öğrettikten sonra, işte, onlar tekrar diz çöktüler ve Baba'ya İsa'nın adıyla dua ettiler.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

- 9 Ve onlar en çok istedikleri şey için dua ettiler; ve Kutsal Ruh'un kendilerine verilmesini istediler.
- 10 Ve onlar bu şekilde dua ettikten sonra suyun kenarına indiler ve topluluk onları izledi.
- 11 Ve öyle oldu ki Nefi suya inerek vaftiz oldu.
- 12 Ve sudan çıktıktan sonra vaftiz etmeye başladı. Ve İsa'nın seçmiş olduğu herkesi vaftiz etti.
- 13 Ve öyle oldu ki onların hepsi vaftiz olup sudan çıktıktan sonra, Kutsal Ruh üzerlerine düştü ve onlar Kutsal Ruh ve ateşle doldular.
- 14 Ve işte, onlar sanki ateşle sarıldılar ve bu ateş gökten indi ve topluluk bunu görerek tanıklık etti; ve melekler gökten inerek onlara hizmet ettiler.
- 15 Ve öyle oldu ki melekler öğrencilere hizmet ederken, işte, İsa geldi ve ortalarında durarak onlara hizmet etti.
- 16 Ve öyle oldu ki topluluğa seslenerek tekrar yere diz çökmelerini buyurdu ve aynı zamanda öğrencilerine de yere diz çökmelerini buyurdu.
- 17 Ve öyle oldu ki onların hepsi yere diz çöktüklerinde, öğrencilerine dua etmelerini buyurdu.
- 18 Ve işte, onlar dua etmeye başladılar; ve İsa'yı Rableri ve Tanrıları diye çağırarak O'na dua ettiler.
- 19 Ve öyle oldu ki İsa onların arasından ayrılarak biraz uzağa gitti ve yere kapanarak şöyle dedi:
- 20 Baba, Kutsal Ruh'u bu seçtiğim kimselere verdiğin için sana şükürler olsun; ve bana olan inançlarından dolayı, ben onları dünyadan seçtim.
- 21 Baba, onların sözlerine inanacak herkese Kutsal Ruh'u vermen için sana dua ediyorum.
- And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.
- And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.
- And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.
- And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.
- And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.
- And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.
- And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.
- And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.
- And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.
- And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.
- And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:
- Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.
- Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 Baba, onlar bana inandıkları için sen onlara Kutsal Ruh'u verdin; ve bana inandıklarını görüyorsun, çünkü onları işitiyorsun ki bana dua ediyorlar; ve onlarla beraber olduğum için bana dua ediyorlar.
- 23 Ve şimdi Baba, sana onlar için dua ediyorum, ayrıca onların sözlerine inanacak olan herkes için dua ediyorum ki, bana inansınlar ve Baba, senin bende olduğun gibi, ben de onlarda olayım ki hepimiz bir olalım.
- 24 Ve öyle oldu ki İsa bu şekilde Baba'ya dua ettikten sonra öğrencilerinin yanına geldi; ve işte, onlar aralıksız O'na dua etmeye devam ediyorlardı; ve çok fazla söz söylemiyorlardı; çünkü nasıl dua edecekleri kendilerine verilmişti ve içleri istekle doluydu.
- 25 Ve öyle oldu ki İsa, kendisine dua ederlerken onları kutsadı ve yüzü onlara gülümsedi ve yüzünün ışığı üzerlerinde parladı; ve işte onlar da İsa'nın yüzü ve giysileri gibi bembeyazdılar; ve işte onların beyazlığı bütün beyazlıkları aşıyordu, evet, hatta yeryüzündeki hiçbir şey onların beyazlığı kadar beyaz olamazdı.
- 26 Ve İsa onlara : "Dua etmeye devam edin" dedi; onlar yine de dua etmeyi bırakmadılar.
- 27 Ve O, onların yanından tekrar dönerek biraz uzaklaştı ve yere kapandı; ve Baba'ya şöyle diyerek yine dua etti:
- 28 Baba, inançlarından dolayı seçtiğim kimseleri pakladığın için sana şükrederim ve onlar için ve aynı zamanda onların sözlerine inanacak olanlar için dua ediyorum ki iman edenler onların sözlerine inanarak, onların bende paklandığı gibi aynı şekilde bende paklansınlar.
- 29 Baba, sana dünya için değil, inançlarından dolayı dünyadan bana vermiş oldukların için dua ediyorum ki onlar bende paklansınlar; öyle ki Baba, senin bende olduğun gibi, ben de onlarda olayım ki hepimiz bir olalım ve ben onlarda yüceleyim.
- 30 Ve İsa, bu sözleri söyledikten sonra tekrar öğrencilerin yanına geldi; ve işte onlar sadık bir şekilde sürekli olarak O'na dua ediyorlardı; ve onlara yine gülümsedi; ve işte, onlar da tıpkı İsa gibi bembeyazdılar.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

- 31 Ve öyle oldu ki O tekrar biraz uzaklaştı ve Baba'ya dua etti.
- 32 Ve onun dua ederken söylediği sözleri dil konuşamaz ve onun dua ederken söylediği sözleri kimse yazamaz.
- 33 Ve kalabalık duyup tanıklık etti; ve yürekleri açıldı ve onun dua ederken söylediği sözleri yüreklerinde anladılar.
- 34 Fakat onun duasının sözleri o kadar büyük ve harikulâdeydi ki onları insan ne yazabilir ne de söyleyebilir.
- 35 Ve öyle oldu ki İsa dua etmeyi bitirdikten sonra tekrar öğrencilerin yanına geldi ve onlara şöyle dedi: Ben bu kadar büyük inancı Yahudilerin arasında hiç görmedim; bu nedenle, onların inançsızlıklarından dolayı onlara bu kadar büyük mucizeler gösteremedim.
- 36 Doğrusu, size derim ki onların arasında sizin gördüğünüz kadar böyle büyük şeyler gören kimse olmadı; onlar sizin duyduğunuz kadar büyük sözleri de duymadılar.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3. Nefi 20

- 1 Ve öyle oldu ki İsa topluluğa ve öğrencilerine dua etmeyi bırakmalarını emretti. Ve yüreklerinden dua etmeyi bırakmamalarını emretti.
- 2 Ve kalkıp ayakta durmalarını buyurdu. Ve onlar kalkıp ayakta durdular.
- 3 Ve öyle oldu ki yine ekmek bölüp onu kutsadı ve öğrencilerine yemeleri için verdi.
- 4 Ve onlar yedikten sonra ekmek bölüp topluluğa dağıtmalarını emretti.
- 5 Ve ekmeği topluluğa vermelerinden sonra, onlara içmeleri için şarap verdi ve ondan topluluğa da vermelerini emretti.
- 6 Şimdi ne öğrenciler ne de toplananlar yanlarında hiç ekmek ya da şarap getirmemişlerdi.
- 7 Fakat, gerçekten, onlara yemek için ekmek ve ayrıca içmek için şarap verdi.
- 8 Ve onlara şöyle dedi: Bu ekmekten yiyen, benim vücudumdan kendi ruhuna yemiş olur; ve bu şaraptan içen, benim kanımdan kendi ruhuna içmiş olur; ve onun ruhu hiçbir zaman ne acıkır, ne de susar; fakat doymuş olur.
- 9 Şimdi bütün topluluk yiyip içtikten sonra, işte Ruh ile doldular; ve onlar hep bir ağızdan haykırarak hem görüp hem de işitmiş oldukları İsa'yı yüceltiler.
- 10 Ve öyle oldu ki onların hepsi İsa'yı yüceltiklerinde, O onlara şöyle dedi: İşte şimdi, İsrail Evi'nin bir kalıntısı olan bu halkla ilgili olarak Baba'nın bana vermiş olduğu emri tamamlamış oldum.
- 11 Hatırlayın, sizinle konuşurken demiştim ki İşaya'nın sözlerinin yerine geleceği zaman—işte onlar yazılı, önünüzde duruyor; bu yüzden onları arayın—
- 12 Ve doğrusu, doğrusu size derim ki İşaya'nın sözleri yerine geleceği zaman, o zaman Baba'nın halkıyla yaptığı antlaşma da yerine gelmiş olacaktır, ey İsrail Evi.

3 Nephi 20

- And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.
- And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.
- And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.
- And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.
- And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.
- Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;
- But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.
- And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.
- Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.
- And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.
- Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—
- And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

- 13 Ve o zaman yeryüzünün her tarafına dağıtılacak olanlardan geriye kalanlar, doğudan ve batıdan, güneyden ve kuzeyden toplanacaklar; ve kendilerini fidiye ile kurtaran Tanrıları Rab'bin bilgisine getirileceklerdir.
- 14 Ve Baba bana bu ülkeyi miras olarak size vermeme emretti.
- 15 Ve size derim ki eğer Yahudi olmayan uluslar, halkımı dağıttıktan sonra alacakları nimetlerin ardından tövbe etmezlerse—
- 16 O zaman Yakup Evi'nden geriye kalmış olan sizler onların arasında ilerleyeceksiniz; ve sayıca çok kalabalık olacak olan onların ortasında olacaksınız; ve onların arasında orman hayvanlarının arasındaki bir aslan gibi ve koyun sürülerinin arasındaki genç bir aslan gibi olacaksınız; o aslan ki, eğer geçerse çığner ve parçalar; ve kurtaran olmaz.
- 17 Senin elin rakiplerinin üzerine kaldırılacak ve bütün düşmanların kesilip atılacak.
- 18 Ve ben halkımı harman yerine demetlerini toplayan bir adam gibi toplayacağım.
- 19 Çünkü Baba'nın antlaşma yaptığı halkımı, evet, ben senin boynuzunu demir yapacağım ve senin toyaklarını tunç yapacağım. Ve sen çok halklar ezeceksin; ve onların kazancını Rab'be ve onların mallarını bütün yeryüzünün Rabbi'ne adayacağım. Ve işte, bunu yapacak olan benim.
- 20 Ve öyle olacak ki, diyor Baba, benim adaletimin kılıcı o günde onların üzerinde asılı duracak ve eğer tövbe etmezlerse, onların üzerine düşecek, diyor Baba, evet, hatta bütün Yahudi olmayan ulusların üzerine düşecek.
- 21 Ve öyle olacak ki ey İsrail Evi, Ben halkımı yerleştireceğim.
- 22 Ve işte, atanız Yakup ile yapmış olduğum antlaşmayı yerine getirmek için, bu halkı bu ülkeye yerleştireceğim; ve burası bir Yeni Yeruşalem olacak. Ve cennetin güçleri bu halkın arasında olacak; evet, Ben de sizin aranızda olacağım.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 İşte Ben, Musa'nın sözünü ettiği ve şöyle dediği kişiyim: Tanrınız Rab sizin için kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak, onun size söyleyeceği her sözü dinleyeceksiniz. Ve öyle olacak ki o peygamberi dinlemek istemeyen her can halkın arasından kovulacaktır.
- 24 Doğrusu, size derim ki, evet, ve Samuel ve ondan sonra gelip konuşmuş olan peygamberlerin hepsi benim hakkımda tanıklık etmişlerdir.
- 25 Ve işte, sizler o peygamberlerin çocukları-sınız; ve sizler İsrail Evi'ndensiniz; ve sizler Baba'nın ataları-nızla, İbrahim'e şu sözleri söyleyerek yapmış olduğu antlaşmadansınız: Ve senin soyunun aracılığıyla yer-yüzündeki bütün sülaleler kutsanacaktır.
- 26 Baba, beni önce sizin için kaldırdı ve beni her birini-zini kötülüklerinizden döndürerek sizi kutsamam için gönderdi; ve bu, siz o antlaşmanın çocukları ol-duğunuz içindir—
- 27 Ve ey İsrail Evi, siz kutsandıktan sonra Baba, İbrahim'e şöyle diyerek yaptığı antlaşmayı yerine ge-tirecektir: Yeryüzündeki bütün sülaleler senin soyu-nun aracılığıyla kutsanacaktır—benim aracılığım-la Kutsal Ruh, Yahudi olmayan ulusların üzerine dökü-lecek; Yahudi olmayan ulusların üzerindeki bu ni-met halkımı dağıtmaları için onları herkesten daha güçlü kılacaktır.
- 28 Ve onlar bu ülkenin halkı üzerinde bir kamçı ola-caklardır. Ancak onlar benim Sevindirici Haber'im-in bütünü-nü aldıktan sonra bana karşı yüreklerini sert-leştirirlerse, o zaman ben onların kötülüklerini tek-rar kendi başlarına indireceğim, diyor Baba.
- 29 Ve halkım ile yapmış olduğum antlaşmayı hatırla-yacağım; ve bana uygun bir zamanda onları bir araya toplayacağıma ve atalarının ülkesini yeniden miras-ları olarak onlara vereceğime dair onlarla bir antlaş-ma yaptım; bu ülke Yeruşalem ülkesidir, sonsuza dek onlara vaadedilen diyardır, diyor Baba.
- 30 Ve öyle olacak ki zaman gelecek Sevindirici Haber'im-in bütünü onlara vaaz edilecek.
- 31 Ve onlar bana, benim Tanrı'nın Oğlu, İsa Mesih olduğuma inanacaklar ve Baba'ya benim adımla dua edecekler.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the chil-dren of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

- 32 O zaman onların bekçileri seslerini yükselterek, birlikte şarkı söyleyecekler; çünkü kendi gözleriyle görecekler.
- 33 Sonra Baba onları tekrar bir araya getirecek ve onlara Yeruşalem'i miras toprakları olarak verecektir.
- 34 O zaman onlar sevinçten coşacaklar—Ey Yeruşalem harabeleri, birlikte şarkı söyleyin, çünkü Baba halkını teselli etti, Yeruşalem'i fidye ile kurtardı.
- 35 Baba bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın dört bir ucu Baba'nın kurtarışını görecekler; ve Baba ile ben biriz.
- 36 Ve o zaman yazılanlar yerine gelecektir: Uyan ey Sion, gene uyan ve kuvvetini giy; ey Yeruşalem, kutsal şehir, güzel giysilerini giy; çünkü senin içine sünetsiz ve kirli insan artık girmeyecek.
- 37 Kalk, üzerindeki tozu silk; otur, ey Yeruşalem; boynundaki bağdan çözül, ey Sion'un tutsak kızı.
- 38 Çünkü Rab şöyle diyor: Siz kendinizi bir hiç uğruna sattınız ve para karşılığında olmadan fidye ile kurtarılacaksınız.
- 39 Doğrusu, doğrusu size derim ki halkım benim adımı bilecek; evet, o gün onlar konuşanın ben olduğumu bilecekler.
- 40 Ve o zaman şöyle diyecekler: Dağlar üzerinde onlara müjdeler getirenin ayakları ne güzeldir, o müjdeci ki, barış ilan ediyor, onlara iyi müjdeler getiriyor, kurtuluş ilan ediyor; Sion'a diyor: Tanrın egemendir!
- 41 Ve o zaman şu haykırış yükselecek: Gidin, gidin, çıkın buradan, temiz olmayana dokunmayın; onun ortasından çıkın gidin; Rab'bin kaplarını taşıyan sizler, temizlenin.
- 42 Çünkü aceleyle çıkmayacaksınız ve kaçarak gitmeyeceksiniz; çünkü Rab önünüzden gidecek ve İsrail'in Tanrısı sizi arkanızdan koruyacaktır.
- 43 İşte, hizmetkârım akıllıca davranacak; yüceltilecek, övülecek ve çok yüce olacak.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

44 Nasıl ki, çoğu sana şaştılar—onun yüzü herhangi bir insanın yüzünden ve şekli insan oğullarının şeklinden daha çok bozulmuştu—

45 Böylece birçok ulusları serpecektir; krallar onun önünde ağızlarını kapatacaklar; çünkü onlar kendilerine anlatılmamış olanı görecekler ve duymadıkları şeyleri düşünecekler.

46 Doğrusu, doğrusu size derim ki şüphesiz bütün bunlar Baba'nın bana emrettiği şekilde olacaktır. O zaman Baba'nın halkı ile yapmış olduğu bu antlaşma yerine gelecektir; ve o zaman halkım tekrar Yeruşalem'de oturacak ve orası onların miras ülkesi olacaktır.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3. Nefi 21

- 1 Ve doğrusu size derim ki bunların ne zaman yerine geleceğini bilmeniz için size bir işaret veriyorum—öyle ki halkımı uzun süren dağınıklığından toplayacağım, ey İsrail Evi, ve Sion’umu yeniden onların arasında kuracağım.
- 2 Ve işte, size işaret olarak şunu veriyorum—çünkü doğrusu size derim ki Yahudi olmayan uluslar, Yakup Evi’nden geriye kalan bu halkı ve onların elle riyle dağıtılacak olan bu halkımı tanıyabilsin diye size bu bildirdiklerim ve bundan sonra kendi bildireceklerim ve Kutsal Ruh’un gücüyle Baba’nın size verecekleri, Yahudi olmayan uluslara bildirileceği zaman;
- 3 Doğrusu, doğrusu size derim ki bunlar Baba’dan onlara bildirileceği ve Baba’dan geleceği, onlardan size geleceği zaman;
- 4 Çünkü Baba’nın hikmeti ki onların bu ülkeye yerleşmeleri ve Baba’nın gücüyle bu ülkede özgür bir halk olarak yükselmeleri gerekir; öyle ki ey İsrail Evi, bu bilgiler onlardan sizin soyunuzun bir kalıntısına ulaşabilsin ve Baba’nın halkıyla yapmış olduğu antlaşma yerine gelsin.
- 5 Bu yüzden, bu işler ve daha sonra aranızda yapılacak olan işler, Yahudi olmayan uluslardan, kötülük yüzünden inançsızlığa düşecek olan sizin soyunuza geleceği zaman;
- 6 Çünkü Baba’nın, gücünü Yahudi olmayan uluslara gösterebilmesi için, bu bilgilerin Yahudi olmayan uluslardan gelmesi belirtilen şekilde Baba’ya uygun düşer; bu nedenle, eğer Yahudi olmayan uluslar yüreklerini sertleştirmezlerse, tövbe ederek bana gelebilir ve benim adımla vaftiz olarak, benim öğretimin gerçek noktalarını öğrenebilirler, böylece benim halkımın arasında sayılabilirler, ey İsrail Evi;
- 7 Ve bu şeyler olduğunda, senin soyun bunları öğrenmeye başlayacak—bu, onlara Baba’nın İsrail Evi’nden olan halk ile yapmış olduğu antlaşmayı yerine getirmek üzere şimdiden işine başlamış olduğunu bilmeniz için bir işaret olacaktır.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 Ve o gün geldiğinde, öyle olacak ki krallar ağızlarını kapatacaklar; çünkü onlar kendilerine anlatılmamış olanı görecekler ve duymadıkları şeyleri düşünecekler.
- 9 Çünkü o gün Baba benim uğruma onların arasında büyük ve harika bir iş yapacak; ve bir adam çıkıp bunu onlara bildirmesine rağmen, aralarında inananlar olacak.
- 10 Fakat işte, hizmetkârımın hayatı benim elimde olacaktır; bu nedenle, onların yüzünden yara alsa da, ona zarar veremeyecekler. Ama ben onu iyileştireceğim; çünkü ben onlara kendi hikmetimin şeytanın kurnazlığından daha üstün olduğunu göstereceğim.
- 11 Bu yüzden, öyle olacak ki kim, İsa Mesih olan benim sözlerime inanmazsa, Baba sözlerimi onun aracılığıyla Yahudi olmayan uluslara getirecek ve ona Yahudi olmayan uluslara sözlerimi getirmesi için güç verecek ki, (bu, Musa'nın dediği gibi olacaktır) onlar antlaşmalı olan halkımın arasından kovulacaktır.
- 12 Ve Yakup'un bir kalıntısı olan halkım, Yahudi olmayan ulusların arasında, evet, onların ortasında, orman hayvanlarının arasındaki bir aslan gibi, koyun sürülerinin arasındaki genç bir aslan gibi olacak; o aslan ki, eğer geçerse çiğner ve parçalar; ve kurtaran olmaz.
- 13 Onların elleri rakiplerinin üzerine kaldırılacak ve bütün düşmanları kesilip atılacaktır.
- 14 Evet, eğer tövbe etmezlerse, Yahudi olmayan ulusların vay haline; çünkü o gün öyle olacak ki, diyor Baba: Atlarınızı aranızdan söküp atacağım ve savaş arabalarınızı yok edeceğim;
- 15 Ve memleketinin şehirlerini söküp atacağım ve bütün kalelerini yıkacağım;
- 16 Ve büyücülüğü ülkenden söküp atacağım ve artık falcıların olmayacak;
- 17 Oyma putlarını ve dikili taşlarını senin içinden söküp atacağım ve kendi ellerinin işine artık tapınmayacaksın.
- 18 Ve içindeki korulukları koparıp atacağım; aynı şekilde şehirlerinizi de yıkacağım.
- 19 Ve öyle olacak ki bütün yalanlar ve aldatmacalar ve kıskançlıklar ve kavgalar ve rahiplik kurnazlıkları ve cinsel ahlaksızlıklar ortadan kaldırılacak.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

- 20 Çünkü öyle olacak ki diyor Baba: Ey İsrail Evi, o gün tövbe etmeyip Sevgili Oğluma gelmek istemeyenleri ben halkımın arasından söküp atacağım.
- 21 Ve putperestlerden olduğu gibi, onlardan da hiç benzerini duymadıkları bir şekilde öfkemle öç alacağım.
- 22 Fakat eğer onlar tövbe edip sözlerime kulak verirse ve yüreklerini sertleştirmezlerse Kilisemi onların arasında kuracağım; ve onlar da antlaşmaya girecekler ve mirasları olmak üzere bu ülkeyi vermiş olduğum bu Yakup'un geri kalanları arasında sayılacaklardır.
- 23 Ve onlar Yakup'un geri kalanları olan halkıma ve ayrıca İsrail Evi'nden bu ülkeye gelecek olan herkeşe, Yeni Yeruşalem adı verilecek olan bir şehri yapmaları için yardım edeceklerdir.
- 24 Ve ondan sonra bütün bu ülke üzerinde dağıtılmış olan halkıma, Yeni Yeruşalem'de toplanmaları için yardım edeceklerdir.
- 25 Ve ondan sonra cennetin gücü onların arasına inecek; ve ben de onların ortasında olacağım.
- 26 Ve ondan sonra Baba'nın işi o gün başlayacak; yani bu Sevindirici Haber bu halkın geri kalanlarının arasında öğretileceği zaman başlayacak. Doğrusu, size derim ki o gün Baba'nın işi, dağılmış olan bütün halkımın arasında, evet, Baba'mın Yeruşalem'den çıkardığı kayıp oymaklar arasında da başlayacaktır.
- 27 Evet, Baba'ya benim adıyla dua ederek, bana gelebilmeleri için yolu hazırlama işine, Baba, dağılmış olan bütün halkımın arasında başlayacaktır.
- 28 Evet ve o zaman Baba, halkının mirasları olan ülkeye, evlerine gelip toplanabilmeleri için yolu hazırlamak üzere, bütün uluslar arasında işe başlayacaktır.
- 29 Ve onlar bütün uluslardan çıkacaklar; acele ile çıkmayacaklar ve kaçarak gitmeyecekler, çünkü Ben onların önünden gideceğim, diyor Rab, ve Ben onların artçısı olacağım.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3. Nefi 22

- 1 Ve o zaman yazılmış olanlar yerine gelecektir: Ezgiler söyle, ey kısır, sen ki doğurmadın; ezgiler söyle ve yüksek sesle çağır, sen ki doğum sancısı çekmedin; çünkü terk edilmiş kadının çocukları, evli kadının çocuklarından çoktur, diyor Rab.
- 2 Çadırının yerini genişlet ve meskenlerinin eteklerini gersinler; esirgeme, iplerini uzat ve kazıklarını sağlamlaştırdı.
- 3 Çünkü sağa sola yayılacaksınız; ve senin soyun Yahudi olmayan ulusları miras alacak ve ıssız şehirleri halk ile dolduracak.
- 4 Korkma, çünkü utanmayacaksın ve şaşırmayacaksın; çünkü utandırılmayacaksın; çünkü gençliğinin utancını unutacaksın ve gençliğindeki rezaletleri hatırlamayacaksın ve dulluğunun utancını da bir daha hatırlamayacaksın.
- 5 Çünkü senin yaratıcın, senin kocan, O'nun adı Orduların Rabbi'dir ve seni Fidyeye ile Kurtaran, İsrail'in Kutsalı'dır—O'na bütün dünyanın Tanrısı denilecektir.
- 6 Çünkü Rab, reddedildiğin zaman seni terk edilmiş, ruhu üzüntülü bir kadın ve genç hanım diye çağırdı, diyor senin Tanrın.
- 7 Çünkü seni kısa bir süre için terk ettim, ama seni büyük merhametlerle toplayacağım.
- 8 Biraz öfkeyle yüzümü senden bir an sakladım, fakat sonsuz bir şefkatle sana merhamet edeceğim, diyor fidye ile seni kurtaran Rab.
- 9 Çünkü bu, benim için Nuh suları gibidir; çünkü Nuh suları yeryüzünü artık örtmeyecek diye nasıl ant içtiysem, sana karşı öfkelenmeyeceğim diye öyle ant içtim.
- 10 Çünkü dağlar gidecek ve tepeler kaldırılacak, fakat iyiliğim senin üzerinden kalkmayacak ve benim barışımın antlaşması yok olmayacak, diyor sana merhamet eden Rab.
- 11 Ey sen, kasırgaya tutulmuş ve teselli bulamamış düşkün, işte, güzel renkli harçlarla taşlarını yerine koyacağım ve gök yakutlarla temellerini atacağım.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

- 12 Ve pencerelerini akik taşından ve kapılarını kızıl yakuttan ve bütün sınırlarını güzel taşlardan yapacağım.
- 13 Ve bütün çocukların Rab tarafından öğretilecek; ve çocuklarının huzuru büyük olacak.
- 14 Doğrulukla pekişeceksin; eziyetten uzak olacaksın, çünkü korkmayacaksın; ve terörden uzak kalacaksın, çünkü sana yaklaşmayacak.
- 15 İşte, onlar şüphesiz sana karşı toplanacaklar; bu benden gelmeyecek; sana karşı kim toplanırsa senin iyiliğin için düşecektir.
- 16 İşte, ateşteki kömürleri üfleyen ve işine göre aletler yapan demirciyi Ben yarattım; ve harap etsin diye yakıp yıkıcıyı da Ben yarattım.
- 17 Sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak; ve yargılamada sana hakaret eden her dili suçlu çıkaracaksın. Rab'bin hizmetkârlarının mirası budur ve onların doğruluğu bendendir, diyor Rab.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3. Nefi 23

- 1 Ve şimdi, işte, size derim ki bunları araştırmalısınız. Evet, size bunları gayretle araştırmanız için bir emir veriyorum; çünkü İşıya'nın söylediği sözler büyüktür.
- 2 Çünkü o şüphesiz İsrail Evi'nden olan halkımla ilgili her şeyi söyledi; bu yüzden, Yahudi olmayan uluslara da konuşmuş olması gerekir.
- 3 Ve onun söylediği sözlere göre söylediği her şey yerine gelmiştir ve gelecektir.
- 4 Bu yüzden sözlerime kulak verip size söylediklerimi yazın; ve onlar zamanı gelince ve Baba'nın isteği-ne göre Yahudi olmayan uluslara ulaşacaktır.
- 5 Ve sözlerimi dinleyen ve tövbe edip vaftiz olan herkes kurtulacaktır. Peygamberlerin yazdıklarını araştırın; çünkü bunlar hakkında tanıklık edenler çoktur.
- 6 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyleyip onların almış olduğu bütün kutsal yazıları onlara açıkladıktan sonra, onlara yine şöyle dedi: İşte sizin elinizde olmayan başka kutsal yazıları da yazmanızı istiyorum.
- 7 Ve öyle oldu ki Nefi'ye: "Tuttuğun kayıtları getir" dedi.
- 8 Ve Nefi, kayıtları getirip de O'nun önüne koyunca, İsa onlara göz atarak şöyle dedi:
- 9 Doğrusu, size derim ki hizmetkârım Lamanlı Samuel'e, Baba'nın adını Ben'de yücelteceği gün, birçok azizin ölümden dirilip birçoklarına görüneceği ve onlara hizmet edeceği hakkında bu halka tanıklık etmesini emretmiştim. Ve onlara: "Böyle olmadı mı?" dedi.
- 10 Ve öğrencileri O'na cevap vererek: "Evet, Rab, Samuel senin sözlerine göre peygamberlik etti ve onların hepsi de yerine geldi" dediler.
- 11 Ve İsa onlara: "Birçok azizin dirilerek, birçoklarına göründüğünü ve onlara hizmet ettiğini nasıl oldu da yazmadınız?" dedi.
- 12 Ve öyle oldu ki o zaman Nefi, bunun yazılmamış olduğunu hatırladı.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

13 Ve öyle oldu ki İsa bunun yazılmasını emretti; bu yüzden, İsa'nın emrettiği şekilde yazıldı.

14 Ve şimdi öyle oldu ki İsa, onların yazdığı kutsal yazıların hepsini tek bir bütün olarak açıkladıktan sonra, onlara kendilerine açıklamış olduğu bu şeyleri öğretmeleri için emir verdi.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3. Nefi 24

- 1 Ve öyle oldu ki İsa onlara Baba'nın Malaki'ye vermiş olup kendilerine söyleyeceği sözleri yazmalarını emretti. Ve öyle oldu ki onlar yazıldıktan sonra da bunları açıkladı. Ve onlara söylediği sözler şunlardı, şöyle diyordu: Baba, Malaki'ye şöyle dedi: İşte, habercimi göndereceğim ve önümde yolu hazırlayacak; ve aradığımız Rab kendi tapınağına ansızın gelecektir, hatta hoşnut olduğunuz antlaşma habercisi; işte O gelecektir, diyor Orduların Rabbi.
- 2 Fakat O'nun geleceği güne kim dayanabilir ve gördüğünü zaman kim durabilir? Çünkü O, maden tasfiye edenin ateşi ve çırpıcının sabunu gibi olacak.
- 3 Ve gümüş tasfiye eden ve temizleyen adam gibi oturacak; ve Levi oğullarını temiz kılacak ve onları altın ve gümüş gibi tasfiye edecek; öyle ki onlar Rab'be doğrulukla bir adak sunabilecekler.
- 4 O zaman eski günlerde ve geçmiş yıllarda olduğu gibi Yahuda'nın ve Yerusaleml'in adağı Rab'be hoş gelecek.
- 5 Ve yargı için size yaklaşacağım; ve büyücülere karşı ve zina edenlere karşı ve yalan yere yemin edenlere karşı ve ücretinde ücretliye, dul kadınla öksüze zulüm edenlere karşı ve yabancıyı kovanların ve Ben'den korkmayanlara karşı Ben tez şahit olacağım, diyor Orduların Rabbi.
- 6 Çünkü Ben Rab'bim; Ben değişmem; bundan ötürü siz, ey Yakup oğulları telef olmadınız.
- 7 Atalarınızın günlerinden beri kutsal törenlerden saptınız ve onları tutmadınız. Bana dönün, Ben de size döneyim, diyor Orduların Rabbi. Fakat siz: "Ne ile dönelim?" diyorsunuz.
- 8 İnsan Tanrı'yı soyar mı? Yine de siz beni soydunuz. Fakat siz: "Biz seni nasıl soyduk?" dersiniz. Ondalıklarda ve bağışlarda.
- 9 Siz bir lanetle lanetlendiniz; çünkü siz, hem de bütün bu ulus beni soydunuz.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Ondalığın hepsini ambar evine getirin de evimde yemek olsun; ve beni şimdi bununla deneyin, diyor Orduların Rabbi, göklerin pencerelerini size açmayacak mıyım ve size yetecek kadardan fazla üzerinize bereket dökmecek miyim?

11 Ve yiyip bitireni sizin iyiliğiniz için azarlayacağım ve toprağınızın ürününü bozmayacaktır; ve tarlalarınızdaki asmanız da zamanından önce meyvesini dökmecek, diyor Orduların Rabbi.

12 Ve bütün uluslar size bereketlenmiş diyecekler; çünkü hoş gider bir memleket olacaksınız, diyor Orduların Rabbi.

13 Bana karşı sözleriniz sert oldu, diyor Rab. Yine de siz: “Sana karşı ne söyledik?” diyorsunuz.

14 Siz dediniz: Tanrı’ya hizmet etmek boşunadır; ve O’nun kutsal törenlerini yerine getirmemizin ve Orduların Rabbi’nin önünde yas tutup yürümemizin ne yararı oldu?

15 Ve şimdi biz gururlulara mutlu diyoruz; evet, kötülük edenlerin de işi ileriye gidiyor; evet, Tanrı’yı deneyenler bile kurtuluyorlar.

16 O zaman Rab’den korkanlar birbirleriyle söyleştiler ve Rab kulak verip bunu işitti; ve Rab’den korkup adını düşünenler için O’nun önünde bir anılma kitabı yazıldı.

17 Mücevherlerimi toplayacağım günde, onlar benim olacaklar, diyor Orduların Rabbi; ve bir adam kendisine hizmet eden oğlunu nasıl korursa, onları öyle koruyacağım.

18 O zaman döneceksiniz ve doğru ile kötü arasında ve Tanrı’ya hizmet edenle O’na hizmet etmeyen arasında ayırt edeceksiniz.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3. Nefi 25

- 1 Çünkü işte, fırın gibi yanacak olan gün geliyor; ve bütün gururlular, evet ve kötülük işleyenlerin hepsi saman olacaklar; ve gelecek olan gün onları yakacak, diyor Orduların Rabbi, öyle ki, onlarda ne kök ne de dal bırakacak.
- 2 Fakat benim adımdan korkan sizler için Doğruluğun Oğlu kanatlarında şifa ile kalkacak; ve çıkacaksınız ve ahırdaki buzağular gibi büyüyeceksiniz.
- 3 Ve kötülerini ayaklarınızın altına alacaksınız; çünkü bunu yapacağım günde onlar ayaklarınızın tabanları altında kül olacaklar, diyor Orduların Rabbi.
- 4 Hizmetkârım Musa'nın yasasını, kanunları ve hükümleriyle hatırlayın; o yasa ki, Horeb'te bütün İsrail için Ben ona emrettim.
- 5 İşte, Rab'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce, Ben size İlyâ peygamberi göndereceğim.
- 6 Ve o da babaların yüreğini çocuklara ve çocukların yüreğini de babalarına döndürecektir; gelip de dünyayı lanetle vurmuyam diye.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3. Nefi 26

- 1 Ve şimdi, öyle oldu ki İsa bu şeyleri söyledikten sonra onları topluluğa açıklayarak büyük küçük her şeyin yorumunu yaptı.
- 2 Ve O şöyle dedi: Baba, elinizde bulunmayan bu kutsal yazıları size vermemi emretti; çünkü onların gelecek kuşaklara aktarılması O'nun hikmetidir.
- 3 Ve İsa, onlara başlangıçtan yüceliğiyle geleceği zamana kadar olan her şeyi açıkladı; evet, yeryüzünde meydana gelecek olan her şeyi, hatta maddesel öğelerin kızgın bir sıcaklıkla eriyerek yerin tomar gibi dürüleceği ve göklerle yerin geçip gideceği zamana kadar olacak her şeyi açıkladı;
- 4 Ve hatta bütün halkların ve bütün sülâlelerin ve bütün ulusların ve dillerin, iyi veya kötü, yaptıkları işlerden yargılanmak üzere Tanrı'nın önünde duracakları o büyük ve son güne kadar olup bitecek her şeyi açıkladı.
- 5 Eğer onların işleri iyiyse dirilerek sonsuz yaşama, kötüyse dirilerek lanete kavuşacaklardır; dünya başlamadan önce var olan Mesih'teki merhamet, adalet ve kutsallığa göre, birbirlerine paralel olarak, biri bir tarafa, diğeri de öbür tarafa gidecektir.
- 6 Ve şimdi, bu kitapta İsa'nın gerçekten bu halka öğrettiklerinin yüzde biri bile yazılamaz.
- 7 Fakat işte, O'nun bu halka öğrettiklerinin daha fazlası Nefi Levhaları'nda bulunmaktadır.
- 8 Ve O'nun halka öğrettiklerinin küçük bir kısmı olarak bunları yazdım; ve ben, bunları İsa'nın söylediği sözlere göre, Yahudi olmayan uluslardan tekrar bu halka getirilmeleri amacıyla yazdım.
- 9 Ve onlar bunu alacakları zaman, inançlarının denenmesi için önce bunları almaları uygundur ve öyle olur da bunlara inanırlarsa, o zaman kendilerine daha büyük şeyler gösterilecektir.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

10 Ve öyle olur da bunlara inanmazlarsa, o zaman kendilerinden daha büyük şeyler esirgenerek cezaya uğratılacaklardır.

11 İşte, Nefi Levhaları üzerine işlenip yazılmış olan sözlerin hepsini yazmak üzereydim; ancak Rab bunu yasaklayıp: “Halkımın inancını denemek istiyorum” dedi.

12 Bu yüzden, ben Mormon, Rab’bin bana emrettiklerini yazıyorum. Ve şimdi ben Mormon, sözlerime son vererek yazmam emredilen sözleri yazmaya devam ediyorum.

13 Bu yüzden, Rab’bin gerçekten üç gün boyunca bu halka öğrettiğini anlamanızı isterim; ve ondan sonra da kendisini onlara sık sık gösterdi ve sık sık ekmek bölerek, kutsayıp onlara verdi.

14 Ve öyle oldu ki sözü edilmiş olan topluluğun çocuklarına öğretip onlara hizmet etti ve onların dillerini çözdü; onlar da babalarına büyük ve harikulade sözler söylediler, hatta bu sözler O’nun halka açıkladığı sözlerden daha büyük sözlerdi; ve İsa, konuşabilsinler diye onların dillerini çözmüştü.

15 Ve öyle oldu ki O göğe çıktıktan sonra—kendisini onlara ikinci kez gösterip Baba’nın yanına gittikten sonra, onların bütün hastalarını ve topallarını iyileştirdikten, körlerinin gözlerini, sağrıların kulaklarını açtıktan sonra ve hatta aralarında her çeşit tedavi yaptıktan ve ölmüş bir adamı dirilttikten ve gücünü onlara göstererek Baba’nın yanına çıktıktan sonra—

16 İşte, öyle oldu ki ertesi gün topluluk tekrar bir araya gelerek bu çocukları hem görüp hem de duydu; evet, küçük çocuklar bile ağızlarını açıp harikulade sözler söylediler; ve söyledikleri sözlerin hiç kimse tarafından yazılmasına izin verilmedi.

17 Ve öyle oldu ki İsa’nın seçmiş olduğu öğrenciler, ondan sonra kendilerine gelenlerin hepsini vaftiz edip onlara öğretmeye başladılar; ve İsa’nın adında vaftiz olan herkes Kutsal Ruh ile doldu.

18 Ve onların çoğu yazılması yasak olan, dille söylenilemez şeyleri görüp duyular.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 Ve birbirlerine öğretip hizmet ederek ellerindeki her şeyi kendi aralarında paylaştılar; herkes birbirine karşı adil bir şekilde davrandı.

20 Ve öyle oldu ki her şeyi İsa'nın kendilerine emrettiği şekilde yaptılar.

21 Ve İsa'nın adıyla vaftiz olanlar, Mesih'in Kilisesi adını aldılar.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3. Nefi 27

- 1 Ve öyle oldu ki İsa'nın öğrencileri her yeri dolaşarak, hem görüp hem de duymuş oldukları şeyleri vaaz ediyorlar ve İsa'nın adıyla vaftiz ediyorlardı; öyle oldu ki öğrenciler bir araya toplanarak güçlü dua ve oruçta birleştiler.
- 2 Ve İsa yine kendini onlara gösterdi; çünkü onlar, Baba'ya O'nun adıyla dua ediyorlardı; ve İsa gelerek onların ortasında durdu ve onlara şöyle dedi: Size ne vermeme istiyorsunuz?
- 3 Ve onlar da O'na: "Rab, bu Kilise'ye ne ad vereceğimizi bize bildirmeni istiyoruz; çünkü bu konuda halkın arasında tartışmalar çıktı" dediler.
- 4 Ve Rab onlara şöyle dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki neden halk bunun için tartışıp söylenir?
- 5 Onlar Mesih'in adını, yani benim adıma üzerinize almalısınız diyen kutsal yazıları okumadılar mı? Çünkü sizler son günde bu adla çağrılacaksınız.
- 6 Ve benim adıma üzerine alıp sonuna kadar dayan kişi, son günde kurtulacaktır.
- 7 Bu yüzden her ne yaparsanız benim adımla yapacaksınız; o halde Kilise'ye benim adıma vereceksiniz ve Baba'ya benim adımla dua edeceksiniz ki O da Kilise'yi benim hatırım için nimetlendirsin.
- 8 Ve nasıl olur da benim adıma taşımayan, benim Kilisem olur? Çünkü eğer bir kilise Musa'nın adıyla anılırsa, o zaman Musa'nın kilisesi olur; ya da eğer bir adamın adıyla anılırsa, o zaman bir adamın kilisesi olur; ama benim adımla anılırsa, o zaman benim Kilisem'dir, eğer onlar benim Sevindirici Haber'im üzerine kurulmuşlarsa!
- 9 Doğrusu, size derim ki siz benim Sevindirici Haber'im üzerine kuruluşunuz; bu yüzden her ne ad verirseniz, benim adıma vermelisiniz; bu nedenle, eğer Baba'ya Kilise için dua ederseniz, eğer benim adımla dua ederseniz, Baba sizi duyacaktır;
- 10 Ve öyle olur da eğer Kilise benim Sevindirici Haber'im üzerine kurulmuşsa, o zaman Baba kendi işlerini onda gösterecektir.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

- 11 Fakat öyle olur da benim Sevindirici Haber'im üzerine değil de insanların işleri ya da şeytanın işleri üzerine kurulmuşsa, doğrusu size derim ki onlar işlerinde bir süre sevinecekler ve kısa bir süre sonra da son gelince kesilerek ateşe atılacaklardır; oradan geriye dönüş yoktur.
- 12 Çünkü yaptıkları işler onları izleyecektir; çünkü onlar işlerinden dolayı kesileceklerdir; bu yüzden size söylemiş olduğum bu sözleri hatırlayın.
- 13 İşte, size Sevindirici Haber'imi verdim ve size vermiş olduğum Sevindirici Haber şudur—Ben dünyaya Babamın isteğini yapmak için geldim; çünkü beni Babam gönderdi.
- 14 Ve Babam beni çarmıha gerilmek için gönderdi ve çarmıha gerildikten sonra da bütün insanları kendime çekebileyim diye; böylece Ben nasıl insanlar tarafından kaldırıldıysam, Baba da aynı şekilde insanları kaldıracak ve onlar benim önümde durarak iyi ya da kötü olan işlerine göre yargılanacaklardır—
- 15 Ve Ben bu amaçla yukarı kaldırdım; bu yüzden, Baba'nın gücüne göre bütün insanları kendime çekeceğim ki onlar işlerine göre yargılanabilsinler.
- 16 Ve öyle olacak ki tövbe edip benim adımla vaftiz olan kimse dolu olacaktır; ve eğer sonuna kadar dayanırsa, işte, dünyayı yargılamak için duracağım günde, Babamın önünde o kimseyi suçsuz sayacağım.
- 17 Ve sonuna kadar dayanmayan kimse, aynı zamanda kesilip ateşe atılacak olandır; Baba'nın adaletinden dolayı oradan artık geriye dönmeleri mümkün değildir.
- 18 Ve O'nun insançocuklarına verdiği söz budur. Ve bu yüzden vermiş olduğu sözü yerine getirir ve O yalan söylemez; her sözünü yerine getirir.
- 19 Ve temiz olmayan hiçbir şey O'nun Krallığı'na giremez; bu yüzden inandıkları ve bütün günahlarından tövbe ettikleri ve sonuna kadar sadık kaldıkları için giysilerini benim kanımla yıkamış olanlardan başka hiç kimse O'nun rahatına kavuşamaz.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilled the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilled all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Şimdi emir şudur: Ey dünyanın dört bir yanında olanlar, hepiniz tövbe ederek bana gelin ve adımla vaftiz olun ki Kutsal Ruh'u alarak kutsallaşın; böylece son günde önümde lekesiz bir şekilde duracaksınız.

21 Doğrusu, doğrusu size derim ki benim Sevindirici Haber'im budur; ve siz benim Kilisemde ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz; çünkü benim yaptığımı gördüğünüz işleri siz de yapacaksınız; çünkü benim yaptığımı gördüğünüz işlerin aynısını siz de yapacaksınız;

22 Bu yüzden, eğer bunları yaparsanız, ne mutlu size; çünkü son günde yukarı alınacaksınız.

23 Yazılması yasak olanların dışında, gördüklerinizi ve duyduklarınızı yazın.

24 Daha önce olmuş olanlar nasıl yazıldıysa, bu hal-kın yapacağı işleri de yazın.

25 Çünkü işte, bu halk yazılmış ve yazılacak olan kitaplara göre yargılanacaktır; çünkü onların işleri bu kitapların aracılığıyla insanlara bildirilecektir.

26 Ve işte, her şey Baba tarafından yazılmıştır; bu yüzden, dünya yazılacak olan kitaplara göre yargılanacaktır.

27 Ve biliniz ki size vereceğim adil yargıya göre bu halkın yargıçları olacaksınız. O halde, nasıl insanlar olmalısınız? Doğrusu size derim ki benim gibi olmalısınız.

28 Ve şimdi ben, Baba'nın yanına gidiyorum. Ve doğrusu size derim ki benim adımla Baba'dan her ne dilererseniz, size verilecektir.

29 Bu yüzden dileyin ve siz alacaksınız; kapıyı çalın ve size açılacaktır; çünkü isteyen alacak ve kapıyı çalana kapı açılacaktır.

30 Ve şimdi, işte, sizin için ve ayrıca bu kuşak için sevincim büyük ve tamdır; evet ve hatta Baba ve tüm kutsal melekler de sizin için ve bu kuşak için sevinmektedir; çünkü onların hiçbiri kaybolmamıştır.

31 İşte sizin anlamanızı istiyorum; çünkü bu kuşaktan şu an sağ olanları kastediyorum ki onlardan hiçbiri kaybolmamıştır; ve onlardan dolayı sevincim tamdır.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fullness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fullness of joy.

32 Fakat işte, bu kuşaktan sonraki dördüncü kuşak için kederliyim; çünkü onlar mahvolanın oğlu gibi onun tarafından tutsak alınıp götürüleceklerdir; çünkü onlar, beni gümüşe ve altına ve güvenin yiyip bitirebileceği ve hırsızların girip çalabileceği şeylere satacaklardır. Ve o gün ben onlara gelip yaptıklarını kendi başlarına indireceğim.

33 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri bitirdikten sonra öğrencilerine şöyle dedi: Dar kapıdan girin; çünkü yaşama götüren kapı dar ve yol incedir ve onu bulanlar azdır; fakat ölüme götüren kapı geniş, yol enlidir ve hiçbir insanın iş yapamayacağı gece gelinceye kadar oradan geçenler çok olacaktır.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3. Nefi 28

- 1 Ve öyle oldu ki İsa, bu sözleri söylediği zaman öğrencileriyle birer birer konuşarak, onlara şöyle dedi: Ben, Baba'nın yanına gittikten sonra, benden dileğiniz nedir?
- 2 Ve onların üçü hariç, hepsi konuşup: "Bir insan ömrü kadar yaşadıktan sonra, bizi çağırdığın görevin sona ermesini ve senin yanına, krallığına çabucak gelmeyi istiyoruz" dediler.
- 3 Ve İsa onlara şöyle dedi: Bunu benden istediğiniz için sizlere ne mutlu! Bunun için, siz yetmiş iki yaşınızı doldurduğunuz zaman benim yanıma, krallığıma geleceksiniz ve benimle dinleneceksiniz.
- 4 Ve onlarla konuştuğundan sonra üçlere dönerek onlara şöyle dedi: Baba'nın yanına çıktuktan sonra sizin için ne yapmamı istersiniz?
- 5 Ve onlar yüreklerinde olandan dolayı üzgündüler; çünkü yüreklerinin arzusunu O'na söylemeye cesaret edemediler.
- 6 Ve İsa onlara şöyle dedi: İşte, ben sizin düşüncelerinizi biliyorum; ve siz, Yahudiler beni çarmıha germeden önce hizmetim sırasında benimle birlikte olan sevgili Yuhanna'nın benden istediğini istiyorsunuz.
- 7 Bu yüzden sizler daha çok kutsanacaksınız, çünkü sizler hiçbir zaman ölümü tatmayıp, Baba'nın insan çocukları için yapacağı bütün işleri görmek için, hatta Baba'nın isteğine göre her şey tamamlanmaya kadar, Ben yüceliğimle, cennetin güçleriyle gelinceye kadar yaşayacaksınız.
- 8 Ve siz hiçbir zaman ölüm acısı çekmeyeceksiniz; fakat ben yüceliğimle geleceğim zaman, göz açıp kapayıncaya kadar ölümlülükten ölümsüzlüğe değiştirileceksiniz; ve o zaman Babamın Krallığı'nda kutsanacaksınız.
- 9 Ve yine, siz bedende yaşarken dünyanın günahlarından başka acı ve keder çekmeyeceksiniz; ve bütün bunları benden arzu ettiğiniz için yapacağım, çünkü dünya durdukça insanların canlarını bana getirebilme arzusu ettiniz.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

- 10 Ve bunun için sizin sevinciniz tam olacak ve sizler Babamın Krallığı'nda oturacaksınız; evet, Babamın bana tam bir sevinç verdiği gibi sizin sevinciniz de tam olacak ve siz de benim gibi olacaksınız; ve ben Baba gibiyim; ve Baba ile ben biriz.
- 11 Ve Kutsal Ruh, Baba ile bana tanıklık eder; ve Baba, benden dolayı Kutsal Ruh'u insançocuklarına verir.
- 12 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra, dünyada kalacak olan üçünün dışında her birine parmağı ile dokundu ve sonra da oradan ayrıldı.
- 13 Ve işte, gökler açılarak onlar göğe alındılar ve söylenemeyecek şeyler görüp duydular.
- 14 Ve onlara bunları söylemeleri yasaklandı; kendilerine görüp duyduklarını söyleyecek güç de verilmedi.
- 15 Ve bedenlerinde mi, yoksa bedenlerinin dışında mı olduklarını bilemediler; çünkü bu, onlara görünüşleri değişmiş gibi geldi; öyle ki onlar bu etten oluşan bedenden ölümsüz bir duruma değişip Tanrı'ya ait şeyleri görebildiler.
- 16 Fakat öyle oldu ki onlar tekrar yeryüzünde öğrettiler; ancak kendilerine cennette verilmiş olan emirden dolayı görüp duyduklarını öğretmediler.
- 17 Ve şimdi, görünüşleri değiştiği günden sonra ölümlü mü yoksa ölümsüz mü olduklarını bilmiyorum.
- 18 Fakat verilmiş olan kayıtlara göre bildiğim şudur—onlar ülkede dolaştılar ve bütün insanlara hizmet ettiler, vaazlarına inanan herkesi Kilise'de birleştirdiler; onları vaftiz ettiler; ve vaftiz olanların hepsi Kutsal Ruh'u aldı.
- 19 Ve onlar, Kilise'ye ait olmayanlar tarafından hapse atıldılar. Ve hapishaneler onları tutamadı, çünkü yarılıp yıkıldılar.
- 20 Ve onları yerin içine attılar; fakat Tanrı'nın sözüyle yeri yardılar, öyle ki O'nun gücüyle toprağın derinliklerinden kurtuldular; ve bu yüzden onları tutabilecek kadar derin çukurlar kazamadılar.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

- 21 Ve üç kere fırına atıldılar ve hiçbir zarar görmediler.
- 22 Ve iki kere yabancı hayvanların inine atıldılar; ve işte, onlar yavru kuzu ile oynayan bir çocuk gibi hayvanlarla oynadılar ve kendilerine hiçbir zarar gelmedi.
- 23 Ve öyle oldu ki onlar bu şekilde Nefi halkının arasında ilerleyerek, ülkede bütün insanlara Mesih'in Sevindirici Haber'ini vaaz ettiler; ve halk Rab'be dönerek Mesih'in Kilisesi'nde birleşti; ve böylece bu kuşaktan olan halk İsa'nın sözüne göre kutsanmış oldu.
- 24 Ve şimdi, ben Mormon, bir süre için bu konudaki sözlerime son veriyorum.
- 25 İşte, ben ölümü hiç tatmayacak olanların adlarını yazacaktım, fakat Rab yasakladı; bu yüzden adlarını yazmıyorum, çünkü onlar dünyadan saklıdır.
- 26 Fakat işte, ben onları gördüm ve onlar bana yardım ettiler.
- 27 Ve işte, onlar Yahudi olmayan ulusların arasında olacaklar ve Yahudi olmayan uluslar onları tanımayacaktır.
- 28 Onlar Yahudiler'in arasında da bulunacaklar ve Yahudiler onları tanımayacaklardır.
- 29 Ve öyle olacak ki Rab, hikmetiyle uygun gördüğünde, onlar İsrail'in bütün dağılmış oymaklarına ve bütün uluslara, sülâlelere, dillere ve halklara hizmet edecekler; ve isteklerinin yerine gelmesi için ve kendilerinde bulunan Tanrı'nın inandırıcı gücüyle, onların arasından birçok canı İsa'ya getireceklerdir.
- 30 Ve onlar Tanrı'nın melekleri gibidir; ve eğer Baba'ya İsa'nın adıyla dua ederlerse, kendilerine iyi görünen herkese kendilerini gösterebilirler.
- 31 Bu yüzden, bütün insanların şüphesiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağı büyük gün gelmeden önce, onlar tarafından büyük ve harikulade işler yapılacaktır.
- 32 Evet, hatta Yahudi olmayan ulusların arasında o yargı gününden önce, onlar tarafından büyük ve harikulade bir iş yapılacaktır.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 Ve eğer elinizde Mesih'in harikulade işlerinin hepsini anlatan bütün kutsal yazılar olsaydı, Mesih'in sözlerine göre bunların kesinlikle olacağını bilirdiniz.

34 Ve İsa'nın ve ayrıca O'nun seçerek halkın arasına gönderdiği kimselerin sözlerine kulak vermek istemeyenlerin vay haline; çünkü İsa'nın sözlerini ve O'nun gönderdiklerinin sözlerini kabul etmeyen, O'nu kabul etmez; ve bu yüzden İsa da onları son günde kabul etmeyecektir.

35 Ve bu insanlar doğmamış olsaydı, kendileri için daha iyi olurdu. Çünkü siz kurtuluş gelsin diye, insanların ayakları altında ezilmiş olan gücenmiş bir Tanrı'nın adaletinden kurtulabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

36 Ve şimdi işte ben, Rab'bin seçmiş olduklarından söz ederken, evet, göğe alınmış olan bu üç öğrenciden söz ederken, onların ölümlülükten arınarak ölümsüzleştirilip ölümsüzleştirilmediklerini bilmiyorum demiştim.

37 Fakat işte, ben bunu yazdıktan sonra Rab'den sordum ve O bana onların vücutlarında bir değişiklik yapılması gerektiğini, yoksa ölümü tatmaları gerektiğini bildirdi.

38 Bu yüzden, onların ölümü tatmamaları ve insanların günahlarının dışında hiçbir acı ve keder çekmemeleri için vücutlarında bir değişiklik yapıldı.

39 Şimdi bu değişiklik, son günde yapılacak değişiklikle aynı değildir; fakat onlarda öyle bir değişiklik yapıldı ki şeytanın onların üzerinde hiçbir gücü olamaz; öyle ki şeytan onları ayartamaz; ve onlar bedenlerinde günahlarından arınarak kutsal oldular ve böylece dünyanın güçleri onları etkileyemez.

40 Ve onlar Mesih'in yargı gününe kadar bu durumda kalacaklardır; ve o gün onlar daha büyük bir değişiklik görecekler ve bir daha ayrılmadan Tanrı ile birlikte sonsuza kadar cennetlerde yaşamak üzere Baba'nın Krallığı'na alınacaklardır.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3. Nefi 29

- 1 Ve şimdi işte, size derim ki Rab hikmetinde uygun gördüğü zaman, bu sözler onun söylediği şekilde Yahudi olmayan uluslara ulaşacaktır; o zaman siz, Baba'nın, İsrail çocuklarının mirasları olan ülkelere geri getirilmeleriyle ilgili olarak onlarla yapmış olduğu antlaşmanın şimdiden yerine gelmeye başladığını bilebilirsiniz.
- 2 Ve sizler kutsal peygamberler aracılığıyla söylenmiş olan Rab'bin sözlerinin hepsinin yerine geleceğini bilebilirsiniz; ve Rab'bin, İsrail çocuklarına gelişini geciktirdiğini söylemenize gerek yoktur.
- 3 Ve söylenmiş olan sözlerin boş olduğunu yüreklerinizden geçirmenize gerek yoktur; çünkü işte, Rab, İsrail Evi'nden olan halkı ile yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayacaktır.
- 4 Ve siz bu sözlerin aranızda geldiğini gördüğünüzde, işte o zaman Rab'bin yaptıklarını daha fazla öfkeyle reddetmenize gerek kalmayacaktır; çünkü adaletin kılıcı O'nun sağ elinde bulunacak ve işte, o gün, eğer siz O'nun yaptıklarını öfkeyle reddedecek olursanız, O da adalet kılıcıyla sizi yakalayacaktır.
- 5 Rab'bin yaptıklarını öfkeyle reddedenin vay haline; evet, Mesih'i ve O'nun işlerini inkâr edecek olanın vay haline!
- 6 Evet, Rab'bin vahiyyelerini inkâr ederek: "Rab artık vahiy yoluyla ya da peygamberlik yoluyla ya da armağanlar yoluyla ya da diller yoluyla ya da iyileştirme yoluyla ya da Kutsal Ruh'un gücüyle iş görmüyor!" diyenin vay haline.
- 7 Evet ve o gün kazanç sağlamak için, İsa Mesih tarafından hiçbir mucizenin yapılamayacağını söyleyenin vay haline! Çünkü bunu yapan yıkımın oğlu gibi olacaktır; çünkü Mesih'in sözüne göre, o kişi için hiç merhamet yoktu.
- 8 Evet ve sizin artık Yahudilere ya da İsrail Evi'nden geride kalanların hiçbirine kızıp ıslık çalmanıza, onları reddetmenize ve onlarla alay etmenize gerek kalmayacaktır; çünkü işte, Rab onlarla yapmış olduğu antlaşmasını hatırlar ve onlara yemin ettiği şekilde davranacaktır.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

9 Bu yüzden Rab, İsrail Evi ile yapmış olduğu antlaşmayı yerine getireceği zaman adaletini göstermesin diye O'nun sağ elini sola evirebileceğinizi sanmanıza gerek yoktur.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3. Nefi 30

- 1 Ey Yahudi olmayan uluslar kulak verin ve Yaşayan Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in sizinle ilgili olarak söylememi emrettiği sözlerini dinleyin; çünkü işte O, bana şöyle söyleyip yazmamı emretti:
- 2 Ey bütün Yahudi olmayan uluslar, kötü yollarınızdan dönün; ve kötü işlerinizden, yalanlarınızdan ve hilelerinizden ve fahişeliklerinizden ve gizli iğrençliklerinizden ve putperestliklerinizden ve cinayetlerinizden ve rahiplik kurnazlıklarınızdan ve kıskançlıklarınızdan ve sürtüşmelerinizden ve bütün kötülüklerinizden ve iğrençliklerinizden tövbe edin ve bana gelerek benim adıyla vaftiz olun; böylece günahlarınızdan bağışlanabilir ve Kutsal Ruh'la dolabilirsiniz; böylece İsrail Evi'nden olan halkım ile birlikte sayılabilirsiniz.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Dördüncü Nefi

İsa Mesih'in Öğrencilerinden Biri Olan

Nefi'nin Oğlu Nefi'nin Kitabı

Nefi'nin kayıtlarına göre Nefi halkının tarihçesi.

- 1 Ve öyle oldu ki otuz dördüncü yıl geçti ve otuz beşinci yıl da geçti; ve işte, İsa'nın öğrencileri çevredeki bütün ülkelerde Mesih'in Kilisesini kurmuşlardı. Ve onlara gelen ve günahlarından candan tövbe eden herkes İsa'nın adıyla vaftiz edildi; ve Kutsal Ruh'u da aldılar.
- 2 Ve öyle oldu ki otuz altıncı yılda bütün ülkedeki halk, gerek Nefililer gerekse Lamanlılar, Rab'be döndürüldü ve aralarında hiçbir kavga ve tartışma olmadı ve herkes birbirine karşı adaletli davrandı.
- 3 Ve aralarında her şey ortaktı; bu yüzden zengin ve fakir, köle ve özgür yoktu, fakat herkes özgürlüğe kavuşmuş ve göksel armağana ortak olmuştu.
- 4 Ve öyle oldu ki otuz yedinci yıl da geçti ve ülkede hâlâ huzur devam ediyordu.
- 5 Ve İsa'nın öğrencileri tarafından o kadar büyük ve harikulade işler yapılıyordu ki onlar hastaları iyileştirip ölüleri dirilttiler ve topalları yürüttüler ve körlerin gözlerini, sağlırların kulaklarını açtılar; ve insan-çocukları arasında her türlü mucizeler yaptılar; ve İsa'nın adıyla olmadan hiçbir mucize yapmadılar.
- 6 Ve böylece otuz sekizinci ve ayrıca otuz dokuzuncu ve kırk birinci ve kırk ikinci yıllar geçti; evet, hatta kırk dokuzuncu ve ayrıca elli birinci ve elli ikinci yıllar geçti; evet ve elli dokuzuncu yıl da geçti.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 Ve Rab onları ülkede çok refaha kavuşturdu; evet, öyle ki yanmış olan şehirlerin yerlerine yeniden şehirler yaptılar.
- 8 Evet, hatta o büyük Zarahemla şehrini bile yeniden yaptırıldılar.
- 9 Fakat birçok şehir batmış ve yerlerini sular doldurmuştu; bu yüzden, bu şehirler yeniden yapılamadı.
- 10 Ve şimdi, işte, öyle oldu ki Nefi halkı güçlenip, büyük bir hızla çoğalarak çok güzel ve sevimli bir halk oldu.
- 11 Ve onlar evlenip evlendirildiler ve Rab'bin onlara vermiş olduğu birçok vaadlere göre bereketlendiler.
- 12 Ve artık Musa Yasası'nın kurallarına ve kutsal törenlerine göre yürümeyip, Rab'lerinden ve Tanrı'larından aldıkları emirlere göre yürüdüler; oruç tutup dua etmeye devam etiler ve sık sık dua edip Rab'bin sözünü işitmek için bir araya toplandılar.
- 13 Ve öyle oldu ki bütün ülkede, bütün halkın arasında hiçbir çekişme olmadı; fakat İsa'nın öğrencileri arasında güçlü mucizeler yapıldı.
- 14 Ve öyle oldu ki yetmiş birinci ve yetmiş ikinci yıllar geçti, evet ve sonunda yetmiş dokuzuncu yıl da geçti; evet, hatta yüz yıl geçmişti ve İsa'nın seçmiş olduğu öğrencilerinden kalması gereken üçü dışında hepsi Tanrı'nın Dinlenme Yeri'ne gitmişti; ve onların yerine başka öğrenciler atandı; ve o kuşaktakilerin çoğu öldü.
- 15 Ve öyle oldu ki halkın yüreğinde yaşayan Tanrı sevgisinden dolayı ülkede hiçbir çekişme olmadı.
- 16 Ne bir kıskançlık, ne bir kavga, ne bir gürültü, ne bir cinsel ahlaksızlık, ne bir yalan, ne bir cinayet, ne de şehvetin hiçbir türüsü görülmedi; ve şüphesiz Tanrı'nın eliyle yaratılmış bütün insanların arasında onlardan daha mutlu bir halk olamazdı.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 Ne bir eşkiya, ne bir katil, ne bir Lamanlı ne de herhangi bir gruba ait kimse vardı; fakat hepsi birdi, Mesih'in çocukları ve Tanrı Krallığı'nın varisleriydiler.

18 Ne kadar da mutluydular! Çünkü Rab onları bütün işlerinde nimetlendirmişti; evet, hatta yüz on yıl geçinceye dek nimetlendirilip refaha kavuşturuldu; ve Mesih'ten sonraki ilk kuşak gelip geçti ve bütün ülkede hiçbir çekişme olmadı.

19 Ve öyle oldu ki bu son kayıtları tutmuş olan Nefi (ve o bunları Nefi Levhaları üzerine kaydetmişti) öldü ve yerine kayıtları oğlu Amos tuttu; ve o da Nefi Levhaları'nın üzerine kayıt tuttu.

20 Ve Amos seksen dört yıl kayıt tuttu ve halktan kiliseye karşı ayaklanıp üzerlerine Lamanlılar adını alan küçük bir grup dışında, ülkede hâlâ huzur vardı; bu yüzden ülkede yeniden Lamanlılar görülmeye başladı.

21 Ve öyle oldu ki Amos da öldü (ve bu Mesih'in gelişinden sonraki yüz doksan dördüncü yılda oldu) ve oğlu Amos onun yerine kayıtları tuttu; ve o da Nefi Levhaları'nın üzerine kayıt tuttu; ve onlar da bu kitap olan Nefi Kitabı'na yazıldı.

22 Ve öyle oldu ki iki yüz yıl geçti ve birkaç kişi dışındakiler ikinci nesil de geçip gitti.

23 Ve şimdi ben Mormon bilmenizi isterim ki, halk o kadar çoğalmıştı ki ülkenin her tarafına yayılarak Mesih'te buldukları refahtan dolayı çok zengin oldular.

24 Ve şimdi bu iki yüz birinci yılda aralarında gururla böbürlenen, yani pahalı elbiseler giyen ve her türlü iyi cins inciler ve dünya güzellikleri takıyan kişiler görülmeye başladı.

25 Ve bu zamandan sonra, artık mallarını ve zenginliklerini aralarında paylaşmadılar.

26 Ve sınıflara bölünmeye başladılar; ve kazanç sağlamak için kiliseler kurmaya başladılar ve Mesih'in gerçek Kilisesini inkâr etmeye başladılar.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 Ve öyle oldu ki iki yüz on yıl geçtikten sonra ülkede birçok kilise vardı; evet, Mesih'i tanıdıklarını iddia eden birçok kilise bulunuyordu, ama onlar Mesih'in Sevindirici Haber'inin büyük bir kısmını inkâr ediyorlardı; öyle ki her türlü kötülüğün işlenmesine izin verip, layık olmadıklarından dolayı kendilerine yasak edilmiş olanlara kutsal olan şeyleri veriyorlardı.

28 Ve bu kilise, kötülük yüzünden ve onların yüreklerini ele geçiren şeytanın gücünden dolayı çok büyüdü.

29 Ve ayrıca Mesih'i inkâr eden başka bir kilise daha vardı ve alçakgönüllü oluşlarından ve Mesih'e olan inançlarından dolayı Mesih'in gerçek Kilisesi'ne hiç rahat vermiyorlardı; ve onların arasında yapılan birçok mucizelerden dolayı onlardan nefret ediyorlardı.

30 Bu yüzden, onlarla birlikte kalan İsa'nın öğrencilerinin üzerinde güç ve yetki kullandılar ve onları hapse attılar; fakat onlarda bulunan Tanrı sözünün gücüyle hapishaneler ikiye yarıldı ve onlar çıkıp onların arasında güçlü mucizeler yaptılar.

31 Ne var ki bütün bu mucizelere rağmen halk yüreklerini sertleştirdi ve Yeruşalem'deki Yahudiler'in, İsa'yı söylediği sözlerden dolayı öldürmeye çalıştıkları gibi onları da öldürmeye çalıştılar.

32 Ve onları kızgın fırınlara attılar, fakat onlar oradan hiçbir zarar görmeden çıktılar.

33 Ve onları ayrıca vahşi hayvanların inlerine attılar, ama vahşi hayvanlarla tıpkı bir çocuğun bir kuzu ile oynadığı gibi oynadılar ve hiçbir zarar görmeden onların arasından çıktılar.

34 Bunlara rağmen halk yüreklerini sertleştirdi, çünkü birçok rahip ve sahte peygamber tarafından baştan çıkartılıp birçok kiliseler kurdular ve kötülüğün her türlüünü işlediler. Ve İsa'nın halkına saldırdılar, ama İsa'nın halkı onlara karşılık vermedi. Ve bu şekilde iki yüz otuz yıl geçinceye kadar, yıllarca inançsızlık ve kötülük içinde sürüklenip durdular.

35 Ve şimdi öyle oldu ki bu yılda, evet, iki yüz otuz birinci yılda halkın arasında büyük bir bölünme oldu.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Ve öyle oldu ki bu yılda Nefililer denilen bir halk ortaya çıktı ve bunlar Mesih'e gerçekten inananlardı; ve onların arasında Lamanlılar'ın, Yakuplular, Yusufular ve Zoramlılar diye adlandırdıkları kimse-ler de vardı.

37 Dolayısıyla Mesih'e gerçekten inananlara ve O'nu gerçekten sayanlara (aralarında dünyada kalacak olan İsa'nın üç öğrencisi de bulunuyordu) Nefililer ve Yakuplular ve Yusufular ve Zoramlılar denildi.

38 Ve öyle oldu ki Sevindirici Haber'i reddedenlere Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer denildi; ve bunlar atalarının başlangıçtan bu yana yavaş yavaş inançlarını kaybettikleri gibi inançlarını kaybetme-diler, tersine Mesih'in Sevindirici Haber'ine karşı bi-le bile isyan ettiler ve çocuklarına da inanmamalarını öğrettiler.

39 Ve bu, başlangıçta olduğu gibi atalarının kötülük-leri ve iğrençlikleri yüzündendi. Ve Lamanlılar'a başlangıçtan beri Nefi çocuklarından nefret etmeleri öğretilmişti gibi, onlara da Tanrı'nın çocuklarından nefret etmeleri öğretildi.

40 Ve öyle oldu ki iki yüz kırk dört yıl geçti ve halkın durumu bu şekildedeydi. Ve halkın daha kötü olan kıs-mı güçlenerek Tanrı'nın halkından daha çok kalaba-lık oldular.

41 Ve kendilerine yeni kiliseler kurup onları her tür-lü kıymetli eşyalarla süslemeye devam ettiler. Ve böylece iki yüz elli ve iki yüz altmış yılları geçti.

42 Ve öyle oldu ki halkın kötü olan kısmı tekrar Gadianton'un gizli yeminlerini ve çetelerini ortaya çıkardılar.

43 Ve Nefi halkı denilen halk da aşırı zenginliklerin-den dolayı yüreklerinin gururuna kapılıp kardeşleri Lamanlılar gibi kibirli olmaya başladı.

44 Ve bundan sonra öğrenciler dünyanın günahların-dan dolayı üzüntü duymaya başladılar.

45 Ve öyle oldu ki üç yüz yıl geçtiğinde gerek Nefi halkı, gerekse Lamanlılar aynı şekilde çok kötü in-sanlar olmuşlardı.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the be-ginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomi-nation of their fathers, even as it was in the begin-ning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 Ve öyle oldu ki Gadiyantın eşkıyaları ülkenin her tarafına yayıldılar; ve İsa'nın öğrencilerinden başka hiç doğru kimse kalmadı. Ve bol bol altın ve gümüş biriktirdiler ve her çeşit mal alım satım işleriyle uğraştılar.

47 Ve öyle oldu ki üç yüz beş yıl geçtikten sonra (ve halk hâlâ kötülük yapmaya devam ediyordu) Amos öldü ve kardeşi Ammaron onun yerine kayıtları tuttu.

48 Ve öyle oldu ki üç yüz yirmi yıl geçtikten sonra Ammaron, Kutsal Ruh tarafından zorlanarak kutsal olan kayıtları—evet, hatta kuşaktan kuşağa aktarılan—hatta Mesih'in gelişinden sonraki üç yüz yirminci yıla kadar tutulmuş olan bütün kutsal kayıtları sakladı.

49 Ve bu kayıtlar Rab'bin peygamberliklerine ve verdiği sözlere göre Yakup Evi'nden geride kalanlara tekrar ulaşabilsin diye onları Rab'be sakladı. Ve Ammaron'un kayıtları böylece son bulur.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormon Kitabı

Mormon 1

- 1 Ve şimdi ben Mormon, hem gördüğüm hem de duyduğum şeyleri kaydediyorum ve bunlara Mormon Kitabı adını veriyorum.
- 2 Ve Ammaron, kayıtları Rab'be sakladığı zaman bana geldi (ben o zamanlar on yaşlarındaydım ve halkımın bilgisinden biraz öğrenmeye başlamıştım) ve Ammaron bana şöyle dedi: Senin akli başında ve her şeyi çabuk kavrayan bir çocuk olduğunu görüyorum.
- 3 Bu yüzden, yirmi dört yaşına geldiğin zaman bu halkın arasında gördüğün şeyleri hatırlamanı istiyorum ve o yaşa gelince Antum ülkesine, adı Şim tepesi olacak tepeye git; ve ben orada Rab'be bu halkla ilgili bütün kutsal yazıları sakladım.
- 4 Ve işte sen, Nefi levhalarını yanına alıp geri kalan levhaları oldukları yerde bırakacaksın; ve bu halkın arasında gördüğün her şeyi Nefi Levhaları'nın üzerine işleyip yazacaksın.
- 5 Ve Nefi'nin soyundan gelen ben Mormon, (ve babamın adı da Mormon'du) Ammaron'un bana emrettiklerini hatırladım.
- 6 Ve öyle oldu ki on bir yaşındayken babam beni güney ülkesine, yani Zarahemla ülkesine götürdü.
- 7 Ülkenin her yanı binalarla dolmuştu ve halkın sayısı neredeyse denizdeki kum kadar çoktu.
- 8 Ve öyle oldu ki bu yıl Nefililer ve Yakuplular ve Yusufular ve Zoramlılar'dan oluşan Nefililer'le bir savaş çıktı; ve bu savaş Nefililer ile, Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer arasında oldu.
- 9 Şimdi Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer'e Lamanlılar deniliyordu ve karşılıklı iki taraf Nefililer ve Lamanlılar'dı.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

- 10 Ve öyle oldu ki Sidon suları kıyısındaki Zarahemla sınırına yakın bir yerde aralarında savaş başladı.
- 11 Ve öyle oldu ki Nefililer çok sayıda adam toplamışlardı, bu sayı hatta otuz bini geçiyordu. Ve öyle oldu ki aynı yıl aralarında birçok çatışmalar oldu; bu çatışmalarda Nefililer Lamanlılar'ı yenip onların çoğunu öldürdüler.
- 12 Ve öyle oldu ki Lamanlılar planlarından vazgeçtiler ve ülkede barış sağlandı; ve barış yaklaşık dört yıl sürdü; bu süre içinde hiç kan dökülmedi.
- 13 Fakat kötülük ülkenin her yanında öylesine kol geziyordu ki Rab sevgili öğrencilerini onların arasından aldı ve halkın kötülükleri yüzünden mucizeler ve hastaları iyileştirme işi son buldu.
- 14 Ve Rab tarafından hiçbir armağan verilmedi ve Kutsal Ruh, kötülükleri ve inançsızlıkları yüzünden hiç kimsenin üzerine gelmedi.
- 15 Ve ben, on beş yaşında ve oldukça ağırbaşlı olduğumdan Rab tarafından ziyaret edildim ve İsa'nın iyiliğini tadarak tanıdım.
- 16 Ve bu halka vaaz etmeye çalıştım, ama ağzım kapandı ve onlara vaaz etmem yasaklandı; çünkü işte, onlar Tanrı'larına karşı bile bile isyan etmişler ve sevgili öğrenciler onların kötülükleri yüzünden ülkeden alınmışlardı.
- 17 Ne var ki onların arasında kaldım, fakat yüreklerinin katılığı yüzünden onlara vaaz etmem yasaklandı; ve ülke, yüreklerinin katılığı yüzünden onlar için lanetlendi.
- 18 Ve Lamanlılar'ın arasındaki bu Gadiyantın eşkıyaları ülkeyi öylesine istila etmişlerdi ki ülkede oturanlar hazinelerini toprağa gömmeye başladılar; ve onlar kaygan oldular, çünkü Rab ülkeyi lanetlemişti; öyle ki onları ne ellerinde tutabiliyorlar ne de saklayabiliyorlardı.
- 19 Ve öyle oldu ki üfürükçülük, büyücülük ve sihirbazlık ortaya çıktı ve kötünün gücü bütün ülkede etkisini gösteriyordu; böylece Abinadi'nin ve ayrıca Lamanlı Samuel'in söylediği sözlerin hepsi gerçekleşti.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 Ve öyle oldu ki aynı yıl Nefililer ile Lamanlılar arasında yeniden bir savaş çıktı. Ve ben yaşça küçük olmama rağmen çok boylu bosluydum; bu yüzden Nefi halkı beni liderleri, yani ordularına komutan olarak atadı.
- 2 Bu yüzden öyle oldu ki on altı yaşında, Nefili ordularının birinin başında Lamanlılar'ın üzerine yürüdüm; böylece üç yüz yirmi altı yıl geçmişti.
- 3 Ve öyle oldu ki üç yüz yirmi yedinci yılda Lamanlılar üzerimize öyle büyük bir güçle geldiler ki ordularımı korkuttular; bu yüzden onlar savaşmak istemediler ve kuzeydeki ülkelere doğru çekilmeye başladılar.
- 4 Ve öyle oldu ki Angola şehrine kadar geldik ve şehri ele geçirip Lamanlılar'a karşı kendimizi savunmak için hazırlık yaptık. Ve öyle oldu ki var gücümüzle şehrin savunmasını arttırdık; fakat aldığımız bütün önlemlere rağmen Lamanlılar üzerimize saldırıp bizi şehirden sürdüler.
- 5 Ve bizi Davut ülkesinden de sürdüler.
- 6 Ve yürüyüşe geçtik ve batı sınırında deniz kıyısında bulunan Yeşu ülkesine vardık.
- 7 Ve öyle oldu ki halkımızı tek vücut halinde bir araya getirebilmek için elimizden geldiği kadar çabuk davranıp onları topladık.
- 8 Fakat işte, ülke eşkıyalarla ve Lamanlılar'la doluydu; ve üzerlerinde asılı duran büyük yıkıma karşın halkım yaptıkları kötülüklerden tövbe etmedi; bu yüzden, gerek Nefililer'in gerekse Lamanlılar'ın arasındaki cinayetler ve katliamlar ülkenin her tarafına yayılmıştı; ve ülkenin her tarafında tam bir anarşi yaşanıyordu.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 Ve Şimdi Lamanlılar'ın bir kralı vardı ve onun adı Harun idi; ve o, kırk dört bin kişilik bir orduyla üzerimize saldırdı. Ve işte, ona kırk iki bin kişiyle karşı koydum. Ve yle oldu ki onu ordumla öyle bir yenilgiye uŐrattım ki önümden kaÇıp gitti. Ve işte bütün bunlar olup bittiğinde  yüz otuz yıl geçmişti.

10 Ve yle oldu ki Nefililer kötülüklerinden tövbe etmeye başladılar ve peygamber Samuel'in peygamberlik ettiği gibi feryat etmeye başladılar; çünkü işte, ülkedeki hırsızlar ve eşkıyalar ve katiller ve sihirbazlık sanatı ve büyücülük yüzünden kimse elindeki koruyamaz olmuştu.

11 Böylece bütün bu olanlar yüzünden bütün ülkede ve özellikle de Nefi halkı arasında yas tutulup ağıt yakılmaya başlandı.

12 Ve yle oldu ki ben Mormon, onların Rab önünde üzüntülerini, ağıt yakmalarını ve ağlayışlarını gördüğümde yüreğim için için sevinç duymaya başladı; Rab'bin merhametini ve sabrını bildiğimden, Rab'bin onlara merhamet göstereceğini ve onların yeniden doğru bir halk olacağını sanıyordum.

13 Fakat işte, bu sevincim boşa çıktı; çünkü duydukları üzüntü Tanrı'nın iyiliğiyle olan tövbe için değil, tersine lanetlenmiş olmanın verdiği zntyd; çünkü Rab onların günah işlerken mutlu olmalarına her zaman izin vermiyordu.

14 Ve onlar kırk bir yürek ve tövbekâr bir ruhla İsa'ya gelmek yerine, Tanrı'ya lanet okuyup ölmeyi arzu ettiler. Ne var ki canlarını kurtarmak için kılıçla mücadele ettiler.

15 Ve yle oldu ki beni yine keder sardı ve gerek bedensel gerekse ruhsal olarak lütuf gününün onlar için geçmiş olduğunu gördüm; Tanrı'larına açıkça karşı geldikleri için onlardan binlercesinin kılıçtan geçirilip toprağın üzerine gübre gibi yığıldıklarını gördüm. Ve üç yüz kırk dört yıl byle geti.

16 Ve yle oldu ki  yz kırk beşinci yılda Nefililer Lamanlılar'ın önünden kaÇmaya başladılar; ve Yaşon lkesine gelinceye dek kovalandılar ve yakalanmaktan kıl payı kurtuldular.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

- 17 Ve şimdi Yaşon şehri, Ammaron'un yok olmasını diye kayıtları Rab'be sakladığı yere yakındı. Ve işte, Ammaron'un sözüne uyararak oraya gidip Nefi Levhalarını aldım ve Ammaron'un sözleri doğrultusunda bir kayıt tuttum.
- 18 Ve bütün kötülük ve iğrençliklerin tam bir anlatımını Nefi Levhaları'na yazdım; ne var ki onların yaptığı kötülüklerin ve iğrençliklerin hepsini bu levhalara yazmaktan kaçınıyorum; çünkü işte, insanların tuttuğu yolları görecekle yaşa geldiğimden beri kötülük ve iğrençliklerin kesintisiz bir manzarasına tanıklık oldum.
- 19 Ve onların kötülükleri yüzünden başıma neler gelmedi ki! Çünkü yüreğim onların kötülükleri yüzünden bütün yaşamım boyunca acıyla doldu; ancak son günde yukarı kaldırılacağımı biliyorum.
- 20 Ve öyle oldu ki bu yıl Lamanlılar yine Nefi halkının peşine düşüp onları kovaladılar. Ve öyle oldu ki kuzeyde Şem adındaki ülkeye varıncaya dek kovalandık.
- 21 Ve öyle oldu ki Şem şehrinin savunmasını güçlendirip halkımızı belki yıkımdan kurtarırız umuduyla onları elimizden geldiğince Şem'e topladık.
- 22 Ve öyle oldu ki üç yüz kırk altıncı yılda üzerimize gelmeye başladılar.
- 23 Ve öyle oldu ki halkıma konuştum ve onları var gücümle Lamanlılar'ın önünde cesurca dikilip karırları ve çocukları ve evleri ve yuvaları için savaşmaya çağırdım.
- 24 Ve sözlerim az da olsa onlara güç verdi; öyle ki Lamanlılar'ın önünden kaçmayıp cesaretle onlara karşı koydular.
- 25 Ve öyle oldu ki otuz bin kişilik bir orduyla elli bin kişilik bir orduya karşı savaştık. Ve öyle oldu ki onların önünde öyle kararlı bir şekilde kendimizi savunduk ki önümüzden kaçtılar.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

- 26 Ve öyle oldu ki ordularımızla kaçanların peşine düşüp onlarla yeniden savaşa tutuştuk ve onları yenilgiye uğrattık; ne var ki Rab'bin gücü bizimle değildi; evet, kendi halimize bırakılmıştık; öyle ki Rab'bin Ruhu bizi terk etmişti; bu yüzden kardeşlerimiz gibi güçsüz olmuştuk.
- 27 Ve halkımın başına gelen bu büyük felaket yüzünden, onların kötülükleri ve iğrençlikleri yüzünden yüreğim üzüntü içindeydi. Fakat işte, Lamanlılar'ın ve Gadiyantın eşkıyalarının üzerine yürüyüp mirasımız olan toprakları ele geçirinceye dek savaştık.
- 28 Ve üç yüz kırk dokuzuncu yıl bitmişti. Ve üç yüz ellinci yılda Lamanlılar'la ve Gadiyantın eşkıyalarıyla bir antlaşma yaptık; bu antlaşmaya göre mirasımız olan toprakları bölüştük.
- 29 Ve Lamanlılar bize kuzey ülkesini, evet, güney ülkesine geçiş sağlayan dar geçite kadar olan toprakları verdiler. Ve biz de Lamanlılar'a güney ülkesinin tamamını verdik.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 Ve öyle oldu ki Lamanlılar on yıl daha geçinceye kadar savaşmaya gelmediler. Ve işte, silah ve topraklarını savaş gününe hazırlamaları için halkım Nefililer'i çalıştırdım.
- 2 Ve öyle oldu ki Rab bana bu halka şöyle haykıracaksın dedi: Tövbe edin ve bana gelin ve vaftiz olun ve Kilisemi yeniden kurun ve canınız bağışlanacaktır.
- 3 Ve bu halka çağrıda bulundum, ama boşunaydı; ve canlarını bağışlayıp tövbe etmeleri için onlara fırsat verenin Rab olduğunu anlayamadılar. Ve işte, Tanrıları Rab'be karşı yüreklerini katılaştırdılar.
- 4 Ve öyle oldu ki bu onuncu yıl sona erdiğinde, Mesih'in gelişinden bu yana toplam üç yüz altmış yıl geçmiş oluyordu ki Lamanlılar'ın kralı bana bir mektup gönderip bizimle tekrar savaşmak üzere hazırlık yapmakta olduklarını bildirdi.
- 5 Ve öyle oldu ki halkıma Harabe ülkesindeki bir şehre toplanmaları emrini verdim; bu şehir güney ülkesine çıkan dar geçitin yanındaki sınırdaki bulunuyordu.
- 6 Ve topraklarımızın hiçbir kısmını ellerine geçirmesinler diye Lamanlı ordularını durdurmak için ordularımızı buraya yerleştirdik; bu yüzden bütün gücümüzle onlara karşı hazırlandık.
- 7 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış birinci yılda Lamanlılar bizimle savaşmak üzere Harabe şehrine indiler; ve öyle oldu ki o yıl onları öyle bir yenilgiye uğrattık ki tekrar kendi topraklarına döndüler.
- 8 Ve üç yüz altmış ikinci yıl yine savaşmaya geldiler. Ve onları yeniden yenilgiye uğrattık pek çoğunu öldürdük ve onların ölüleri denize atıldı.
- 9 Ve şimdi halkım Nefililer elde ettikleri bu büyük başarıdan dolayı kendi güçleriyle övünmeye ve düşmanları tarafından öldürülen kardeşlerinin kanının intikamını alacaklarına dair göğün üzerine ant içmeye başladılar.

Mormon 3

- And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.
- And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.
- And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.
- And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.
- And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.
- And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.
- And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.
- And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.
- And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 Ve düşmanlarına karşı savaşa gidip onları ülkeden silip atacaklarına dair göğün ve ayrıca Tanrı'nın tahtı üzerine ant içtiler.

11 Ve öyle oldu ki ben Mormon, o andan sonra kötülük ve iğrençliklerini gördüğüm bu halkın komutanı ve lideri olmayı kesinlikle reddettim.

12 İşte onlara önderlik etmişim; işledikleri kötülüklere rağmen birçok savaşta onları yönetip içimdeki Tanrı sevgisiyle onları tüm kalbimle sevmişim; ve onlar için bütün gün dua edip ruhumu Tanrıma dökmüşüm; ne var ki yüreklerinin katılığı yüzünden inançla dua edemiyordum.

13 Ve onları üç kez düşmanlarının elinden kurtarma rağmen, günahlarından tövbe etmediler.

14 Ve düşmanlarıyla savaşmaya gidip kardeşlerinin kanının intikamını alacaklarına dair Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in kendilerine yasak ettiği her şey adına yemin ettiklerinde, işte Rab'bin sesi bana gelip şöyle dedi:

15 Öç benimdir ve karşılığını ben vereceğim; ve bu halkı kurtarmama rağmen tövbe etmedikleri için, işte onlar yeryüzünden silinip atılacaklar.

16 Ve öyle oldu ki düşmanlarıma karşı gitmeyi kesinlikle reddettim ve Rab'bin bana emrettiği şekilde hareket ettim; ve Ruh'un ileride olacıklara tanıklık eden belirtileri doğrultusunda görüp işittiğim şeyleri yararsız bir tanık gibi bildirdim.

17 Bu yüzden, ey Yahudi olmayan uluslar size ve aynı zamanda İsrail Evi'ne yazıyorum, bu iş başlayacağı zaman mirasınız olan topraklara geri dönme hazırlığınız içinde olacaksınız.

18 Evet, işte, dünyanın her ucunda yaşayan herkese yazıyorum; evet, İsa'nın Yeruşalem ülkesinde öğrencileri olmak üzere seçtiği Onikiler tarafından yaptığınız işlere göre yargılanacak olan siz İsrail'in on iki oymağına yazıyorum.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

- 19 Ve ayrıca İsa'nın bu ülkede seçmiş olduğu Onikiler tarafından yargılanacak olan bu halktan geri kalanlara da yazıyorum; ve bu ülkede ki Onikiler de İsa'nın Yeruşalem ülkesinde seçtiği diğer Onikiler tarafından yargılanacaklardır.
- 20 Ve bana bu şeyleri gösteren Ruh'tur; bu nedenle hepinize yazıyorum. Ve size şu yüzden, hepinizin, evet, Adem'in tüm insanlık ailesine üye olan her canın Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağını bilmeniz için yazıyorum; ve yaptığınız işlerin iyi ya da kötü oluşuna göre yargılanmaya çıkarılacaksınız.
- 21 Ve ayrıca aranızda gelecek olan İsa Mesih'in Sevindirici Haber'ine inanmanız için yazıyorum; ve ayrıca Rab'bin antlaşmalı halkı olan Yahudiler'in, gördükleri ve işittikleri İsa'dan başka bir tanıkları olsun diye, O öldürdükleri İsa ki gerçek Mesih ve gerçek Tanrı idi.
- 22 Keşke dünyanın dört bir ucunda yaşayan herkesi tövbe etmeye ve Mesih'in yargı kürsüsü önünde yargılanmak üzere hazırlanmaya ikna edebilsem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 Ve şimdi öyle oldu ki üç yüz altmış üçüncü yılda Nefililer ordularıyla Harabe ülkesinden çıkarak Lamanlılar'la savaşmaya gittiler.
- 2 Ve öyle oldu ki Nefili orduları tekrar Harabe ülkesine geri sürüldü. Ve onlar daha yorgun iken Lamanlılar'ın dinç bir ordusu onların üzerine geldi; ve korkunç bir savaşa tutuştular; öyle ki Lamanlılar Harabe şehrini ele geçirdiler ve birçok Nefili'yi öldürerek pek çoğunu da esir aldılar.
- 3 Ve geriye kalanlar ise kaçıp Teankum şehrindeki halka katıldılar. Şimdi bu Teankum şehri sınırda, deniz kenarındaydı; ve aynı zamanda Harabe şehrine de yakındı.
- 4 Ve Nefililer'in orduları Lamanlılar'a gidip saldırıdıkları için vurulmaya başladılar; çünkü böyle yapmamış olsalardı, Lamanlılar onlara karşı bir üstünlük sağlayamayacaktı.
- 5 Fakat işte, Tanrı'nın yargıları kötülerı yakalar; ve kötüler de kötüler tarafından cezalandırılır; çünkü insançocuklarının yüreklerini kan dökmeye kıskırtanlar kötülerdir.
- 6 Ve öyle oldu ki Lamanlılar Teankum şehrine saldırmak üzere hazırlık yaptılar.
- 7 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış dördüncü yılda Lamanlılar Teankum şehrini de ele geçirmek için Teankum şehrine saldırdılar.
- 8 Ve öyle oldu ki onlar Nefililer tarafından püskürtülerek geri sürüldüler. Ve Lamanlılar'ı kaçırdıklarını gören Nefililer tekrar kendi güçleriyle övünerek kendi kuvvetleri ile gittiler ve Harabe şehrini tekrar ele geçirdiler.
- 9 Ve şimdi bütün bunlar olurken, her iki taraftan, gerek Nefililer'den gerekse Lamanlılar'dan binlerce kişi ölmüştü.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış altıncı yıl geçti ve Lamanlılar savaşmak için yine Nefililer'in üzerine yürüdüler; ve Nefililer işledikleri kötülüklerden tövbe etmek bir yana, kötülüklerini ısrarla sürdürmeye devam ettiler.
- 11 Ve halkın arasında yaşanan, hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın arasında geçen bu korkunç kan ve katliam sahnesini dille ifade etmek veya yazıyla tam olarak anlatmak mümkün değildir; ve bütün yürekler sertleşmişti, öyle ki sürekli olarak kan dökmekten zevk aldılar.
- 12 Ve Rab'bin sözüne göre, bu halkın arasında olduğu gibi, bütün Lehi çocukları ve hatta bütün İsrail Evi'nin arasında bu kadar büyük bir kötülük asla olmamıştı.
- 13 Ve öyle oldu ki Lamanlılar Harabe şehrini ele geçirdiler ve bunu, sayıları Nefililer'in sayısından daha fazla olduğu için yaptılar.
- 14 Ve Teankum şehrine de yürüyüp oradaki halkı sürdüler; ve hem kadın hem çocuk birçok esir alarak onları puttan tanrılarına kurban olarak sundular.
- 15 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış yedinci yılda, Lamanlılar'ın kadınlarını ve çocuklarını kurban etmelerine öfkelenen Nefililer öyle büyük bir hırsla Lamanlılar'ın üzerine yürüdüler ki Lamanlılar'ı yeniden yenerek onları ülkelerinden sürüp attılar.
- 16 Ve Lamanlılar üç yüz yetmiş beşinci yıla kadar bir daha Nefililer'e saldırmadılar.
- 17 Ve bu yıl bütün güçleriyle Nefililer'e karşı savaşmaya geldiler; ve çok kalabalık oldukları için onları saymak mümkün değildi.
- 18 Ve o zamandan sonra Nefililer, Lamanlılar üzerinde bir daha üstünlük sağlayamadılar; ancak çığın güneş karşısında eridiği gibi onların önünde silinip yok oldular.
- 19 Ve öyle oldu ki Lamanlılar Harabe şehrine saldırdılar; ve Harabe ülkesinde çok korkunç bir savaş oldu ve onlar bu savaşta Nefililer'i yendiler.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 Ve Nefililer onların önünden tekrar kaçıp Boaz şehrine geldiler; ve orada büyük bir cesaretle Lamanlılar'a karşı durdular, öyle ki Lamanlılar ikinci kez saldırıncaya kadar onları yenemediler.

21 Ve Lamanlılar ikinci kez geldiklerinde, Nefililer'i sürüp onları çok büyük bir katliamdan geçirerek topluca öldürdüler; onların kadınları ve çocukları yine putlara kurban edildi.

22 Ve öyle oldu ki Nefililer yine Lamanlılar'ın önlerinden kaçtılar ve beraberlerinde kasabalardaki ve köylerdeki halkı da alıp götürdüler.

23 Ve şimdi ben Mormon, Lamanlılar'ın ülkeyi yıkmak üzere olduklarını görünce, Şim tepesine gittim ve Ammaron'un Rab'be saklamış olduğu bütün kayıtları aldım.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, in-somuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 Ve öyle oldu ki Nefililer'e bir daha yardım etmeyeceğime dair ettiğim yeminden pişmanlık duyup aralarına gittim; ve kendilerini sıkıntılarından kurtarabilecekimi düşünerek beni yeniden ordularının başına getirdiler.
- 2 Fakat işte, Rab'bin yargılarının üzerlerine geleceğini bildiğim için ümitsizdim; çünkü kötülüklerinden tövbe etmiyorlar, yine de canlarını kurtarmak için kendilerini yaratan Varlığın adını anmadan mücadele veriyorlardı.
- 3 Ve öyle oldu ki Erden şehrine kaçtığımız sırada Lamanlılar üzerimize saldırdı; fakat işte, geri püskürtüldüler ve şehri bu kez almayı başaramadılar.
- 4 Ve öyle oldu ki tekrar üzerimize saldırımlarına rağmen biz şehri savunduk. Ve Nefililer'in savunduğu başka şehirler de vardı, bu güçlü kaleler Lamanlılar'ın önümüzde uzanan bölgeye geçmelerini engellediği için onlar buradan geçemiyorlar ve ülkemiz insanlarını yok edemiyorlardı.
- 5 Fakat öyle oldu ki Lamanlılar geçtiğimiz her yeri ve bu yerlerde toplu olarak bulunmayan halkı yerle bir ederek halkın köylerini, kasabalarını ve şehirleri ateşe verdiler; ve üç yüz yetmiş dokuz yıl böyle geçti.
- 6 Ve öyle oldu ki üç yüz sekseninci yılda Lamanlılar yine bizimle savaşılmaya geldiler ve cesurca onlara karşı koyduk; ancak bütün çabalarımız boşa çıktı; zira o kadar kalabalıktılar ki Nefililer'i ayakları altında çiğnediler.
- 7 Ve öyle oldu ki yeniden kaçmaya başladık ve Lamanlılar gelmeden kaçanlar kurtuldu, ama Lamanlılar'dan daha çabuk davranamayanlar ise silinip süpürüldü ve yok edildi.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 Ve şimdi işte, ben Mormon gözlerimin önünde yaşanan böylesine korkunç bir kan ve katliam sahnesini anlatıp insanların yüreğini parçalamak istemem; ne var ki bunların kesinlikle bildirilmesi ve gizli olan her şeyin damların üzerinden açıklanması gerekir.

9 Ve ayrıca bu bilgilerin, bu halktan geride kalacak olanlara ve ayrıca Rab'bin dediğine göre bu halkı dağıtacak olan Yahudi olmayan uluslara ulaşması gerekir ki bu halk onların arasında bir hiç sayılacaktır— Bu yüzden bunların kısa bir özetini yazıyorum, aldığım emir nedeniyle ve bu halkın kötülüklerinden dolayı çok büyük üzüntü duymamanız için gördüklerimi tam olarak anlatmaya cesaret edemiyorum.

10 Ve şimdi işte, nimetlerinin kendilerine nereden geldiğini bilip anlamaları için bunu hem onların soyuna hem de İsrail Evi'ne ilgi duyan Yahudi olmayan uluslara söylüyorum.

11 Çünkü böylelerinin İsrail Evi'nin başına gelecek felakete üzüleceklerini biliyorum; evet, bu halk yıkıma uğradığı için üzüntü duyacaklar; bu halk tövbe etmediği için üzüntü duyacaklar; eğer tövbe etmiş olsalardı, İsa'nın kolları onları sıkıca sarabilirdi.

12 Şimdi bu şeyler Yakup Evi'nden geride kalanlara yazılmıştır; ve kötülüğün bunları onlara ulaştırmayacağını Tanrı bildiği için bu şekilde yazılmışlardır; ve bunlar zamanı geldiğinde gün ışığına çıkarılmak üzere Rab'be saklanmalıdırlar.

13 Ve aldığım buyruk şudur; ve işte, bu yazılanlar Rab'bin emrine göre, hikmetiyle uygun gördüğü bir zamanda ortaya çıkacaktır.

14 Ve işte, yazılanlar Yahudiler'in arasındaki inançsızlara ulaşacak; ve şu amaçla onlara ulaşacak —İsa'nın Mesih olduğuna, yaşayan Tanrı'nın Oğlu olduğuna inansınlar diye; Baba, En Çok Sevdiği'nin aracılığıyla Yahudiler'i yani bütün İsrail Evi'ni, Tanrıları Rab'bin onlara vermiş olduğu mirasları olan ülkeye geri getirip yaptığı antlaşmayı yerine getirebilsin ve büyük ve sonsuz amacını gerçekleştirebilsin diye.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the housetops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

15 Ve aynı zamanda bu halkın soyu, kendilerine Yahudi olmayan uluslardan gelecek olan O'nun Sevindirici Haberi'ne daha sıkı bir şekilde inansınlar diye ulaşacak; çünkü bu halk dağıtılıp şimdiye dek aramızda hiç görülmemiş, evet, hatta Lamanlılar'ın arasında da görülmemiş, tarifi imkansız derecede kara, pis ve tiksindirici bir halk olacak; ve bu onların başına inançsızlıkları ve putperestlikleri yüzünden gelecek.

16 Çünkü işte, Rab'bin Ruhu artık onların atalarıyla uğraşmayı bırakmıştır; ve onlar bu dünyada Mesih'siz ve Tanrısız'dırlar; ve rüzgarın süpürüp götürdüğü saman çöpüne benzerler.

17 Geçmişte sevimli bir halktılar ve çobanları Mesih'ti; evet, hatta onlara Tanrı Baba yol gösterirdi.

18 Fakat şimdi işte, onlar rüzgara kapılmış bir saman çöpü gibi ya da yelkensisiz veya demirsiz kendini yönlendirecek bir şeyi olmayıp dalgalar üzerinde sallanan bir gemi misali şeytana kapılmış gidiyorlar ve tıpkı onun gibiler.

19 Ve işte Rab, onların ülkede alabilecekleri nimetleri bu ülkenin sahibi olacak Yahudi olmayan uluslara ayırdı.

20 Fakat işte, öyle olacak ki onlar Yahudi olmayan uluslar tarafından sürülüp dağıtılacaklar; ve Yahudi olmayan uluslar tarafından sürülüp dağıtıldıktan sonra, işte o zaman Rab, İbrahim'le ve bütün İsrail Evi'yle yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayacak.

21 Ve Rab ayrıca doğruların onlar için etmiş olduğu duaları da hatırlayacak.

22 Ve o zaman ey Yahudi olmayan uluslar, kötü yollarınızdan dönüp tövbe etmezseniz, Tanrı'nın gücü önünde nasıl durabilirsiniz?

23 Tanrı'nın elinde olduğunuzu bilmez misiniz? O'nun tüm güce sahip olduğunu ve yüce emriyle dünyanın bir tomar gibi dürüleceğini bilmez misiniz?

24 Bu yüzden, tövbe edip O'nun önünde kendinizi alçaltın ki gelip adaletini size göstermesin—Yoksa Yakup'un soyundan kalanlar aranızda aslan gibi ilerleyip sizi paramparça edecekler ve kurtaran olmayacaktır.

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 Ve şimdi, halkım Nefililer'in yıkılışını anlatan kayıtlarımı bitiriyorum. Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın önünde yürüyüşe geçtik.
- 2 Ve ben Mormon, Lamanlılar'ın kralına bir mektup yazarak kendisinden halkımızı Kumora denilen bir tepenin yakınındaki Kumora ülkesine toplamamıza müsaade etmesini istedim; ve onlarla orada karşılaşabilirdik.
- 3 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın kralı bu isteğimi kabul etti.
- 4 Ve öyle oldu ki Kumora ülkesine giderek çadırlarımızı Kumora tepesinin etrafına kurduk; ve burası çok sulak, ırmaklar ve pınarlar olan bir ülkeydi ve burada Lamanlılar'a karşı üstünlük sağlamayı umuyorduk.
- 5 Ve üç yüz seksen dört yıl geçtiğinde, halkımızdan geriye kalan herkesi Kumora ülkesine toplamıştık.
- 6 Ve öyle oldu ki bütün halkımızı tek bir vücut olarak Kumora ülkesine topladıktan sonra, işte ben Mormon, artık yaşlanmaya başlamıştım; ve bunun halkımın son savaşı olacağını biliyordum ve Rab'den atalarımızın bize bıraktığı kutsal kayıtların Lamanlılar'ın eline düşmemesi için emir almıştım (çünkü Lamanlılar onları yok ederlerdi); onun için bu kayıtları Nefi Levhaları'nı esas alarak yazdım ve Rab'bin eliyle bana emanet edilmiş olan ve oğlum Moroni'ye verdiğim bu birkaç levhanın dışındaki bütün kayıtları Kumora tepesine sakladım.
- 7 Ve öyle oldu ki halkım, eşleri ve çocuklarıyla birlikte Lamanlı ordularının şimdi kendilerine doğru yürüdüğünü gördü; ve bütün kötülerin yüreklerini dolduran o korkunç ölüm korkusu ile onların gelmelerini beklediler.
- 8 Ve öyle oldu ki bizimle savaşmaya geldiler ve sayılarının çokluğundan dolayı herkes korkuyla doldu.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

9 Ve öyle oldu ki onlar halkımın üzerine kılıçla ve yayla ve okla ve baltayla ve her türlü savaş silahlarıyla saldırdılar.

10 Ve öyle oldu ki adamlarım, evet, yani yanımda olan on bin kişi yere serildi ve ben de aralarında yaralı düştüm; ve onlar yanımdan geçip giderek hayatıma son vermediler.

11 Ve Lamanlılar aramızdan geçip biz yirmi dört kişi dışında bütün halkımı öldürdükten sonra (sağ kalanların arasında oğlum Moroni de vardı) halkımın ölüleri arasında biz sağ kalanlar ertesi gün, Lamanlılar kamplarına döndüklerinde, Kumora tepesinden, benimle ilk saflarda vuruşan ve benim yönettiğim halkımdan on bin kişinin yere serilmiş olduğunu gördük.

12 Ve halkımdan oğlum Moroni'nin komutasındaki on bin kişinin de yere serilmiş olduğunu gördük.

13 Ve işte, Gidgidona'nın on bini de ölmüştü ve kendisi de ölülerin arasındaydı.

14 Ve Lama kendi on bini ile ölmüştü; ve Gilgal da kendi on bini ile ölmüştü; ve Limha da kendi on bini ile ölmüştü; ve Yeneyum da kendi on bini ile ölmüştü; ve Kumeniha ve Moroniha ve Antiyonum ve Şiblom ve Şem ve Yeş'in her biri kendi on binleri ile düşüp ölmüşlerdi.

15 Ve öyle oldu ki her biri kendi on binleri ile kılıçtan geçirilen on kişi daha vardı; evet, benimle birlikte olan yirmi dört kişinin, güney ülkelerine kaçmış olan birkaç kişinin ve kaçıp Lamanlılar'a sığınmış olan birkaç kişinin dışında bütün halkım ölmüştü; ve onların etleri ve kemikleri ve kanları yerde yatıyordu ve onları öldüren eller tarafından çürüyüp parçalanmak ve toprak anaya dönmek üzere oraya bırakılmışlardı.

16 Ve öldürülmüş olan halkımdan dolayı yüreğim parçalanarak şöyle haykırdım:

17 Ey güzel insanlar Rab'bin yollarını nasıl bıraktınız! Ey güzel insanlar, kollarını açarak sizi bekleyen İsa'yı nasıl reddedebildiniz!

18 İşte bunu yapmasaydınız, düşmeyecektiniz. Ama işte düştünüz ve ben sizin ölümünüze ağlıyorum.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

19 Ey siz güzel oğullar ve kızlar, siz babalar ve analar, siz kocalar ve kadınlar, ey siz güzeller, nasıl oldu da düştünüz!

20 Fakat işte, geçip gittiniz ve benim kederim sizi geri getiremez.

21 Ve yakında sizin ölümlülüğünüzün ölümsüzlüğü giyineceği ve şimdi bozulup çürümekte olan bu bedenlerin çok geçmeden çürümez bedenler olacağı gün gelecektir; ve o zaman sizler işlerinize göre yargılanmak üzere Mesih'in yargı kürsüsünün önünde duracaksınız; ve eğer öyle olur da doğru bulunursanız, o zaman sizden önce gitmiş olan atalarınızla birlikte kutsanacaksınız.

22 Ah keşke üzerinize bu büyük yıkım gelmeden önce tövbe etseydiniz. Fakat işte, siz gittiniz ve Baba, evet, Cennetin Sonsuz Babası sizin durumunuzu biliyor ve size adaletine ve merhametine göre davranacak.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormon 7

- 1 Ve şimdi işte, eğer öyle olur da Tanrı sözlerimi onlara veririse, esirgenmiş olan bu halktan geride kalanlara atalarının yaptıklarını bilmeleri için birkaç şey söylemek istiyorum; evet, size sesleniyorum, ey İsrail Evi'nden geride kalanlar; ve size söyleyeceğim sözler şunlardır:
- 2 Bilin ki siz İsrail Evi'ndensiniz.
- 3 Bilin ki tövbeye gelmelisiniz, yoksa kurtulamazsınız.
- 4 Bilin ki savaş silahlarınızı bırakmalı, artık kan dökmekten zevk almamalısınız ve Tanrı size emretmedikçe silahlarınızı elinize bir daha almamalısınız.
- 5 Bilin ki atalarınızın bilgisine gelip bütün günah ve kötülüklerinizden tövbe etmelisiniz ve İsa Mesih'e, O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve Yahudiler tarafından öldürüldüğüne ve Baba'nın gücüyle ölümden dirildiğine ve bu şekilde mezarı yenip ölümün dikeninin de kendisinde yutulduğuna inanmalısınız.
- 6 Ve O ölülerin dirilişini gerçekleştirir, buna göre insan O'nun yargı kürsüsü önünde durmak üzere dirilecektir.
- 7 Ve O dünyanın fidye ile kurtuluşunu gerçekleştirdi; buna göre yargı gününde, önünde suçsuz bulunana, O'nun Krallığı'nda Tanrı huzurunda yaşamak bağışlanmıştır. Orada sonsuz bir mutluluk durumunda, yukarıdaki korolarla birlikte o, tek bir Tanrı olan Baba'ya ve Oğul'a ve Kutsal Ruh'a sürekli övgüler sunacaktır.
- 8 Bu yüzden tövbe edip İsa'nın adıyla vaftiz olun ve sizin önünüze konacak olan, yalnızca bu kayıttaki değil, aynı zamanda Yahudi olmayan uluslara Yahudiler'den gelecek olan, Yahudi olmayanlar uluslardan da size gelecek olan kayıttaki Mesih'in Sevindirici Haber'ine sarılın.
- 9 Çünkü işte, bu kayıt o kayıtlara inanabilmeniz için yazılmıştır; ve eğer ona inanırsanız, buna da inanacaksınız; ve buna inanırsanız, atalarınızı ve Tanrı'nın gücüyle onların aralarında yapılmış olan olağanüstü işleri de bileceksiniz.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Ve Yakup'un soyunun bir kalıntısı olduğunuzu da bileceksiniz; bundan dolayı, siz ilk antlaşmanın halkı arasında sayılıyorsunuz; ve eğer öyle olur da Mesih'e inanıp önce suyla, sonra da ateş ve Kutsal Ruh'la, Kurtarıcımızı örnek alarak O'nun bize emrettiği şekilde vaftiz olursanız, yargı gününde sizin için iyi olacaktır. Amin.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

- 1 İşte, ben Moroni, babam Mormon'un kayıtlarını bitiriyorum. İşte, babamın yazmamı emrettiği bir iki şey daha var.
- 2 Ve şimdi öyle oldu ki Kumora'daki o büyük müthiş savaştan sonra, işte güneydeki ülkeye kaçan Nefililer'in hepsi Lamanlılar tarafından yakalanarak öldürüldü.
- 3 Ve onlar babamı da öldürdüler ve halkımın yıkıma uğratılışının üzgün öyküsünü yazmak için yalnız ben kaldım. Fakat işte, onlar yitip gittiler ve ben babamın emrini yerine getiriyorum. Ve beni de öldürürler mi bilmiyorum.
- 4 Bu yüzden bu kayıtları yazıp toprağa saklayacağım ve benim nereye gideceğim önemli değildir.
- 5 İşte, babam bu kayıtları tutmuş ve onlara amacını yazmıştır. Ve işte, levhaların üzerinde yer olsaydı, onu da yazardım, ama yer yok; ve madenim de yok, çünkü tek başımayım. Babam ve bütün akrabalarımın hepsi savaşta öldü. Ne arkadaşım ne de gidecek bir yerim var; ve Rab'bin bana daha ne kadar yaşamam için izin vereceğini de bilmiyorum.
- 6 İşte, Rabbimiz ve Kurtarıcımızın gelişinden bu yana dört yüz yıl geçti.
- 7 Ve işte, Lamanlılar halkım Nefililer'i yok edinceye kadar, onları şehirden şehre ve oradan oraya kovaldılar; ve onların yıkılışı büyük oldu; evet, halkım Nefililer büyük ve olağanüstü bir yıkıma uğradılar.
- 8 Ve işte, bunu yapan Rab'bin elidir. Ve işte, Lamanlılar birbirleriyle de savaşıyorlar ve bu ülkenin her tarafında sürekli olarak cinayet işlenip kan dökülüyor; ve hiç kimse savaşın ne zaman sona ereceğini bilmiyor.
- 9 Ve şimdi işte, onlardan bir daha söz etmeyeceğim, çünkü ülkede artık Lamanlılar'dan ve eşkıyalardan başka kimse kalmadı.
- 10 Ve İsa'nın öğrencileri dışında gerçek Tanrı'yı bilen hiç kimse kalmadı; halkın işlediği kötülükler o kadar büyüktü ki Rab o zamana dek ülkede kalmış olan öğrencilerin halkın arasında bulunmalarına izin vermedi; ve onların ülkede olup olmadıklarını hiç kimse bilmez.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

- 11 Fakat işte, babamla ben onları gördük ve onlar bize yardım etti.
- 12 Ve bu kayıtları alan ve onları içindeki eksikliklerden dolayı kınamayan kimse, bunlardan daha büyük şeyleri bilecektir. İşte, ben Moroni'yim; ve eğer mümkün olsaydı, size her şeyi bildirirdim.
- 13 İşte, ben bu halktan söz etmeyi bitiriyorum. Ben Mormon'un oğluyum ve babam Nefi'nin soyundandır.
- 14 Ve bu kayıtları Rab'be saklayan benim; levhaların Rab'bin emrinden dolayı hiçbir değeri yoktur. Çünkü O gerçekten hiç kimsenin onları kazanç elde etmek için alamayacağını söylemiştir; ancak onların içindeki kayıtların çok büyük değeri vardır; ve onları kim gün ışığına çıkarırsa, Rab onu kutsayacaktır.
- 15 Çünkü hiç kimsenin Tanrı tarafından kendisine verilmedikçe bu kayıtları gün ışığına çıkarmaya gücü yetmez; çünkü Tanrı bunun sadece O'nun yüceliğini düşünerek yapılmasını ya da uzun zamandır dağılmış bulunan Rab'bin antlaşma yaptığı eski halkının iyiliği için yapılmasını ister.
- 16 Ve bunları ışığa çıkaracak olana ne mutlu! Çünkü onlar Tanrı'nın sözüne göre karanlıktan aydınlığa çıkarılacaklardır; evet, onlar topraktan çıkarılacak ve karanlığın içinden parlayarak halkın bilgisine ulaşacaktır; ve bu, Tanrı'nın gücüyle yapılacaktır.
- 17 Ve eğer bu yazılarda hatalar varsa, bunlar insan hatalarıdır. Fakat işte, bizim bildiğimiz bir hata yok; ancak Tanrı her şeyi bilir; bu yüzden bu yazıları kınayan dikkat etsin ki cehennem ateşinin tehlikesi ile karşı karşıyadır.
- 18 “Bana bu kayıtları gösterin, yoksa cezalandırılacaksınız!” diyen kimse Rab'bin yasakladığını emretmekten sakınsın.
- 19 Çünkü işte, aceleyle yargılayan aynı şekilde aceleyle yargılanacaktır; çünkü yaptığı işlerin karşılığını alacaktır; bu yüzden kim vurursa, ona da Rab tarafından vurulacaktır.
- 20 İşte kutsal yazı: “İnsan ne vuracak, ne de yargılayacaktır” der. Çünkü yargı bana aittir, diyor Rab; ve intikam da benimdir ve karşılığını Ben vereceğim.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

21 Ve öfke soluyan, Rab'bin işine karşı çekişen ve Rab'bin İsrail Evi'nden olan antlaşmalı halkına karşı savaşarak: "Biz Rab'bin işini yok edeceğiz ve Rab de İsrail Evi ile yapmış olduğu antlaşmayı hatırlamayacak" diyen kişi, kesilip ateşe atılmak tehlikesi ile karşı karşıyadır.

22 Çünkü Rab'bin sonsuz amaçları, O'nun verdiği bütün sözler yerine gelinceye kadar devam edecektir.

23 İşıya'nın peygamberliklerini araştırın. İşte, ben onları yazamam. Evet, işte size derim ki benden önce gitmiş olan ve bu ülkenin sahibi olan azizler haykıracaklar, evet, hatta tozun içinden Rab'be haykıracaklar; ve Rab nasıl yaşıyorsa, onlarla yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayacaktır.

24 Ve Rab onların kardeşleri için olan dualarını bilir. Ve onların inançlarını da bilir; çünkü O'nun adıyla dağları yerinden kaldıramışlardı; ve O'nun adıyla dünyayı sarsabilmişlerdi; ve O'nun sözünün gücüyle hapishanelerin yıkılmasına neden olmuşlardı; evet, hatta kızgın fırınlar bile onlara zarar verememişti; ne vahşi hayvanlar ne de zehirli yılanlar O'nun sözünün gücüyle onlara dokunabilmişlerdi.

25 Ve işte Rab'bin yardımıyla bunları gün ışığına çıkaracak olan kişi için de dualar ettiler.

26 Ve hiç kimsenin bunların olmayacağını söylemesine gerek yoktur; çünkü bunlar mutlaka olacaktır; çünkü bu sözleri Rab söyledi; çünkü bunlar Rab'bin eliyle topraktan çıkacak ve hiç kimse bunun önüne geçemeyecektir; ve bunlar, mucizelerin bittiği söylendiği bir günde olacak ve sanki ölülerden konuşan biri gibi gelecektir.

27 Ve bu, azizlerin kanının gizli çetelerden ve karanlık işlerden dolayı Rab'be haykıracağı günde olacaktır.

28 Evet, bu Tanrı'nın gücünün inkâr edildiği, kiliselerin kirlendiği ve yüreklerinin gururuyla böbürlendikleri bir günde, evet, hatta kilise liderlerinin ve öğretmenlerin yüreklerinin gururuyla böbürlenip kendi kiliselerine bağlı olanları kıskanacakları bir günde olacaktır.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

29 Evet, bu, yabancı ülkelerde yangınlardan, kasırgalardan ve buhar dumanlarından söz edildiği günde olacaktır.

30 Ve ayrıca savaşlar, savaş söylentileri ve çeşitli yerlerde depremlerin olduğu duyulacaktır.

31 Evet, bunlar yeryüzünde büyük bir kirliliğin olacağı bir günde olacaktır; o gün cinayetler ve soygunlar ve yalanlar ve aldatmacalar ve cinsel ahlaksızlıklar ve her türlü iğrençlikler olacaktır. O zaman birçokları: “Bunu yapın ya da şunu yapın önemi yok; çünkü Rab böyle yapanlara son günde arka çıkacak” diyeceklerdir. Fakat böylelelerinin vay haline! Çünkü onlar öd acılığı içindedirler ve kötülüğün bağlarına sarılmışlardır.

32 Evet, bu: “Bize gelin ve paranızla günahlarınızdan bağışlanın” diyen kiliselerin kurulacağı bir günde olacaktır.

33 Ey kötü, sapık ve dik kafalı halk! Neden kendinize kazanç sağlamak için kiliseler kurdunuz? Neden Tanrı'nın kutsal sözlerini değiştirerek canlarınızın üzerine lanet çektiniz? İşte, Tanrı'nın vahiylerine bakın; çünkü işte, bütün bunların yerine geleceği o günün vakti geliyor.

34 İşte Rab bana yakında bunların aranızda gerçekleşeceği günde olacaklarla ilgili büyük ve harikulade şeyler gösterdi.

35 İşte, ben size sanki benim yanımdaymışsınız gibi söylüyorum, ama siz yanımda değilsiniz. Fakat işte, İsa Mesih sizi bana gösterdi ve ben sizin yaptıklarınızı biliyorum.

36 Ve yüreklerinizin gururuyla yürümekte olduğunuzu biliyorum ve aranızdaki birkaç kişinin dışında yüreklerinin gururuyla kendilerini göklere çıkarmayan hiç kimse yoktur; herkes gösterişli elbiseler giyiyor ve kendisini kıskançlığa ve kavgaya ve nefrete ve baskıya ve her türlü kötülüğe teslim etmiş; ve kiliseleriniz, evet, hatta kiliselerinizin her biri yüreklerinizin gururundan dolayı kirlenmiş.

37 Çünkü işte, siz parayı ve varlığınızı ve güzel elbiselerinizi ve kiliselerinizi süslemeyi, fakirlerden ve muhtaçlardan, hastalardan ve sıkıntıda olanlardan daha çok seviyorsunuz.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

- 38 Ey siz kirlenmişler, siz iki yüzlüler, siz öğretmenler, çürüyecek olana kendilerini satanlar, Tanrı'nın kutsal kilisesini niçin kirlettiniz? Üzerinize Mesih'in adını almaya niçin utanıyorsunuz? Neden sonsuz mutluluğun o sonsuz perişanlıktan daha büyük değerde olacağını düşünemiyorsunuz—dünyanın övgüsü yüzünden mi?
- 39 Neden hayatı olmayan şeylerle kendinizi süsleyerek, açların ve muhtaçların ve çıplakların ve hastaların ve düşkünlerin yanınızdan geçmesine izin veriyorsunuz ve onları fark etmiyorsunuz?
- 40 Evet, neden kazanç sağlamak için gizli iğrençliklerinizi arttırıyorsunuz ve dulları Rab'bin önünde ağlattırıyor ve yetimleri de Rab'bin önünde ağlattırıyor ve onların babalarının ve kocalarının kanlarını topraktan başlarınıza intikam gelmesi için haykırttırıyor?
- 41 İşte intikam kılıcı üzerinizde asılıdır ve O'nun, azizlerin kanının intikamını sizden alacağı gün yakında geliyor; çünkü Rab onların ağlamasına artık izin vermeyecektir.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 Ve şimdi de, Mesih'e inanmayanlar hakkında konuşacağım.
- 2 İşte yoklama gününüze inanacak mısınız?—İşte Rab'bin geleceği, evet, hatta dünyanın tomar gibi dü-rüleceği ve maddelerin kızgın sıcakta eriyeceği o gün, evet, o büyük günde Tanrı Kuzusu'nun önünde durmak üzere getirileceğiniz zaman—O zaman Tanrı yoktur, diyebilecek misiniz?
- 3 O zaman Mesih'i yine inkâr edebilecek misiniz ya da Tanrı Kuzusu'na bakabilecek misiniz? Suçunuzun bilinci altında onunla bir arada yaşayabileceğinizi sanıyor musunuz? Geçmişte sürekli olarak O'nun ya-salarını çiğnemiş olmanızın suçluluğu altında eziyet çeken ruhunuzla, bu kutsal Varlığın yanında mutlu bir şekilde yaşayabileceğinizi sanıyor musunuz?
- 4 İşte size derim ki siz, adil ve kutsal olan Tanrı ile birlikte, O'nun önünde kirliliğinizin bilinci altında yaşarsanız, lanetlenmiş canlarla birlikte cehennem-de yaşamaktan daha çok perişan olursunuz.
- 5 Çünkü işte, Tanrı'nın önüne çıplaklığınızı, ayrıca Tanrı'nın yüceliğini ve İsa Mesih'in kutsallığını gör-meye götürüleceğiniz zaman, üzerinizde sönme-yecek bir ateşin alevi tutuşacaktır.
- 6 Öyleyse, ey siz inanmayanlar, Rab'be dönün! Baba'ya bütün gücünüzle İsa'nın adıyla yalvarın ki o büyük ve son günde Kuzu'nun kanıyla temizlenmiş olarak lekesiz, saf, güzel ve beyaz bulunabilesiniz.
- 7 Ve Tanrı'nın vahiylerini inkâr eden ve onların bit-tiğini ve artık başka vahiylerin, başka peygamberlik-lerin olmadığını, başka armağanların, iyileştirmele-rin, dillerle konuşmanın ve dillerin tercümesi arma-ğanlarının kalmadığını söyleyen sizlere tekrar hitap ediyorum.
- 8 İşte, size diyorum ki bunları inkâr eden kimse Mesih'in Sevindirici Haberi'ni bilmiyordur; evet, o Kutsal Yazıları okumamıştır; eğer okumuşsa, onları anlamıyordur.
- 9 Çünkü biz Tanrı'nın dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu ve O'nda ne bir değişme, ne de bir de-ğişiklik gölgesi olmadığını okumuyor muyuz?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye be-hold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more mis-erable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revela-tions of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the in-terpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

10 Ve şimdi, eğer siz değişen bir Tanrı düşündüyse-
niz ve O'nda bir değişiklik gölgesi varsa, o zaman siz-
ler mucizeler Tanrısı olmayan bir Tanrı'yı kafanızda
canlandırmış olursunuz.

11 Fakat işte, ben size bir mucizeler Tanrısı göstere-
ceğim; yani İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve
Yakup'un Tanrısını göstereceğim; ve gökleri, yeri ve
onların içinde bulunan her şeyi yaratan aynı
Tanrı'dır.

12 İşte O, Adem'i yarattı ve Adem'le insanın düşüşü
geldi. Ve insanın düşüşü yüzünden de İsa Mesih, hat-
ta Baba ve Oğul geldi; ve İsa Mesih'in sayesinde insa-
nın fidye ile kurtuluşu geldi.

13 İsa Mesih ile gelen fidye ile kurtuluştan dolayı, in-
sanlar Rab'bin huzuruna geri getirilirler; evet, bu
yolla bütün insanlar fidye ile kurtulur; çünkü
Mesih'in ölümü, dirilişi ve sonsuz bir uykudan fidye
ile kurtuluşu gerçekleştirir; bütün insanlar boru ça-
lındığında Tanrı'nın gücüyle bu uykudan uyanacak
ve küçük, büyük herkes O'nun yargı kürsüsünün
önünde duracaktır; orada fidye ile kurtarılarak, geçi-
ci ölüm olan ölümün sonsuz bağından çözülecekler-
dir.

14 Ve o zaman Kutsal Olan'ın yargısı onların üzerine
gelecek; ve o zaman kirli olan kirli kalacak ve adil
olan adil kalacak ve mutlu olan mutlu kalacak ve
mutsuz olan ise yine mutsuz kalacaktır.

15 Ve şimdi, ey mucize yapamayacak bir Tanrı düşü-
nenler, size soruyorum. Bütün bu sözünü etiklerim
oldu mu? Şimdi son geldi mi? İşte size derim: Hayır!
Ve Tanrı bir mucizeler Tanrısı olmaktan vazgeçmedi.

16 İşte, Tanrı'nın yapmış oldukları bizim gözümüzde
harikulade değil midir? Evet ve kim Tanrı'nın hari-
kulade işlerini anlayabilir?

17 O'nun sözünü göğün ve yerin yaratılmasının,
O'nun sözünün gücüyle insanın toprağın tozundan
yaratılmasının ve O'nun sözünün gücüyle mucizele-
rin yapılmasının bir mucize olmadığını kim söyleye-
bilir?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a
god who doth vary, and in whom there is shadow of
changing, then have ye imagined up unto yourselves
a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of mira-
cles, even the God of Abraham, and the God of Isaac,
and the God of Jacob; and it is that same God who
created the heavens and the earth, and all things that
in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the
fall of man. And because of the fall of man came
Jesus Christ, even the Father and the Son; and be-
cause of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which
came by Jesus Christ, they are brought back into the
presence of the Lord; yea, this is wherein all men are
redeemed, because the death of Christ bringeth to
pass the resurrection, which bringeth to pass a re-
demption from an endless sleep, from which sleep all
men shall be awakened by the power of God when
the trump shall sound; and they shall come forth,
both small and great, and all shall stand before his
bar, being redeemed and loosed from this eternal
band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One
upon them; and then cometh the time that he that is
filthy shall be filthy still; and he that is righteous
shall be righteous still; he that is happy shall be
happy still; and he that is unhappy shall be unhappy
still.

And now, O all ye that have imagined up unto
yourselves a god who can do no miracles, I would ask
of you, have all these things passed, of which I have
spoken? Has the end come yet? Behold I say unto
you, Nay; and God has not ceased to be a God of mir-
acles.

Behold, are not the things that God hath wrought
marvelous in our eyes? Yea, and who can compre-
hend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his
word the heaven and the earth should be; and by the
power of his word man was created of the dust of the
earth; and by the power of his word have miracles
been wrought?

- 18 Ve kim İsa Mesih'in birçok güçlü mucizeler yapmadığını söyleyebilir? Ve havarilerin eliyle de birçok güçlü mucizeler yapılmıştır.
- 19 Ve o zaman eğer mucizeler yapılmışsa, Tanrı neden bir mucizeler Tanrısı olmaktan vazgeçerek, hâlâ değişmez bir Varlık olarak kalmıştır? Ve işte size derim ki O değişmez; çünkü eğer değişseydi, o zaman Tanrı olamazdı; ve O, Tanrı olmayı bırakmadı ve O, mucizelerin Tanrısı'dır.
- 20 Ve O'nun insançocukları arasında mucizeler yapmaktan vazgeçmesinin nedeni, onların yavaş yavaş inançlarını kaybetmesi ve gerçek yolu bırakarak güvenmeleri gereken Tanrı'yı tanınamalarıdır.
- 21 İşte size derim ki asla şüphe etmeyerek Mesih'e inanan kimse Mesih'in adıyla Baba'dan her ne dilerse kendisine verilecektir; bu vaad dünyanın uçlarına kadar, yani herkes için geçerlidir.
- 22 Çünkü işte, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih burada kalacak olan öğrencilerine, evet ve bütün diğer öğrencilerine topluluğun önünde şöyle dedi: Dünyanın her yanına gidin ve Sevindirici Haber'i her yaratılışa vaz edin.
- 23 Ve inanıp vaftiz olan kurtulacak, ama inanmayan lanetlenecektir.
- 24 Ve inananları şu işaretler izleyecektir: Onlar benim adımla cinleri kovacaklar; yeni dillerle konuşacaklar; yılanlar tutup kaldıracaklar ve öldürücü bir şey içseler onlara hiç zarar vermeyecek; ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve onlar iyi olacaklar.
- 25 Ve hiç şüphe etmeksizin adıma inanan herkese, hatta dünyanın uçlarına kadar sözlerimin hepsini doğrulayacağım.
- 26 Ve şimdi işte, Rab'bin işlerine kim karşı durabilir? Kim O'nun sözlerini yalanlayabilir? Kim Rab'bin yüce gücüne karşı koyabilir? Kim Rab'bin işlerini hor görebilir? Kim Mesih'in çocuklarını hor görebilir? İşte, ey siz Rab'bin işlerini hor görenler, sizler şaşkınlığa uğrayıp mahvolacaksınız.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

27 O halde hor görmeyin ve şaşkınlığa uğramayın, ama Rab'bin sözlerine kulak vererek muhtaç olduğunuz her şeyi Baba'dan İsa'nın adıyla isteyin. Şüphe etmeyin, yeter ki inanın ve eski zamanlarda olduğu gibi başlayarak bütün yüreğinizle Rab'be gelin ve O'nun önünde korkuyla ve titremeye kurtuluşunuza başanın.

28 Denenme günlerinizde akıllı olun; bütün kirliliklerinizden temizlenin; tutkularınıza harcamak için hiçbir şey istemeyin; ancak sarsılmaz bir kararlılıkla, hiçbir ayartmaya boyun eğmemeyi isteyin, ancak gerçek ve yaşayan Tanrı'ya hizmet etmeyi isteyin.

29 Layık olmadan vaftiz olmamaya dikkat edin; Mesih'in sofrasından layık olmadan yememeye dikkat edin; fakat her şeyi layık olarak yapmaya çalışın ve bunu yaşayan Tanrı'nın Oğlu olan İsa Mesih'in adıyla yapın; ve eğer böyle yaparsanız ve sonuna kadar dayanırsanız, hiçbir şekilde dışarı atılmazsınız.

30 İşte, ben size sanki ölülerin arasından konuşuyormuş gibi konuşuyorum; çünkü sözlerimin elinize geçeceğini biliyorum.

31 Beni ve babamı kusurlarımızdan dolayı suçlamayın ve babamdan önce yazmış olanları da suçlamayın; fakat bizim kusurlarımızı size gösterdiği için Tanrı'ya şükredin ki bizden daha hikmetli olmayı öğrenebilirsiniz.

32 Ve şimdi işte, biz bu kayıtları aramızda geliştirilmiş Mısırca adını verdiğimiz, bize aktarılmış olan ve bizim konuşma tarzımıza göre değiştirilmiş olan harflerle kendi bilgimize göre yazdık.

33 Ve eğer levhalarımız yeterince büyük olsaydı, o zaman İbranice yazacaktık; ama biz İbraniceyi de değiştirdik ve eğer İbranice yazabilseydik, o zaman kayıtlarımızda hiçbir kusur bulamazdınız.

34 Fakat Rab, bizim yazdıklarımızı ve başka hiçbir halkın bizim dilimizi bilmediğini de bilir; ve başka hiçbir halk dilimizi bilmediğinden, bu yüzden O, onların tercüme edilebilmesi için yollar hazırlamıştır.

35 Ve bunlar, giysilerimizi inançlarını kaybeden kardeşlerimizin kanından temizleyebilmemiz için yazılmıştır.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

36 Ve işte, kardeşlerimiz hakkında dileğimiz, evet, hatta onların Mesih'in bilgisine geri getirilmeleri, ülkede yaşamış olan bütün azizlerin dualarına göredir.

37 Ve Rab İsa Mesih izin versin ki onların duaları inançlarına göre cevaplansın; ve Tanrı Baba da İsrail Evi ile yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayarak onları, İsa Mesih'in adına olan inançlarına göre sonsuza kadar kutsasın. Amin.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Eter Kitabı

Kral Mosiya döneminde Limbi halkı tarafından bulunan yirmi dört levhadan alınan Yaredliler'in kayıtları.

Eter 1

- 1 Ve şimdi, ben Moroni, eskiden bu kuzey ülkesinde oturan ve Rab'bin eliyle yok edilmiş olan halkın başından geçenleri anlatacağım.
- 2 Ve anlatacaklarımı Limhi halkı tarafından bulunmuş olan Eter Kitabı denilen yirmi dört levhadan alıyorum.
- 3 Ve dünyanın ve ayrıca Adem'in yaratılışından bahsedene ve o zamandan büyük kule zamanına kadar olan olayları ve insançocukları arasında o zamana kadar olup bitenleri anlatan bu kayıtların ilk kısmının Yahudiler'in elinde olduğunu var sayıyorum.
- 4 Bu yüzden Adem'in günlerinden başlayarak o zamana dek olup bitenleri yazmıyorum; ne var ki bunlar levhaların üzerinde yazılıdır ve onları bulanlar öykünün tamamını elde edebilecektir.
- 5 Fakat işte, bütün olup bitenleri anlatmayıp yalnızca kuleden yok edilmişlerine dek olan kısmı anlatacağım.
- 6 Ve bunu şöyle anlatacağım. Bu kayıtları yazan Eter'dir ve olup Koriyantor'un soyundan gelmektedir.
- 7 Koriyantor, Moron'un oğluydu.
- 8 Ve Moron, Etem'in oğluydu.
- 9 Ve Etem, Ahah'ın oğluydu.
- 10 Ve Ahah, Şit'in oğluydu.
- 11 Ve Şit, Şiblon'un oğluydu.
- 12 Ve Şiblon, Kom'un oğluydu.
- 13 Ve Kom, Koriyantum'un oğluydu.
- 14 Ve Koriyantum, Amnigadda'nın oğluydu.
- 15 Ve Amnigadda, Harun'un oğluydu.
- 16 Ve Harun, Harthom'un oğlu Het'in soyundandı.
- 17 Ve Harthom, Lib'in oğluydu.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

- And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.
- And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.
- And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—
- Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.
- But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.
- And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.
- Coriantor was the son of Moron.
- And Moron was the son of Ethem.
- And Ethem was the son of Ahah.
- And Ahah was the son of Seth.
- And Seth was the son of Shiblön.
- And Shiblön was the son of Com.
- And Com was the son of Coriantum.
- And Coriantum was the son of Amnigaddah.
- And Amnigaddah was the son of Aaron.
- And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.
- And Hearthom was the son of Lib.

18 Ve Lib, Kiş'in oğluydu.
19 Ve Kiş, Korom'un oğluydu.
20 Ve Korom, Levi'nin oğluydu.
21 Ve Levi, Kim'in oğluydu.
22 Ve Kim, Moriyanton'un oğluydu.
23 Ve Moriyanton, Riplakiş'in soyundandı.
24 Ve Riplakiş, Şez'in oğluydu.
25 Ve Şez, Het'in oğluydu.
26 Ve Het, Kom'un oğluydu.
27 Ve Kom, Koriyantum'un oğluydu.
28 Ve Koriyantum, Emer'in oğluydu.
29 Ve Emer, Ömer'in oğluydu.
30 Ve Ömer, Şule'nin oğluydu.
31 Ve Şule, Kib'in oğluydu.
32 Ve Kib, Yared'in oğlu Oriha'nın oğluydu.

33 Rab, halkın konuştuğu dili karıştırıp kızgınlığıyla onların dünyanın her tarafına dağıtılacaklarına dair yemin ettiği zaman, bu Yared, kardeşiyle ve aileleriyle ve başkalarıyla ve onların aileleriyle birlikte büyük kuleden geldiler; ve Rab'bin sözüne göre halk dağıtıldı.

34 Ve Yared'in kardeşi büyük ve güçlü bir adam olup Rab'bin lütfuna çok ermiş biri olduğu için kardeşi Yared ona: "Rab'be yakar da Rab bizi şaşkınlığa uğratmasın, yoksa birbirimizin dediklerini anlayamayız" dedi.

35 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'be yakardı ve Rab, Yared'e acıdı; bu yüzden Yared'in konuştuğu dili karıştırmadı; ve Yared'le kardeşi şaşırtılmadı.

36 O zaman Yared kardeşine: "Rab'be yine yakar, olur da arkadaşlarımızdan öfkesini çevirir ve onların da dillerini karıştırmaz" dedi.

37 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'be yakardı ve Rab onların arkadaşlarına ve arkadaşlarının ailelerine de acıdı; öyle ki onlar da şaşırtılmadı.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Ve öyle oldu ki Yared kardeşiyle yine konuşarak şöyle dedi: Git Rab'be bizi ülkeden çıkarıp çıkarmayacağını sor ve eğer bizi ülkeden çıkaracaksa, nereye gideceğimiz konusunda O'na yakar. Ve kim bilir Rab belki de bizi dünyadaki bütün ülkelerden daha seçkin olan bir ülkeye götürecektir. Ve eğer öyleyse, Rab'be sadık kalalım ki ülkeyi mirasımız olarak alabilelim.

39 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi, Yared'in ağzından çıkan sözlere göre Rab'be yakardı.

40 Ve öyle oldu ki Rab, Yared'in kardeşini işitip ona acıdı ve ona şöyle dedi:

41 Gidin, hem erkek hem dişi her çeşit sürülerinizi bir araya toplayın ve ayrıca yerdeki her çeşit tohumdan da toplayın; ve ailelerinizi toplayın; ve ayrıca kardeşin Yared'le onun ailesini ve ayrıca arkadaşlarını ve onların ailelerini ve Yared'in arkadaşlarıyla onların ailelerini de bir araya toplayın.

42 Ve bunu yaptıktan sonra onların başında kuzeydeki vadiye in. Ve Ben seni orada karşılayacağım ve sizin önünüzden gidip yeryüzündeki bütün ülkelerden daha seçkin olan bir ülkeye doğru size yol göstereceğim.

43 Ve orada seni ve soyunu kutsayacağım ve senin soyunu, kardeşinin soyunu ve seninle beraber gelenleri kendim için yetiştirip büyük bir ulus yapacağım. Ve dünyanın hiçbir yerinde senin soyundan kendime yetiştireceğim ulustan daha büyük bir ulus olmayacak. Ve bana bu kadar uzun süre yakardığından dolayı bunu senin için yapacağım.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Eter 2

- 1 Ve öyle oldu ki Yared'le kardeşi ve onların aileleri ve ayrıca Yared'le kardeşinin arkadaşları ve onların aileleri topladıkları her cins erkek ve dişi sürülerini de alarak kuzeydeki vadiye indiler (ve bu vadinin adı Nimron'du, buraya kuvvetli avcının adı verilmişti).
- 2 Ve orada tuzaklar kurup gökteki kuşlardan yakaladılar; ve ayrıca hazırladıkları bir kabın içine sudan yakaladıkları balıkları koyup yanlarında götürdüler.
- 3 Ve yanlarında bal arısı anlamına gelen deseret de götürdüler; ve böylece yanlarında arı kovanları ve ülkede bulunan her şeyden ve her çeşit tohumdan götürdüler.
- 4 Ve öyle oldu ki Nimrod vadisine indiklerinde Rab gelip Yared'in kardeşiyle konuştu; ve O bir bulutun içindeydi ve Yared'in kardeşi O'nu görmedi.
- 5 Ve öyle oldu ki Rab onlara çöle gitmelerini, evet, daha önce hiç kimsenin ayak basmadığı bir yere gitmelerini emretti. Ve öyle oldu ki Rab önlerinden gitti ve içinde durduğu buluttan onlarla konuştu ve gitmeleri gereken yönü gösterdi.
- 6 Ve öyle oldu ki sürekli Rab'bin eliyle yol gösterilip çölde yolculuk ettiler ve mavnalar inşa edip engin sularını geçtiler,
- 7 Ve Rab, onların denizin ötesindeki çölde durmalarına izin vermedi, fakat bütün ülkelerden daha seçkin bir ülke olan, Rab Tanrı'nın doğru bir halk için saklamış olduğu vaadedilen diyara doğru ilerlemelerini istedi.
- 8 Ve O öfkesiyle Yared'in kardeşine yemin edip, bu vaadedilen diyara kim sahip olursa olsun, bundan böyle ve sonsuza dek O'na, tek ve gerçek Tanrı'ya hizmet etmesi gerektiğini, yoksa O'nun tüm öfkesi üzerlerine geldiği zaman ortadan silineceklerini söylemişti.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 Ve şimdi, Tanrı'nın bu ülke için verdiği emirlerden anlıyoruz ki burası vaadedilen bir diyardır ve buraya hangi ulus sahip olursa olsun Tanrı'ya hizmet edecektir, yoksa O'nun tüm öfkesi üzerlerine geldiği zaman ortadan silineceklerdir. Ve onlar kötülüklerinde olgunlaştıkları zaman O'nun tüm öfkesi onların üzerine gelecektir.

10 Çünkü işte, burası bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülkedir; bu nedenle, bu ülkeye sahip olanlar ya Tanrı'ya hizmet edecek ya da silinip atılacaktır; çünkü bu Tanrı'nın sonsuz emridir. Ve onlar ülkenin çocukları arasında tüm kötülüklerin olacağı zamana kadar yok edilmeyeceklerdir.

11 Ve ey Yahudi olmayan uluslar, bu kayıtlar size Tanrı'nın emirlerini bilirsiniz diye, tövbe edip bütün kötülükler gelinceye kadar kötülüklerinize devam etmeyiniz diye gelmiştir, öyle ki bu ülkede oturanların bugüne kadar yaptıkları gibi Tanrı'nın gazabının tümünü üzerinize çekmeyin.

12 İşte burası seçkin bir ülkedir ve ona hangi ulus sahip olursa olsun, yazdıklarımız aracılığıyla bildirilen ülkenin Tanrısı İsa Mesih'e hizmet ederse, kölelik ve tutsaklık görmeyecek ve göğün altındaki ulusların hiçbirinin egemenliği altında olmayacaktır.

13 Ve şimdi kayıtlarıma devam ediyorum; çünkü işte, öyle oldu ki Rab, Yared ve kardeşlerini karaları ayıran o büyük denize kadar getirdi. Ve denize vardıklarında çadırlarını kurdular ve oraya Moriyankumer adını verdiler; ve çadırlara yerleşip deniz kıyısında dört yıl çadırda kaldılar.

14 Ve öyle oldu ki dört yılın sonunda, Rab yeniden Yared'in kardeşine geldi ve bulutun içinde durup onunla konuştu. Ve Rab, Yared'in kardeşiyle üç saat boyunca konuştu ve Rab'bin adını anmayı unuttuğu için onu azarladı.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Ve Yared'in kardeşi yapmış olduğu bu kötülükten tövbe etti ve yanında bulunan kardeşleri için Rab'bin adını çağırdı. Ve Rab ona şöyle dedi: Senin ve kardeşlerinin günahlarını bağışlayacağım; fakat bir daha günah işlemeyeceksin; çünkü Ruhum'un her zaman insanla uğraşmayacağını hatırlayacaksın; dolayısıyla günahlarında tamamen olgunlaşınca kadar günah işlersen, Rab'bin huzurundan kovulacaksın. Ve sana mirasın olarak vereceğim ülke hakkında olan düşüncelerim bunlardır; çünkü orası bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülke olacaktır.

16 Ve Rab şöyle dedi: Çalışmaya başla ve şimdiye dek yapmış olduğun türden mavnalar yap. Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi ve onun kardeşleri de işe koyulup Rab'bin talimatları doğrultusunda daha önce yapmış oldukları gibi mavnalar yaptılar. Ve bunlar küçüktü ve su üzerinde hafiftiler, hatta su üzerinde kuş gibi hafiftiler.

17 Ve mavnalar hiç su sızdırmayacak bir şekilde inşa edilmişti, hatta bir sahan gibi içinde su tutabiliyorlardı; ve altı su geçirmez bir sahana benziyordu; ve yanları su geçirmez bir sahan şeklinde ve uçları sivriydi; ve üstü de su geçirmez bir sahan gibiydi ve uzunluğu bir ağaç boyuydu; ve kapakları kapatıldığında sahan gibi su geçirmez oluyordular.

18 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'be şöyle diyerek seslendi: Ya Rab, bana yapmamı emrettiğin işi yaptım ve mavnaları bana gösterdiğin şekilde yaptım.

19 Ve işte, ya Rab, içlerinde hiç ışık yok; hangi yöne gideceğiz? Ve üstelik ölüp gideceğiz, çünkü mavnaların içindeki havadan başka soluyacak hava yok; bu yüzden ölüp gideceğiz.

20 Ve Rab, Yared'in kardeşine şöyle dedi: İşte, alttan ve üstten bir delik açacaksın ve havasız kalırsan deliği açar hava alırsın. Ve öyle olur da içeriye üzerinize su gelirse, işte, deliği kapatacaksın ki su baskınından ölmeyesiniz.

21 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'bin emrettiği gibi yaptı.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 Ve Rab'be yeniden seslenerek şöyle dedi: Ya Rab, işte bana emrettiğin şekilde hareket ettim ve halkım için gemileri hazırladım; ve işte, içlerinde hiç ışık yok. İşte, ya Rab, bu koca suyu karanlıkta geçmemi-ze izin verecek misin?

23 Ve Rab, Yared'in kardeşine şöyle dedi: Gemilerinizde ışık olması için ne yapmamı istiyorsun? Çünkü işte pencereler yapamazsın, zira paramparça olurlar; yanınızda ateş götürmeyeceksiniz, çünkü ateşin ışığıyla gitmeyeceksin.

24 Çünkü işte, denizin ortasında bir balina gibi olacaksın; zira dağ gibi dalgalar üzerinize vuracak. Ancak, seni denizin derinliklerinden tekrar yukarı çıkaracağım; çünkü rüzgarlar benim ağzımdan çıkmıştır ve yağmur ve selleri de Ben gönderirim.

25 Ve işte, seni bunlara karşı hazırlıyorum; çünkü denizin dalgalarına ve çıkan rüzgarlara ve gelecek olan tufanlara karşı seni hazırlamazsam, bu büyük derinliği geçemezsin. Bu yüzden denizin derinliklerine gömüldüğünüzde ışığınız olması için sana ne hazırlamamı istiyorsun?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Eter 3

- 1 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi (şimdi hazırlanmış olan gemilerin sayısı sekizdi) çok yüksek oluşu nedeniyle Şelem Dağı adını verdikleri dağa çıkıp bir kayadan eriterek on altı küçük taş çıkardı; ve taşlar beyaz ve parlaktı, hatta saydam cam gibiydi; ve taşları elinde dağın tepesine götürdü ve yeniden Rab'be yakarıp şöyle dedi:
- 2 Ya Rab, etrafımızı tufanların saracağına söyledin. Şimdi işte, ya Rab, zayıflığı yüzünden hizmetkârına öfkelenme; çünkü senin kutsal olduğunu ve cennetlerde yaşadığını biliriz ve bizim senin önünde değerimiz yoktur; düşüşten dolayı insanlık tabiatımız sürekli olarak kötüleşmiş olsa da, ya Rab, sana yakarmamız için bize emir verdin; öyle ki arzu ettiklerimizi senden alabilelim.
- 3 İşte, ya Rab, kötülüklerimiz yüzünden bizi cezalandırıp uzaklara sürdün ve bu kadar yıl çölde kaldık; yine de bize merhamet gösterdin. Ya Rab, bana acı ve bu halkından öfkeni çevir ve bu azgın derinlikleri karanlıkta geçmemize izin verme; ama kayadan erittiğim şu taşlara bak.
- 4 Ve ya Rab, biliyorum senin gücün her şeye yeter ve sen insanların iyiliği için dilediğin her şeyi yapabilirsin; Ya Rab, öyleyse bu taşlara parmağınla dokun ve karanlıkta parlamalarını sağla; ve onlar hazırladığımız gemilerin içinde bizim için parlayacak ki denizi geçerken ışığımız olsun.
- 5 İşte, ya Rab, buna gücün yeter. İnsanın anlayışına küçük görünen şeylerden büyük kuvvet göstermeye gücün olduğunu biliriz.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

- 6 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi bu sözleri söyler söylemez, işte, Rab elini uzatıp parmağıyla taşlara birer birer dokundu. Ve Yared'in kardeşinin gözlelerinden perde alınmıştı ve Rab'bin parmağını gördü; ve bu tıpkı etten ve kandan oluşmuş insan parmağı gibiydi; ve Yared'in kardeşi Rab'bin önünde yere düştü, çünkü korkuya kapılmıştı.
- 7 Ve Rab, Yared'in kardeşinin yere düştüğünü gördü; ve Rab ona şöyle dedi: Ayağa kalk, neden düştün?
- 8 Ve o, Rab'be: "Rab'bin parmağını gördüm ve beni cezalandıracağından korktum; çünkü Rab'bin bedeni ve kanı olduğunu bilmiyordum" dedi.
- 9 Ve Rab ona şöyle dedi: İmanınla benim kan ve bedene bürüneceğimi gördün ve şimdiye dek senin kadar büyük bir imanla önüme gelen hiç kimse olmadı; çünkü böyle olmasaydı, parmağımı göremezdin. Daha başka bir şey gördün mü?
- 10 Ve Yared'in kardeşi: "Hayır, Rab, bana kendini göster" diye cevap verdi.
- 11 Ve Rab ona şöyle dedi: Söyleyeceğim sözlere inacak mısın?
- 12 Ve o: "Evet, Rab, senin gerçekleri söylediğini biliyorum, çünkü sen gerçeğin Tanrısı'sın ve yalan söyleyemezsin" diye cevap verdi.
- 13 Ve bu sözleri söylediğinde, işte Rab kendisini ona gösterdi ve şöyle dedi: Bunları bildiğin için düşüşten fidye ile kurtarıldın; bu nedenle huzuruma geri getirildin; bunun için kendimi sana gösteriyorum.
- 14 İşte, dünya kurulduğundan beri halkımı fidye ile kurtarmak için hazırlanmış olan benim. İşte, Ben İsa Mesih'im. Ben Baba'yım ve Oğul'um. Tüm insanlık bende yaşama kavuşacak ve benim adıma inananlar o ebedi yaşama kavuşacak; ve onlar benim oğullarım ve kızlarım olacaklar.
- 15 Ve yarattığım insana kendimi hiç göstermedim, çünkü hiçbir zaman insan bana senin inandığın kadar inanmadı. Benim suretimde yaratıldığını görüyor musun? Evet, hatta tüm insanlar başlangıçta benim suretimde yaratılmıştır.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

- 16 İşte, şimdi görmüş olduğun bu beden, ruhumun bedenidir ve Ben insanı ruhumun bedeni gibi yarattım; ve sana ruhta görüdüğüm gibi halkıma bedende görüneceğim.
- 17 Ve şimdi, ben Moroni, yazılmış olan bu şeylerin tam bir anlatımını veremeyeceğimi daha önce söylemiştim; bu yüzden İsa'nın kendisini Nefililer'e gösterdiği tarzda ve aynı bedenin görünümünde ruh olarak bu adama görüldüğünü söylemekle yetiniyorum.
- 18 Ve O, Nefililer'e hizmet ettiği gibi ona da hizmet etti; ve bütün bunları bu adam kendisinin Tanrı olduğunu bilsin diye yaptı, çünkü Rab ona çok büyük işler göstermişti.
- 19 Ve bu adamın bilgisinden dolayı, perdenin ötesine bakması engellenemezdi; ve o, İsa'nın parmağını gördü, görür görmez de korkudan yere kapandı; çünkü bunun Rab'bin parmağı olduğunu biliyordu; ve hiç şüphe duymadan bildiği için artık inanmasına gerek kalmamıştı.
- 20 Bu nedenle Tanrı hakkında bu mükemmel bilgisi olduğu için onu perdenin arkasında tutmak olanaksızdı; bu yüzden İsa'yı gördü ve İsa ona hizmet etti.
- 21 Ve öyle oldu ki Rab, Yared'in kardeşine şöyle dedi: İşte adımı bedende yücelteceğim zaman gelinceye dek, gördüğün ve işittiğin bu şeylerin dünyaya açıklanmasına izin verme; bu nedenle gördüğün ve işittiğin şeyleri bir hazine gibi sakla ve onları hiç kimseye gösterme.
- 22 Ve işte, yanıma geleceğin zaman bunları yazıp mühürleyeceksin ki kimse onları tercüme edemesin; çünkü bunları okunamayacak bir dilde yazacaksın.
- 23 Ve işte, sana bu iki taşı vereceğim ve onları da yazacağın şeylerle birlikte mühürleyeceksin.
- 24 Çünkü işte, yazacağın dili karıştırdım; bu nedenle uygun gördüğüm bir zamanda, yazacağın şeylerin bu taşlarla insanların gözünde yücelmesini sağlayacağım.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 Ve Rab bu sözleri söyledikten sonra Yared'in kardeşine o ana dek yeryüzünde yaşamış ve ayrıca yaşayacak olan herkesi gösterdi; ve ondan dünyanın her ucunda yaşayan insanları görmesini esirgemedi.

26 Çünkü Rab daha önceleri ona, eğer kendisine inanırsa ona her şeyi gösterebileceğini söylemişti—her şey ona gösterilecekti; bu yüzden Rab'bin kendisine her şeyi gösterebileceğini bildiğinden, Rab ondan hiçbir şeyi saklamadı.

27 Ve Rab ona şöyle dedi: Bunları yaz ve mühürle; ve uygun gördüğüm bir zamanda onları insançocuklarına göstereceğim.

28 Ve öyle oldu ki Rab ona almış olduğu iki taşı mühürlemesini ve Rab onları insançocuklarına göstereceği zamana kadar onları kimseye göstermemesini emretti.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Eter 4

- 1 Ve Rab, Yared'in kardeşine Rab'bin huzurundan ayrılarak dağdan inmesini ve gördüğü şeyleri yazmasını emretti; ve O çarmıha gerilinceye kadar bunların insançocuklarına gelmesi yasaklandı; ve bu yüzden Kral Mosiya bunları, Mesih kendisini halkına göstermeden önce dünyaya açıklanmasın diye sakladı.
- 2 Ve Mesih kendisini gerçekten halka gösterdikten sonra bu şeylerin açığa çıkarılmasını emretti.
- 3 Ve şimdi, bundan sonra onların hepsi inançsızlığa düştü; ve Lamanlılar'ın dışında başka kimse kalmadı ve onlar da Mesih'in Sevindirici Haber'ini reddettiler; bu yüzden, bunları yeniden toprağa saklamam emredildi.
- 4 İşte, bu levhalara Yared'in kardeşinin gördüğü şeyleri aynen yazdım; ve Yared'in kardeşine gösterilen şeylerden daha büyüğü asla gösterilmemiştir.
- 5 Bu nedenle, Rab bunları yazıya geçirmemi buyurdu, ben de yazdım. Ve onları mühürlememi emretti; ve bunların açıklamasını da mühürlememi emretti; bu nedenle Rab'bin emrettiği şekilde çeviricileri mühürledim.
- 6 Çünkü Rab bana şöyle dedi: Kötülüklerinden tövbe edip Rab'bin önünde temiz olacakları güne dek, bunlar Yahudi olmayan uluslara gitmeyecek.
- 7 Ve Yared'in kardeşinin gösterdiği gibi bana inanç gösterecekleri gün, diyor Rab, Ben'de kutsallaşabilirler; o zaman Yared'in kardeşinin görmüş olduğu şeyleri onlara da göstereceğim; hatta onlara bütün vahiylerimi açıklayacağım, diyor Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih, göklerin ve yerin ve bu yerlerdeki her şeyin Babası.
- 8 Ve Rab'bin sözüne karşı gelene lanet olsun! Ve bu şeyleri reddedene lanet olsun! Çünkü onlara daha büyük şeyler göstermeyeceğim, diyor İsa Mesih; çünkü konuşan Ben'im.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Ve emrimle gökler açılır ve kapanır; ve sözümle yer sarsılacak ve emrimle orada yaşayanlar ölecek, hatta ateşle yok olacaklar.
- 10 Ve benim sözlerime inanmayan öğrencilerime de inanmaz; ve eğer öyle olur da Ben konuşmuyorsam, kendiniz karar verin; zira son günde konuşanın Ben olduğunu bileceksiniz.
- 11 Ama konuştuğum bu şeylere inanan kişiyi Ben, Ruhum'un belirtileriyle ziyaret edeceğim; ve o bilecek ve tanıklık edecek. Çünkü Ruhum nedeniyle bu şeylerin doğru olduğunu bilecek; çünkü bunlar insanları iyilik yapmaya ikna eder.
- 12 Ve insanları iyilik etmeye inandıran her şey bendendir; çünkü iyilik Ben'den başka kimseden gelmez. İnsanları bütün iyiliklere yönelten benim; sözlerime inanmak istemeyen bana, benim var olduğuma inanmaz; ve bana inanmayan, beni gönderen Baba'ya da inanmayacaktır. Çünkü işte, Ben Baba'yım, dünyanın ışığı, yaşamı ve gerçeği benim.
- 13 Bana gelin, ey Yahudi olmayan uluslar! Ve sizlere daha büyük şeyler, inançsızlık nedeniyle saklı tutulan bilgileri göstereceğim.
- 14 Bana gelin, ey İsrail Evi! Ve Baba'nın dünya kurulduğundan beri senin için ne kadar büyük şeyler saklamış olduğu sana gösterilecektir; ve bunlar inançsızlık nedeniyle sana gelmemiştir.
- 15 İşte sen, bu korkunç kötü durumda, yürek katılığında ve zihin körlüğünde kalmana neden olan bu inançsızlık perdesini yırttığında, işte o zaman, dünyanın kuruluşundan beri senden saklanmış olan bu büyük ve harika şeyler—evet, kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruhla Baba'yı benim adımda çağırdığında, işte o zaman Baba'nın atalarıyla yaptığı antlaşmayı hatırladığını bileceksin, ey İsrail Evi!
- 16 Ve o zaman, hizmetkârım Yuhanna'ya yazdığım vahiylerim bütün halkın gözü önüne serilecek. Hatırla, bu şeyleri gördüğünde bu şeylerin bütün gerçekliğiyle bildirileceği zamanın yaklaştığını bileceksin.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 Bu yüzden, bu kayıtlar elinize geçtiğinde Baba'nın işinin ülkenin her yanında başlamış olduğunu bileceksin.

18 Bu yüzden, ey dünyanın her ucunda yaşayanlar tövbe edip, bana gelin ve Sevindirici Haberim'e inanın ve benim adıyla vaftiz olun; çünkü inanıp vaftiz olan kurtulacaktır; fakat inanmayan lanetlenecektir; ve adıma inananlara işaretler gelecektir.

19 Ve son günde adıma sadık kalmış olana ne mutlu, çünkü o, dünyanın kuruluşundan beri kendisi için hazırlanmış olan krallıkta oturmaya yükseltilecektir. Ve işte, bunu konuşan benim. Amin.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Eter 5

- 1 Ve şimdi ben Moroni, bana emredilen sözleri hatırladığım kadarıyla yazdım ve mühürlemiş olduğum şeyleri sana söyledim; bu nedenle çevirmek için onlara dokunmayasın; çünkü ileride Tanrı'nın hikmetiyle olmadıkça bu sana yasak edilmiştir.
- 2 Ve işte, bu eserin ortaya çıkmasına yardım edecek kişilere levhaları gösterebilme ayrıcalığına sahipsin.
- 3 Ve Tanrı'nın gücü aracılığıyla bunlar üç kişiye gösterilecektir; dolayısıyla onlar bunların gerçek olduğunu kesin olarak bileceklerdir.
- 4 Ve bunlar üç tanığın ağzıyla doğrulanacaktır; ve üçlerin tanıklığı ve bu eserin sayesinde Tanrı'nın gücü ve ayrıca sözü gösterilecek, Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh bunlara tanıklık edecektir—ve bütün bunlar son günde dünyaya karşı tanık olacaktır.
- 5 Ve eğer öyle olur da onlar tövbe edip İsa'nın adıyla Baba'ya gelirlerse, Tanrı'nın Krallığı'na alınacaklardır.
- 6 Ve şimdi, bu şeyler için yetkim olmadığına siz karar verin; çünkü beni göreceğiniz ve son günde Tanrı'nın önünde duracağımız zaman benim yetkim olduğunu bileceksiniz. Amin.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Eter 6

- 1 Ve şimdi, ben Moroni, Yared ve kardeşinin başından geçenleri anlatmaya devam ediyorum.
- 2 Çünkü öyle oldu ki Rab, Yared'in kardeşinin dağa getirmiş olduğu taşları hazırladıktan sonra, Yared'in kardeşi dağdan inip hazırlanmış olan gemilere taşları yerleştirdi, gemilerin her ucuna birer taş koydu; ve işte, taşlar gemilere ışık verdi.
- 3 Ve böylece Rab, büyük suları karanlıkta geçmesinler diye taşların karanlıkta parlayıp erkeklere, kadınlara ve çocuklara ışık vermesini sağladı.
- 4 Ve öyle oldu ki suyun üzerindeyken aç kalmamak için her türlü yiyecek hazırladıktan sonra ve ayrıca sürüleri ve büyükbaş hayvanları ve yanlarında götürebilecekleri bütün yabani, evcil ve kümes hayvanları için de yiyecek hazırladıktan sonra—ve öyle oldu ki bütün bunları yaptıktan sonra gemilerine, yani mavnalarına bindiler ve kendilerini Tanrıları Rab'be teslim ederek denize açıldılar.
- 5 Ve öyle oldu ki Rab Tanrı vaadedilen diyara doğru esmek üzere suyun üzerinde şiddetli bir rüzgar çıkkardı; ve böylece rüzgarın önünde dalgaların üzerinde savrulup gittiler.
- 6 Ve öyle oldu ki üzerlerine çarpan dağ gibi dalgalar ve sert rüzgarın yol açtığı şiddetli korkunç kasırgalar nedeniyle birçok kez denizin derinliklerine gömüldüler,
- 7 Ve öyle oldu ki derinliklere gömüldüklerinde sudan hiçbir zarar görmediler; gemileri bir sahan gibi su geçirmiyordu ve ayrıca Nuh'un gemisi gibi su geçirmiyordu; bu yüzden etrafları sularla çepeçevre sarıldığında Rab'be yakardılar ve Rab onları tekrar suyun üstüne çıkardı.
- 8 Ve öyle oldu ki suların üzerindeyken vaadedilen diyara doğru esen rüzgar hiç kesilmedi; ve rüzgarın önünde böylece sürüklendiler.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

- 9 Ve Rab'be övgüler yağdırdılar; evet, Yared'in kardeşi ilahiler söyleyerek Rab'bi övdü ve bütün gün boyunca Rab'be şükredip O'nu övdü; ve gece olduğunda, Rab'bi övmeyi bırakmadılar.
- 10 Ve böylece ileri doğru sürüklendiler; ve hiçbir deniz canavarı gemilerini parçalayamaz ve hiçbir balina onlara zarar veremezdi; ve ister suyun üstünde, ister suyun altında olsun sürekli ışıkları vardı.
- 11 Ve üç yüz kırk dört gün boyunca suyun üzerinde böyle sürüklendiler.
- 12 Ve vaadedilen diyarın kıyılarına çıktılar. Ve vaadedilen diyarın kıyılarına ayak bastıklarında yere kapanıp Rab'bin önünde kendilerini alçalttılar ve kendilerine göstermiş olduğu çok şefkatli merhametinden dolayı, Rab'bin önünde sevinç gözyaşları döktüler.
- 13 Ve öyle oldu ki ülkeye dağılıp toprağı işlemeye başladılar.
- 14 Ve Yared'in dört oğlu oldu ve onlara Yakom ve Gilga ve Maha ve Oriha adı verildi.
- 15 Ve Yared'in kardeşinin de oğulları ve kızları oldu.
- 16 Ve Yared ile kardeşinin arkadaşlarının sayısı yaklaşık yirmi iki candı ve onların da vaadedilen diyara gelmeden önce oğulları ve kızları olmuştu; ve bu yüzden sayıları çoğalmaya başladı.
- 17 Ve onlara Rab'bin önünde alçakgönüllü bir şekilde yürümeleri öğretildi; ve onlara yukarıdan da öğretildi.
- 18 Ve öyle oldu ki ülkede yayılmaya ve çoğalıp toprağı işlemeye başladılar; ve ülkede güçlenip kuvvetlendiler.
- 19 Ve Yared'in kardeşi yaşlanmaya başladı ve yakında mezara gideceğini gördü; bu nedenle Yared'e: "Halkımızı saymak için onları bir araya toplayalım ve mezarımıza inmeden önce bizden diledikleri bir şey var mı öğrenelim" dedi.
- 20 Ve böylece halk bir araya toplandı. Şimdi Yared'in kardeşinin oğullarının ve kızlarının sayısı yirmi iki candı; ve Yared'in oğullarının ve kızlarının sayısı on ikiydi, dört oğlu vardı.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

- 21 Ve öyle oldu ki onlar halkı saydı ve onları saydıktan sonra onlardan mezarlarına inmeden önce kendilerinden yapılmasını istedikleri şeyleri sordular.
- 22 Ve öyle oldu ki halk onlardan oğullarının birini meshedip halkın üzerine kral olarak atamalarını istedi.
- 23 Ve şimdi işte, bu onları çok rahatsız etti. Ve Yared'in kardeşi onlara: "Bunun sonu kesinlikle tutsaklık olur" dedi.
- 24 Fakat Yared kardeşine: "Onların bir kralı olmasına izin ver" dedi. Ve bu nedenle onlara: "Oğullarımızın arasından istediğiniz birini kral olarak seçin" dedi.
- 25 Ve öyle oldu ki onlar Yared'in kardeşinin ilk doğan oğlunu seçtiler ve onun adı Pagag'dı. Ve öyle oldu ki o kralları olmak istemeyip bunu reddetti. Ve halk babasının onu zorlamasını istediye de babası bunu istemedi; ve onlara hiç kimseyi kralları olmaya zorlamalarını emretti.
- 26 Ve öyle oldu ki Pagag'ın diğer kardeşlerini de seçtiler, ancak hiçbiri istemedi.
- 27 Ve öyle oldu ki Yared'in oğullarından birisi dışarıda hiçbirisi kral olmak istemedi ve Oriha meshedilip halkın üzerine kral olarak atandı.
- 28 Ve ülkeyi yönetmeye başladı ve halk refaha kavuşmaya başladı; ve çok zengin oldular.
- 29 Ve öyle oldu ki Yared öldü ve kardeşi de öldü.
- 30 Ve öyle oldu ki Oriha, Rab'bin önünde alçakgönüllü bir şekilde yürüdü ve Rab'bin, babası için ne büyük şeyler yapmış olduğunu hatırladı ve aynı zamanda Rab'bin ataları için yapmış olduğu büyük şeyleri halkına öğretti.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Eter 7

- 1 Ve öyle oldu ki ömrü çok uzun olan Oriha bütün yaşamı boyunca ülkede doğrulukla hüküm sürdü.
- 2 Ve oğulları ve kızları oldu; evet, otuz bir çocuğun babası oldu, bunların yirmi üçü oğlandı.
- 3 Ve öyle oldu ki ihtiyar yaşında Kib'in de babası oldu. Ve öyle oldu ki Kib onun yerine geçti; ve Kib, Korihor'un babası oldu.
- 4 Ve Korihor otuz iki yaşına geldiğinde babasına karşı ayaklandı ve gidip Nehor ülkesine yerleşti; ve onun da oğulları ve kızları oldu ve onlar çok güzeldiler; bu nedenle Korihor birçok insanı peşinden sürükledi.
- 5 Ve bir ordu toplayınca kralın yaşadığı Moron ülkesine gelip onu esir aldı; böylece tutsaklığa düşeceklerini söyleyen Yared'in kardeşinin sözü yerine geldi.
- 6 Şimdi kralın yaşadığı Moron ülkesi, Nefililer'in Harabe adını verdikleri ülkeye yakındı.
- 7 Ve öyle oldu ki Kib iyice yaşlanıncaya kadar tutsak kaldı ve halkı ise oğlu Korihor'un yönetimi altındaydı; ancak Kib'in tutsaklığı sürerken ilerlemiş yaşında Şule'nin babası oldu.
- 8 Ve öyle oldu ki Şule kardeşine kızdı; ve büyüyüp kuvvetlenen Şule insan kuvvetine göre güçlü biri oldu; ve doğru karar verebilme yeteneği de güçlüydü.
- 9 Bu nedenle Efraim tepesine gitti ve orada maden çıkarıp eritti ve kendi tarafına çekmiş olduğu kimselelere çelik kılıçlar yaptı; ve onları kılıçla silahlandırdıktan sonra Nehor şehrine dönüp kardeşi Korihor'la savaştı; bu yolla krallığı ele geçirip babası Kib'e geri verdi.
- 10 Ve şimdi Şule'nin becerdiği bu işten dolayı, babası krallığı ona bağışladı; bu yüzden Şule babasının yerine ülkeyi yönetmeye başladı.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

- 11 Ve öyle oldu ki o yönetim görevini doğrulukla yerine getirdi ve krallığını ülkenin her yanında genişletti; çünkü halk çok kalabalık olmuştu.
- 12 Ve öyle oldu ki Şule'nin de birçok oğlu ve kızı oldu.
- 13 Ve Korihor yaptığı sayısız kötülüklerden tövbe etti; bu nedenle Şule ona krallığında yetki verdi.
- 14 Ve öyle oldu ki Korihor'un pek çok oğlu ve kızı oldu. Ve Korihor'un oğulları arasında Nuh adında bir oğlu vardı.
- 15 Ve öyle oldu ki Nuh, Kral Şule'ye ve ayrıca babası Korihor'a karşı ayaklanıp kardeşi Kohor'la bütün diğer kardeşlerini ve halkın çoğunu yanına çekti.
- 16 Ve Kral Şule'yle yaptığı savaşta ilk mirasları olan toprakları ele geçirip ülkenin bu bölgesine kral oldu.
- 17 Ve öyle oldu ki Kral Şule'yle yeniden savaştı ve Kral Şule'yi yakalayıp onu Moron'a tutsak olarak götürdü.
- 18 Ve öyle oldu ki onu öldürmek üzereyken Şule'nin oğulları geceleyin gizlice Nuh'un evine girip onu öldürdüler ve hapisanenin kapısını kırıp babalarını çıkardılar ve onu kendi krallığında tahtına oturtular.
- 19 Bu nedenle Nuh'un oğlu onun yerine krallığı kurdu; ancak Kral Şule'nin üzerinde bir daha üstünlük sağlayamadılar ve Kral Şule'nin yönetimindeki halk oldukça gelişip kuvvetlendi.
- 20 Ve ülke bölünmüş ve ortaya iki krallık çıkmıştı; Şule'nin krallığı ve Nuh'un oğlu Kohor'un krallığı.
- 21 Ve Nuh'un oğlu Kohor, halkının Şule'ye karşı savaşmasına neden oldu, bu savaşta Şule onları yenip Kohor'u öldürdü.
- 22 Ve şimdi Kohor'un Nimrod adında bir oğlu vardı; ve Nimrod, Kohor krallığını Şule'ye teslim ederek Şule'nin gözüne girdi; bu nedenle Şule ona çok büyük ayrıcalıklar tanıdı ve Nimrod, Şule'nin krallığında dilediğince davrandı.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Ve Şule'nin yönetimi sırasında Rab'bin göndermiş olduğu peygamberler halkın arasına gelerek, halkın kötülük ve putperestliğinin ülkenin üzerine bir lanet getirmekte olduğunu ve tövbe etmezlerse yok olacaklarını bildirdiler.
- 24 Ve öyle oldu ki halk peygamberlere küfredip onlarla alay etti. Ve öyle oldu ki Kral Şule peygamberlere küfredenlerin hepsini yargıladı.
- 25 Ve peygamberlere istedikleri her yere gitme yetkisi veren bir yasayı ülkenin her tarafına yolladı; ve böylece halk tövbeye getirildi.
- 26 Ve halk kötülüklerinden ve putperestliklerinden tövbe ettiği için Rab onları esirgedi ve ülkede yeniden refaha kavuşmaya başladılar. Ve öyle oldu ki ilerlemiş yaşında, Şule'nin oğulları ve kızları oldu.
- 27 Ve Şule döneminde bir daha savaş çıkmadı; ve Şule, Rab'bin atalarını büyük derinlikten geçirip vadedilen diyara getirerek onlar için gerçekleştirmiş olduğu büyük işleri hatırladı; bu nedenle bütün yaşamı boyunca doğrulukla hüküm sürdü.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Eter 8

- 1 Ve öyle oldu ki Şule, Ömer'in babası oldu ve yerine Ömer geçti. Ve Ömer, Yared'in babası oldu; ve Yared'in oğulları ve kızları oldu.
- 2 Ve Yared babasına karşı ayaklandı ve Het ülkesine gelip yerleşti. Ve öyle oldu ki kurnazca sözleriyle birçok insanı kandırıp krallığın yarısını ele geçirdi.
- 3 Ve krallığın yarısını ele geçirdikten sonra babasıyla savaştı ve onu sürgüne gönderip tutsak olarak çalıştırdı.
- 4 Ve şimdi Ömer, krallığı döneminde ömrünün yarısını tutsaklıkta geçirdi. Ve öyle oldu ki oğulları ve kızları oldu; bunların arasında Esrom ve Koriyantumur vardı.
- 5 Ve onlar kardeşleri Yared'in yaptıklarına o kadar çok kızmışlardı ki bir ordu toplayıp Yared'e karşı savaştılar. Ve öyle oldu ki onunla gece savaştılar.
- 6 Ve öyle oldu ki Yared'in ordusunu kılıçtan geçirdiklerinde onu da öldürmek üzereydiler ki krallığı babasına geri vereceğini söyleyerek kendisini öldürmemeleri için onlara yalvardı. Ve öyle oldu ki onun canını bağışladılar.
- 7 Ve şimdi krallığı elinden alınan Yared buna çok üzülüyordu; çünkü yüreğini krallığına ve dünyanın şöhretine vermişti.
- 8 Şimdi çok açığöz olan Yared'in kızı babasının üzüldüğünü görünce krallığı babasına geri vermek için bir şeyler planlamayı düşündü.
- 9 Şimdi Yared'in kızı çok güzeldi. Ve öyle oldu ki babasıyla konuşup ona şöyle dedi: Niçin babam bu kadar kederlidir? Atalarımızın büyük derinlikleri geçerken yanlarında getirmiş oldukları kayıtları okumamış mıdır? İşte, eskilerin gizli planlarıyla krallıkları ele geçirip büyük onur kazandıklarını anlatan bir öykü yok mudur?

Ether 8

- And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.
- And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.
- And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;
- And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;
- And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.
- And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.
- And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.
- Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.
- Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 Ve şimdi babam bu yüzden Kimnor'un oğlu Akiş'i çağırtsın; ve işte, ben güzelim ve onun önünde dans ederek onu keyiflendireceğim; öyle ki karısı olmamı arzu edecektir; bu nedenle karısı olmam için beni senden isteyecek olursa ona: "Babam kralın başını bana getirirsen onu sana veririm" diyeceksin.

11 Ve şimdi Ömer Akiş'in dostuydu; bu nedenle, Yared Akiş'i davet edip çağırtığında Yared'in kızı onun önünde dans edip onu öyle keyiflendirdi ki Akiş onun karısı olmasını arzu etti. Ve öyle oldu ki Yared'e: "Karım olmak üzere onu bana ver" dedi.

12 Ve Yared ona: "Babam kralın başını bana getirirsen onu sana vereceğim" dedi.

13 Ve öyle oldu ki Akiş bütün yakınlarını Yared'in evinde bir araya toplayıp onlara: "Sizden bir isteğim olacak, bu konuda bana sadık kalacağınıza dair bana yemin eder misiniz?" dedi.

14 Ve öyle oldu ki hepsi birden göğün Tanrısı ve ayrıca göklerin ve ayrıca yerin ve başlarının hakkı için, arzu ettiği konuda kim Akiş'e yardım etmek istemezse başı vurulacak diye yemin ettiler; ve Akiş'in kendilerine bildireceği şeyi kim açığa vurursa hayatını kaybedecekti.

15 Ve öyle oldu ki bu şekilde Akiş'le anlaştılar. Ve Akiş geçmişte yetki peşinde koşanlar tarafından verilen yeminlerle onlara yemin ettirdi; öyle ki bu yeminler başlangıçtan beri katil olan Kabil'den miras kalmıştı.

16 Ve halkı karanlıkta tutup güç kazanmak ve öldürmek ve yağmalamak ve yalan söylemek ve her türlü kötülük ve cinsel ahlaksızlık yapmak üzere kuvvet arayanlara yardım edebilmek için halka bu yeminleri ettirmek şeytanın gücüyle sürdürülmüştü.

17 Ve geçmişteki bu işleri gözden geçirmeyi Yared'in yüreğine işleyen kendi kızıydı; ve Yared de bunu Akiş'in yüreğine işledi; bu nedenle Akiş akraba ve dostlarına bu yemini ettirerek her istediğini yaptırmak üzere hoş vaadlerle onları kötü yola sürükledi.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Ve öyle oldu ki geçmiştekilerin yaptığı gibi gizli bir çete kurdular; bu çete Tanrı'nın gözünde her şeyden daha iğrenç ve kötüdür.
- 19 Çünkü Rab'bin gizli çetelerle işi yoktur; ayrıca insanların kan dökmesini de istemez; daha doğrusu bunu insanlığın başlangıcından beri her şeyde yasaklamıştır.
- 20 Ve şimdi, ben Moroni, ettikleri yeminlerin ve kurdukları çetelerin niteliğini yazmıyorum; çünkü bunların bütün halklar arasında ve Lamanlılar arasında da olduğu bana bildirildi.
- 21 Ve bunlar şimdi sözünü ettiğim bu halkın ve ayrıca Nefi halkının yıkımına neden oldu.
- 22 Ve para ve güç kazanmak için bu tür gizli çetelere bütün ülkeye yayılıncaya dek arka çıkan hangi ulus olursa olsun, işte, onlar yıkıma uğrayacaktır; çünkü Rab onlar tarafından akıtılacak azizlerinin kanının sürekli olarak topraktan onlardan öcümüzü alın diye kendine seslenmesine ve artık öçlerinin alınmamasına izin vermeyecektir.
- 23 Bu nedenle, ey Yahudi olmayan uluslar, bu şeylerin size gösterilmesi Tanrı'nın hikmetindedir; öyle ki bunları görüp günahlarınızdan tövbe edebilirsiniz ve para ve güç kazanmak için kurulmuş olan bu cinayet çetelerinin size hükmetmelerine izin vermeyebilirsiniz—ve bu işin, evet, hatta bu yıkım işinin üzerinize gelmesine, evet, bu şeylerin olmasına göz yumarsanız, Ebedi Tanrı'nın adalet kılıcı da üzerinize düşecek ve sizi yıkıp yok edecektir.
- 24 Bu nedenle, bu şeylerin aranızda gelmekte olduğunu gördüğünüzde, Rab aranızda bulunacak bu gizli çeteden dolayı halinizin çok kötü olduğunu anlamanızı ve gözlerinizi açmanızı buyurmaktadır; ya da öldürülenlerin kanı yüzünden bu gizli çetenin vay haline! Çünkü onlar bu gizli çeteden ve ayrıca onu kuranlardan öç alınması için topraktan seslenirler.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Çünkü öyledir ki bu gizli çeteyi kuranlar bütün ülkelerin, ulusların ve memleketlerin özgürlüğünü yok etmeyi amaçlıyordu; ve bu çete bütün insanları yıma götürür, çünkü her yalanın babası olan şeytan tarafından kurulmuştur; hatta ilk atalarımızı da kandıran bu aynı yalancıdır, evet, başlangıçtan beri insanı cinayet işlemeye iten, başlangıçtan beri peygamberleri kovacak, taşıyacak ve öldürecek kadar insanların yüreğini sertleştiren aynı yalancıdır.

26 Bu nedenle kötülük son bulsun ve şeytanın insan çocuklarının yüreğinde bir daha güç bulamayacağı, fakat onların sürekli iyilik yapmaya ikna olacakları ve böylece bütün doğrulukların kaynağına gelerek kurtulacakları zaman gelsin diye bu şeyleri yazmam ben Moroni'ye emredilmiştir.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Eter 9

- 1 Ve şimdi, ben Moroni anlatmaya devam ediyorum. Bu yüzden, işte öyle oldu ki Akiş ve dostlarının kurduğu gizli çeteler yüzünden, işte, onlar Ömer'in krallığını devirdiler.
- 2 Ancak Rab, Ömer'e ve onun yıkımını istemeyen oğullarına ve kızlarına merhamet etti.
- 3 Ve Rab ülkeyi terk etmesi için Ömer'i rüyasında uyardı; bu nedenle Ömer ailesiyle birlikte ülkeden ayrıldı ve günlerce yolculuk ettikten sonra geldi ve Şim tepesinin yanından geçti ve Nefililer'in yok edildikleri yerin yakınına vardı ve oradan doğuya yönelip deniz kıyısında Ablom denilen bir yere geldi ve oraya çadırını kurdu; ve Yared'le ailesi dışında, oğulları, kızları ve bütün ev halkı da çadır kurdu.
- 4 Ve öyle oldu ki Yared kötülerin eliyle meshedilip halkın başına kral oldu; ve kızını eş olarak Akiş'e verdi.
- 5 Ve öyle oldu ki Akiş, kayın pederini öldürmeye çalıştı; ve eskilerin yeminiyle yemin ettirdiği kişilere başvurdu; onlar da tahtına oturmuş halkına konuşurken Akiş'in kayın pederinin başını vurdular.
- 6 Çünkü bu gizli ve kötü topluluk o denli yayılmıştı ki bütün halkın yüreğini bozmuştu; bu yüzden Yared tahtında öldürüldü ve yerine Akiş geçti.
- 7 Ve öyle oldu ki Akiş oğlunu kıskanmaya başladı; bu yüzden onu hapishaneye kapattı ve ölünceye kadar ona az yemek verdi veya hiç yemek vermedi.
- 8 Ve şimdi ölenin kardeşi (ve onun adı Nimrah'tı) babasının kardeşine yaptıklarından dolayı babasına kızdı.
- 9 Ve öyle oldu ki Nimrah birkaç adam toplayıp ülkeden kaçtı ve gelip Ömer'in yanına yerleşti.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

- 10 Ve öyle oldu ki Akiş'in başka oğulları oldu ve bunlar babalarının arzusu doğrultusunda her türlü kötülük yapmaya yemin etmiş olmalarına rağmen halkın sevgisini kazandılar.
- 11 Şimdi Akiş'in yetki hırsı nasılsa, Akiş halkının da para hırsı öyleydi; bu nedenle Akiş'in oğulları halka para vererek halkın büyük bir çoğunluğunu peşlerinden sürüklediler.
- 12 Ve Akiş ve Akiş'in oğulları arasında savaş başladı ve bu savaş yıllarca sürdü, evet, krallığa bağlı halkın hemen hemen hepsinin yok olmasına neden oldu, evet, otuz kişi ve Ömer Evi'nden kaçmış olanların dışında herkes öldü.
- 13 Bu nedenle, Ömer mirası olan topraklara yeniden yerleşti.
- 14 Ve öyle oldu ki Ömer yaşlanmaya başladı; ihtiyar yaşına rağmen Emer'in babası oldu; ve Emer'i meshedip yerine kral olarak atadı.
- 15 Ve Emer'i meshedip kral olarak atadıktan sonra ülkede iki yıl barış gördü ve kederle dolu nice günler görmüş olarak öldü. Ve öyle oldu ki Emer babasının yerine geçti ve onun izinden yürüdü.
- 16 Ve Rab ülkenin üzerindeki laneti yeniden kaldırmaya başladı ve Emer Evi, Emer'in yönetimi altında çok refaha kavuştu; ve altmış iki yıllık bir süre içinde o kadar çok güçlendiler ki son derece zengin oldular.
- 17 Her çeşit meyve ve tahıl ve ipekler ve ince keten ve altın ve gümüş ve değerli eşyaları oldu.
- 18 Ve ayrıca her cins sığır, öküz ve inekler ve koyun ve domuz ve keçi ve ayrıca insanın beslenmesi için yararlı başka tür hayvanları vardı.
- 19 Ve atları ve eşekleri de vardı ve filleri ve kurelomları ve kumomları vardı; bunların hepsi insanlar için yararlıydı; ve özellikle de filler, kurelomlar ve kumomlar daha yararlıydı.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 Ve böylece Rab nimetlerini bütün diğer ülkelerden daha seçkin olan bu ülkenin üzerine döktü ve bu ülkeye kim sahip olursa olsun, ona Rab için sahip olmalıydı, yoksa kötülüklerinde olgunlaştıkları zaman yok edileceklerdi; çünkü bu gibilerin üzerine, diyor Rab, tüm öfkemi dökceğim.

21 Ve Emer bütün yaşamı boyunca doğrulukla hüküm sürdü ve birçok oğlu ve kızı oldu; ve Koriyantum'un babası oldu ve Koriyantum'u meshe-dip kral olarak kendi yerine atadı.

22 Ve Koriyantum'u kral olarak kendi yerine meshe-dip atadıktan sonra dört yıl daha yaşadı ve ülkede barış gördü; evet ve hatta Doğruluğun Oğlu'nu gördü ve onun geleceği güne sevindi ve bundan çok mutluluk duydu; ve huzur içinde öldü.

23 Ve öyle oldu ki Koriyantum babasının izinden gitti ve birçok büyük şehirler kurdu ve bütün yaşamı boyunca halkına iyi şeyler verdi. Ve öyle oldu ki çok yaşlanıncaya kadar hiç çocuğu olmadı.

24 Ve öyle oldu ki karısı yüz iki yaşında öldü. Ve öyle oldu ki Koriyantum ihtiyar yaşında genç bir kızla evlendi ve oğulları ve kızları oldu; bu yüzden yüz kırk iki yaşına kadar yaşadı.

25 Ve öyle oldu ki Koriyantum, Kom'un babası oldu ve Kom onun yerine geçti; ve Kom kırk dokuz yıl hüküm sürdü ve Het'in babası oldu; ve başka oğulları ve kızları da oldu.

26 Ve halk yeniden ülkenin her yanına dağılmıştı ve ülkede yeniden çok büyük kötülükler işlenmeye başlandı; ve Het babasını ortadan kaldırmak için geçmişteki gizli planları benimsemeye başladı.

27 Ve öyle oldu ki babasını kendi kılıcıyla öldürerek tahttan indirdi; ve yerine kendisi geçti.

28 Ve ülkede tekrar peygamberler görülmeye başladı ve onları tövbeye çağırıldılar—Rab'bin yolunu hazırlamalarını, yoksa ülkenin üzerine bir lanet geleceğini, evet, hatta tövbe etmeyecek olurlarsa, büyük bir kıtlık olacağını ve yok olacaklarını bildirdiler.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Fakat halk peygamberlerin sözlerine inanmadı; fakat onları kovdu; ve içlerinden bazılarını çukurlara atıp ölüme terk etti. Ve öyle oldu ki onlar bütün bunları Kral Het'in emriyle yaptılar.

30 Ve öyle oldu ki ülkede büyük bir kıtlık baş gösterdi ve halk kıtlık yüzünden çok hızlı bir şekilde yok olmaya başladı; çünkü toprağın üzerine tek damla yağmur düşmedi.

31 Ve ayrıca ülkeyi zehirli yılanlar sardı ve birçok insanı zehirlediler. Ve öyle oldu ki halkın sürüleri zehirli yılanların önünden Nefililer'in Zarahemla dedikleri güney ülkesine doğru kaçmaya başladı.

32 Ve öyle oldu ki hayvanların çoğu yolda telef oldu; ancak birkaçı güney ülkesine kaçtı.

33 Ve öyle oldu ki Rab hayvanların peşinden giden yılanları durdurup yolu sarmalarına neden oldu; böylece halk oradan geçemeyecek, geçmek isteyenler ise zehirli yılanlar tarafından öldürülecekti.

34 Ve öyle oldu ki halk hayvanların gittiği yolu izleyip yolda ölmüş olanların leşlerini yediler, ne varsa hepsini yiyip bitirdiler. Şimdi yok olacaklarını anlayan halk kötülüklerinden tövbe edip Rab'be yakarmaya başladı.

35 Ve öyle oldu ki Rab'bin önünde kendilerini yeterince alçalttıkları zaman, Rab yeryüzüne yağmur gönderdi; ve halk yeniden canlanmaya başladı ve kuzeydeki bölgelerde ve çevredeki bütün bölgelerde meyve olmaya başladı. Ve Rab onları açlıktan kurtararak gücünü onlara gösterdi.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Eter 10

- 1 Ve öyle oldu ki Het'in soyundan gelen Şez—çünkü Şez dışında, Het ve bütün ev halkı kıtlıkta ölmüşlerdi—bu nedenle Şez yıkıma uğramış bir halkı yeniden diriltmeye başladı.
- 2 Ve öyle oldu ki Şez atalarının uğradığı yıkımı hatırladı ve dürüst bir krallık kurdu; çünkü Rab'bin Yared ile kardeşini derinliklerden geçirirken neler yapmış olduğunu hatırladı; ve Rab'bin yolunda yürüdü; ve oğulları ve kızları oldu.
- 3 Ve Şez adındaki büyük oğlu ona baş kaldırdı; ancak çok zengin olduğu için Şez'in bir eşkiya eliyle vurulması babasını yeniden huzura kavuşturdu.
- 4 Ve öyle oldu ki babası ülkede pek çok şehir kurdu ve halk yeniden ülkenin her yanına dağılmaya başladı. Ve Şez çok uzun bir süre yaşadı ve Riplakiş'in babası oldu. Ve Şez öldü ve Riplakiş onun yerine geçti.
- 5 Ve öyle oldu ki Riplakiş, Rab'bin gözünde doğru olanı yapmadı; çünkü birçok karısı ve cariyeleri vardı ve insanların sırtına taşınması ağır yükler vurdu; evet, onlardan ağır vergiler aldı ve bu vergilerle birçok geniş binalar yaptırdı.
- 6 Ve kendisi için çok güzel bir taht kurdu; ve birçok hapishane yaptırdı ve vergi vermek istemeyenleri hapse attırdı; ve vergi ödemeyecek durumda olanları da hapse attırdı; ve kendi geçimlerini sağlamaları için onları sürekli çalıştırıyordu; ve çalışmak istemeyenleri ise öldürttü.
- 7 Bu nedenle bütün güzel işlere bu yolla sahip oldu, evet, saf altınını bile hapishanede arıttırdı; ve ince ustalık isteyen her türlü işi hapishanede yaptırdı. Ve öyle oldu ki yaptığı cinsel ahlaksızlıklar ve iğrençlikler halkın başına bela olmuştu.
- 8 Ve kırk iki yıl süren hükümdarlığından sonra halk ona karşı ayaklandı ve ülkede yeniden savaş çıktı; öyle ki Riplakiş öldürüldü ve onun soyundan olanlar ülkeden kovuldu.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

9 Ve öyle oldu ki yıllar sonra Moriyanton (Riplakiş'in soyundan) toplumdaki dışlananların arasından bir ordu topladı ve gidip halka saldırdı; ve birçok şehri eline geçirdi; ve çok çetin bir savaş oldu ve yıllarca sürdü; ve bütün ülkeyi ele geçirip bütün ülkenin üzerine kendisini kral ilan etti.

10 Ve kendisini kral ilan ettikten sonra halkın yükünü hafifletti; böylece halkın gözüne girmeyi başardı ve halk onu kralları olarak meshetti.

11 Ve Moriyanton, halka karşı haksızlık etmedi, ancak yaptığı cinsel ahlaksızlıklar yüzünden kendine haksızlık etti; bu nedenle Rab'bin huzurundan kovuldu.

12 Ve öyle oldu ki Moriyanton birçok şehir kurdu ve halk onun yönetimi altında, binalar ve altın ve gümüş ve tahıl üretimi ve sürüler ve büyükbaş hayvanlar gibi kendilerine geri verilen her şeyde zenginleşti.

13 Ve Moriyanton çok uzun bir süre yaşadı ve Kim'in babası oldu; ve Kim babasının yerine geçti; ve krallığının sekizinci yılında babası öldü. Ve öyle oldu ki Kim ülkeyi doğrulukla yönetmediğinden Rab'bin lütfunu kazanamadı.

14 Ve kardeşi ona karşı baş kaldırarak onu esir aldı; ve Kim hayatının sonuna kadar tutsak kaldı; ve tutsaklığında oğulları ve kızları oldu ve ihtiyar yaşında Levi'nin babası oldu; ve Kim öldü.

15 Ve öyle oldu ki Levi babasının ölümünden sonra kırk iki yıl tutsak kalıp hizmet etti. Ve ülkenin kralıyla savaşarak krallığı ele geçirdi.

16 Ve krallığı kendi adına ele geçirdikten sonra Rab'bin gözünde doğru olanı yaptı ve halk ülkede refaha kavuştu; ve oldukça uzun bir süre yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu; ve ayrıca Korom'un babası oldu ve onu meshedip yerine kral olarak atadı.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 Ve öyle oldu ki Korom bütün yaşamı boyunca Rab'bin gözünde iyi olanı yaptı ve birçok oğlu ve kızı oldu; ve uzun bir süre yaşadıkdan sonra bütün herkes gibi öldü; ve yerine Kiş geçti.

18 Ve öyle oldu ki Kiş de öldü ve yerine Lib geçti.

19 Ve öyle oldu ki Lib de Rab'bin gözünde iyi olanı yaptı. Ve Lib zamanında zehirli yılanlar yok edildi. Bu nedenle ülke halkını beslemek için güney ülkesine avlanmaya gittiler; çünkü ülke orman hayvanlarıyla doluydu. Ve Lib'in kendisi de büyük bir avcı oldu.

20 Ve denizin karayı böldüğü yerin yanındaki dar boğazın kenarına büyük bir şehir kurdular.

21 Ve avlanmak için güney ülkesini kendi haline bıraktılar. Ve kuzey ülkesinin her tarafı insanlarla dolmuştu.

22 Ve çok çalışkandılar ve alıp satıyor, para kazanmak için aralarında ticaret yapıyorlardı.

23 Ve her çeşit madeni işleyip altın ve gümüş ve demir ve pirinç ve her tür metal elde ediyorlardı; bu madenleri topraktan çıkarıyorlardı; bu nedenle, altın ve gümüş ve demir ve bakır madeni çıkarmak için kazıp yığın yığın toprak çıkardılar. Ve her çeşit güzel işlemler yaptılar.

24 Ve ipekleri ve ince dokunmuş ketenleri vardı; ve çıplaklıklarını örtmek için her cins kumaş dokudular.

25 Ve toprağı sürüp ekmek, ürünü biçip çapalamak ve ayrıca harman dövmek için çeşitli tarım aletleri yaptılar.

26 Ve hayvanlarına iş gördürmek için her türlü alet yaptılar.

27 Ve her çeşit savaş silahları yaptılar. Ve işçiliğı ince ustalık isteyen çeşit çeşit işler yaptılar.

28 Ve hiçbir halk onlar kadar bereketlenmiş, Rab'bin eliyle bu kadar başarılı kılınmamıştır. Ve bütün diğer ülkelerden daha seçkin olan bir ülkede bulunuyorlardı, çünkü bunu Rab söylemişti.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

29 Ve öyle oldu ki Lib uzun yıllar yaşadı ve oğulları ve kızları oldu; ve ayrıca Harthom'un babası oldu.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

30 Ve öyle oldu ki Harthom babasının yerine geçti. Ve Harthom yirmi dört yıl ülkeyi yönettikten sonra, işte, krallık elinden alındı. Ve uzun yıllar tutsak olarak hizmet etti, evet, hatta ömrünün geri kalan günleri böyle geçti.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

31 Ve Harthom, Het'in babası oldu ve Het bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi. Ve Het, Harun'un babası oldu ve Harun da bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi; ve Harun, Amnigadda'nın babası oldu ve Amnigadda da bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi; ve Amnigadda, Koriyantum'un babası oldu ve Koriyantum da bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi; ve Koriyantum, Kom'un babası oldu.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

32 Ve öyle oldu ki Kom krallığın yarısını ayartıp peşine taktı. Ve kırk iki yıl krallığın yarısına hükmettikten sonra Kral Amgid'le savaşmaya gitti ve uzun yıllar süren savaşlarda Kom, Amgid'e karşı üstünlük sağlayıp krallığın diğer yarısını da ele geçirdi.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

33 Ve Kom'un devrinde ülkede eşkiyalar türedi; ve eski düzenleri benimseyen bu eşkiyalar eskilerin yaptığı gibi yeminler uygulayarak krallığı tekrar yıkmaya çalıştılar.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

34 Şimdi Kom bunlara karşı çok savaştıysa da onları yenmeyi başaramadı.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Eter 11

- 1 Ve Kom devrinde de birçok peygamber geldi ve bu büyük halkın tövbe edip Rab'be dönmedikçe ve cinayetlerinden ve kötülüklerinden vazgeçmedikçe yok edileceğine dair peygamberlik ettiler.
- 2 Ve öyle oldu ki peygamberler halk tarafından kabul edilmedi ve onlar korunmak için Kom'a sığındılar, çünkü halk onları öldürmek istiyordu.
- 3 Ve onlar Kom'a birçok konuda peygamberlik ettiler; ve Kom ömrünün geri kalan günlerinde kutsandı.
- 4 Ve Kom oldukça uzun bir süre yaşadı ve Şiblom'un babası oldu; ve Şiblom babasının yerine geçti. Ve Şiblom'un kardeşi ona karşı ayaklandı ve bütün ülkede çok büyük bir savaş çıktı.
- 5 Ve öyle oldu ki Şiblom'un kardeşi, halkın yok olacağına dair peygamberlik eden bütün peygamberleri öldürttü.
- 6 Ve bütün ülkede büyük bir felaket yaşanıyor; çünkü peygamberler ülkenin ve de halkın üzerine çok büyük bir lanetin geleceğine ve kötülüklerinden tövbe etmeyecek olurlarsa, başlarına yeryüzünde şimdiye kadar eş benzeri görülmemiş çok büyük bir yıkımın geleceğine ve kemiklerinin ülkenin her yanında toprak yığını gibi yığılacağına tanıklık etmişlerdi.
- 7 Ve onlar kurdukları kötü çeteler yüzünden Rab'bin sözüne hiç kulak vermediler; bu nedenle bütün ülkede savaşlar ve çekişmeler ve aynı zamanda birçok kıtlık ve salgın hastalıklar çıkmaya başladı; öyle ki yeryüzünde şimdiye kadar hiç bilinmeyen bir yıkım yaşandı; ve bütün bunlar Şiblom'un zamanında oldu.
- 8 Ve halk kötülüklerinden tövbe etmeye başladı ve tövbe ettikleri ölçüde Rab onlara merhamet etti.
- 9 Ve öyle oldu ki Şiblom öldürüldü ve Şit tutsak alınıp götürüldü ve bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

10 Ve öyle oldu ki oğlu Ahah krallığı ele geçirdi ve ölünceye kadar halkı yönetti. Ve hayatı boyunca yapmadığı kötülük kalmadığından çok kan dökülmesine neden oldu ve ömrü kısa sürdü.

11 Ve Ahah'ın soyundan gelen Etem krallığı ele geçirdi ve hayatı boyunca o da kötü olanı yaptı.

12 Ve öyle oldu ki Etem'in devrinde birçok peygamber geldi ve halka yine peygamberlikte bulundu; evet, kötülüklerinden tövbe etmezlerse, Rab'bin onları yeryüzünden tamamıyla sileceğine dair peygamberlik ettiler.

13 Ve öyle oldu ki halk yüreklerini katılaştırıp onların sözlerine kulak asmadı; ve peygamberler üzülerek halkın arasından çekildiler.

14 Ve öyle oldu ki Etem bütün yaşamı boyunca adaleti kötülükle uyguladı; ve Etem, Moron'un babası oldu. Ve öyle oldu ki Moron onun yerine geçti; ve Moron da Rab'bin önünde kötü olanı yaptı.

15 Ve öyle oldu ki para ve güç elde etmek üzere kurulmuş olan bu gizli çete yüzünden halkın arasında isyan çıktı; ve baş kaldıranların arasında kötülük yapmakta çok usta olan bir adam vardı ve Moron'a karşı savaş açarak krallığın yarısını devirdi; ve krallığın yarısını uzun yıllar elinde tuttu.

16 Ve öyle oldu ki Moron onu devirip krallığı yeniden ele geçirdi.

17 Ve öyle oldu ki ortaya başka güçlü bir adam çıktı ve bu adam Yared'in kardeşinin soyundandı.

18 Ve öyle oldu ki Moron'u devirip krallığı ele geçirdi; bu nedenle Moron yaşamının geri kalan günlerini tutsaklıkta geçirdi; ve Moron, Koriyantor'un babası oldu.

19 Ve öyle oldu ki Koriyantor bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 Ve Koriyantor'un devrinde de birçok peygamber geldi ve halka büyük ve olağanüstü şeyler hakkında peygamberlik ettiler ve onları tövbeye çağırdılar; ve tövbe etmezlerse Rab Tanrı'nın onlara karşı adaletini gösterip onları tamamen ortadan kaldıracağını bildirdiler.

21 Ve Rab Tanrı'nın atalarını getirmiş olduğu gibi gücünü göstererek ülkeye sahip olmak üzere başka bir halk göndereceğini ya da ortaya çıkaracağını peygamberlik ettiler.

22 Ve halk gizli cemiyetleri ve adi iğrençlikleri yüzünden peygamberlerin bütün sözlerini reddetti.

23 Ve öyle oldu ki Koriyantor, Eter'in babası oldu ve bütün yaşamını tutsaklıkta geçirip öldü.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Eter 12

- 1 Ve öyle oldu ki Eter, Koriyantumur'un yaşadığı devirde yaşamıştı; ve Koriyantumur bütün ülkenin kralıydı.
- 2 Ve Eter, Rab'bin bir peygamberiydi; bu nedenle Eter, Koriyantumur zamanında ortaya çıkıp halka peygamberlik etmeye başladı; çünkü Rab'bin Ruhü içinde olduğu için ona engel olmak mümkün değildi.
- 3 Çünkü sabah başlayıp güneş batıncaya kadar halka yıkıma uğramamaları için Tanrı'ya inanıp tövbe etmelerini öğütüyor ve onlara her şeyin inançla gerçekleştiğini söylüyordu.
- 4 Bu nedenle Tanrı'ya inanan herkes daha iyi bir dünyayı, evet, hatta Tanrı'nın sağında yer almayı kesinlikle umut edebilir; inançla gelen ve insanların ruhu için bir gemi demiri olan bu umut, onları kararlı ve sarsılmaz yapacak, Tanrı'yı yüceltmeye yöneltip her zaman iyi işlerinin artmasını sağlayacaktır.
- 5 Ve öyle oldu ki Eter halka büyük ve şaşılacak şeyler hakkında peygamberlik etti; halk bunları görmediği için inanmadı.
- 6 Ve şimdi, ben Moroni, sizlere biraz bu peygamberliklerden söz etmek istiyorum; bütün dünyaya şunu göstermek isterim ki iman ümit edilen, ancak görülmeyen şeylerdir; dolayısıyla görmediğiniz için tartışıp durmayın, çünkü inancınız deneninceye dek tanıklığınız olmayacaktır.
- 7 Çünkü Mesih'in ölülerin arasından dirildikten sonra kendisini atalarımıza göstermesi inanç yoluyla olmuştur ve O'na inanmalarından önce kendisini onlara göstermemiştir; bu nedenle bazıları mutlaka O'na inanmış olmalı, çünkü kendisini bütün dünyaya göstermedi.
- 8 Fakat insanlar inandığı için kendisini dünyaya gösterip Baba'nın adını yüceltti ve onların görmedikleri bu şeyleri umut ederek göksel armağana ortak olabilmeleri için bir yol hazırladı.
- 9 Bu nedenle yalnızca inançlı olmayı istemekle sizin de umudunuz olabilir ve bu armağana ortak olabilirsiniz.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

- 10 İşte, eskilerin Tanrı'nın kutsal düzenine göre çağrılmaları inanç yoluyla oldu.
- 11 Bu nedenle, Musa Yasası inanç yoluyla verildi. Fakat Oğlu'nun armağanıyla, Tanrı daha üstün bir yol hazırladı ve bu, inanç sayesinde yerine geldi.
- 12 Çünkü insançocukları arasında inanç yoksa, Tanrı onların arasında hiçbir mucize yapamaz; bu nedenle onlar inanmadan önce kendisini onlara göstermemiştir.
- 13 İşte, zindanın çökmesine neden olan Alma ve Amulek'in inancıydı.
- 14 İşte, Lamanlılar'ın değişmesine neden olup onların ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz olmalarını sağlayan Nefi ile Lehi'nin inancıydı.
- 15 İşte, Lamanlılar'ın arasında bu kadar büyük bir mucizeyi gerçekleştiren, Ammon'un ve kardeşlerinin inancıydı.
- 16 Evet ve hatta mucizeler gerçekleştirenlerin hepsi, Mesih'ten önce ve sonra yaşamış olanlar da dahil olmak üzere bunu inanç yoluyla yapmışlardır.
- 17 Ve üç öğrencinin, ölümü hiç tatmayacakları sözünü almaları inançları sayesinde olmuştur; ve onlar bu sözü, inandıktan sonra alabilmişlerdir.
- 18 Ve şimdiye kadar inancı olmayan hiçbir kimsenin mucize gerçekleştirdiği görülmemiştir; bu nedenle ilk önce Tanrı'nın Oğlu'na inandılar.
- 19 Ve hatta Mesih gelmeden önce inançları çok kuvvetli olduğu için perdenin içindekini görmeleri engellenemeyen birçok kişi vardı, ancak onlar inanç gözüyle görmüş oldukları şeyleri gerçekten gözleriyle görüp mutlu oldular.
- 20 Ve işte, bu kayıtlarda gördüğümüz gibi bunlardan birisi Yared'in kardeşidir; çünkü Tanrı'ya olan inancı o kadar büyüktü ki Tanrı parmağını uzattığında kendisine vermiş olduğu söz nedeniyle parmağını Yared'in kardeşinin gözlerinden gizleyemedi; bu söz ona inandığı için verilmişti.
- 21 Ve Yared'in kardeşi Rab'bin parmağını gördükten sonra, bu söz Yared'in kardeşine inandığı için verilmişti ki, Rab ondan bir şey saklayamazdı; bu nedenle Rab ona her şeyi gösterdi; çünkü o artık perdenin dışında tutulamazdı.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 Ve atalarım, bu şeylerin Yahudi olmayan ulusların aracılığıyla kardeşlerine ulaştırılacağı sözünü inançla elde etmişlerdir; bu yüzden Rab, evet, hatta İsa Mesih bana emretti.
- 23 Ve ben O'na: "Rab, Yahudi olmayan uluslar yazmadaki zayıflığımız nedeniyle bu şeylerle alay edecektir" dedim; çünkü Rab, sen inancımız sayesinde bizi söz söylemede güçlü kıldın, ancak yazmada güçlü kılmadın; çünkü kendilerine verdiğin Kutsal Ruh nedeniyle bütün bu halkın çok konuşkan olmasını sağladın.
- 24 Ve öyle eyledin ki ellerimizin yeteneksizliği yüzünden çok az şey yazabildik. İşte, Yared'in kardeşi gibi bizi yazmada güçlü kılmadın, çünkü onun yazdığı şeyleri kendin gibi güçlü kıldın, öyle ki insan onları okumaya can atar.
- 25 Bizim sözlerimizi de güçlü ve büyük kıldın, öyle ki bu sözleri yazmaya gücümüz yetmiyor; bu nedenle yazarken güçsüzlüğümüzü görüyor ve sözlerimizi nasıl sıralayacağımız konusunda yanılıya düşüyoruz; ve Yahudi olmayan ulusların sözlerimizi alay almalarından korkuyorum.
- 26 Ve bunları söylediğimde, Rab bana konuşup şöyle dedi: Aptallar alay eder, ne var ki üzülen onlar olacak; ve benim lütfum yumuşak huylulara yeter; öyle ki onlar zayıflığınızdan dolayı kendilerine bir pay çıkarmazlar.
- 27 Ve eğer insanlar bana gelecek olurlarsa, onlara zayıflıklarını göstereceğim. Alçakgönüllü olmaları için insanlara zayıflıklar veririm ve lütfum, önümde kendini alçaltan herkese yeter; çünkü önümde kendilerini alçaltarak bana inanırlarsa, işte o zaman zayıf olan şeyleri onlar için güçlü kılacağım.
- 28 İşte, Yahudi olmayan uluslara zayıflıklarını göstereceğim ve imanın, umudun ve ilahi sevginin onları bana, yani tüm doğrulukların kaynağına getirdiğini göstereceğim.
- 29 Ve ben Moroni, bu sözleri işittiğimde, teselli buldum ve şöyle dedim: Ya Rab, senin doğruluğun yerine gelsin; zira bilirim, insançocuklarına inançlarına göre verirsin.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

30 Çünkü Yared'in kardeşi Zerin dağına: "Çekil" dedi ve dağ kenara çekildi. Ve eğer onun inancı olmasaydı, dağ yerinden oynamazdı; bu nedenle sen, insanlara inandıktan sonra verirsin.

31 Çünkü öğrencilerine kendini böyle gösterdin; çünkü inanıp adınla konuştuğuktan sonra onlara yüce gücünle gözüktün.

32 Ve ayrıca "İnsan için bir ev hazırladım" dediğini de hatırlıyorum, evet, hem de insanın daha güzel bir umudu olabileceği Baba'nın konakları arasında bir yer; bu nedenle insan umut etmeli, yoksa hazırlanmış olduğun yerden miras alamaz.

33 Ve yine, uğruna can verecek kadar dünyayı sevdiğini, hatta insançocuklarına bir yer hazırlamak için onu tekrar geri alacağını söylediğini hatırlıyorum.

34 Ve şimdi, insançocukları için duyduğun bu sevginin ilahi sevgi olduğunu biliyorum; bu nedenle ilahi sevgisi olmayan insanlar, Baba'nın konaklarında hazırlanmış olduğun o yeri miras olarak alamazlar.

35 Bu nedenle, bu söylediklerinden anladığım kadarıyla, Yahudi olmayan ulusların zayıflıklarımız yüzünden ilahi sevgileri yoksa, onları deneyip onların talantını geri alacaksın, evet, hatta almış olduklarını alıp onları daha çok talantı olanlara vereceksin.

36 Ve öyle oldu ki Yahudi olmayan ulusların ilahi sevgisi olması için onlara lütf versin diye Rab'be dua ettim.

37 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle dedi: İlahi sevgileri yoksa, bunun senin için önemi yoktur, sen bağlılığını gösterdin; bu nedenle senin giysilerin temizlenecek. Ve zayıflığını gördüğün için Babam'ın konaklarında hazırlanmış olduğun yerde oturuncaya kadar güçlü kılınacaksın.

38 Ve şimdi, ben Moroni, Yahudi olmayan uluslara veda ediyorum, evet, ayrıca sevgili kardeşlerime de Mesih'in yargı kürsüsünün önünde karşılaşmak üzere veda ediyorum; orada herkes bilecek ki giysilerim sizin kanınızla lekelenmemiştir.

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

39 Ve o zaman İsa'yı gördüğümü ve O'nun benimle yüz yüze konuştuğunu ve büyük bir alçakgönüllülikle, bir insanın başkasına benim dilimde konuştuğu gibi bu şeyleri bana anlattığını bileceksiniz.

40 Ve yazmadaki zayıflığım yüzünden sadece birkaç şey yazabildim.

41 Ve şimdi peygamberlerin ve havarilerin hakkında yazmış oldukları bu İsa'yı aramanızı tavsiye ediyorum, öyle ki Tanrı Baba'nın ve ayrıca Rab İsa Mesih'in ve onlar hakkında tanıklık eden Kutsal Ruh'un lütfu sizinle beraber olup sonsuza dek sizinle kalsın. Amin.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Eter 13

- 1 Ve şimdi, ben Moroni, hakkında yazmakta olduğum halkın yıkımıyla ilgili olan kayıtlarımı bitirmek üzere sürdürüyorum.
- 2 Çünkü işte, Eter'in söylediği her sözü reddettiler; çünkü onlara insanlığın başlangıcından beri olan her şeyi doğru bir şekilde anlattı; ve bu ülkenin üzerinden sular çekildikten sonra burasının bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülke olup Rab'bin seçkin bir ülkesi olduğunu, bu nedenle Rab'bin burada oturan herkesin kendisine hizmet etmesini istediğini söyledi.
- 3 Ve bu ülkenin gökten incek olan Yeni Yerusalemlerin ve Rab'bin kutsal sığınağının yeri olduğunu onlara anlattı.
- 4 İşte Eter, Mesih'in günlerini gördü ve bu ülkede kurulacak bir Yeni Yerusalemlerden söz etti.
- 5 Ve İsrail Evi'yle, Lehi'nin ayrılacağı Yerusalemlerden de söz etti—Bu şehrin yıkıldıktan sonra yeniden inşa edileceğini ve Rab'be kutsal bir şehir olacağını söyledi; bu nedenle orası yeni bir Yerusalemlerden olamazdı, zira eskiden beri vardı; ancak yeniden inşa edilip Rab'bin kutsal bir şehri olacaktı ve İsrail Evi için kurulacaktı—
- 6 Ve bu ülkede Yusuf'un soyundan geride kalanlar için Yeni bir Yerusalemler kurulacağını söyledi, çünkü bu önceden belli olan bir şeydi.
- 7 Çünkü Yusuf babasını Mısır ülkesine getirmiş, babası da orada ölmüştü; bu nedenle Rab de Yusuf'un soyundan geride kalanların bir kısmını, Yusuf'un babasına yok olmaması için nasıl merhamet etmişse, Yusuf'un soyuna da merhametini gösterip yok olmalarını için Yerusalemler ülkesinden çıkarmıştı.
- 8 Bu nedenle Yusuf Evi'nden geride kalanlar bu ülkeye yerleştirilecek ve bu topraklar onların mirasları olacaktır; ve onlar da Rab'be eski Yerusalemlere benzer kutsal bir şehir kuracaklar; ve son gelip dünya geçinceye kadar onlar bir daha dağıtılmayacaklardır.
- 9 Ve yeni bir gökyüzü ve yeni bir yeryüzü olacak; ve tıpkı eskisi gibi olacaklar, ancak eskiler geçmiş olup her şey yeni olacaktır.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

- 10 Ve o zaman Yeni Yerusaleml gelecek ki orada oturanlara ne mutlu! Çünkü onlar giysileri Kuzu'nun kanıyla aklanmış ve İsrail Evi'nden olan Yusuf'un soyundan geride kalanlar arasında sayılanlardır.
- 11 Ve o zaman eski Yerusaleml de gelecek ki orada oturanlara ne mutlu! Çünkü onlar Kuzu'nun kanıyla yıkanmışlardır; ve onlar dağıtılıp yeryüzünün dört bir tarafından ve kuzey ülkelerinden toplanmış olanlar ve Tanrı'nın ataları İbrahim'le yapmış olduğu antlaşmanın yerine gelmesinden pay alanlardır.
- 12 Ve bunlar olduğunda kutsal yazıların, "Birinci olanlar sonuncu olacak ve sonuncu olanlar birinci olacak" dediği söz yerine gelecektir.
- 13 Ve bundan daha fazlasını yazacaktım, ancak yazmam yasaklandı; ne var ki Eter'in peygamberlikleri büyük ve olağanüstü peygamberliklerdi; yine de onu değersiz biri sayıp kovdular; ve gündüzleri bir kayanın kovuğunda saklanıyor, halkın başına gelecekleri görmek için geceleri dışarı çıkıyordu.
- 14 Ve geceleri halkın uğradığı felaketleri izleyip kaya kovuğunda kalırken bu kayıtların geri kalan kısmını tamamladı.
- 15 Ve öyle oldu ki halkın arasından kovulduğu aynı yıl halkın arasında büyük bir savaş başladı; çünkü ayaklananların sayısı çoktu; bunlar güçlü adamlardı ve sözü edilen gizli kötülük planlarıyla Koriyantumur'u öldürmeyi amaçlıyorlardı.
- 16 Ve şimdi Koriyantumur dünyadaki her kurnazlığı ve bütün savaş ustalıklarını okuyup öğrenmişti; bu nedenle kendisini öldürmek isteyenlere karşı savaş açtı.
- 17 Ancak kendisi tövbe etmediği gibi, ne güzel oğulları ne de güzel kızları tövbe ettiler; ne Kohar'ın güzel oğulları ve kızları, ne de Korihor'un güzel oğulları ve kızları tövbe etti; ve kısacası, bütün yeryüzündeki güzel oğulların ve kızların arasında günahlarından tövbe eden hiç kimse yoktu.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

- 18 Bu nedenle, öyle oldu ki Eter'in kaya kovuğunda yaşadığı birinci yılda, krallığı ele geçirebilmek için Koriyantumur'a karşı savaşan bu gizli çeteler birçok insanı kılıçtan geçirip öldürdü.
- 19 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un oğulları çok savaşmış çok kan kaybettiler.
- 20 Ve ikinci yıl Rab'bin sesi Eter'e geldi: Gidip Koriyantumur'a, bütün ev halkıyla birlikte tövbe edecek olursa, Rab'bin ona krallığını vereceğini ve halkı esirgeyeceğini—
- 21 Yoksa kendisi dışında onların ve bütün ev halkının yok edileceğini ve kendisinin ise bir başka halkın ülkeyi miras olarak alacağı konusunda bildirilmiş olan peygamberliklerin yerine geldiğini görmek üzere hayatta kalacağını ve onların eliyle gömüleceğini ve Koriyantumur dışında herkesin yok olacağını bildirmesini buyurdu.
- 22 Ve öyle oldu ki Koriyantumur tövbe etmedi; ne ev halkından ne de halktan tövbe eden olmadı; ve savaşlar birbirini izledi; ve Eter'i öldürmeye çalıştılar, ancak Eter onların önünden kaçıp yine kaya kovuğuna saklandı.
- 23 Ve öyle oldu ki ortaya Şared adında biri çıktı ve o da Koriyantumur'a savaş açtı; ve onu öyle bir yenilgiye uğrattı ki üçüncü yıl onu esir aldı.
- 24 Ve dördüncü yıl Koriyantumur'un oğulları Şared'i yenip krallığı yeniden babalarına verdiler.
- 25 Şimdi ülkenin her yanında savaş başlamıştı, herkes kendi çetesiyle arzu ettiğini elde etmek için savaşıyordu.
- 26 Ve eşkıyalar vardı ve kısacası ülkenin her yerinde her türlü kötülük kol geziyordu.
- 27 Ve öyle oldu ki Koriyantumur Şared'e çok öfkelenmişti ve ordularıyla ona karşı savaşmaya gitti; ve büyük bir kızgınlık içerisinde Gilgal vadisinde karşı karşıya geldiler; ve çok çetin bir savaş oldu.
- 28 Ve öyle oldu ki Şared üç gün onunla savaştı. Ve öyle oldu ki Koriyantumur Şared'i yenip onu Heşlon ovasına kadar kovaladı.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

29 Ve öyle oldu ki Şared ovada yeniden onunla savaşa tutuştu ve işte, Koriyantumur'u yendi ve onu yeniden Gilgal vadisine sürdü.

30 Ve Koriyantumur Şared'le Gilgal vadisinde yeniden savaşa tutuştu; bu savaşta Şared'i yenip onu öldürdü.

31 Ve Şared Koriyantumur'u uyluğundan yaralamıştı, bu yüzden iki yıl savaşa gidemedi; bu süre içinde ülkenin her yanına dağılmış bütün insanlar kan döküyordu ve onlara engel olacak hiç kimse yoktu.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Eter 14

- 1 Ve Şimdi halkın yapmış olduğu kötülükler yüzünden btn lke üzerine büyük bir lanet gelmeye başla-mıŐtı; öyle oldu ki bir kimse kılıcını veya bir aletini rafa ya da saklamak istediği bir yere koyduğunda, iş-te ertesi gün yerinde bulamıyordu; ülkedeki lanet bu denli büyüktü.
- 2 Bu nedenle herkes kendi eŐyasına dört eliyle sarı-lıyor, ödünç olarak ne alıyor ne de veriyordu; ve her-kes kendi malını ve kendi canını ve karılarının ve o-cuklarının canını korumak için kılıcının kabzasını sağ elinde tutuyordu.
- 3 Ve Şimdi iki yıl geçtikten sonra ve Şared öldükten sonra, işte Şared'in kardeşi ortaya çıkıp Koriyantumur'a savaş açtı; bu savaşta Koriyantumur onu yendi ve onu Akiş lne kadar sürdü.
- 4 Ve yle oldu ki Şared'in kardeşi Akiş lnde onunla savaşa tutuştu ve çok Şiddetli bir savaş oldu ve binlerce insan kılıçtan geçirildi.
- 5 Ve yle oldu ki Koriyantumur l kuşatma altına aldı; ve Şared'in kardeşi gece lden çıkıp Koriyantumur'un ordusu sarhoşken onların bir kıs-mını öldürdü.
- 6 Ve oradan Moron ülkesine geçerek Koriyantumur'un tahtına oturdu.
- 7 Ve yle oldu ki Koriyantumur ordusuyla iki yıl ka-dar lde kaldı, bu süre içinde ordusuna büyük g kattı.
- 8 Şimdi adı Gilead olan Şared'in kardeşi de gizli e-teler sayesinde ordusuna büyük g kattı.
- 9 Ve yle oldu ki Gilead tahtında otururken yüksek rahibi onu ldrd.
- 10 Ve yle oldu ki gizli çetenin yelerinden birisi giz-li bir geitte yüksek rahibi öldürüp krallığı eline ge-irdi; ve onun adı Lib'di; ve Lib ok boylu boslu bi-riydi, btn halkın arasında ondan daha uzun boylu kimse yoktu.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combina-tions murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

- 11 Ve öyle oldu ki Lib'in krallığının ilk yılında Koriyantumur, Moron ülkesine çıkıp Lib'e karşı savaş açtı.
- 12 Ve öyle oldu ki Lib'le savaştı; Lib kılıcıyla vurup onu kolundan yaraladı; ancak Koriyantumur'un ordusu Lib'i öyle sıkıştırmıştı ki Lib deniz kıyısındaki sınıra doğru kaçtı.
- 13 Ve öyle oldu ki Koriyantumur onun peşine düştü; ve Lib deniz kıyısında onunla savaşa tutuştu.
- 14 Ve öyle oldu ki Lib Koriyantumur'un ordusunu bozguna uğrattı, öyle ki yeniden Akiş çölüne kaçtılar.
- 15 Ve öyle oldu ki Lib onu Agoş ovasına varıncaya dek kovaladı. Ve Koriyantumur Lib'in önünden kaçarken kaçtığı ülkenin bu kısmında bulunan bütün halkı da yanında götürmüştü.
- 16 Ve Koriyantumur Agoş ovasına geldiğinde Lib'le savaşa tutuştu ve üzerine saldırıp onu öldürdü; ancak Lib'in kardeşi onun yerine Koriyantumur'a karşı savaşmaya geldi ve çok çetin bir savaş oldu; bu savaşta Koriyantumur Lib'in kardeşinin ordusunun önünden yine kaçtı.
- 17 Şimdi Lib'in kardeşinin adı Şiz'di. Ve öyle oldu ki Şiz Koriyantumur'un peşinden gidip bir çok şehri yerle bir etti ve hem kadınları hem çocukları öldürüp şehirleri ateşe verdi.
- 18 Ve bütün ülkeyi Şiz korkusu sarmıştı; evet, ülkenin her yanında şu haykırış duyuldu—Şiz'in ordusuna kim karşı durabilir? İşte, önüne çıkamı siler süpürür!
- 19 Ve öyle oldu ki halk ülkenin her yanından ordular oluşturmak üzere bir araya toplandı.
- 20 Ve ikiye bölündüler ve içlerinden bir kısmı Şiz'in ordusuna ve bir kısmı da Koriyantumur'un ordusuna kaçtı.
- 21 Ve savaş o denli büyüktü ve uzun süre devam etmişti ki, cinayet ve katliam manzaraları da o kadar uzun sürmüştü ki, ülkenin her yanı ölenlerin cesetleri ile kaplıydı.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

- 22 Ve savaş o kadar çok çabuk ve hızlı oluyordu ki ölüleri gömecek kimse kalmamıştı; ancak kan dökmekten kan dökmeye koşuşturup erkeklerin, kadınların ve çocukların ölülerini et yiyen kurtlara yem olmak üzere yerde öyle bıraktılar.
- 23 Ve çıkan koku ülkeye, hatta bütün ülkeye yayıldı; bu nedenle halk gece gündüz bu kokudan rahatsız oldu.
- 24 Buna rağmen Şiz Koriyantumur'un peşini bırakmadı; çünkü öldürülen kardeşinin kanı için Koriyantumur'dan öç alacağına ve böylece Koriyantumur'un kılıçla öldürülemeyeceğine dair Eter'e gelmiş olan Rab'bin sözünü yalan çıkaracağına yemin etmişti.
- 25 Ve böylece Rab'bin onları tüm öfkesiyle ziyaret ettiğini ve kötülük ve iğrençliklerinin sonsuza dek yok edilmelerine yol açtığını görüyoruz.
- 26 Ve öyle oldu ki Şiz, Koriyantumur'un peşinden doğuya doğru deniz kıyısındaki sınıra dek gitti ve Koriyantumur orada Şiz'le üç gün süren bir savaşa tutuştu.
- 27 Ve Şiz'in orduları arasında yıkım o denli korkunçtu ki halk korkup Koriyantumur'un ordularının önünden kaçmaya başladı ve kaçıp Korihor ülkesine geldiler ve kendileriyle birleşmek istemeyen herkesi önlerine katıp yok ettiler.
- 28 Ve onlar çadırlarını Korihor vadisine ve Koriyantumur da Şur vadisine kurdu. Şimdi Şur vadisi Komnor tepesine yakındı; bu nedenle Koriyantumur ordularını Komnor tepesine toplayıp Şiz'in ordularını savaşa çağırmaq için boru çaldırdı.
- 29 Ve öyle oldu ki Şiz'in orduları ileri atıldılarsa da geri püskürtüldüler; ve ikinci kez geldiler ve ikinci kez yine geri püskürtüldüler. Ve öyle oldu ki üçüncü kez geldiler ve çok çetin bir savaş oldu.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 Ve öyle oldu ki Şiz Koriyantumur'un üzerine saldırıp onu çok ağır yaraladı; ve Koriyantumur kan kaybından bayıldı ve yarı ölü halde götürüldü.

31 Şimdi her iki tarafta da erkek, kadın ve çocukların kaybı o denli büyüktü ki Şiz, halkına Koriyantumur'un ordularının peşinden gitmemelerini emretti; bu nedenle ordugâhlarına geri döndüler.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Eter 15

- 1 Ve öyle oldu ki yaraları iyileşen Koriyantumur, Eter'in kendisine söylemiş olduğu sözleri hatırlamaya başladı.
- 2 Halkından iki milyona yakın kişinin kılıçtan geçirilip öldürülmüş olduğunu gördüğünde yüreği sızlamaya başladı; evet, iki milyon güçlü adamla birlikte onların eşleri ve çocukları da öldürülmüştü.
- 3 Koriyantumur yapmış olduğu kötülüklerden tövbe etmeye başladı; bütün peygamberlerin ağzıyla söylenmiş sözleri hatırlamaya başladı ve gördü ki bu sözlerin her biri şimdiye kadar yerine gelmişti; ve ruhu ıstırap çekti ve teselli edilmeyi istemedi.
- 4 Ve öyle oldu ki Şiz'e bir mektup yazıp halkı esirgemesini istedi ve halkının yaşaması için krallıktan vazgeçeceğini bildirdi.
- 5 Ve öyle oldu ki Şiz onun mektubunu aldıktan sonra Koriyantumur'a mektup yazarak eğer teslim olur ve onu kendi kılıcıyla öldürürse, halkın canını esirgeyeceğini söyledi.
- 6 Ve öyle oldu ki halk kötülüklerinden tövbe etmedi; ve Koriyantumur halkı Şiz halkına karşı kıskırtılıp öfkelenirildi; ve Şiz halkı da Koriyantumur halkına karşı kıskırtılıp öfkelenirildi; bu nedenle Şiz halkı Koriyantumur halkına savaş açtı.
- 7 Ve Koriyantumur savaşı kaybetmek üzere olduğunu görünce yine Şiz halkının önünden kaçtı.
- 8 Ve öyle oldu ki Ripliyankum sularına geldi; Ripliyankum anlam olarak büyük ya da her şeyi aşan anlamındadır; onun için bu sulara geldiklerinde çadırlarını kurdular; ve Şiz de onların yakınlarında çadır kurdu; ve bu yüzden ertesi gün savaş başladı.
- 9 Ve öyle oldu ki aralarında çok çetin bir savaş oldu; bu savaşta Koriyantumur yine yaralanıp kan kaybından bayıldı.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un orduları Şiz'in ordularını sıkıştırıp onları yenmeyi başardı; öyle ki onları önlerine katıp kovaladılar; ve Şiz'in orduları güneye doğru kaçarak Ogat denilen bir yerde çadırlarını kurdu.
- 11 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un ordusu Ramah tepesinin yanında çadırlarını kurdu; ve bu tepe babam Mormon'un kutsal olan kayıtları Rab'be sakladığı aynı tepeydi.
- 12 Ve öyle oldu ki ülkenin her yanından öldürülmemiş halkın hepsini Eter dışında toplayıp getirdiler.
- 13 Ve öyle oldu ki Eter halkın yaptığı her şeyi gördü; ve Koriyantumur taraftarı olan halkın Koriyantumur'un ordusunda ve Şiz'i tutanların da Şiz'in ordusunda toplandıklarını gördü.
- 14 Bu nedenle ülkenin her yanında bulunan bütün halkı kendi taraflarına çekip mümkün olduğunca fazla güce sahip olmak için dört yıl boyunca halkı toplamaya çalıştılar.
- 15 Ve öyle oldu ki eşleri ve çocuklarıyla birlikte herkes seçmiş olduğu orduda toplandıktan sonra—erkek, kadın, çoluk çocuk hepsi savaş silahları kuşanmıştı; savaş giysileri giymiş, kalkanlar ve göğüs zırhları ve miğferler takmışlardı—birbirleriyle savaşmak üzere yürüdüler ve gün boyu çarpıştılar, ancak kimse zafer kazanamadı.
- 16 Ve öyle oldu ki gece olduğunda yorgun düşüp ordugâhlarına çekildiler; ve ordugâhlarına döndüklerinde kendi halklarından ölenler için inleyip feryat ettiler; ve onların ağlayışları, inleyişleri ve feryatları o denli fazlaydı ki yeri göğü inlettiler.
- 17 Ve öyle oldu ki ertesi gün yine savaşmaya gittiler ve o gün büyük ve korkunç bir gündü; yine de birbirlerine üstünlük sağlayamadılar ve tekrar gece olduğunda, kendi halklarından ölenler için ağlayarak, feryat ederek ve yas tutarak yeri göğü inlettiler.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Ve öyle oldu ki Koriyantumur, Şiz'e tekrar bir mektup yazarak artık savaşmaya gelmemesini, krallığı alarak halkın canını esirgemesini istedi.

19 Fakat işte, Rab'bin Ruhu onlarla uğraşmaktan vazgeçmiş ve şeytan tüm gücüyle halkın yüreğini eline geçirmişti; zira yok edilmek üzere yüreklerinin katılığına ve zihinlerinin körlüğüne teslim olmuşlardı; bu nedenle yeniden savaşmaya gittiler.

20 Ve öyle oldu ki bütün gün savaşıp gece olduğunda kılıçlarının üzerinde uyudular.

21 Ve ertesi gün gece oluncaya dek savaştılar.

22 Gece olduğunda şarap içip sarhoş olmuş bir adam gibi öfke onları sarhoş etmişti; ve yine kılıçlarının üzerinde uyudular.

23 Ve ertesi gün yine savaştılar ve gece olduğunda, Koriyantumur halkından elli ikisi ve Şiz halkından altmış dokuzu dışında hepsi kılıçla yere serilmişti;

24 Ve öyle oldu ki o gece kılıçlarının üzerinde uyudular ve ertesi gün yine savaştılar; ve kılıç ve kalkanlarıyla bütün gün ölesiye çarpıştılar.

25 Ve gece olduğunda Şiz halkından otuz iki kişi ve Koriyantumur halkından yirmi yedi kişi kalmıştı.

26 Ve öyle oldu ki karınlarını doyurup uyudular ve ertesi gün ölmeye hazırlandılar. Ve insan kuvvetine göre iri ve kuvvetli adamlardı.

27 Ve öyle oldu ki üç saat kadar savaşıp kan kayıbdan bayıldılar.

28 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un adamları ayağa kalkıp yürüyecek kadar güç bulduklarında canlarını kurtarmak için kaçmak üzereydiler ki, fakat işte, Şiz adamlarıyla ayağa kalkıp öfkeyle Koriyantumur'u öldüreceğine ya da onun kılıçla öldürüleceğine dair yemin etti.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Bu yüzden peşlerine düşüp ertesi gün onları yakaladı ve yeniden kılıçla çarpışmaya başladılar. Ve öyle oldu ki Koriyantumur ile Şiz'in dışında hepsi kılıçla yere serilip öldüklerinde, işte Şiz kan kaybından baygın yatıyordu.

30 Ve öyle oldu ki Koriyantumur kılıcına yaslanıp biraz dinlendikten sonra, Şiz'in başını kesti.

31 Ve öyle oldu ki Şiz'in başını kestikten sonra, Şiz elleri üzerinde kalkıp yere düştü ve nefes almak için çabaladıktan sonra öldü.

32 Ve öyle oldu ki Koriyantumur yere düştü ve sanki yaşamıyordu.

33 Ve Rab Eter'e konuşup ona şöyle dedi: Çık! Ve Eter çıktığında Rab'bin sözlerinin hepsinin yerine gelmiş olduğunu gördü ve kayıtlarını tamamlayarak (ve benim yazdıklarım yüzde biri bile değildir) onları Limhi halkının bulabileceği bir şekilde sakladı.

34 Şimdi Eter'in yazmış olduğu son sözler şunlardır: Rab, benim göge alınmamı istesin veya Rab'bin isteği doğrultusunda bedende acı çekeyim fark etmez; yeter ki Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulmuş olayım. Amin.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moroni Kitabı

Moroni 1

- 1 Şimdi ben Moroni, Yared halkının kayıtlarını özetlemeyi bitirdikten sonra daha fazla yazamayacağımı sanıyordum, ama hâlâ yaşıyorum; ve beni öldürmelerinden korktuğum için kendimi Lamanlılar'a göstermiyorum.
- 2 Çünkü işte, aralarındaki savaş çok acımasız olup nefretleri yüzünden Mesih'i inkâr etmeyen her Nefili'yi idam ediyorlar.
- 3 Ve ben Moroni, Mesih'i inkâr etmeyeceğim; bu nedenle kendi canımın güvenliği için nereye gidebilirim oraya gidiyorum.
- 4 Bu nedenle daha önce düşündüğümün aksine birkaç şey daha yazacağım; çünkü daha fazla yazamayacağımı sanmıştım; ancak Rab'bin isteğine göre, belki ileride kardeşlerim Lamanlılar için değerli olabilir diye birkaç şey daha yazıyorum.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Mesih'in seçmiş olduğu on iki öğrencinin üzerine ellerini koyduğu zaman onlara söylediği sözler:
- 2 Ve onların adını söyleyip şöyle dedi: Güçlü bir şekilde dua ederek Baba'ya benim adıyla seslenin ve bunu yaptıktan sonra ellerinizi koyacağınız kişinin üzerinde gücünüz olacak; Kutsal Ruh'u vereceksiniz ve O'nu benim adıyla vereceksiniz; çünkü benim havarilerim böyle yaparlar.
- 3 Şimdi Mesih, bu sözleri onlara ilk görüldüğü zaman söyledi; topluluk bunu duymadı, ama öğrenciler duydular ve onların ellerini koydukları her kişinin üzerine Kutsal Ruh indi.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Kilise'nin yaşlıları denilen öğrencilerin rahip ve öğretmenleri atama usulü:
- 2 Baba'ya Mesih'in adıyla dua ettikten sonra ellerini onların üzerine koyarak şöyle dediler:
- 3 İsa Mesih'in adıyla; seni, tövbe ve günahların bağışlanmasını, İsa Mesih'in aracılığıyla ve O'nun adına sonuna kadar kararlı bir inançla vaaz etmen için bir rahip olarak atıyorum (ya da kişi öğretmen olacaksa, seni bir öğretmen olarak atıyorum). Amin.
- 4 Ve onlar bu şekilde, Tanrı'nın insanlara bağışladığı armağanlar ve çağrılar doğrultusunda rahipler ve öğretmenler atadılar; ve onları içlerindeki Kutsal Ruh'un gücüyle atadılar.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Yaşlıların ve rahiplerin Mesih'in etini ve kanını kilise üyelerine verme şekli. Ve onlar bunu Mesih'in emirlerine göre kutsayıp dağıttılar; bu nedenle, bu yöntemin doğru olduğunu biliyoruz; ve duayı bir yaşlı ya da bir rahip okudu:
- 2 Ve onlar kilise üyeleri ile birlikte diz çöküp Baba'ya, Mesih'in adıyla şöyle diyerek dua ettiler:
- 3 Ey Tanrı, Ebedi Baba, senden Oğlun İsa Mesih'in adıyla, bu ekmeği ondan yiyecek olan herkesin canı için bereketlemini ve kutsamanı diliyoruz ki Oğlu'nun bedeninin hatırası olarak yesinler ve Ey Tanrı, Ebedi Baba, Oğlu'nun adını üzerlerine almaya ve O'nu her zaman hatırlamaya ve O'nun kendilerine vermiş olduğu emirleri yerine getirmeye istekli olduklarına dair sana tanıklık etsinler ki O'nun Ruhunu her zaman yanlarında bulunsun. Amin.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Şarabın veriliş şekli: İşte, onlar kâseyi tutup şöyle dediler:
- 2 Ey Tanrı, Ebedi Baba, senden Oğlun İsa Mesih'in adıyla, bu şarabı ondan içecek olan herkesin canı için bereketlemini ve kutsamanı diliyoruz ki Oğlu'nun kendileri için dökülmüş olan kanının hatırası olarak içsinler; Ey Tanrı, Ebedi Baba, O'nu her zaman hatırladıklarına dair sana tanıklık etsinler ki O'nun Ruhu yanlarında bulunsun. Amin.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 Ve şimdi, vaftiz konusunda konuşacağım: İşte yaşlılar, rahipler ve öğretmenler vaftiz oldular ve onlar la-yık olduklarını gösterecek şekilde meyve getirmedikçe vaftiz edilmediler.
- 2 Kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruhla gel-medikçe ve bütün günahlarından gerçekten tövbe et-tiklerine dair kiliseye tanıklık etmedikçe, hiç kimse-yi vaftiz olmaya kabul etmediler.
- 3 Ve Mesih'in adını üzerine almayan ve sonuna ka-dar O'na hizmet etmeye karar vermeyen hiç kimse vaftiz olmaya kabul edilmedi.
- 4 Ve onlar vaftiz olmaya kabul edildikten ve Kutsal Ruh'un etkisi altında kalıp O'nun gücüyle temizlen-dikten sonra Mesih'in Kilisesi'nin halkı arasında sa-yıldılar; ve onları doğru yolda tutmak ve sürekli ola-rak duada uyanık olmalarını sağlamak için yalnızca inançlarının yaratıcısı ve tamamlayıcısı olan Mesih'in erdemlerine güvenerek hatırlanmaları ve Tanrı'nın iyi sözüyle beslenmeleri için adları alındı.
- 5 Ve Kilise oruç tutup dua etmek ve ruhlarının hu-zuru için birbirleriyle konuşmak üzere sık sık bir araya toplandı.
- 6 Ve onlar Rab İsa'nın hatırasına ekmeği ve şarabı paylaşmak için sık sık bir araya toplandılar.
- 7 Ve aralarında hiçbir kötülüğün bulunmamasına çok dikkat ediyorlardı; ve kötülük işlediği görülenler kilisenin üç tanığı tarafından yaşlıların önünde suç-lanır ve bu kişiler tövbe edip günahlarını itiraf et-mezlerse, adları silinip Mesih'in halkı arasında sayıl-madılar.
- 8 Fakat doğru bir amaçla sık sık tövbe edip af dile-yenler bağışlandılar.
- 9 Ve onların toplantıları Kilise tarafından Ruh'un iş-leyiş tarzına göre ve Kutsal Ruh'un gücüyle yönetili-yordu; çünkü Kutsal Ruh'un gücü onları vaaz verme-yeye ya da teşvik etmeye ya da dua etmeye ya da dilekte bulunmaya ya da şarkı söylemeye yönlendirdiği za-man hep öyle yapılırdı.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, el-ders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a deter-mination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nour-ished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they re-pented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to ex-hort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 Ve şimdi ben Moroni, babam Mormon'un iman, umut ve ilahi sevgi hakkında konuştuğu sözlerinin birkaçını yazıyorum; çünkü o, ibadet yeri olarak inşa etmiş oldukları sinagogda halka ders verirken şu şekilde konuştu:
- 2 Ve şimdi ben Mormon, Tanrı Baba'nın ve Rabbimiz İsa Mesih'in lütfuyla ve O'nun kutsal isteğiyle, siz sevgili kardeşlerime konuşuyorum. O'nun çağrı armağanından dolayı şu an sizlere konuşabilme izin verildi.
- 3 Bu nedenle kiliseden olanlara, Mesih'in barışsever taraftarlarına ve şu andan başlayarak O'nunla cennette dinleneceğiniz zamana kadar Rab'bin rahatına kavuşabilmek için yeterince umudu olan sizlere konuşmak istiyorum.
- 4 Ve şimdi kardeşlerim, insançocuklarıyla barış içinde yürüdüğünüz için sizler hakkında bu kaniya vardım.
- 5 Çünkü ben, "Onları yaptıkları işlerden tanıyacaksınız, çünkü yaptıkları işler iyiyse, o zaman kendileri de iyidir" diyen Tanrı'nın sözünü hatırlıyorum.
- 6 Çünkü işte, Tanrı, kötü bir adamın iyi bir şey yapamayacağını, çünkü bir hediye verdiğinde veya Tanrı'ya dua ettiğinde, bunu gerçek bir amaçla yapmadıkça, kendisine hiçbir yararı olmayacağını söylemiştir.
- 7 Çünkü işte, bu ona doğruluk sayılmaz.
- 8 Çünkü işte, eğer kötü bir adam bir hediye verirse, onu istemeyerek verir; bu yüzden hediyeyi sanki hiç vermemiş sayılır; dolayısıyla, bu kişi Tanrı'nın gözünde kötü sayılır.
- 9 Ve aynı şekilde, eğer bir insan dua ederse ve doğru bir amaçla yürekten dua etmezse, bu o kişiye kötülük sayılır; evet ve ona hiçbir yararı olmaz; çünkü Tanrı böyle duaların hiçbirini kabul etmez.
- 10 Bu nedenle, kötü bir insan iyi olanı yapamaz; iyi bir hediye de veremez.
- 11 Çünkü işte, acı bir pınardan iyi su çıkmaz; iyi bir pınardan da acı su çıkmaz; bu nedenle şeytanın hizmetkârı olan bir adam Mesih'i izleyemez; eğer Mesih'i izliyorsa, şeytanın hizmetkârı olamaz.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Bu nedenle iyi olan her şey Tanrı'dan gelir ve kötü olan her şey şeytandan gelir; çünkü şeytan, Tanrı'ya düşmandır, sürekli olarak O'na karşı savaşır ve hiç durmadan günah işlemeye ve kötü olanı yapmaya çağırıp kandırır.
- 13 Fakat işte, Tanrı'dan olan, devamlı iyilik yapmaya çağırır ve teşvik eder; bu nedenle iyilik yapmaya, Tanrı'yı sevmeye ve O'na hizmet etmeye çağırıp teşvik eden her şey Tanrı'dan esinlenmiştir.
- 14 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, dikkat edin ki kötü olan bir şeyin Tanrı'dan geldiği kanısına ya da iyi olanın ve Tanrı'dan olanın şeytandan geldiği kanısına varmayın.
- 15 Çünkü işte, kardeşlerim, iyiyi kötüden ayırabilmeniz için size yargılama gücü verilmiştir; ve yargılamanın yolu o kadar basittir ki bunu gün ışığının karanlık bir geceden farklı olduğu gibi tam olarak bilebilirsiniz.
- 16 Çünkü işte, iyiyi kötüden ayırabilmek için Mesih'in Ruhu herkese verilmiştir; bu nedenle size nasıl yargılamanız gerektiğini göstereceğim; çünkü iyilik yapmaya davet eden ve Mesih'e inanmaya teşvik eden her şey, Mesih'in kudreti ve armağanı aracılığıyla gönderilmiştir; dolayısıyla bunun Tanrı'dan geldiğini tam olarak bilebilirsiniz.
- 17 Fakat insanları kötülük yapmaya ve Mesih'e inanamaya ve O'nu inkâr etmeye ve Tanrı'ya hizmet etmemeye inandıran her şeyin de şeytandan geldiğini tam olarak bilebilirsiniz; çünkü şeytan bu şekilde çalışır; çünkü hiç kimseyi, hayır, bir kişiyi bile iyilik yapmaya teşvik etmez; şeytanın melekleri de, şeytana boyun eğenler de bunu yapmaz.
- 18 Ve şimdi, kardeşlerim, hangi ışıkla yargılamanız gerektiğini bildiğinize göre, bu ışık ki Mesih'in ışığıdır, o halde yanlış yargılamamaya dikkat edin; çünkü hangi yargıyla yargılırsanız, onunla yargılanacaksınız.
- 19 Bu nedenle kardeşlerim sizden rica ediyorum, iyiyi kötüden ayırabilmek için Mesih'in ışığında gayretle araştırmanız gerekir; ve her iyi şeye sarılır ve kusurunu bulmaya çalışmazsanız, şüphesiz Mesih'in çocukları olursunuz.
- 20 Ve şimdi, kardeşlerim, her iyi şeye nasıl sarılabilirsiniz?

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

- 21 Ve şimdi üzerinde konuşacağımı söylediğim iman konusuna geliyorum ve size her iyi şeye sarılabilmenin yolunu anlatmak istiyorum.
- 22 Çünkü işte, her şeyi bilen ve sonsuzluktan sonsuzluğa kadar var olan Tanrı, işte, insançocuklarına yardım etmek ve Mesih'in gelişini onlara bildirmek için meleklerini gönderdi; ve her iyi şey Mesih'le gelecektir.
- 23 Ve Tanrı kendi ağzından Mesih'in geleceğini peygamberlere bildirmiştir.
- 24 Ve işte O, iyi olanı insançocuklarına değişik yollarla gösterdi; ve iyi olan her şey Mesih'ten gelir; yoksa insanlar düşmüş durumlarında kalır ve iyi olan hiçbir şey onlara gelemezdi.
- 25 Bu nedenle meleklerin yardımıyla ve Tanrı'nın ağzından çıkan her sözün aracılığıyla, insanlar Mesih'e inanç duymaya başladılar ve böyle bir inançla her iyi şeye sarıldılar; ve Mesih'in gelişine kadar bu böyle oldu.
- 26 Ve O geldikten sonra da insanlar O'nun adına inanarak kurtuldular ve inandıkları için Tanrı'nın oğulları oldular. Ve Mesih'in yaşadığı nasıl kesin bir gerçekse, O, atalarımıza şöyle diyerek konuştu: Alacağınıza inanarak benim adımla Baba'dan istediğiniz her iyi şey, işte size verilecektir.
- 27 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, Mesih, Baba'dan insançocuklarının üzerindeki merhamet hakkını istemek için göğe çıkıp Tanrı'nın sağına oturdu diye mucizeler kesilmiş midir?
- 28 Çünkü O, yasanın gereklerini yerine getirerek kendisine inananların hepsine sahip çıkar; ve O'na inananlar her iyi şeye bağlanacaklardır; bunun için O, insançocuklarının davasını savunur ve sonsuza dek cennetlerde yaşar.
- 29 Ve sevgili kardeşlerim, O bunu yaptığı için mucizeler kesildi mi? İşte size derim: Hayır! Melekler de insançocuklarına hizmet etmeyi bırakmadılar.

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

30 Çünkü işte, melekler O'nun verdiği emirlere itaat ederek insanlara yardım eli uzatırlar; kendilerini, inancı güçlü olanlara ve kararlılıkla Tanrı'nın her yolunda doğru şekilde yürüyenlere gösterirler.

31 Ve onların hizmet görevi insanları tövbeye çağırma-ktır ve Mesih'in sözünü Rab'bin seçilmiş hizmet-kârlarına bildirerek insançocukları arasında yolu ha-zırlamak için Baba'nın insançocukları ile yaptığı ant-laşmaları uygulayıp bunların gereklerini yerine ge-tirmektir; öyle ki onlar da O'nun hakkında tanıklık edebilsinler.

32 Ve böyle yapmakla, Rab Tanrı, insanların geriye kalanlarının Mesih'e inanmaları ve Kutsal Ruh'un gücüyle onların yüreklerinde yer bulabilmesi için yo-lu hazırlar; ve bu şekilde Baba insançocukları ile yaptığı antlaşmaları yerine getirir.

33 Ve Mesih şöyle dedi: Eğer bana inanırsanız, benim için uygun olan her şeyi yapacak güce sahip olacaksınız.

34 Ve O şöyle dedi: Ey dünyanın dört bir ucunda ya-şayanlar, tövbe edip bana gelin ve kurtulabilmeniz için benim adımla vaftiz olup bana inanın!

35 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, eğer sizlere söyledi-ğim bu şeyler doğru ve gerçekse ki Tanrı son günde onların doğru olduğunu kudretiyle ve büyük yüceli-ğiyle size gösterecektir; ve bunlar gerçekse, mucize-lerin günü geçmiş midir?

36 Yoksa melekler insançocuklarına görünmekten vaz mı geçtiler? Yoksa Tanrı, Kutsal Ruh'un gücünü onlardan çekmiş midir? Yoksa zaman sürdükçe, dün-ya yerinde durdukça ya da dünyada kurtarılacak bir tek insan oldukça, gücünü onlardan çekecek midir?

37 İşte, size derim ki: Hayır! Çünkü mucizeler iman-la yapılır ve imanla melekler insanlara görünerek on-lara yardım eli uzatırlar; bu nedenle, eğer bu şeyler bitmişse, vay insançocuklarının haline! Çünkü bu, inançsızlık yüzünden olmuştur ve her şey boşunadır.

38 Çünkü Mesih'in sözlerine göre, O'nun adına inan-madıkça hiçbir insan kurtulamaz; bu nedenle, eğer bu şeyler bitmişse, iman da bitmiş demektir ve insa-nın durumu korkunçtur; onlar için sanki hiçbir kur-tuluş yoktur.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, ac-cording to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

39 Fakat işte, sevgili kardeşlerim, ben sizin hakkınız-
da daha iyi şeyler düşünüyorum; çünkü yumuşak
huylu olduğunuz için Mesih'e inandığınızın kanısın-
dayım; çünkü eğer O'na inanmıyorsanız, o zaman
O'nun Kilisesi'nin halkı arasında sayılmanız uygun
değildir.

40 Ve yine, sevgili kardeşlerim, size umuttan söz et-
mek istiyorum. Nasıl olur da umudunuz olmadan
imanınız olur?

41 Ve umut edeceğiniz şey nedir? İşte size derim ki
Mesih'in kefareti ve O'nun dirilişinin kudreti saye-
sinde sonsuz yaşama kavuşmak için ölümden diril-
meyi umut edeceksiniz ve bu da O'na duyduğunuz
inançtan dolayı size söz verildiği şekilde olacaktır.

42 Bu nedenle, eğer bir insanın imanı varsa, onun
mutlaka umudu da olması gerekir; çünkü iman ol-
madan umut olmaz.

43 Ve yine, işte size derim ki kişi yumuşak huylu ve
alçakgönüllü olmadıkça, onun imanı ve umudu ola-
maz.

44 Eğer olursa, onun imanı ve umudu boştur; çünkü
Tanrı'nın huzuruna yumuşak huylu ve alçakgönüllü
olmayan hiç kimse kabul edilmez; ve eğer bir insan
yumuşak huylu ve alçakgönüllü olup Kutsal Ruh'un
gücüne İsa'nın Mesih olduğunu kabul ederse, onda
mutlaka ilahi sevgi var demektir; fakat onda ilahi
sevgi yoksa, o bir hiçtir; bu yüzden onda ilahi sevgi-
nin bulunması gerekir.

45 Ve ilahi sevgi çok sabreder ve naziktir ve kıskan-
maz ve böbürlenmez, kendi çıkarını gözetmez, ko-
layca öfkelenmez, kötülük düşünmez ve kötülüğe
sevinmez, ancak gerçeklere sevinir, her şeye katla-
nır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye da-
yanır.

46 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, eğer sizde ilahi
sevgi yoksa, siz bir hiçsiniz; çünkü ilahi sevgi asla
son bulmaz. Bu nedenle, her şeyden üstün olan ilahi
sevgiye bağlanın, çünkü her şeyin sonu gelecektir.

47 Ancak ilahi sevgi, Mesih'in saf sevgisidir ve sonsu-
za dek dayanır; ve son günde kimde ilahi sevgi varsa,
onun durumu iyi olacaktır.

But behold, my beloved brethren, I judge better
things of you, for I judge that ye have faith in Christ
because of your meekness; for if ye have not faith in
him then ye are not fit to be numbered among the
people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak
unto you concerning hope. How is it that ye can at-
tain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say
unto you that ye shall have hope through the atone-
ment of Christ and the power of his resurrection, to
be raised unto life eternal, and this because of your
faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs
have hope; for without faith there cannot be any
hope.

And again, behold I say unto you that he cannot
have faith and hope, save he shall be meek, and
lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is accept-
able before God, save the meek and lowly in heart;
and if a man be meek and lowly in heart, and con-
fesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is
the Christ, he must needs have charity; for if he have
not charity he is nothing; wherefore he must needs
have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envi-
eth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is
not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth
not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all
things, believeth all things, hopeth all things, en-
dureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not
charity, ye are nothing, for charity never faileth.
Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest
of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it en-
dureth forever; and whoso is found possessed of it at
the last day, it shall be well with him.

48 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, yüreğinizdeki bütün güçle Baba'ya dua edin ki, Oğlu İsa Mesih'in sadık taraftarlarına bağışladığı bu sevgiyle dolup, siz de Tanrı'nın oğulları olabilirsiniz; öyle ki O görüldüğü zaman biz de O'nun gibi olacağız; çünkü biz O'nu olduğu gibi göreceğiz; öyle ki bu umudumuz olsun; öyle ki O'nun pak olduğu gibi biz de pak olalım. Amin.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 Babam Mormon'un, ben Moroni'ye yazdığı bir mektup; ve bu mektup bana hizmete çağrılmamdan kısa bir süre sonra yazıldı. Ve babam bana şöyle diyerek yazdı:
- 2 Sevgili oğlum Moroni, Rab'bin İsa Mesih seni düşündüğü için ve seni hizmetine ve kutsal işine çağırdığı için son derece sevinçliyim.
- 3 Dualarımda her zaman seni düşünüp sürekli Tanrı Baba'ya, O'nun kutsal çocuğu İsa'nın adıyla dua ediyorum ki Tanrı, sonsuz iyiliği ve lütfuyla seni O'nun adına duyduğun inançta sonuna kadar korusun.
- 4 Ve şimdi oğlum, beni son derece üzmemekte olan bir konu hakkında seninle konuşmak istiyorum; çünkü aranızda tartışmaların çıkması beni üzüyor.
- 5 Çünkü, eğer öğrendiklerim doğruysa, aranızda küçük çocuklarınızın vaftizi konusunda tartışmalar çıkmış.
- 6 Ve şimdi oğlum, bu çirkin hatanın aranızdan kaldırılması için özenle gayret göstermeni diliyorum; çünkü bu mektubu sana bu amaçla yazdım.
- 7 Çünkü bu şeyleri senden öğrendikten hemen sonra Rab'be bu konuyu sordum. Ve Rab'bin sözü bana Kutsal Ruh'un gücüyle gelerek şöyle dedi:
- 8 Fidyeye ile Kurtarıcınız, Rabbiniz ve Tanrınız Mesih'in sözlerini dinleyin. İşte, Ben dünyaya doğmaları değil, fakat günahkârları tövbeye çağırmak için geldim; sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır; bu nedenle, küçük çocuklar günah işlemedikleri için sağlandırlar; dolayısıyla Adem'in laneti onların üzerinden benimle kaldırılmıştır; böylece Adem'in lanetinin onların üzerinde hiçbir gücü yoktur; ve sünnet olma yasası da benimle sona ermiştir.
- 9 Ve Kutsal Ruh, Tanrı'nın sözünü bana böyle açıkladı; bu nedenle, sevgili oğlum biliyorum ki küçük çocukları vaftiz etmek Tanrı'yla ciddi bir şekilde alay etmektir.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 İşte size derim ki siz bunu, yani tövbeyi ve vaftizi, sorumlu olanlara ve günah işleyebilecek olanlara öğreteceksiniz; evet, anne ve babalara tövbe ederek vaftiz olmalarını ve küçük çocukları gibi kendilerini alçaltmaları gerektiğini öğreteceksiniz ki, onlar da küçük çocuklarıyla birlikte kurtulsunlar.
- 11 Ve onların küçük çocuklarının tövbe etmeye ve vaftiz olmaya ihtiyaçları yoktur. İşte vaftiz, emirleri yerine getirdikten sonra günahların bağışlanması için tövbe etmektir.
- 12 Fakat küçük çocuklar, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'te canlıdır; eğer bu böyle değilse, Tanrı taraf tutan bir Tanrı'dır ve aynı zamanda değişen ve insanlar arasında ayırım yapan bir Tanrı'dır; çünkü ne kadar çok küçük çocuk vaftizsiz ölmüştür!
- 13 Bu nedenle, eğer küçük çocuklar vaftiz olmadan kurtulamazlarsa, onların sonsuz bir cehenneme gitmiş olmaları gerekir.
- 14 İşte size derim ki küçük çocukların vaftize ihtiyacı olduğuna inanan kişi öd acılığı içindedir ve kötülüğün bağlarına sarılmıştır; çünkü onun ne imanı, ne umudu ne de ilahi sevgisi vardır; bu nedenle, eğer o kişi bu gibi düşünceleriyle ölürse, onun cehenneme gitmesi gerekir.
- 15 Çünkü Tanrı'nın, vaftiz olduğu için bir çocuğu kurtaracağını ve diğer bir çocuğun ise vaftiz olmadığı için yok olacağını düşünmek korkunç bir kötülüktür.
- 16 Rab'bin yollarını bu şekilde saptıracak olanların vay haline! Çünkü onlar tövbe etmezlerse mahvolacaklardır. İşte, ben Tanrı'dan yetkim olduğu için cesaretle konuşuyorum ve insanların yapabileceği bir şeyden korkmuyorum; çünkü kusursuz sevgi her korkuyu silip atar.
- 17 Ve ben sonsuz sevgi olan ilahi sevgi ile doluyum; bu nedenle, bütün çocuklar benim için aynıdır; bu yüzden, ben küçük çocukları kusursuz bir sevgiyle severim; ve onların hepsi aynı olup kurtuluşa payları vardır.
- 18 Çünkü ben Tanrı'nın taraf tutmayan bir Tanrı olduğunu ve kararsız bir varlık olmadığını biliyorum; oysa O tüm sonsuzluktan tüm sonsuzluğa kadar hiç değişmez.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

- 19 Küçük çocuklar tövbe edemezler; bu nedenle, Tanrı'nın onlar için olan saf merhametini inkâr etmek korkunç bir kötülüktür; çünkü O'nun merhametinden dolayı, küçük çocukların hepsi O'nda canlıdır.
- 20 Ve küçük çocukların vaftiz olmaları gerekir diyen kişi, Mesih'in merhametini reddederek O'nun kefareti ve fidye ile kurtuluş gücünü hiçe sayar.
- 21 Böyle insanların vay haline! Çünkü onlar ölümün, cehennem ve sonsuz acının tehlikesi içindedirler. Bunu cesaretle söylüyorum; Tanrı bana bunu emretti. Sözlerimi dinleyip onlara dikkat edin, yoksa onlar Mesih'in yargı kürsüsünün önünde size karşı duracaklardır.
- 22 Çünkü işte, bütün küçük çocuklar ve ayrıca yasa-sız olan herkes Mesih'te canlıdır. Çünkü fidye ile kurtuluşun gücü, yasa-sız olan herkesin yardımına gelir; bu nedenle suçlu bulunmayan ya da hiçbir yargı altında olmayan kişi tövbe edemez ve vaftizin böyle kimselere faydası olmaz.
- 23 Ama Mesih'in merhametini ve O'nun Kutsal Ruhunun gücünü inkâr ederek ölü işlere güvenmek Tanrı ile alay etmek demektir.
- 24 İşte oğlum, bunun yapılmaması gerekir; çünkü tövbe, suçlu olanların yararı ve çığnenen yasaların laneti altında kalanlar içindir.
- 25 Ve tövbenin meyvelerinden ilki vaftizdir; ve vaftiz inançla ve emirleri yerine getirmekle gelir; ve emirleri yerine getirmek de günahların bağışlanmasını sağlar.
- 26 Ve günahların bağışlanması yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülük getirir; ve yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülüğünden dolayı, Kutsal Ruh'un ziyareti gelir. Bu Tesellici insanın içini umutla ve kusursuz sevgiyle doldurur; bu sevgi, dua etmeye gösterilen gayretle son gelinceye kadar devam edecektir; o zaman bütün azizler Tanrı ile beraber yaşayacaklardır.
- 27 İşte oğlum, yakında Lamanlılar'a karşı savaşa gitmezsem, sana yine yazacağım. İşte tövbe etmezlerse, bu ulusun yani Nefi halkının gururu kendilerinin yok olacağını ispatlamıştır.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Oğlum, tövbenin onlara gelmesi için dua et. Fakat işte, Ruh'un onlarla uğraşmaktan vazgeçmiş olmasından korkuyorum; ve onlar ülkenin bu bölümünde Tanrı'dan gelen bütün güç ve yetkiyi yok etmeye çalışıp Kutsal Ruh'u inkâr ediyorlar.

29 Ve onlar bu kadar büyük bir bilgiyi inkâr ettikten sonra oğlum, peygamberler tarafından konuşulan peygamberliklerin ve Kurtarıcımız'ın kendi sözlerinin gereği olarak, yakında yok olmaları gerekir.

30 Oğlum, sana tekrar yazıncaya kadar ya da seni tekrar görünceye kadar hoşça kal. Amin.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Sevgili oğlum, hâlâ sağ olduğumu bilesin diye sana tekrar yazıyorum; fakat sana bazı üzücü şeyler yazacağım.
- 2 Çünkü işte, ben Lamanlılar'la korkunç bir savaş yaptım ve o savaşta yenildik; ve Arkiyantus, ayrıca Luram ve Emron kılıçtan geçirildiler; evet ve çok sayıda seçkin adamımızı kaybettik.
- 3 Ve şimdi işte oğlum, Lamanlılar'ın bu halkı yok edeceklerinden korkuyorum; çünkü onlar tövbe etmiyorlar ve şeytan onları durmadan birbirlerine karşı kışkırtıp öfkeleniyorlar.
- 4 İşte sürekli olarak onların arasında çalışıyorum; ve Tanrı'nın sözünü onlara sert bir şekilde söylediğimde sarsılıp bana karşı öfkeleniyorlar ve sert konuşmadığım zaman ise Tanrı'nın sözüne karşı yüreklerini katılaştırıyorlar; bu nedenle, Rab'in Ruhu'nun onlarla uğraşmayı bırakmasından korkuyorum.
- 5 Çünkü onlar öyle öfkeleniyorlar ki sanki ölümden hiç korkmuyorlar; ve birbirlerine karşı sevgilerini kaybetmişler ve kana ve intikama olan susuzlukları dinmek bilmiyor.
- 6 Ve şimdi sevgili oğlum, onların yüreklerinin katılığına rağmen, biz gayretle çalışalım; çünkü çalışmayı bırakırsak suçlu çıkarız; çünkü, bu çamurdan çadır içinde yaşadığımız sürece, her doğruluğun düşmanını yenmek ve ruhlarımızı Tanrı'nın Krallığı'nda dinlendirebilmek için yapmamız gereken bir işimiz vardır.
- 7 Ve şimdi de bu halkın çektiği acılar hakkında biraz yazacağım. Çünkü Amoron'dan aldığım bilgiye göre, işte, Lamanlılar'ın elinde Şeriza kulesinden almış oldukları pek çok tutuklu vardır; ve onlar erkek, kadın ve çocuklardır.
- 8 Ve onlar kadınların kocalarını ve çocukların babalarını öldürdüler; ve kadınlara kocalarının etini, çocuklara da babalarının etini yediyorlar ve onlara çok az su veriyorlar.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 Ve Lamanlılar'ın bu büyük iğrençliğine rağmen, onların yaptıkları Moriyantum'daki halkımızın yaptığı iğrençlikleri geçemez. Çünkü işte onlar, Lamanlılar'ın kızlarından çoğunu esir alarak, onların dünyadaki en değerli ve en kıymetli olan iffetlerini ve erdemlerini zorla çaldıktan sonra—

10 Ve bunu yaptıktan sonra, onları en zalim bir şekilde, vücutlarına işkence yaparak öldürdüler; ve bunu yaptıktan sonra yüreklerinin katılığından dolayı, onların etlerini vahşi hayvanlar gibi yiyip bitirdiler ve bunu yiğitliklerinin bir işareti olarak yaptılar.

11 Ey sevgili oğlum, nasıl böyle medeniyetsiz bir halk olabilir?—

12 (Ve sadece birkaç yıl önce onlar uygar ve sevimli bir halktılar)

13 Fakat ey oğlum, böyle büyük iğrençliklerden zevk alan bir halk nasıl olabilir?—

14 Tanrı'nın bizi cezalandırmak için kaldırdığı elini geri çekeceğini nasıl umabiliriz?

15 İşte yüreğim haykırıyor: Bu halkın vay haline! Ey Tanrım, cezalarını vermek için dışarı çık ve onların günahlarını, kötülüklerini ve iğrençliklerini gözünün önünden kaldır!

16 Ve yine oğlum, kızları ile birlikte Şeriza'da kalmış birçok dul kadın var; ve Lamanlılar'ın götürmedikleri erzaklardan geri kalanları, işte, Zenefi'nin ordusu götürdü; ve ordu, kadınları ve kızları yiyecek bulmaları için kendi başlarına bıraktı; ve yaşlı kadınların çoğu yollarda bayılıp ölüyor.

17 Ve yanımda olan ordu güçsüzdür; ve Lamanlılar'ın orduları Şeriza ile benim aramda duruyor; ve Harun ordusuna kaçanların hepsi onların korkunç zalimliklerine kurban düştüler.

18 Ah benim ahlaksız halkım! Onlar düzensiz ve merhametsizdirler. İşte, ben ancak bir insanım ve sadece bir insanın gücüne sahibim; artık emirlerimi de dinletemiyorum.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 Ve onlar iyice baştan çıktılar; ve o kadar acımasızlar ki yaşlı ya da genç olsun kimseyi sağ bırakmıyorlar; ve iyi olmayan her şeyi yapmaktan zevk alıyorlar; ve bütün bu topraklarda bulunan kadınlarımızın ve çocuklarımızın çektiği acılar her şeyi geçti; evet, bunu diller anlatamaz; bu şeyler yazılamaz.

20 Ve şimdi oğlum, bu korkunç manzara üzerinde artık daha fazla durmak istemiyorum. İşte bu halkın işlediği kötülükleri sen biliyorsun; onların ahlaki değerlerini kaybettiklerini ve duygusuzlaştıklarını biliyorsun; ve onların kötülükleri Lamanlılar'ın kötülüklerini aşmıştır.

21 İşte oğlum, Tanrı'nın beni cezalandırmasından korktuğum için onları Tanrı'ya tavsiye edemem.

22 Fakat işte, oğlum, ben seni Tanrı'ya tavsiye ediyorum ve kurtulman için seni Mesih'e emanet ediyorum; ve sağ kalman için Tanrı'ya dua ediyorum ki Tanrı'nın halkının O'na dönüşüne ya da onların tamamen yok oluşuna tanık olasın; çünkü tövbe edip Tanrı'ya geri dönmezlerse onların mahvolacağını biliyorum.

23 Ve eğer yok olurlarsa bu, Yaredliler gibi yürekleri seve seve kan ve intikam peşinde koştuğu için olacaktır.

24 Ve eğer öyle olur da onların sonu gelmişse, kardeşlerimizden çoğunun Lamanlılar'ın tarafına geçtiğini ve daha pek çoğunun da onlara sığınacağını biliyoruz; bu nedenle, eğer sen sağ kalırsan ve ben seni görmeden ölürsem, birkaç şey daha yaz; fakat seni yakında göreceğime inanıyorum; çünkü sana teslim etmek istediğim kutsal kayıtlar var.

25 Oğlum, Mesih'e sadık ol ve yazdığım şeyler seni üzüp ölümüne yük olmasın; tersine Mesih seni göklere kaldırsın ve O'nun acıları ve ölümü ve vücudunu atalarımıza göstermesi ve O'nun merhameti ve uzun sabrı ve O'nun görkemi ile sonsuz yaşama kavuşma umudu sonsuza dek aklından çıkmamasın.

26 Ve tahtı yüce göklerde olan Tanrı Baba'nın ve her şey kendisine bağlı oluncaya kadar O'nun kudretinin sağında oturan Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sonsuza kadar seninle birlikte olsun ve seninle kalsın. Amin.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Şimdi ben Moroni, bana uygun görünen bazı noktaları yazıyorum ve bunları kardeşlerim Lamanlılar için yazıyorum; ve onların Mesih'in gelişini gösteren işaretin verilmesinden sonra dört yüz yirmi yıl geçtiğini bilmelerini istiyorum.
- 2 Ve öğüt yoluyla size birkaç söz daha söyledikten sonra bu kayıtları mühürleyeceğim.
- 3 İşte, bu yazıları okuyacağınız zaman, eğer bunları okumanız Tanrı'nın hikmetiyse, Adem'in yaratıldığı zamandan bunları alacağınız zamana kadar, Rab'bin insançocuklarına ne kadar merhametli davrandığını hatırlamanızı ve bunu yüreklerinizde derinlemesine düşünmenizi öğütlerim.
- 4 Ve bu yazılar elinize geçtiği zaman, Ebedi Baba Tanrı'ya Mesih'in adıyla, bu şeyler doğru değil midir, diye sormanızı öğütlerim; eğer samimi bir yürekle, doğru bir amaçla Mesih'e inanarak sorarsanız, Tanrı onların doğruluğunu size Kutsal Ruh'un gücüyle gösterecektir.
- 5 Ve Kutsal Ruh'un gücüyle her şeyin doğrusunu bilebilirsiniz.
- 6 Ve iyi olan her şey doğru ve gerçektir; bu nedenle iyi olan hiçbir şey Mesih'i inkâr etmez, ancak O'nun yaşamakta olduğunu doğrular.
- 7 Ve siz de Kutsal Ruh'un gücü ile O'nun yaşamakta olduğunu bilebilirsiniz; bu yüzden Tanrı'nın gücünü inkâr etmemenizi öğütlerim; çünkü O, insançocuklarının inancına göre; gücüyle, bugün, yarın ve son-suza kadar aynı şekilde çalışır.
- 8 Ve kardeşlerim yine size Tanrı'nın armağanlarını inkâr etmemenizi öğütlerim; çünkü bu armağanlar çoktur ve onlar aynı Tanrı'dan gelir. Ve bu armağanlar değişik şekillerde verilir; ancak herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır ve onlar insanlara yararlanmaları için Tanrı'nın Ruhu'nun belirtileri ile verilir.
- 9 Çünkü, işte, birine Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla, hikmet sözünü öğretebilme,
- 10 Ve başkasına, aynı Ruh'un aracılığıyla bilgi sözünü öğretebilme,

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 Ve başkasına, son derece büyük inanç ve başkasına, aynı Ruh'un aracılığıyla iyileştirme armağanı,
12 Ve yine başkasına, güçlü mucizeler yapabilme,
13 Ve yine başkasına, her şey hakkında peygamberlik edebilme,
14 Ve yine başkasına, melekleri ve hizmet eden ruhları görme,
15 Ve yine başkasına, her çeşit dili konuşabilme,
16 Ve yine başkasına, lisanlar ve her çeşit dilleri çevirme armağanı verilmiştir.
17 Ve bütün bu armağanlar Mesih'in Ruhu aracılığıyla gelir; ve bunlar O'nun dilediği gibi herkese ayrı ayrı dağıtılır.
18 Ve sevgili kardeşlerim, size her iyi armağanın Mesih'ten geldiğini hatırlamanızı öğütlerim.
19 Ve sevgili kardeşlerim, size O'nun dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu ve size sözünü ettiğim bütün bu ruhsal armağanların dünya yerinde durdukça asla ortadan kalkmayacağını, sadece insançocukları inançsız olduğu zaman ortadan kalkacağını hatırlamanızı öğütlerim.
20 Bu nedenle, iman olması gerekir; ve eğer iman olması gerekiyorsa, umut da olmalıdır; ve umut olması gerekiyorsa, ilahi sevgi de olmalıdır.
21 Ve ilahi sevginiz olmadıkça, hiçbir şekilde Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamazsınız; imanınız olmadıği zaman da Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamazsınız; umudunuz yoksa da kurtulamazsınız.
22 Ve hiç umudunuz yoksa umutsuzluk içinde olmanız gerekir ki umutsuzluk kötülükten dolayı gelir.
23 Ve Mesih gerçekten atalarımıza şöyle demiştir: Eğer imanınız varsa, bence uygun olan her şeyi yapabilirsiniz.
24 Ve şimdi dünyanın dört bir ucuna konuşuyorum; öyle ki Tanrı'nın kudretinin ve armağanlarının aranızdan kalkacağı gün gelirse, bu inançsızlıktan dolayı olacaktır.
25 Ve eğer böyle olursa, insançocuklarının vay haline! Çünkü aranızda iyilik yapan hiç kimse, hatta bir kişi bile kalmamıştır. Çünkü aranızda iyilik yapacak bir kişi varsa, o kişi Tanrı'nın gücü ve armağanları ile hareket edecektir.

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;
And again, to another, that he may work mighty miracles;
And again, to another, that he may prophesy concerning all things;
And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;
And again, to another, all kinds of tongues;
And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.
And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.
And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.
And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.
Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.
And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.
And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.
And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.
And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.
And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

- 26 Ve bu şeylerin ortadan kalkmasına sebep olup ölenlerin vay haline! Çünkü onlar günahları içinde ölürler ve Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamazlar; ve ben bunları Mesih'in sözlerine göre konuşuyorum; ben yalan söylemem.
- 27 Ve bu sözleri hatırlamanızı öğütlerim; çünkü benim yalan söylemediğimi bileceğiniz gün yakında gelecektir; çünkü beni Tanrı'nın mahkemesinde göreceksiniz ve Rab Tanrı size şöyle diyecek: Sanki ölümlerin arasından haykıran, evet, hatta tozun içinden konuşan biri olarak, bu adam tarafından yazılan sözlerimi Ben sizlere bildirmedim mi?
- 28 Ben peygamberliklerin yerine gelmesi için bunları bildiriyorum. Ve işte, onlar sonsuz Tanrı'nın ağzından çıkacak ve O'nun sözü kuşaktan kuşağa fısıldanacaktır.
- 29 Ve Tanrı yazdıklarımın doğru olduğunu size gösterecektir.
- 30 Ve yine Mesih'e gelmenizi, her iyi armağana sarılıp kötü armağanlara ve kirli şeylere dokunmamanızı öğütlerim.
- 31 Ve ey Yerusalemler, uyan ve tozdan kalk! Evet ve ey Sion'un kızı, güzel giysilerini kuşan! Ve ey İsrail Evi kazıklarını güçlendir ve sınırlarını sonsuza kadar genişlet ki artık bir daha başkalarıyla karışmayasın; öyle ki Ebedi Baba'nın seninle yapmış olduğu antlaşmalar yerine gelsin.
- 32 Evet, Mesih'e gelin ve O'nda kusursuzlaşın ve bütün tanrısızlığınızı reddedin; ve eğer bütün tanrısızlığınızı reddeder ve Tanrı'yı bütün gücünüzle, aklınızla ve kuvvetinizle severseniz, o zaman O'nun lütfü size yeter; böylece O'nun lütfuyla Mesih'te kusursuz olursanız, Tanrı'nın gücünü hiçbir şekilde inkâr edemezsiniz.
- 33 Ve yine, eğer siz Tanrı'nın lütfü ile Mesih'te kusursuzlaşır ve O'nun gücünü inkâr etmezseniz, o zaman Tanrı'nın lütfü ile günahlarınızdan bağışlanmanız için Baba'nın antlaşmasındaki Mesih'in dökülen kanı sayesinde Mesih'te günahlarınızdan arınırsınız; böylece lekesiz olarak kutsallaşacaksınız.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 Ve Şimdi hepinize veda ediyorum. Yakında ruhumun ve bedenimin tekrar birleŐeĐi ve benim hem dirilerin hem de 3l3l3lerin Sonsuz Yargıcı olan Y3ce Yehova'nın hoş mahkemesinin 3n3nde sizi karşılamak 3zere g3kten zaferle getirileceğim g3ne kadar Tanrı'nın Dinlenme Yeri'ne dinlenmeye gidiyorum. Amin.

SON

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End